

KYRKANS PRESIDENTERS
LÄRDOMAR

JOSEPH SMITH

KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR
JOSEPH SMITH

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Salt Lake City, Utah, USA.

Vi tar tacksamt emot dina förslag och synpunkter på denna bok.
Var vänlig skicka dem till Curriculum Development, 50 East North
Temple Street, Room 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA.
E-post: cur-development@ldschurch.org

Var vänlig uppge namn, adress, församling och stav. Glöm inte att
ange bokens titel. Skriv sedan vad du anser vara bokens styrka samt
förslag på möjliga förbättringar.

© 2007 Intellectual Reserve, Inc
Med ensamrätt
Printed in Germany

Engelskt original godkänt: 8/00

Godkänt för översättning: 8/00

Originalalets titel: *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*

Swedish

36481 180

ISBN 91-86881-48-5

Innehållsförteckning

Titel	Sida
Inledning	V
Historiskt sammandrag	XII
Joseph Smiths liv och verksamhet	1
1 Den första synen: Fadern och Sonen uppenbarar sig för Joseph Smith	27
2 Gud den Evige Fadern	37
3 Jesus Kristus, världens gudomlige återlösare	45
4 Mormons bok: Slutstenen i vår religion	57
5 Omvändelse	69
6 Johannes Döparens mission	79
7 Dopet och den Helige Andens gåva	89
8 Det eviga prästadömet	101
9 Andens gåvor	113
10 Bön och personlig uppenbarelse	125
11 Den sanna och levande kyrkans organisation och bestämmelse	135
12 Förkunna budskapet om glädje för hela världen	147
13 Lydnad: ”När Herren befäller, gör det”	157
14 Ord av hopp och tröst i dödens stund	169
15 Upprätta Sions sak	181
16 Uppenbarelse och den levande profeten	191
17 Den stora frälsningsplanen	205
18 Bortom slöjan: Livet i evigheterna	215
19 Håll ut i livets stormar	225
20 Ett hjärta fyllt av kärlek och tro: Profetens brev till sin familj	237
21 Kristi andra ankomst och tusenårsriket	247
22 Få kunskap om eviga sanningar	261
23 ”Hur gott och ljuvligt det är ... att bo endräktigt tillsammans”	271

24	Leda på Herrens sätt	281
25	Sanningar från Frälsarens liknelser i Matteus 13.	291
26	Elia och återställelsen av beseglingens nycklar	305
27	Ta er tillvara för avfallets bittra frukter	313
28	Missionsverksamhet: En helig kallelse, ett härligt verk	325
29	Leva med andra i frid och harmoni	337
30	Tappra för Kristi sak	347
31	”Gud skall vara med dig evinnerligen”: Profeten i Liberty fängelse	357
32	Möta förföljelse med tro och mod	367
33	De andliga gåvorna helbrägdagörelse, tungomåstal, profetia och urskillning av andar	377
34	Förlåtelsens kraft	387
35	De dödas återlösning	399
36	Ta emot templets förrättningar och välsignelser	409
37	Kristi rena kärlek	419
38	Wentworthbrevet	431
39	Hjälpföreningen: En gudomlig organisation för kvinnor.	443
40	Lyckan av trogna, rättrådiga och lojala vänner	453
41	Bli frälsare på Sions berg	463
42	Familjen: Den ljuvaste förbindelsen för tid och evighet.	475
43	”Han var en Guds profet”: Joseph Smiths samtida vittnar om hans profetiska kallelse.	487
44	Alltings återställelse: Tidernas fullhets utdelning	501
45	Joseph Smiths tankar om sin profetiska kallelse.	511
46	Martyrdöden: Profeten beseglar sitt vittnesbörd med sitt blod	523
47	”Prisvärd är han”: Nutida profeter vittnar om profeten Joseph Smith	535
	Tillägg: Källor som använts i boken	552
	Förteckning över bilder	558
	Register	561

Inledning

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum har tagit fram serien *Kyrkans presidenters lärdomar* för att hjälpa dig få en djupare insikt i det återställda evangeliet och komma närmare Herren genom lärdomarna från vår tids profeter. Allteftersom kyrkan utger ytterligare band i denna serie får du ett evangeliebibliotek i ditt hem. Böckerna i serien är avsedda att användas både för enskilda studier och för undervisning i kворum och klasser.

Denna bok belyser profeten Joseph Smiths lärdomar, den profet som Gud kallade att i de sista dagarna inleda tidernas fullhets utdelning. Mellan sin första syn av Fadern och Sonen våren 1820 och sin martyrdöd i juni 1844 grundade han Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och återställde evangeliet i dess fullhet, vilket aldrig mer kommer att tas bort från jorden.

Enskilda studier

När du studerar profeten Joseph Smiths lärdomar, sök då inspiration från Anden. Kom ihåg Nephis löfte: "Den som flitigt söker skall finna, och Guds hemligheter skola uppenbaras för dem genom den Helige Andens kraft." (1 Nephi 10:19) Börja dina studier med en bön och fortsätt att be och begrunda i ditt hjärta medan du läser.

I slutet av varje kapitel finner du frågor och skrifthänvisningar som hjälper dig förstå och tillämpa Joseph Smiths lärdomar. Gå gärna igenom dem innan du läser kapitlet.

Följande förslag kan vara till hjälp:

- Sök efter nyckelord och -meningar. Om du finner ett ord som du inte förstår, slå då upp det i en ordbok eller annan källa. Gör en anteckning i marginalen så att du kommer ihåg vad du lärde dig om ordet.
- Tänk på innebörden av Joseph Smiths lärdomar. Markera gärna uttryck och meningar som ger kunskap om en viss princip i

Joseph Smith, Jr.

*"Joseph Smith, Herrens profet och siare, har gjort mera —
Jesus allena undantagen — för människornas frälsning i denna
världen än någon annan människa, som levat här ... Han var
stor i livet och stor i döden i Guds folks ögon." (L&F 135:3)*

evangeliet eller som berör ditt hjärta och sinne, eller skriv ner tankar och känslor i marginalen.

- Tänk på egna upplevelser som du kan sätta i relation till profetens lärdomar.
- Begrunda hur Joseph Smiths lärdomar kan tillämpas på dig. Begrunda hur lärdomarna kan belysa funderingar eller frågor som du har. Bestäm dig för vad du skall göra till följd av det du lär dig.

Undervisa från denna bok

Denna bok kan användas i undervisning i hemmet och i kyrkan. Följande förslag är till hjälp.

Inrikta dig på Joseph Smiths ord och på skrifterna

Herren har befallt att vi inte skall undervisa om "något annat än det, som profeterna och apostlarna skrivit och det som Hugsvalaren lär [oss] genom trons bön". (L&F 52:9) Han sade också att "äldster, präster och lärare skola lära mitt evangeliums grundsatser, vilka finnas i Bibeln och Mormons bok, vari fullheten av evangeliet finnes". (L&F 42:12)

Din uppgift är att hjälpa andra att förstå Joseph Smiths lärdomar och skrifterna. Lägg inte denna bok åt sidan eller förbered lektioner med annat material. Ägna en stor del av lektionen åt att läsa Joseph Smiths lärdomar i denna bok och åt att samtala om dess innebörd och tillämpning.

Uppmuntra deltagarna att ta med sig boken till kyrkan så att de är bättre förberedda att delta i klassdiskussionen.

Sök den Helige Andens vägledning

När du ber om hjälp och förbereder dig flitigt blir du vägledad av den Helige Anden i dina ansträngningar. Han hjälper dig att betona de avsnitt i kapitlet som uppmuntrar och hjälper andra att förstå och tillämpa evangeliet.

När du undervisar, ha då en bön i hjärtat om att Anden skall ledsaga dina ord och klassdiskussionen. Nephi sade: "När en människa talar genom den Helige Andens kraft, så bringar denna kraft det till människobarnens hjärtan." (2 Nephi 33:1; se också L&F 50:13–22.)

Förbered dig för att undervisa

Kapitlen i denna bok har lagts upp så att de hjälper dig att förbereda din undervisning. Avsnittet "Ur Joseph Smiths liv" i varje kapitel berättar om Joseph Smiths liv och kyrkans tidiga historia och kan användas till att presentera och hålla lektionen. Avsnittet "Joseph Smiths lärdomar" är uppdelat i flera underavsnitt med rubriker som sammanfattar huvudpunkterna i kapitlet. Dessa rubriker utgör en disposition som du kan använda i din undervisning. Slutavsnittet "Förslag till studier och diskussion" innehåller frågor och skriftställen som rör lärdomarna.

Följande förslag ökar din effektivitet som lärare:

1. *Studera kapitlet.* Läs kapitlet så att du är säker på att du förstår Joseph Smiths lärdomar. Din undervisning blir uppriktigare och kraftfullare om du själv påverkats av hans ord. (Se L&F 11:21.) När du läser, tänk på dem du undervisar och på deras behov. Markera gärna trossatser och principer i kapitlet som du känner kan vara till hjälp för dem.
2. *Välj ut de avsnitt du vill undervisa om.* Varje kapitel innehåller mer material än du kan ta upp under en lektion. I stället för att försöka behandla hela kapitlet bör du under bön välja ut de lärdomar och principer som du känner kommer att vara till störst hjälp för dem du undervisar. Du kan till exempel välja att inrikta dig på ett eller två underavsnitt och på några frågor som hjälper deltagarna att samtala om principerna i de avsnitt du valt ut.
3. *Bestäm dig för hur du skall inleda lektionen.* För att väcka intresse i början av lektionen kan du redogöra för någon personlig upplevelse eller be deltagarna att läsa en berättelse ur det inledande avsnittet eller titta på en bild i kapitlet. Sedan kan du fråga: "Vad lär oss den här berättelsen (eller bilden) om kapitlets huvudämne?" Lektionen kan också inledas med ett skriftställe eller citat från kapitlet eller att ni sjunger en psalm. Eller också kan du tala om för deltagarna vilka huvudpunkter som kommer att tas upp. Påminn gärna deltagarna om föregående lektion ur boken genom att be dem dra sig till minnes händelser, personer, principer eller trossatser ni samtalade om.

4. *Bestäm dig för hur du skall uppmuntra till diskussion.* Ägna en stor del av lektionen åt diskussion därför att deltagarna bäst lär sig trossatser och principer när de samtalar om dem. Läs igenom förslagen till hur man leder uppbyggande diskussioner på sidorna X–XI i denna bok. Använd gärna frågorna i ”Förslag till studier och diskussion” i slutet av kapitlet. Du kan också förbereda egna frågor med hjälp av följande förslag:

- Ställ frågor som hjälper deltagarna att söka efter fakta, händelser, lärdomar och principer. Sådana frågor hjälper deltagarna att inrikta sig på de sanningar som du vill betona samt bekanta sig med vissa delar av profetens lärdomar. Efter att ha läst ett citat kan du till exempel fråga: ”Vilka är nyckelorden eller nyckelmeningarna i det här citatet?” eller ”Vilket ämne tas upp i det här citatet?”
- Ställ frågor som hjälper deltagarna att tänka på läran och principerna som Joseph Smith undervisade om. Sådana frågor uppmuntrar deltagarna att begrunda och framlägga egna tankar och känslor om Joseph Smiths lärdomar. Till exempel: ”Varför tror ni att den här lärdomen är så viktig?” eller ”Vad får ni för tankar och känslor av det här citatet?” eller ”Vad betyder den här trossatsen för er personligen?”
- Ställ frågor som uppmuntrar deltagarna att jämföra det de lär sig av profetens undervisning med egna tankar, känslor och upplevelser. Till exempel: ”Vilka upplevelser har ni haft som står i relation till vad profeten Joseph Smith sade?”
- Ställ frågor som hjälper deltagarna att tillämpa det du undervisar om. Sådana frågor hjälper deltagarna att tänka på hur de kan leva efter Joseph Smiths lärdomar. Till exempel: ”Vad uppmuntrar Joseph Smith oss att göra? Hur kan vi tillämpa det han sade?” Påminn deltagarna om att de inte bara kommer att lära sig av det som sägs utan också genom personlig uppenbarelse. (Se L&F 121:26.)

5. *Bestäm dig för hur du skall avsluta lektionen.* Du kan själv kort sammanfatta lektionen eller be en eller två deltagare göra det. Vittna om de lärdomar ni samtalat om enligt Andens meningar. Du kan också be andra bära vittnesbörd. Uppmuntra

dem du undervisar att handla efter de meningar de fått från den Helige Anden.

Använd gärna *Undervisning: Den högsta kallelsen* (36123 180), del B, kapitel 14, 16, 28 och 29 eller *Handledning för undervisning* (34595 180) när du förbereder dig.

Led uppbyggande diskussioner

Följande förslag hjälper dig att uppmuntra till och leda uppbyggande diskussioner:

- Sök den Helige Andens vägledning. Han kan mana dig att ställa vissa frågor eller att engagera vissa personer i diskussionen.
- Hjälp deltagarna att inrikta sig på Joseph Smiths lärdomar. Låt dem läsa hans ord för att uppmuntra till diskussion och besvara frågor. Om diskussionen börjar avvika från ämnet eller blir spekulativ eller leder till stridigheter, styr den då tillbaka till lektionstemat genom att ta upp någon händelse, lärdom eller princip i kapitlet.
- När så är lämpligt kan du återge upplevelser som berör lärdomarna i kapitlet.
- Uppmuntra deltagarna att berätta om funderingar de har, att ställa frågor och undervisa varandra. (Se L&F 88:122.) Du kan till exempel be dem att kommentera vad andra sagt eller också kan du ställa en och samma fråga till flera deltagare.
- Oroa dig inte om det blir tyst efter en fråga. Deltagarna behöver ofta tid till eftertanke eller till att se efter i boken innan de delger tankar, vittnesbörd och upplevelser.
- Lyssna uppmärksamt och försök förstå deltagarnas inlägg. Tacka dem för deras medverkan.
- Om deltagarna kommer med många olika tankar, kan du gärna lista dem på tavlan eller be någon annan göra det.
- Försök på olika sätt att involvera deltagarna i diskussionen. Du kan till exempel låta dem diskutera frågor i mindre grupper eller med den som sitter bredvid.
- Kontakta gärna en eller två deltagare i förväg. Be dem förbereda sig att i klassen besvara en av de frågor du tänker ta upp.

- Sjung en psalm, gärna en psalm om evangeliets återställelse, för att stimulera diskussionen om en sanning i evangeliet. En psalm är också ett bra sätt att inleda eller avsluta en lektion.
- Avbryt inte en bra diskussion bara därför att du vill hinna med allt material som du förberett. Det viktigaste är att deltagarna känner Andens inflytande och blir mer beslutsamma att leva efter evangeliet.

Lärdomar för vår tid

Denna bok behandlar profeten Joseph Smiths lärdomar som har tillämpning på vår tid. Boken tar till exempel inte upp sådana ämnen som profetens lära om helgelselagen i relation till vårt förvaltarskap. Herren återkallade denna lag från kyrkan därför att de heliga inte var redo att efterleva den. (Se ingressen till L&F 119.) Denna bok tar inte heller upp månggifte. Läran och principerna rörande månggifte gavs redan 1831 i en uppenbarelse till Joseph Smith. Profeten undervisade om denna lära och flera sådana vigslar förrättades under hans livstid. Under flera årtionden efter profetens död ingicks under kyrkans presidenters överinseende ett stort antal sådana äktenskap. År 1890 utfärdade Wilford Woodruff ett manifest som avslutade månggiften i kyrkan. (Se Officiellt tillkännagivande – 1.) Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga utövar inte längre månggifte.

Information om källorna som citeras i denna bok

Profeten Joseph Smiths lärdomar i denna bok har hämtats från flera olika källor: profetens predikningar, artiklar som profeten själv eller andra under hans ledning skrev, profetens brev och dagböcker, nedskrivna hågkomster av dem som hörde profeten tala samt några av profetens lärdomar och skrifter som senare kom att ingå i kyrkans heliga skrifter. Många av profetens lärdomar har hämtats från *History of the Church*. Se tillägget i denna bok för ytterligare information om dessa källor.

Ett antal utgivna källor citeras i denna bok. Stavning och grammatik har moderniserats efter behov. Styckeindelningen har ändrats för att förbättra läsbarheten. Citat ur tryckta källor har citerats utan ändringar, såvida inte annat anges. Allt material inom klammer har tillagts av redigerare, såvida inte annat anges.

Historiskt sammandrag

Följande kronologi ger en kortfattad historisk bakgrund till profeten Joseph Smiths lärdomar i denna bok.

1805, 23 december: Föds i Sharon i Windsor County i Vermont, det femte av elva barn till Joseph Smith den äldre och Lucy Mack Smith.

Omkring 1813:
(7 år) Insjuknar i tyfus; komplikationer tillstöter som kräver benoperation. Vid denna tidpunkt bor familjen Smith i West Lebanon i New Hampshire, en av de många platser dit familjen flyttade mellan 1808 och 1816 på jakt efter arbete.

1816:
(10 år) Flyttar med familjen till byn Palmyra i New York.

Omkring 1818–1819:
(12 eller 13 år) Flyttar med familjen från byn Palmyra till en timmerstuga i området kring Palmyra i New York.

1820, tidigt om våren:
(14 år) Ber i skogen nära sitt hem. Besöks av Gud Fadern och Jesus Kristus. Frågar vilken sekt han skall ansluta sig till. Frälsaren säger åt honom att de alla har fel och att han inte skall ansluta sig till någon av dem.

1823, 21–22 september:
(17 år) Besöks av Moroni, som berättar för honom om Herrens verk i de sista dagarna och om Mormons bok. Ser guldplåtarna, som ligger nergrävda i en kulle i närheten, men förbjuds att då ta med sig dem.

1825:
(19 år) Flyttar med familjen från timmerstugan till ett nybyggt hus på deras gård i Manchester i New York.

- 1827, 18 januari:
(21 år) Gifter sig med Emma Hale från Harmony i Pennsylvania; de vigs i South Bainbridge i New York.
- 1827, 22 september: Får plåtarna av Moroni efter att ha träffat honom den 22 september varje år sedan 1823.
- 1827, december:
(22 år) Flyttar till Harmony i Pennsylvania för att undgå en pöbelhop i Palmyra och Manchester som försöker stjäla plåtarna. Påbörjar en kort tid senare översättningen av Mormons bok.
- 1828, februari: Martin Harris visar en kopia av några skriftecken från guldplåtarna för ansedda akademiker, däribland Charles Anthon och Samuel L Mitchill i New York.
- 1828, juni–juli: 116 manuskriptsidor av översättningen av Mormons bok försvinner medan Martin Harris har ansvar för dem.
- 1829, 5 april:
(23 år) Oliver Cowdery kommer till Harmony för att arbeta som skrivare åt Joseph Smith; översättningsarbetet återupptas den 7 april.
- 1829, 15 maj: Får tillsammans med Oliver Cowdery aronska prästadömet av Johannes Döparen. Joseph och Oliver döper varandra i Susquehanna-floden.
- 1829, maj–juni: Får tillsammans med Oliver Cowdery melkisedekska prästadömet av de forna apostlarna Petrus, Jakob och Johannes, nära Susquehanna-floden mellan Harmony i Pennsylvania och Colesville i New York.
- 1829, juni: Fullbordar översättningen av Mormons bok på Peter Whitmer den äldres gård i Fayette i New York. De tre vittnena ser

- plåtarna och ängeln Moroni i Fayette; de åtta vittnena ser och håller i plåtarna i Palmyra.
- 1830, 26 mars:
(24 år) De första tryckta exemplaren av Mormons bok blir tillgängliga för allmänheten i Egbert B Grandins bokhandel i Palmyra.
- 1830, 6 april: Organiserar kyrkan hemma hos Peter Whitmer den äldre i Fayette. (Se L&F 20:1.) I början är kyrkans officiella namn Kristi Kyrka. Den 3 maj 1834 ändras namnet till De Sista Dagars Heligas Kyrka. Den 26 april 1838 ändras namnet genom uppenbarelse till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. (Se L&F 115:4.)
- 1830, juni: Påbörjar i Harmony på Herrens befallning en inspirerad revision av Bibeln, nu känd som Joseph Smith Translation of the Bible (Joseph Smiths bibelöversättning).
- 1830, 9 juni: Håller kyrkans första konferens i Fayette.
- 1830, september: Flyttar från Harmony i Pennsylvania till Fayette, New York. Mellan december 1827 och denna tidpunkt bodde Joseph och Emma i Harmony, men Joseph for då och då till Manchester, Fayette och Palmyra för att arbeta med sådant som rörde översättningen av Mormons bok, ordna med utgivningen av Mormons bok, organisera kyrkan, presidera över kyrkans första konferens samt andra förpliktelser i kyrkan.
- 1830, september Får en uppenbarelse om att missionärer skall "begiva [sig] till lamaniterna" och predika evangeliet för dem. (L&F 28:8; se också 30:5–6; 32:1–3.) I oktober ger sig fyra äldster i väg för att predika i indianterritoriet väster om staten Missouri.

- 1830, december:
(25 år) Får en uppenbarelse om att de heliga skall samlas i Ohio. (Se L&F 37.)
- 1831, i början
av februari: Anländer till Kirtland i Ohio efter att ha färdats över 40 mil från New York.
- 1831, 20 juli: Får en uppenbarelse i Independence i Jackson County i Missouri som anger Independence som Sions "medelpunkt". (Se L&F 57:1–3.)
- 1831, 2 augusti: Presiderar när Sidney Rigdon inviger Jackson County i Missouri som Sions land.
- 1831, 3 augusti: Inviger en tempeltomt i Independence.
- 1832, 25 januari:
(26 år) Inröstas i Amherst i Ohio som president över det högre prästadömet.
- 1832, 8 mars: Bildar i Kirtland första presidentskapet med Sidney Rigdon och Jesse Gause som rådgivare. Den 18 mars 1833 ersätts Jesse Gause av Frederick G Williams.
- 1832, 27–28
december:
(27 år) Får befallning att bygga ett tempel i Kirtland. (Se L&F 88:119–120.)
- 1833, januari: Öppnar profetskolan.
- 1833, 2 juli: Fullbordar sitt inledande arbete på den inspirerade översättningen av Bibeln, nu känd som Joseph Smith Translation of the Bible. Från detta arbete kom Moses bok och Joseph Smiths skrifter 1, som nu finns i Den kostbara pärlan.
- 1833, 20 juli: En pöbelhop förstör tryckpressen i Independence i Missouri där Befallningarnas bok gått i tryck, samt de flesta tryckta sidorna. I september 1835 utges i Kirtland den första utgåvan av Läran och

- förbunden, vilken innehåller uppenbarelserna i Befallningarnas bok och andra uppenbarelsen.
- 1833, 23 juli: Hörnstenarna läggs till templet i Kirtland.
- 1833, 18 december: Joseph Smith den äldre ordineras till kyrkans patriark.
- 1834, maj-juli:
(28 år) Leder Sions läger från Kirtland i Ohio till Clay County i Missouri för att undsätta de heliga som jagats bort från sina hem i Jackson County i Missouri. Återvänder till Kirtland efter att ha fått uppenbarelse om att de heliga skall "vänta en liten tid med att förlossa Sion". (L&F 105:9)
- 1835, 14 februari:
(29 år) Bildar de tolv apostlarnas kvorum.
- 1835, 28 februari: Bildar ett sjuttios kvorum.
- 1835, juli: Får tag i egyptiska papyrusmanuskript som innehåller Abrahams skrifter.
- 1836, 27 mars:
(30 år) Inviger templet i Kirtland. (Se L&F 109.)
- 1836, 3 april: Jesus Kristus visar sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland och godkänner templet. Även Moses, Elias och Elia visar sig och överlämnar prästadömsnycklar till Joseph och Oliver. (Se L&F 110.)
- 1837, juni:
(31 år) Skickar ut äldster från Kirtland och Övre Canada som missionärer till England, den första missionen utanför Nordamerika.
- 1838, 12 januari:
(32 år) Lämnar Kirtland och beger sig till Far West i Missouri för att undkomma pöbeln.

- 1838, 14 mars: Anländer till Far West och upprättar där kyrkans högkvarter.
- 1838, 27 april: Påbörjar sin historia, som från och med år 1842 publiceras avsnittsvis som "History of Joseph Smith" i kyrkans tidskrifter; senare ges den ut på nytt som *History of the Church*.
- 1838, 27 oktober: Guvernören i Missouri, Lilburn W Boggs, utfärdar den ökända "utrotningsordern". Denna order samt svår förföljelse får de heliga att vintern och våren 1838–1839 lämna Missouri och bege sig till Illinois.
- 1838, 1 december: Spärras in tillsammans med andra ledare i kyrkan i Liberty i Missouri.
- 1839, 20 mars:
(33 år) Skriver ett brev från fängelset i Liberty till de heliga. Avsnitt av brevet kommer senare att ingå Läran och förbunden 121, 122 och 123.
- 1839, i mitten av april: Tillåts av sina väktare att fly under en fångtransport från Gallatin till Columbia i Missouri.
- 1839, 22 april: Återförenas med sin familj i Quincy i Illinois.
- 1839, 10 maj: Flyttar med familjen till en liten timmerstuga i Commerce i Illinois. Döper senare om staden till Nauvoo.
- 1839, 29 november: Besöker Förenta staternas president Martin Van Buren i Washington D.C. för att få gottgörelse för orättvisorna de heliga utsatts för i Missouri. Medan han är där ber han även Förenta staternas kongress om hjälp.

- 1840, 15 augusti:
(34 år) Tillkännager offentligt läran om dop för de döda vid en begravning i Nauvoo. De första dopen för döda förrättas i Mississippi-floden och andra lokala vattendrag.
- 1840, september: Tillkännager i en skrift utgiven av kyrkans första presidentskap att tiden är inne att bygga ett tempel i Nauvoo.
- 1841, 4 februari:
(35 år) Utses till generallöjtnant i den nyligen inrättade Nauvoolegionen, ett förband i staten Illinois hemvärn.
- 1841, 6 april: Hörnstenarna läggs till templet i Nauvoo.
- 1841, 21 november: De första dopen för döda i templet i Nauvoo förrättas i en dopbassäng av trä som byggts och invigts innan resten av templet färdigställts.
- 1842, februari--
oktober:
(36 år) Är redaktör för *Times and Seasons*, kyrkans tidskrift i Nauvoo.
- 1842, 1 mars: Låter trycka Wentworthbrevet i *Times and Season*; publicerar i mars och maj även Abrahams bok i *Times and Seasons*.
- 1842, 17 mars: Grundar Nauvoos kvinnliga hjälpförening med Emma Smith som president.
- 1842, 4 maj: Förrättar de första begåvningarna i ett rum på övervåningen i det röda tegelhus där han hade sin diverseaffär.
- 1842, 19 maj: Väljs till borgmästare i Nauvoo.
- 1843, 12 juli:
(37 år) Skriver ner en uppenbarelse om det nya och eviga förbundet, inklusive äktenskapsförbundets eviga natur. (Se L&F 132.)
- 1844, 29 januari:
(38 år) Tillkännager sin kandidatur till posten som Förenta staternas president.

- 1844, mars: Ger i ett möte med de tolv apostlarna och andra de tolv i uppdrag att leda kyrkan i händelse av hans död och förklarar för dem att han har förlänat dem alla förordningar och nycklar och all myndighet som krävs för att göra detta.
- 1844, 27 juni: Lider martyrdöden i fängelset i Carthage i Illinois tillsammans med sin bror Hyrum.
- 1844, 29 juni: Begravs tillsammans med Hyrum i Nauvoo i Illinois.

*Vid tiden för den första synen bodde Joseph med sin familj
i en timmerstuga i Palmyra i New York.*

Joseph Smiths liv och verksamhet

”Joseph Smith, Herrens profet och siare, har gjort mera — Jesus allena undantagen — för människornas frälsning i denna världen än någon annan människa, som levat här.” (L&F 135:3) Dessa häpnadsväckande ord beskriver en man som vid fjorton års ålder kallades av Gud och som dog i en ålder av endast trettioåtta år. Mellan Joseph Smiths födelse i december 1805 i Vermont och hans tragiska död i Illinois 1844 hände stora ting. Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus uppenbarade sig för honom och lärde honom mer om Guds väsen än man hade vetat i århundraden. Fortida profeter och apostlar förlänade Joseph helig prästadömsmakt och gjorde honom till ett nytt, bemyndigat vittne om Gud i denna sista tidsutdelning. En makalös ström av kunskap och lärosatser uppenbarades genom profeten, däribland Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Genom honom grundades Herrens sanna kyrka återigen på jorden.

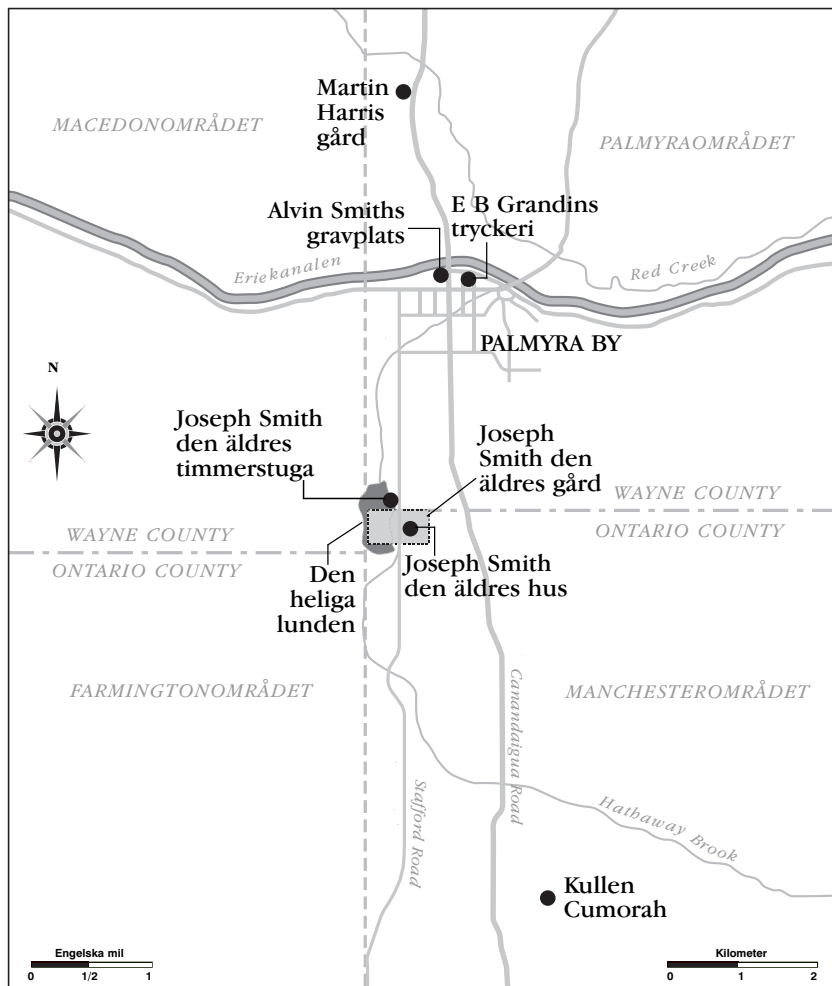
Det verk som började med Joseph Smith går i dag framåt runtom i världen. President Wilford Woodruff bar följande vittnesbörd om profeten Joseph Smith: ”Han var en Guds profet, och han lade grunden till det största verk och den största tidsutdelning som någonsin har upprättats på jorden.”¹

Härkomst och barndom

Joseph Smith var sjätte generationens amerikan, hans förfäder hade utvandrat från England till Amerika på 1600-talet. Profetens förfäder exemplifierade egenskaper som ofta förknippas med amerikaner av den gamla stammen: de trodde på Guds försyn, hade god arbetsmoral och verkade flitigt för familj och fosterland.

Joseph Smiths föräldrar, Joseph Smith den äldre och Lucy Mack Smith, gifte sig 1796 i Tunbridge i Vermont. De var ett sträv- samt och gudfruktigt par som började sitt liv tillsammans under gynnsamma ekonomiska omständigheter. Dessvärre förlorade

Palmyraområdet, New York. Många viktiga händelser i kyrkans tidiga historia ägde rum här, däribland den första synen och Moronis besök hos Joseph Smith.

Joseph Smith den äldre sitt första hemman och kom att drabbas av flera ekonomiska motgångar under påföljande år. Familjen Smith tvingades flytta flera gånger då fadern på olika sätt försökte försörja familjen genom att bruka New Englands skogsbetäckta kullar, ta arbete på andra bondgårdar, driva en liten affärsrörelse eller arbeta som skollärare.

Joseph Smith den yngre föddes den 23 december 1805 i Sharon i Vermont, det femte av elva barn. Han uppkallades efter

fadern. Barnen i familjen Smith var i födelseföljd: en namnlös son (som dog strax efter födseln), Alvin, Hyrum, Sophronia, Joseph, Samuel, Ephraim (som levde mindre än två veckor), William, Katharine, Don Carlos och Lucy.²

Redan tidigt visade sig profetens ovanligt starka karaktär. Familjen Smith bodde i West Lebanon i New Hampshire när många på orten drabbades av en dödlig tyfusepidemi, däribland alla barnen Smith. De andra barnen tillfrisknade utan komplikationer, men Joseph, som var i sjuårsåldern, fick en allvarlig infektion i vänster ben. Dr Nathan Smith vid Dartmouth-universitetets medicinska fakultet i närbelägna Hanover i New Hampshire gick med på att pröva en ny kirurgisk teknik för att försöka rädda pojakens ben. När doktor Smith och hans kollegor förberedde sig för operationen, bad Joseph sin mor att lämna rummet så att hon inte skulle behöva se honom lida. Han vägrade dricka sprit för att döva smärtan. I stället litade han till faderns lugnande famn och höll tappert ut när kirurgen arbetade sig ner till lårbenet och mejslade bort ett stycke. Operationen lyckades, men Joseph gick med kryckor i flera år och haltade lite på vänster ben under resten av sitt liv.

Efter att gång på gång ha drabbats av missväxt flyttade familjen Smith 1816 från Norwich i Vermont till Palmyra i New York i hopp om att där finna gynnsammare omständigheter. ”De små omständigheter vi levde i”, skrev profeten senare, ”tvingade [oss] att arbeta hårt för att kunna försörja den stora familjen ... och eftersom det krävdes av alla som kunde att de ansträngde sig för att bidra till familjens uppehälle, förmenades vi förmånen av en utbildning. Det räcker med att säga att jag bara fick lära mig läsa och skriva samt grunderna i räkning.”³

Den första synen

Joseph Smith skrev om sin tidiga fostran: ”Jag föddes av ... goda föräldrar som inte skydde några ansträngningar för att undervisa mig om kristendomen.”⁴ Men i likhet med många andra kristna insåg Josephs föräldrar att några av de principer i evangeliet som Jesus och hans lärjungar hade undervisat om saknades i de samtida kyrkorna. År 1820 i Palmyra försökte

Den heliga lunden omkring 1907. Våren 1820 gick den unge Joseph Smith till denna lund i närheten av sitt hem för att be till Herren om vägledning.

många trossamfund värva anhängare. Josephs mor, två av hans bröder och hans äldsta syster gick med i den lokala presbyterianska kyrkan, men Joseph och hans far och brodern Alvin avvaknade. Fastän han bara var en pojke var Joseph djupt orolig över sitt eget förhållande till Gud och förvirringen bland de olika religiösa grupperna.

I sitt studium av den heliga skrift kom ett ställe i Jakobs brev att göra stort intryck på den fjortonårige Joseph: ”Om någon av er

brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.” (Jak 1:5) Inspirerad av Herrens löfte gick Joseph en vårdag 1820 ut i skogen i närheten av sitt hem för att be. Han föll på knä och började uppsända sitt hjärtas önskan till Gud. Genast grep mörkrets makter tag i honom, de blev honom helt och hållet övermäktiga och fick honom att frukta att han skulle gå under. Men då, till svar på hans innerliga bön, öppnades himlen och han befriades från sin osynliga fiende. I en ljuspelare mer strålande än solen såg han två personer stående över sig i luften. En av dem talade, nämnde honom vid namn och sade: ”Denne är min älskade Son. Hör honom.” (J S skrifter 2:17)

I denna storslagna uppenbarelse visade sig Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus för den unge Joseph. Joseph samtalade med Frälsaren, som sade åt honom att inte sluta sig till någon av den tidens kyrkor, ”ty de voro alla orätta” och ”alla deras trosbekännelser voro en styggelse inför honom ... eftersom de lärör de förkunna äro människobud. De skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft”. (J S skrifter 2:19) Joseph fick också löfte om ”att evangeliets fullhet en dag skulle uppdragas”.⁵ Efter århundraden av mörker hade Guds ord samt Gud Faderns och hans Son Jesu Kristi realitet uppenbarats för världen genom detta unga och rena redskap.

Moronis besök

Det gick tre år under vilka Joseph Smiths berättelse om att han hade sett Gud bemöttes med spott och spe av omgivningen. Den unge profeten, nu sjutton år gammal, undrade vad som väntade honom. På kvällen den 21 september 1823 bad han innerligt om vägledning och om förlåtelse för sina ”synder och dårskaper”. (J S skrifter 2:29). Till svar på denna bön fylldes hans vindsrum av ljus och en himmelsk budbärare som hette Moroni visade sig. ”[Han] sade att han var en Guds ängel”, skrev Joseph senare, ”som sänts för att överbringa glädjebudskapet att det förbund som Gud upprättat med det forna Israel snart skulle fullbordas, att förberedelsen inför Messias andra ankomst snart skulle påbörjas, att tiden var inne för att evangeliet i all sin fullhet skulle predikas med makt till alla nationer så att ett folk skulle

beredas för tusenårsriket. Jag fick veta att jag utvalts att vara ett redskap i Guds hand för att fullborda några av hans avsikter i denna härliga utdelning.”⁶

Moroni berättade också för Joseph att en sammanställning av forntida skrifter inristade på guldplåtar låg nergrävd i en kulle i närheten. Denna heliga urkund beskrev ett folk som Gud år 600 före Kristus hade lett från Jerusalem till västra halvklotet. Moroni var den siste profeten hos detta folk och hade grävt ner uppteckningen, vilken Gud hade lovat skulle komma fram i de sista dagarna. Joseph Smith skulle översätta detta heliga verk till engelska.

Under de fyra påföljande åren skulle Joseph träffa Moroni på kullen den 22 september varje år för att få ytterligare kunskap och anvisningar. Han skulle behöva dessa år av förberedelse och personlig finslipning för att kunna översätta den forntida urkunden. Han måste vara uppgiften vuxen att frambringa ett verk vars syfte var att ”överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer”. (Mormons boks titelblad)

Upprättandet av Guds rike på jorden

Översättningen av Mormons bok påbörjas

Emma Smith

Joseph Smith fortsatte att bidra till familjens försörjning medan han väntade på att få guldplåtarna. År 1825 begav han sig till Harmony i Pennsylvania för att arbeta åt Josiah Stowell. Där bodde han inackorderad hos Isaac och Elizabeth Hale och träffade deras dotter Emma, en lång, mörkhårig skollärare. Den 18 januari 1827 gifte sig Joseph och Emma i South Bainbridge i New York. Även om deras äktenskap skulle sättas på prov av barns död, ekonomiska svårigheter och av att Joseph ofta var tvungen att vara hemifrån i uppfyllandet av sina plikter, älskade Joseph och Emma alltid varandra djupt.

Den 22 september 1827, fyra år efter det att Joseph såg plåtarna för första gången, fick han till slut ta hand om dem. Men så snart han hade fått plåtarna försökte pöbelhopar gång på gång stjäla dem från honom. För att undgå förföljelsen återvände Joseph och Emma i december 1827 till Harmony, där Emmas föräldrar bodde. Efter att ha slagit sig ner där påbörjade Joseph översättningen av plåtarna.

I början av år 1828 fick Martin Harris, en välbärgad bonde från Palmyra, ett vittnesbörd om Herrens verk i de sista dagarna och for till Harmony för att hjälpa Joseph med översättningen. I juni det året täckte Josephs översättning 116 manuskriptsidor. Martin bad profeten enträget om tillåtelse att ta med sig manuskriptet hem till Palmyra och visa det för vissa familjemedlemmar. Profeten frågade Herren, som sade nej, men Joseph frågade Herren ytterligare två gånger och Martin gavs slutligen tillåtelse att ta med sig manuskriptet hem. I Palmyra gick manuskriptet förlorat. Det återfanns aldrig. Herren tog Urim och Tummim och plåtarna ifrån Joseph, vilket gjorde profeten ödmjuk och botfärdig. I en uppenbarelse från Herren fick Joseph veta att han alltid måste frukta Gud mer än människor. (Se L&F 3.) Sedan den dagen, fastän han bara var 22 år, kom hans liv att karaktäriseras av en fullständig hängivelse åt att hålla alla Herrens befallningar.

Den 5 april 1829 kom Oliver Cowdery, en skollärare som var ett år yngre än Joseph, till Josephs bostad i Harmony. Till svar på bön hade han fått ett vittnesbörd om att profetens verk var sanningenligt. Två dagar senare påbörjades översättningsarbetet igen och Joseph dikterade och Oliver skrev.

Återställelsen av Guds prästadöme

När Joseph och Oliver arbetade på översättningen av Mormons bok läste de redogörelsen om Frälsarens besök till de forna nephiterna. Till följd av detta beslöt de sig för att fråga Herren om dopet. Den 15 maj gick de ner till Susquehannafloden, i närheten av Josephs hem i Harmony, för att be. Till sin häpnad fick de besök av en himmelsk varelse som sade att han var Johannes Döparen. Han förlänade dem aronska prästadömet och sade åt dem att döpa och ordinera varandra. Som Johannes

Döparen lovat, visade sig senare de forntida apostlarna Petrus, Jakob och Johannes för Joseph och Oliver och förlänade dem melkisedekska prästadömet och ordinerade dem till apostlar.

Före dessa besök hade Joseph och Oliver haft kunskap och tro. Men efter det att de himmelska budbärarna hade visat sig för dem hade de också myndighet — Guds prästadömes makt och myndighet som krävdes för att upprätta hans kyrka och utföra frälsningens förrättningar.

Publiceringen av Mormons bok och kyrkans grundande

Under april och maj 1829 avbröts profetens översättning i hans hem i Harmony allt oftare av förföljelser. Följden blev att Joseph och Oliver tillfälligt flyttade till Fayette i New York, för att avsluta översättningen i Peter Whitmer den äldres hem. Översättningen fullbordades i juni, mindre än tre månader efter det att Oliver börjat verka som profetens skrivare. I augusti hade Joseph gett förläggaren Egbert B Grandin i Palmyra i uppdrag att trycka boken. Martin Harris in-tecknade sin gård som säkerhet för tryckkostnaderna och sålde senare 60 hektar för att kunna betala

Rekonstruktion av Peter Whitmer den äldres bus i Fayette i New York. Detta bus står på den plats där profeten den 6 april 1830 officiellt grundade kyrkan.

inteckningen. Den 26 mars 1830 fanns Mormons bok att köpa i Grandins bokhandel.

Den 6 april 1830, endast elva dagar efter det att Mormons bok fanns för försäljning, samlade sig omkring 60 personer i Peter Whitmer den äldres timmerhus i Fayette i New York. Där grundade Joseph Smith formellt den kyrka som senare genom uppenbarelse gavs namnet Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. (Se L&F 115:4.) Det var ett glädjerikt tillfälle och Anden utgöts i rikt mått. Sakramentets delades ut, troende döptes, den Helige Andens gåva förlänades och män ordinerades till prästadömet. I en uppenbarelse under mötet utsåg Herren Joseph Smith till kyrkans ledare: Han skall "kallas siare, översättare, profet, Jesu Kristi apostel, en äldste i kyrkan genom Gud Faderns vilja och Herrens Jesu Kristi nåd". (L&F 21:1) Jesu Kristi kyrka fanns återigen på jorden.

Kirtland i Ohio: Kyrkan tillväxer

Kyrkans medlemmar delade entusiastiskt med sig av den sanning de hade funnit och den nygrundade kyrkan växte snabbt. Snart bildades grenar i Fayette, Manchester och Colesville i staten New York. I september 1830, strax efter det att Joseph och Emma Smith flyttat från Harmony, Pennsylvania, till Fayette, uppenbarade Herren för profeten att missionärer skulle "begiva [sig] till lamaniterna" i västra Missouri. (L&F 28:8) Resan dit förde missionärerna till området kring Kirtland i Ohio där de stötte på en religiös grupp som sökte sanningen. De omvände cirka 130 av dem, däribland Sidney Rigdon, som senare blev medlem av första presidentskapet. Gruppen av heliga i Kirtland växte till flera hundra medlemmar allteftersom de delade med sig av evangeliet åt andra.

Samtidigt som kyrkan växte i New York ökade också motståndet mot kyrkan. I december 1830 fick profeten en uppenbarelse som instruerade kyrkans medlemmar att bege sig till "Ohiodalen" (L&F 37:1) mer än 40 mil bort. De närmaste månaderna sålde de flesta av medlemmarna i New York sin egendom, ofta med stor förlust, och gjorde de uppoffringar som krävdes för att kunna samlas i Kirtland i Ohio. Joseph och Emma Smith var bland de

Viktiga platser i kyrkans tidiga historia och i profeten Joseph Smiths liv.

första som gav sig i väg till Ohio. De kom till Kirtland omkring den 1 februari 1831.

Två samlingsplatser för de heliga

I juni 1831, medan kyrkan växte sig stark i Kirtland, befallde Herren profeten och andra ledare i kyrkan att resa till Missouri. Där skulle han uppenbara för dem deras "arveland". (Se L&F 52:3–5, 42–43.) I juni och juli 1831 färdades profeten och andra nära 145 mil från Kirtland till Jackson County i Missouri i västra utkanten av Amerikas nybyggarområde. Kort efter ankomsten fick profeten en uppenbarelse i vilken Herren sade: "Missouri [är] det land, som jag har utvalt och invigt till de heligas samlingsplats. Därför är detta löftets land och platsen för Sions stad ... den plats som nu kallas Independence är medelpunkten, och platsen för templet ligger västerut." (L&F 57:1–3)

Forntida bibliska profetior gick i uppfyllelse när den 25-årige Joseph Smith började lägga grunden till Sions stad i Amerika. I augusti 1831 presiderade han över invigningen av landet som en samlingsplats och invigde en tempeltomt. En kort tid senare återvände profeten till Ohio där han uppmuntrade några av de trofasta att samlas i Missouri. Hundratals heliga utsatte sig för de mödor som resor i gränslandet västerut innebar på 1800-talet och begav sig till sin nya hemvist i Missouri.

Från 1831 till 1838 fanns det medlemmar i kyrkan i såväl Ohio som i Missouri. Profeten, medlemmar av de tolv kvorum och många medlemmar i kyrkan bodde i Kirtland samtidigt som andra medlemmar i kyrkan samlades i Missouri där de under profetens överinseende leddes av lokala prästadömsledare. Kyrkans ledare brevväxlade och reste ofta mellan Kirtland och Missouri.

Fortsatt uppenbarelse

Under sin tid i Kirtlandområdet fick profeten många uppenbarelser från Herren om evangeliets återställelse i de sista dagarna. I november 1831 beslutade sig kyrkans ledare för att ge ut många av uppenbarelserna i en sammanställning som kallades Befallningarnas bok. Boken skulle tryckas i Independence i Missouri. Men i juli 1833 förstörde pöbelhopar tryckpressen och många av de tryckta arken. Bortsett från några få exemplar som

Templet i Kirtland omkring 1900. Detta tempel byggdes med stora uppföringar av de heliga, men övergavs när förföljelser tvingade dem att lämna Kirtland.

räddades undan pöbeln, blev Befallningarnas bok aldrig tillgänglig för kyrkans medlemmar. År 1835 utgavs i Kirtland Lära och förbunden, som innehöll uppenbarelserna som skulle ha publicerats i Befallningarnas bok samt många andra uppenbarelser.

Medan profeten bodde i Kirtlandområdet fortsatte han arbetet på sin bibelöversättning, ett arbete som han på befallning av Herren hade påbörjat 1830. Många tydliga och dyrbara ting i Bibeln hade gått förlorade under århundradenas lopp, och profeten leddes av Anden att rätta King James Version [Kung Jakobs

bibelöversättning] och att återställa information som hade försvunnit. Detta arbete ledde till att viktiga sanningar i evangeliet återställdes, däribland många uppenbarelser som nu ingår i Läran och förbunden. Även om profeten avsåg att ge ut sin revidering av Bibeln i tryck, hindrade förföljelse och andra svårigheter honom från att under sin livstid publicera den i dess helhet.

Under arbetet på sin inspirerade revidering av Bibeln fick Joseph Smith den uppenbarelse som nu är Moses' bok samt en inspirerad översättning av Matteusevangeliet 24, som nu kallas Joseph Smiths skrifter 1. År 1835 påbörjade profeten översättningen av Abrahams bok från forntida egyptiska papyrusmanuskript som kyrkan hade köpt. Alla dessa översättningar kom senare att ingå i Den kostbara pärlan.

I Kirtland fick profeten bland annat uppenbarelser som föreskrev hur kyrkan skulle styras. Under Herrens ledning bildade Joseph Smith 1832 första presidentskapet.⁷ År 1835 bildade han de tolv apostlarnas kvorum och ett sjuttios kvorum. En stav grundades 1834 i Kirtland. Under denna tid bildade han även kvorum i aronska och melkisedekska prästadömet till att sörja för lokala medlemmars behov.

Det första templet i denna tidsutdelning

Något av det viktigaste i återställelsen var Herrens uppenbarelser till Joseph Smith om behovet av heliga tempel. I december 1832 befallde Herren de heliga att börja bygga ett tempel i Kirtland i Ohio. Fastän många av kyrkans medlemmar saknade ordentliga bostäder, arbete och led brist på mat, lydde de entusiastiskt Herrens befallning och arbetade sida vid sida med profeten.

Den 27 mars 1836 invigde Joseph Smith templet. Anden utgöts som på pingstdagen efter Jesu uppståndelse. En vecka senare, den 3 april 1836, ägde några av de viktigaste tilldragelserna i religiös historia rum. Herren Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet och sade: ”Jag har mottagit detta hus och mitt namn skall vara här, och jag skall uppenbara mig i barmhärtighet för mitt folk i detta hus.” (L&F 110:7) Likaså visade sig tre budbärare från Gamla testamentets utdelningar: Moses, Elias och Elia. De återställde prästadömet nycklar och

den myndighet som långt tillbaka hade gått förlorad från jorden. Profeten Joseph Smith hade nu myndighet att samla Israel från jordens fyra hörn och att besegla familjer för tid och all evighet. (Se L&F 110:11–16.) Denna återställelse av prästadömsnycklar följde Herrens mönster att ge profeten ”rad på rad, bud på bud, något här och något där” (L&F 128:21) tills Jesu Kristi evangelium blivit fullständigt återställt till jorden.

Predikar det eviga evangeliet

Herren uppmanade profeten gång på gång att skicka missionärer för att ”predika evangeliet för hela skapelsen”. (L&F 68:8) Profeten kände sitt ansvar och lämnade ofta hem och familj för att förkunna evangeliet. I kyrkans barndom kallades missionärer att predika i olika delar av Förenta staterna och Canada.

Men sommaren 1837 inspirerades profeten att skicka äldster till England. Profeten gav Heber C Kimball, en medlem av de tolv kvorum, i uppdrag att leda en liten grupp missionärer i detta stora åtagande. Äldste Kimball lämnade sin nästan utblottade familj och gav sig i väg med tro på att Herren skulle vägleda honom. Inom ett år hade cirka 2 000 personer anslutit sig till kyrkan i England. Joseph Smith skickade därefter medlemmar av de tolv att verka i Storbritannien från 1839 till 1841. Även denna mission var synnerligen framgångsrik. År 1841 hade mer än 6 000 personer omfattat evangeliet. Många av dessa emigrerade till Amerika, där de kom att vitalisera och stärka kyrkan under ytterst svåra tider.

De heliga lämnar Kirtland

De heliga hade utsatts för förföljelse ända sedan de kom till Kirtland, men motståndet tilltog under 1837 och 1838. ”Beträffande Guds rike”, sade profeten, ”så sätter alltid djävulen upp sitt rike på samma tid för att strida mot Gud”.⁸ Profeten attackerades svårast, både av kyrkans motståndare och av avfällingar som vänt sig mot honom. Han anklagades med orätt för många förbrytelser, trakasserades inför rätta i dussintals ogrundade brotts- och civilmål och tvingades gömma sig för dem som traktade efter hans liv. Men han förblev trofast och tapper trots att han nästan ständigt utsattes för motgångar och motstånd.

Förföljelsen i Kirtlandområdet blev till slut outhärdlig. I januari 1838 tvingades profeten och hans familj att lämna Kirtland och ta sin tillflykt till Far West i Missouri. I slutet av året hade de flesta heliga i Kirtland följt honom och lämnat sina hem och sitt älskade tempel.

De heliga i Missouri

Utdrivning ur Jackson County och Sions lägers marsch

Samtidigt som de heliga i Kirtland försökte stärka kyrkan i sitt område, gjorde många av kyrkans medlemmar samma sak i Jackson County i Missouri. Sista dagars heliga började slå sig ner där sommaren 1831. Två år senare bodde omkring 1 200 heliga i Jackson County och utgjorde en tredjedel av befolkningen.

Ankomsten av de många heliga bekymrade den etablerade ortsbefolkningen. Missouriborna befarade att de skulle förlora sitt politiska inflytande till nykomlingarna, som till stor del kom från norra delen av Förenta staterna och inte stödde slaveriet i sydstaterna. Missouriborna var också misstroga mot de sista dagars heligas lära — tron på Mormons bok, ny uppenbarelse och insamlingen till Sion — och ogillade att de sista dagars heliga i stort sett bara gjorde affärer sinsemellan. Pöbelhopar och lokal milis började snart trakassera de heliga och drev i november 1833 bort dem från Jackson County. De flesta heliga flydde norrut över Missouri-floden till Clay County i Missouri.

Joseph Smith var djupt oroad över de heligas belägenhet i Missouri. I augusti 1833 skrev han från Kirtland till kyrkans ledare där: ”Bröder, om jag var tillsammans med er skulle jag dela era lidanden, och även om den mänskliga naturen skyggar skulle min ande så sant mig Gud hjälpe inte tillåta mig att svika er i döden. Var vid gott mod, ty vår återlösning nalkas. Ack Gud, rädda mina bröder i Sion.”⁹

I februari 1834 fick Joseph Smith en uppenbarelse att han skulle leda en expedition från Kirtland till Missouri för att undsätta de nödlidande heliga och hjälpa dem att återfå sina egendomar i Jackson County. (Se L&F 103.) Till svar på Herrens

befallning organiserade profeten en grupp som kallades Sions läger för marschen till Missouri. I maj och juni 1834 tog sig gruppen på över 200 man fram västerut genom Ohio, Indiana, Illinois och Missouri. De ansattes av många svårigheter, bland annat en koleraepidemi. Den 22 juni 1834, när expeditionen närmade sig Jackson County, fick profeten en uppenbarelse om att upplösa lägret. Men Herren lovade att Sion skulle återlösas i hans egen tid. (Se L&F 105:9–14.) Efter att ha grundat en stav i Clay County med David Whitmer som president återvände profeten till Ohio.

Även om Sion läger inte återtog de heligas ägor, var det ett mycket värdefullt utbildningstillfälle för kyrkans framtida ledare, för genom profetens exempel och undervisning fick deltagarna lära sig principer för rättfärdigt ledarskap. I ett möte för medlemmarna i Sions läger och andra medlemmar i kyrkan i Kirtland den 14 februari 1835 bildade profeten de tolv apostlarnas kворum. Två veckor senare bildade han ett sjuttios kворum. Nio av medlemmarna av de tolv kворum och samtliga medlemmar av de sjuttios kворum hade tillhört Sions läger.

Bosättning i norra Missouri

Ett stort antal medlemmar fortsatte att bo i Clay County i Missouri fram till 1836, då lokalbefolkningen där sade att de inte längre kunde erbjuda dem fristad. De heliga började därför flytta till norra Missouri, de flesta av dem slog sig ner i Caldwell County, ett nytt län som delstaten bildat för att hysa de tvångsflyttade sista dagars heliga. År 1838 ankom en stor skara heliga som hade tvingats lämna Kirtland. Profeten och hans familj anlände i mars det året till Far West, en blomstrande sista dagars heligas bosättning i Caldwell County, och etablerade där kyrkans högkvarter. I april befallde Herren Joseph Smith att bygga ett tempel i Far West. (Se L&F 115:7–16.)

Dessvärre skulle lugnet i norra Missouri komma att bli kortvarigt. Hösten 1838 började pöbelhopar och milis trakassera och angripa de sista dagars heliga. När kyrkan medlemmar vidtog motåtgärder och försvarade sig, häktades Joseph Smith och andra av kyrkans ledare misstänkta för landsförräderi. I november sattes de

i fängelse i Independence och sedan i Richmond i Missouri. Den 1 december fördes de till fängelset i Liberty i Missouri. Den vintern led profeten och hans medfångar under omänskliga förhållanden. De satt inspärrade i en fängelsehåla — en mörk, kall och hälsovådlig källare — och maten var så usel att de inte kunde äta den förrän hungern drev dem till det. Profeten beskrev sin och de heligas situation: ”Det prov vår tro sattes på kunde mäta sig med Abrahams.”¹⁰

Medan profeten satt i fängelse under vintern och våren 1838–1839 tvingades tusentals sista dagars heliga i Missouri lämna sina hem, däribland profetens egen familj. Den 7 mars 1839 skrev Emma till Joseph från Quincy i Illinois: ”Ingen utom Gud vet vad jag tänkte i mitt sinne och vad jag kände i mitt hjärta, när jag lämnade vårt hus och hem och nästan allt vi ägde förutom våra små barn och gav mig i väg från staten Missouri och lämnade dig, som satt inlåst i ett ensamt fängelse.”¹¹ Anförda av Brigham Young och andra ledare i kyrkan färdades de heliga österut till Illinois.

Fängelset i Liberty där profeten Joseph Smith satt inspärrad vintern 1838–1839.

Åren i Nauvoo

Älskad ledare för sitt folk

I april 1839 flyttades profeten och hans medfångar på grund av ändrad jurisdiktion från fängelset i Liberty till Gallatin i Missouri. Vid ytterligare en fångtransport, från Gallatin till Columbia i Missouri, tillät vakterna dem att fly från sin orättmätiga fångenskap. De tog sig till Quincy i Illinois där huvuddelen av kyrkans medlemmar hade samlats efter flykten från Missouri. Under profetens ledning började snart de flesta heliga slå sig ner 8 mil norrut i Commerce i Illinois, en by vid en krök av Mississippifloden. Joseph döpte om staden till Nauvoo. Under de påföljande åren strömmade medlemmar och nyomvända dit från Förenta staterna, Canada och Storbritannien, vilket gjorde staden till ett av de tätast befolkade områdena i Illinois.

Joseph och Emma slog sig ner i närheten av floden i en liten timmerstuga. Det kom att bli profetens kontor i Nauvoos barndom. Han försörjde sig på jordbruk och drev senare en diverseaffär. Men eftersom hans kyrkliga och medborgerliga plikter upptog en stor del av hans tid, var det ofta svårt för profeten att försörja familjen. Enligt en förteckning från oktober 1841 uppgick hans personliga ägodelar till "gamle Charley (en häst) som han fått i Kirtland, två rådjur, två gamla och fyra unga kalkoner, den gamla ko som en broder givit honom i Missouri, hans gamla Major (en hund) ... och några möbler".¹²

I slutet av augusti 1843 flyttade profeten och hans familj tvärs över gatan till ett nybyggt tvåvåningshus som kallades Mansion House [Herrgården]. Joseph och Emma hade nu fyra barn i livet. De hade begravt sex älskade barn under årens lopp, och ytterligare ett barn skulle födas efter Josefs död. De elva barnen i Josefs och Emmas familj var: Alvin, född 1828, som dog kort efter födseln; tvillingarna Thadeus och Louisa, födda 1831, som dog kort efter födseln; tvillingarna Joseph och Julia, födda 1831 till John och Julia Murdock och som adopterades av Joseph och Emma efter det att syster Murdock dött i barnsäng (11 månader gamle Joseph dog 1832)¹³; Joseph III, född 1832; Frederick, född 1836; Alexander, född 1838; Don Carlos, född 1840, som dog 14

Mansion House i Nauvoo. Profeten Joseph Smith och hans familj flyttade till detta hus i augusti 1843.

månader gammal; en son född 1842, som dog samma dag han föddes; samt David, född 1844, nästan fem månader efter det att hans far hade lidit martyrdöden.

Under hela sin verksamhet älskade profeten att få vara tillsammans med de heliga. Om staden Nauvoo och dess invånare sade han: "Det här är den vackraste platsen och det bästa folket under himlen."¹⁴ De heliga älskade honom i sin tur och kände att han var deras vän. De kallade honom ofta "broder Joseph". En nyomvänd skrev: "Han hade en utstrålning som utövade dragningskraft på alla som lärde känna honom."¹⁵ "Han låtsas inte vara en man utan fel och brister", skrev en Nauvoobo. "Han är en man som man inte kan låta bli att tycka om ... inte heller är han uppblåst över sin ställning utan står på förtrolig fot med varje anständig människa."¹⁶ William Clayton, en proselyt från England, skrev hem från Nauvoo om profeten: "Jag önskar i sanning att jag vore en sådan man."¹⁷

Profeten höll många predikningar i Nauvoo och kyrkans medlemmar älskade att lyssna på honom, för han undervisade om evangeliets uppenbarade sanningar med kraft. Angus M Cannon skrev: "Jag hörde honom aldrig tala utan att det påverkade hela

min varelse och fick hela min själ att prisa Herren.”¹⁸ Brigham Young sade: ”Jag har aldrig låtit ett tillfälle gå mig förbi att träffa profeten Joseph och höra honom tala offentligt eller privat, så att jag skulle kunna hämta insikt från den källa som han fick sin kunskap från, så att jag skulle kunna få den och kunna dela med mig av den när det behövdes ... Sådana stunder var mer dyrbara för mig än all rikedom i världen.”¹⁹

Joseph Smiths ledarskap sträckte sig bortom hans religiösa plikter. I Nauvoo var profeten engagerad i samhällliga, juridiska och militära ärenden samt i affärsverksamhet och utbildning. Han ville att staden Nauvoo skulle erbjuda invånarna alla fördelar och möjligheter i fråga om kulturell och medborgerlig utveckling. I januari 1844 tillkännagav Joseph Smith sin kandidatur till posten som Förenta staternas president, till stor del på grund av att han var besviken över att delstatliga och federala ämbetsmän försummade att lämna gottgörelse för rättigheter och egendom som de heliga berövats i Missouri. Även om de flesta iakttagarna insåg att han hade små utsikter att bli vald, riktade hans kandidatur allmänhetens uppmärksamhet på omfattande kränkningar av de heligas i författningen garanterade rättigheter. Profeten sade att alla människor ”har samma rättighet att dela frukten på vår inhemska frihets stora träd”.²⁰

Helgat åt Herren: Ett tempel uppförs i Nauvoo

När de heliga tvingades överge Kirtland lämnade de bakom sig det tempel de hade arbetat så hårt på. Men än en gång skulle de få ett heligt tempel ibland sig, för Herren befallde dem att börja bygga ett tempel i Nauvoo. Arbetet påbörjades hösten 1840 och hörnstenarna lades den 6 april 1841 vid en ceremoni som profeten presiderade över. Uppförandet av templet i Nauvoo var ett av de mest betydande byggprojekten i dåtida västra Amerika. Bygget krävde oerhörda offer av de heliga trots den stora tillströmningen till Nauvoo, eftersom medlemmarna i allmänhet var fattiga.

Profeten började predika läran om dop för de döda så tidigt som den 15 augusti 1840. Eftersom byggnationen av templet knappt hade påbörjats förrättade de heliga i början dopen för de döda i lokala vattendrag. I januari 1841 uppenbarade Herren att de heliga endast fick fortsätta att göra detta till dess att dopen

Templet i Nauwoo i mitten av 1840-talet. Templet brändes ner 1848 efter det att de heliga hade tvingats att lämna Nauwoo. Några av väggarna förstördes senare av en tromb. De övriga väggarna var så försvagade att de måste jämnas med marken.

kunde utföras i templet. (Se L&F 124:29–31.) Under sommaren och hösten 1841 byggde de heliga en provisorisk dopbassäng av trä i den nyligen grävda källaren till templet. Den 21 november 1841 förrättades de första dopen för de döda i denna dopbassäng.

År 1841 beseglades de första paren och 1843 dikterade profeten den uppenbarelse som beskriver äktenskapsförbundets eviga natur. (Se L&F 132.) Profeten hade haft kunskap om läran i

denna uppenbarelse sedan 1831. På befallning av Gud predikade han även läran om månggifte.

Eftersom templet inte skulle bli färdigt på ett tag valde Joseph att börja förrätta tempelbegåvningen utanför dess heliga murar. Den 4 maj 1842 förrättade profeten de första begåvningarna åt en liten grupp bröder, däribland Brigham Young, på övervåningen i det röda tegelhus i Nauvoo där han hade sin diverseaffär. Profeten Joseph Smith fick inte se templet i Nauvoo färdigställt. Men 1845 och 1846 fick tusentals heliga sin tempelbegåvning genom Brigham Young och andra som hade fått dessa välsignelser av profeten.

Joseph Smiths verksamhet närmar sig sitt slut

Även om de heliga till en början var relativt ostörda i Nauvoo tornade förföljelsens moln upp sig över profeten och han kände att hans jordiska kallelse närmade sig sitt slut. Vid ett minnesvärt möte i mars 1844 gav profeten de tolv i uppdrag att leda kyrkan efter hans död och sade att de nu hade alla nycklar och all fullmakt de behövde för att göra det. Wilford Woodruff, som var medlem av de tolvts kворum vid tillfället i fråga, förkunnade senare: ”Jag bär vittnesbörd om att profeten Joseph Smith tidigt om våren år 1844 i Nauvoo sammankallade apostlarna och överlämnade åt dem kyrkans och Guds rikets förordningar. Han beseglade på våra huvuden alla nycklar och all fullmakt Gud hade givit honom och sade att vi måste räta på ryggen och bära detta rike vidare eller bli fördömda ... Hans ansikte var klart som bärnsten och han övertäcktes av en kraft som jag aldrig tidigare skådat hos någon man i köttet.”²¹ Efter profetens död skulle ansvaret för kyrkan och Guds rike på jorden vila på de tolv apostlarnas kворum.

I juni 1844 anklagades profeten för att ha orsakat upplopp. Fastän Joseph frikändes i Nauvoo krävde Illinois guvernör Thomas Ford att han skulle underkasta sig en rättegång för samma anklagelse i Carthage i Illinois, centralorten i Hancock County. När profeten och hans bror Hyrum anlände till Carthage frigavs de mot borgen i fråga om den ursprungliga anklagelsepunkten, men i stället väcktes åtal mot dem för förräderi mot staten Illinois och de spärrades in i fängelset på orten.

*Fängelset i Carthage där profeten och hans bror Hyrum
den 27 juni 1844 led martyrdöden.*

Den 27 juni 1844, en varm och kvav eftermiddag, stormade en pöbelhop med svärtade ansikten fängelset och mördade Joseph och Hyrum Smith. Cirka tre timmar senare skickade Willard Richards och John Taylor, som hade varit i fängelset med martyrerna, ett sorgens budskap till Nauvoo: "Carthages fängelse, kl 20:05, 27 juni 1844. Joseph och Hyrum är döda. ... Det var ett ögonblicks verk."²² Vid 38 års ålder hade profeten Joseph Smith beseglat sitt vittnesbörd med sitt blod. När hans verk i jordelivet var fullbordat och kyrkan och Guds rike hade upprättats för sista

gången på jorden, föll Joseph för lönnmördares kulor. Herren själv vittnade om profeten Joseph Smith: ”Jag kallade [Joseph Smith] genom mina änglar, mina tjänande andar, och genom min egen röst utur himmelen till att utföra mitt verk till vilket han lade grundvalen och förblev trofast, så att jag tog honom till mig. Många hava förundrat sig över hans död, men det var nödvändigt, att han skulle besegla sitt vittnesbörd med sitt blod, på det han måtte få ära och de ogudaktiga bliva fördömda.” (L&F 136:37–39)

Joseph Smith, de sista dagarnas store profet, siare och uppenbarare var den Högstes tappre och lydige tjänare. President Brigham Young vittnade: ”Jag tror inte det finns någon på jorden som kände honom bättre än jag, och jag är djärv nog att säga att det med undantag av Jesus Kristus inte levat eller lever någon bättre man på denna jord. Jag är hans vittne.”²³

Slutnoter

1. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 nov 1873, s 1.
2. Eftersom bara nio av Joseph Smiths barn överlevde spädbarnsåldern sade familjemedlemmarna vanligtvis att familjen bestod av nio barn. Dessutom stavades Josephs syster Katharines namn på olika sätt under hennes livstid, bland annat Catherine.
3. Joseph Smith, *History 1832*, s 1; *Letter Book 1, 1829–1835*, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
4. Joseph Smith, *History 1832*, s 1; *Letter Book 1, 1829–1835*, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
5. *History of the Church*, 4:536; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 707.
6. *History of the Church*, 4:536–537; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 707.
7. Första presidentskapet bestod ursprungligen av Joseph Smith som president och Sidney Rigdon och Jesse Gause som rådgivare. Jesse Gause lämnade kyrkan några månader efter det att han blivit medlem av första presidentskapet. Den 18 mars 1833 avskildes Frederick G Williams som rådgivare i första presidentskapet.
8. *History of the Church*, 6:364; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
9. Efterskrift av Joseph Smith i ett brev från Oliver Cowdery till kyrkans ledare i Jackson County, Missouri, 10 aug 1833, Kirtland, Ohio, Kyrkans arkiv.
10. *History of the Church*, 3:294; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Libertys fängelse, Liberty, Missouri.
11. Brev från Emma Smith till Joseph Smith, 7 mar 1839, Quincy, Illinois; i *Letter Book 2, 1837–1843*, s 37, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
12. *History of the Church*, 4:437–438; ur ett brev från de tolv apostlarna till ”bröder utspridda över hela den amerikanska kontinenten”, 12 okt 1841, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 15 okt 1841, s 569.

13. I maj 1831, en kort tid efter det att deras nyfödda tvillingar hade dött, valde Joseph och Emma Smith att adoptera John och Julia Murdock's nyfödda tvillingar. Murdock's tvillingbarn fick namnen Joseph och Julia. Syster Murdock hade dött i barnsäng och broder Murdock som nu hade fem moderlösa barn bad Joseph och Emma Smith att ta hand om tvillingarna.
14. *History of the Church*, 6:554; uttalande av Joseph Smith 24 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknat av Dan Jones.
15. Mary Isabella Horne, "Testimony of Sister M. Isabella Horne", *Woman's Exponent*, jun 1910, s 6.
16. Brev från George W Taggart till hans bröder i New Hampshire, 10 sep 1843, Nauvoo, Illinois; i Albert Taggart, *Correspondence, 1842-48 and 1860*, Kyrkans arkiv.
17. Brev från William Clayton till kyrkans medlemmar i Manchester, England, 10 dec 1840, Nauvoo, Illinois, Kyrkans arkiv.
18. Angus M Cannon, i "Joseph, the Prophet", *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 jan 1895, s 212.
19. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 sep 1868, s 2.
20. *History of the Church*, 3:304; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Libertys fängelse, Liberty, Missouri.
21. Wilford Woodruff, uttalande 12 mar 1897 i Salt Lake City, Utah; i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 12 mar 1897, s 2.
22. *History of the Church*, 6:621-622; ur ett direktiv från Willard Richards och John Taylor, 27 jun 1844, Carthage, Illinois.
23. Brigham Young, *Deseret News*, 27 aug 1862, s 65.

*"Jag [såg] en ljuspelare mer strålande än solen alldeles över mitt huvud,
och den sänkte sig gradvis, tills den vilade på mig."*

Den första synen: Fadern och Sonen uppenbarar sig för Joseph Smith

*”Jag [såg] två personer, vilkas glans och
härlighet trotsa all beskrivning, stående över mig i luften.
En av dem talade till mig, nämnande mig vid namn,
och sade, pekande på den andre:
Denne är min älskade Son. Hör honom.”*

Ur Joseph Smiths liv

Efter Jesu Kristi död och uppståndelse bredde avfallet från sanningen ut sig alltmer. Man förkastade och dödade Frälsarens apostlar och förvrängde hans lära. Guds prästadöme togs bort från jorden. Den forntida profeten Amos hade profeterat om en tid av avfall och andligt mörker: ”Se, dagar skall komma, säger Herren, HERREN, då jag skall sända hunger i landet, inte en hunger efter bröd, inte en törst efter vatten, utan efter att höra HERRENS ord. De skall driva omkring från hav till hav och springa hit och dit från norr till öster för att söka efter HERRENS ord, men de skall inte finna det.” (Amos 8:11–12)

En av dem som sökte Herrens ord som hade gått förlorat var Joseph Smith, en ung man som 1820 bodde i Palmyra, en landsbygdskommun i staten New York. Joseph var en stark och sträv- sam ung man med ljus hy, ljusbrunt hår och blåa ögon. Han var det femte av Joseph Smith den äldres och Lucy Mack Smiths elva barn. Han arbetade långa dagar tillsammans med sin far och sina äldre bröder med att röja skog och odla upp familjens skogstomt på 40 hektar. Hans mor beskriver honom som ”ett ovanligt frid- samt och snällt barn”¹ som mer än syskonen ”ägnade sig åt

begrundan och djupgående studium”.² Den unge Joseph arbetade för att bidra till familjens försörjning och han fick endast chansen att lära sig att läsa och skriva och grunderna i räkning.

Under denna tid svepte en religiös väckelse fram över västra delen av staten New York där familjen Smith bodde. I likhet med många andra gick de till väckelsemötena som de kristna sekterna höll i området. Trots att några i familjen gick med i en av kyrkorna gjorde Joseph inte det. Han skrev senare om denna tid:

”Mitt sinne uppfylldes av djup oro när det gällde den ytterst viktiga frågan om min odödliga själs välfärd, vilket ledde mig till att rannsaka skrifterna, ty jag trodde, som man hade lärt mig, att de innehöll Guds ord. När jag således tillämpade dem och såg mina nära bekanta av olika trosåskådningar förvånades jag mycket, för jag upptäckte att de inte ärade sin kallelse genom den heliga vandel och gudaktiga konversation som jag hade funnit i de heliga skrifterna. Min själ sörjde över detta ...

Jag begrundade många ting i mitt hjärta beträffande mänsklighetens situation, stridigheterna och olikheterna, ondskan och vederstyggligheterna och det mörker som rådde i människornas sinnen. Jag blev mycket bedrövad, för jag var övertygad om mina synder och genom att rannsaka skrifterna fann jag att mänskligheten inte kommit till Herren utan att de hade avfallit från den sanna och levande tron. Det fanns inget samhälle eller trosbekännelse som byggde på Jesu Kristi evangelium som det beskrivs i Nya testamentet. Jag kände sorg över mina egna synder och över världens synder.”³

Den unge Joseph Smiths sökande efter sanningen förde honom till en lund där han bad Gud om den vishet han behövde. Till svar på hans bön visade sig vår himmelske Fader och Jesus Kristus för honom, vilket påbörjade evangeliets återställelse i de sista dagarna. Joseph Smiths skildring av händelsen är enkel men värtalig.

Joseph Smiths lärdomar

Joseph Smiths sökande efter sanningen visar att skriftstudier och uppriktig bön leder till uppenbarelse.

Joseph Smiths skrifter 2:5; 7–13: "Det [rådde] där vi bodde stor upphetsning på grund av religion. Den började bland metodisterna men blev ganska snart allmän bland alla sekter i den delen av landet. I själva verket tycktes hela landsdelen gripas därav och stora skaror slöto sig till de olika religiösa partierna, vilket förorsakade icke så liten villervalla och strid bland befolkningen, då somliga ropade: 'Se här!' och andra: 'Se där!' Några kämpade för metodisternas, andra för presbyterianernas och åter andra för baptisternas tro ...

Jag var då på mitt femtonde år. Min faders familj vanns över till den presbyterianska tron och fyra av dem slöto sig till den kyrkan, nämligen min moder Lucy, mina bröder Hyrum och Samuel Harrison och min syster Sophronia.

Under denna oroliga tid stämde mitt sinne till allvarliga betraktelser och stor oro. Även om jag sjönk i djupa och ofta pinande tankar, höll jag mig dock på avstånd från alla dessa partier, även om jag besökte deras olika möten så ofta tillfälle erbjöd sig. Efter någon tid började jag dragas åt metodisterna och kände begär att sluta mig till dem. Striden och oenigheten mellan de olika trosåskådningarna var emellertid så stor, att det var omöjligt för en person så ung och med så liten erfarenhet av människor och ting som jag att bilda sig ett säkert begrepp om vem som hade rätt och vem som hade orätt.

Ibland kände jag mig ganska upprörd till sinnes, ty ropet och tumultet var så stort och pågick ständigt. Presbyterianerna voro avgjorda motståndare till baptisterna och metodisterna och använde sig av både förnuftets och spetsfundighetens all makt att bevisa deras misstag, eller åtminstone förmå folk att tänka att de hade fel. Å andra sidan voro baptisterna och metodisterna lika ivriga i sina försök att bevisa sina egna lärosatser och vederlägga alla andras.

"Aldrig har något skriftställe gjort större intryck på en människas hjärta, än vad detta den gången gjorde på mitt."

Mitt i denna ordstrid och detta meningsutbyte sade jag ofta till mig själv: Vad kan man göra? Vilket av alla dessa samfund är det rätta, eller hava de alla orätt? Om något av dem är det rätta, vilket är det då och hur skall jag kunna få veta det?

Medan jag kämpade mot dessa stora svårigheter, som voro en följd av striden mellan de olika religionspartierna, läste jag en dag i Jakobs brev första kapitel och femte vers: *Men om någon av eder brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som giver åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bliva honom given.*

Aldrig har något skriftställe gjort större intryck på en människas hjärta, än vad detta den gången gjorde på mitt. Det tycktes med stor kraft tränga in i mitt hjärtas innersta känslor. Jag begrundade det om och om igen, vetande att om någon människa behövde vishet från Gud, så var det jag, ty jag visste ej, vad jag

skulle göra, och om jag ej fick mera vishet än jag då hade, skulle jag aldrig få veta det. De olika sekternas religionslärare tolkade nämligen samma skriftställe så olika, att allt hopp om att avgöra frågan genom att vädja till Bibeln tillintetgjordes.

Omsider kom jag till slutsatsen, att jag antingen måste förbliva i mörker och villrådighet eller ock följa Jakobs råd att bedja till Gud. Jag beslöt då att 'utbedja mig sådan från Gud', emedan jag trodde, att om han giver vishet till den som 'brister i vishet' och giver 'villigt och utan hårda ord', så kunde jag drista mig att försöka."⁴

Joseph Smith befriades från den makt som fienden till all rättfärdighet har.

Joseph Smiths skrifter 2:14–16: "Enligt detta beslut att 'utbedja sådan av Gud' gick jag ut i skogen för att försöka. Det var på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren adertonhundra-tjugo. Det var första gången i mitt liv som jag gjort ett sådant försök, ty trots all min ängslan hade jag ännu aldrig försökt att bedja med hörbara ord.

Sedan jag hade kommit till det ställe, dit jag förut beslutat mig för att gå och sedan jag sett mig omkring och funnit, att jag var ensam, föll jag ner på mina knän och började uppsända mitt hjärtas begär till Gud. Knappast hade jag gjort detta, förrän jag omedelbart greps av en makt, som blev mig helt och hållet övermäktig och hade ett så förvånande inflytande över mig, att min tunga bands, så att jag icke kunde tala. Tätt mörker omgav mig och det tycktes en stund, som om jag vore dömd till plötslig undergång.

Men då ansträngde jag mig av alla krafter att ropa till Gud om att befria mig ur den fiendes makt, som hade gripit mig, och i samma ögonblick som jag höll på att sjunka i förtvivlan och överlämna mig åt undergång — och detta var icke en inbillad fara utan en verklig, osynlig varelses kraft, vilken kom från den osynliga världen och som hade en så underlig makt, som jag aldrig förr hade känt hos något väsen — i detta förfärliga ögonblick såg jag en ljuspelare mer strålande än solen alldeles över mitt huvud, och den sänkte sig gradvis, tills den vilade på mig."⁵

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig för Joseph till svar på hans ödmjuka bön.

Joseph Smiths skrifter 2:17–20: "Så snart den syntes, kände jag mig befriad från den fiende, som höll mig bunden. När ljuset vilade på mig, såg jag två personer, vilkas glans och härlighet trotsa all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig, nämnande mig vid namn, och sade, pekande på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom.*

Min avsikt med att gå och rådfråga Herren var att få veta vilken av alla sekterna, som var den rätta, på det jag måtte veta, vilken jag skulle sluta mig till. Så snart jag åter kom i besittning av mina sinnen, så att jag kunde tala, frågade jag därför personerna, som stodo över mig i ljuset, vilken av alla sekterna, som var rätt och vilken jag skulle sluta mig till.

Jag fick till svar, att jag inte skulle sluta mig till någon av dem, ty de voro alla orätta. Den person som talade till mig sade, att alla deras trosbekännelser voro en styggelse inför honom, att deras lärare voro alla fördärvade, att 'detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan äro långt ifrån mig; och fåfängt dyrka de mig, eftersom de läror de förkunna äro människobud. De skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft.'

Han förbjöd mig åter att sluta mig till något av dem, och han sade mycket annat till mig, som jag inte kan skriva ner nu. När jag åter hämtade mig, fann jag, att jag låg på rygg och skådade upp i himlen. När ljuset försvunnit hade jag ingen styrka, men återvann något av den och gick hem. Då jag lutade mig mot eldstaden, frågade min moder, vad som fattades mig. Jag svarade: 'Alls intet, allt är väl. Jag mår ganska bra.' Sedan sade jag till min moder: 'Jag har fått veta, att den presbyterianska läran inte är sann.' Det tycks som om redan tidigt i mitt liv motståndaren förstod, att jag var bestämd till att oroa och besvära hans rike. Varför skulle annars mörkrets makter förena sig mot mig? Varför motståndet och förföljelserna, som rasade mot mig nästan redan från barndomen?"⁶

**Om vi har ett starkt vittnesbörd kan förföljelse
inte få oss att förneka det vi vet är sant.**

Joseph Smiths skrifter 2:21–26: "Några dagar efter det att jag hade haft denna syn, råkade jag komma i sällskap med en av de metodistpredikanter, som var mycket verksam i den förut omtalade religiösa väckelsen. Då vi samtalade om religion, fick jag tillfälle att skildra synen, som jag haft, för honom. Jag blev mycket förvånad över hans uppförande. Han upptog vad jag sade inte blott likgiltigt utan behandlade det med stort förakt och sade, att det allt kom från djävulen, att det inte fanns något sådant som syner och uppenbarelser i dessa dagar, att allt sådant hade upphört med apostlarna och att det inte skulle komma något mer av det.

Jag upptäckte emellertid snart, att min berättelse hade skapat många fördomar mot mig bland religionslärarna och orsakade stor förföljelse, som fortsatte att tilltaga. Ehuru jag endast var en obetydlig gosse, mellan fjorton och femton år gammal, och ehuru mina livsvillkor voro sådana, att de lämnade en sådan gosse utan betydelse i världen, så lade dock män i hög ställning märke till mig och uppretade den allmänna opinionen emot mig och förorsakade bitter förföljelse. Detta var vanligt bland alla sekterna. De gjorde alla gemensam sak och förföljde mig.

Då och ofta senare grubblade jag allvarligt på hur märkligt det var att en obetydlig gosse, litet mer än fjorton år gammal, och en som dessutom var tvungen att skaffa sig uppehälle genom sitt dagliga arbete, skulle anses vara en tillräckligt viktig person att tilldraga sig de storas uppmärksamhet i dåtidens mest populära sekter, och det i sådan grad, att det fyllde dem med den bittraste förföljelse- och motståndssanda. Så var det dock, vare sig det nu var besynnerligt eller ej, och det förorsakade mig ofta stor sorg.

Det var dock ett faktum, att jag hade sett en syn. Jag har sedan tänkt, att jag hade samma känslor som Paulus hade, när han höll sitt försvarstal inför konung Agrippa och berättade, att han hade haft en syn och sett ett ljus samt hört en röst. Dock var det endast några få som trodde honom. Några sade, att han var oärlig, andra

att han var förryckt, och han blev föremål för åtlöje och smädor. Allt detta tillintetgjorde dock ej synens verklighet. Han hade sett en syn, han visste det och ingen förföljelse kunde förändra den saken. Även om han skulle bli förföljd till döds, så visste han dock, ja, till sitt allra sista andetag, att han både hade sett ett ljus och hört en röst tala till sig, och hela världen kunde ej förmå honom att tänka eller tro annorlunda.

Så var det med mig. Jag hade förvisso sett ett ljus, och mitt i det ljuset såg jag två personer, och de talade förvisso till mig. Trots att man hatade och förföljde mig, emedan jag sade, att jag hade haft en syn, var det dock sant. Medan de förföljde mig, smädade och falskeligen talade allt ont om mig för vad jag sade, blev jag manad att i mitt hjärta säga: 'Varför förföljer man mig för att jag talar sanning?' Jag hade verkligen sett en syn, och vem är jag, att jag skulle strida emot Gud, och varför vill världen tvinga mig att förneka, vad jag verkligen sett? Ty jag hade sett en syn. Jag visste det och jag visste, att Gud visste det och jag kunde icke förneka det, ej heller vågade jag göra det, ty jag visste, att genom att så göra skulle jag förtörna Gud och komma under fördömelse.

Vad det angick den sekteriska världen, var jag i mitt sinne förvissad om att jag icke skulle sluta mig till någon av sekterna utan förbliva som jag var, tills jag mottog ytterligare upplysningar. Jag hade funnit att Jakobs vittnesbörd var sant, att om en människa saknade vishet, skulle han utbedja sig sådan av Gud och erhålla utan hårda ord."⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 27–31. Fundera på hur Joseph Smith kan vara ett exempel för oss när vi söker svar på våra frågor. När du studerar hans skildring av den första synen, vad lär du dig då om skriftläsning? Om begrundan? Om bön?

- Gå igenom sidan 32. Fundera på de sanningar som Joseph Smith lärde sig om Gud Fadern och Jesus Kristus i den första synen. Varför måste var och en av oss ha ett vittnesbörd om den första synen?
- När Joseph berättade för andra om den första synen fick många av dem fördomar mot honom och förföljde honom (s 33). Varför tror du att de reagerade på det sättet? Begrunda hur Joseph reagerade på förföljelse (s 33–34). Hur kan vi följa hans exempel när vi själva utsätts för förföljelse eller andra prövningar?
- När du hörde talas om den första synen, vilken verkan hade då skildringen på dig? Vilken verkan har den haft på dig sedan dess? Hur styrktes du av att i detta kapitel på nytt studera skildringen?

Skriptställen som hör till detta ämne: Jesaja 29:13–14; Joel 2:28–29; Amos 3:7; Mormon 9:7–9

Slutnoter

1. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Mack Smith, Mother of the Prophet", 1845 manuskript, s 72, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah. Under åren 1844–1845 dikterade profetens mor Lucy Mack Smith sin historia, med många detaljer om profetens liv, för Martha Jane Knowlton Coray, som senare betecknade detta manuskript som ett "första utkast" till en historik. I slutet av 1845 reviderade Lucy Mack Smith, Martha Coray och Marthas make Howard Coray det ursprungliga manuskriptet och utökade det. 1845 års manuskript bär titeln "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet". Denna bok citerar från 1844–1845-manuskriptet med undantag av några få fall då 1845 års manuskript innehåller stoff som inte återfinns i 1844–1845 års manuskript.
2. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 4, s 1, Kyrkans arkiv.
3. Joseph Smith, History 1832, s 1–2; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
4. Joseph Smiths skrifter 2:5, 7–13. Vid flera tillfällen skrev eller dikterade profeten Joseph Smith detaljerade skildringar av den första synen. Citat i detta kapitel har hämtats från den skildring av den första synen som publicerades för första gången 1842 i "History of Joseph Smith", *Times and Seasons*, 15 mar 1842, s 726–728; 1 apr 1842, s 748–749 och senare kom att ingå i Den kostbara pärlan och trycktes i *History of the Church*, 1:1–8. Detta är den officiella skildringen som upptagits som helig skrift. Profeten Joseph Smith utarbetade denna skildring åren 1838–1839 med hjälp av sina skrivare.
5. Joseph Smiths skrifter 2:14–16.
6. Joseph Smiths skrifter 2:17–20.
7. Joseph Smiths skrifter 2:21–26.

I den första synen lärde sig Joseph att Fadern och Sonen är enskilda varelser, att deras makt är större än onskans makt och att människan i sanning är formad till Guds avbild — sanningar som är väsentliga för att vi skall förstå vårt sanna förhållande till vår Fader i himlen.

Gud den Evige Fadern

*”Guds avsikter är storslagna, hans kärlek ofattbar,
hans vishet oändlig och hans makt obegränsad.
Därför har de heliga skäl att glädjas och fröjdas.”*

Ur Joseph Smiths liv

Många av Joseph Smiths förfäder hade strävat efter att lära känna den sanne Guden. Josephs egna föräldrar var djupt andliga, och även om de inte fann den fullständiga sanningen om Gud i kyrkorna runtomkring ärade de Bibeln och ansåg den vara Guds ord och bad dagligen. Profetens bror William sade: ”Min fars religiösa vanor var mycket gudfruktiga och moraliska ... Jag fick lyssna på böner både morgon och kväll ... Mina föräldrar, far och mor, utgöt sina hjärtan för Gud, alla våra välsignelsers givare, och bad honom bevara och beskydda deras barn och bevara dem från synd och från alla onda anslag. Sådan var mina föräldrars fromhet.”¹ William sade även: ”Vi höll alltid familjebön så långt tillbaka jag minns. Jag minns att far brukade ha sina glasögon i västfickan ... och när vi pojkar såg honom känna efter ’ögonen’, visste vi att det var dags att göra sig redo för bön, och om vi inte såg det brukade mor säga: ’William’, eller vem det nu var som var försumlig, ’gör dig redo för bön’. Efter bönen sjöng vi en sång. Jag minns fortfarande en del av den: ’Än en dag har gått förbi, nu är dags att gå till sängs.’ ”²

Denna tidiga andliga fostran sjönk djupt in i den unge Joseph Smiths själ. När han började oro sig för sin eviga välfärd och ville veta vilken kyrka han skulle gå med i, visste han att han kunde vända sig till Gud för att få svar:

”Jag fann i skrifterna att Gud var densamme i går, i dag och alltid, att han inte hade anseende till personen, för han var Gud.

Jag tittade på solen — jordens härliga ljus — och likaså på månen vilken rullade fram i sitt majestät genom himlarna och likaså på stjärnorna som lyste i sina lopp och dessutom på jorden vilken jag stod på. Jag tittade på djuren på marken och på himlens fåglar och fiskarna i vattnet och likaså på människan som gick på jordens yta i majestät och skönhet och styrka [med] makt och intelligens att råda över de ting som är så oerhört stora och förunderliga, ja, i hans avbild som skapade dem.

Och när jag tänkte på dessa ting utropade mitt hjärta: Den vise har med rätta sagt att den är en dåre som i sitt hjärta säger att det inte finns någon Gud. [Se Ps 53:1.] Mitt hjärta utropade: Alla dessa bär vittnesbörd om och talar om en allsmäktig och allestädes närvarande kraft, en varelse som stiftar lagar och utfärdar dekret och binder alla ting inom sina gränser, som fyller evigheten, som var och är och skall vara från evighet till evighet. Och när jag tänkte på alla dessa ting och att denna varelse söker dem som söker honom i tillbedjan i anda och sanning [se Joh 4:23], ropade jag till Herren om barmhärtighet, för det fanns ingen annan till vilken jag kunde vända mig och få barmhärtighet.”³

Josephs trofasta bön om nåd och visdom besvarades med den första synen. Den synen gav den unge profeten vida större kunskap om Gud än någon av kyrkorna hade på den tiden, kunskap som hade varit förlorad i århundraden. I den första synen lärde sig Joseph att Fadern och Sonen är enskilda varelser, att deras makt är större än onskans makt och att människan i sanning är formad till Guds avbild — sanningar som är väsentliga för att vi skall förstå vårt sanna förhållande till vår Fader i himlen.

Andra uppenbarelser om Guds väsen följde, däribland många som nu ingår i våra nutida skrifter. Som Guds utvalda redskap att återställa evangeliets sanningar till världen vittnade profeten om Gud under hela sin verksamhet. ”Jag hänvänder mig till Gud”, sade han, ”ty jag vill att ni alla skall känna honom och vara bekanta med honom ... Då kommer ni att veta att jag är hans tjänare, ty jag undervisar med myndighet.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

Gud är hela människosläktets kärleksfulle Fader och källan till allt som är gott.

”Medan en del av mänskligheten dömer och fördömer den andra utan barmhärtighet, betraktar universums store Förälder hela människosläktet med faderlig omtanke och uppmärksamhet. Han ser dem som sina barn, och utan de inskränkta känslor som påverkar människobarnen låter han ’sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga’. [Matt 5:45]”⁵

”Vi erkänner att Gud är upphovet och källan varifrån allt gott härrör, att han är en fullkomlig intelligens, att endast hans vishet är tillräcklig för att styra och reglera de storslagna skapelser och världar som så praktfullt lyser och flammar över vårt huvud som om de berörts av hans finger och satts i rörelse genom hans allsmåktiga ord ... Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk. [Se Ps 19:1.] Ett ögonblicks eftertanke räcker för att lära varje människa med normal intelligens att dessa inte blivit till av en *slump*, och inte heller kan de uppehållas av en mindre makt än en Allsmåktig hand.”⁶

”Gud ser de dolda drivfjädrarna till mänskligt handlande och känner alla levande varelsers hjärtan.”⁷

”Guds avsikter är storslagna, hans kärlek ofattbar, hans vishet oändlig och hans makt obegränsad. Därför har de heliga skäl att glädjas och fröjdas eftersom de vet att ’sådan är Gud, vår Gud, alltid och för evigt. Han skall leda oss bortom döden’. [Ps 48:15]”⁸

När vi förstår Guds natur förstår vi oss själva och hur vi skall närma oss honom.

”Endast ett litet fåtal människor i världen förstår Guds natur på rätt sätt. Det stora flertalet begriper ingenting, varken det som varit eller det som kommer att bli, när det gäller deras förhållande till Gud. De är varken bekanta med eller förstår det förhållandet och vet följaktligen föga mer än det oskäligen djuret eller mer än att äta, dricka och sova. Det är allt människan vet

"När vi har kunskap om Gud börjar vi förstå hur vi skall närma oss honom och hur vi skall fråga honom för att få svar."

om Gud eller hans existens, såvida det inte gives genom inspiration från den Allsmäktige.

Om en människa inte lär sig mer än att äta, dricka och sova och inte begriper något av Guds syften är hon lik djuret, som förstår detsamma. Det äter, dricker, sover och vet ingenting om Gud; ändå vet det lika mycket som vi, såvida vi inte är i stånd att förstå det genom inspiration från den Allsmäktige Guden. Om människor inte förstår Guds natur, förstår de inte sig själva. Jag vill gå tillbaka till begynnelsen och på så sätt lyfta ert sinne till en högre sfär och till en mer upphöjd insikt än det mänskliga sinnet vanligtvis strävar efter ...

... Skrifterna upplyser oss om att 'detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanna Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus'. [Joh 17:3]

Om en människa som inte känner Gud frågar vad slags varelse han är — om hon flitigt rannsakar sitt eget hjärta — och om Jesu

och apostlarnas försäkran är sann, kommer hon att inse att hon inte äger det eviga livet, ty evigt liv ges inte enligt någon annan princip.

Min första avsikt är att ta reda på den ende vise och sanne Gudens natur och vad slags varelse han är ...

Gud själv var en gång i tiden som vi är nu och är en upphöjd människa och sitter på tronen där uppe i himlen! Det är den stora hemligheten. Om förlåten i dag skulle brista och den store Guden, som i sin makt håller världen i dess bana och uppehåller alla världarna och alla ting, skulle visa sig — om ni skulle se honom i dag, skulle ni se honom till formen lik en människa — till gestalten, utseendet och formen lik en människa som ni, ty Adam skapades till Guds avbild till att vara lik honom och fick undervisning av och vandrade, talade och samtalade med honom på samma sätt som en människa talar och umgås med en annan människa ...

När vi har kunskap om Gud börjar vi förstå hur vi skall närma oss honom och hur vi skall fråga honom för att få svar. När vi förstår Guds natur och vet hur vi skall komma till honom, börjar han uppenbara himlarna för oss och berätta allt om dem. När vi är redo att komma till honom, är han redo att komma till oss.”⁹

Gudomen består av tre separata och åtskilda varelser.

Trosartiklarna 1:1: ”Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.”¹⁰

Joseph Smith undervisade om följande i april 1843, senare upptaget i Läran och förbunden 130:22: ”Fadern har en kropp av kött och ben, lika förnimbar som en människas. Så har även Sonen, men den Helige Anden har icke en kropp av kött och ben, utan är en personlighet, som består av ande. Vore detta icke så, kunde den Helige Anden icke bo i oss.”¹¹

”Jag har alltid förkunnat att Gud är en åtskild varelse, att Jesus Kristus som varelse skiljer sig från Gud Fadern samt att den Helige Anden är en åtskild varelse och ande och att dessa tre utgör tre åtskilda varelser och tre gudar.”¹²

”Det som saknar kropp eller kroppsdelar är intet. Det finns ingen annan Gud i himlen än den Gud som har kött och ben.”¹³

Gudomen är fullkomligt enig och Gud Fadern presiderar.

”Det sägs så mycket om Gud och om Gudomen. ... Nutidens lärare säger att Fadern är Gud, Sonen är Gud och den Helige Anden är Gud och att de alla är i en och samma kropp och är en Gud. Jesus bad att de som Fadern hade givit honom ur världen skulle bli till ett i dem, liksom de var ett. [Se Joh 17:11–23.] ...

Petrus och Stefanus vittnar om att de såg Människosonen stå på Guds högra sida. Var och en som har sett himlarna öppnas vet att det finns tre varelser i himlen som äger maktens nycklar och en som presiderar över alla.”¹⁴

”Ett evigt förbund ingicks av tre varelser innan denna jord danades vilket styr deras utdelande av ting till människor på jorden. Dessa varelser ... kallas Gud den förste, Skaparen; Gud den andre, Återlösaren; och Gud den tredje, Vittnet eller Testatorn.”¹⁵

”Det tillkommer Fadern att presidera som Ledare eller President, Jesus som Medlare och den Helige Anden som Testator eller Vittne. Sonen [har] en kropp och det [har] även Fadern, men den Helige Anden är en varelse som består av ande utan kropp.”¹⁶

Skrifterna säger: ’Jag och Fadern är ett’ [Joh 10:30] och åter att Fadern, Sonen och den Helige Anden är ett och att dessa tre säger ett och detsamma. [Se 1 Joh 5:7–8.] Så bad Frälsaren till Fadern: ’Det är inte för världen jag ber utan för dem som du gett mig, för att vi skall vara ett’, eller, vara ett i själ och sinne i trons enhet. [Se Joh 17:9, 11.] Men alla är vi skilda personer, och så är även Gud och Jesus Kristus och den Helige Anden skilda personer, men alla tre säger ett och detsamma.”¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 37–38 och lägg märke till hur den unge Joseph Smith såg bevis på en ”allsmäktig och allestädes närva-

rande kraft” i världen runtomkring. När du har iakttagit världen runtomkring dig, vad har du sett som vittnar om Gud?

- Gå igenom det första avsnittet av kapitlet (s 37) och lägg märke till lärdomar som visar Guds natur. Hur kan dessa lärdomar hjälpa oss att ”glädjas och fröjdas”?
- Joseph Smith sade: ”Universums store Förällder [betraktar] hela människosläktet med faderlig omtanke och uppmärksamhet” (s 37). Vilka tankar och känslor får du när begrundar detta uttalande?
- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 37 samt påföljande stycke. Varför är det omöjligt att förstå oss själva om vi inte förstår Guds natur?
- Profeten Joseph Smith vittnade om att Gud Fadern, Jesus Kristus och den Helige Anden är tre ”åtskilda varelser”. Han undervisade också om att de är ett (s 42). På vilket sätt är medlemmarna av Gudomen ett? (Se exempel på s 42.)
- Hur kan föräldrar ingjuta i barnen kärlek till deras himmelske Fader? (Se exempel på s 37.)

Skriftställen som hör till detta ämne: Johannes 8:17–19; Hebreerbrevet 1:1–3; 12:9; Moses bok 1:3–6, 39

Slutnoter

1. William Smith, Notes on Chambers' life of Joseph Smith, omkr 1875, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. William Smith, intervju av E C Briggs och J W Peterson, okt eller nov 1893, ursprungligen införd i *Zion's Ensign* (tidskrift utgiven av Reorganiserade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, nu kallad Kristi samfund); omtryckt i *Deseret Evening News*, 20 jan 1894, s 2.
3. Joseph Smith, History 1832, s 2–3; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 6:305; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
5. *History of the Church*, 4:595; ur ”Baptism for the Dead”, en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 apr 1842, s 759; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
6. *History of the Church*, 2:12, 14; styckeindelning ändrad; ur ”The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 136; mar 1834, s 142.
7. *History of the Church*, 1:317; ur ett brev från Joseph Smith till William W Phelps, 11 jan 1833, Kirtland, Ohio; detta brev är felaktigt daterat 14 jan 1833 i *History of the Church*.
8. *History of the Church*, 4:185; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 178.

9. *History of the Church*, 6:303–305, 308; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget i denna bok, s 552, punkt 3.
10. Trosartiklarna 1:1.
11. Läran och förbunden 130:22; anvisningar givna av Joseph Smith 2 apr 1843 i Ramus, Illinois.
12. *History of the Church*, 6:474; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
13. Citerad av William Clayton; ur redogörelse för odaterad predikan hållen av Joseph Smith i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 7, Journals of L John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkans arkiv.
14. *History of the Church*, 5:426; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
15. Citerad av William Clayton; ur redogörelse för odaterad predikan hållen av Joseph Smith i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 10–11, Journals of L John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkans arkiv.
16. Citerad av William P McIntire; ur redogörelse för odaterad predikan hållen av Joseph Smith i början av 1841 i Nauvoo, Illinois; William Patterson McIntire, Notebook 1840–1845, Kyrkans arkiv. William McIntire skrev korta redogörelser för flera predikningar som Joseph Smith höll i början av 1841 i Nauvoo. Denna bok citerar från fyra av dessa redogörelser, alla odaterade.
17. Citerad av George Laub, i en sammanställning av utdrag ur Joseph Smiths predikningar, omkr 1845; George Laub, Reminiscences and Journal, jan 1845–apr 1857, s 29–30, Kyrkans arkiv.

Jesus Kristus, världens gudomlige återlösare

”Frälsning kunde inte komma till världen utan Jesu Kristi medling.”

Ur Joseph Smiths liv

Åratal innan Joseph Smith föddes hade hans farfar fått en ingivelse att någonting skulle ske i familjen som ”skulle omstörta världen”.¹ I sin historia skriver Joseph: ”För länge sedan förutsade min farfar Asael Smith att en profet skulle uppstå i hans familj. Min farmor var helt säker på att detta gick i uppfyllelse i och med mig. Min farfar Asael dog i East Stockholm i S:t Lawrence County i New York efter att ha fått Mormons bok och nästan läst ut den. Han sade att jag var just den profet som han länge hade vetat skulle födas i hans familj.”²

Som återställensens profet var en av Joseph Smiths viktigaste uppgifter att vittna om Jesus Kristus. Han hade välsignelsen att ha personlig kunskap om Jesu Kristi gudomlighet och förstå hans uppdrag som världens återlösare. Denna kunskap tog sin början i och med den första synen i vilken den unge Joseph såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus och hörde Fadern säga: ”Denne är min älskade Son. Hör honom.” (J S skrifter 2:17) I denna heliga upplevelse fick Joseph förmånen att få undervisning av världens Frälsare.

Nästan tolv år senare, den 16 februari 1832, satt profeten hemma hos John Johnson i Hiram i Ohio och dikterade sin bibelöversättning för sin skrivare Sidney Rigdon. Efter det att profeten hade översatt Johannes 5:29, som beskriver de godas och ondas uppståndelse, fick Joseph och Sidney se en syn i vilken de såg och samtalande med Frälsaren:

*Frälsaren visade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland.
"Slöjan blev borttagen från vårt sinne", sade Joseph, "och vårt förstånds
ögon öppnades. Vi sågo Herren stående på talarstolens bröstvärn."*

”Genom Andens kraft öppnades våra ögon och vårt förstånd upplystes, så att vi kunde se och förstå det som tillhör Gud, ja, det som var från begynnelsen, förrän världen var, vilket var förutbestämt av Fadern genom hans enfödde Son, vilken var i Faderns sköte från begynnelsen, om vilken vi bära vittnesbörd, och det vittnesbörd vi bära är Jesu Kristi evangeliums fullhet, Sonens, vilken vi sågo och med vilken vi samtalade i den himmelska synen ...

Vi sågo Sonens härlighet på Faderns högra sida och mottogo av hans fullhet. Vi sågo de heliga änglarna och dem som voro helgade framför tronen, tillbedjande Gud och Lammet. Och de tillbedja från evighet till evighet.

Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde, att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud.” (L&F 76:12–14, 20–24)

Joseph Smith såg Frälsaren på nytt den 3 april 1836. Profeten och Oliver Cowdery hade dragit sig tillbaka till den västra talarstolen i templet i Kirtland. De böjde sig ner i högtidlig bön varefter Frälsaren visade sig för dem. Profeten sade:

”Slöjan blev borttagen från vårt sinne och vårt förstånds ögon öppnades. Vi sågo Herren stående på talarstolens bröstvärn framför oss, och under hans fötter var ett mosaikgolv av rent guld, till färgen liknande bärnsten. Hans ögon voro såsom eldslågor, håret på hans huvud var vitt såsom ren snö och hans ansikte överträffade solen i klarhet. Hans röst var såsom stora vattens brus, ja, Jehovas röst, sägande: Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern.” (L&F 110:1–4)

Sådana upplevelser gav profeten direkt kunskap om Frälsaren och gjorde honom till ett särskilt vittne om hans gudomlighet.

Joseph Smiths lärdomar

I alla tidsutdelningar har Guds folk litat på att Kristi försoning kan ge dem syndernas förlåtelse.

”Frälsning kunde inte komma till världen utan Jesu Kristi medling.”³

”Gud ... beredde sin egen Son till offergåva, vilken i sinom tid skulle sändas för att bana väg eller öppna dörren så att människan kunde träda inför Herrens ansikte, från vilket hon fördrivits på grund av olydnad. Från tid till annan i världens olika åldrar fram till tiden för Messias ankomst har detta glada budskap ljudit i människornas öron.

I tron på denna försoning eller återlösningsplan bar Abel fram ett offer åt Gud som mottogs, vilket var av de förstfödda i hans hjord. Kain bar fram en offergåva av markens gröda, vilket inte mottogs då han inte kunde göra det i tro. Han kunde inte ha tro eller utöva tro i strid med himlens plan. Den Enföddes blod måste utgjutas till försoning för människan, ty detta var återlösningsplanen. Det fanns ingen förlåtelse utan att blod utgöts. Eftersom offret instiftades som en sinnebild för att människan bättre skulle kunna förstå det stora offer, som Gud har berett, om hon då offrade ett offer i strid med detta kunde hon inte utöva någon tro, ty återlösningsplanen gavs inte på det sättet, inte heller instiftades försoningens kraft på det sättet. Följaktligen kunde Kain inte ha tro, och allt som inte sker av tro är synd. Men Abels offer godtogs, varigenom han fick vittnesbördet att han var rättfärdig, ty Gud själv bekände sig till hans offer. [Se Hebr 11:4.]

Förvisso kunde utgjutandet av djurblod inte gagna någon människa, om det inte gjordes som sinnebild eller förklaring på vad som skulle offras genom Guds egen gåva samt att det utfördes med tro på det stora offrets makt till syndernas förlåtelse ...

Vi kan inte tro att forna tiders människor var så ovetande om himlens system som många förmodar, eftersom alla som någonsin frälstes, frälstes genom denna stora återlösningsplans kraft såväl före Kristi ankomst som därefter. Om inte hade Gud olika planer i verksamhet (om vi nu får uttrycka saken så) för att leda

tillbaka människor för att bo hos honom. Och det kan vi inte tro, eftersom människan inte har förändrats sedan hon föll. Blodsoffrets förrättning eller bruk avsågs endast att utföras tills Kristus hade offrats och utgjutit sitt blod — som sagts tidigare — så att människan i tro kunde se fram emot den tiden ...

Att frambärandet av offer enbart var tänkt att visa sinnet framåt i tiden mot Kristus sluter vi oss till av de anmärkningsvärda ord Jesus talade till judarna: 'Abraham, er fader, jublade över att få se min dag. Han såg den och blev glad.' [Joh 8:56] Att människor i forna dagar frambar offer hindrade dem inte från att höra evangeliet utan bidrog till, som vi sagt tidigare, att deras ögon öppnades och de kunde se fram emot den tid när Frälsaren skulle komma och glädja sig över hans återlösning ... Vi drar slutsatsen att närhelst Herren uppenbarade sig för människorna i forna dagar och befallde dem att frambära offer åt honom, att detta gjordes för att de i tro skulle kunna se fram emot den tid när han skulle komma, samt lita på att kraften i denna försoning kunde ge dem syndernas förlåtelse. Och detta har de gjort, tusentals som levt före oss, vars kläder är obefläckade och som i likhet med Job med tillförsikt väntat på att få se honom i *de sista dagarna* på jorden, ja, i sitt kött. [Se Job 19:25–26.]

Vi kan dra slutsatsen att även om det fanns olika tidsutdelningar var allt som Gud meddelade sitt folk avsett att rikta deras uppmärksamhet på det stora syftet, och lära dem att enbart förtrösta på Gud som deras frälsnings upphovsman, som det står i hans lag."⁴

Tack vare att Jesus Kristus uppstod från de döda kommer hela människosläktet att uppstå.

"De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta. Men i anslutning till dessa principer tror vi på den Helige Andens gåva, trons kraft, åtnjutandet av de andliga gåvorna enligt Guds vilja, återställelsen av Israels hus och sanningens slutliga seger."⁵

"Guds Lamm har åvägabringat uppståndelsen för att alla skall uppstå från de döda."

”Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande’, alla skall uppstå från de döda. [1 Kor 15:22] Guds Lamm har åvägabringat uppståndelsen för att alla skall uppstå från de döda.”⁶

”Gud har bestämt en dag när han skall döma världen, detta har han givit försäkran om genom att uppväcka sin Son Jesus Kristus från de döda — det är den punkt på vilken alla som tror på den inspirerade uppteckningen grundar sitt hopp om framtida lycka och glädje, ty ’om Kristus inte har uppstått’, sade Paulus till korintierna, ’då är er tro meningslös och ni är ännu kvar i era synder. Då har också de som insomnat i Kristus gått förlorade’. [1 Kor 15:17–18] ...

Kristus själv har förvisso uppstått från de döda, och om han har uppstått från de döda skall han genom sin makt få alla människor att stå inför honom, ty om han har uppstått från de döda har den timliga dödens band lossats så att graven inte har någon seger. Om graven alltså inte har någon seger, har de som följer Jesu ord och lyder hans lära inte bara löfte om en uppståndelse från de döda, utan också en försäkran om att få komma in i hans härliga rike, ty han säger: ’Där jag är kommer också min tjänare att vara.’ [Joh 12:26]”⁷

”De som har dött i Jesus Kristus kan i uppståndelsen förvänta sig att få åtnjuta all den lycka de hade eller hoppades på här ... Jag är glad att jag har förmånen att få delge er ting som — om ni håller fast vid dem — blir till hjälp för er när jordbävningar dundrar, molnen drar ihop sig, blixtar flammar och stormar är på väg att braka loss över er likt åskskrällar. Håll fast vid dessa ting och låt inte era knän eller leder darra eller era hjärtan vara modlösa. Vad kan jordbävningar, krig och virvelstormar göra? Ingenting. Ni kommer i uppståndelsen att gottgöras för alla era förluster, om ni fortsätter trofast. Det har jag sett i en syn från den Allsmäktige ...

Gud har uppenbarat sin Son från himlen och även läran om uppståndelsen, och vi vet att de som vi begraver här skall Gud hämta upp iklädda och levandegjorda av den store Gudens ande. Vad spelar det då för roll om vi lägger ner dem, eller lägger oss ner tillsammans med dem, när vi inte längre kan hålla dem kvar? Låt dessa sanningar sjunka in i hjärtat så att vi redan här kan börja glädja oss åt det som vi härefter kommer att ha till fullo.”⁸

Genom Kristi försoning och genom att lyda evangeliet kan vi bli Jesu Kristi medarvingar.

”Jag tror på Jesu Kristi gudomlighet och att han dog för alla människors synder, som fallit i Adam.”⁹

Trosartiklarna 1:3: ”Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar.”¹⁰

”Efter det att Gud hade skapat himmel och jord kom han ner och på den sjätte dagen sade han: ’Låt oss göra människor till vår avbild.’ Till vems avbild? Till Gudarnas avbild skapade han dem, man och kvinna, oskyldiga och obefläckade, med samma karaktär och i samma avbild som Gudarna. [Se 1 Mos 1:26–27.] Och när människan föll, förlorade hon inte den avbilden utan bibehöll avbilden av sin skapare. Kristus, som är i människans avbild, uppenbarar också sin Faders väsen. [Se Hebr 1:3.] ... Genom Kristi försoning och uppståndelse och genom att lyda evangeliet formas vi på nytt efter hans Sons Jesu Kristi bild. [Se Rom 8:29.] Så uppnår vi Guds avbild, härlighet och karaktär.”¹¹

Våra andars Fader [gav] ett offer för sina skapelser, en återlösningssplan, en försonande kraft, en plan för frälsning, vars stora syften var att föra människorna tillbaka till himlens Konung och kröna dem i den celestials härligheten och göra dem till arvingar med Sonen till det arv som aldrig kan förstöras, befläckas eller förgås.”¹²

”Skriften säger att de som håller buden skall bli Guds arvingar och Kristi medarvingar ... ’Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom i köttet, för att också bli förhärligade med honom.’ [Se Rom 8:16–17.]”¹³

”Vilken tröst är det inte för sörjande när de kallas att skiljas från en make, hustru, far, mor, ett barn eller en kär släkting att veta, att även om det jordiska tabernaklet läggs ner och upplöses, skall de uppstå för att bo i den oförgängliga härlighetens eviga eld och aldrig mer sörja, lida eller dö utan vara Guds arvingar och Jesu Kristi medarvingar.”¹⁴

**Jesus Kristus är fullkomlig, helig och ren och
har kallat oss att vara lika honom.**

”Vem bland alla de heliga i dessa sista dagar kan betrakta sig som lika god som vår Herre? Vem är lika fullkomlig? Vem är lika ren? Vem är lika helig som han var? Finns det några sådana? Han varken överträdde eller bröt någon befallning eller himmelsk lag — det fanns varken svek i hans mun eller lögn i hans hjärta ... Var finns det någon som är som Kristus? En sådan människa står inte att finna på jorden.”¹⁵

”Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja, utan Kristus lade den därunder i hopp [se Rom 8:20] — alla är lagda under förgängelsen medan de färdas på de krokiga stigar och genom de svårigheter som omger dem. Var finns den människa som är utan fåfänga och förgängelse? Ingen var fullkomlig utom Jesus. Och varför var han fullkomlig? Därför att han var Guds Son och hade Andens fullhet och större makt än någon människa.”¹⁶

”Redan som gosse hade Jesus Kristus all den intelligens som behövdes för att härska över och leda judariket, och kunde diskutera med de klokaste och skickligaste lagkloka och präster och få deras teorier och verksamhet att verka som dårskap vid sidan om den visdom han ägde.”¹⁷

”Vi hoppas att ni ständigt begrundar vår Herres bud i ert hjärta, att de lär er inte bara hans vilja i fråga om att förkunna evangeliet utan också hans ödmjukhet och fullkomliga leverne när ett ont och trolöst släkte förföljde honom och överöste honom med smädelser. Kom ihåg, bröder, att han kallade er att vara heliga och — behöver det sägas? — att vara rena som han. Hur vist, hur heligt, hur kyskt och hur fullkomligt bör ni då inte uppföra er i hans ögon. Kom också ihåg att hans ögon ständigt vilar på er.”¹⁸

”När vi begrundar vår store Mästares helighet och fullkomlighet, han som öppnade vägen genom vilken vi kunde komma till honom — ja, genom att offra sig själv — då smälter vårt hjärta vid tanken på hans stora nåd. Och när vi även begrundar att han har kallat oss att vara fullkomliga i allt, så att vi är redo att möta

*"När vi begrundar vår store Mästaress belighet och fullkomlighet ...
då smälter vårt hjärta vid tanken på hans stora nåd."*

honom i frid när han kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då önskar vi frimodigt uppmana våra bröder att vara ödmjuka och fromma, att leva som ljusets och dagens barn, så att de må få kraft att motstå varje frestelse och övervinna allt ont i vår Herres Jesu Kristi härliga namn. Ty det kan ni vara säkra på, bröder, att dagen sannerligen är nära då husets Herre stiger upp och stänger porten och ingen utom de som har bröllopskläder tillåts delta i bröllopsmåltiden! [Se Matt 22:1–4.]¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs igenom skildringarna av Joseph Smiths syner av Frälsaren (s 45–47). Vilka tankar och känslor får du när du begrundar dessa upplevelser?
- I forna dagar hjälpte djuroffren Herrens folk att öppna ögonen och ”se fram emot den tid när Frälsaren skulle komma och glädja sig över hans återlösning” (s 49). Vad hjälper dig att blicka upp till Frälsaren i dag?
- Läs stycket som börjar nederst på sidan 49. Lägg märke till ordet tillägg i detta uttalande. Ett bihang är någonting som har anknytning till något av större vikt, till exempel grenen på en trädstam. Varför tror du att apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Frälsarens försoning och uppståndelse är ”de fundamentala principerna i vår religion”? Om du tänker på att allt annat är ett tillägg till dessa principer, hur påverkar detta ditt tjänande i hemmet och i kyrkan?
- Gå igenom vad profeten Joseph lärde om uppståndelsen (s 49–51). Vilken tröst får du av att veta att du kommer att gottgöras i uppståndelsen för alla dina förluster, om du fortsätter att vara trofast? Hur kan kunskap om uppståndelsen hjälpa oss att ”börja glädja oss åt det som vi härefter kommer att ha till fullo”?
- När du går igenom sidorna 52–53, begrunda då vad Frälsaren gjorde för att vi skulle kunna bli hans medarvingar. Begrunda hur du kan visa honom din tacksamhet för hans försoningsoffer.
- På sidorna 53–54 nämner Joseph Smith flera av Frälsarens egenskaper. Vilka andra egenskaper tänker du på när du begrundar Frälsarens liv och uppdrag? Tänk på något du kan göra för att bli mer lik honom.

Skriftställen som bör till detta ämne: Jesaja 53:1–12; 2 Nephi 9:5–26; L&F 20:21–29

Slutnoter

1. Berättat av George A Smith, *Deseret News*, 12 aug 1857, s 183.
2. *History of the Church*, 2:443; ur "History of the Church" (manuskript), bok B-1, tillägg, s 5, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
3. *History of the Church*, 5:555; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
4. *History of the Church*, 2:15–17; styckeindelning ändrad; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, mar 1834, s 143.
5. *History of the Church*, 3:30; ur en ledare införd i *Elders' Journal*, jul 1838, s 44; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
6. *History of the Church*, 6:366; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
7. *History of the Church*, 2:18–19; styckeindelning ändrad; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, mar 1834, s 144.
8. *History of the Church*, 5:361–62; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
9. *History of the Church*, 4:78; ur ett brev från Matthew L Davis till Mary Davis, 6 feb 1840, Washington DC, vilket redogör för en predikan som Joseph Smith höll 5 februari 1840 i Washington DC.
10. Trosartiklarna 1:3.
11. Citerad av James Burgess, i en sammanställning av utdrag ur Joseph Smiths predikningar; James Burgess, *Journals*, 1841–1848, vol 2, Kyrkans arkiv.
12. *History of the Church*, 2:5; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 135.
13. Citerad av George Laub, i en sammanställning av utdrag ur Joseph Smiths predikningar, ca 1845; George Laub, *Reminiscences and Journal*, jan 1845–apr 1857, s 31, Kyrkans arkiv.
14. *History of the Church*, 6:306; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
15. *History of the Church*, 2:23; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, apr 1834, s 152.
16. *History of the Church*, 4:358; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 maj 1841 i Nauvoo, Illinois; införd i *Times and Seasons*, 1 jun 1841, s 429–430.
17. *History of the Church*, 6:608; ur anvisningar som Joseph Smith gav 27 juni 1844 i fängelset i Carthage, Illinois; nedtecknad av Cyrus H Wheelock.
18. *History of the Church*, 2:13; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, mar 1834, s 142.
19. Brev från Joseph Smith och högpäster till bröderna i Geneseo, New York, 23 nov 1833, Kirtland, Ohio, Kyrkans arkiv.

Mormons bok: Slutstenen i vår religion

”Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest felfria av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion.”

Ur Joseph Smiths liv

Det hade gått över tre år sedan den där morgonen 1820 när Joseph Smith hade bett för att få veta vilken kyrka han skulle gå med i. Den unge profeten var nu 17 år och ville veta sin ställning i Guds ögon och få förlåtelse. På kvällen den 21 september 1823 drog sig Joseph tillbaka till sitt sovrum på vinden i familjens timmerstuga i Palmyra i New York, men han förblev vaken efter det att de andra i rummet hade somnat. Han bad innerligt att få veta mer om Guds avsikter med honom. ”Jag [tog] min tillflykt till bön och åkallan”, sade han, ”om den allsmåttige Gudens förlåtelse för alla mina synder och dårskaper samt även att han skulle tillkännagiva för mig hur min ställning och mitt förhållande voro till honom, ty jag trodde säkert, att jag skulle få en gudomlig uppenbarelse, som jag förut hade haft.” (J S skrifter 2:29)

Till svar på sin bön såg Joseph ett sken i rummet som lyste allt klarare till dess rummet ”var mera upplyst än vid middagstiden”. En himmelsk budbärare visade sig bredvid sängen, stående i luften, klädd i en ”bländande vit dräkt”. (J S skrifter 2:30–31) Denne budbärare var Moroni, den siste nephitiske profeten, som århundraden tidigare hade grävt ner de plåtar som Mormons bok skrivits på och som nu innehade nycklarna till denna heliga urkund. (Se L&F 27:5.) Han hade sänts till Joseph för att tala om för honom att Gud hade förlåtit honom för hans synder¹ och hade ett stort verk för honom att utföra. En del av detta verk krävde att Joseph gick till en kulle i närheten, där en helig upp-

*Joseph Smith fick guldplåtarna av Moroni den 22 september 1827.
"Jag fick dem", vittnade profeten, "samt även Urim och Tummim
med vars hjälp jag översatte plåtarna."*

teckning, skriven på guldplåtar, förvarades. Den hade skrivits av profeter som i forna dagar hade levt på det amerikanska fastlandet. Joseph skulle översätta uppteckningen genom Guds gåva och kraft och lägga fram den för världen.

Dagen därpå gick Joseph till kullen där plåtarna med Mormons bok låg nergrävda. Där träffade han Moroni och såg plåtarna, men han fick veta att han inte skulle få dem förrän fyra år senare. Han skulle nu börja förbereda sig för att bli vuxen den heliga uppgiften att översätta Mormons bok. Under de påföljande fyra åren återvände Joseph till kullen den 22 september varje år för att få ytterligare undervisning av Moroni. (Se J S skrifter 2:33–54.) Under dessa år fick han även ”många besök från Guds änglar som uppenbarade de majestätiska och storslagna händelser som skulle äga rum i de sista dagarna”.²

Under denna förberedelsetid fick profeten även uppleva äktenskapets välsignelse. I januari 1827 gifte han sig med Emma Hale, som han hade träffat när han arbetade i Harmony i Pennsylvania. Emma skulle komma att vara till stor hjälp för profeten under hela hans verksamhet. Den 22 september 1827 följde hon med honom till kullen och väntade i närheten medan Moroni överlämnade plåtarna till profeten.

När Joseph väl hade den heliga urkunden insåg han snart varför Moroni hade uppmanat honom att beskydda plåtarna. (Se J S skrifter 2:59–60.) En lokal pöbel började trakassera profeten och försökte gång på gång stjäla plåtarna. En kall decemberdag 1827 lämnade Joseph och Emma familjen Smiths hem för att ta sin tillflykt hos Emmas föräldrar i Harmony där de hoppades att kunna arbeta i lugn och ro. Där började profeten översätta plåtarna. I februari året därpå inspirerades Martin Harris, en bekant till familjen Smith från Palmyra, att bege sig till Harmony för att hjälpa profeten. Med Martin som skrivare fortsatte Joseph arbetet på översättningen av denna heliga uppteckning.

Resultatet av profetens arbete utgavs senare som Mormons bok. Denna anmärkningsvärda bok, som innehåller evangeliet i dess fullhet, är ett vittne om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är sanningsenlig och att Joseph Smith hade en profetisk kallelse.

Joseph Smiths lärdomar

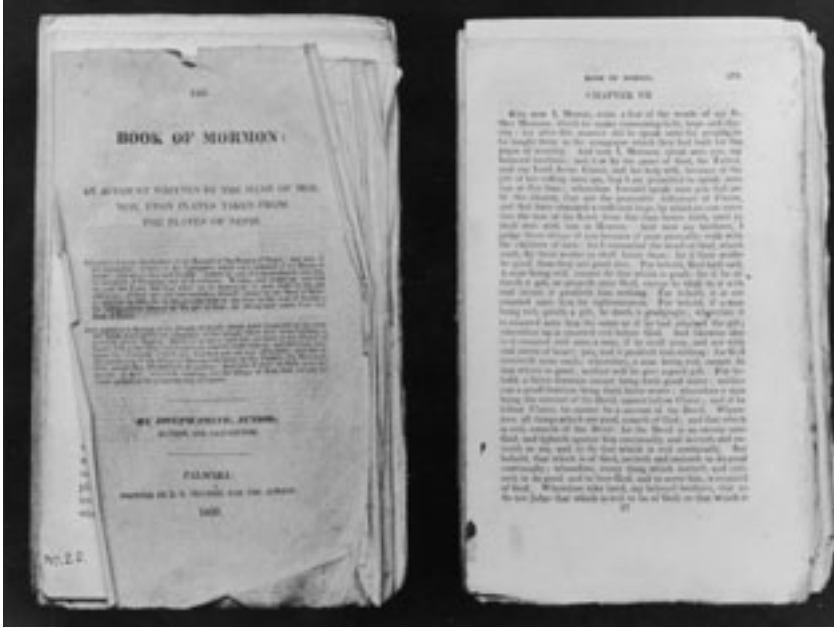
Mormons bok översattes genom Guds gåva och kraft.

*Till svar på frågan: "Hur och var fick du tag på Mormons bok?" svarade Joseph Smith: "Moroni, som lämnade plåtarna i förvar i en kulle i Manchester i Ontario County i New York, som dött och uppväckts från döden, visade sig för mig och sade var de låg och gav mig anvisningar om hur jag skulle få dem. Jag fick dem, samt även Urim och Tummim med vars hjälp jag översatte plåtarna. Därav kom Mormons bok."*³

"Jag fick [veta av Moroni] var vissa plåtar förvarades på vilka ingraverats en förkortning av forna profeters uppteckningar vilka bott på denna kontinent. ... Dessa uppteckningar var ingraverade på plåtar som såg ut som guld. Varje plåt var 15 centimeter bred och 20 centimeter lång, inte fullt så tjock som vanligt tenn. De var fyllda med graverad text, med egyptiska skriftecken, och sammanbundna liksom bladen i en bok, med tre genomgående ringar. Volymen var nära 15 centimeter tjock och en del därav var förseglad. Skriftecknen på den oförseglade delen var små och vackert ingraverade. Hela boken uppvisade många tecken på ålderdomlighet i sin konstruktion och stor färdighet i grave-ringskonsten. Tillsammans med uppteckningarna fanns ett märkligt instrument, vilket de gamle kallade 'Urim och Tummim', vilket bestod av två genomskinliga stenar infattade i en båge som fästs på en bröstplåt. Med Urim och Tummim som hjälpmedel översatte jag uppteckningen genom Guds gåva och kraft."⁴

"Genom Guds gåva och kraft översatte jag Mormons bok från hieroglyfer, ett skriftspråk som fallit i glömska i världen, och i detta underbara skeende måste jag ensam, en olärd yngling, med en ny uppenbarelse bekämpa världslig visdom och arton århundradens samlade okunnighet."⁵

"Jag skulle vilja nämna här att titelbladet till Mormons bok är en bokstavig översättning av det allra sista bladets vänstra sida av samlingen eller boken av plåtar, som innehöll urkunden som blivit översatt och där texten löper likt hebreisk skrift i allmänhet [d v s från höger till vänster]. Nämnade titelblad är ej en nutida sammanställning, vare sig av mig eller av någon annan, som har

Till vänster: titelsidan i första utgåvan av Mormons bok.

levt eller lever i detta släkte. ... Jag ger nedan den del av titelbladet i den engelska versionen av Mormons bok som är en autentisk och ordagrann översättning av titelbladet i ursprungsversionen av Mormons bok så som den var nedskrivet på plåtarna:

”MORMONS BOK.

*En uppteckning på plåtar skriven av
Mormon efter Nephis plåtar.*

Uppteckningen är ett sammandrag av nephiternas och lamaniternas historia. Skriven för lamaniterna, vilka äro en lämning av Israels hus, och likaledes för jude och icke-jude. Skriven på befallning genom profetians och uppenbarelsens ande samt förseglad och gömd åt Herren, att den icke måtte bliva förstörd utan framkomma genom Guds gåva och kraft för att översättas. Förseglad av Moroni och gömd åt Herren för att komma fram på bestämd tid genom icke-judarna och översättas genom Guds gåva.

Uppteckningen är vidare ett sammandrag av Ethers bok, vilken är en historia om Jareds folk, som kringspiddes, då Herren förbistrade människornas tungomål, när de byggde ett torn för

att nå himlen. Ändamålet med uppteckningen är att visa lämningarna av Israels hus, vilka stora ting Herren har gjort för deras fäder och ge dem kännedom om Herrens förbund, och om att de icke äro förskjutna för evigt samt överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer. Om nu fel finnas, äro de människors. Fördöme därför ej vad Gud tillhör, så att I mån bliva befunna obefläckade inför Kristi domstol.”⁶

Herrens visdom är större än djävulens list.

Den 14 juni 1828 hade Joseph Smiths arbete på översättningen av Mormons bok resulterat i 116 manuskriptsidor. Då skedde något som gav profeten djup insikt i Guds styrande hand när det gällde att frambringa denna beliga urkund. Profeten skrev: ”Någon tid efter det att herr Harris hade börjat skriva åt mig, började han enträget be mig att jag skulle ge honom tillåtelse att ta med sig det skrivna hem och visa det. Han ville att jag skulle fråga Herren genom Urim och Tummim om han inte fick göra det. Jag frågade och svaret blev att han inte fick det. Han var emellertid inte nöjd med detta svar utan ville att jag skulle fråga igen. Jag gjorde det, och svaret blev detsamma som tidigare. Men han var fortfarande inte nöjd utan insisterade på att jag skulle fråga en gång till.

Efter mycken bön frågade jag än en gång Herren, och tillåtelse gavs att han skulle få det skrivna på vissa villkor. Dessa var att han skulle visa det endast för sin bror, Preserved Harris, sin egen hustru, sina föräldrar och en fru Cobb, som var syster till hans hustru. I enlighet med detta sista svar krävde jag av honom att han skulle sluta ett förbund med mig på ett mycket högtidligt sätt, att han inte skulle handla annorlunda än han blivit anvisad. Han gjorde det. Han lovade att göra det jag krävde av honom, tog det skrivna och gick sin väg. Trots de stränga restriktioner som han blivit ålagd och högtidligheten i det förbund som han hade slutit med mig, visade han dem emellertid för andra och genom list lurade de av honom dem och de har ännu i denna dag inte återfunnits.”⁷

I förordet till den första utgåvan av Mormons bok skrev profeten att Guds avsikter inte var förgäves trots att 116 sidor hade gått förlorade: "Då många falska rykten spridits ut rörande [Mormons bok] och även många olagliga åtgärder vidtagits av illvilliga personer i avsikt att krossa mig och även verket, ber jag att få meddela att jag själv genom Guds gåva och kraft översatte och lät skriva ner etthundrasexton sidor som jag hämtade från Lehis bok och som var en sammandragen redogörelse från Lehis plåtar av Mormon. Denna redogörelse har någon eller några stulit och undanhållit mig, trots mina stora ansträngningar att få tillbaka den. Jag har fått befallning av Herren att inte översätta den på nytt, ty Satan har ingivit dem i hjärtat att fresta Herren, sin Gud, genom att ändra orden, så att de lyder tvärtemot det jag översatte och lät skriva ner. Om jag skulle frambringa samma ord på nytt, eller med andra ord, om jag skulle översätta samma avsnitt igen, skulle de offentliggöra det som de stulit, och Satan skulle upppegga detta släktes hjärtan så att de inte skulle ta emot detta verk. Men se Herren sade till mig: Jag vill icke låta Satan utföra denna sin onda plan, därför skall du översätta från Nephis plåtar tills du kommer till det, som du redan översatt och som du har i behåll. Se, du skall offentliggöra det som Nephis uppteckningar. Sålunda skall jag bringa dem som förfalskat mina ord på skam. Jag skall icke låta dem tillintetgöra mitt verk, nej, jag skall visa dem att min visdom är större än djävulens list. [Se L&F 10:38–43.]

I lydnad mot Guds bud har jag därför, genom hans nåd och barmhärtighet, utfört det som han befalld mig i fråga om detta."⁸

Mormons bok är Guds ord.

"Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest felfria av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok."⁹

Trosartiklarna 1:8: "Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt. Vi tror också att Mormons bok är Guds ord."¹⁰

"[Mormons bok] berättar för oss att vår Frälsare uppenbarade sig på denna kontinent efter sin uppståndelse, att han här gav

evangeliet i all dess fullhet, rikedom, kraft och välsignelse, att de hade apostlar, profeter, herdar, lärare och evangelister. Här fanns samma ordning, samma prästadöme, samma förordningar, gåvor, krafter och välsignelser som fanns på den östra kontinenten. Här berättas att folket avskars på grund av sina överträdelser, att den siste av deras profeter befalldes att skriva en sammanställning av deras profetior, historia och så vidare samt gömma den i jorden och att den skulle komma fram och sammanställas med Bibeln för att Guds avsikter skulle fullbordas i de sista dagarna.”¹¹

*David Osborn var närvarande när Joseph Smith 1837 predikade i Far West i Missouri. Han berättade att profeten sade: ”Mormons bok är sann, alldeles som den utger sig för att vara, och jag räknar med att få redogöra för detta vittnesbörd på domens dag.”*¹²

Skrifterna tröstar och uppmuntrar oss och ger oss den kunskap vi behöver för att bli frälsta.

”Till uppbyggandet av riket hör att trycka och sprida Mormons bok, Läran och förbunden ... och den nya översättningen av [Bibeln]. Det är inte nödvändigt att säga något beträffande dessa verk. De som har läst dem och druckit av det flöde av kunskap som de förmedlar vet att uppskatta dem, och även om dårar gör narr av dem är de avsedda att göra människor visa, så att de blir frälsta, att sopa bort vidskepelsens sekelgamla spindelväv och sprida ljus över Jehovas förhavanden som redan fullbordats, samt visa på framtiden i all dess fruktansvärda och härliga realitet. De som fått uppleva frukten som kommer av att studera dessa verk kommer utan tvivel att tävla med varandra i sin iver att vilja sprida dem runtom i världen, så att alla Adams söner får samma förmån och kan glädja sig åt samma sanningar.”¹³

”[De sista dagarnas skrifter ges ut] för att trösta och uppmuntra dem som är uppriktiga i hjärtat, så att när deras själ påverkas av och förstånd blir upplyst av kunskapen om Guds verk, dels genom fäderna i forna dagar, dels genom vad han står i begrepp att göra i de sista dagarna för att uppfylla fädernas ord, att de då skall kunna gå vidare med glädje.”¹⁴

De sista dagarnas skrifter ges ut "för att trösta och uppmuntra dem som är uppriktiga i hjärtat ... [så] att de ... skall kunna gå vidare med glädje."

"Vi tar emot dessa heliga skrifter och erkänner att de gavs genom direkt inspiration till människans bästa. Vi tror att Gud hade godheten att tala från himlen och tillkännage sin vilja rörande människosläktet, att ge dem heliga och rättvisa lagar, att föreskriva deras uppförande och leda dem på ett tydligt sätt, för att i sinom tid ta dem till sig och göra dem till medarvingar med sin Son.

Men om vi erkänner detta faktum, att himlens omedelbara vilja står att finna i skrifterna, måste vi då inte som rationella varelser leva efter skrifternas alla bud? Kommer blotta erkännandet att detta är himlens vilja någonsin att gagna oss om vi inte rättar oss efter all dess lära? Kränker vi inte himlens högsta Intelligens om vi erkänner sanningen i skrifternas lära men inte lyder den? Sänker vi oss inte under vår egen kunskap och det bättre förstånd himlen förlänat oss genom ett sådant handlings sätt? Om vi har

fått direkta uppenbarelser från himlen, gavs de väl ändå inte för att vi skulle ta lätt på dem och utan att den lättsinnige ådrager sig Guds misshag och hämnd, om det finns någon rättvisa i himlen, och att den finns måste varje person erkänna som erkänner sanningen och kraften i Guds lära, hans välsignelser och förbannelser, som finns i de heliga skrifterna ...

Den som kan urskilja Allmaktens kraft skriven på himlen kan också se Guds egen handstil i de heliga skrifterna. Den som läser dem oftast kommer att tycka om dem mest, och den som är bekant med dem kommer att känna igen handen var han än ser den, och när han en gång upptäckt den kommer han inte enbart erkänna den utan också lyda alla dess himmelska bud.”¹⁵

”O ni tolv! o ni heliga! dra fördel av denna viktiga *nyckel* — i alla era prövningar, svårigheter, frestelser, plågor, bojor, i fångenskap och i döden, se till att ni inte sviker himlen, sviker Jesus Kristus, sviker era bröder, sviker Guds uppenbarelser vare sig i Bibeln, Mormons bok eller Läran och förbunden eller någon annan uppenbarelse som någonsin gavs eller någonsin kommer att ges till människan i denna värld eller i den tillkommande världen.”¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom de upplevelser Joseph Smith hade mellan den 21 september 1823 och den 22 september 1827 (s 57–59). Hur tror du att dessa upplevelser förberedde honom för att översätta guldplåtarna? På vilka sätt har du förberetts för kallelser från Gud?
- Gå igenom det första hela stycket på sidan 62 och lägg märke till avsikterna med Mormons bok. Hur har du sett dessa avsikter förverkligas i ditt och andras liv?
- När du begrundar profetens skildring av hur han fick befallning att inte återigen översätta de 116 manuskriptsidor som

hade försvunnit (s 62–63), vad lär dig detta om Gud? Hur kan förståelsen av denna skildring påverka de beslut vi fattar?

- Läs det sista stycket på sidan 63. Lägga märke till att i ett stenvalv sätts slutstenen högst upp och håller fast de andra stenarna. På vilket sätt är Mormons bok ”slutstenen i vår religion”? Hur har Mormons bok hjälpt dig att ”komma närmare Gud”?
- Joseph Smith talade om de välsignelser vi får när vi har ”druckit av det flöde av kunskap” som finns i skrifterna och ”upplevt frukten som kommer av” Guds ord (s 64–65). Vad lär dig dessa uttryck om skriftstudier? Hur kan vi göra våra skriftstudier mer meningsfulla?
- Läs näst sista stycket på sidan 63. Varför tror du att de som studerar skrifterna blir ivriga att dela med sig av dem åt andra? Hur kan vi dela med oss av Mormons bok? Vilka upplevelser har du haft när du har delat med dig av Mormons bok eller när någon annan har delat med sig av den åt dig?
- Läs sista stycket på sidan 64. Vilka ställen i Mormons bok har tröstat och uppmuntrat dig? Hur har ditt förstånd blivit upplyst av Mormons bok?

Skriftställen som hör till detta ämne: Hesekiel 37:15–17; inledningen till Mormons bok; 1 Nephi 13:31–42; 2 Nephi 27:6–26; L&F 20:6–15; Joseph Smiths skrifter 2:29–54

Slutnoter

1. Se Joseph Smith, History 1832, s 4; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 4:537; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 707.
3. *History of the Church*, 3:28; ur en ledare införd i *Elders' Journal*, jul 1838, s 42–43; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
4. *History of the Church*, 4:537; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 707.
5. *History of the Church*, 6:74; ur ett brev från Joseph Smith till James Arlington Bennet, 13 nov 1843, Nauvoo, Illinois; James Bennets efternamn är felstavat — ”Bennett” — i *History of the Church*.
6. *History of the Church*, 1:71–72; ord inom parentes i originalet; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 34–35, Kyrkans arkiv.
7. *History of the Church*, 1:21; styckeindelning ändrad; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 9–10, Kyrkans arkiv.
8. Förordet till första utgåvan av Mormons bok (1830); styckeindelning ändrad.

9. *History of the Church*, 4:461; från instruktioner som Joseph Smith gav 28 nov 1841 i Nauvoo, Illinois; nedtecknade av Wilford Woodruff.
10. Trosartiklarna 1:8.
11. *History of the Church*, 4:538; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 707–708.
12. Citerad av David Osborn, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15 mar 1892, s 173.
13. *History of the Church*, 4:187; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, okt 1840, s 179.
14. Brev från Joseph Smith till *Times and Seasons*, omkr mar 1842, Nauvoo, Illinois; Miscellany, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv; brevet skickades tydligen aldrig.
15. *History of the Church*, 2:11, 14; styckeindelning ändrad; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, infört i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 136; mar 1834, s 142.
16. *History of the Church*, 3:385; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards. Äldste Richards redogörelse bygger på andras anteckningar om denna predikan. Äldste Richards använde sig också av andras anteckningar när han skrev ner den predikan profeten höll 27 juni 1839 samt två andra predikningar från "omkring juli 1839". Denna bok innehåller många hänvisningar till dessa predikningar.

Omvändelse

”Låt oss redan i dag börja på nytt och säga av hela vårt hjärta att vi skall överge våra synder och vara rättfärdiga.”

Ur Joseph Smiths liv

Den 14 juni 1828 lämnade Martin Harris Harmony i Pennsylvania med de 116 första manuskriptsidorna som översatts från guldplåtarna, för att visa dem för några i sin familj i Palmyra i New York. Dagen därpå föddes Josephs och Emmas första barn, en son som de gav namnet Alvin. Barnet dog samma dag, och Emmas hälsa försämrades tills hon själv var nära döden. Profetens mor skrev senare: ”En tid tycktes [Emma] vackla på tröskeln till sitt spädbarns stilla hemvist. Så ovisst tycktes hennes öde att hennes make under två veckors tid inte fick en timmes ostörd sömn. Mot slutet av denna tid blev hans ängslan över manuskriptet så stor att när hans hustru började må något bättre beslöt han sig för att, så snart hon återfått ännu något av sin styrka, åka till New York för att söka efter det.”¹

På inrådan av Emma lämnade han henne i hennes mors vård och reste i juli med diligens till sina föräldrar i Manchester i New York. Det var omkring 20 mil dit, och resan tog två eller tre dagar. Utom sig av sorg över sin förstfödde sons död, bekymrad över hustrun och djupt orolig över manuskriptet kunde Joseph varken äta eller sova under hela resan. En medresenär, den ende i diligensen, lade märke till profetens försvagade tillstånd och insisterade på att åtfölja honom på den tre mil långa promenaden från stationen till familjen Smiths hem. Profetens mor mindes att under den sista halvmilen var ”främlingen ... tvungen att stötta Joseph, för hans kropp var alldeles för utmattad för att

*Omvändelse möjliggörs genom Frälsarens, Jesu Kristi, försoningsoffer.
"Rannsaka ert hjärta och se om ni är lika Gud", sade profeten Joseph Smith. "Jag har
rannsakat mitt hjärta och känner att jag måste omvända mig från alla mina synder."*

kunna bära upp honom längre och han somnade där han gick och stod”.² Genast när han kom fram till föräldrarnas hus skickade han efter Martin Harris.

Martin kom hem till familjen Smith tidigt på eftermiddagen. Han såg nedslagen och ömklig ut. Han hade inte manuskriptet, sade han, och visste inte heller var det var. När Joseph hörde det utbrast han: ”Ånej! Gode Gud, gode Gud ... allt är förlorat, allt är förlorat. Vad skall jag göra? Jag har syndat — det är jag som har framkallat Guds vrede genom att be honom om något som jag inte hade rätt att be om ... Hur skall jag nu kunna träda fram inför Herren? Vilken tillrättavisning förtjänar jag nu inte av den Högstes ängel?”

Allteftersom det led mot kvällen gick profeten ”gråtande och sörjande” av och an i vända hos föräldrarna. Dagen därpå anträdde han återresan till Harmony. Han sade om sin ankomst dit: ”Jag började ödmjuka mig i kraftfull bön inför Herren ... att jag om möjligt skulle få nåd av honom och förlåtas allt jag hade gjort som var i strid med hans vilja.”³

Herren tillrättavisade profeten kraftigt för att ha fruktat människor mer än Gud, men försäkrade honom att han kunde bli förlåten. ”Du är Joseph”, sade Herren, ”och du var utvald att utföra Herrens verk, men om du icke är varsam, skall du falla genom överträdelse. Men kom ihåg, att Gud är barmhärtig. Omvänd dig därför från det du gjort, som strider emot det bud jag givit dig, och du är ännu utvald och kallas åter till verket.” (L&F 3:9–10)

Herren tog både plåtarna och Urim och Tummim från Joseph för en tid. Men han skulle snart få tillbaka dem. ”Ängeln gladde sig när han lämnade tillbaka Urim och Tummim”, sade profeten, ”och sade att Gud var nöjd med min trofasthet och ödmjukhet och älskade mig för min ånger och uthållighet i bön, att jag i detta hade fullgjort min plikt så väl ... att jag kunde börja över-sätta på nytt”.⁴ När Joseph nu fortsatte det stora verket styrktes han av den ljuva känslan av att ha fått förlåtelse av Herren och av en förnyad beslutsamhet att göra hans vilja.

Joseph Smiths lärdomar

När vi omvänder oss från våra synder närmar vi oss Gud och blir mer lika honom.

Som medlem av de tolv kvorum skrev Wilford Woodruff: ”Siaren Joseph stod upp i Guds kraft och vederlade och tillrättavisdade ogudaktighet inför folket i Herren Guds namn. Han ville säga några ord som var tillämpliga på folk i allmänhet och sade:

’Jag kommer att tala med prästadörets fullmakt och i Herren Guds namn ... Trots att denna församling gör anspråk på att vara heliga står jag likväl mitt ibland människor från olika klasser och med olika [slags] karaktär. Om ni önskar gå där Gud är, måste ni bli lika Gud eller äga de principer eller egenskaper Gud äger, ty om vi inte närmar oss Gud i principer, så går vi bort från honom och närmar oss djävulen. Ja, jag står mitt bland människor av olika slag.

Rannsaka ert hjärta och se om ni är lika Gud. Jag har rannsakat mitt hjärta och känner att jag måste omvända mig från alla mina synder.

Vi har tjuvar ibland oss, äktenskapsbrytare, lögnare, skenheliga. Om Gud skulle tala från himlen skulle han befalla er att inte stjäla, inte begå äktenskapsbrott, inte ha begär till, inte bedra, utan vara trogen i det lilla ... Är inte Gud god? Var då även ni goda. Om han är trofast, var då även ni trofasta. I er tro visa dygd, i dygden insikt, och sök efter allt som är gott. Kyrkan måste renas, och jag predikar mot all orättfärdighet.’ ”⁵

”Ni måste vara oskyldiga; annars kan ni inte komma inför Gud. Om vi vill komma inför Gud måste vi hålla oss rena, liksom han är ren. Djävulen har stor makt att bedra. Han förvandlar saker och ting till den grad, att man bara står och gapar åt dem som gör Guds vilja ... Ogudaktighet måste rensas bort ur de heligas mitt. Då kommer förlåten att rämna och himlens välsignelser strömma ner — de kommer att flöda likt Mississippifloden.”⁶

”Må ingen tillkännage sin egen rättfärdighet, den ser andra redan. Må han hellre bekänna sina synder och så bli förlåten och kunna bära mer frukt.”⁷

”Varje hjärta måste omvända sig och bli rent. Då kommer Gud att se med välvilja på det och välsigna det på sitt eget sätt.”⁸

**Det är Guds vilja att vi överger våra synder
och skaffar bort det onda från oss.**

”Lyssna, ni jordens ändar — alla ni präster, alla ni syndare och alla människor. Omvänd er! Omvänd er! Lyd evangeliet. Vänd om till Gud.”⁹

”Låt oss redan i dag börja på nytt och säga av hela vårt hjärta att vi skall överge våra synder och vara rättfärdiga.”¹⁰

”Tvivlaren griper efter varje halmstrå till hjälp tills han står ansikte mot ansikte med döden. Då tar hans tvivel till flykten, ty den eviga världens realiteter vilar tungt på honom, och när varje jordisk stötta sviker inser han förståndigt nog sanningen om själens odödlighet. Vi bör ta varning och inte vänta med att omvända oss till dödsbädden. Liksom vi ser spädbarn ryckas bort av döden kan såväl unga som medelålders människor plötsligt kallas in i evigheten. Låt detta därför vara en varning till alla att inte uppskjuta sin omvändelse eller vänta tills de ligger på dödsbädden, ty det är Guds vilja att människorna skall omvända sig och tjäna honom under hälsans dagar och då de har sina sinnens fulla styrka, för att försäkra sig om Guds välsignelser, och inte vänta tills de kallas att dö.”¹¹

”Sakramentet delades ut till kyrkan [den 1 mars 1835]. Innan det delades ut talade jag om det riktiga i denna institution i kyrkan och framhöll vikten av att ta det med Guds gillande. Jag frågade: Hur länge tror ni att en man ovärdigt kan ta del av denna förrättning utan att Herren drar sin Ande ifrån honom? Hur länge kan han på det sättet leka med heliga ting utan att Herren överlämnar honom åt Satans makt intill återlösningens dag? ... Därför bör vårt hjärta vara ödmjukt, och vi bör omvända oss från våra synder och skaffa bort det onda från oss.”¹²

”Omvändelse är något som man inte kan leka med varje dag. Daglig överträdelse och daglig omvändelse är inte något som är behagligt i Guds ögon.”¹³

Liksom den förlorade sonen välkomnades av sin far är vår himmelske Fader villig att "förlåta synder och ta till nåder alla dem som är villiga att ödmjuka sig inför honom".

Profeten Joseph Smith skrev följande till sin bror William efter det att William blivit arg på honom och visat honom förakt: "[Jag har talat till dig] enbart i avsikt att försöka varna, uppmana, förmana och rädda dig från att råka i svårigheter och bedrävelser, vilka jag kunde förutse att du skulle störta dig i genom att ge efter för den onde anden, eller dina passioner som du kallar dem, vilka du bör lägga band på och tygla och lägga under dina fötter. Om du inte gör det kan du enligt min uppfattning aldrig bli frälst i Guds rike. Gud kräver att hans skapelses vilja skall uppgå i hans vilja."¹⁴

**Vår himmelske Fader är villig att förlåta
dem som omvänder sig och återvänder
till honom av hela sitt hjärta.**

År 1835 fick Joseph Smith ett brev från Harvey Whitlock som bade avfallit från kyrkan och önskade bli en fullvärdig medlem igen. Profeten skrev: "Jag fick ditt brev daterat 28 september 1835 och har läst det två gånger. Det ingav mig känslor som man lättare kan föreställa sig än beskriva. Det räcker med att säga att det sprängde mitt hjärtas slussar — jag kunde inte låta bli att gråta. Jag tackar Gud att du fått en önskan att försöka återvända till Herren och till detta folk, om han vill förbarma sig över dig. Jag har frågat Herren om dig och fick följande ord:

"Uppenbarelse till Harvey Whitlock.

'Sannerligen, så säger Herren till dig: Må han som var min tjänare Harvey återvända till mig och till min kyrkas sköte och överge alla synder med vilka han försyndat sig mot mig samt hädanefter föra ett rent och rättrådigt liv och förbli under deras ledning som jag har utsett att vara pelare och ledare i min kyrka. Se, säger Herren din Gud, hans synder skall utplånas under himlen och skall glömmas av människor och skall inte nå mina öron, inte heller upptecknas som vittne mot honom, utan jag skall lyfta upp honom, som ur djup dy, och han skall upphöjas på höjderna och skall anses vara värd att sitta bland furstar och skall ännu göras till en vass pil i mitt koger till att störta onskans fästen bland dem som upphöjt sig själva för att rådslå mot mig och mina smorda i den yttersta tiden. Låt honom därför skyndsamt bereda sig och komma till er, ja, till Kirtland. Och om han hädanefter hörsammar alla era råd skall han återinsättas i sin tidigare ställning och bli frälst till det yttersta, ja, så sant Herren er Gud lever. Amen.' "

"Följaktligen ser du, käre broder, vår himmelske Faders villighet att förlåta synder och ta till nåder alla dem som är villiga att ödmjuka sig inför honom och bekänna sina synder och överge dem och återvända till honom med hjärtats fulla föresats, utan skrymteri, för att tjäna honom intill slutet. [Se 2 Ne 31:13.]

Förundra dig inte över att Herren har värdigats tala från himlen och ge dig undervisning varigenom du kan lära dig din plikt. Han har hört dina böner och sett din ödmjukhet och sträcker nu ut handen i faderlig tillgivenhet till din återkomst. Änglarna gläder sig över dig och de heliga är villiga att välkomna dig på nytt in i gemenskapen.”¹⁵

”Det finns ingen tid då andarna är för gamla att nalkas Gud. Alla är inom räckhåll för den förlåtande barmhärtigheten, alla som inte begått den oförlåtliga synden.”¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- När du läser om hur profeten reagerade när han förlorade de 116 sidorna (s 69–71), vilka insikter får du då om Joseph Smith? Vad kan du lära dig av hans exempel om omvändelse?
- Gå igenom avsnittet som börjar på sidan 72. När du begrundar läran i detta kapitel, ta dig då tid att rannsaka ditt hjärta enligt profetens råd. Tänk på vad du behöver göra — och vad du behöver sluta göra — för att bli mer lik Gud.
- Begrunda Joseph Smiths varning för att uppskjuta vår omvändelse (s 73–74). Vilka kan följderna bli av att uppskjuta sin omvändelse?
- Studera profeten Joseph Smiths råd om att vända sig till Gud och ödmjuka sig inför honom (s 73–76). Varför är omvändelse utan ödmjukhet ofullständig? Vad tror du det innebär att ”återvända till [Gud] med hjärtats fulla föresats” (s 76)?
- Läs uppenbarelsen Joseph Smith mottog för Harvey Whitlock och märk Herrens löften till broder Whitlock om denne ville omvända sig uppriktigt (s 75). Vilka tankar och känslor har du när du begrundar ”vår himmelske Faders villighet att förlåta synder och ta [oss] till nåder”?

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Korintierbrevet 7:9–10; Mosiah 4:10–12; Alma 34:31–38; L&F 1:31–33; 58:42–43

Slutnoter

1. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Mack Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845, manuskript, bok 7, s 1–2, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 7, s 5, Kyrkans arkiv.
3. Citerad av Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 7, s 6–9, Kyrkans arkiv.
4. Citerad av Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 7, s 11, Kyrkans arkiv.
5. *History of the Church*, 4:588; ord inom klammer i originalet; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
6. *History of the Church*, 4:605; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
7. *History of the Church*, 4:479; ur en predikan som Joseph Smith höll 19 december 1841 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
8. Predikan hållen av Joseph Smith 28 april 1842 in Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow, i Relief Society, Minute Book mars 1842–mars 1844, s 34, Kyrkans arkiv.
9. *History of the Church*, 6:317; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
10. *History of the Church*, 6:363; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
11. *History of the Church*, 4:553–554; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
12. *History of the Church*, 2:204; ur protokoll från ett kyrkans rådsmöte hållet 1 mars 1835 i Kirtland, Ohio.
13. *History of the Church*, 3:379; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
14. *History of the Church*, 2:342; ur ett brev från Joseph Smith till William Smith, 18 dec 1835, Kirtland, Ohio.
15. *History of the Church*, 2:314–315; ur ett brev från Joseph Smith till Harvey Whitlock, 16 nov 1835, Kirtland, Ohio.
16. *History of the Church*, 4:425; ur ett protokoll från en kyrkans konferens hållen 3 oktober 1841 i Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 15 okt 1841, s 577.

*Jobannes Döparen återställde aronska prästadömet till
Joseph Smith och Oliver Cowdery den 15 maj 1829, med orden:
"I Messias' namn giver jag eder, mina medtjänare, Arons prästadöme."*

Johannes Döparens mission

”Johannes [Döparen] bar aronska prästadömet och var en laglig förrättare och Kristi förelöpare och kom för att bereda vägen för honom.”

Ur Joseph Smiths liv

Vintern 1828–1829 fortsatte Joseph Smith att arbeta på sin översättning av Mormons bok i Harmony i Pennsylvania, men arbetet gick långsamt framåt. Joseph måste arbeta på gården för att försörja sin familj och saknade också någon som kunde skriva åt honom på heltid. Om denna svåra situation skrev han: ”Jag anropade Herren om att han skulle göra det möjligt för mig att utföra det arbete som han hade befallt mig att göra.”¹ Herren lovade att han skulle ge den hjälp som Joseph behövde för att kunna fortsätta arbetet på översättningen. (Se L&F 5:34.) Den 5 april 1829 kom en ung skollärare som hette Oliver Cowdery i sällskap med profetens bror Samuel till Harmony för att träffa Joseph. Oliver hade hört talas om plåtarna medan han bodde hemma hos profetens föräldrar och efter att ha bett om saken fått en personlig uppenbarelse om att han skulle skriva åt profeten. Den 7 april började de två männen arbeta på översättningen med Oliver som skrivare.

Medan Joseph och Oliver översatte från plåtarna läste de Frälsarens anvisningar till nephiterna om dop till syndernas förlåtelse.² Den 15 maj gick de till ett skogsområde i närheten av profetens hem för att be Herren om mer kunskap om denna viktiga förrättning. ”Våra själar utgöts i mäktig bön”, skrev Oliver Cowdery, ”för att få veta hur vi skulle kunna få dopets och den Helige Andens välsignelser på Guds sätt. Och vi sökte ivrigt efter fädernas rätt och det heliga prästadömetts myndighet och fullmakten att förvalta detsamma.”³

Joseph Smith upptecknade vad hände till svar på deras bön: ”Medan vi bådo och åkallade Herren nedsteg en budbärare från himlen i en ljussky, lade sina händer på oss och ordinerade oss, sägande: *I Messias' namn giver jag eder, mina medtjänare, Arons prästadöme, som innebar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium, och dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse. Detta skall ej åter borttagas från jorden, förrän Levis söner ånyo offra ett offer åt Herren i rättfärdighet.*

Han sade, att detta Aronska prästadöme icke hade myndighet till att giva handpåläggning för den Helige Andens gåva, men att denna myndighet skulle givas oss senare ...

Det sändebud, som besökte oss vid detta tillfälle och konfirmerade detta prästadöme på oss, sade att han hette Johannes, han som kallas Johannes döparen i Nya testamentet, och att han handlade under ledning av Petrus, Jakob och Johannes, som innehade det Melkisedekska prästadömet nycklar, vilket prästadöme, sade han, skulle i rätt tid tilldelas oss.” (J S skrifter 2:68–70, 72)

Johannes Döparens ankomst var en betydelsefull händelse i profeten Joseph Smiths liv och i Guds rikes utbredning på jorden. Trots att Joseph Smith hade sett Gud Fadern och Jesus Kristus, hade besökts av himmelska budbärare, hade fått gulplåtarna och förmågan att översätta dem, hade han ännu inte fått prästadömet makt och myndighet. Nu hade aronska prästadömet makt återställts till jorden, och melkisedekska prästadömet makt skulle snart komma att återställas. Joseph Smith hade blivit en laglig förrättare i Guds rike.

Joseph Smiths lärdomar

Johannes Döparen utförde de viktiga uppdragen att bereda väg för Frälsaren och döpa honom.

”Jag var närvarande vid [ett] möte i templet [den 29 januari 1843] ... Jag sade att man hade ställt två frågor till mig rörande mitt ämne föregående söndag som jag hade lovat att besvara offentligt, och jag ville utnyttja detta tillfälle.

Frågan härrör från Jesu ord: ’Bland dem som är födda av kvinnor finns det ingen som är större än Johannes. Men den mindre

i Guds rike är större än han.' [Luk 7:28] Varför ansågs Johannes vara en av de största profeterna? Hans underverk kan inte ha utgjort hans storhet. [Se Joh 10:41.]

För det första hade han anförtrotts den gudomliga kallelsen att bereda vägen för Herren. Vem har haft ett sådant förtroendeuppdrag före eller efter honom? Ingen.

För det andra hade han anförtrotts den viktiga kallelsen, och det skulle utkrävas av hans hand, att döpa Människosonen. Vem har haft en sådan ära att göra det? Vem hade haft så stor förmån och ära? Att leda Guds Son ner i dopets bad, att ha privilegiet att se den Helige Anden nedstiga i form av en duva, eller hellre i *tecknet* av en duva, som vittnesbörd om denna handling? Duvans tecken infördes före jordens skapelse, ett vittne om den Helige Anden. Djävulen kan inte komma i en duvas tecken. Den Helige Anden är en person och har en persons form. Den begränsar sig inte till en duvas *form*, men duvan är ett *tecken* på den. Den Helige Anden kan inte förvandla sig till en duva, men duvans tecken gavs åt Johannes för att visa att handlingen var rätt, ty duvan är en symbol för eller tecken på sanning och oskuld.

För det tredje var Johannes vid den tidpunkten den ende laglige administratören eller hushållaren av rikets angelägenheter som fanns på jorden och som innehade maktens nycklar. Judarna måste lyda hans anvisningar eller fördömas av sin egen lag. Kristus själv uppfyllde all rättfärdighet genom att lyda den lag som han hade givit till Mose på berget. Han ärade lagen i stället för att upphäva den. Sakarias son tog nycklarna, riket, makten och härligheten från judarna, genom en helig smörjelse och genom kungörelse från himlen. Dessa tre orsaker, som har nämnts här, är nog för att han skall anses vara den störste profet som fötts av kvinna.

Den andra frågan: Hur kunde den mindre i Guds rike vara större än han? [Se Luk 7:28.]

Till svar frågade jag: Vem syftade Jesus på när han sade 'den mindre'? Man betraktade Jesus som den som hade minst anspråk på Guds rike och [som det syntes] enligt deras tro var minst berättigad till att vara profet. Det var som om han hade sagt:

'Den som anses vara den mindre ibland er är större än Johannes — nämligen jag.' ”⁴

Det måste finnas lagliga förrättare i Guds rike.

”Några säger att Guds rike inte upprättades på jorden förrän på pingstdagen och att Johannes [Döparen] inte predikade omvändelsens dop till syndernas förlåtelse, men jag säger i Herrens namn att Guds rike upprättats på jorden ända från Adams tid till nuvarande. Närhelst det har funnits en rättfärdig man på jorden för vilken Gud uppenbarade sitt ord och som han gav makt och myndighet att betjäna i hans namn och där det finns en Guds präst — en tjänare som fått makt och myndighet från Gud att förrätta evangeliets förordningar och officiera i Guds prästadöme — där är Guds rike på jorden. När folk, städer och länder i jordens olika tidsåldrar förkastade Jesu Kristi evangelium och profeterna som Gud sände drabbades de av Guds straffdomar, vilket var fallet med städerna Sodom och Gomorra som förstördes för att de förkastade profeterna ...

I fråga om det evangelium och dop som Johannes predikade säger jag att Johannes kom och predikade evangelium till syndernas förlåtelse. Han hade sin fullmakt från Gud och även Guds uppenbarelser. Det tycktes som om Guds rike för en tid enbart vilade på Johannes. Herren lovade Sakarias att han skulle få en son som var ättling till Aron, ty Herren hade lovat att prästadömet skulle bli kvar hos Aron och hans efterkommande i alla deras släktled. Ingen tar sig denna värdighet, utan till den kallas man av Gud, liksom Aron kallades [se Hebr 5:4], och Aron kallades genom uppenbarelse ...

Men någon kanske säger att Guds rike inte kunde upprättas på Johannes tid, ty Johannes sade ju att himmelriket var nära. Men jag frågar om det kunde ha varit närmare än att vara i Johannes händer. Folket behövde inte vänta till pingstdagen för att finna Guds rike, ty Johannes hade det, och han kom från öknen och ropade: 'Omvänd er, ty himmelriket är nära', [se Matt 3:2] som för att säga: 'Härute har jag Guds rike och nu kommer jag till er. Jag har Guds rike och ni kan få det och jag kommer

till er. Men om ni inte tar emot det blir ni fördömda.' Skrifterna berättar att hela Jerusalem kom ut för att döpas med Johannes dop. [Se Matt 3:5–6.] Det fanns en laglig förrättare och de som döptes var undersåtar i ett kungarike. Guds lagar och uppenbarelser fanns också där. Därför var Guds rike där, ty ingen man kunde ha större myndighet att betjäna än Johannes. Vår Frälsare själv underkastade sig den myndigheten genom att bli döpt av Johannes. Därför fanns Guds rike upprättat på jorden också på Johannes tid ...

Kristus kom i enlighet med Johannes ord [se Mark 1:7] och han var starkare än Johannes därför att han innehade melkisedekska prästadömet's nycklar och Guds rike och hade tidigare uppenbart prästadömet för Mose, ändå lät Kristus döpa sig av Johannes för att uppfylla all rättfärdighet. [Se Matt 3:15.] ...

[Jesus] säger: 'Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike' och 'himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå'. [Joh 3:5; Matt 24:35] Om en människa blir född av vatten och Ande kan hon komma in i Guds rike. Det är uppenbart att Guds rike fanns på jorden och att Johannes förberedde undersåtar till riket genom att predika evangeliet för dem och döpa dem. Han beredde vägen för Frälsaren eller kom som förelöpare och förberedde undersåtar att höra Kristi förkunnelse. Och Kristus predikade runt om i Jerusalem på samma platser där Johannes hade predikat ... Johannes ... predikade samma evangelium och dop som Jesus och apostlarna predikade efter honom ...

Närhelst människor kan ta reda på Guds vilja och finna en förrättare som Gud bemyndigat, då finns Guds rike på jorden, men där dessa inte finns, där finns inte heller Guds rike. Alla förordningar, system och betjäningar på jorden är till ingen nytta för människors barn såvida de inte förordnats och bemyndigats av Gud, ty ingen annan än en laglig förrättare kan frälsa människan, ty inga andra kommer Gud eller änglar att kännas vid."⁵

"Johannes [Döparen] bar aronska prästadömet och var en laglig förrättare och Kristi förelöpare och kom för att bereda vägen för honom. Johannes var en präst lik Aron före Kristus ...

Frälsaren gick till Johannes Döparen för att bli döpt därför att Johannes var "en laglig förrättare".

Han fick aronska prästadörets nycklar och var som rösten av en som ropar i öknen och säger: 'Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom!' [Matt 3:3] ...

Frälsaren sade till Johannes: Jag måste döpas av dig. Varför det? För att lyda mina lagar. [Se Matt 3:15.] ... Jesus hade ingen laglig förrättare [förutom] Johannes.

Det finns ingen frälsning mellan Bibelns pärmar utan en laglig förrättare."⁶

En person som har Elias' ande har tilldelats ett förberedande arbete av Herren.

"Jag vill först tala om Elias' ande, och för att komma till ämnet skall jag citera några vittnesbörd från skrifterna och själv bära vittnesbörd.

För det första, det räcker med att säga att jag gick in i skogen för att i bön fråga Herren om hans vilja för min del och fick se en ängel [Johannes Döparen]. Han lade händerna på mitt huvud och ordinerade mig till en präst lik Aron samt att inneha detta prästadömes nycklar vars ämbete var att predika omvändelse och dop till syndernas förlåtelse och även att döpa. Men jag fick veta att detta ämbete inte gällde handpåläggning för den Helige Andens gåva, att det ämbetet var ett större verk och skulle ges längre fram, men min ordination var ett förberedande verk eller att gå före, vilket var Elias' ande, ty Elias' ande gick före och beredde vägen för den som var större, vilket var fallet med Johannes Döparen. Han kom och ropade i öknen: 'Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom!' [Matt 3:3] Och de fick veta, om de ville ta emot det, att detta var Elias' ande. [Se Matt 11:14.] Johannes var noga med att säga till folket att han inte var ljuset utan hade sänts för att vittna om ljuset. [Se Joh 1:8.]

Han talade om för folket att hans kallelse var att predika omvändelse och döpa i vatten, men att den som skulle komma efter honom skulle döpa i den Helige Anden och i eld. [Se Matt 3:11.]

Om han hade varit en bedragare skulle han kanske ha överskridit sina gränser och utfört förrättningar som inte tillhörde det ämbetet och den kallelsen, i Elias' ande.

Elias' ande bereder vägen för en större uppenbarelse från Gud, vilket [Elias' ande] är Elias' prästadöme eller det prästadöme som Aron ordinerades till. Och när Gud sänder en man till världen för att förbereda för ett större verk och denne innehar Elias' makts nycklar, kallades detta Elias' lära redan i världens tidiga åldrar.

Johannes kallelse var begränsad till att predika och döpa, men det han gjorde var rättmätigt. När Jesus Kristus kom till någon av Johannes lärjungar döpte han dem i eld och i den Helige Ande ... Johannes överskred inte sina gränser utan utförde trofast den del som tillhörde hans ämbete. Varje del av den stora byggnaden måste förberedas på rätt sätt och anvisas sin rätta plats. Det är nödvändigt att veta vem som innehar maktens nycklar och vem som inte innehar dem, annars är det är troligt att vi blir vilseförda.

Den person som innehar Elias' nycklar har ett förberedande verk ... Elias' ande uppenbarades för mig och jag vet att den är sann, därför talar jag frimodigt, ty jag vet utan tvekan att min lära är sann.”⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs skildringen av hur Johannes Döparen förlänar Joseph Smith och Oliver Cowdery aronska prästadömet (s 79–80, 85). Vilken inverkan hade denna händelse på Joseph och Oliver? Vilken verkan har denna händelse haft i ditt liv?
- Läs första hela stycket på sidan 80 och lägg märke till att Johannes Döparen kallade Joseph och Oliver sina ”medtjänare”. Hur kan detta uttryck hjälpa prästadömsledare? Hur kan detta uttryck påverka vårt umgänge med unga män som bär aronska prästadömet?
- Gå igenom kapitelavsnittet som börjar på sidan 80. Vilka tankar och känslor har du rörande Johannes Döparen och hans jordiska kallelse?
- Profeten Joseph Smith lärde att Johannes Döparen var en ”laglig förrättare” (s 82–85). Vad tror du uttrycket ”laglig förrättare” innebär i fråga om prästadömet? Varför finns det ”ingen frälsning ... utan en laglig förrättare” (s 85)?
- När du läser det sista kapitelavsnittet (s 85–86) kan du också gå igenom definitionen av ”Elias” i Bible Dictionary. (Se Bible Dictionary, s 663.) Vad är Elias' ande? Hur beredde Johannes Döparen vägen för Frälsarens ankomst?
- Joseph Smith sade att förlänandet av aronska prästadömet är ett ”förberedande verk” därför att det bereder vägen för någonting större (s 85). Hur kan bärare av aronska prästadömet förbereda sig för att få ta emot melkisedekska prästadömet? Hur kan föräldrar, far- och morföräldrar, lärare och ledare hjälpa dem i denna förberedelse?

Skriftställen som hör till detta ämne: Matteus 3:1–17; 1 Nephi 10:7–10; Joseph Smith Translation, Matthew 3:43–46

Slutnoter

1. Joseph Smith, History 1832, s 6; Letter Book 1, 1829–1835, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Oliver Cowdery, citerad i Joseph Smiths skrifter 2:71, fotnot; ur ett brev från Oliver Cowdery till William W Phelps, 7 sep 1834, Norton, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, okt 1834, s 15.
3. Oliver Cowdery, uttalande nedtecknat sep 1835 i "The Book of Patriarchal Blessings, 1834", s 8–9; Patriarchal Blessings, 1833–2005, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 5:260–261; ord inom klammer i sista stycket även i originalet; ur en predikan som Joseph Smith höll 29 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och en icke identifierad journalist för *Boston Bee*. Brevet till *Boston Bee* skrevs 24 mars 1843 i Nauvoo, Illinois, och infördes i *Times and Seasons*, 15 maj 1843, s 200. Se också tillägget, sidan 552, punkt 3.
5. *History of the Church*, 5:256–259; ur en predikan som Joseph Smith höll 22 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
6. Predikan hållen av Joseph Smith 23 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; Joseph Smith, Collection, Addresses, 23 jul 1843, Kyrkans arkiv.
7. *History of the Church*, 6:249–251; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.

Profetens far Joseph Smith den äldre döptes den 6 april 1830. När fadern kom upp ur vattnet "gömde [profeten] sitt ansikte vid sin fars bröst och grät bögt av glädje".

Dopet och den Helige Andens gåva

”Dop i vatten är till ingen nytta, om det inte åtföljs av dop med eld och den Helige Anden. De står i absolut nödvändig och oskiljaktig förening med varandra.”

Ur Joseph Smiths liv

På Joseph Smiths tid flöt Susquehanna-floden i vida krökar genom lövträds- och tallskogar och omgavs av böljande kullar och sädesfält. Det är den största floden i Pennsylvania och var en framträdande del av landskapet kring Harmony i Pennsylvania. Eftersom floden låg så nära profetens hem och erbjöd många avskilda platser drog han sig ibland tillbaka dit för att fundera och be.

Det var till denna flods strand som profeten och Oliver Cowdery den 15 maj 1829 gick för att be angående dopets betydelse. Till svar på deras bön visade sig Johannes Döparen för dem och förlänade dem aronska prästadömet och befallde dem att döpa varandra. Den välsignelse de hade sökt kunde nu utföras på rätt sätt och med Guds makt och myndighet. De gick ner i floden och döpte varandra. Joseph döpte Oliver först enligt Johannes anvisningar. Joseph lade därefter händerna på Olivers huvud och ordinerade honom till aronska prästadömet, och Oliver gjorde detsamma för Joseph. Profeten sade:

”Vi [erforo] stora och härliga välsignelser från vår himmelske Fader. Så snart jag hade döpt Oliver Cowdery föll den Helige Anden på honom och han stod upp och profeterade mycket, som snart skulle äga rum. Så snart jag hade blivit döpt av honom, hade jag likaså profetians ande, och jag stod upp och profeterade om kyrkans uppkomst och mycket annat, som tillhörde kyrkan och

detta människosläkte. Vi voro fyllda med den Helige Anden och fröjdade oss i vår frälsnings Gud.” (J S skrifter 2:73)

Dopets välsignelse erbjöds snart åt andra troende. Senare i maj fick Joseph och Oliver besök av profetens yngre bror Samuel i Harmony. ”Vi ... bemödade oss om att övertyga honom om Jesu Kristi evangelium, som nu skulle uppenbaras i sin fullhet”, sade profeten. Samuel fick ett vittnesbörd om verket och blev döpt av Oliver Cowdery, varefter Samuel ”återvände till sin fars hus prisande Gud och fylld av den Helige Anden”.¹ I juni döpte profeten sin äldre bror Hyrum. Hyrum hade länge varit fast övertygad om profetens budskap. ”Från och med den dagen kom många till tro”, skrev Joseph, ”och några döptes medan vi fortsatte att undervisa och övertyga.”²

Profeten var särskilt tacksam över att få se sin far Joseph Smith den äldre döpas. Profeten hyste djup kärlek till sin far, som var den förste som trodde på hans budskap efter Moronis första besök. Joseph Smith den äldre döptes den 6 april 1830, den dag då kyrkan grundades. Profetens mor Lucy Mack Smith skrev: ”Joseph stod på stranden när hans far kom upp ur vattnet, och när han tog honom vid handen utbrast han: ’Jag har fått se min far döpas in i Jesu Kristi sanna kyrka.’ Han gömde sitt ansikte vid sin fars bröst och grät högt av glädje liksom Josef i forna dagar gjorde när han såg sin far komma till Egypten.”³

Den dag när kyrkan grundades fick många heliga som döpts tidigare ta emot den Helige Andens gåva genom melkisedekska prästadömet kraft. Profeten Joseph Smith undervisade med eftertryck om behovet av både dop och handpåläggning för den Helige Andens gåva. ”Dop i vatten är till ingen nytta, om det inte åtföljs av dop med eld och den Helige Anden”, sade han. ”De står i absolut nödvändig och oskiljaktig förening med varandra. En person måste födas av vatten och Ande för att komma in i Guds rike.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

Dopets förrättning är nödvändig för upphöjelse.

”Gud har satt många tecken såväl på jorden som i himlen, till exempel eken i skogen, frukten på trädet, örten på marken. Alla

är de tecken på att ett frö såtts där, ty det är en Herrens befallning att varje fröbärande träd, planta och ört skall frambringa efter sitt slag. De kan inte växa enligt någon annan lag eller princip.

Enligt samma princip påstår jag att dopet är ett tecken som bestämts av Gud, vilket den som tror på Kristus måste ta emot för att komma in i Guds rike, ty 'den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike', sade Frälsaren. [Se Joh 3:5.] Det är ett tecken och ett bud som Gud har satt och givit för att människan skall kunna komma in i hans rike. De som försöker komma in på något annat sätt försöker förgäves, ty Gud tar inte emot dem, inte heller kommer änglarna att erkänna deras gärningar, ty de har varken lytt förordningarna eller givit akt på tecknen som Gud bestämt till människans frälsning, för att bereda henne för och ge henne äganderätt till en celestial härlighet. Gud har befallt att den som inte lyssnar till hans röst inte skall undgå helvetets fördömmelse. Vad innebär helvetets fördömmelse? Att hamna hos det sällskap som inte hållit hans bud.

Dopet är ett tecken till Gud, till änglar och till himlen, att vi gör Guds vilja och det finns ingen annan utväg under himlen, genom vilken Gud har bestämt för människan att komma till honom och bli frälst och inträda i Guds rike, utom genom tro på Jesus Kristus, omvändelse och dop till syndernas förlåtelse och något annat sätt är förgäves. Därför har ni löftet om den Helige Andens gåva.”⁵

”När vi granskar Bibelns heliga sidor och undersöker profeternas och apostlarnas ord finner vi inget ämne som är så nära förknippat med frälsning som dopet ... Låt oss förstå att baptize, det engelska ordet för dop, härleds från det grekiska verbet *baptiso* och betyder att sänka ner i ...

Det är kanske inte helt fel att föra fram vad Jesus själv gav i uppdrag och befallde i ämnet i fråga. Till de tolv, eller snarare de elva vid det tillfället, sade han: 'Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och i Sonens och den helige Andens namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er.' Så står det i Matteus. [Matt 28:19–20] Och i Markus finner vi dessa viktiga ord: 'Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen.

Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd.' [Mark 16:15–16] ...

'Nikodemus, en av judarnas rådsherrar ... kom till Jesus om natten och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom." Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." Nikodemus sade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?" Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike." ' [Joh 3:1–5]

Jesu kraftfulla och bestämda svar i fråga om dop i vatten avgör saken. Om Gud är densamme i går, i dag och för evigt är det inte att undra på att han med en sådan bestämdhet förkunnar: 'Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd.' [Mark 16:16] Det fanns inget annat namn som givits under himlen, ingen annan förrättning som tilläts, genom vilken människan kunde bli frälst. Det är inte att undra på att aposteln sade: '[Ni] begravdes med honom genom dopet' och skall uppstå från de döda. [Kol 2:12] Det är inte att undra på att Paulus måste stå upp och låta döpa sig och tvättas ren från sina synder. [Se Apg 9:17–18.]"⁶

I alla tidsutdelningar har de heliga döpts i Jesu Kristi namn.

"De män i forna dagar som var kyrkans fäder i olika tidsåldrar, när kyrkan blomstrade på jorden ... upptogs i riket genom dop, ty det är uppenbart i skrifterna — Gud förändras inte. Aposteln säger att evangelium är en Guds kraft som frälser dem som tror. Han talar också om för oss att liv och odödlighet fördes fram i ljuset genom evangelium. [Se Rom 1:16; 2 Tim 1:10.] ...

Om vi nu förutsätter att skrifterna säger vad de menar och menar vad de säger så har vi tillräcklig fast mark att vandra på och fortsätta med att från Bibeln bevisa att evangeliet alltid har varit detsamma, förrättningarna för att uppfylla dess fordringar desamma, ämbetsmännen att officiera desamma och tecknen på

Alma döper i Mormons vatten. Joseph Smith sade: "Innan Frälsaren kom i köttet, döptes 'de beliga' i Jesu Kristi namn, hans som skulle komma, emedan det aldrig bar funnits något annat namn, varigenom människorna kunde frälsas."

och frukterna av dess löften desamma. Då Noa var en rättfärdighetens förkunnare, måste han ha blivit döpt och ordinerad till prästadömet genom handpåläggning o s v, ty ingen tar sig denna värdighet, utan till den blir man kallad av Gud, liksom Aron blev det. [Se Hebr 5:4.] ...

Man ser och erkänner att om det fanns synd bland människorna var omvändelse lika nödvändig i den ena som den andra tidsåldern — och att ingen kan lägga någon annan grund än den som är lagd: Jesus Kristus. Om alltså Abel var en rättfärdig man blev han det genom att hålla buden. Om Enok var rättfärdig nog att få komma inför Guds ansikte och vandra med honom, blev han det genom att hålla buden. Så var det med varje rättfärdig person, vare sig det var Noa, rättfärdighetens förkunnare, Abraham, de trofastas fader, Jakob, Guds segrare, Mose, den man som skrev om Kristus och på befallning lade fram lagen till att vara en övervakare och föra människor till Kristus, eller Jesus Kristus själv, som inte behövde omvända sig eftersom han inte

hade syndat, enligt sina högtidliga ord till Johannes : 'Låt mig nu få bli döpt, ty ingen människa kan komma in i Guds rike utan att lyda denna förordning, ty så bör vi uppfylla all rättfärdighet.' [Se Joseph Smith Translation, Matthew 3:43.] Om Johannes och Jesus Kristus, Frälsaren, måste uppfylla all rättfärdighet genom att bli döpta, måste varje annan person som söker himlens rike gå och göra som han, ty han är dörren, och om någon tar sig in på något annat ställe är han en tjuv och en rövare! [Se Joh 10:1–2.]

I världens tidigare tidsåldrar, innan Frälsaren kom i köttet, döptes 'de heliga' i Jesu Kristi namn, hans som skulle komma, emedan det aldrig har funnits något annat namn, varigenom människorna kunde frälsas. Efter det att han hade kommit i köttet och korsfäst, döptes de heliga i Jesu Kristi namn, hans som korsfästes, uppstod från de döda och uppsteg till himlen, så att de skulle kunna begravas i dopet liksom han och uppstå i härlighet liksom han, och att det liksom det endast fanns en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Fader [se Ef 4:5–6] så fanns det också endast en dörr till lycksalighetens boningar."⁷

Barn som dör innan de uppnår ansvarig ålder behöver inte döpas, de är återlösta genom Jesu Kristi försoning.

"Dopet är till syndernas förlåtelse. Barn har inga synder. Jesus välsignade dem och sade: 'Gör det som ni sett mig göra.' Barn är alla levandegjorda i Kristus, och de som har uppnått mognare ålder är det genom tro och omvändelse."⁸

"Läran att döpa barn eller stänka vatten på dem — för att de skall slippa lida i helvetet — är en falsk lära som inte har något stöd i den heliga skrift och är oförenlig med Guds väsen. Alla barn har återlösts genom Jesu Kristi blod, och det ögonblick de lämnar denna värld tas de till Abraham."⁹

Profeten Joseph Smith beskrev följande som en del av en syn han såg den 21 januari 1836, senare införd i Läran och förbunden 137:1, 10. "Himlarna öppnades för oss och jag skådade Guds celestia rike och dess härlighet ... Jag såg även att alla barn som dö innan de uppnått ansvarig ålder äro frälsta i himmelens celestia rike."¹⁰

Efter dopet i vatten får vi den Helige Anden genom handpåläggning.

”Evangeliet kräver dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse, vilket är ordets betydelse på originalspråket, nämligen att begrava eller nedsänka i ... Jag tror dessutom på den Helige Andens gåva genom handpåläggning [som bestyrks] av Petrus predikan på pingstdagen, Apostlagärningarna 2:38. Man kan lika gärna döpa en säck sand som en människa om dopet inte sker till syndernas förlåtelse och för erhållandet av den Helige Andens gåva. Dopet i vatten är bara ett halvt dop och är till ingen nytta, om det inte åtföljs av den andra hälften — det vill säga dopet av den Helige Anden. Frälsaren säger: ’Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.’ [Joh 3:5]”¹¹

Daniel Tyler mindes en predikan som profeten höll 1833 i Springfield i Pennsylvania: ”Under sin korta vistelse predikade han i min fars hus, en enkel timmerstuga. Han läste Johannes-evangeliets 3:e kapitel ... Han förklarade den 5:e versen med orden: ’Att [bli] född av vatten och Ande’ betydde att nedsänkas i vatten till syndernas förlåtelse och därefter få den Helige Andens gåva. Den gavs genom handpåläggning av någon som fått fullmakt av Gud.”¹²

”Pånyttfödelse får man genom Guds Ande, genom förordningar.”¹³

”Dopet är en helig förrättning till förberedelse för att mottaga den Helige Anden. Det är kanalen och nyckeln genom vilken den Helige Anden ges. Den Helige Andens gåva genom handpåläggning kan inte mottagas genom någon annan princip än rättfärdighetens princip.”¹⁴

”Antag att vi skulle försöka få den Helige Andens gåva på något annat sätt än genom de tecken eller den väg som Gud har föreskrivit — skulle vi få den? Absolut inte — alla andra sätt skulle misslyckas. Herren säger: Gör det och det, så skall jag välsigna er.

Det finns vissa nyckelord och tecken som hör till prästadömet som måste iakttas för att man skall få välsignelsen. Tecknet som Petrus [undervisade om] var att omvända sig och bli döpt till

Den Helige Anden ges "genom handpåläggning av någon som fått fullmakt av Gud".

syndernas förlåtelse, med löfte om den Helige Andens gåva. Det finns inget annat sätt att få den Helige Andens gåva. [Se Apg 2:38.]

Det är skillnad mellan den Helige Anden och den Helige Andens gåva. Kornelius fick den Helige Anden innan han var döpt, vilket var Guds övertygande kraft till honom om evangeliets sanning, men han kunde inte få den Helige Andens gåva förrän efter det att han blivit döpt. Om han inte hade påtagit sig detta tecken eller denna förrättning, skulle den Helige Anden, som övertygade honom om Guds sanning, ha lämnat honom. [Se Apg 10:1–48.] Till dess han lydte dessa förrättningar och fick den Helige Andens gåva genom handpåläggning på Guds sätt kunde han inte ha botat sjuka eller befallt en oren ande att fara ut ur en människa och blivit åtlydd, ty andarna kunde ha sagt till

honom som de sade till Skevas söner: 'Vem Paulus är vet vi och Jesus känner vi till, men vilka är ni?' [Se Apg 19:13–15.]¹⁵

I december 1839, när de var i Washington DC för att försöka få gottgörelse för de övergrepp de heliga i Missouri hade utsatts för, skrev Joseph Smith och Elias Higbee följande till Hyrum Smith: "I vårt samtal med [Förenta staternas] president frågade han oss hur vår religion skilde sig från andra religioner vid den tiden. Broder Joseph svarade att vi skilde oss i fråga om dopsättet och den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Vi ansåg att allt annat ingår i den Helige Andens gåva."¹⁶

**Den Helige Andens gåva skänker oss frid, glädje,
gudomlig vägledning och andra gåvor.**

"Vi tror att vi har den Helige Andens gåva lika mycket i dag som på apostlarnas tid. Vi tror att den [den Helige Andens gåva] är nödvändig för att skapa och organisera prästadömet, ingen kan kallas till ett ämbete i riket utan den. Vi tror också på profetior, tungomål, syner, uppenbarelser, gåvor och helbrägdagörelser, och att man inte kan ha dessa ting utan den Helige Andens gåva. Vi tror att heliga män i forna dagar talade ledda av den Helige Anden och att heliga män i vår tid talar enligt samma princip. Vi tror att den Helige Anden är en hjälpare, att han vittnar, att han påminner oss om allt, att han leder oss i all sanning och visar oss det tillkommande. Vi tror att 'ingen kan säga "Jesus är Herren" annat än i kraft av den Helige Anden'. [Se 1 Kor 12:3.] Vi tror på den [den Helige Andens gåva] i all dess fullhet, makt, storhet och härlighet."¹⁷

I februari 1847, nästan tre år efter sin martyrdöd, visade profeten Joseph Smith sig för president Brigham Young och överlämnade följande budskap: "Säg åt medlemmarna att vara ödmjuka och trofasta och se till att de behåller Herrens Ande så skall den leda dem rätt. Var försiktiga och avvisa inte den milda och stilla rösten. Den skall lära [er vad ni] skall göra och vart [ni] skall gå. Den skall ge [er] rikets frukter. Säg åt bröderna att låta sig övertygas så att när den Helige Anden kommer till dem, deras hjärtan är redo att ta emot den. De kan skilja Herrens Ande från alla andra andar. Den viskar frid och glädje till deras själar. Den

tar bort illvilja, hat, avund, stridighet och allt ont från deras hjärtan, och deras hela önskan kommer att göra gott, frambringa rättfärdighet och bygga upp Guds rike. Tala om för bröderna att om de vill följa Herrens Ande, så går de den rätta vägen.”¹⁸

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 89–90 där profeten Joseph Smith ger uttryck för de känslor han hade när han och Oliver Cowdery döptes och när hans far döptes. Vilka minnen har du från ditt dop eller från familjemedlemmars och vänners dop? Överväg att skriva ner dessa minnen i din dagbok eller levnadshistoria.
- Uttalandena på sidorna 91–94 har hämtats från budskap som Joseph Smith gav till personer som redan hade blivit döpta. Varför tror du att döpta medlemmar i kyrkan behöver påminnas om dessa sanningar? Vilka nya insikter har du fått när du studerat dessa lärdomar?
- Vad skulle du kunna säga till en god vän som inte tror att dopet är nödvändigt? Vad skulle du kunna säga till en god vän som tror att spädbarn behöver döpas? (Se exempel på s 94.)
- Läs första stycket på sidan 95. Varför är dopet ”till ingen nytta” utan den Helige Andens gåva? Joseph Smith sade: ”Det är skillnad mellan den Helige Anden och den Helige Andens gåva” (s 96). Vilka välsignelser kan vi enligt din erfarenhet få när vi har den Helige Andens gåva?
- Gå igenom det andra stycket på sidan 97. Varför är dopsättet en viktig skillnad mellan den återställda kyrkan och andra kyrkor? Varför är den Helige Andens gåva en viktig skillnad? På vad sätt underordnas ”allt annat ... den Helige Andens gåva”?
- Studera det sista stycket av kapitlet (s 97–98). Fundera på hur du måste leva för att vara värdig att få och känna igen den Helige Andens maningar.

Skriftställen som hör till detta ämne: Johannes 15:26; Romarbrevet 6:3–6; 2 Nephi 31:13; 3 Nephi 11:18–41; Moroni 8:1–23

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:44; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 19, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 1:51; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 23, Kyrkans arkiv.
3. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 9, s 12, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 6:316; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
5. *History of the Church*, 4:554–555; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff; se också tillägget, s 552, punkt 3.
6. "Baptism", en ledare i *Times and Seasons*, 1 sep 1842, s 903–905; styckeindelning ändrad; kursivering borttagen; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
7. "Baptism", en ledare i *Times and Seasons*, 1 sep 1842, s 904–905; kursivering borttagen; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
8. *History of the Church*, 5:499; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
9. *History of the Church*, 4:554; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff; se också tillägget, s 552, punkt 3.
10. Läran och förbunden 137:1, 10; syn given till Joseph Smith 21 januari 1836 i templet i Kirtland, Ohio.
11. *History of the Church*, 5:499; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
12. Daniel Tyler, "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 feb 1892, s 93–94; styckeindelning ändrad.
13. *History of the Church*, 3:392; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
14. *History of the Church*, 3:379; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
15. *History of the Church*, 4:555; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
16. *History of the Church*, 4:42; ur ett brev från Joseph Smith och Elias Higbee till Hyrum Smith och andra av kyrkans ledare, 5 dec 1839, Washington DC; Martin Van Buren var Förenta staternas dåvarande president.
17. *History of the Church*, 5:27; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 823; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
18. Citerad av Brigham Young, i Brigham Young, Office Files, Brigham Young, Vision, 17 feb 1847, Kyrkans arkiv.

De forntida apostlarna Petrus, Jakob och Johannes förlänade Joseph Smith och Oliver Cowdery melkisedekska prästadömet. "Nycklarna [till prästadömet]", sade profeten, "måste komma från himlen närbelst evangeliet sänds ut."

Det eviga prästadömet

”Melkisedekska prästadömet ... är det medel genom vilket all kunskap, alla lärosatser, frälsningsplanen och varje betydelsefull fråga uppenbaras från himlen.”

Ur Joseph Smiths liv

Efter att ha fått aronska prästadömet och blivit döpta fick Joseph Smith och Oliver Cowdery uppleva välsignelser som aldrig tidigare. Profeten skrev: ”Då vårt sinne nu var upplyst, började vi förstå Skriften, och den sanna meningen och avsikten med de mera hemlighetsfulla skriftställena uppenbarades för oss på ett sätt som aldrig förr och såsom vi aldrig tänkt på.” (J S skrifter 2:74) Med denna ytterligare insikt fortsatte de att översätta Mormons bok. Men det fanns en viktig välsignelse som profeten ännu inte hade fått — en välsignelse som han behövde för att kunna grunda kyrkan, inrätta prästadömsämbeten och kvorum och förläna den Helige Andens gåva. Han måste få melkisedekska prästadömet.

Som utlovats av Johannes Döparen gavs denna välsignelse åt Joseph och Oliver kort efter det att de fått aronska prästadömet. De forna apostlarna Petrus, Jakob och Johannes visade sig för dem på en enslig plats nära Susquehanna-floden och förlänade dem melkisedekska prästadömet. Joseph skrev senare att han hörde ”Petrus’, Jakobs och Johannes’ röst i vildmarken mellan Harmony, Susquehanna County, och Colesville, Broome County, vid Susquehanna-floden, förklarande att de innehade rikets nycklar och nycklarna till tidernas fullhets utdelning”. (L&F 128:20)

Under åren som följde besöktes Joseph av många andra forntida prästadömsbärare. Dessa budbärare från Gud kom för att återställa de prästadömsnycklar som krävdes för att alla evangeliets välsignelser skulle bli tillgängliga för Guds barn. De kom

också för att undervisa profeten som skulle förestå tidernas fullhets utdelning.

President John Taylor, kyrkans tredje president, sade: "Mose, Elias, Elia och många av de ledande gestalter som nämns i skrifterna som hade varit verksamma i de olika tidsutdelningarna [kom], och de förlänade Joseph de olika nycklar, krafter, rättigheter, förmåner och privilegier som de själva åtnjutit på sin tid ... all den kunskap, den intelligens, det prästadöme, de krafter och uppenbarelser som förlänats dessa män i de olika tidsåldrarna [återställdes] på nytt till jorden genom deras medverkan och hjälp som innehade Guds heliga prästadöme i de olika tidsutdelningar de levde i."¹

President Taylor sade även: "Om man skulle fråga Joseph hur Adam såg ut, skulle han genast kunna berätta. Han skulle kunna tala om hur lång han var, hur han såg ut och allt annat om honom. Man skulle kunna fråga honom vad slags män Petrus, Jakob och Johannes var, och han skulle då kunna svara på det. Varför? Därför att han har sett dem."²

I september 1842 skrev profeten ett brev till kyrkan där han beskrev sin glädje när han tänkte på den kunskap och de prästadömsnycklar som nu återställts till jorden: "Åter, vad höra vi? Glädjebud från Cumorah! Moroni, en himlens ängel, förklarar profetiornas fullbordan: upptäckten av en bok ... Mikaelns röst, Gabriels, Rafaels och andra änglars röst, ifrån Mikael eller Adam ända till nuvarande tid, alla förklarande sina utdelningar, rättigheter, nycklar, ära, majestät, härlighet och prästadömes kraft, givande rad på rad, bud på bud, något här och något där, tröstande oss genom att framställa det tillkommande och genom att stadfästa vårt hopp." (L&F 128:20–21)

Joseph Smiths lärdomar

**Prästadömet är evigt och har innehafts av
profeter i varje tidsutdelning.**

"Det har funnits en kedja av myndighet och makt ända från Adams dagar till vår tid."³

”Prästadömet gavs först till Adam. Han fick det första presidentskapet och höll dess nycklar från släkte till släkte. Han fick det i skapelsen innan jorden formades, som i 1 Mosebok 1:26, 27, 28. Han gavs herravälde över alla levande varelser. Han är ärkeängeln Mikael, som omnämns i skrifterna. Sedan åt Noa, som är Gabriel. I prästadömet står denne närmast Adam i fullmakt. Han kallades av Gud till detta ämbete och var på sin tid fader till alla levande, och åt honom gavs herraväldet. Dessa män innehade nycklar, först på jorden och sedan i himlen.

Prästadömet är en evig princip och existerade med Gud från evighet till evighet och skall förbli i evighet, utan dagars början och utan års slut. [Se Joseph Smith Translation, Hebrews 7:3.] Nycklarna måste komma från himlen närhelst evangeliet sänds ut. När de uppenbaras från himlen sker det på bemyndigande av Adam.

Daniel talar i sitt sjunde kapitel om den Gamle av dagar. Han menar den äldsta människan, vår fader Adam, Mikael. Han skall kalla tillsammans sina barn och hålla ett råd med dem för att bereda dem för Människosonens ankomst. [Se Dan 7:9–14.] Han (Adam) är fader till den mänskliga familjen och presiderar över alla människors andar. Alla som har innehaft nycklarna måste stå inför honom i detta stora råd ... Människosonen står framför honom, och där ges honom härlighet och herradöme. Adam överlämnar sitt förvaltarskap åt Kristus, det som överlämnades till honom såsom innehavare av universums nycklar, men han behåller sin rang som överhuvud för den mänskliga familjen.

... Fadern församlade alla andar när han skapade människan och organiserade dem. Han (Adam) är överhuvudet och befalldes att föröka sig. Nycklarna gavs först åt honom och sedan av honom åt andra. Han måste redogöra för sitt förvaltarskap och de till honom.

Prästadömet är evigt. Frälsaren, Mose och Elias [Elia] gav nycklarna till Petrus, Jakob och Johannes på berget, när de förvandlades inför honom. Prästadömet är evigt — utan någon början och utan något slut, utan fader, moder o s v. Om förordningarna inte förändras, förändras inte heller prästadömet. Varhelst evangeliets förrättningar utförs, där finns prästadömet.

Hur har vi fått prästadömet i de sista dagarna? Det fördes vidare i fastställd ordning. Petrus, Jakob och Johannes fick det och de gav det åt andra. Kristus är den store Högprästen, Adam därefter. Paulus talar om att kyrkan kommer till änglar i mångtusental — till en domare som är allas Gud — till andarna hos de rättfärdiga som nått fullkomningen, till det nya förbundets medlare, Jesus. [Se Hebr 12:22–24.]”⁴

**Profeter som innehade prästadömsnycklar
i forna dagar verkar tillsammans för att föra
fram verket i de sista dagarna.**

”Jag såg Adam i dalen Adam-ondi-Ahman. Han sammankallade sina barn och välsignade dem med en patriarkalisk välsignelse. Herren visade sig mitt ibland dem och han (Adam) välsignade dem alla och förutsade, vad som skulle hända dem ända till det sista släktledet.

Adam välsignade sina efterkommande därför att han önskade föra dem till Guds närhet. De sökte en stad o s v [’den som Gud har format och skapat’ — Hebr 11:10]. Mose försökte med prästadömet kraft föra Israels barn till Guds närhet, men lyckades inte. I jordens första tidsåldrar försökte de upprätta samma sak, och flera Elias uppstod som försökte återställa just dessa härligheter utan att lyckas uppnå dem, men de profeterade om en dag när denna härlighet skulle uppenbaras. Paulus talade om tidernas fullhets utdelning när Gud skulle sammanfatta allt i himlen och på jorden o s v. [Se Ef 1:10.] De män som fått dessa nycklar måste vara där, och de kan inte fullkomnas utan oss.

Dessa män är i himlen, men deras barn är på jorden. Deras inre brinner av kärlek till oss. Gud sänder ner män av det skälet. ’Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall samla ihop och föra bort ur hans rike alla som blir andra till fall och lever i laglöshet.’ [Matt 13:41] Alla dessa bemyndigade personer skall komma ner och förena sig för att föra fram detta verk.

Guds rike är som ett senapskorn. Senapskornet är litet men frambringar ett stort träd, och fåglar bygger bo i dess grenar. [Se Mark 4:30–32.] Fåglarna är änglarna. Änglarna kommer ner, går samman för att samla ihop sina barn och samlar ihop dem. Vi kan

"Jag såg Adam i dalen Adam-ondi-Ahman. Han sammankallade sina barn och välsignade dem med en patriarkalisk välsignelse. Herren visade sig mitt ibland dem."

inte fullkomnas utan dem och inte heller de utan oss. När dessa ting utförts stiger Människosonen ner, kan den Gamle av dagar sätta sig, kan vi komma till änglar i mångtusental, ha gemenskap med dem och få instruktioner av dem."⁵

Prästadömetts förrättningar har funnits från begynnelsen och måste utföras på det sätt som Gud bestämt.

"Adam ... var den första människan, som i Daniel omnämns som 'den Gamle av dagar', [Dan 7:9] eller med andra ord den förste och äldste, den store och lysande stamfadern om vilken det på ett annat ställe sägs att han är Mikael, därför att han var den förste och fader till alla, inte endast på grund av sina efterkommande utan därför att han först av alla innehade de andliga välsignelserna. Åt honom uppenbarades förrättningarna för alla hans efterkommandes frälsning, åt honom uppenbarades Kristus först och genom honom har Kristus uppenbarats från himlen och kommer att fortsätta att uppenbaras härefter. Adam innehar nycklarna till tidernas

fullhets utdelning, d v s alla tidsutdelningar har uppenbarats och kommer att uppenbaras genom honom, från begynnelsen till Kristus och från Kristus till slutet av alla tidsutdelningar som skall uppenbaras ...

[Gud] bestämde att förrättningarna skulle förbli desamma från evighet till evighet och satte Adam att vaka över dem, att uppenbara dem för människan från himlen eller sända änglar att uppenbara dem. 'Är inte änglarna andar i helig tjänst, utsända för att tjäna dem som skall ärva frälsningen?' [Hebr 1:14]

Dessa änglar står under ledning av Mikael eller Adam, som verkar under ledning av Herren. Av ovanstående citat lär vi att Paulus till fullo förstod Guds avsikter i fråga om hans förhållande till människan, samt den härliga och fullkomliga ordning Gud inrättat i sig själv och genom vilken han sände ut makt, uppenbarelsen och härlighet.

Gud erkänner inte det som han inte kallat, ordinerat och utvalt. I begynnelsen kallade Gud Adam med sin egen röst. 'Men Herren kallade på Adam och sade till honom: "Var är du?" Han svarade: "Jag hörde ljudet av dig i lustgården och blev förskräckt eftersom jag var naken. Därför gömde jag mig.'" [Se 1 Mos 3:9–10.] Adam fick befallningar och anvisningar av Gud: Det var den ordning som rådde från begynnelsen.

Att han i begynnelsen fick uppenbarelsen, bud och förrättningar är obestridligt — hur kunde de annars ha börjat frambara offer åt Gud på ett sätt som han godtog? Och om de frambar offer måste de ha varit bemyndigade genom ordination. Vi läser i Första Moseboken [4:4] att Abel bar fram sin gåva av det förstfödda i sin hjord, av djurens fett, och att Herren såg till Abel och hans offer. ...

Detta är alltså prästadömet väsen: Varje man innehar presidentskapet över sin tidsutdelning och en man innehar presidentskapet över dem alla, ja, Adam; och Adam får sitt presidentskap och sin myndighet av Herren men kan inte få fullheten förrän Kristus bär fram riket inför Fadern, vilket sker i slutet av den sista tidsutdelningen.

Prästadömet, makt, härlighet och välsignelse kunde inte bestå hos dem, som mottog ordination, om de inte fortsatte med att vara rättfärdiga, ty även Kain blev bemyndigad att offra, men utsattes för en förbannelse därför att han inte offrade i rättfärdighet. Detta innebär att förrättningar måste hållas exakt på det sätt som Gud föreskrivit, annars blir prästadömet en förbannelse i stället för en välsignelse.”⁶

**Melkisedekska prästadömet är det medel genom vilket
Gud uppenbarar sig själv och sina avsikter.**

”Skrifterna talar om två prästadömen, nämligen det melkisedekska och det aronska eller levitiska. Fastän det finns två prästadömen, så omfattar det melkisedekska även det aronska eller levitiska. Det är huvudet och innehar den högsta myndigheten i det som tillhör prästadömet samt Guds rikets nycklar i alla världens tidsåldrar, fram till det senaste släktet på jorden. Och är det medel genom vilket all kunskap, alla lärosatser, frälsningsplanen och varje betydelsefull fråga uppenbaras från himlen.

Det instiftades innan ’jordens grund lades, medan morgonstjärnorna tillsammans sjöng och alla Guds söner ropade av glädje’, [se Job 38:4–7] och det är det högsta och heligaste prästadömet och är efter Guds Sons sätt. Alla andra prästadömen är enbart delar, utlöpare, makter och välsignelser som tillhör det samma och innehas, styrs och leds av det. Det är det medel genom vilket den Allsmäktige började uppenbara sin härlighet i begynnelsen av denna jords skapelse och genom vilket han har fortsatt att uppenbara sig själv för människobarnen fram till denna tid och genom vilket han kommer att tillkännage sina avsikter intill tidens ände.”⁷

”Melkisedekska prästadömet är att ha makten till ’evigt liv’, ty det eviga förbundet kan inte brytas ... Vad var Melkisedekska makt? Det var inte Arons prästadöme som betjänar i yttre förrättningar och i frambärandet av offer. De som innehar melkisedekska prästadömet är kungar och präster åt Gud den Högste och innehar nycklarna till makt och välsignelser. Prästadömet är i själva verket en fullkomlig teokratisk lag och kan liksom Gud ge lagar åt folket och ge evigt liv åt Adams söner och döttrar ...

'Det står där utan far, utan mor och utan släkteregister. Dess dagar har ingen början och dess liv har inget slut: det är likt Guds Son och förblir präst för evigt.' [Se Hebr 7:3.] Melkisedekska prästadömet har fått rättigheten från den evige Guden och inte av börd från far och mor. Detta prästadömet är lika evigt som Gud själv och dess dagar har ingen början och dess liv har inget slut ...

Det levitiska [aronska] prästadömet, som består av präster som betjäna i yttre förrättningar, [är] utan ed, men melkisedekska prästadömet är med ed och förbund."⁸

"Det melkisedekska, höga prästadömet [är] inget annat än Guds Sons prästadöme ... det finns vissa förrättningar som tillhör det prästadömet och från vilka vissa resultat följer. ... En av prästadömets förmåner är att kunna få uppenbarelser om Guds sinne och vilja. Det är också melkisedekska prästadömets förmån att såväl bestraffa, tillrättvisa och förmana som att få uppenbarelse."⁹

"Allt prästadöme är av Melkisedek, men det finns olika delar eller grader av det ... Alla profeter hade melkisedekska prästadömet."¹⁰

"Jag råder alla att fortsätta med att bli fullkomliga och forska allt djupare i gudsfruktans hemlighet. En människa kan inte göra något för sig själv, om inte Gud leder henne på rätt väg. Prästadömet är till för det ändamålet."¹¹

En man måste ha bemyndigats av Gud och ordinerats till prästadömet för att betjäna i frälsningens förrättningar.

Trosartiklarna 1:5: "Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet."¹²

"När det gäller frälsningens förrättningar genom evangeliet tror vi inte att någon man kan betjäna människosjälarna i Jesu Kristi namn såvida han inte har bemyndigats av Gud genom uppenbarelse eller genom att ha blivit ordinerad av någon som Gud sänt genom uppenbarelse, som Paulus skriver i Romarbrevet 10:14: 'Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända?' Och jag frågar:

"Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet."

Hur kan de sändas ut utan uppenbarelse eller något annat synligt tecken på Guds manifestation? Och åter, Hebreerbrevet 5:4: 'Ingen tar sig denna värdighet, utan till den blir man kallad av Gud, liksom Aron blev det.' Jag frågar: Hur kallades Aron om det inte var genom uppenbarelse?"¹³

"Ängeln sade åt gamle Kornelius att han måste skicka efter Petrus för att få veta hur han skulle bli frälst. [Se Apg 10:21–22.] Petrus kunde döpa, det kunde inte änglar, så länge det fanns lagliga ämbetsmän på jorden som innehade rikets nycklar eller prästtätens myndighet. Det finns på den här punkten ytterligare ett bevis, nämligen att Jesus själv när han visade sig för Paulus på vägen till Damaskus inte upplyste honom om hur han kunde bli frälst. Han hade satt i kyrkan för det första apostlar och för det andra profeter till att utföra sin tjänst och att utrusta de heliga till

att utföra sin tjänst o s v. [Se Ef 4:11–12.] Eftersom det var himlens stora regel att ingenting någonsin skulle göras på jorden utan att hemligheten uppenbarades för Guds tjänare profeterna, i enlighet med Amos 3:7, kunde Paulus inte lära sig så mycket av Herren om sin plikt när det gällde människans allmänna frälsning som av ett Kristi sändebud som kallats med samma himmelska kallelse och givits samma kraft från höjden — så att det som de löste på jorden skulle vara löst i himlen och det de band på jorden skulle vara bundet i himlen. [Se Matt 16:19.]¹⁴

Det är en stor förmån att få ära ett ämbete i prästadömet.

”Prästadömet ... kan åskådliggöras genom människokroppen, som har olika lemmar med olika uppgifter. Alla är de nödvändiga på sin plats, och kroppen är inte fullständig utan alla lemmarna ... Om en präst förstår sin plikt, sitt ämbete och sin tjänst, och predikar med den Helige Anden, har han lika stor glädje som om han hade tillhört första presidentskapet. Hans tjänst är nödvändig i kroppen, liksom lärarnas och diakonernas tjänst.”¹⁵

Eliza R Snow sade: ”[Joseph Smith gav] anvisningar om de olika ämbetena och vikten av att varje person verkade i den sfär han eller hon tilldelats och i de olika ämbeten de utsetts till. Han talade om benägenheten hos många att betrakta lägre ämbeten i kyrkan som mindre hedrande och att rikta avundsamma blickar på andras ställning som kallats att presidera över dem, att det var människohjärtats dårskap och dumhet att eftertrakta någon annan ställning än den som Gud givit dem, att det var bättre för de enskilda att ära sina respektive kallelser ... Alla bör sträva enbart efter att ära sitt eget ämbete och kallelse.”¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom skildringen av hur Petrus, Jakob och Johannes förlämnar Joseph Smith och Oliver Cowdery melkisedekska prästa-

dömet (s 101). Vilka välsignelser har du och din familj fått genom melkisedekska prästadömet återställelse?

- I detta kapitel vittnar Joseph Smith gång på gång om en kedja av prästadömsauktoritet genom en följd av profeter. Varför tror du att det var viktigt att han på sin tid undervisade om denna lära? Varför behöver vi förstå den läran i dag? Vilket är sambandet mellan den fullmaktskedja som Joseph Smith beskriver och en mans prästadömslinje?
- När du läser detta kapitel, lägg då märke till hur profeten Joseph Smith använder orden *evig* och *evighet*. Vad säger dessa ord dig om prästadömet väsen och betydelse?
- Joseph Smith undervisade om att Gud ”bestämde att förrättningarna skulle förbli desamma från evighet till evighet” och ”måste hållas exakt på det sätt som Gud föreskrivit” (s 107–108). Hur ökar denna lära din insikt om evangeliets förrättningar?
- Gå igenom vad profeten Joseph Smith predikade om melkisedekska prästadömet (s 107–108). Tänk på hur melkisedekska prästadömet är nödvändigt i alla aspekter av evangeliet. Vilka tankar och känslor får du när du begrunder prästadömet på det sättet?
- Gå igenom de två sista styckena av kapitlet (s 110). Vilka erfarenheter har du av att varje medlem i kyrkan spelar en viktig roll i Herrens verk? Vad kan bli resultatet av att ”rikta avundsamma blickar” på dem som kallats att verka som ledare i kyrkan? Tänk på vad du kan göra för att ära ditt eget ämbete.

Skriftställen som bör till detta ämne: Alma 13:1–12; L&F 27:5–14; 84:33–44, 109–110; 107:6–20; 121:34–46

Slutnoter

1. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 apr 1882, s 1; styckeindelning ändrad.
2. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 mar 1877, s 1.
3. *History of the Church*, 4:425; ur ett protokoll från en konferens hållen 3 oktober 1841 i Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1841, s 577.
4. *History of the Church*, 3:385–388; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.

5. *History of the Church*, 3:388–389; de första orden inom klammer även i originalet; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
6. *History of the Church*, 4:207–209; ur en predikan som skrivits av Joseph Smith och lästes 5 oktober 1840 vid en konferens i kyrkan i Nauvoo, Illinois.
7. *History of the Church*, 4:207; ur en predikan som skrivits av Joseph Smith och lästes 5 oktober 1840 vid en konferens i kyrkan i Nauvoo, Illinois.
8. *History of the Church*, 5:554–555; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton; se också tillägget, s 562, punkt 3.
9. *History of the Church*, 2:477; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio; införd i *Messenger and Advocate*, apr 1837, s 487.
10. Citerad av William Clayton; ur redogörelse för predikan som Joseph Smith höll 5 januari 1841 i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 5, Journals of L John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
11. *History of the Church*, 6:363; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
12. Trosartiklarna 1:5.
13. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, införd in *Times and Seasons*, feb 1840, s 54.
14. "Baptism", en ledare i *Times and Seasons*, 1 sep 1842, s 905; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
15. *History of the Church*, 2:478; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio; införd i *Messenger and Advocate*, apr 1837, s 487.
16. *History of the Church*, 4:603, 606; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 562, punkt 3.

Andens gåvor

*”Om ni lyder evangeliet med uppriktigt hjärta,
lovar jag er i Herrens namn att de gåvor som
vår Frälsare utlovade skall följa er.”*

Ur Joseph Smiths liv

Mormons boks titelblad förklarar hur denna märkliga bok en dag skulle bli tillgänglig för världen. Guldplåtarna blev ”försegelade och gömda åt Herren, att [de] icke måtte bli förstörda”. I de sista dagarna skulle de ”framkomma genom Guds gåva och kraft” och översättas ”genom Guds gåva”. Dessa profetior gick i uppfyllelse när Gud utsåg Joseph Smith att översätta de heliga uppteckningarna. Det är uppenbart att utbildning inte gav Joseph förmågan att översätta de forntida skrivtecknen: hans kunskaper när det gällde att läsa, skriva och räkna motsvarade lågstadienivå. Förmågan att översätta uppteckningar som skrivits århundraden tidigare på ett för honom helt obekant språk, var en gåva från Gud själv.

Emma Smith som skrev åt honom i början vittnade om denna gudomliga gåva: ”Jag vet att ingen kunde ha dikterat den handskrivna texten till manuskriptet utan att ha varit inspirerad, för när [jag var] skrivare åt [Joseph] brukade han diktera för mig timme efter timme. Och när han återvänt från måltider eller avbrott, brukade han genast börja där han hade slutat, utan att vare sig titta på manuskriptet eller få någon del uppläst för sig.”¹

Herren gav profeten nödvändig materiell hjälp som gjorde det möjligt för honom att fortsätta med översättningen. Joseph Knight den äldre, en vän till profeten, gav vid flera tillfällen Joseph pengar och mat. En gång i en förtvivlad situation för broder Knight till profeten för att ge Joseph och Oliver ”en tunna makrill och några linjerade skrivpapper” och ”nio eller tio

to take you and I beheld that the fruit thereof was white
 to exceed all the white things that I had ever seen and as
 I partook of the fruit thereof it put my soul with
 doing great joy wherefore I began to be desirous that I might
 should partake of it also for I knew that it was desirable
 above all other fruit and as I cast my eyes around
 out that perhaps I might discover my journey also
 and I beheld a river of water and it ran along and it was
 near the tree of which I was partaking the fruit and
 I looked to behold from whence it came and I saw the
 head thereof a little way off and at the head thereof I
 beheld your Mother Sarah and your uncles and they
 stood as if they knew not whether they should go and
 it came to pass that I beckoned unto them and I also
 did say unto them with a loud voice that they should
 come unto me and partake of the fruit which was
 desirable above all other fruit and it came to pass
 that they did come unto me and partake of the fruit
 also and it came to pass that I saw a river that I knew
 your Lemenah should come and partake of the fruit also
 therefore I cast mine eyes toward the head of the river
 that perhaps I might see them and it came to pass
 that I saw them but they would not come unto
 me and partake of the fruit and I beheld a rod of
 iron and it extended along the bank of the river
 and led to the tree in which I stood and I also beheld
 a straight and narrow path which came along
 by the rod of iron even to the tree in which I stood
 and it also led by the head of the fountain unto a
 large and spacious field as if it had been a world
 but I saw numberless companies of people many of
 whom are precious persons that they may obtain
 the path which led unto the tree in which I stood
 and it came to pass that they did come forth and com-
 menced in the path which led to the tree and it came
 to pass that there were many that did

Del av en sida i Mormons boks originalmanuskript. Orden kommer från Lebis
 skildring av sin syn av livets träd, i 1 Nephi 8:11–23.

skäppor vete och fem eller sex skäppor potäter [potatis]”. Broder Knight sade: ”Joseph och Oliver ... återvände hem och fann mig där med förnödenheter och de blev glada eftersom de inte hade någon mat kvar.”²

Under april och maj månad 1829 stördes översättningsarbetet i profetens hem i Harmony i Pennsylvania allt mer av förföljelser. Oliver Cowdery skrev till en god vän, David Whitmer, som bodde i Fayette i New York, och berättade om det heliga arbetet och frågade honom om de kunde fortsätta översättningen hemma hos honom. I slutet av maj eller början av juni 1829 for profeten och Oliver med David Whitmer i dennes enspännare till Peter Whitmer den äldres gård, Davids far. I juni avslutades översättningen av Mormons bok genom Guds gåva och kraft i ett rum på övervåningen hemma hos familjen Whitmer.

Oliver Cowdery beskrev den underbara upplevelsen av att skriva åt profeten: ”Det var dagar, som man aldrig glömmer — att sitta under ljudet av en röst, som var dikterad genom himmelsk inspiration, fyllde mitt hjärta med största tacksamhet. Dag efter dag fortsatte jag oavbrutet att skriva från hans diktamen, som han översatte med hjälp av Urim och Tummim ... historien eller urkunden, som kallas Mormons bok.”³

Under denna tid lärde sig Joseph att han endast hade den gudomliga gåvan när han var värd Andens vägledning. David Whitmer berättade: ”En morgon när [Joseph Smith] gjorde sig i ordning för att fortsätta med översättningen, var det någonting som gick på tok i hemmet och han förargades över det. Det var något som hans hustru Emma hade gjort. Oliver och jag gick upp till övre våningen, och kort därefter kom Joseph upp för att fortsätta översättningen, men han kunde inte göra någonting. Han kunde inte översätta en enda stavelse. Han gick ner och ut i trädgården och åkallade Herren. Han var ute omkring en timme, så kom han tillbaka till huset, bad Emma om förlåtelse och kom sedan upp till oss på övervåningen, där vi var, och därefter fortsatte översättningen. Han kunde inte göra någonting om han inte var ödmjuk och trofast.”⁴

Ödmjukt och trofast, med hjälp av den gåva som Gud hade gett honom, fullbordade den unge profeten den till synes omöjliga uppgiften att mellan början av april och slutet av juni 1829 översätta nästan hela Mormons bok.

Joseph Smiths lärdomar

Vi har alla fått Andens gåvor och vars och ens gåvor är nödvändiga i kyrkan.

Trosartiklarna 1:7: "Vi tror på tungomålgåvan, profetia, uppenbarelse, syner, helbrägdagörelse, uttydning av tungomål och så vidare."⁵

"Vi tror ... på profetior, tungomål, syner, uppenbarelsen, gåvor och helbrägdagörelser, och att alla dessa inte kan åtnjutas utan den Helige Andens gåva."⁶

Amasa Potter sade: "Jag minns hur profeten stod upp för att predika inför en stor församling i en skogsdunge väster om templet i Nauvoo. Han sade att han skulle predika om andliga gåvor ... Joseph sade att varje sista dagars helig hade en gåva och att om de levde rättfärdigt och bad om den, skulle den Helige Anden uppenbara den för honom eller henne."⁷

"Paulus säger: 'En får gåvan att tala olika slags tungomål, en annan gåvan att profetera, en annan gåvan att bota sjuka', men: 'Inte är väl alla profeter? Inte talar väl alla tungomål? Inte kan väl alla uttyda?' Det är uppenbart att alla inte hade alla dessa olika gåvor, utan att en fick en gåva, en annan en annan gåva — alla var inte profeter, alla talade inte tungomål, alla utförde inte kraftgärningar, men alla fick den Helige Andens gåva. Ibland talade de tungomål på apostlarnas tid och profeterade, ibland inte alls ...

Kyrkan är en sammansatt kropp av olika lemmar och är i egentlig mening jämförbar med den mänskliga organismen. Efter att ha talat om de olika gåvorna, säger Paulus: 'Men nu är ni Kristi kropp och var för sig lemmar. Gud har i sin församling för det första satt några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare, vidare andra till att utföra kraftgärningar, andra

till att få gåvor att bota sjuka, till att hjälpa, att styra och att tala olika slags tungomål. Inte är väl alla lärare? Inte utför väl alla kraftgärningar? Inte talar väl alla tungomål? Inte kan väl alla uttyda? Det är uppenbart att de inte kan det, men ändå är de alla lemmar i samma kropp. Alla lemmar i människokroppen är inte öga, öra, huvud eller hand — ändå kan ögat inte säga till örat: Jag behöver dig inte, inte heller huvudet till fötterna: Jag behöver er inte. De är alla beståndsdelar i en fulländad maskin — i en kropp, och om en lem lider, så lider alla lemmarna med den, och om en lem gläder sig, så hedras de övriga med den. [Se 1 Kor 12:9–10, 18–21, 26–30.]

De är sålunda alla gåvor. De kommer från Gud, de är från Gud. De är alla den Helige Andens gåvor.”⁸

Vi får Andens gåvor genom tro och lydnad.

”Då tron saknas, uteblir frukterna. Ingen människa har sedan världen blev till haft tro utan att ha någonting mer. De gamla släckte rasande eld och undkom svärdsegg, kvinnor fick tillbaka sina döda o s v. Genom tron skapades världarna. [Se Hebr 11:3, 34–35.] En människa som inte har någon av gåvorna, har ingen tro. Hon bedrager sig själv, om hon tror, att hon har det. Tron har saknats inte bara bland hedningarna utan också i förklarad och uttalad kristendom, så att tungomålstalan, helbrägdagörelse, profetia, profeter och apostlar och alla gåvorna och välsignelserna har saknats.”⁹

”Den vintern [1832–1833] tillbringade vi med att översätta skrifterna, i profetskolan och i konferenser. Jag fick många underbara tillfällen att hämta ny kraft. De gåvor som följer dem som tror och lyder evangeliet som tecken på att Herren alltid förblir densamme i sitt handlande mot dem som ödmjukt älskar och följer sanningen, började flöda bland oss liksom i forna dagar.”¹⁰

*Edward Stevenson var närvarande när Joseph Smith 1834 predikade i Pontiac i Michigan. Han minns dessa ord av profeten: ”Om ni lyder evangeliet med uppriktigt hjärta, lovar jag er i Herrens namn att de gåvor som vår Frälsare utlovade skall följa er. Genom detta kan ni bevisa att jag är en sann Guds tjänare.”*¹¹

**Andens gåvor ges vanligtvis i all stillhet och enskilt,
utan yttre tecken.**

”Människorna har många olika och motstridiga åsikter i fråga om den Helige Andens gåva. Somliga har haft för vana att kalla varje övernaturlig yttring en följd av Guds Ande, medan andra menar att det inte finns någon som helst yttring förknippad med den, att den endast är en ingivelse, en inre känsla, förnimmelse eller ett hemligt vittnesbörd eller bevis som människor har och att det inte finns något sådant som ett yttre tecken.

Det är inte att undra på att människorna är i hög grad okunniga om frälsningens principer, i all synnerhet om den Helige Andens gåvas karaktär, uppgift, kraft, påverkan, gåvor och välsignelser, när vi tänker på att människosläktet i århundraden varit insvept i töcken och okunnighet, utan uppenbarelse eller rättensnöre [med vilket] de kunde komma till kunskap om det som hör Gud till, vilket man enbart kan veta genom Guds Ande. Därför händer det ofta när denna kyrkas äldster predikar för världens invånare att om de följer evangeliet skall de få den Helige Andens gåva, att folket då förväntar sig att få se ett förunderligt tecken, en maktuppvisning eller ett stort under ...

Den mänskliga familjen är benägen att gå till ytterligheter, särskilt i fråga om religion, och därför vill folk i allmänhet se något övernaturligt tecken, annars tror de inte på den Helige Andens gåva. Om en äldste lägger händerna på en person, tror många att personen genast måste resa sig upp och tala tungomål och profetera. Den föreställningen härrör från det faktum att Paulus lade händerna på vissa personer som tidigare (som de sade) hade blivit döpta med Johannes dop, och när han hade gjort det ’talade [de] med tungor och profeterade’. [Se Apg 19:1–6.] ...

Vi tror att den Helige Anden ges genom handpåläggning av dem som har myndighet och att tungomålsgåvan och även profetians gåva är Andens gåvor och fås genom denne förmedlare, men att påstå att människor alltid profeterade och talade tungomål efter handpåläggning vore att påstå något som är osant och vore i strid med apostlarnas praxis och med skriftens ord ...

Inte alla Andens gåvor är synliga för ögat eller förståndet, i själva verket ytterst få av dem ... Endast få av dem är uppenbara för flertalet människor. Petrus och Johannes var apostlar, ändå lät judarnas råd prygla dem som bedragare. Paulus var både apostel och profet, ändå lät de stena honom och sätta honom i fängelse. Folket hade ingen aning om det, trots att han hade den Helige Andens gåva. Frälsaren '[smordes med] glädjens olja mer än [sina] medbröder', [Hebr 1:9] men i stället för att känna honom sade folket att han var Beelsebul och korsfäste honom som bedragare. Vem kan peka ut en herde, lärare eller evangelist efter deras utseende? Ändå hade de den Helige Andens gåva.

Men om vi kommer till de andra medlemmarna i kyrkan och granskar de gåvor som Paulus talade om, finner vi att världen vanligtvis inte kan veta någonting om dem. Det finns endast en eller två av dessa gåvor som skulle vara ögonblickligen uppenbara om de genast utgöts efter handpåläggning. I [1 Korintierbrevet 12:4–11] säger Paulus: 'Det finns olika slags nådegåvor, men Anden är densamme. Det finns olika slags tjänster, men Herren är densamme. Det finns olika slags kraftgärningar, men Gud är densamme, han som verkar allt i alla. Men hos var och en uppenbarar sig Anden så att det blir till nytta. Den ene får av Anden ord av vishet, den andre ord av kunskap genom samme Ande. En får tro genom samme Ande, en får gåvor att bota sjuka genom samme Ande, en annan att utföra kraftgärningar. En får gåvan att profetera, en annan att skilja mellan andar. En får gåvan att tala olika slags tungomål, en annan att uttyda tungomål. Men allt detta verkar en och samme Ande, som efter sin vilja fördelar sina gåvor åt var och en.'

Flera gåvor nämns här, men vilken av dem kan iakttas, då händers påläggning sker? Visdomens ord och kunskapens ord är gåvor, lika mycket som de andra gåvorna, men om en person ägde båda dessa gåvor, eller fick dem vid handpåläggningen, vem kunde veta det? En annan fick trons gåva, och man var lika ovetande. Anta att en människa hade gåvan att bota sjuka eller utföra kraftgärningar. Ingen skulle veta det då. Det krävs tid och omständigheter för att sätta dessa gåvor i verksamhet. Antag att någon hade gåvan att kunna skilja mellan andar, vem skulle

märka det? Eller att någon hade gåvan att uttyda tungomål — om ingen talade tungomål skulle han ju vara tvungen att tiga. Det finns endast två gåvor som kan bli synliga: gåvan att tala olika slags tungomål och gåvan att profetera. Dessa gåvor är de mest omtalade, men ändå, om en person talade ett obekant språk, skulle han enligt Paulus vittnesbörd bli en främling för de närvarande. [Se 1 Kor 14:11.] De skulle säga att det var rotvälska, och om han profeterade skulle de kalla det struntprat. Gåvan att tala olika slags tungomål är kanske den ringaste av alla gåvor, men ändå är det den mest eftersökta gåvan.

Enligt skrifternas vittnesbörd och Andens yttringar i forna dagar visste folket runt omkring ytterst litet om gåvan, utom vid några särskilda tillfällen som på pingstdagen. En iakttagare kunde inte veta någonting om de största, de bästa och de nyttigaste gåvorna ...

Yttringar av den Helige Andens gåva, änglabetjäning eller tecken på Guds makt, majestät eller ära gavs ytterst sällan offentligt och i så fall oftast för Guds folk, som israeliterna, men i de allra flesta fall när änglar har kommit eller Gud har uppenbarat sig var det till individer i enskildhet, på deras rum, i öknen eller ute på markerna och detta i allmänhet utan oväsen eller larm. Ängeln befriade Petrus ur fängelset mitt i natten, kom till Paulus utan att besättningen såg det, visade sig för Maria och Elisabet utan andras vetskap, talade till Johannes Döparen utan att folket omkring honom visste om det.

Elisa såg Israels vagnar och dess ryttare utan att andra gjorde det. När Herren visade sig för Abraham var det vid ingången till hans tält. När änglarna gick till Lot visste ingen utom han vilka de var, vilket förmodligen också var fallet med Abraham och hans hustru. När Herren visade sig för Mose var det i en brinnande buske, inne i tabernaklet eller på bergstoppen. När Elia for upp i en vagn av eld skedde det obemärkt av världen. Och när han befann sig i en klippskrevla kom ett starkt dån, men Herren var inte i dånnet; det kom en jordbävning, men Herren var inte i jordbävningen, och sedan kom en svag susning, vilket var Herrens stilla och milda röst som sade: 'Vad gör du här, Elia?' [Se 1 Kung 19:11–13.]

"Tecken på Guds makt, majestät eller ära [ges] ytterst sällan offentligt ... När Herren visade sig för Abraham var det vid ingången till hans tält. [Se 1 Mos 18:1.]"

Herren kan inte alltid ge sig tillkänna genom dånet av sin röst, genom att visa fram sin härlighet eller genom att uppenbara sin makt. De som är mest ivriga att se dessa ting är de som är minst förberedda på att uppleva dem. Skulle Herren uppenbara sin makt, vilket han gjorde för Israels barn, skulle dessa individer vara de första att säga: 'Låt inte Gud tala till oss mer, för då kommer vi, hans folk, att dö.' [Se 2 Mos 20:19.]¹²

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Herren gav profeten Joseph Smith gåvan att kunna översätta guldplåtarna (s 115–116). När har Herren gett dig gåvor för att hjälpa dig att kunna delta i hans verk?
- Vad lär vi oss av David Whitmers skildring på sidan 115? Vilka upplevelser i ditt liv har lärt dig att du måste vara värdig för att kunna använda dina andliga gåvor?
- Gå igenom avsnittet som börjar på sidan 117. Hur drar kyrkan nytta av att ha medlemmar med olika Andens gåvor? Hur har du dragit nytta av andras andliga gåvor? Har du sett exempel på att medlemmar med olika gåvor samarbetat för att hjälpa varandra?
- Läs avsnittet på sidan 118. Fundera på vilka andliga gåvor som skulle stärka dig personligen eller hjälpa dig att tjäna Herren och andra. Besluta dig för vad du skall göra för att "[söka] efter de bästa gåvorna". (L&F 46:8)
- Gå igenom avsnittet som börjar längst ner på sidan 118. Fundera på eller diskutera vilka råd som ges för hur andliga gåvor visar sig. Varför är det viktigt att komma ihåg att andliga gåvor "ytterst sällan [ges] offentligt" (s 120)? Varför tror du att många andliga gåvor ges i all stillhet och enskildhet? Varför är det viktigt att komma ihåg att det krävs "tid och omständigheter för att sätta" många av "dessa gåvor i verket"?
- Vad tror du är syftet med andliga gåvor efter att ha läst detta kapitel?

Skriptställen som hör till detta ämne: 1 Korintierbrevet 12:1–31; 3 Nephi 29:6; Moroni 10:6–23; L&F 46:8–33

Slutnoter

1. Emma Smith, intervju av Joseph Smith III, feb 1879, *Saints' Herald* (tidskrift utgiven av Reorganiserade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, nu kallad Kristi samfund), 1 okt 1879, s 290.
2. Joseph Knight, *Reminiscences*, s 6, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
3. Oliver Cowdery, citerad i Joseph Smiths skrifter 2:71, fotnot; ur ett brev från Oliver Cowdery till William W Phelps, 7 sep 1834, Norton, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, okt 1834, s 14.
4. David Whitmer, intervju av William H Kelley och George A Blakeslee, 15 sep 1881, *Saints' Herald*, 1 mar 1882, s 68.
5. Trosartiklarna 1:7.

6. *History of the Church*, 5:27; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 823; Joseph Smith var tidskriftens utgivare.
7. Amasa Potter, "A Reminiscence of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15 feb 1894, s 132.
8. *History of the Church*, 5:28–29; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 823–824; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
9. *History of the Church*, 5:218; från undervisning som Joseph Smith gav 2 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknat av Willard Richards.
10. *History of the Church*, 1:322; ord inom klammer även i originalet; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 270, Kyrkans arkiv.
11. Citerad av Edward Stevenson, *Reminiscences of Joseph, the Prophet, and the Coming Forth of the Book of Mormon* (1893), s 4.
12. *History of the Church*, 5:26–31; ord inom klammer i andra stycket även i originalet; styckeindelning ändrad; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 823–825; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.

I juni 1829 fick Oliver Cowdery, David Whitmer och Joseph Smith förmånen att se Moroni och guldplåtarna. En kort tid senare samma dag fick också Martin Harris se ängeln och plåtarna.

Bön och personlig uppenbarelse

”Det är Guds barns förmån att få komma till Gud och få uppenbarelse.”

Ur Joseph Smiths liv

Redan i juni 1829 hade många viktiga händelser i evangeliets återställelse ägt rum. I och med den första synen hade himlen öppnats och Gud hade talat på nytt till människorna på jorden. Profeten Joseph Smith hade fått plåtarna med Mormons bok och översatte det heliga budskapet på dem. Det heliga prästadömet hade återställts och dopets förrättning gjorts tillgänglig för Guds barn. Var och en av dessa händelser hade ägt rum till svar på bön när profeten sökte vägledning hos Herren.

När översättningen närmade sig sitt slut sökte profeten på nytt råd hos Herren. Eftersom Moroni hade sagt åt Joseph att inte visa plåtarna för någon såvida inte han fick befallning att göra det, hade Joseph känt sig mycket ensam och svårt nedtyngd i sitt ansvar när han översatte plåtarna. Men på plåtarna själva upptäckte han att Herren skulle uppresa tre särskilda vittnen som skulle vittna för världen att Mormons bok var sann. (Se 2 Nephi 11:3; Ether 5:2–4.)

”Nästan omedelbart efter det att vi fått veta detta”, sade Joseph Smith, ”fick Oliver Cowdery, David Whitmer och ... Martin Harris (som hade kommit för att fråga hur arbetet fortskred) tanken att be mig fråga Herren om de inte kunde få privilegiet att vara dessa tre särskilda vittnen.”¹ Profeten sökte råd hos Herren och fick en uppenbarelse om att de tre männen skulle få se såväl plåtarna som Labans svärd, Urim och Tummim och Liahona. (Se L&F 17.)

Några dagar senare gick profeten och de tre männen ut i skogen nära familjen Whitmers gård i Fayette i New York och började be om att de skulle få denna stora förmån. Martin drog sig

undan, för han kände sig ovärdig. Profeten beskrev vad som sedan hände: "Vi ... hade inte hållit på att bedja många minuter förrän vi såg ett ljussken av utomordentlig klarhet i luften ovanför oss, och se, en ängel [Moroni] stod framför oss. I handen hade han plåtarna som vi hade bett om att dessa män skulle få se. Han vände bladen ett efter ett så att vi kunde se dem och klart urskilja graveringarna på dem."² Männen hörde också Guds röst vittna om att plåtarna var riktigt översatta, och de fick befallning att vittna om det som de hade sett och hört. Joseph gick sedan för att leta efter Martin, som bad någon annanstans i skogen. De bad tillsammans och fick se samma syn och hörde samma röst.

Joseph Smiths mor, som vid den tidpunkten var på besök hos profeten i Fayette, mindes sin sons glädje och lättnad efter denna uppenbarelse: "När Joseph kom in [i familjen Whitmers hem] kastade han sig ner bredvid mig och utropade. 'Far, mor, ' sade han, 'ni vet inte hur glad jag är, Herren har nu låtit tre andra utom mig själv se plåtarna. De har sett en ängel som har burit vittne inför dem, och de skall bära vittne om sanningen i det jag har sagt, för nu vet de av sig själva, att jag inte går omkring och lurar folk, och jag känner det som om jag hade befriats från en börda som nästan var för tung för mig att bära. Men nu måste de bära en del av den, och det gläder min själ att jag inte längre är helt ensam i världen.'"³

I hela sitt liv skulle Joseph Smith vända sig till Gud i bön och söka den hjälp och vägledning han behövde. En medlem av kyrkan beskrev hur han hörde honom be i Kirtland i Ohio vid en tidpunkt när han hade stora privata svårigheter: "Aldrig tidigare hade jag hört en människa tilltala sin Skapare som om denne var närvarande och lyssnade liksom en vänlig far skulle lyssna till ett lydigt barns sorger ... Det var inga stora gester, ingen röst höjdes som i hänförelse, utan bönen framfördes i enkel samtalston, så som en man skulle tala till en närvarande vän. Det tycktes mig som om jag, om slöjan hade tagits bort, hade kunnat se Herren stå ansikte mot ansikte med den ödmjukaste av alla tjänare jag någonsin sett."⁴

Joseph Smiths lärdomar

Gud hör våra böner och talar till oss i dag precis som han talade till de heliga i forna dagar.

”Eftersom Herren aldrig genom något som han hittills uppenbarat har låtit världen förstå att han för evigt upphört att tala till dem han har skapat om de söker honom på rätt sätt, varför är det då så otroligt att han vill tala till dem på nytt i dessa sista dagar, till deras frälsning?

Kanske förvånar det er att jag hävdar detta, att jag säger: Till sin skapelses frälsning i dessa sista dagar, eftersom vi redan har i vår ägo en stor volym med de ord som han tidigare talat. Men ni måste medge att ordet som talats till Noa inte var tillräckligt för Abraham, eller det krävdes inte av Abraham att utifrån ordet som talats till Noa lämna sitt fosterland och söka en arvedel i ett främmande land. Abraham fick löften av Herrens hand för egen del och levde så fullkomligt att han kallades Guds vän. Det krävdes inte av Isak, den utlovade avkomman, att han skulle sätta sitt hopp till de löften som hade givits åt hans far Abraham, utan han fick förmånen att genom Herrens egen röst få veta att han godkännts i himlens ögon.

Om en människa kan leva på de uppenbarelser som givits till någon annan, kan jag då inte med fog fråga varför det var nödvändigt för Herren att tala till Isak som han gjorde och som det står skrivet i Första Moseboken 26? Ty där upprepar Herren, eller rättare sagt, där lovar han på nytt att uppfylla den ed som han tidigare hade svurit Abraham. Varför upprepar han eden för Isak? Varför var det första löftet inte lika tillförlitligt för Isak som det var för Abraham? Var inte Isak Abrahams son? Kunde inte han sätta obetingad tillit till sin fars ord, denne var ju en gudsman? Kanske säger ni att han var en alldeles särskild människa och annorlunda än män i dessa sista dagar, därför hedrade Herren honom med alldeles särskilda och annorlunda välsignelser, eftersom han var annorlunda än män i vår tid. Jag medger att han var en alldeles särskild människa och inte bara blev alldeles särskilt välsignad utan storligen välsignad. Men det enda jag kan upptäcka som var särskilt hos honom eller gjorde honom så annorlunda än män i

vår tid, är att han var heligare och mer fullkomlig inför Gud och kom till honom med ett renare hjärta och med större tro än män i vår tid.

Detsamma kan sägas om Jakobs berättelse. Hur kom det sig att Herren talade till honom om samma löfte efter att en gång ha givit det till Abraham och förnyat det till Isak? Varför kunde Jakob inte nöjas med ordet som talats till hans fäder?

När tiden närmade sig då löftet om Israels barns räddning ur Egypten skulle gå i uppfyllelse, varför var det då nödvändigt att Herren började tala till dem? Det löfte eller ordet som Abraham fick var att hans avkomma skulle leva i slaveri och vara förtryckta i fyra hundra år, men därefter dra ut med stora ägodelar. Varför litade de inte på detta löfte när de hade levt i slaveri i Egypten i fyra hundra år? Varför drog de inte ut utan att vänta på ytterligare uppenbarelse? Varför handlade de inte uteslutande efter det löfte som Abraham hade fått om att de skulle dra ut? ...

Jag kan tro att Enok vandrade med Gud. Jag kan tro att Abraham umgicks med Gud och talade med änglar. Jag kan tro att Abrahams förbund förnyades med Isak genom Herrens egen röst. Jag kan tro att Jakob talade med heliga änglar och hörde sin Skapares röst, att han brottades med ängeln tills han övervann honom och fick en välsignelse. Jag kan tro att Elia togs upp till himlen i en vagn av eld med hästar av eld. Jag kan tro att de heliga såg Herren och samtalande med honom ansikte mot ansikte efter hans uppståndelse. Jag kan tro att den hebreiska kyrkan kom till Sions berg och till den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mångtusental. Jag kan tro att de skådade in i evigheten och såg allas Domare och Jesus, det nya förbundets medlare.

Men kan allt detta ge mig visshet eller bära mig till den eviga dagens rike med obefläckade, rena och vita kläder? Måste jag inte i stället för egen del, genom min egen tro och flit när det gäller att hålla Herrens bud, få visshet om min egen frälsning? Och har jag inte samma förmån som heliga i forna dagar? Och kommer inte Herren att vara lika snar att höra mina böner och lyssna på mina rop som han lyssnade på deras, om jag kommer till honom på samma sätt som de?"⁵

Vi kan göra allting vi företar oss till ett böneämne.

Sarah Granger Kimball berättade: ”I profetskolan ... när Joseph Smith undervisade bröderna, sade han att de skulle göra allting de företog sig till ett böneämne.”⁶

”Sök att lära känna Gud i era hemliga kammare och åkalla honom på betesmarkerna. Följ Mormons boks vägledning och be för era familjer, era hjordar, er gröda och allt ni äger. [Se Alma 34:18–27.] Nedkalla Guds välsignelse över allt ert arbete och allt ni är sysselsatta med.”⁷

”Försumma inte era plikter i familjen, utan be till Gud att han skall välsigna er och er familj — era hjordar och allt som har med er att göra — så att ni får frid och välgång — och när ni gör det 'be för friden i Sion, att det må gå dem väl som älskar henne'. [Se Ps 122:6.]”⁸

En bön som profeten skrev ner i augusti 1842 visar hans längtan efter visdom från Gud: Du som ser och känner allas hjärtan ...

”Försumma inte era plikter i familjen, utan be till Gud att han skall välsigna er och er familj.”

blicka nu ner på din tjänare Joseph och förläna honom större tro på din Sons Jesu Kristi namn än din tjänare någonsin haft, ja, Elias tro, och låt det eviga livets fackla brinna i hans hjärta och aldrig tas bort, och låt det eviga livets ord utgjas över din tjänares själ så att han må veta din vilja, dina stadgar och dina bud och dina domar och följa dem. Må din gudomliga nåds, härlighets och äras dagg likt daggen på Hermons berg utgjas över din tjänares huvud i din barmhärtighets och makts och godhets överflöd.”⁹

När vi ber i tro och i all enkelhet får vi de välsignelser som Gud anser det bäst att ge oss.

”Be vid nådens tron att Herrens Ande alltid skall vila över er. Kom ihåg att om vi inte frågar, kan vi inte få någonting. Be därför i tro, så skall ni få de välsignelser som Gud anser bäst för er. Be inte med girigt hjärta för att tillfredsställa era begär, utan be innerligt om de största gåvorna. [Se L&F 46:8–9.]”¹⁰

”Dygd är en av de främsta principer som gör det möjligt för oss att vända oss till vår Fader i himlen med tillförsikt och be om visdom från hans hand. Om du därför vårdar dig om denna princip i ditt hjärta, kan du be med frimodigt medvetande inför honom och det skall utgjas över ditt huvud. [Se L&F 121:45–46.]”¹¹

”Må de heligas böner stiga upp till himlen så att de når Herren Sebaots öron, ty de rättfärdigas böner är mäktiga och verksamma. [Se Jak 5:16.]”¹²

Henry W Bigler berättade: ”På tal om att be till vår Fader i himlen, hörde jag en gång Joseph Smith säga: ’Uttryck er enkelt och klart och be om det ni önskar, precis som ni skulle gå till en granne och säga: Jag skulle vilja låna din häst för att åka till kvarn.’ ”¹³

Vi kan få personlig uppenbarelse genom den Helige Anden.

”Det är Guds barns förmån att få komma till Gud och få uppenbarelse ... Gud gör inte skillnad på människor, vi har alla samma förmån.”¹⁴

”Vi tror att vi har rätt att få uppenbarelser, syner och drömmar från Gud, vår himmelske Fader, samt i Jesu Kristi namn få ljus

och intelligens genom den Helige Andens gåva rörande allt som gäller vår andliga välgång, om vi håller hans bud så att vi är värdiga i hans ögon.”¹⁵

”En person kan dra nytta av att lägga märke till det första tillkännagivandet av uppenbarelsens ande. När ni till exempel känner den rena intelligensen strömma till er kan ni plötsligt få vissa tankar och idéer så att ni — genom att lägga märke till det — kan se det gå i uppfyllelse samma dag eller snart, (dvs.) de ting som kom till ert sinne genom Guds Ande uppfylls. Genom att på så sätt lära känna Guds Ande och förstå den, kan ni tillväxa i uppenbarelsens princip, tills ni blir fullkomliga i Jesus Kristus.”¹⁶

”Jag har en gammal utgåva av Nya testamentet på latin, hebreiska, tyska och grekiska ... Jag tackar Gud att jag har den här gamla boken, men ännu mer tackar jag honom för den Helige Andens gåva. Jag har den äldsta boken i världen, men jag har den äldsta boken i mitt hjärta, ja, den Helige Andens gåva ... Den Helige Anden ... är inom mig och förstår mer än hela världen, och jag tänker liera mig med honom.”¹⁷

”Ingen människa kan ta emot den Helige Anden utan att ta emot uppenbarelse. Den Helige Anden är en uppenbarare.”¹⁸

John Taylor berättade som president för de tolv kvorum: ”Jag minns mycket väl vad Joseph Smith en gång sade till mig för mer än fyrtio år sedan. Han sade: ’Äldste Taylor, du har blivit döpt, du har fått händer lagda på ditt huvud för att ta emot den Helige Anden, och du har ordinerats till det heliga prästadömet. Om du nu vill fortsätta att följa denna andes maningar, kommer den alltid att leda dig rätt. Ibland kanske den strider mot din egen uppfattning, men bry dig inte om det, följ dess maningar. Om du är trogen dess viskningar kommer den med tiden att i dig bli en uppenbarelsens princip som gör att du vet allting.’ ”¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Lagg märke till börens betydelse i det som Joseph Smith och de tre vittnena till Mormons bok upplevde (s 125–126). Hur har bön påverkat dina egna upplevelser av Mormons bok? Vilka andra aspekter av ditt liv har påverkats av bön?
- Vilka tankar får du när du läser stycket längst ner på sidan 126? När du begrundar detta uttalande, tänk då på hur du skulle kunna förbättra ditt sätt att ”tilltala [din] Skapare”.
- Varför kan vi inte enbart förtrösta på uppenbarelser ur det förgångna? (Se exempel på s 128–130.) Varför behöver vi fortsatt, personlig uppenbarelse?
- Gå igenom det avsnitt som börjar på sidan 130. Vad lärde profeten i fråga om *när* vi skall be och *vad* vi bör be om? Hur kan det han sade hjälpa dig i dina enskilda böner? Hur kan det han sade hjälpa familjer med familjebönen?
- Studera profetens lära på sidan 131 om *hur* vi bör be. Vad är fördelen med att uttrycka sig ”enkelt och klart” när vi ber? På vilket sätt ger ett rättfärdigt leverne oss tillförsikt att vända oss till vår himmelske Fader i bön? Vad har hjälpt dig att få ett vittnesbörd om att Gud hör och besvarar böner?
- Läs det första hela stycket på sidan 131. När har du dragit nytta av att lägga märke till ”det första tillkännagivandet av” Andens maningar? Hur kan vi lära oss att genast känna igen Andens viskningar?

Skriftställen som hör till detta ämne: 1 Kungaboken 19:11–12; Jakob 1:5–6; Helaman 5:30; 3 Nephi 18:18–21; L&F 6:22–23; 8:2–3; 88:63–65

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:52–53; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 23, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 1:54; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 24–25, Kyrkans arkiv.
3. Lucy Mack Smith, ”The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet”, 1844–1845 manuskript, bok 8, s 11, Kyrkans arkiv.
4. Daniel Tyler, i ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 15 feb 1892, s 127.

5. Brev från Joseph Smith till hans farbror Silas Smith, 26 sep 1833, Kirtland, Ohio; i Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1845 manuskript, s 229–232, Kyrkans arkiv.
6. Sarah Granger Kimball, i "R. S. Report", *Woman's Exponent*, 15 aug 1892, s 30.
7. *History of the Church*, 5:31; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 825; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
8. "To the Saints of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1842, s 952; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
9. *History of the Church*, 5:127–128; styckeindelning ändrad; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 23 aug 1842, nära Nauvoo, Illinois; denna anteckning är feldaterad till 22 augusti 1842 i *History of the Church*.
10. Brev från Joseph Smith och John Whitmer till de heliga i Colesville, New York, 20 aug 1830, Harmony, Pennsylvania; i Newel Knight, *Autobiography and Journal*, omkr 1846–1847, s 129, Kyrkans arkiv.
11. Uttalande nedtecknat av Joseph Smith i februari 1840 i Philadelphia, Pennsylvania; originalet i privat ägo.
12. *History of the Church*, 6:303; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
13. Henry W Bigler, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 mar 1892, s 151–152.
14. Predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; i Willard Richards, *Pocket Companion*, s 75, 78–79, Kyrkans arkiv.
15. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, införd i *Times and Seasons*, feb 1840, s 54.
16. *History of the Church*, 3:381; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
17. *History of the Church*, 6:307–308; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
18. *History of the Church*, 6:58; ur en predikan som Joseph Smith höll 15 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
19. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 jan 1878, s 1.

Sent på sommaren 1829 samlades Joseph Smith, Martin Harris och ett flertal andra bos tryckaren av Mormons bok, Egbert B Grandin, för att inspektera provtrycket till titelbladet i Mormons bok, den första sidan av boken som skulle tryckas.

Den sanna och levande kyrkans organisation och bestämmelse

”Ni vet inte mer om denna kyrkas och detta rikes framtid än ett spädbarn på sin mors knä.

Ni förstår det inte ... Denna kyrka kommer att uppfylla Nord- och Sydamerika — den kommer att uppfylla jorden.”

Ur Joseph Smiths liv

I juni 1829 avslutade profeten Joseph Smith översättningen av Mormons bok. ”Vår översättning närmar sig sitt slut”, sade profeten, ”vi begav oss till Palmyra i Wayne County i New York, säkerställde upphovsrätten och kom överens med herr Egbert B Grandin om att trycka fem tusen exemplar till en summa av tre tusen dollar.”¹ Egbert B Grandin var en ung man, ett år yngre än Joseph Smith, som ägde ett tryckeri i Palmyra. Han hade just köpt en ny tryckpress med teknologi som gjorde själva tryckandet betydligt snabbare. Det var anmärkningsvärt att profeten kunde finna en tryckare i landsbygdsstaden Palmyra som kunde trycka så många exemplar av en tjock bok som Mormons bok. Eftersom det var ett sådant stort och kostsamt företag att trycka Mormons bok, så pantsatte Martin Harris sin gård till herr Grandin för att säkerställa betalningen av tryckkostnaderna.

Sent på sommaren 1829 samlades Joseph Smith, Martin Harris och ett flertal andra i tryckeriet för att inspektera provtrycket till titelbladet i Mormons bok, vilket var första sidan av boken som skulle tryckas. När profeten förklarat att han var nöjd med sidans utseende fortskred tryckningen så fort som möjligt. Arbetet tog ungefär sju månader att slutföra och exemplar av Mormons bok blev tillgängliga för allmänheten den 26 mars 1830.

När nu arbetet med att översätta och publicera Mormons bok var slutfört gick Joseph Smith vidare med att organisera kyrkan. I den uppenbarelse som nu finns i kapitel 20 av Läran och förbunden uppenbarade Herren för profeten ”den exakta dagen då vi enligt Guds vilja och befallning skulle organisera hans kyrka återigen här på jorden”.² Den dag som angavs var den 6 april 1830.

”Vi ... tillkännagav för våra bröder”, sade profeten, ”att vi fått en befallning att organisera kyrkan och i enlighet därmed kom vi tillsammans i denna avsikt i Peter Whitmer den äldres hus (vi var sex till antalet) på tisdagen den sjätte april, artonhundratrettio år efter Kristi födelse.”³ Ungefär 60 personer fyllde två av rummen i Whitmers hem i Fayette i New York. Sex av de närvarande männen tog på sig rollen som juridisk person för kyrkan för att tillgodose lagen i New York — profeten Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer den yngre, Samuel Smith och David Whitmer.⁴

Även om kyrkan var mycket liten i början hade Joseph Smith en profetisk känsla för dess storslagna bestämmelse. Wilford Woodruff erinrade sig att under ett prästadömsmöte i Kirtland i Ohio i april 1834, försökte profeten väcka bröderna till insikt om Guds rikes framtida tillstånd på jorden:

”[Från profeten] utgick ett kall ... till alla prästadömsbärare att samlas i det lilla timrade skolhuset som de hade där. Det var ett litet hus, drygt sexton kvadratmeter. Men det rymde hela det prästadöme i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som fanns i Kirtland ... När vi samlats bad profeten Israels äldster att tillsammans med honom bära vittnesbörd om detta verk ... När de var klara sade profeten: ’Bröder, jag har blivit mycket uppbyggd och lärt mig mycket av era vittnesbörd här ikväll. Men jag vill säga er detta inför Herren, att ni inte vet mer om denna kyrka och detta rikes öde än en baby på sin mors knä. Ni förstår det inte.’ Jag var ganska förvånad. Han sade: ’Det är bara en handfull prästadömsbärare här ikväll, men denna kyrka kommer att uppfylla Nord- och Sydamerika — den kommer att uppfylla jorden.’ ”⁵

Joseph Smiths lärdomar

Den sanna Jesu Kristi kyrka organiserades av Joseph Smith i tidernas fullhets utdelning.

Joseph Smith berättade om händelserna den 6 april 1830, då kyrkan skulle organiseras: "Efter att ha öppnat mötet med högtidlig bön till vår himmelske Fader fortsatte vi, enligt en tidigare befallning, med att fråga våra bröder om de godtog oss som sina lärare i det som hör Guds rike till, och om de samtyckte till att vi fortskred med att organiseras som en kyrka enligt nämnda befallning som vi hade tagit emot. Till dessa förslag samtyckte de enhälligt.

Jag lade sedan händerna på Oliver Cowdery och ordinerade honom till äldste i 'Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga'. Därefter ordinerade han mig till samma ämbete som äldste i nämnda kyrka. Sedan tog vi bröd, välsignade och bröt det med dem, samt vin, välsignade det och drack det med dem. Vi lade sedan händerna på varje närvarande medlem i kyrkan för att de skulle få den Helige Andens gåva och bli konfirmerade medlemmar av Kristi kyrka. Den Helige Anden utgöts över oss i rikt mått — en del profeterade, medan alla prisade Herren och gladdes sig storligen ...

Vi fortsatte nu med att kalla och ordinera några andra av bröderna till olika ämbeten inom prästadömet, enligt Andens maningar till oss: och denna glädjefyllda stund som vi genom Guds nåd tillbringade med att vittna och känna den Helige Andens kraft och välsignelse, skildes vi åt med den behagliga kunskapen att vi nu var medlemmar i, och erkänd av Gud som sådan, 'Jesu Kristi Kyrka', som var organiserad enligt de befallningar och uppenbarelser som getts av honom till oss i dessa sista dagar, och dessutom enligt den ordning som föreskrivits i Nya testamentet."⁶

Vid kyrkans första generalkonferens, som hölls i Fayette i New York den 9 juni 1830, administrerades sakramentet, ett flertal personer konfirmerades till medlemmar av kyrkan, andra ordinerades till ämbeten inom prästadömet och den Helige Anden utgöts över de heliga. Profeten Joseph Smith skrev:

”Händelser som dessa var ägnade att ingjuta utsäglig glädje i våra hjärtan och fylla oss med förundran och vördnad inför den Allsmåktiges person, genom vars nåd vi blivit kallade att vara redskap i att förmedla, för människobarnen, de härliga välsignelser som vid denna tidpunkt utgöts över oss. Att befinna sig i samma situation som de forna heliga apostlarna, att inse vikten och allvaret i detta, och att vittna om och uppleva med sina naturliga sinnen samma härliga manifestationer av prästadörets kraft, den Helige Andens gåvor och välsignelser och godheten och nåden hos en barmhärtig Gud mot dem som lyder vår Herres Jesu Kristi eviga evangelium, allt detta skapade inom oss upplevelser av hänryckt tacksamhet och inspirerade oss att arbeta i sanningens tjänst med förnyad entusiasm och energi.”⁷

Kristi kyrka organiseras enligt Guds ordning.

”Kristus var kyrkans överhuvud, hörnstenen, den andliga klippa varpå kyrkan byggdes, och helvetets portar skulle inte få makt över den. [Se Matt 16:18; Ef 2:20.] Han byggde upp riket, valde apostlar, ordinerade dem till melkisedekska prästadömet och gav dem makt att utföra evangeliets förrättningar.”⁸

” ’Kristus ... gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare.’ [Ef 4:11] Och hur utvaldes apostlar, profeter, herdar, lärare och evangelister? Genom profetia (uppenbarelse) och handpåläggning: — genom gudomlig kommunikation och genom gudomligt utsedd förrättning — genom prästadörets förmedling, organiserad enligt Guds ordning, genom gudomlig utnämning.”⁹

”[Mormons bok] talar om för oss att vår Frälsare besökte denna [den amerikanska] kontinenten efter sin uppståndelse, att han inympade evangeliet här i all dess fullhet, rikedom, kraft och välsignelse, att de hade apostlar, profeter, herdar, lärare och evangelister, samma ordning, samma prästadöme, samma förrättningar, gåvor, makter och välsignelser, som åtnjöts på det östra halvklotet.”¹⁰

”En evangelist är en patriark ... Varhelst Kristi kyrka är uppriktad på jorden, skall det finnas en patriark till de heligas och deras efterkommandes nytta, liksom fallet var med Jakob, då han gav sin patriarkaliska välsignelse till sina söner.”¹¹

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades formellt av profeten Joseph Smith den 6 april 1830 i Peter Whitmer den äldres hem i Fayette i New York. Kyrkan i de sista dagarna är organiserad på samma sätt som kyrkan på Frälsarens tid, med "apostlar, profeter, berdar, lärare, evangelister och så vidare".

*Trosartiklarna 1:6: "Vi tror på samma organisation som i den ursprungliga kyrkan, nämligen apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister och så vidare."*¹²

Kyrkan leds av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum och de sjuttios kворum.

"Jag tror fullt och fast på profeterna och apostlarna, med Jesus Kristus som hörnstenen, att han talar som en som har auktoritet bland dem, och inte som deras skriftlärdar."¹³

”Presidenterna eller [första] presidentskapet är satta över hela kyrkan, och uppenbarelser om Guds sinne och vilja till kyrkan måste komma genom presidentskapet. Detta är himlens ordning och [det melkisedekska] prästadörets makt och privilegium.”¹⁴

”Vari ligger det betydelsefulla i de tolv apostlarnas kallelse, på vilket sätt skiljer sig den från andra kallelser eller ämbeten i kyrkan? ... De är de tolv apostlarna, som är kallade till ämbetet som ett resande högråd, som presiderar över de heligas församlingar ... De skall ha nycklarna till detta ämbete och öppna dörren till himmelriket för alla nationer och att predika evangeliet för hela skapelsen. Detta är makten, myndigheten och kraften i apostlaämbetet.”¹⁵

Orson Pratt, som verkade i de tolv apostlarnas kворum, berättade: ”Herren ... föreskrev att de tolv apostlarnas kворum skulle organiseras, vars uppgift det skulle vara att predika evangeliet för nationerna, först bland icke-judarna och därefter bland judarna. Prästadömet kallades samman när templet i Kirtland hade byggts, och angående de tolv apostlarna sade profeten Joseph att de tagit emot apostlaskapet med all den myndighet som hör samman därmed, liksom de forntida apostlarna.”¹⁶

Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, berättade: ”Joseph kallade tolv apostlar. Vilka var de? Herren sade till honom: ’De Tolv ... äro de som skola åstunda att ikläda sig mitt namn av uppriktigt hjärta. Och om de åstunda att ikläda sig mitt namn av uppriktigt hjärta, äro de kallade att gå ut i hela världen och förkunna mitt evangelium för hela skapelsen.’ [L&F 18:27–28] ... När profeten Joseph organiserade de tolv apostlarnas kворum undervisade han om betydelsen av enighet. Han fick dem att förstå att de måste vara av ett hjärta och ett sinne, att de tillfullo måste ta på sig Kristi namn, att om Gud befallde dem att göra någonting så måste de gå ut och göra det.”¹⁷

”De sjuttio skall vara resande kворum som går ut i hela världen, varthän de tolv apostlarna än kallar dem.”¹⁸

”De sjuttio är inte kallade att göra tjänst vid borden [se Apg 6:1–2] ... utan skall predika evangeliet och bygga upp [kyrkorna], och sätta andra som inte tillhör dessa kворum, att presidera över [kyrkorna], som är högräster. De tolv skall ... bära upp rikets

nycklar till alla nationer, öppna evangeliets dörr för dem och uppmana de sjuttio att följa dem, och hjälpa dem.”¹⁹

Även om onskans styrkor strävar efter att förgöra kyrkan, kan ”ingen gudlös hand ... hindra verkets framgång”.

”Sedan Kristi kyrka organiserades ... den 6 april 1830, har vi med tillfredsställelse kunnat bevittna hur sanningen spridits till olika delar av vårt land, trots att dess fiender med oupphörlig flit verkat för att förhindra dess kurs och hejda dess framgång, trots att onda och beräknande män gått samman för att förgöra de oskyldiga ... ändå sprider sig det härliga evangeliet i dess fullhet och dagligen omvänder sig människor till det, och vår bön till Gud är att det skall fortsätta så och att antalet av dem som blir evigt frälsta skall öka.”²⁰

”Sanningens banér har upprests. Ingen gudlös hand kan hindra verkets framgång. Förföljelser må rasa, pöbelhopar må samlas, arméer må förena sig, förtalet må nedsvärta, men Guds sanning skall gå fram kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills den genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat.”²¹

”[Frälsaren] framställde också en annan liknelse för dem som syftade på det rike som skulle upprättas just före eller vid tiden för skörden. Den lyder så här: ’Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tar och sår i sin åker. Det är minst av alla frön, men när det har växt upp är det störst bland alla köksväxter och blir som ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo i grenarna.’ [Matt 13:31–32] Nu kan vi tydligt se att denna framställning gavs som en illustration av kyrkan, såsom den skall komma fram i de sista dagarna. Se, himmelriket liknas på detta sätt. Vad är det nu likt?

Låt oss ta Mormons bok, som en man tog och gömde i sin åker, säkerställde den genom sin tro, att komma fram i de sista dagarna, eller när tiden är inne. Låt oss skåda hur den kommer fram ur jorden, hur den i sanning räknas som det minsta av alla frön, men hur den breder ut sig, ja, höjer sig med utsträckta och långa grenar och gudalikhande majestät, till dess den, liksom

senapskornet, blir den största av alla köksväxter. Den är sanning och den har spirat och växt upp ur jorden och rättfärdighet börjar blicka ner från himlen [se Ps 85:12; Moses 7:62], och Gud sänder ner sina krafter, gåvor och änglar att bygga bo i grenarna.

Himmelriket är som ett senapsfrö. Se, är då inte detta det himmelrike som höjer sitt huvud i de sista dagarna i sin Guds majestät, ja, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som en ogenomtränglig och orubblig klippa mitt i det stora djupet, utsatt för Satans stormar och frestelser, men som hittills har förblivit stadigt och ännu trotsar motståndets berghöga vågor, som drivits av den sjunkande listens stormvindar, och som har slagit emot och ännu slår emot dess triumferande krön i oerhörda skumvirvlar, frammanade med fördubblad vrede av rättfärdighetens motståndare?”²²

Profeten Joseph Smith sade under bönen vid invigningen av templet i Kirtland, vilken senare upptecknades i Läran och förbunden 109:72–76: ”Kom ihåg hela din kyrka, o Herre, med alla dess familjer och deras släktingar, alla sjuka och lidande, alla fattiga och ödmjuka på jorden, och låt det rike, som du upprättat utan händer, bliva ett stort berg och uppfylla hela jorden, att din kyrka måtte framkomma ur mörkrets öken och stråla så skön som månen och klar som solen, och fruktansvärd som en här med flygande fanor, och vara smyckad som en brud den dag du tager bort slöjan från himlarna och låter bergen skälva för din åsyn, när du upphöjer dalarna och jämnar de ojämna platserna, på det din härlighet må uppfylla jorden, att vi, när basunen ljuder för de döda, måtte upptagas i skyn och möta dig för att alltid vara hos Herren, att våra kläder måtte vara rena och vi klädda i rättfärdighetens klädnad med palmer i våra händer och härlighetens kronor på våra huvuden, skördande evig glädje för alla våra lidanden.”²³

**Vi har var och en ansvaret att stärka kyrkan och
göra vår del i att bygga Guds rike.**

”Guds sak är en gemensak angelägenhet, vilken alla de heliga har lika stort intresse av. Vi är alla lemmar i en kropp, och alla tar del av samma ande, och vi är döpta med ett dop och delar alla

"Befrämjandet av Gud sak och uppbyggandet av Sion är lika mycket en människas angelägenhet som en annans. Den enda skillnaden är att en är kallad att utföra en viss plikt, och en annan en annan plikt."

samma härliga hopp. Befrämjandet av Gud sak och uppbyggandet av Sion är lika mycket en människas angelägenhet som en annans. Den enda skillnaden är att en är kallad att utföra en viss plikt, och en annan en annan plikt, men 'om en lem lider, så lider alla lemmarna med den. Och om en lem hedras, gläder sig alla lemmarna med den. Ögat kan inte säga till örat: Jag behöver dig inte, inte eller huvudet till fötterna: Jag behöver er inte.' Motstridiga känslor, särintressen och personliga planer bör avlägsnas för det gemensamma målets skull, i helhetens intresse. [Se 1 Kor 12:21, 26.]"²⁴

"Bröder och systrar, var trofasta, var flitiga, håll uppriktigt fast vid den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga. [Se Jud 1:3.] Låt varje man, kvinna och barn inse hur viktigt verket är och agera som om framgång helt och hållet är beroende av hans eller hennes egna ansträngningar. Låt alla känna sig intresserade av det, och sedan beakta att de lever i en tid som har vidrört de djupaste känslorna hos kungar, profeter och rättfärdiga män för tusentals år sedan — ett framtidsperspektiv som inspirerat deras

ljuvaste kommentarer och mest upphöjda sånger och fick dem att utbrista i sådana hänförliga strofer som finns upptecknade i skrifterna, och allteftersom kommer vi att behöva utropa, med inspirationens språk —

'Herren har hämtat åter Sion,
Herren har förlossat sitt folk, Israel.' [L&F 84:99]"²⁵

*Wilford Woodruff erinrade sig att Joseph Smith uttalade följande till medlemmar av de tolv som var på väg till Storbritannien 1839 för att verka som missionärer: "Oavsett vad som sker er, räta på ryggen och fördra det, och stöd och försvara alltid kyrkans och Guds rikets intressen."*²⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Föreställ dig hur det kunde ha varit att närvara vid det prästdömsmöte som beskrevs på sidan 136. Hur tror du att du hade känt dig om du hade lyssnat till Joseph Smiths profetia om att kyrkan en dag skulle uppfylla jorden? När du nu ser tillbaka på denna profetia, vad tänker eller känner du då?
- Gå igenom sidorna 138–139 och lägg märke till vilka åtgärder som vidtogs när kyrkan organiserades och under den första generalkonferensen. Joseph Smith sade: "Händelser som dessa var ämnade att ingjuta ousäglig glädje i våra hjärtan, och fylla oss med förundran och vördnad inför [Gud]" (s 138). När har du haft sådana känslor som Joseph Smith beskrev?
- Gå igenom Joseph Smiths lärdomar om kyrkan på Jesu tid och på Mormons boks tid (s 138–140). Hur följer kyrkan samma mönster idag?
- Varför tror du att vi behöver ledare som presiderar över den världsomfattande kyrkan? (Se exempel på s 141–142.) Hur har du blivit välsignad av det tjänande som första presidentskapet, de tolv apostlarnas kворum, de sjuttios kворum och det presiderande biskopsrådet har utfört?

- Vad tänker och känner du när du läser Joseph Smiths profetior om kyrkans bestämmelse? (Se s 142–144.) Hur kan vi delta i detta verk? (Se exempel på s 144–145.)
- Joseph Smith lärde: "Låt varje man, kvinna och barn inse hur viktigt verket är och agera som om framgång helt och hållet är beroende av hans eller hennes egna ansträngningar" (s 143). Fundera över specifika sätt varpå du kan tillämpa detta råd i ditt liv.
- Om någon frågade dig varför du är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, vad skulle du svara då?

Skriftställen som hör till detta ämne: Daniel 2:31–45; Mosiah 18:17–29; L&F 20:1–4; 65:1–6; 115:4–5

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:71; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 34, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 1:64; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 29, Kyrkans arkiv.
3. *History of the Church*, 1:75–77; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 37, Kyrkans arkiv.
4. Lagen i New York krävde att tre till nio personer organiserade eller skötte en kyrkas affärer. Profeten valde att använda sex personer.
5. Wilford Woodruff, Conference Report, apr 1898, s 57.
6. *History of the Church*, 1:77–79; styckeindelning ändrad ; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 37–38, Kyrkans arkiv.
7. *History of the Church*, 1:85–86; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 42, Kyrkans arkiv.
8. Predikan av Joseph Smith den 23 juli 1843, i Nauvoo, Illinois; Joseph Smith, Collection, Addresses, 23 jul 1843, Kyrkans arkiv.
9. *History of the Church*, 4:574; ur "Try the Spirits", en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 apr 1842, s 744–745; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
10. *History of the Church*, 4:538; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 707–708.
11. *History of the Church*, 3:381; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
12. Trosartiklarna 1:6.
13. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, införd i *Times and Seasons*, feb 1840, s 53.
14. *History of the Church*, 2:477; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, apr 1837, s 487.
15. *History of the Church*, 2:200; styckeindelning ändrad ; ur protokoll vid kyrkans rådsmöte den 27 februari 1835 i Kirtland, Ohio; nedtecknad av Oliver Cowdery.
16. Orson Pratt, *Millennial Star*, 10 nov 1869, s 732.
17. Wilford Woodruff, *Deseret Weekly*, 30 aug 1890, s 306.
18. *History of the Church*, 2:202; ur "History of the Church" (manuskript), bok B-1, s 577, Kyrkans arkiv.

19. *History of the Church*, 2:431–432; från instruktioner som Joseph Smith gav 30 mars 1836 i Kirtland, Ohio.
20. *History of the Church*, 2:22; ur ”The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, apr 1834, s 152.
21. *History of the Church*, 4:540; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 709.
22. *History of the Church*, 2:268; ord inom klammer i originalet; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, dec 1835, Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 227.
23. Läran och förbunden 109:72–76; bön uppsänd av Joseph Smith den 27 mars 1836, vid invigningen av templet i Kirtland i Ohio.
24. *History of the Church*, 4:609; ur ”The Temple”, en ledare införd i *Times and Seasons*, 2 maj 1842, s 776; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
25. *History of the Church*, 4:214; ur en rapport från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet, 4 okt 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 188.
26. Citerad av Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 mar 1883, s 1.

Förkunna budskapet om glädje för hela världen

”Själarna är lika dyrbara i Guds ögon som de någonsin har varit och äldsterna [ska] ... övertyga och inbjuda alla människor överallt att omvända sig, att de må bli frälsningens arvingar.”

Ur Joseph Smiths liv

När kyrkan hade organiserats den 6 april 1830 fortsatte Joseph Smith att förkunna evangeliets glada budskap. Under april månad reste han till Colesville i New York, för att besöka sin vän Joseph Knight den äldre, som tillsammans med sin familj hade blivit intresserad av evangeliet. Profeten höll möten i grannskapet, och ”många började ivrigt åkalla vår Allsmäktige Gud, och be han skulle ge dem visdom att förstå sanningen”.¹ Omkring två månader senare, under ett andra besök i Colesville, fann profeten att ett antal personer som hade lyssnat på evangeliet nu ville bli döpta. För dessa nyomvända krävdes det tro och mod att ta emot evangeliet. Profeten skrev:

”Vi planerade ett möte till sabbaten och under lördagseftermiddagen uppförde vi en fördämning över ett vattendrag, vilken lämpade sig för att där utföra dopets förrättning, men under natten kom en pöbelhop samman och rev ner fördämningen, vilket hindrade oss från att utföra dopen på sabbaten ... Tidigt på måndagsmorgonen var vi på alerten, och innan våra fiender var medvetna om vad vi höll på med hade vi lagat fördämningen och följande tretton personer blev döpta av Oliver Cowdery, nämligen: Emma Smith, Hezekiah Peck med hustru, Joseph Knight den äldre med hustru, William Stringham med hustru, Joseph Knight den yngre, Aaron Culver med hustru, Levi [Hall], Polly Knight och Julia Stringham.”²

Oavsett om profeten Joseph Smith predikade för människorna i sin omgivning eller sände ut missionärer till världen så älskade han att missionera.

Den hösten uppenbarade Herren för Joseph Smith att Oliver Cowdery, Peter Whitmer den yngre, Parley P Pratt och Ziba Peterson skulle "begiva [sig] till lamaniterna och predika mitt evangelium för dem". (L&F 28:8; 30:5–6; 32:1–3) Dessa missionärer färdades ungefär 240 mil, predikade en kort period bland olika indianstammar, bland annat senecaindianerna i New York, wyandotindianerna i Ohio och delawareindianerna och shawneindianerna på indianskt territorium. Även om de undervisade bland dessa stammar så kom deras största framgång då de stannade till i området kring Kirtland i Ohio. Där döpte de omkring 130 konvertiter, huvudsakligen från Sidney Rigdons reformerade baptistförsamling, och öppnade sålunda det som skulle komma att bli en insamlingsplats för hundratals medlemmar i kyrkan under det kommande året. Missionärerna fann också en del konvertiter bland bosättarna i Jackson County i Missouri, där Sions stad senare skulle komma att grundas.

Oavsett om profeten Joseph Smith predikade för människorna i sin omgivning eller sände ut missionärer till världen så älskade han att missionera. Äldste Parley P Pratt skrev ner följande händelse som ägde rum 1839: "När jag reste tillsammans med broder Joseph i Philadelphia [i Pennsylvania] fick han predika i en mycket stor kyrka, och omkring tre tusen människor samlades för att höra honom. Broder Rigdon talade först, och utbreddes sig över evangeliet utifrån Bibeln. När han hade talat klart, reste sig broder Joseph upp lik ett lejon som skall ryta till. Fylld av den Helige Anden talade han med stor kraft och bar vittnesbörd om de syner han sett, den änglabetjäning han åtnjutit och om då han fick se plåtarna till Mormons bok och översatte dem genom Guds gåva och kraft. Han började med att säga: 'Om ingen annan hade mod att vittna om ett så härligt budskap från himlen och om upptäckten av en så underbar uppteckning, kände han att han ville göra det för att vara rättvis mot människorna och överlämna stunden i Guds händer.'

Alla de församlade var förbluffade, omskakade, så att säga, och överväldigade av den rättframhet och kraft med vilken han talade och de under som han återgav. Ett bestående intryck gavs, många själar samlades in i fällan. Och jag bär vittne om, att han, genom

sitt trofasta och kraftfulla vittnesbörd, renade sina kläder från deras blod. Stora skaror döptes i Philadelphia och i närliggande områden.”³

Joseph Smiths lärdomar

**Eftersom världen befinner sig i andligt mörker
bör vi med flit predika evangeliet.**

År 1834 skickade Joseph Smith och andra äldster i kyrkan i Kirtland följande brev till bröderna i andra områden: "Även om vi ofta har något att meddela er så tror vi att ni tar emot det med broderliga känslor, och att det finns plats för ord av uppmuntran i era hjärtan från oss era ovärdiga bröder, när ni ser vidden av mörkets furstes makt och herravälde, och inser hur stora de skaror är som tränger sig fram på dödens väg utan att någonsin ge akt på de uppmuntrande tillropen från vår Herre Jesu Kristi evangelium.

Beakta för ett ögonblick, bröder, uppfyllelsen av profetens ord, för vi ser hur mörker övertäcker jorden och töcken dess invånares sinnen [se Jes 60:2], att brott av varje slag tilltar bland människorna, hur högst avskyvärda laster utövas, hur det uppväxande släktet växer upp i höjden av högmod och arrogans, hur de äldre förlorar varje känsla av övertygelse och till synes slår undan varje tanke på en vedergällningens dag. Omåttlighet, omoral, extravagans, högmod, hjärtats blindhet, avgudadyrkan, förlust av naturliga känslor, kärlek till denna världen och likgiltighet inför det som hör evigheten till ökar bland dem som säger sig tro på himlens religion. Otrohet sprider sig till följd därav, män hänger sig åt att begå handlingar av skändligaste slag och gärningar av mörkaste kulör. De hädar, bedrar, svärtar ner grannars rykte, stjälar, rövar, mördar och förespråkar synd och motsätter sig sanningen, överger himlens förbund och förnekar tron på Jesus — och mitt i allt detta närmar sig den Herrens dag med stormsteg då ingen förutom de som är klädda i bröllopskläder kommer att tillåtas äta och dricka i brudgummens närhet, Fridsfursten!

Uppfyllda av sanningen i dessa fakta, hur känner sig de som har tagit del av den himmelska gåvan och smakat det goda Gudsordet och den kommande världens krafter? [Se Hebr

6:4–5.] Vilka utom de som kan se den fruktansvärda avgrund som människosläktet i denna generation står och väger vid kan arbeta i Herrens vingård utan att förnimma världens beklagansvärda tillstånd? Vilka utom de som vederbörligen har begrundat den stora nåd som våra andars Fader visade när han utgav ett offer åt sina skapelser — en plan för återlösning, en försonande kraft, en plan för frälsning, med det stora syftet att återföra människorna till himlens Konungs närhet, krönande dem med celestial härlighet och görande dem till Sonens medarvingar i den arvedel som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna [se 1 Petr 1:4] — vilka utom dessa kan inse betydelsen av att vandra uppriktigt inför alla människor och att flitigt uppmana dem att ta del av dessa välsignelser? Hur obeskrivligt härliga är inte dessa för människorna! I sanning är det ett bud om stor glädje för alla människor och ett bud som borde uppfylla jorden och lyfta upp allas hjärtan som får lyssna till det.”⁴

”Guds tjänare kommer inte att ha genomträngt icke-judarnas nationer med en varnande röst, förrän mordängeln har påbörjat sin ödeläggelse bland jordens invånare, som profeten har sagt: ’Det blir förfäran när man förstår budskapet.’ [Se Jes 28:19.] Jag talar sålunda därför att jag bryr mig om mina medmänniskor. Jag gör det i Herrens namn, manad av den Helige Anden. O, att jag kunde rycka bort dem från eländets strömvirvlar, som jag ser att de själva kastar sig i genom sina synder, att jag genom den varnande rösten skall kunna vara ett redskap i att föra dem till uppriktig omvändelse, att de skall ha tro att stå emot på den onda dagen!”⁵

”Må Gud göra det möjligt för oss att genomföra våra plikter och hålla våra överenskommelser med varandra, i all trohet och rättfärdighet inför honom, att vårt inflytande skall förnimmas av världens nationer, i mäktig kraft, så att till och med mörkrets riken tillintetgörs, prästlist och andlig ogudaktighet på höga platser övervinns och alla riken krossas som motsätter sig Kristi rike och det eviga evangeliets ljus och sanning sprids från floderna till jordens ändar.”⁶

Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, erinrade sig följande ord från profeten Joseph Smith: ”Världen är fylld av

*Profeten Joseph Smith förmanade de beliga att uppmana
alla människor att ta del av evangeliets välsignelser.
"Hur obeskrivligt härliga är inte dessa för människorna!"*

mörker. Synd och ogudaktighet översvämmar världen liksom vattnet täcker det stora djupet. Djävulen regerar över världen i rikt mått. Världen kommer att kriga emot er, djävulen kommer att göra det, jorden kommer att göra det och helvetet kommer att göra det. Men ... predika evangeliet och gör er plikt så kommer Herren att bistå er. Jord och himmel skall inte få makt över er.”⁷

**Vår plikt är att inbjuda människosläktet till
omvändelse, att låta döpa sig, ta emot den
Helige Anden och bli arvtagare till frälsningen.**

”Detta anser vi vara vår plikt — att undervisa alla människor om omvändelse, vilket vi skall bemöda oss om att visa genom följande citat:

’Sedan öppnade han deras sinnen, så att de förstod Skrifterna. Och han sade till dem: ”Det står skrivet att Messias skall lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem.” ’ [Luk 24:45–47]

Av detta lär vi oss att det tillkom Kristus att lida och bli korsfäst och uppstå igen på den tredje dagen, i den uttryckliga avsikten att omvändelse och syndernas förlåtelse skulle predikas för alla nationer.

'Petrus svarade dem: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar." ' [Apg 2:38–39]

Av detta lär vi att löftet om den Helige Anden ges till alla dem som omvändelsens lära predikas för, vilket var för alla nationer ... Därför tror vi på att predika omvändelsens lära för hela världen, för både gammal och ung, rik och fattig, bunden och fri."⁸

"Själarna är lika dyrbara i Guds ögon som de någonsin har varit och äldsterna kallades aldrig att driva någon ner till helvetet, utan att övertyga och inbjuda alla människor överallt att omvända sig, att de må bli frälsningens arvtagare. Detta är ett nådens år från Herren: befria de fångna att de må sjunga hosianna. [Se Jes 61:1–2.]"⁹

"Det bör vara äldstens plikt att oförfärat stå upp för Kristi sak och med gemensam röst uppmana människorna att omvända sig och låta döpa sig till syndernas förlåtelse och ta emot den Helige Anden."¹⁰

"Jag vill fortsätta med att tala om för er vad Herren kräver av alla människor, hög och låg, rik och fattig, man och kvinna, präster och folk, troende och icke-troende, för att de skall kunna åtnjuta Guds Helige Ande i dess fullhet och undfly Guds domar, vilka står i begrepp att falla över jordens nationer. Omvänd er från alla era synder och låt döpa er i vatten till era synders förlåtelse, i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn, och ta emot handpåläggningens förrättning av den som är ordinerad och beseglad med denna makt, att ni må ta emot Guds Helige Ande, och detta i enlighet med den Heliga skriften och Mormons bok, och detta är enda sättet varpå en människa kan inträda i det celestialska riket. Dessa är det nya förbundets fordringar, eller de första principerna i Kristi evangelium."¹¹

”Av alla människor krävs tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse från alla deras synder och att låta döpa sig (av någon med myndighet) i Jesu Kristi namn till syndernas förlåtelse och ta emot handpåläggning för den Helige Andens gåva som förutsättning för att bli medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.”¹²

Herrens tjänare går ut till hela världen för att finna dem som är villiga att ta emot Jesu Kristi evangelium.

”Sänd någon till Centralamerika och till hela spansktalande Amerika, och låt inte en enda vrå på jorden sakna en mission.”¹³

”Vi ber inte någon människa att kasta bort något gott som de har fått, vi ber dem bara att komma och få mer. Tänk om hela världen skulle ta emot evangeliet! De skulle då förstå varandra och Guds välsignelser skulle utgjas över folket, vilket är hela min själs önskan.”¹⁴

”Tusentals som har lyssnat på evangeliet följer det och fröjdar sig över dess gåvor och välsignelser. Fördomar, med dess åtföljande släptåg av ondska, ger vika för sanningens kraft, vars välgörande strålar genomsyrar nationerna i fjärran ... Det fanns en tid då vi hölls för bedragare, att 'mormonismen' snart skulle vara ett passerat stadium, ha gått om intet och vara bortglömd. Men tiden är förbi då den ansågs vara någonting övergående, eller som en ring på vattenytan, och nu har den fått ett fast grepp om hjärtat och känslorna hos alla dem som är tillräckligt ädla för att lägga åt sidan fördomsfull utbildning och undersöka ämnet med öppenhjärtighet och ärlighet.”¹⁵

”Några av de tolv och andra har redan gett sig av till Europa [i september 1839], och vi förväntar oss att de övriga som kallats till denna mission nu skall åka iväg inom några dagar ... Herrens verk går framåt på ett mycket angenämt sätt, både i detta och i det gamla hemlandet. I England har många hundra nyligen lagts till våra skaror, det måste vara så, för 'Efraim blandar sig med andra folk'. [Hosea 7:8] Och Frälsaren har sagt: 'Mina får lyssnar till min röst', [Joh 10:27] och dessutom, 'den som lyssnar till er lyssnar till mig', [Luk 10:16] och 'se, jag skall föra dem från landet i norr och samla dem från jordens yttersta hörn'. [Jer 31:8] Och liksom Johannes hörde en röst säga: 'Gå ut från henne, mitt

folk', [Upp 18:4] så måste allt uppfyllas, för att Herrens folk må leva när 'fallet, fallet är det stora Babylon'. [Upp 18:2]"¹⁶

*I ett brev som skrevs från Liberty fängelse i mars 1839 förkunnade profeten Joseph Smith följande, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 123:12: "Ty det finnes ännu många på jorden ibland alla sekter, partier och religionssamfund, vilka äro förblindade av människofunder och ligga på lur för att bedraga; och många hållas borta från sanningen, blott emedan de icke veta var de skola finna den."*¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom det andra och det tredje stycket på sidan 150. Varför krävs det ibland mod att bära vittnesbörd om återställelsen och Mormons bok? Hur kan vi utveckla sådant mod?
- Joseph Smith beskrev det andliga mörker världen befinner sig i och därefter vittnade han om "ett bud om stor glädje" i det återställda evangeliet (s 151–153). Hur kan dessa två tankar inspirera oss att öppna våra munnar och berätta om evangeliet?
- Läs det första stycket på sidan 152. När har Herren stått vid din sida då du utfört missionsarbete?
- Begrunda de avsnitt i skrifterna som Joseph Smith citerade för att påminna oss om vår plikt att predika evangeliet för alla människor (s 153–154). Fundera över eller diskutera vad du och din familj kan göra för att tala om evangeliet med andra människor.
- Läs det fjärde stycket på sidan 153, i vilket profeten talar om missionsarbete som ett sätt att befria de fångna. På vilka sätt kan en del människor ses som fångna? (Se exempel på s 151–153.) På vilka sätt kan evangeliets första principer och för rättningar befria dem?
- Gå igenom profetens inbjudan i det tredje stycket på sidan 154. Hur kan denna inbjudan uppmuntra människorna att

skaffa sig kunskap om det återställda evangeliet? Gå igenom det fjärde stycket på sidan 154 och det sista stycket i kapitlet. Vad kan vi göra för att hjälpa människorna lägga sina fördomar om kyrkan åt sidan? Hur kan våra handlingar hjälpa människor att veta var de skall finna sanningen?

- Vilka välsignelser har du fått ta del av till följd av dina ansträngningar att berätta om evangeliet?

Skriftställen som hör till detta ämne: Markus 16:15–20; 2 Nephi 2:8; Alma 26:1–9, 26–37; L&F 42:6–9, 11–14; 88:77–83

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:81; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 39–40, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 1:86–88; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 42–43, Kyrkans arkiv.
3. Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red Parley P Pratt Jr (1938), s 298–299.
4. *History of the Church*, 2:5–6; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 135.
5. *History of the Church*, 2:263; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, nov 1835, Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, nov 1835, s 211.
6. *History of the Church*, 2:375; ur protokoll vid kyrkans rådmöte för första presidentskapet och de tolv den 16 januari 1836 i Kirtland, Ohio; fört av Warren Parrish.
7. Citerad av Wilford Woodruff, *Deseret News*, 30 jul 1884, s 434.
8. *History of the Church*, 2:255–56; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, sep 1835, Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, sep 1835, s 180–181.
9. *History of the Church*, 2:229, fotnot; ur "To the Saints Scattered Abroad", *Messenger and Advocate*, jun 1835, s 138.
10. *History of the Church*, 2:263; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, nov 1835, Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, nov 1835, s 211.
11. *History of the Church*, 1:314–315; ur ett brev från Joseph Smith till N C Saxton, 4 jan 1833, Kirtland, Ohio; hänvisningen till herr Saxtons namn, "N. E. Seaton", i *History of the Church* är felaktig.
12. Redaktörens svar på ett brev från Richard Savary, *Times and Seasons*, 15 mar 1842, s 732; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
13. *History of the Church*, 5:368; från instruktioner som Joseph Smith gav 19 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknade av Willard Richards.
14. *History of the Church*, 5:259; ur en predikan som Joseph Smith höll 22 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
15. *History of the Church*, 4:336–337; styckeindelning ändrad; ur en rapport från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet, 7 apr 1841, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 apr 1841, s 384.
16. *History of the Church*, 4:8–9; ur ett brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 11 sep 1839, Commerce, Illinois.
17. Lära och förbunden 123:12; ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.

Lydnad: "När Herren befäller, gör det"

"Lev i strikt lydnad mot Guds befallningar och vandra i ödmjukhet inför honom."

Ur Joseph Smiths liv

Från och med december 1827 till augusti 1830 bodde Joseph och Emma Smith i Harmony, Pennsylvania. Under denna tid färdades profeten med jämna mellanrum till New York för att ta hand om kyrkans affärer. I september 1830 flyttade Joseph och Emma till Fayette, New York, för att förena sig med de heliga som bodde i västra New York. I december fick Joseph Smith en uppenbarelse som skulle kräva stora uppoffringar av kyrkans medlemmar i västra staten New York. De skulle lämna sina hem, gårdar och affärsangelägenheter och samlas i Kirtland i Ohio. (Se L&F 37.) Där skulle de förena sig med de medlemmar i kyrkan som bodde i denna trakt för att bygga upp kyrkan och, som Herren lovat, "begåvas med kraft från höjden". (L&F 38:32) Joseph och Emma Smith var bland de första att lyda Herrens befallning. De lämnade New York i slutet av januari 1831. De färdades över 40 mil till Kirtland via släde mitt i en särskilt kall vinter, och Emma var gravid med tvillingar.

Kirtlandbon Newel K Whitney var en av de första att välkomna profeten, beskrivet av hans sonson Orson F Whitney: "Omkring den 1 februari 1831 körde en släde med fyra personer genom gatorna i Kirtland fram till Gilberts och Whitneys affär ... En av männen, en ung och kraftfull person, lyste upp, sprang uppför trapporna och gick in i affären där den yngre affärspartnern stod.

'Newel K Whitney! Ni är mannen!' utropade han och sträckte hjärtligt ut handen som till en gammal bekant.

I februari 1831 anlände Joseph Smith till Kirtland, Ohio, gick in i Newel K Whitneys affär och sade: "Jag är Joseph, profeten ... ni har bett till Gud att jag skall komma hit, så vad vill ni mig nu?"

'Ni har övertaget nu', svarade [affärsinnehavaren] och tog automatiskt den framsträckta handen och en halvt road, halvt mystifierad uppsyn spred sig i hans ansikte: 'Jag kan inte nämna er vid namn som ni har nämnt mig.'

'Jag är profeten Joseph', sade främlingen leende. 'Ni har bett till Gud att jag skall komma hit, så vad vill ni mig nu?'

Mr Whitney, förbluffad, men inte desto mindre förtjust, ledde gruppen så snart som hans förvåning tillät det ... över gatan till sitt hem på gathörnet och presenterade dem för sin hustru [Elizabeth Ann]. Hon delade helt hans förvåning och förtjusning. Joseph sade om denna händelse: 'Vi blev vänligt mottagna och välkomnades in i broder N K Whitneys hem. Jag och min hustru bodde tillsammans med broder Whitneys familj i flera veckor och bemöttes med all den vänlighet och uppmärksamhet som man kan förvänta sig.' [Se *History of the Church*, 1:145–146.]¹

Orson F Whitney sade: "Genom vilken kraft kände denne anmärkningsvärde man, Joseph Smith, igen någon som han aldrig förut hade sett i köttet? Varför kände inte Newel K Whitney igen honom? Därför att Joseph Smith var en siare, en utvald siare. Han hade i själva verket sett Newel K Whitney på knä, hundratals kilometer bort, i bön om att han skulle komma till Kirtland. Förunderligt — men sant!"²

I maj hade nästan 200 fler heliga från New York tagit sig till Kirtland — en del via släde eller vagn, men de flesta via pråm på Erie Canal och därefter med ångbåt eller skonare över Lake Erie. I denna förflyttning till Kirtland, liksom under många andra prövande omständigheter i hans liv, ledde Joseph Smith de heliga i att följa Guds bud, oavsett hur svårt det var.

Fyra år senare, mitt under de många svårigheterna med att leda den växande kyrkan i Kirtland, gav profeten uttryck för den övertygelse som utmärkte hans liv: "I ingen annan månad har jag haft så mycket att göra som i november, men eftersom mitt liv bestod av verksamhet och orubblig strävan gjorde jag följande till min regel: *När Herren befäller, gör det.*"³

*"När Herren befäller, gör det", förkunnade Joseph Smith.
Tiondelagen, liksom alla befallningar som givits av Herren,
för med sig stora välsignelser till dem som lyder den.*

Joseph Smiths lärdomar

**När vi strävar efter att lära känna Guds vilja
och göra allting som han befäller oss att göra,
så vilar himlens välsignelser över oss.**

"Vi måste inte bara lyda en del av Guds befallningar utan alla för att bliva frälsta. Människor kan predika om och göra allt utom det som Gud har befallt oss att göra och till sist bli fördömda. Vi kan ge tionde av mynta och ruta och alla slags grönsaker men likväl inte lyda Guds befallningar. [Se Luk 11:42.] Det är min plikt att själv lyda Gud och att lära andra att lyda Gud i just det han säger till oss att göra. Oavsett om principen är populär eller impopulär skall jag alltid stödja en sann princip, även om jag får stå ensam."⁴

"Som en kyrka och ett folk anstår det oss att vara kloka och att sträva efter att lära känna Guds vilja och därefter villigt utföra den, för 'saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det', står det i Skriften. 'Vaka alltid och be', säger vår Frälsare, 'om

kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen'. [Se Luk 11:28; 21:36.] Om Enok, Abraham, Mose och Israels barn och hela Guds folk räddades genom att hålla Guds bud skall vi, om vi alls blir frälsta, frälsas enligt samma princip. Liksom Gud vägledde Abraham, Isak och Jakob som familjer, och Israels barn som en nation, så måste vi som en kyrka vägledas av honom om vi skall ha framgång och bli bevarade och styrkta. Vår enda trygghet ligger i Gud, vår enda visdom kommer från honom, och han ensam måste vara vår beskyddare, andligt och timligt, annars faller vi.

Vi har hittills tuktats av Guds hand för att vi inte har lytt hans bud. Även om vi aldrig brutit mot någon mänsklig lag eller överträtt någon mänsklig föreskrift, har vi ändå tagit lätt på hans bud och avvikit från hans förordningar och Herren har tuktat oss strängt, och vi har känt hans arm och undergivet tagit emot bestraffningen. Låt oss besinna oss i tid och alltid minnas att 'lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av baggar'. [1 Sam 15:22]"⁵

"När vi får undervisning måste vi lyda den rösten, iakttå lagarna i Guds rike, så att himlens välsignelser kan vila över oss. Alla måste handla i samstämmighet, annars kan ingenting utföras och utvecklas i enlighet med det forna prästadömet. Sålunda bör de heliga vara ett exklusivt folk, åtskilt från all världens ondska — utvalt, dygdigt och heligt. Herren har för avsikt att göra Jesu Kristi kyrka till ett rike av präster, ett heligt folk, ett utvalt släkte, [se 2 Mos 19:6; 1 Petr 2:9] liksom på Enoks tid, med alla de gåvor som tillskrivs kyrkan enligt Paulus brev och i lärdomarna till kyrkorna på hans tid."⁶

"Vem som helst kan tro på att Jesus Kristus är Guds Son, och vara lycklig i denna tro, och ändå inte lyda hans bud, och slutligen bli dömd för olydnad mot Herrens rättfärdiga fordringar."⁷

"Var dygdiga och rena. Var män av rättskaffenhet och sanning. Håll Guds befallningar. Då skall ni mer fullkomligt kunna förstå skillnaden mellan rätt och orätt — mellan det som hör Gud till och det som hör människor till. Er stig blir då den rättfärdiges stig, som växer i klarhet fram till den fullkomliga dagen. [Se Ords 4:18.]"⁸

*Wilford Woodruff, medan han verkade som medlem i de tolv apostlarnas kворum, berättade: "President Joseph ... läste liknelsen om vinstocken och dess grenar [se Joh 15:1–8], förklarade den och sade: 'Om vi håller Guds bud skall vi bära frukt och vara Guds vänner och veta vad vår Herre gjorde.' "*⁹

**Gud ger lagar som förbereder oss för
celestial vila om vi lyder dem.**

"Gud ger inga befallningar som inte är särskilt lämpade i sig själva för att förbättra villkoren för varje människa oavsett vilka omständigheter hon befinner sig i, oavsett vilket rike eller land hon bor i."¹⁰

"Himlens lag framläggs för människan, och som sådan garanterar den alla som lyder den en belöning som överstiger varje jordisk kompensation, men den lovar inte att den troende i varje tidsålder skall undslippa de svårigheter och problem som av olika anledningar uppstår till följd av ogudaktiga människors handlingar på jorden. Men i allt detta finns det ett löfte som vilar på det faktum att det är himlens lag, vilken överträffar människans lag, liksom det eviga livet överträffar det timliga, och att de välsignelser som Gud kan ge är större än de som kan ges av människor. Och, förvisso, om människors etablerade lagar är bindande för människor, hur mycket mer måste då inte himlens lag vara det! Och liksom himlens lag är mer fullkomlig än människans lag, så mycket större måste belöningen vara om den åttlyds ... Guds lag lovar det liv som är evigt, ja, en arvedel vid Guds högra sida, som ger skydd för alla den ondes krafter ...

Gud har avsatt en tid eller fastställt en tidpunkt, då han skall föra alla sina undersåtar, som har lytt hans röst och hållit hans bud och befallningar, in i sin himmelska eller celestiaala vila. Denna vila är så fullkomlig och härlig, att människan behöver förbereda sig, innan hon enligt det rikets lagar kan träda därin och åtnjuta dess välsignelser. Då så är fallet, har Gud gett den mänskliga familjen vissa lagar, som, om de åttlyds, är tillräckliga för att förbereda henne för denna vila. Vi drar alltså slutsatsen att detta var avsikten med att Gud gav sina lagar till oss ... Alla de befallningar som finns i Herrens lag innehåller det säkra löftet om belöning åt alla dem

som lyder, på grund av att de verkligen är löften av ett väsen som inte kan ljuga, en som är mer än väl i stånd till att uppfylla varje liten bokstav av sitt ord.”¹¹

Joseph Smith lärde följande i april 1843, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 130:20–21: ”Det finnes en lag, oåterkalleligen proklamerad i himmelen, förrän denna världens grundvalar voro lagda, enligt vilken alla välsignelser äro utlovade, och när vi erhålla någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad för den lag, enligt vilken den är lovad.”¹²

”Alla välsignelser som föreskrevs människan av himlens råd var på villkor av lydnad till lagen därom.”¹³

De som är trofasta till slutet får en krona av rättfärdighet.

”Lev i strikt lydnad till Guds befallningar och vandra i ödmjukhet inför honom, så kommer han att upphöja dig i sin egen bestämda tid.”¹⁴

”Hur noga borde människorna inte vara med vad de gör i de sista dagarna, om de inte skall gå miste om sina förhoppningar, och de som tror att de står uppräta skall falla eftersom de inte håller Herrens befallningar, medan ni som gör Herrens vilja och håller hans bud, har skäl till utesärlig glädje, för sådana skall upphöjas mycket högt och lyftas upp i triumf ovan alla denna världens riken.”¹⁵

”I det 22 kapitlet av [Matteus] redogörelse om Messias finner vi himmelriket liknat vid en kung som höll bröllop för sin son. [Se Matt 22:2–14.] Att denne son var Messias kan inte bestridas, eftersom det var himmelriket som representerades i liknelsen, och att de heliga, eller de som är trofasta i Herren, är de personer som befins värdiga att inneha en plats vid bröllopfesten, framgår tydligt av Johannes ord i Uppenbarelseboken där han liknar det ljud han hörde i himlen vid en ’stor skara’ eller ’dån’ av kraftig åska, och de sade ”Herren vår Gud, den Allsmäktige, har blivit konung. Låt oss vara glada och jubla och ge honom äran. Ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo. Åt henne har givits att klä sig i skinande, rent linnetyg.” Linnetyget är de heligas rättfärdighet.’ [Se Upp 19:6–8.]

Att endast de som håller Guds bud och vandrar efter hans förordningar intill slutet får närvara vid bröllopfesten framgår tydligt av följande utdrag ur Paulus sista brev till Timoteus, som Paulus skrev kort före sin död. Han sade: 'Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.' [2 Tim 4:7-8] Ingen som tror på redogörelsen tvivlar ett ögonblick på denna försäkran från Paulus som gavs, vilket han visste, strax innan han tog avsked av denna värld. Även om han en gång, enligt sina egna ord, förföljde Guds församling och försökte utrota den, så arbetade han dock efter att ha omfattat tron ständigt på att förkunna och utbreda det glada budskapet. Som en trogen soldat, som kallas att ge sitt liv för den sak som han förfäktar, gav han det i förvissningen om att han skulle ärva en evig segerkrans.

Om vi följer denna apostels verksamhet från tiden för hans omvändelse till hans död, har vi ett mycket gott exempel på flit, tålmod och uthållighet i att förkunna Kristi evangelium. Bespottad, gisslad och stenad förkunnade han Frälsarens lära med lika stor iver som någonsin så fort han undsluppit sina plågoandars gissel. Och alla må veta att han inte omfattade tron för att uppnå anseende i detta liv eller för världslig vinnings skull. Vad kunde då ha förmått honom att verka så ivrigt? Det var, som han själv sade, för att förskaffa sig rättfärdighetens segerkrans av Guds hand. Ingen, förmodar vi, betvivlar att Paulus var trofast till slutet. Ingen kan säga att han inte bevarade tron, att han inte kämpade den goda kampen, att han inte predikade och övertygade in i det sista. Och vad skulle han få för detta? En rättfärdighetens segerkrans ...

Fundera över detta ett ögonblick, bröder, och fråga er själva om ni anser er värdiga att inta en plats vid bröllopfesten tillsammans med Paulus och andra som honom, om ni inte har varit trofasta? Hur kan ni förvänta er detta om ni inte har kämpat den goda kampen och bevarat tron? Har ni ett löfte om att få en rättfärdighetens segerkrans av Herrens hand tillsammans med den Förstföddes församling? Av detta kan vi alltså förstå att Paulus

Paulus vittnar inför kung Agrippa.

*"Ingen", sade Joseph Smith, "betviolar att Paulus var trofast till slutet ...
Och vad skulle han få för detta? En rättfärdighetens segerkrans."*

satte sitt hopp till Kristus eftersom han hade bevarat tron och älskat hans återkomst och från honom fått löftet om en rättfärdighetens segerkrans ...

Forntidens människor, trots att de förföljdes och plågades, fick av Gud löften av sådan tyngd och härlighet att våra hjärtan ofta fylls av tacksamhet att vi ens tillåts betrakta dem samtidigt som vi begrundar att Gud inte gör skillnad på människor, och att han tar emot dem som fruktar Gud och gör det som är rätt, vilket folk de än tillhör. [Se Apg 10:34–35.] ...

Vi kan dra slutsatsen att det kommer en dag då alla skall dömas efter sina gärningar och bli belönade i enlighet med dessa, att de som har bevarat tron kommer att krönas med en rättfärdighetens

segerkrans, bli klädda i vita kläder, bli mottagna på bröllopfesten, bli befriade från varje bedrövelse och regera med Kristus på jorden, där, i enlighet med det forntida löftet, de kommer att dricka av det nya vinet i det härliga riket med honom, åtminstone finner vi att sådana löften gavs till de forntida heliga. Och även om vi inte kan göra anspråk på de löften som gavs till de forntida heliga, för de är inte våra, helt enkelt därför att de gavs till de forntida heliga, så är vi barn till den Allrahögste, och vi är kallade med samma kallelse med vilken de kallades, och vi omfattar samma förbund som de omfattade, och om vi är lika trofasta till vår Herres vittnesbörd som de var kan vi närma oss Fadern i Kristi namn på samma sätt som de närmade sig honom och själva ta emot samma löften.

Dessa löften, när vi har fått dem, om vi någonsin får ta emot dem, beror inte på att Petrus, Johannes och de andra apostlarna ... vandrade i fruktan inför Gud och hade kraft och tro att övervinna och att ta emot dem, utan det sker därför att vi, vi själva, har tro att närma oss Gud i hans Sons Jesu Kristi namn, på samma sätt som de gjorde, och när dessa löften tas emot så blir det löften direkt till oss, annars gör de oss inte något gott. De förmedlas för att vi skall ha nytta av dem, att de skall vara våra (genom Guds gåva), förtjänade genom vår egen flit i att hålla buden och vandra i uppriktighet för honom.”¹⁶

”Vi vill påminna er bröder om de strapatser, prövningar, vedermodor och förföljelser som de forntida heliga utstod i den enda avsikten att övertyga människorna om det överlägsna och det rätta i att tro på Kristus, om vi ansåg det nödvändigt, eller om det skulle stimulera er till att med större flit arbeta i Herrens vingård. Men vi har anledning att tro (om ni studerar de heliga skrifterna tillräckligt mycket) att deras ihärdighet är välkänd för er alla, att de var villiga att uppoffra samtida världsliga hedersbetygelser och njutningar för att få förvisning om en livets krona från Herrens hand, och deras föredömliga arbete, vilket visar för oss deras ihärdighet för den sak som de omfattade, och att ni dagligen strävar efter att efterlikna dem. Och inte bara dessa heligas exempel, utan vår Herres bud, hoppas vi ständigt kretsar i era hjärtan, att de inte bara undervisar er om hans vilja att förkunna evangeliet,

utan även om hans ödmjukhet och fullkomliga vandel inför alla, även under de tider av svår förföljelse och misshandel vilka hopades över honom av ett ont och trolöst släkte.

Kom ihåg, bröder, att han har kallat er till helighet, och behöver det sägas, att vara lika honom i renhet? Hur visa, hur heliga, hur kyska och hur fullkomliga borde ni inte då visa er inför honom, och kom också ihåg att han ständigt har sina ögon riktade mot er. När ni betraktar dessa fakta i dess sanna ljus kan ni inte vara omedvetna om att utan en strikt lydnad till hans gudomliga fordringar så kan ni till slut befinnas vara otillräckliga, och om så är måste ni erkänna att det är er lott att kastas ut bland de onyttiga tjänarna. Vi vädjar därför till er, bröder, att bli bättre på att utföra allt det som ni blivit anförtrodda, att ni inte skall gå miste om er belöning.”¹⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs det sista stycket på sidan 159 och fokusera på den regel som Joseph Smith tillämpade i sitt liv. Fundera över de specifika befallningar du nyligen har tagit emot, genom den levande profetens ord eller maningar från den Helige Anden. Hur har du välsignats av att åttlyda dessa befallningar utan att tveka?
- Gå igenom det första stycket på sidan 160. Varför måste vi ibland ”stå ensamma” för att ”stödja en sann princip”? På vilka sätt är vi *inte* ensamma vid sådana tillfällen? (Se exempel på s 161–163.) Hur kan vi hjälpa barn och ungdomar att hålla fast vid evangeliets principer även när det inte är populärt att göra det?
- Studera avsnittet som börjar på sidan 163. Av vilka anledningar ger Gud oss bud? Varför bör vi lyda hans befallningar?
- Gå igenom Joseph Smiths lärdomar om Matteus 22:2–14 och Andra Timoteusbrevet 4:7–8 (s 164–167). Fundera över hur du skulle känna dig om du fick vara med på bröllopfesten. Vilka slags människor måste vi vara för att vara värdiga att

släppas in? Vad tror du det innebär att kämpa en god kamp och bevara tron? Fundera över någon som du känner som har kämpat en god kamp och bevarat tron. Vad kan du lära dig av den personen?

- Profeten Joseph uppmuntrade oss att komma ihåg att Herren har "kallat [oss] till helighet" (s 167). Vad innebär det för dig att vara kallad till helighet? När vi minns denna "kallelse", hur kan det påverka vårt liv? vår familj och våra vänner?

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Mosebok 20:1–17; Johannes 7:17; 1 Nephi 3:7; L&F 58:26–29; Abraham 3:25

Slutnoter

1. Orson F Whitney, "Newel K. Whitney", *Contributor*, jan 1885, s 125.
2. Orson F Whitney, Conference Report, apr 1912, s 50.
3. *History of the Church*, 2:170; ur "History of the Church" (manuskript), bok B-1, s 558, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
4. *History of the Church*, 6:223; ur en predikan som Joseph Smith höll 21 februari 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
5. *History of the Church*, 5:65; ur "The Government of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jul 1842, s 857; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
6. *History of the Church*, 4:570; ur en predikan som Joseph Smith höll 30 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
7. *History of the Church*, 5:426; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
8. *History of the Church*, 5:31; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 825; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
9. *History of the Church*, 4:478; ur en predikan som Joseph Smith höll 19 december 1841 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
10. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, införd i *Times and Seasons*, feb 1840, s 54.
11. *History of the Church*, 2:7–8, 12; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*; feb 1834, s 135–136.
12. Läran och förbunden 130:20–21; instruktioner som Joseph Smith gav den 2 april 1843 i Ramus, Illinois.
13. Predikan av Joseph Smith 16 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Franklin D Richards, i Franklin Dewey Richards, *Scriptural Items*, omkr 1841–1844, Kyrkans arkiv.
14. *History of the Church*, 1:408; ur ett brev från Joseph Smith till Vienna Jacques, 4 sep 1833, Kirtland, Ohio; syster Jacques efternamn stavs ibland också "Jaques", som i *History of the Church*.
15. *History of the Church*, 1:299; ur ett brev från Joseph Smith till William W Phelps, 27 nov 1832, Kirtland, Ohio.
16. *History of the Church*, 2:19–22; styckeindelning ändrad; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, mar 1834, s 144.
17. *History of the Church*, 2:13; styckeindelning ändrad, ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, mar 1834, s 142.

Ord av hopp och tröst i dödens stund

*”Vad kan vi trösta oss med när det gäller de döda?
Vi har mer skäl att hysa de största förhoppningar och den
största tröst för våra döda än något annat folk på jorden.”*

Ur Joseph Smiths liv

Sorg över nära och käras död var något som upprepade gånger berörde profeten Joseph Smiths liv. Den 15 juni 1828, i Harmony i Pennsylvania, avled Josephs och Emmas förste son Alvin en kort tid efter födseln. När Joseph och Emma flyttade från New York till Kirtland i Ohio i februari 1831 var Emma åter igen gravid, denna gång med tvillingar. Strax efter Josephs och Emmas ankomst till Kirtland flyttade de till en stuga på medlemmen Isaac Morleys gård. Där, den 30 april, föddes Thadeus och Louisa, men de överlevde inte länge, de dog inom några timmar efter födelsen.

Samma dag i den närliggande staden Warrensville i Ohio förlorade broder John Murdock sin hustru Julia, som just hade fött två friska tvillingar. Med en familj som nu bestod av fem barn kände sig broder Murdock oförmögen att ta hand om nykomlingarna och han bad Joseph och Emma att adoptera dem. Detta gjorde Joseph och Emma och med tacksamhet tog de emot de två spädbarnen, som hette Joseph och Julia, till sin familj. Tragiskt nog avled lille Joseph 11 månader senare i mars 1832, till följd av att ha utsatts för den kyliga kvällsluften medan han var sjuk i mässlingen när profeten tjärades och fjädrades av en fientlig pöbelhop. I och med denna död hade de sörjande föräldrarna nedlagt fyra av sina fem första barn i gravens vila, bara Julia överlevde.

Joseph och Emma Smith med de tvillingar som de adopterade strax efter det att deras egna små tvillingar hade dött. Joseph och Emma tog med tacksambet emot Joseph och Julia till sin egen familj, men lille Joseph dog i mars 1832.

Av Josephs och Emmas elva barn — nio föddes till dem och två adopterades — var det bara fem som levde till vuxen ålder: Julia, som föddes 1831; Joseph III, som föddes 1832; Frederick, som föddes 1836; Alexander, som föddes 1838 och David, som föddes i november 1844, fem månader efter sin fars död. Josephs och Emmas son på 14 månader, Don Carlos, avled år 1841 och en son som föddes 1842 avled samma dag som han föddes.

Under sin livstid förlorade Joseph Smith också tre bröder i förtid. Ephraim dog strax efter födseln år 1810. Josephs äldre bror Alvin avled år 1823 vid 25 års ålder och hans yngre bror Don Carlos avled år 1841, också vid 25 års ålder.

Profeten drabbades av en annan stor förlust när hans far, som han förlitade sig på för att få råd och kraft, avled i Nauvoo i Illinois 1840. När fader Smith insåg att hans död var nära förestående kallade han familjen till sin sjukbädd. Han sade till sin hustru: "När jag ser på mina barn och inser att de, trots att de uppfostrats till att utföra Herrens verk, ändå måste gå igenom svårigheter och prövningar så länge de lever på jorden, svämmar mitt hjärta över och jag bävar för att lämna er omgivna av fiender."¹

Därefter talade han till var och en av sina söner och döttrar och gav dem sin sista välsignelse. Enligt profetens mors uppteckningar uttalade han dessa uppmuntrande ord till profeten Joseph:

" 'Joseph, min son, du är kallad till en hög och helig kallelse. Du är kallad att utföra Herrens verk. Håll ut troget, så skall du bli välsignad och dina barn efter dig. Du skall få leva tills du har fullbordat ditt verk.'

Vid dessa ord utropade Joseph, gråtande: 'O, min far, skall jag det?' 'Ja', sade hans far, 'du skall få leva och framlägga planen för allt det arbete som Gud kräver av din hand. Detta är min döende välsignelse på ditt huvud i Jesu namn.'²

Utifrån dessa svåra erfarenheter från sitt eget liv och sin inspirerade förståelse för Frälsarens försoning kunde profeten Joseph Smith ge välbehövlig tröst till många sörjande heliga.

Joseph Smiths lärdomar

När en kär familjemedlem eller vän går bort finner vi stor tröst i att veta att vi skall träffa dem igen i den kommande världen.

Profeten talade vid en kyrkans konferens i Nauvoo den 7 april 1844. Han talade om sin vän King Follett, som nyligen hade avlidit: Kära heliga! Jag skulle vilja rikta er uppmärksamhet på ämnet om de döda under detta tal. Vår älskade broders, äldste King Fолletts, död, han som dödades i en brunn av en fallande sten, har föranlett mig till det. Hans vänner och släktingar har bett mig tala, men eftersom det finns många i denna församling som bor i denna stad och på andra ställen, vilka har förlorat vänner, så vill jag tala om ämnet i allmänhet och delge er min uppfattning, så långt jag förmår och så långt som jag inspireras av den Helige Anden att dröja vid detta ämne. Jag önskar era böner och er tro, att jag må ha den Allsmäktige Gudens lärdom och den Helige Andens gåva, så att jag kan framlägga det som är sant och som lätt kan förstås av er och att vittnesbördet må överföra övertygelse till era hjärtan och sinnen om sanningen i det jag skall säga ...

Jag vet att mitt vittnesbörd är sant och när jag därför talar till dessa sörjande, vad har de förlorat? Deras släktingar och vänner är endast skilda från sina kroppar för en kort tid. Deras andar, som existerade hos Gud, har liksom bara lämnat det jordiska tabernaklet för ett ögonblick, och de finns nu på en annan plats, där de samtalar med varandra på samma sätt som vi gör här på jorden ...

Vad kan vi trösta oss med när det gäller de döda? Vi har mer skäl att hysa de största förhoppningar och den största tröst för våra döda än något annat folk på jorden, för vi har sett dem vandra värdigt i vår mitt och sett dem somna in i Jesu armar ...

Ni som sörjer har skäl att glädjas då vi talar om äldste King Fолletts död, ty er make och far har gått bort för att vänta till de dödas uppståndelse — tills återstoden skall fullkomnas, ty vid uppståndelsen skall er vän uppstå till fullkomlig lycka och gå till celestial härlighet ...

Jag har bemyndigats att säga, genom den Helige Andens auktoritet, att det inte finns någon orsak för er att frukta, för han har gått till de rättfärdigas hem. Sörj inte, gråt inte. Jag vet detta genom den Helige Andens vittnesbörd som är i mig, och ni kan förvänta er att era vänner kommer fram för att möta er i den celestia världens gryning ...

Jag har en far, bröder, barn och vänner som har gått till andevärlden. De är borta endast ett ögonblick. De är i anden och vi skall snart mötas igen. Tiden är snart inne då basunen skall ljuda. Då vi går hädan får vi möta våra mödrar, fäder, vänner och alla som vi älskar, vilka har insomnat i Jesus. Där råder ingen rädsla för pöbelhopar, förföljelse eller oberättigade anklagelser och arresteringar, i stället råder där evig lycka.”³

Äldste Lorenzo D Barnes avled medan han verkade som missionär i England. Profeten talade om hans bortgång vid ett möte som hölls i det ofullbordade templet i Nauwoo: ”Jag skall säga er vad jag önskar. Om jag i morgon kallas att ligga i den där graven, låt mig då på uppståndelsens morgon få ta min far i hand och utropa ’min far’, och han skall svara ’min son, min son’ så snart klippan rämnar och innan vi kommer ut ur våra gravar.

Och är inte detta något som vi bör överväga? Jo, vi bör lära oss hur vi skall leva och hur vi skall dö. När vi lägger oss ner så tänker vi på hur vi skall gå upp på morgonen och det är behagligt för vänner att lägga sig ner tillsammans, slutna i kärlekens armar, för att sova och vakna upp i varandras famn och fortsätta samtalet.

Skulle ni anse det märkligt om jag berättade vad jag sett i en syn som rör detta intressanta ämne? De som har dött i Jesus Kristus kan i uppståndelsen förvänta sig att inträda i fullheten av den glädje som de hade eller förväntade sig här.

Så tydlig var synen att jag faktiskt såg människor innan de uppstigit ur graven, som om de långsamt var på väg upp. De tog varandra i hand och sade till varandra: ’Min far, min son, min mor, min dotter, min bror, min syster.’ Och när rösten kallar de döda att stå upp, vilken vore då, om vi antar att jag lagts bredvid min far, mitt hjärtas första glädje? Att möta min far, min mor, min bror, min syster. Och när de står bredvid mig omfamnar jag dem och de mig ...

För mig är tanken på tillintetgörelse värre än döden. Om jag inte kan hoppas på att åter få se min far, mor, bror, syster och mina vänner igen, skulle mitt hjärta brista, och jag gå ner i min grav. Förväntningen att få se mina vänner igen på uppståndelsens morgon gläder min själ och håller mig uppe i livets besvärigheter. Den är som om de hade företagit en lång resa och att vid deras återkomst få träffa dem igen med förökad glädje ...

Jag vill trösta Marcellus Bates [en medlem i kyrkan vars hustru hade avlidit]. Du skall snart i en härlig värld få umgås med din kamrat. Det gäller också vännerna till broder Barnes och alla de heliga som sörjer. Detta har varit en varnande röst för oss alla att vara allvarsamma och flitiga och lägga bort uppsluppenhet, fåfänga, stoj och dårskap och vara beredda på att dö i morgon.”⁴

Föräldrar som förlorar sina barn får ta emot dem i uppståndelsen på samma sätt som de lagt ner dem.

Vid tvååriga Marian Lyons begravning sade profeten: ”Återigen ljuder den varnande rösten i vår mitt, vilket visar det mänskliga livets osäkerhet. På mina lediga stunder har jag funderat över ämnet och ställt frågan hur det kommer sig att små barn, oskyldiga barn, tas ifrån oss, särskilt de som tycks vara de mest intelligenta och intressanta. De starkaste skäl jag kan finna är dessa: Den här världen är en mycket ogudaktig värld, och ... den blir alltmer ogudaktig och fördärvad ... Herren tar bort många, även i späda ålder, så att de må undgå människans missunnsamhet och den nuvarande världens sorger och ondska. De var alltför rena och alltför älskliga att bo på jorden. Om vi därför ser på saken ur rätt perspektiv så har vi skäl att fröjdas istället för att sörja eftersom de befriades från det onda, och vi skall snart ha dem igen ...

Den enda skillnaden mellan dem som dör unga och dem som dör gamla är att de unga lever längre i himlen och i evigt ljus och härlighet och blir lite fortare befriade från denna eländiga och ogudaktiga värld. Oaktat all denna härlighet förlorar vi den för ett ögonblick ur sikte och sörjer förlusten, men vi sörjer inte som de utan hopp.”⁵

Joseph Smith lärde att små barn "måste uppstå på samma sätt som de var när de dog" och att föräldrar kommer att möta sina barn med "samma ljuvlighet i det celestials riket".

"En fråga kan ställas — 'Kommer mödrar att ha sina barn i evig-heten?' Ja! Ja! Mödrar, ni skall ha era barn, för de skall ha evigt liv, för deras skuld är betald."⁶

"Barn ... måste uppstå på samma sätt som de var när de dog. Vi kan där möta våra ljuvliga barn med samma härlighet — samma ljuvlighet i det celestials riket."⁷

Joseph F Smith, kyrkans sjätte president, berättade: "Joseph Smith lärde att det lilla barnet som lades ner i graven skulle komma fram som ett barn vid uppståndelsen. Han pekade på modern till ett livlöst barn och sade till henne: 'Du skall få glädjen, nöjet och tillfredsställelsen att efter uppståndelsen fostra detta barn, tills det når sin andes fulla gestalt.' ...

År 1854 träffade jag min faster [Agnes Smith], hustru till min farbror Don Carlos Smith. Hon var mor till denna lilla flicka [Sophronia] som Joseph Smith, profeten, talade om när han berättade för modern att hon skulle få glädjen, nöjet och tillfredsställelsen att efter uppståndelsen fostra detta barn, tills det

når sin andes fulla gestalt, och att det skulle vara med en långt större glädje än hon möjligtvis kunde ha under jordelivet, därför att hon skulle vara fri från dödlighetens sorg, rädsla och begränsningar, och hon skulle veta mer än hon kunde veta i detta liv. Jag träffade denna änka, modern till detta barn, och hon berättade om denna omständighet och bar vittnesbörd för mig om att detta var vad profeten Joseph Smith sade när han talade på hennes lilla dotters begravning.”⁸

*Mary Isabella Horne och Leonora Cannon Taylor förlorade båda ett litet barn. Syster Horne erinrade sig att profeten Joseph Smith gav de två systrarna dessa tröstande ord: ”Han sade till oss att vi får ta emot dessa barn i uppståndelsens morgon på samma sätt som vi lade ner dem, i renhet och oskuld, och vi får ta hand om dem som deras mödrar. Han sade att barn skall uppstå på samma sätt som de lades ner, och att de får all nödvändig intelligens för att inneha troner, herradömen och makter.”*⁹

Även om vi sörjer när våra nära och kära går bort så kan vi förlita oss på att ”hela jordens Gud gör det som är rätt”.

*Vid begravningen av 24-årige Ephraim Marks förkunnade profeten: ”Detta är en mycket allvarlig och hemsk tid; jag har aldrig känt mig mer allvarsam. Den påminner mig om när min äldste bror, Alvin, dog i New York, och om min yngste bror, Don Carlos Smith, som dog i Nauvoo. Det har varit svårt för mig att leva på jorden och se dessa unga män, som vi vänt oss till för att få stöd och tröst, bli borttagna från oss mitt i sin ungdomstid. Ja, det har varit svårt för mig att förlika mig med dessa ting. Jag har ibland tänkt att jag skulle ha känt det lättare om jag själv blivit bortkallad om det hade varit Guds vilja, men jag vet att vi bör vara stilla och veta att det kommer från Gud, och förlika oss med hans vilja. Allt är väl. Det dröjer inte länge förrän vi alla kallas på ett liknande sätt: det gäller både mig och er.”*¹⁰

*Joseph Smith skrev till Emma Smith den 6 juni 1832: ”Det smärtade mig att höra att Hyrum hade förlorat sitt lilla barn. Jag tror att vi i viss mån kan förstå hur han känner, men vi måste alla förlika oss med vår lott och säga att Herrens vilja må ske.”*¹¹

Joseph Smith skrev till Emma Smith den 20 januari 1840: ”Jag fick ett brev från Hyrum som gladde mitt hjärta, för jag fick veta att min familj levde. Dock sörjer mitt hjärta över dem som har tagits ifrån oss, men inte utan hopp, för jag skall se dem igen och vara tillsammans med dem. Därför kan vi förlika oss mer med Guds handlingssätt.”¹²

”Med avseende på de döda i Sion så vill vi sörja med dem som sörjer, men kom ihåg att hela jordens Gud gör det som är rätt.”¹³

”Många dödsfall har lämnat efter sig en melankolisk efter smak, men vi kan inte undvika dem. När Gud talar från himlarna och kallar oss dit måste vi underkasta oss hans befallning.”¹⁴

Vid James Adams begravning sade profeten: ”Jag såg honom för första gången i Springfield [i Illinois] när jag var på väg från Missouri till Washington. Han sökte upp mig som främling, tog mig till sitt hem, uppmuntrade mig och gav mig stöd och gav mig pengar. Han har varit en mycket nära vän ... Han har haft uppenbarelser om sin bortgång och har gått till ett viktigare arbete. När människor är förberedda är det bättre för dem att gå vidare. Broder Adams har gått för att öppna en ännu vidare dörr för de döda. De rättfärdigas andar är upphöjda till ett större och härligare verk, sålunda är deras hädanfärd till andarnas värld till välsignelse för dem.”¹⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Vad tänker eller känner du när du läser redogörelserna på sidorna 171–173? Hur kan dessa upplevelser ha bidragit till profeten Josephs sätt att undervisa om döden och uppståndelsen?
- Detta kapitel innehåller budskap från Joseph Smith till dem som sörjde nära och käras död (s 172–177). I dessa budskap gav profeten hopp och tröst genom att undervisa om evangeliets lära och visa sina åhörare hur de kunde tillämpa dessa

lärdomar. När du funderar över nära och kära som har gått bort eller kanske snart kommer att göra det, vilka evangeliesanningar är till tröst för dig? Varför är dessa sanningar viktiga för dig?

- Läs rådet som Joseph Smith gav när han talade vid äldste Barnes' död, bland annat om "hur vi skall leva och hur vi skall dö" (s 173–174). Vad innebär detta råd för dig? Fundera över hur ditt liv kan förändras om du följer hans råd.
- Gå igenom profetens ord till föräldrar vars små barn har gått bort (s 174–176). Hur kan dessa lärdomar ge hopp till sorgande föräldrar?
- Studera Joseph Smiths råd om att förlika oss med Guds vilja när nära och kära går bort (s 176–177). Hur påverkas våra känslor av att vi beslutar oss för att acceptera Guds vilja? våra ord och våra handlingar? På vilka sätt kan vårt beslut hjälpa andra?

Skriftställen som bör till detta ämne: Johannes 20:1–29; Mosiah 16:7–8; Alma 40:11–12; Moroni 8:11–20; L&F 42:45–46

Slutnoter

1. Joseph Smith den äldre, citerad i Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 18, s 5, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Joseph Smith den äldre, välsignelse given till Joseph Smith strax före Joseph Smith den äldres död 14 september 1840 i Nauvoo, Illinois; citerad i Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1845 manuskript, s 298, Kyrkans arkiv.
3. *History of the Church*, 6:302–303, 310–311, 315–316; ord inom klammer i originalet; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.
4. *History of the Church*, 5:361–363; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
5. *History of the Church*, 4:553–554; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
6. *History of the Church*, 6:316; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.
7. *History of the Church*, 6:366; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
8. Joseph F Smith, "Status of Children in the Resurrection", *Improvement Era*, maj 1918, s 571.
9. Mary Isabella Horne, citerad i *History of the Church*, 4:556, fotnot; ur hennes uttalande den 19 november 1896, i Salt Lake City, Utah.

10. *History of the Church*, 4:587; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
11. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 6 juni 1832, Greenville, Indiana; Chicago Historical Society, Chicago, Illinois.
12. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 20 jan 1840, Chester County, Pennsylvania; Chicago Historical Society, Chicago, Illinois.
13. *History of the Church*, 1:341; ur ett brev från Joseph Smith till bröderna i Missouri, 21 april 1833, Kirtland, Ohio.
14. *History of the Church*, 4:432; ur ett brev från Joseph Smith till Smith Tuttle, 9 okt 1841, Nauvoo, Illinois.
15. *History of the Church*, 6:51–52; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och införd i *Times and Seasons*, 15 sep 1843, s 331; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.

Upprätta Sions sak

”Uppbyggandet av Sion är en sak som har intresserat Guds folk i varje tidsålder. Det är ett ämne som profeter, präster och konungar har stannat inför med särskild glädje och fröjd.”

Ur Joseph Smiths liv

I början av juni 1831, bara några veckor efter det att insamlingen från New York till Ohio var fullbordad, församlades de heliga i Kirtland till en kyrkans konferens. Den 7 juni, dagen efter konferensens slut, fick Joseph Smith en uppenbarelse som vände kyrkans medlemmars tankar mot Sion: ”Nästa konferens ... skall hållas i Missouri på den jord, som jag skall helga åt mitt folk.” (L&F 52:2)

De heliga var djupt intresserade av att upprätta Sion — en helig stad, en fridens tillflyktsort dit de heliga kunde fly från världens ogudaktighet. För att förbereda de heliga hade Herren upprepade gånger rått de heliga att ”söka att frambringa och upprätta Sions sak”. (L&F 6:6; 11:6; 12:6; se också 14:6.) Nu skulle kyrkans ledare omedelbart ge sig av för att avgöra platsen för Sion. Joseph Smith, Sidney Rigdon och andra påbörjade den 150 mil långa färden till Jackson County i Missouri den 19 juni. De tog sig fram via vatten, häst och vagn och gick många kilometer till fots. Resan var mödosam och svår men profeten kände Herrens beskyddande omvårdnad: ”Oaktat det fördärv och de styggelser som låg i tiden och det onda sinnelag som vi utsattes för på grund av vår tro på Mormons bok på många platser och bland olika personer, har Herren fortsatt att visa kärleksfull omvårdnad mot oss dag efter dag, och vi har gjort det till en regel att närhelst det varit möjligt läsa ett kapitel i Bibeln och be. Dessa stunder av tillbedjan har gett oss stor tröst.”¹

I mitten av juli anlände profeten till västra Missouri, ett vackert område med en böljande bördig prärie, översållad av blommor. Där, som svar på hans begäran att få veta den exakta platsen för Sion, uppenbarade Herren att ”den plats som nu kallas Independence är medelpunkten, och platsen för templet ligger västerut på en tomt icke långt från tingshuset” (L&F 57:3) och att landområden skulle inköpas. Den 2 augusti kom Joseph Smith och andra samman för att bygga Sion. Profeten skrev: ”Jag hjälpte Colesvilles gren av kyrkan med att lägga första stocken till ett hus, som grund för Sion i samhället Kaw, två mil väster om Independence. Stocken bars och lades på plats av tolv män för att hedra Israels tolv stammar. På samma gång helgades genom bön Sions land och invigdes av äldste Sidney Rigdon för de heligas insamling. Det var en tid av glädje för de närvarande, och här gavs en glimt av framtiden, den tid som kommer att bli till glädje för de trofasta.”² Följande dag invigde profeten tempelplatsen.

De heliga från Colesville i New York var bland de första av kyrkans medlemmar att bosätta sig i Missouri. De hade företagit den mödosamma resan från New York till Kirtland i Ohio, men hade bara bott i Ohio ett kort tag innan de fick befallning att resa till Missouri. Polly Knight, en medlem i Colesvilles gren, färdades till Sion bara för att dö där en vecka senare. Även om hennes hälsa sviktade hade hon beslutat sig för att hålla ut. Hennes son skrev: ”Hon somnade in lugnt och stilla i glädje över evangeliets nya och eviga förbund, prisande Gud över att hon hade fått leva att se Sions land ... Broder Joseph Smith var närvarande vid min mors begravning och talade till oss på ett mycket vederhäftigt och trösterikt sätt.”³ Även om profeten strax återvände till Kirtland och fortsatte att leda kyrkan därifrån fram till 1838, var det många heliga som fortsatte att flytta till Missouri.

De heliga arbetade flitigt på att bygga upp Sion, men i slutet av 1833 hade de drivits ut från sina hem i Jackson County genom svår förföljelse, och lämnat sina drömmar att upprätta Sion och bygga ett tempel där bakom sig. Genom profeten Joseph Smith uppenbarade Herren att villkoren för att återlösa Sion i detta land ännu inte var uppfyllda och att upprättandet av Sion måste ”vänta en liten tid”. (L&F 105:9)

Joseph Smiths lärdomar

Herren utsåg Jackson County i Missouri till Sions land — en plats där de heliga på Joseph Smiths tid skulle insamlas och där den heliga staden Sion slutligen skulle byggas.

”I juni [1831] fick jag i en himmelsk syn befallning att färdas till de västra delarna av staten Missouri och där ange den plats som skulle utgöra medelpunkten för begynnelsen av insamlingen av dem som omfattar det eviga evangeliets fullhet. Följaktligen företog jag resan med vissa av mina bröder, och efter en lång och mödosam färd, efter många prövningar och umbäranden, anlände vi till Jackson County i Missouri. Efter det att jag sett mig omkring i trakten och flitigt sökt Gud i bön så uppenbarade han sig för oss och tillkännagav för mig och andra den plats där han hade för avsikt att börja insamlingsverket och uppbyggandet av en ’helig stad’, vilken skulle kallas Sion — Sion eftersom det är en plats för rättfärdighet, och alla de som bygger den skall dyrka den sanne och levande Guden, och alla tro på en lära, ja, vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi, lära. ’Hör, dina väktare ropar med hög röst, de jublar alla, ty de skall med egna ögon få se HERREN bringa åter Sion.’ [Se Jes 52:8; se också Mos 12:22.]”⁴

I början av 1830-talet försökte de heliga lägga grundvalen till Sion i Jackson County i Missouri enligt Herrens befallning, men kunde inte göra det eftersom de inte var andligt förberedda. Profeten Joseph Smith sade följande om tidpunkten för Sions upprättande: ”Jag har inte genom något meddelande från Anden fått veta att Sion har förverkat sitt krav på en celestial krona, trots att Herren har låtit det lida så här, förutom att enskilda kan ha varit olydiga och övergett det nya förbundet. Alla sådana kommer att avslöjas genom sina gärningar, när tiden är inne. Jag har alltid förväntat mig, att Sion skulle lida någon slags hemsökelse, efter vad jag har kunnat utläsa av de befallningar som givits. Men jag vill påminna er om ett visst ställe i en av dem, vilken säger, att efter mycken hemsökelse kommer välsignelsen. [Se L&F 58:4.] Genom denna och även andra, och också en som jag nyligen tog emot, vet jag, att Sion i Herrens bestämda tid skall förlössas, men hur många dess dagar av rensning, svårigheter och elände skall

bli, det har Herren fördolt för mina ögon. Då jag frågar Herren om detta säger hans röst: Var lugna och vet att jag är Gud! Alla som lider för mitt namns skull skall regera med mig, och den som nedlägger sitt liv för min skull skall finna det igen ... Må Gud bevilja att det trots [våra] stora prövningar och lidanden inte skall finnas någonting som skiljer oss från Kristi kärlek. [Se Rom 8:35–39.]”⁵

Vi bygger upp Sions sak genom att bli ett folk som är rena i hjärtat och genom att arbeta flitigt med ett hjärta och ett sinne.

”Uppbyggandet av Sion är en sak som har intresserat Guds folk i varje tidsålder. Det är ett ämne som profeter, präster och konungar har stannat inför med särskilt glädje och fröjd. De har sett framåt med glädjefull förväntan till den dag vi lever i, och eldade av himmelsk och fröjdefull förväntan har de sjungit och skrivit och profeterat om denna vår dag, men de har gått bort utan att ha sett den. Vi är det gynnade folk som Gud har utvalt att förverkliga de sista dagarnas härlighet. Vi har fått möjlighet att se, delta i och hjälpa till med att bygga upp de sista dagarnas härlighet.”⁶

”Varhelst de heliga samlas finns Sion, vilket varje rättfärdig man bygger upp till en trygghetens plats för sina barn.”⁷

”Här och där kommer det att finnas en stav [i Sion] för de heligas insamling ... Där blir era barn välsignade, och ni får välsignelser mitt ibland vänner. Evangeliets nät samlar in alla slags människor ...

Vårt största ändamål bör vara att bygga Sion ... Tiden kommer snart, när ingen skall ha frid utom i Sion och dess stavar.”⁸

”Angående uppbyggandet av Sion: Det måste ske enligt Jehovas föreskrifter, genom himlens uppenbarelser.”⁹

”Om Sion inte vill rena sig, så att det i hans ögon är rättfärdiggjort i alla avseenden, skall han söka sig ett annat folk, för hans verk skall fortgå tills dess Israel är samlat, och de som inte vill höra hans röst må veta, att de skall få känna hans vrede. Låt mig säga till er: Sök att rena er och även alla Sions invånare, så att Herrens vrede inte upptänds. Omvänd er, omvänd er, så lyder Guds röst

"Varhelst de heliga finns är Sion, vilket varje rättfärdig man bygger upp till en trygghetens plats för sina barn."

till Sion; och även om det ser märkligt ut, så är det likväl sant, att mänskligheten skall fortsätta i sin självrättfärdighet, till dess att deras ogudaktighet avslöjas, och det som göms i deras hjärtan uppenbaras för människors åsyn. Jag säger till er (och vad jag säger till er, det säger jag till alla) att lyssna till Guds varnande röst, annars faller Sion, och Herren svär i sin vrede att Sions invånare inte skall inträda i hans vila."¹⁰

"Så länge som orättfärdiga handlingar tillåts i kyrkan kan den inte bli helgad, ej heller kan Sion återlösas."¹¹

"Låt var och en verka för att förbereda sig för vingården och avsätta lite tid åt att trösta de sörjande, förbinda de förkrossade, återvinna den avfällige, återföra den vilsegångna, att åter inbjuda i riket dem som har blivit avskurna genom att uppmuntra dem att anstränga sig medan dagen varar och utöva rättfärdighet, och med ett hjärta och ett sinne förbereda sig för att hjälpa till med Sions återlösning, detta gudomliga löftens land, där de villiga och lydiga skall bli välsignade ...

[Vi] ber till vår himmelske Fader att ni skall vara mycket bedjande, mycket ödmjuka och mycket kärleksfulla, att ni skall arbeta flitigt, andligt och timligt, på Sions återlösning, att de rena i hjärtat skall återvända sjungande sånger av evig glädje för att uppbygga dess öde platser, och möta Herren när han kommer i sin härlighet. [Se L&F 101:18.]”¹²

**Sion, det nya Jerusalem, skall grundläggas
på det amerikanska fastlandet.**

Trosartiklarna 1:10: ”Vi tror på Israels bokstavliga insamling och de tio stammarnas återkomst, att Sion (Nya Jerusalem) kommer att grundläggas på det amerikanska fastlandet.”¹³

”Den Sions stad som David talade om i 102:a psalmen skall byggas på det amerikanska fastlandet, och ’HERRENS friköpta skall vända tillbaka och komma till Sion med jubel. Evig glädje skall kröna deras huvuden’. [Jes 35:10] Då skall de undkomma gisslet som far fram som en översvämmande flod över landet. Men Juda skall få sin befrielse i Jerusalem. [Se Joel 2:32; Jes 26:20–21; Jer 31:12; Ps 1:5; Hes 34:11–13.] Dessa är vittnesbörd om att den gode herden skall kalla sina får och föra dem ut ur alla nationer, där de har varit skingrade under en molnig och mörk dag, till Sion och till Jerusalem.”¹⁴

”Jag skall börja med att citera från Enoks profetia om de sista dagarna: ’Jag skall sända rättfärdighet ned från himmelen och sanning skall jag bringa fram ur jorden att vittna om min Enfödde, om hans uppståndelse från de döda [jag förstår att med detta menas den fysiska kroppens uppståndelse], ja, också om alla människors uppståndelse. Jag skall låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden såsom en flod för att samla mina utvalda från jordens fyra hörn till en plats, som jag skall bereda, en Helig Stad, att mitt folk må omgjorda sina länder och se fram mot tiden för min tillkommelse, ty där skall mitt tabernakel vara, och den skall kallas Sion, ett nytt Jerusalem.’ [Moses 7:62]

Med detta citat förstår jag att ... rättfärdighet och sanning skall översvämma jorden. Nu frågar jag: Hur skall rättfärdighet och sanning översvämma jorden? Jag skall svara. Människor och änglar skall samarbeta för att åstadkomma detta stora verk, och Sion,

ja ett nytt Jerusalem, skall beredas för de utvalda, som skall samlas från jordens fyra hörn och upprätta en helig stad, för Herrens tabernakel skall vara med dem ...

'Se, detta folk vill jag stadfästa i detta land för att uppfylla förbundet, som jag gjorde med eder fader Jakob, och det skall bliva ett nytt Jerusalem.' [3 Nephi 20:22] Nu får vi i Mormons bok veta vilken kontinent och vilket landområde som det nya Jerusalem skall byggas på, och den måste lyftas upp enligt den syn som Johannes hade på ön Patmos.

Nu kommer många att känna sig benägna att säga att detta nya Jerusalem som det talas om är det Jerusalem som byggdes av judarna på den östra kontinenten. Men som ni ser i Johannes Uppenbarelse 21:2 fanns det ett nytt Jerusalem som kom ner från himlen, från Gud, klätt som en brud för sin brudgum, och att efter detta fördes uppenbararen bort av Anden, till ett stort och högt berg, och såg den stora och heliga staden komma ner från himlen från Gud. Det talas om två städer här. Eftersom allting om detta ämne inte kan rymmas i ett brev skall jag kortfattat säga att det finns ett nytt Jerusalem som skall grundas på denna kontinent, och dessutom skall Jerusalem åter uppbyggas på den östra kontinenten. [Se Ether 13:1–12.] 'Se, Ether såg Kristi dagar, och han talade om ett nytt Jerusalem i detta land. Han talade även om Israels hus och det Jerusalem varifrån Lehi skulle komma — att sedan det blivit förstört, det åter skulle bliva uppbyggt, en Herrens heliga stad. Men det kunde icke bliva ett nytt Jerusalem, ty det hade varit till i gamla dagar.' [Ether 13:4–5]¹⁵

Om Sion i de sista dagarna har profeterna sagt: Libanons härlighet skall komma till henne, både cypress och platan och buxbom, för att pryda platsen för hans helgedom, att platsen för hans fötter skall vara härlig. [Se Jes 60:13.] Han skall låta guld komma istället för koppar, silver istället för järn, koppar istället för trä och järn i stället för sten. [Se Jes 60:17.] Och där skall en festmåltid med utsökta rätter ges till de rättfärdiga, [se Jes 25:6] ja, när Herrens härlighet kommer för att välsigna hans folk, kommer människors beräkningar och världsliga fåfånga att försvinna och vi kommer att utropa: 'Från Sion, fullkomlig i skönhet, träder Gud fram i glans.' [Ps 50:2]¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Lägg i detta kapitel märke till hur profeten Joseph Smith använder ordet *Sion* när han talar om konkreta platser och Herrens folk. Hur hjälper dig ordets användningar att förstå vad det innebär att bygga upp Sion? (När du funderar över eller diskuterar denna fråga vill du kanske läsa Läran och förbunden 97:21.)
- I stycket som börjar längst ner på sidan 183 berättar Joseph Smith om sin önskan att få veta när Sions stad skulle upprättas i Jackson County i Missouri. Vad kan vi lära oss av Herrens svar på Joseph Smiths böner?
- Läs det andra stycket på sidan 184 och identifiera därefter några platser där de heliga insamlas. Hur kan vi bygga upp Sion på dessa platser?
- Gå igenom det tredje och fjärde stycket på sidan 184 och fundera över hur kyrkans stavar bidrar med trygghet och frid. På vilka sätt har du blivit välsignad av att komma samman med andra medlemmar i din stav?
- Hur kan profetens råd om att bygga upp Sion tillämpas i våra hem?
- Profeten Joseph lärde att i arbetet med att bygga upp Sion ingår att vi måste rena oss själva. Hur kan vi följa detta råd? (Se exempel på s 184–186.) Varför tror du att den enskilde måste vara ren innan Sion kan återlösas?
- Gå igenom Joseph Smiths profetior om de två heliga städerna (s 186–187). Vilken roll spelar vi i uppfyllandet av dessa profetior?

Skriftställen som bör till detta ämne: Johannes Uppenbarelse 21:1–27; L&F 45:65–71; 97:18–25; 103:1–7; Moses 7:16–21, 62–69

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:188–189; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 126–127, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 1:196; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 137, Kyrkans arkiv.
3. Newel Knight, *Autobiography and Journal*, ca. 1846, s 32, 34, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 2:254; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, sep 1835, Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, sep 1835, s 179–180.
5. *History of the Church*, 1:453–454; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till Edward Partridge och andra, 10 dec 1833, Kirtland, Ohio.
6. *History of the Church*, 4:609–610; ur "The Temple", en ledare införd i *Times and Seasons*, 2 maj 1842, s 776; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
7. Citerad av Martha Jane Knowlton Coray, som nedtecknade en predikan som Joseph Smith höll i Nauvoo, Illinois; Martha Jane Knowlton Coray, *Notebook*, Kyrkans arkiv; denna predikan är daterad 19 juli 1840 i syster Corays anteckningsbok, men predikan hölls troligen vid ett senare datum.
8. *History of the Church*, 3:390–391; ord inom klammer i originalet; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
9. *History of the Church*, 5:65; ur "The Government of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jul 1842, s 858; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
10. *History of the Church*, 1:316; ur ett brev från Joseph Smith till William W Phelps, 11 jan 1833, Kirtland, Ohio; detta brev är felaktigt daterat 14 januari 1833 i *History of the Church*.
11. *History of the Church*, 2:146; ur ett brev från Joseph Smith till Lyman Wight och andra, 16 aug 1834, Kirtland, Ohio.
12. *History of the Church*, 2:229–230, fotnot; styckeindelning ändrad; ur "To the Saints Scattered Abroad", *Messenger and Advocate*, jun 1835, s 138.
13. Trosartiklarna 1:10.
14. *History of the Church*, 1:315; ur ett brev från Joseph Smith till N C Saxton, 4 jan 1833, Kirtland, Ohio; Saxton omnämns felaktigt som "N. E. Seaton" i *History of the Church*.
15. *History of the Church*, 2:260–262; den första parentesen i det första stycket i originalet; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, nov 1835, Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, nov 1835, s 209–210.
16. *History of the Church*, 1:198; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 139, Kyrkans arkiv.

När profeten Joseph Smith tog emot uppenbarelser var han ofta tillsammans med andra ledare i kyrkan, med någon som nedtecknade hans ord samtidigt som han tog emot dem från Herren.

Uppenbarelse och den levande profeten

”Himlens stora lag [förkunnar] att ingenting någonsin sker på jorden utan att hemligheten uppenbaras för hans tjänare profeterna.”

Ur Joseph Smiths liv

I Kirtland i Ohio fick profeten Joseph Smith en ström av uppenbarelser, vilket gjorde denna period mycket betydelsefull under upprättandet av kyrkans lära och styrelsesätt. När profeten tog emot dessa uppenbarelser var han ofta tillsammans med andra ledare i kyrkan, med någon som nedtecknade hans ord samtidigt som han tog emot dem från Herren. Dessa uppenbarelser kom ofta till honom som svar på bön. Parley P Pratt, som senare blev medlem av de tolv, var närvarande när profeten tog emot den uppenbarelse som nu utgör Lärans och förbunden 50. Äldste Pratt erinrade sig:

”När vi hade förenat oss i bön i hans översättningsrum dikterade han i vår närhet följande uppenbarelse. Varje mening framstades långsamt och mycket tydligt, och med en paus efter varje mening, tillräckligt lång för att den skulle hinna nedtecknas av en vanlig skrivare för hand ... Det förekom aldrig någon tvekan, upprepning eller att man läste tillbaka för att få sammanhanget.”¹

Även om en del uppenbarelser hade skrivits ner för hand för personlig användning hade kyrkans medlemmar i allmänhet inte tillgång till dem. Joseph Smith visste att Guds uppenbarelser var av sådan betydelse att de noggrant måste bevaras och göras tillgängliga för världen. I november 1831, vid en särskild konferens som hölls i Hiram i Ohio, beslutade sig profeten och andra ledare i kyrkan för att publicera ett urval av de uppenbarelser

som profeten dittills hade tagit emot. När detta beslut hade fattats fick profeten ett gudomlig meddelande som Herren kallade för ett ”förord till boken med mina befallningar”. (L&F 1:6) Denna uppenbarelse, som nu utgör Läran och förbunden kapitel 1, visade att Herren godkänt uppenbarelserna för utgivning och förklarade hans syfte med att ge dem. ”Rannsaken dessa bud”, förkunnade Herren, ”ty de äro sanna och trovärdiga och de profetior och löften, som de innehålla, skola alla gå i fullbordan.” (L&F 1:37) Efter att ha fått uppenbarelsen uppläst för sig på konferensens andra dag, ”reste sig [profeten] upp och uttryckte sina känslor och tacksamhet” för detta tecken på Herrens godkännande.²

Efter konferensen, erinrade sig profeten, ”var jag sysselsatt med att noga gå igenom befallningarna och närvara vid konferenser, i nästan två veckor, eftersom vi från den första till den tolfte november höll fyra särskilda konferenser. Under den sista ... konferensen röstade man för att uppenbarelserna är värda all världens rikedomar”. På konferensen förkunnades också att uppenbarelserna utgör ”kyrkans grundval i dessa sista dagar samt till nytta för världen, eftersom de visar att nycklarna till vår Frälsares rikets hemligheter åter anförtrotts människan, och att evighetens rikedomar ligger inom räckhåll för dem som är villiga att leva av varje ord som utgår från Guds mun”.³

Handskrivna kopior av uppenbarelserna fördes till William W Phelps i Missouri för att publiceras som Befallningarnas bok. Broder Phelps, som befallts av Herren att bege sig till Missouri och bli tryckare för kyrkan (se L&F 57:11), började snart sätta typerna till boken. Men den 20 juli 1833 förstörde en pöbelhop tryckpressen och störde delen av de tryckta sidorna. Några av de lösa sidorna räddades av medlemmar i kyrkan och bands samman, men boken publicerades aldrig officiellt. År 1835 publicerades de uppenbarelser som var avsedda för Befallningarnas bok, jämte många ytterligare uppenbarelser, i Kirtland under namnet Läran och förbunden. Med ytterligare uppenbarelser som har lagts till sedan 1835 utgör denna bok ett vittne om att Gud talar idag genom sin levande profet, kyrkans president, till kyrkans välsignelse och vägledning.

Joseph Smiths lärdomar

Gud har alltid väglett sitt folk och sin kyrka genom uppenbarelse.

Trosartiklarna 1:9: ”Vi tror allt vad Gud har uppenbarat, allt vad han nu uppenbarar och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike.”⁴

”Vi kan aldrig förstå det som hör Gud och himlen till utom genom uppenbarelse. Vi kan förändliga och uttrycka åsikter i all evighet, men det är utan myndighet.”⁵

”Läran om uppenbarelse är långt större än läran om ingen uppenbarelse, för en sanning uppenbarad från himlen är värd alla sekteriska uppfattningar som finns.”⁶

”Frälsning kan inte komma utan uppenbarelse. Det är meningslöst för någon att verka utan den ... Ingen kan vara en Jesu Kristi tjänare utan att ha ett vittnesbörd om Jesus, och detta är profetians ande. [Se Upp 19:10.] Närhelst frälsning har meddelats, har det skett genom vittnesbörd. Människor i vår tid vittnar om himmel och helvete, men har varken skådat det ena eller det andra, och jag vill påstå att ingen känner till dessa ting utom genom uppenbarelse.”⁷

”Jesus lärde: ’På denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den.’ [Matt 16:18] Vilken klippa? Uppenbarelsens.”⁸

”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundades på direkt uppenbarelse, som Guds sanna kyrka alltid grundats enligt skrifterna, (Amos 3:7, och Apg 1:2) och genom Guds vilja och välsignelser har jag hittills varit ett redskap i hans händer till att föra fram Sions sak.”⁹

Profeten talade vid en kyrkans konferens i april 1834: ”President Joseph Smith den yngre läste andra kapitlet av Joels profetia, bad och talade till konferensen på följande sätt: ... ’Vi befinner oss i en annorlunda situation än något annat folk som någonsin existerat på jorden. Därför passar de tidigare uppenbarelsorna inte våra förhållanden, ty de gavs åt andra människor som var före oss. Men i dessa sista dagarna skulle Gud kalla en

återstod genom vilket det skulle ske en befrielse, i såväl Jerusalem som i Sion. [Se Joel 2:32.] Om alltså Gud inte längre skulle ge några uppenbarelser, var skulle vi då finna Sion och denna återstod? ...

Presidenten skildrade därefter hur han tog emot och översatte Mormons bok, uppenbarelsen om Arons prästadöme, kyrkans organisation 1830, uppenbarelsen om det högre prästadömet och hur den Helige Andens gåva utgöts över kyrkan, och sade: 'Ta bort Mormons bok och uppenbarelserna, och var är då vår religion? Vi har ingen.' ¹⁰

**Kyrkans president är utsedd att ta emot
uppenbarelse från Gud till kyrkan. Enskilda kan
få uppenbarelse för sina egna ansvarsområden.**

"Jesus ... satte i sin kyrka först och främst apostlar, för det andra profeter till ämbetets verk, för att fullkomna de heliga och så vidare ... himlens stora lag [förkunnar] att ingenting någonsin sker på jorden utan att hemligheten uppenbaras för hans tjänare profeterna, enligt Amos 3:7."¹¹

I september 1830 flyttade Joseph och Emma Smith från Harmony i Pennsylvania till Fayette i New York. När de kom fram upptäckte de att en del heliga hade bedragits av falska anspråk på uppenbarelse: "Till vår sorg ... upptäckte vi snart att Satan hade legat på lur för att bedra och uppsluka vem han kunde. Broder Hiram Page hade i sin ägo en viss sten varigenom han fick vissa 'uppenbarelser' angående Sions uppbyggande, kyrkans ordning o s v, vilka helt och hållet stred mot ordningen i Guds hus, såsom den fastställts i Nya testamentet och i våra uppenbarelser på senare tid. Då ett konferensmöte hade utsatts till den 26 september ansåg jag det klokt att inte göra mycket mera än samtala med bröderna om frågan förrän konferensen var samlad. Men då jag fann att många och i synnerhet familjen Whitmer och Oliver Cowdery trodde på vad denna sten 'uppenbarat', ansåg vi det klokast att fråga Herren i en så viktig angelägenhet, och innan konferensen sammanträdde fick vi följande:

'Uppenbarelse given till Oliver Cowdery i Fayette i New York, september 1830.

”Men se, sannerligen, sannerligen säger jag dig: Ingen skall utses till att mottaga befallningar och uppenbarelser i denna kyrka utom min tjänare Joseph Smith den yngre, ty han får dem liksom Moses. Du skall åtlyda det som jag giver honom ...

Du skall icke befalla honom som är över dig och i ledningen för kyrkan, ty åt honom har jag givit nycklarna till hemligheterna och de förseglade uppenbarelserna, tills jag utser en annan i hans ställe ...

Åter, du skall taga din broder, Hiram Page, mellan fyra ögon och säga till honom, att det som han skrivit efter den stenen icke är av mig, utan Satan bedrager honom, ty se, detta har icke blivit honom givet, ej heller skall åt någon av kyrkan givas något som står i strid med kyrkans förbund.

Ty allting måste ske med ordning och genom enhälligt bifall i kyrkan genom trons bön.” [L&F 28:2–3, 6–7, 11–13] ...

Slutligen sammanträdde vår konferens. Frågan om den tidigare nämnda stenen diskuterades, och efter mycket övervägande avsåde sig broder Page samt hela den närvarande kyrkan tron på nämnda sten och allt som sammanhörde därmed, till allas vår ömsesidiga tillfredsställelse och glädje.’ ”¹²

”Presidenterna eller [första] presidentskapet är satta över kyrkan, och uppenbarelser om Guds sinne och vilja till kyrkan måste komma genom presidentskapet. Detta är himmelens ordning och [melkisedekska] prästadörets makt och privilegium. Det är också varje ämbetsmans i denna kyrka privilegium att få uppenbarelser beträffande det som angår hans egen speciella kallelse och plikt i kyrkan.”¹³

”Vi anser oss inte bundna att ta emot någon uppenbarelse från någon man eller kvinna utan att hon blivit vederbörligt insatt och ordinerad till denna myndighet och givit tillräckliga bevis därpå ...

Det är stridande mot Guds plan att någon medlem av kyrkan eller någon annan får instruktioner för dem som har högre myndighet än de själva. Därav ser du det olämpliga i att följa dem, men om en person får en syn eller ett besök av en himmelsk budbärare, måste detta blott vara för den personens eget bästa och undervisning, ty kyrkans grundläggande principer, styrelse och lära tillhör rikets nycklar.”¹⁴

Kyrkans president förmedlar Guds ord till oss i vår tid och generation.

Heber C Kimball

*Heber C Kimball berättade under sin tid som rådgivare till president Brigham Young: "Broder Joseph Smith sade många gånger till broder Brigham, mig själv och andra att han var Guds representant för oss, att undervisa, leda oss och tillrättavisa dem som gör fel."*¹⁵

Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, berättade: "Jag vill nämna ett särskilt möte som jag närvarade vid i Kirtland i min ungdom. Vid det mötet

gjordes en del uttalanden ... angående de levande oraklen och Guds skrivna ord ... En ledande man i kyrkan ställde sig upp och talade om ämnet och sade: 'Ni har Guds ord framför er här i Bibeln, Mormons bok och Läran och förbunden. Ni har Guds skrivna ord och ni som ger uppenbarelser skall ge uppenbarelser i enlighet med dessa böcker, eftersom det som är skrivet i dessa böcker är Guds ord. Vi bör begränsa oss till dem.'

När han hade slutat vände sig broder Joseph till broder Brigham och sade: 'Broder Brigham, jag vill att du kommer fram till talarstolen och säger oss vad du anser om de levande oraklen och Guds skrivna ord.' Broder Brigham ställde sig i talarstolen, tog Bibeln och lade ner den, tog Mormons bok och lade ner den, och han tog Läran och förbunden och lade ner den framför sig, och han sade: 'Här finns Guds skrivna ord till oss angående Guds verk från världens begynnelse och nästan fram till vår tid. Och nu', sade han, 'i jämförelse med de [levande] oraklen betyder dessa böcker ingenting för mig. Dessa böcker förmedlar inte Guds ord direkt till oss nu, såsom en profets ord eller som en man som bär det heliga prästadömet i vår tid och generation. Jag vill hellre ha de levande oraklen än allt som är skrivet i böckerna.' Detta var hans tals inriktning. När han slutat sade broder Joseph till församlingen: 'Broder Brigham har sagt er Herrens ord, och han har sagt er sanningen.'¹⁶

*Brigham Young, kyrkans andre president, erinrade sig: "För många år sedan konstaterade profeten Joseph att om folket hade tagit emot de uppenbarelser han hade i sin ägo och med vishet agerat utifrån dem, enligt Herrens föreskrifter, så skulle deras förmåga att göra och förstå ha legat många år före än vad de då var."*¹⁷

Vi stöder kyrkans president och andra ledare i kyrkan genom att be för dem och ge akt på deras råd.

Joseph Smith nedtecknade följande händelse vid invigningen av templet i Kirtland den 27 mars 1836: "Jag höll sedan ett kort tal och anmodade de många kvorumen och hela församlingen med heliga, att stödja presidentskapet som profeter och siare och att stödja dem i sina böner. Alla förband sig att göra detta genom att räcka upp handen.

Jag anmodade sedan kvorumen och församlingen med heliga att stödja de tolv apostlarna, som var närvarande, som profeter, siare, uppenbarare och särskilda vittnen för alla jordens nationer, att de innehar rikets nycklar att låsa upp det, eller se till att det görs, bland dem, och att uppehålla dem i sina böner, vilket de instämde i genom att stå upp.

Därefter uppmanade jag kvorumen och församlingen med heliga att stödja de sjuttios presidenter ... och att uppehålla dem i sina böner, vilket de gjorde genom att räcka upp handen ...

Röstningen var enhällig i varje instans och jag profeterade för alla, att om de uppehåller dessa män i deras olika uppgifter ... skall Herren välsigna dem, ja, i Kristi namn, skall himlens välsignelser vara deras."¹⁸

"Liksom de som stödde Moses händer [se 2 Mos 17:8–13], låt oss stödja händerna på dem som är utsedda att leda rikets angelägenheter, att de må bli styrkta och kunna genomföra sina stor slagna planer och vara redskap i att åvägabringa det stora verket i de sista dagarna."¹⁹

"Nu när det gäller dem som bara gör saker därför att de blir rädda till det, och ändå klagar hela tiden medan de utför dem: det är till ingen nytta. De kan lika väl låta bli att göra dem. Det finns människor som påstår sig vara heliga, som är alltför benägna att

klaga och finna fel, när något råd ges som står i motsatsförhållande till deras känslor, också när de själva ber om råd; och desto mer när de inte bitt om rådet och det inte stämmer överens med deras uppfattning; men bröder, vi har större förhoppningar för de flesta av er; vi litar på att ni vill ha råd då och då, och att ni med glädje följer råden, när ni får dem från rätt källa.”²⁰

Eliza R Snow skrev: ”[Joseph Smith] sade att om Gud utsett honom och valt honom till redskap för att leda kyrkan, varför inte låta honom göra det? Varför stå i vägen när han är utsedd att göra någonting? Vem känner till Guds avsikter? Uppenbarar han inte sådant som skiljer sig från det som vi förväntar oss? [Profeten] anmärkte att han ständigt reste sig upp, trots att allting tyngde ner honom, stod i hans väg och gjorde motstånd. Trots allt detta motstånd visade det sig alltid till sist att han hade rätt ...

Han förebrådde dem som var benägna att finna fel med hur kyrkans angelägenheter sköttes och sade att Gud kallat honom att leda kyrkan och att han skulle leda den rätt. De som försöker förhindra detta kommer att stå med skammen när deras dårskap blir uppenbar.”²¹

De som förkastar den levande profeten utvecklas inte och nedkallar Guds domar över sig själva.

”Oaktat, bokstavigt talat, att all kunskap kommer från Gud, har ändå inte alla människor trott på att det var uppenbarelse när den kom ...

Noa var en fullkomlig man och hans kunskap eller uppenbarelse om vad som skulle ske på jorden gav honom makt att förbereda och rädda sig själv och sin familj undan syndaflodens ödeläggelse. Denna kunskap, eller uppenbarelse ... trodde inte jordens invånare på. De visste att Adam var den första människan, skapad i Guds avbild, att han var en god man, att Enok vandrade med Gud i 365 år och upptogs till himlen utan att smaka döden. Men de kunde inte uthärda den nya uppenbarelsen: det gamla tror vi på därför att våra fäder gjorde det, men bort med nya uppenbarelsen. Och syndafloden svepte bort dem ...

Samma princip ... var påfallande bland judarna när Frälsaren kom i köttet. [De] skröt om de gamla uppenbarelsen, prydde

"Noa var en fullkomlig man och hans kunskap eller uppenbarelse om vad som skulle ske på jorden ... trodde inte jordens invånare på."

de dödas gravar, gav tionde av mynta och dill, höll långa böner för syns skull och färdades över land och hav för att värva proselyter, men när den nya uppenbarelsen kom direkt från hans mun som är den store Jag är så kunde de inte uthärda det — det var för mycket. Detta visade fördärvet hos denna generation, liksom hos andra före den, och de ropade: bort med honom, korsfäst honom! ...

Än en gång användes samma förfaringssätt och språk när Mormons bok kom till denna generation. Den gamla uppenbarelsen, de gamla patriarkerna, pilgrimerna och apostlarna var välsignade. Vi tror på dem, men de nya kan vi inte stå ut med."²²

"Världen har alltid förväxlat falska profeter med sanna, och de som sändes av Gud trodde man var falska profeter. Därför dödade, stenade, straffade och fängslade man de sanna profeterna och dessa var tvungna att gömma sig i 'öknar, i grottor och hålor' [se Hebr 11:38], och trots att de var de mest hedervärda av alla män på jorden, så blev de förvisade från deras umgänge som lösdrivare,

samtidigt som man omhuldade och hedrade och stödde skojare, lösdrivare, hycklare, bedragare och de uslaste av människor.”²³

”Jag tvivlar inte det minsta på att om Kristus skulle komma till jorden och predika sådana kärva ting som han predikade för judarna så skulle denna generation förkasta honom för hans stränghet ... Många människor skulle säga: 'Jag skall aldrig svika dig utan alltid stå vid din sida.' Men i samma ögonblick som du lär dem några av Guds rikes hemligheter, som finns i himlen och skall uppenbaras för människornas barn när de är förberedda för dem, är dessa de första att stena dig och gissla dig till döds. Det var samma princip som korsfäste Herren Jesus Kristus och som skall få folket att döda profeterna i denna generation.

Mycket är [oförklarligt] för människornas barn i de sista dagarna: till exempel att Gud skall uppväcka de döda, men [de glömmar] att ting har varit fördolda från världens grundläggning vilka skall uppenbaras för spenabarn i de sista dagarna.

Det finns också många visa män och kvinnor i vår mitt, som är alltför visa för att undervisas. Därför måste de dö i sin okunnighet och i uppståndelsen kommer de att upptäcka sitt misstag. Många förseglar himlens dörr genom att säga: Så vitt Gud kan uppenbara och jag vill tro ...

Det har alltid varit så när en man sänts av Gud med prästadömet och han har börjat predika evangeliets fullhet, att han kastades ut av sina vänner, som är redo att slakta honom om han lär ut saker som de föreställer sig vara oriktiga, och Jesus korsfästes enligt denna princip.”²⁴

”Ve, ve den människa eller den grupp människor som lyfter upp sin hand mot Gud och hans vittnen i dessa sista dagar, för de kommer nästan att vilseleda själva de utvalda ...

När en person säger sig profetera och befäller människorna att lyda hans lärdomar så måste han antingen vara en sann eller falsk profet. Falska profeter uppstår alltid för att vara motståndare till de sanna profeterna och de försöker profetera så nära sanningen att de nästan till och med vilseleder själva de utvalda.”²⁵

”Till följd av att de förkastade Jesu Kristi evangelium och de profeter som Gud hade sänt, har Guds domar vilat på människor,

städer och nationer under världens olika tidsåldrar, vilket var fallet med städerna Sodom and Gomorra, som förstördes därför att de förkastade profeterna.”²⁶

William P McIntire berättade: ”[Joseph Smith] profeterade att alla de som tog lätt på de uppenbarelser som gavs, och på honom och hans ord, snart skulle få skäl att gråta och jämra sig ... sägande: O, att vi hade lyssnat till Guds ord och de uppenbarelser som gavs.”²⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom redogörelsen på sidorna 191–192 och lägg märke till vad de tidiga medlemmarna kände för de uppenbarelser som gavs genom Joseph Smith. Vad känner du för Läran och förbunden?
- Läs det fjärde stycket på sidan 193. Varför tror du att ”frälsning endast [kan] komma genom uppenbarelse”?
- Gå igenom sidorna 194–195. Varför tror du att människor ibland tillåter sig att bli bedragna, såsom skedde i fallet med Hiram Page? Vad kan vi göra för att undvika att bli bedragna av falska profeter eller falska lärdomar?
- Gå igenom de två sista hela styckena på sidan 195 och det stycke som fortsätter på sidan 196. Vad finns det för fördelar med att bara en man kan ta emot uppenbarelser för hela kyrkan? Vilka erfarenheter har du haft av att Herren har väglett dig inom dina speciella ansvar?
- På sidorna 196–197 kan du läsa om hur Joseph Smith och Brigham Young reagerade när en man sade att vi bör begränsa oss till de uppenbarelser som finns i skrifterna. Vad skulle saknas i ditt liv om du begränsade dig till standardverken, utan att lyssna till den levande profetens ord? Vad kan vi göra för att följa andan i Brigham Youngs råd?

- Vad kan vi göra för att uppehålla kyrkans president och andra ledare i kyrkan? (Se exempel på s 197–198.) Vilka råd gav kyrkans president under den sista generalkonferensen? Hur har du blivit välsignad av att följa profeten och andra ledare i kyrkan?
- Vilka är några sätt varpå människor förkastar Guds profeter? (Se exempel på s 198–201.) Vilka är några tänkbara följder av att välja att inte följa råden från dem som Herren har valt att leda hans kyrka?

Skriftställen som hör till detta ämne: Ordspråksboken 29:18; Jakob 4:8; 3 Nephi 28:34; Mormon 9:7–9; L&F 21:1–6

Slutnoter

1. Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red Parley P Pratt den yngre (1938), s 62; styckeindelning ändrad.
2. "The Conference Minutes and Record Book of Christ's Church of Latter Day Saints 1838–39; 1844", anteckning för 2 nov 1831, s 16, förd av John Whitmer, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah. Denna uppteckning innehåller uppteckningar från 1830 till 1844.
3. *History of the Church*, 1:235; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 172–173, Kyrkans arkiv.
4. Trosartiklarna 1:9.
5. *History of the Church*, 5:344; ur en predikan som Joseph Smith höll 8 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
6. *History of the Church*, 6:252; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
7. *History of the Church*, 3:389–390; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
8. *History of the Church*, 5:258; ur en predikan som Joseph Smith höll 22 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
9. *History of the Church*, 6:9; ur Joseph Smith, "Latter Day Saints", i He Pasa Ekklesia [The Whole Church]: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States (1844), sammanst av I Daniel Rupp, s 404.
10. *History of the Church*, 2:52; styckeindelning ändrad; ur protokoll för kyrkans konferens den 21 april 1834 i Norton, Ohio; fört av Oliver Cowdery.
11. "Baptism", en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 sep 1842, s 905; Joseph Smith var redaktör för tidskriften.
12. *History of the Church*, 1:109–111, 115; styckeindelning ändrad; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 53–55, 58, Kyrkans arkiv. Datum för Josephs och Emmas ankomst till Fayette är felaktigt angivet till augusti 1830 i *History of the Church*.
13. *History of the Church*, 2:477; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, apr 1837, s 487.
14. *History of the Church*, 1:338; ur ett brev från Joseph Smith och Frederick G Williams till John S Carter, 13 april 1833, Kirtland, Ohio.
15. Heber C Kimball, *Deseret News*, 5 nov 1856, s 274.
16. Wilford Woodruff, Conference Report, okt 1897, s 22–23; styckeindelning ändrad.
17. Brigham Young, *Deseret News*, 9 dec 1857, s 316.

18. *History of the Church*, 2:417–418; ur en dagboksanteckning av Joseph Smith, 27 mar 1836, Kirtland, Ohio; se också *Messenger and Advocate*, mar 1836, s 277.
19. *History of the Church*, 4:186; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 178.
20. *History of the Church*, 4:45, fotnot; ur ett brev från första presidentskapet och högrådet till de heliga som bodde väster om Kirtland, Ohio, 8 dec 1839, Commerce, Illinois, införd i *Times and Seasons*, dec 1839, s 29.
21. *History of the Church*, 4:603–604; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
22. "Knowledge Is Power", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 aug 1842, s. 889–890; kursivering borttagen; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
23. *History of the Church*, 4:574; ur "Try the Spirits", en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 apr 1842, s 744; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
24. *History of the Church*, 5:423–425; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
25. *History of the Church*, 6:364; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
26. *History of the Church*, 5:256–257; ur en predikan som Joseph Smith höll 22 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
27. William P McIntire nedtecknade en predikan som Joseph Smith höll i början av 1841 i Nauvoo, Illinois; William Patterson McIntire, Notebook 1840–45, Kyrkans arkiv.

"Och Herren Gud talade till Moses och sade: ... Ty se, mitt verk och min bärlighet är att avägabringa odödlighet och evigt liv för människan."

Den stora frälsningsplanen

”Den stora frälsningsplanen är ett ämne, som bör uppta hela vår uppmärksamhet och betraktas som en av himlens främsta gåvor till människorna.”

Ur Joseph Smiths liv

I september 1831 flyttade profeten Joseph Smith och hans familj 5 mil sydost om Kirtland till Hiram i Ohio där de bodde i omkring ett år i John and Alice (också känd som Elsa) Johnsons hem. I detta hem utförde profeten en stor del av sin översättning av Bibeln.

Detta viktiga arbete, vilket profeten kallade en ”gren av min kallelse”,¹ är ett betydelsefullt bidrag till vår förståelse av frälsningsplanen. Profeten inledde detta arbete i juni 1830 då Herren befälde honom att påbörja en inspirerad översättning av King James Version av Bibeln. Profeten hade länge varit medveten om att Bibeln inte alltid var tydlig i en del viktiga frågor. Han hade lagt märke till att Moroni citerade en del avsnitt i Bibeln för honom ”med en liten avvikelse från texten i Bibeln”. (J S skrifter 2:36) Under översättningen av Första Nephi 13:23–29 fick han veta att ”många stycken, som äro tydliga och högst dyrbara” hade avlägsnats från Bibeln, bland annat ”många av Herrens förbund”. (1 Nephi 13:26)

Profeten sade senare: ”Jag tror på Bibeln, som den utgick från originalförfattarnas pennor. Okunniga översättare, vårdslösa avskrivare eller beräknande och korrupta präster har begått många misstag ... Betrakta motsägelsen i [Hebr 6:1] — ’Låt oss därför lämna bakom oss de första grunderna i Kristi lära och föras till fullkomlighet.’ Om en människa lämnar bakom sig grunderna i Kristi lära, hur kan då grunderna frälsa henne? Detta är en motsägelse. Jag tror det inte. Jag skall återge det som det skall låta —

'Låt oss därför *inte* lämna bakom oss de första grunderna i Kristi lära och föras till fullkomlighet.' ”²

Joseph tillbringade ungefär tre år med att under Andens vägledning gå igenom Bibeln och göra tusentals ändringar i texten och återställa information som gått förlorad. Denna återställda information sprider ett underbart ljus över många lärdomar som inte tydligt framställs i den bibel som vi har tillgång till idag. Dessa inspirerade revisioner av texten i Bibeln är känd som Joseph Smith Translation of the Bible (Joseph Smiths bibelöversättning). Hundratals avsnitt från denna inspirerade översättning ingår nu i de sista dagars heligas utgåva av King James Version av Bibeln.

Profetens översättning av Bibeln var ett viktigt led i hans egen andliga utbildning och den pågående återställelsen av evangeliets sanningar. Under revisionen av Gamla och Nya testamentet fick han ofta uppenbarelser som klargjorde eller utvecklade bibliska avsnitt. På detta sätt tog profeten emot många lärdomar från Herren, däribland dem som nu ingår i Läran och förbunden 74, 76, 77, 86 och 91 och i delar av många andra kapitel av Läran och förbunden.

När profeten först påbörjade sin översättning av Bibeln i juni 1830 uppenbarade Herren för honom ett långt avsnitt från Moses skrifter. Detta avsnitt blev kapitel 1 av Moses bok i Den kostbara pärlan. Det innehåller en syn i vilken Mose såg och samtalade med Gud — en syn så anmärkningsvärd att Joseph Smith kallade den en ”dyrbar gåva” och en ”källa till styrka”.³ I denna syn under visade Gud Mose om det grundläggande syftet med den stora frälsningsplanen:

”Herren Gud talade till Moses och sade: Ty se, mitt verk och min härlighet är att åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan. (Moses 1:37, 39)

De lärdomar, förordningar och löften som frälsningsplanen består av uppenbarades till jorden i dessa sista dagar genom profeten Joseph Smith. Såsom en som tydligt förstod betydelsen av denna plan förkunnade profeten: ”Den stora frälsningsplanen är ett ämne, som bör uppta hela vår uppmärksamhet och betraktas som en av himlens främsta gåvor till människorna.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

I den förjordiska världen utvaldes Jesus Kristus till Frälsare och vi valde att acceptera frälsningsplanen.

”Vid den första organisationen i himlen var vi alla närvarande och såg Frälsaren väljas och utnämnas och frälsningsplanen uppgöras, och vi gav vårt bifall till den.”⁵

”Herren är en präst för evigt, efter Melki-Sedecks orden, [se Ps 110:4] och Guds smorde Son från före världens grundläggning.”⁶

”Jesu Kristi frälsning utverkades för alla människor för att triumfera över djävulen ... alla skall lida tills de lyder Kristus själv.

Striden i himlen gällde följande: Jesus sade, att det skulle finnas vissa själar som inte skulle bli frälsta, och djävulen sade att han skulle frälsa alla, och lade fram sina planer inför det stora rådet, som lämnade sin röst på Jesus Kristus. Därför reste djävulen sig upp mot Gud och störtades ner med alla som följde honom.”⁷

Vi är eviga varelser som kan gå framåt mot upphöjelse när vi lyder Guds lagar.

Profeten Joseph Smith erhöll följande uppenbarelse från Herren i maj 1833, vilken senare upptecknades i Läran och förbunden 93:29: ”Människan var även i begynnelsen hos Gud. Intelligens, eller sanningens ljus, är icke skapad eller formad, ej heller kan den skapas.” I april 1844 lärde profeten: ”Jag har ett annat ämne att dröja vid, som är avsett att upphöja människan ... Det har att göra med ämnet om de dödas uppståndelse — nämligen själen — människans sinne — den odödliga anden. Var kom den ifrån? Alla lärda män och teologie doktorer säger att Gud skapade den i begynnelsen, men det är inte så. Den uppfattningen drar av sig själv ner människan i min uppfattning. Jag tror inte på den läran. Jag vet bättre. Hör därpå, världens alla ändar, för Gud har sagt det till mig och om ni inte tror mig så gör det inte sanningen om intet ...

Jag uppehåller mig vid människoandens odödlighet. Är det logiskt att säga att andarnas intelligens är odödlig och att den likväl har en början? Andarnas intelligens hade ingen början, ej heller skall den ha något slut. Detta är god logik. Det som har en

början torde ha ett slut. Det har aldrig funnits en tidpunkt då det inte funnits andar ...

Jag tar ringen från mitt finger och liknar den vid människans sinne — den odödliga delen, eftersom den inte hade någon början. Anta att ni klyver den i två. Då har den en början och ett slut, men förena dem igen så blir det en evig cirkel. Så är det med människoanden. Om den har en begynnelse så kommer den lika säkert som att Herren lever ha ett slut. Alla narrar och lärda och visa män från skapelsens början, som säger att människoanden har en början, måste bevisa att den har ett slut om den lärosatsen är sann och då måste läran om tillintetgörelse också vara sann. Men om jag har rätt kan jag med frimodighet förkunna från hustaken att Gud aldrig hade makt att skapa människoanden. Gud själv kunde inte skapa sig själv.

Intelligens är evig och existerar enligt en självexisterande princip. Den är en ande från tidsålder till tidsålder och har inte skapats. Alla de andar som Gud någonsin sänt till världen är mottagliga för utvidgning.

De första principerna angående människan är självexisterande hos Gud. Gud själv, som befann sig mitt ibland andar och härlighet, insåg det lämpliga i att instifta lagar, då han var intelligentare, varigenom återstoden kunde ha tillfälle att gå framåt liksom han själv. Det förhållande vi har till Gud gör det möjligt för oss att gå framåt i kunskap. Han har makt att instifta lagar till att instruera de svagare intelligenserna, så att de kan nå en härlighet efter en annan och all den kunskap, makt, härlighet och intelligens, som är nödvändig för att frälsa dem i andevärlden.”⁸

”Vi tror, att Gud har skapat människan med ett sinne, som är mottagligt för lärdom, och med förmåga som kan utvecklas i förhållande till den flit och uppmärksamhet, varmed hon följer det ljus som himlen skänker intellektet. Ju närmare människan kommer fullkomligheten, desto klarare blir hennes syn och större hennes glädje, till dess hon slutligen har övervunnit sitt livs onda och förlorat varje önskan att synda. Liksom de gamle når hon till sist den grad av tro, att hon omsluts av sin Skapares makt och härlighet och tas upp för att bo hos honom. Men vi anser att detta är ett tillstånd som ingen människa någonsin når på ett ögonblick.”⁹

Vi kom till jorden för att få en kropp, vinna kunskap och övervinna genom tro.

”Alla människor vet att de måste dö. Och det är viktigt att vi förstår orsakerna till att vi utsätts för livets växlingar och döden, och Guds avsikter och ändamål med att vi kom till världen, med våra lidanden här och vår avgång härifrån. Vilken är avsikten med att vi har blivit till och sedan dör och försvinner för att inte längre finnas här? Det är helt enkelt sunt förnuft att anta att Gud uppenbarar någonting angående denna fråga, och det är ett ämne som vi bör studera mer än något annat. Vi bör studera det dag och natt, ty världen är okunnig om sitt verkliga tillstånd och sin relation [till Gud].”¹⁰

”Guds avsikt före världens grundläggning var att vi skulle ta på oss tabernakel [kroppar], att vi genom trofasthet skulle övervinna världen och därigenom vinna uppståndelse från de döda och på detta sätt uppnå härlighet, ära, makt och herravälde.”¹¹

”Vi kom till denna jord för att få en kropp och framställa den ren inför Gud i celestialet rike. Lyckans stora princip består i att ha en kropp. Djävulen har ingen kropp och häri ligger hans straff. Det behagar honom när han kan få en mänsklig kropp, och när han drevs ut av Frälsaren bad han om att få gå in i svinhjorden, vilket visar att han föredrar att ha ett svins kropp framför att inte ha någon alls. Alla väsen som har kroppar har makt över dem som inte har det.”¹²

”Frälsning betyder att en människa blir frälst från alla sina fiender, för innan en människa kan triumfera över döden är hon inte frälst ...

Andarna i den eviga världen är som andarna i denna värld. När dessa har kommit till denna värld och tagit emot en kropp, därefter dött och återigen uppstått och tagit emot en förhärsligad kropp, har de övertag över de andar som inte har fått någon kropp, eller som inte höll sitt första tillstånd, liksom djävulen. Djävulens straff var att han inte liksom människorna skulle ha en kropp.”¹³

”Kunskapens princip är frälsningens princip. Denna princip kan förstås av de trofasta och flitiga. Var och en som inte förvärvat sig

"Guds avsikt före världens grundläggning var att vi skulle ta på oss tabernakel [kroppar], att vi genom trofasthet skulle övervinna världen."

tillräcklig kunskap för att bli frälst skall bli fördömd. Frälsningens princip ges genom kunskapen om Jesus Kristus.

Frälsningen är ingenting mer eller mindre än seger över alla våra fiender och att lägga dem under våra fötter. Och när vi har lagt alla våra fiender under våra fötter i denna världen och har kunskap om hur vi skall kunna besegra alla onda andar i den tillkommande världen, då är vi frälsta, såsom fallet var med Jesus, som skulle regera till dess han hade lagt alla sina fiender under sina fötter, och den sista fienden var döden. [Se 1 Kor 15:25–26.]

Kanske finns det principer i detta som få människor har tänkt på. Ingen människa kan ha denna frälsning utom genom en kropp.

Nu är det så att människorna i den här världen är av naturen själviska och ärelystna. De strävar efter att överträffa varandra. Men det finns dock somliga som vill uppbygga andra liksom sig själva. I den andra världen är det på samma sätt olika slags andar. En del försöker överträffa varandra. Så var fallet med Lucifer, då han föll. Han sökte efter sådant som var olagligt. Därför blev han nedkastad och det har sagts att han drog många med sig i sitt fall.

Hans stora straff består i att han inte skall ha någon kropp. Detta är hans straff.”¹⁴

**Gud har gett oss handlingsfrihet och förmåga
att välja gott framför ont.**

”Om människorna skall uppnå frälsning måste de innan de lämnar denna värld underkasta sig vissa regler och principer, vilka fastställdes genom ett orubbligt påbud innan världen var till. ... Organiserandet av de andliga och himmelska världarna, och av andliga och himmelska varelser, följde den mest fullkomliga ordning och harmoni. Deras gränser fastställdes oåterkalleligt och samtycktes till frivilligt av dem själva i deras himmelska tillstånd och våra första föräldrar på jorden omfattade dem. Därför är det så viktigt att alla människor på jorden, som förväntar sig evigt liv, omfattar och ansluter sig till den eviga sanningens principer.”¹⁵

”Varje människa är berättigad till sin handlingsfrihet, för Gud har så förordnat det. Han har förordnat människan hennes handlingsfrihet, gett henne förmåga att välja gott eller ont; att söka efter det som är gott genom att följa helighetens stig i detta liv, vilket medför sinnesfrid och glädje i den Helige Anden här och en fullhet av glädje och lycka på hans högra sida i livet härefter, eller följa en ond inriktning, framhärda i synd och i uppror mot Gud, och därigenom dra på sig fördömelse för sin själ i denna värld och evig förlust i den kommande världen.”¹⁶

”Satan kan inte förföra oss genom sina lockelser såvida vi inte i våra hjärtan samtycker och ger efter. Vår natur är sådan att vi kan motstå den onde. Om vi inte vore skapta så, skulle vi inte ha någon handlingsfrihet.”¹⁷

”Djävulen har ingen annan makt över oss än den vi tillåter honom. I det ögonblick vi gör uppror mot något, som kommer från Gud, får djävulen makt.”¹⁸

Den 16 maj 1841 talade profeten till de heliga: ”President Joseph Smith ... påpekade att Satan i allmänhet får skulden för det onda som vi gör, men om han var orsaken till all vår ogudaktighet, så kunde vi inte fördömas. Djävulen kan inte tvinga människorna att göra ont — allt är frivilligt. De som motsatte sig Guds Ande skulle utsättas för frestelser, och sedan skulle samvaron med

himlen tas från dem som vägrade låta sig bli deltagare av sådan stor härlighet. Gud skulle inte använda några tvångsmedel och djävulen kunde inte, och sådana idéer, som många hade [om dessa ämnen] var absurda.”¹⁹

Eliza R Snow skrev: ”[Joseph Smith] sade att han inte brydde sig om hur fort vi tog oss fram på dygdens stig. Motstå det onda, och det finns ingen fara. Gud, människor och änglar fördömer inte dem som motstår allt som är ont, och djävlar kan det inte. Lika väl kan djävulen försöka ta tronen från Jehova som att kullkasta en oskyldig själ som motstår allting som är ont.”²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Nämn några specifika sanningar om frälsningsplanen och livets mening som vi har kunskap om till följd av profeten Joseph Smiths uppenbarelser. Hur har dessa sanningar varit till hjälp för dig?
- Joseph Smith lärde att frälsningsplanen är ”ett ämne som vi bör studera mer än något annat” (s 209) och ”ett ämne, som bör uppta hela vår uppmärksamhet” (s s 206). Hur kan vi studera frälsningsplanen? Vad kan vi göra i våra dagliga rutiner för att ägna frälsningsplanen all vår uppmärksamhet? Hur kan vi undervisa andra människor om frälsningsplanen?
- Gå igenom Joseph Smiths lärdomar om rådet i himlen och om vår eviga natur (s 207–209). Hur kan kunskap om dessa lärdomar vara till välsignelse för dig under ditt liv på jorden?
- Profeten Joseph vittnade: ”Alla de andar som Gud någonsin sänt till världen är mottagliga för utvidgning” (s 208). Vad tror du att detta betyder? Hur kan denna sanning påverka ditt sätt att möta utmaningar? hur du känner inför ditt eget värde och din egen förmåga? ditt sätt att bemöta andra människor?
- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 208. Begrunda de välsignelser vi får när vi med ”flit och uppmärksamhet ... följer det från himlen skänkta ljuset”.

- Gå igenom Joseph Smiths lärdomar om betydelsen av att ha en fysisk kropp (s 209–211). Hur kan denna kunskap påverka det sätt varpå vi tar hand om vår kropp?
- Läs det sista stycket på sidan 211 och det första stycket på sidan 212. Fundera över vad dessa lärdomar betyder för dig då du utövar din handlingsfrihet. Nämn någonting specifikt vi kan göra för att motstå Satans inflytande.

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Nephi 2:25; 9:6–12; Alma 34:31–33; L&F 76:25–32; 101:78; Abraham 3:22–25

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:238; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 175, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 6:57–58; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 15 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
3. *History of the Church*, 1:98; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, blandade uppteckningar, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 2:23; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, apr 1834, s 152.
5. Citerad av William Clayton, anteckningar från en odaterad predikan som Joseph Smith höll i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 7, Journals of L John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkans arkiv.
6. "Baptism", en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 sep 1842, s 905; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
7. *History of the Church*, 6:314; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
8. *History of the Church*, 6:310–312; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.
9. *History of the Church*, 2:8; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 135.
10. *History of the Church*, 6:50; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och införd i *Times and Seasons*, 15 sep 1843, s 331; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.
11. Citerad av Martha Jane Knowlton Coray, anteckningar från en predikan som Joseph Smith höll 21 maj 1843 i Nauvoo, Illinois; Martha Jane Knowlton Coray, Notebook, Kyrkans arkiv.
12. Citerad av William Clayton, anteckningar från en odaterad predikan som Joseph Smith höll i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 7–8, Journals of L. John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkan arkiv.
13. *History of the Church*, 5:403; ur en predikan som Joseph Smith höll 21 maj 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.

14. *History of the Church*, 5:387–388; ur en predikan som Joseph Smith höll 14 maj 1843 i Yelrome, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
15. *History of the Church*, 6:50–51; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och införd i *Times and Seasons*, 15 sep 1843, s 331; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat; se också tillägget, s 552, punkt 3.
16. *History of the Church*, 4:45, fotnot; ur ett brev från första presidentskapet och högrådet till de heliga som bodde väster om Kirtland, Ohio, 8 dec 1839, Commerce, Illinois, införd i *Times and Seasons*, dec 1839, s 29.
17. Citerad av William P McIntire, nedtecknade en predikan som Joseph Smith höll i början av 1841 i Nauvoo, Illinois; William Patterson McIntire, Notebook 1840–45, Kyrkans arkiv.
18. Citerad av William Clayton, anteckningar från en odaterad predikan som Joseph Smith höll i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 8, Journals of L John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkans arkiv.
19. *History of the Church*, 4:358; ord inom klammer i originalet; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 maj 1841 i Nauvoo, Illinois; införd i *Times and Seasons*, 1 jun 1841, s 429.
20. *History of the Church*, 4:605; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.

Bortom slöjan: Livet i evigheterna

”[De rättfärdiga som har dött] skall uppstå igen och leva i evig glans i odödlig härlighet, inte i sorg och lidande eller för att dö mera, utan för att bli Guds arvingar och medarvingar till Jesus Kristus.”

Ur Joseph Smiths liv

Joseph Smiths arbete med översättningen av Bibeln ledde till en högst anmärkningsvärd syn om livet i evigheterna. Den 16 februari 1832 arbetade profeten i John Johnsons hem i Hiram i Ohio med Sidney Rigdon som skrivare. Han översatte Johannesevangeliet. ”Av olika uppenbarelser, som tagits emot”, sade profeten senare, ”framgick det, att många viktiga punkter, som rörde människornas frälsning, hade tagits bort från Bibeln eller förlorats, innan den sammanställdes. Det framgick av de sanningar, som var kvar, att om Gud belönade envar enligt vad han gjort, så måste termen ’himlen’ avseende de heligas eviga hem omfatta mer än ett rike.”¹

Profeten översatte Johannes 5:29, vilken beskriver hur ”alla skall gå ut ur” gravarna under uppståndelsen, ”de som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom”. När han och Sidney begrundade skriftstället öppnade sig en härlig syn för dem. Profeten skrev: ”Genom Andens kraft öppnades våra ögon och vårt förstånd upplystes, så att vi kunde se och förstå det som tillhör Gud, ja, det som var från begynnelsen, förrän världen var, vilket var förutbestämt av Fadern genom hans enfödde Son, vilken var i Faderns sköte från begynnelsen.” (L&F 76:12–13)

I denna härliga syn såg profeten och Sidney Rigdon Guds Son på Faderns högra sida och ”mottogo av hans fullhet”. (L&F

*John Johnsons restaurerade hem i Hiram, Ohio.
I Johnsons hem i februari 1832 såg profeten Joseph Smith en syn
om de tre härlighetsgrader som Gud har förberett för sina barn.*

76:20) De såg de tre härlighetsriken som Gud har förberett för sina barn och fick veta vilka som skulle ärva dessa riken. De såg också hur Satan kastades ut från Guds närhet och deras lidanden som tillåter sig själva att övervinnas av Satan.

Denna syn blev senare kapitel 76 i Läran och förbunden. Profeten förklarade: ”Ingenting kunde vara mer behagligt för de heliga när det gäller ordningen i Herrens rike än det ljus som bröt fram över världen genom föregående syn. Varje lag, varje befallning, varje löfte, varje sanning och varje punkt som berör människans bestämmelse, från Första Mosebok till Johannes Uppenbarelse, där skrifternas renhet förblivit obesudlad av människors dårskap ... intygar det faktum att detta dokument är en återgivning av uppteckningar i den eviga världen. Upphöjdheten i tankarna, renheten i språket, handlingens omfattning, det obrutna och fullständiga flödet, för att frälsningens arvingar skall bekänna Herren och böja knä, och belöningarna för trofasthet och syndernas straff — allt detta ligger så långt bortom människans kortsynthet, att varje ärlig människa är tvungen att utbrista: *’Den kom från Gud.’*”²

Joseph Smiths lärdomar

Gud har förberett tre riken av härlighet åt sina barn.

”Min text handlar om de dödas uppståndelse, vilken ni finner i Johannes 14:e kapitel: ’I min Faders hus finns många rum.’ [Joh 14:2] Det borde lyda — ’I min Faders rike finns många riken, på det ni må bli Guds arvingar och mina medarvingar’ ... Det finns rum för dem som lyder en celestial lag och det finns andra rum för dem som inte höll lagen, varje människa i sin ordning.”³

’Men’, säger någon, ’jag tror på en universell himmel och ett helvete dit alla kommer, där alla är lika eländiga eller lika lyckliga.’

Vad? skall alla fösas ihop — de hedervärda, de dygdiga och mördarna och äktenskapsbrytarna, när det står skrivet att de skall dömas i enlighet med sina gärningar utförda i kroppen? Men Paulus upplyser oss om tre härligheter och tre himlar. Han kände en man som blev uppryckt ända till tredje himlen. [Se 1 Kor

15:40–41; 2 Kor 12:2–4.] ... Jesus sade till sina lärjungar: 'I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag ha sagt det till er. Jag går och bereder plats åt er, och jag skall komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är.' (Se Joh 14:2–3.)"⁴

"Gå och läs synen i [Läran och förbunden 76]. Där illustreras tydligt härlighet på härlighet — en härlighet har solen, en annan härlighet har månen och en härlighet har stjärnorna, och liksom en stjärna skiljer sig från en annan i härlighet så skiljer sig den celestia världens i härlighet, och varje man som regerar i celestia härlighet är en Gud för sina riken ...

Paulus säger: 'Solen har sin glans, månen en annan och stjärnorna ännu en annan. Den ena stjärnan skiljer sig från den andra i glans. Så är det också med de dödas uppståndelse.' [1 Kor 15:41–42]"⁵

**De som tar emot Jesu vittnesbörd tar
emot evangeliets förordningar, och de som
övertvinner genom tro ärver det celestia riket.**

Profeten Joseph Smith såg följande i en syn, vilken senare upptecknades i Läran och förbunden 76:50–59, 62, 68–70: "Åter vittna vi, ty vi sågo och hörde och detta är Kristi evangeliums vittnesbörd angående dem som skola framkomma i de rättfärdigas uppståndelse: De äro de som hava mottagit Jesu vittnesbörd och trott på hans namn samt låtit döpa sig på samma sätt som han blev begravnen, ja, blivit begravna i vatten i hans namn enligt den befallning han gav, att de genom att hålla hans bud måtte bliva tvagna och renade från alla sina synder och mottaga den Helige Anden genom handpåläggning av den, som är ordinerad och besegrad till denna myndighet. De äro de som övervinna genom tron och äro beseglade med löftets helige Ande, som Fadern utgjuter över alla dem som äro rättfärdiga och sanna.

De äro de som utgöra den Förstföddes församling. De äro de i vilkas händer Fadern givit allt. De äro de som äro präster och konungar, som hava mottagit av hans fullhet och härlighet och äro den Allrahögstes präster efter Melkisedeks sätt, vilket var efter Enoks sätt, vilket var efter den enfödde Sonens sätt, varför,

såsom det står skrivet: De äro gudar, nämligen Guds söner. Därför är allting deras, både liv och död, närvarande och tillkommande ting, allt är deras, och de äro Kristi och Kristus är Guds ...

Dessa skola bo i Guds och Kristi närhet från evighet till evighet ... De äro de vilkas namn äro uppskrivna i himmelen, där Gud och Kristus äro allas domare. De äro de som äro rättfärdiga människor, fullkomliggjorda genom Jesus, det nya förbundets medlare, vilken åstadkom en fullkomlig försoning genom sitt blods utgjutande. De äro de vilkas kroppar äro celestia, vilkas härlighet är såsom solens, ja, Guds härlighet, den högsta av alla, av vilken härlighet solen på himmelen är en sinnebild, enligt vad som är skrivet.”⁶

*Profeten Joseph Smith lärde följande i maj 1843, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 131:1-4: ”Det finnes tre himlar eller grader i den celestia härligheten, och för att erhålla den högsta måste man inträda i denna prästadörets orden (det nya och eviga äktenskapsförbundet). Den som icke gör detta kan icke erhålla den. Han kan erhålla de andra, men det är slutet på hans rike. Han kan icke få avkomlingar.”*⁷

De som ärver det celestia riket är ”de vilkas kroppar äro celestia, vilkas härlighet är såsom solens, ja, Guds härlighet, den högsta av alla.”

”Här är alltså evigt liv — att känna den ende vise och sanne Guden. Ni måste själva lära er hur ni skall bli Gudar och bli konungar och präster åt Gud ... genom att gå från en låg grad till en högre och från något smått till något stort, från nåd till nåd, från upphöjelse till upphöjelse, till dess ni når de dödas uppståndelse och är i stånd att dväljas i den eviga elden och sitta i härlighet som de gör, vilka sitter på en tron i evig makt ...

[De rättfärdiga som har dött] skall uppstå igen och leva i evig glans i odödlig härlighet, inte i sorg och lidande eller för att dö mera, utan för att bli Guds arvingar och medarvingar till Jesus Kristus. Vad betyder det? Att ärva samma makt, samma härlighet och samma upphöjelse, tills man når gudadillstånd och uppstiger på den eviga maktens tron, liksom dem som har gått förut.”⁸

”De som uppnår en härlig uppståndelse från de döda är upphöjda långt över furstendömen, makter, troner, herradömen och änglar, och är uttryckligen utnämnda till Guds arvingar och medarvingar till Jesus Kristus, och alla har de evig makt. [Se Rom 8:17.]”⁹

**De ”hederliga människorna på jorden”,
de som inte är tappra i vittnesbördet om Jesus,
kommer att ärva det terrestriala riket.**

Profeten Joseph Smith såg följande i en syn, vilken senare upptecknades i Läran och förbunden 76:71–79: ”Åter, vi sågo den terrestriala världen, och se, de äro de som äro terrestriala, vilkas härlighet är annorlunda än den Förstföddes församlings, som har mottagit av Faderns fullhet, liksom månens glans är annorlunda än solens på himmelen.

Se, de äro de som dogo utan lag, och även de som äro de människors andar, vilka voro i fängelse, som Sonen besökte och predikade evangeliet för, på det att de måtte dömas liksom människor i köttet, vilka icke mottogo Jesu vittnesbörd i köttet men därefter mottogo det.

De äro de som äro hederliga människor på jorden men förblindade av människors list. De äro de som mottaga av hans härlighet men ej av hans fullhet. De äro de som njuta av Sonens närvaro men icke av Faderns fullhet.

Därför äro de terrestriala kroppar och icke celestiaala och skilja sig i härlighet från dessa såsom månen från solen. De äro de som icke hava varit manliga till att vittna om Jesus. Därför erhålla de icke Guds rikets krona.”¹⁰

De som är ogudaktiga och inte tar emot evangeliet eller Jesu vittnesbörd får ärva det telestiaala riket.

Profeten Joseph Smith såg följande i en syn, vilken senare upptecknades i Läran och förbunden 76:81–85, 100–106, 110–112: ”Åter, vi sågo de telestiaalas härlighet, vilken är en ringare härlighet, liksom stjärnornas glans skiljer sig från månens på himmelen.

De äro de som icke mottogo Kristi evangelium eller Jesu vittnesbörd. De äro de som icke förneka den Helige Anden. De äro de som äro nedkastade till helvetet. De äro de som icke skola bli återlösta från djävulen förrän den sista uppståndelsen, då Herren Kristus, Lammet, har fullbordat sitt verk ...

De äro de som säga, att somliga hålla sig till en, somliga till en annan — somliga till Kristus, somliga till Johannes, somliga till Moses, somliga till Elias, somliga till Esaias, somliga till Jesaja och somliga till Enok, men de mottogo icke evangeliet, ej heller Jesu vittnesbörd, ej heller profeterna, ej heller det eviga förbundet.

Slutligen, de äro de som icke skola samlas med de heliga för att bli upptagna i den Förstföddes församling och bli mottagna i skyn.

De äro de som äro lögnare, trollkarlar, äktenskapsbrytare och otuktiga människor och de som älska och utöva lögn. De äro de som lida Guds vrede på jorden. De äro de som lida den eviga eldens vedergällning. De äro de som, nedkastade till helvetet, lida den Allsmåktige Gudens vrede, intill tiden är fullkomnad, då Kristus lagt fienderna under sina fötter och fullbordat sitt verk ...

och vi hörde Herrens röst, som sade: Alla dessa skola böja knä, och varje tunga skall bekänna honom som sitter på tronen i evighet. Ty de skola dömas efter sina gärningar, och var och en skall få sitt herradöme i de beredda boningarna efter sina egna gärningar, och de skola vara den Allrahögstes tjänare, men dit varest Gud och Kristus bo, kunna de aldrig i evighet komma.”¹¹

De ogudaktigas lidande är att veta att de gått miste om den härlighet som de kunde ha åtnjutit.

”Gud har förkunnat att alla som inte vill lyda hans röst inte skall undkomma helvetets fördömelse. Vad är helvetets fördömelse? Att gå till de människor som inte har åttlytt hans bud ... Jag vet att alla människor kommer att bli fördömda om de inte kommer på den väg som han har öppnat, och det är den väg som markeras av Herrens ord.”¹²

”Den stora sorgen för de bortgångna andarna i andevärlden, som de går till efter döden, är att veta att de gått miste om den härlighet som andra åtnjuter, och att de själva kunde ha åtnjutit den, och de är sina egna anklagare.”¹³

”Det finns ingen smärta så hemsk som ovisshet. Detta är de ogudaktigas straff, deras tvivel, oro och ovisshet orsakar gråt, jämmer och tandagnisslan.”¹⁴

”En människa är sin egen plågoande och sin egen fördömare. Sålunda står det att de skall få sin del i sjön som brinner av eld och svavel. [Se Upp 21:8.] Besvikelsen plågar människans sinne lika intensivt som sjön som brinner av eld och svavel. Jag säger, sådan är människans plåga ...

Några skall uppstå till Guds eviga eld, för Gud bor i en evig eld, och några skall uppstå till sin egen orenhets fördömelse, vilken är en lika stark pina som sjön av eld och svavel.”¹⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Joseph Smith och Sidney Rigdon begrundade en vers i skrifterna när de tog emot den uppenbarelse som finns upptecknad i Läran och förbunden 76 (s 215–217; se också L&F 76:15–19). Vilka personliga upplevelser har hjälpt dig förstå att begrundan kan leda till ökad insikt? Medan du studerar eller diskuterar detta kapitel, liksom andra kapitel, ta dig tid att begrunda de sanningar du läser om.

- Läs Johannes 14:2–3 och Första Korintierbrevet 15:40–41. Hur hjälper dig lärdomarna i detta kapitel att förstå dessa verser?
- I beskrivningen av dem som skall ärva de celestia, terrestriala och telestia härligheterna så används formuleringen ”Jesu vittnesbörd” fem gånger (s 218–222). Nämn några kännetecken på personer som är ”manliga till att vittna om Jesus”. Vad är de lovade som är manliga till att vittna om Jesus?
- Läs det sista stycket på sidan 218 och fäst särskilt uppmärksamhet vid formuleringen ”övervinna genom tron”. Vilka är några saker som vi kan behöva övervinna? Hur hjälper oss tro på Jesus Kristus att övervinna våra problem i detta liv?
- Läs det sista stycket på sidan 219. Varför tror du att vi i vårt eviga framåtskridande behöver gå från ”en låg grad till en högre”? Vilka erfarenheter har du haft som visar vårt behov av att lära och tillväxa på detta sätt?
- Läs det andra stycket på sidan 221, vilket beskriver några av de människor som kommer att ärva det terrestriala riket. Hur vi kan undvika att bli ”förblindade av människors list”? Vad kan vi göra för att hjälpa andra att undvika att bli förblindade?
- Sök på sidan 222 efter ord och uttryck som Joseph Smith använde för att beskriva de ogudaktigas tillstånd i nästa liv. Vad säger dig dessa ord och formuleringar? Hur kan man vara ”sin egen plågoande och sin egen fördömare”?

Skriftställen som hör till detta ämne: Alma 41:2–8; L&F 14:7; 76:20–49; 88:15–39

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:245; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 183, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 1:252–253; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 192, Kyrkans arkiv.
3. *History of the Church*, 6:365; styckindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
4. *History of the Church*, 5:425–426; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
5. *History of the Church*, 6:477–478; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock; se också tillägget, s 552, punkt 3.

6. Läran och förbunden 76:50–59, 62, 68–70; syn given till Joseph Smith och Sidney Rigdon den 16 februari 1832 i Hiram, Ohio.
7. Läran och förbunden 131:1–4; ord inom klammer i originalet; instruktioner som Joseph Smith gav 16 och 17 maj 1843 i Ramus, Illinois.
8. *History of the Church*, 6:306; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
9. *History of the Church*, 6:478; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock; se också tillägget, s 552, punkt 3.
10. Läran och förbunden 76:71–79; syn given till Joseph Smith och Sidney Rigdon den 16 februari 1832 i Hiram, Ohio.
11. Läran och förbunden 76:81–85, 100–106, 110–112; syn given till Joseph Smith och Sidney Rigdon den 16 februari 1832 i Hiram, Ohio.
12. *History of the Church*, 4:554–555; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff; se också tillägget, s 552, punkt 3.
13. *History of the Church*, 5:425; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
14. *History of the Church*, 5:340; ur en predikan som Joseph Smith höll 8 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
15. *History of the Church*, 6:314–317; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.

Håll ut i livets stormar

*”Stå fast, ni Guds heliga, härda ut ännu
en liten tid så skall livets storm vara över och ni
blir belönade av den Gud, vars tjänare ni är.”*

Ur Joseph Smiths liv

På kvällen den 24 mars 1832 hade profeten stannat uppe sent för att ta hand om sin son Joseph på 11 månader, som låg sjuk i mässlingen. Familjen Smith bodde då i John Johnsons hem i Hiram i Ohio. Profeten hade slutligen somnat på en utdragsäng då en pöbelhop med ett dussintal män som hade druckit whisky bröt sig in i huset. Profeten beskrev senare händelserna denna förfärliga natt:

”Pöbelhopen slog upp dörren och omringade sängen på ett ögonblick, och ... innan jag visste ordet av var jag på väg ut genom dörren i händerna på en rasande pöbelhop. Jag kämpade desperat då jag tvingades ut för att ta mig loss, men jag kunde bara frigöra ett ben med vilket jag träffade en man så att han föll på trappan. Jag blev omedelbart övermannad igen och de svor ... att de skulle döda mig om jag inte höll mig stilla, vilket lugnade ner mig ...

Därefter tog de struhtag på mig och höll kvar greppet tills jag förlorade medvetandet. När jag återfått medvetandet, då de släpade runt med mig, omkring 150 meter från huset, såg jag Sidney Rigdon ligga utsträckt på marken, dit de hade släpat honom i hälarerna. Jag förmodade att han var död. Jag började vädja till dem: ’Jag hoppas att ni visar barmhärtighet mot mig och skonar mitt liv.’ På detta svarade de: ’Åkalla din Gud om hjälp, vi tänker inte visa någon barmhärtighet.’ ”

Efter en kort diskussion beslutade sig pöbelhopen ”för att inte döda mig”, berättade profeten, ”men att grundligt slå och riva mig,

På kvällen den 24 mars 1832 i Hiram i Obio släpades Joseph Smith ut från sitt hem av en rasande pöbelhop och täcktes med tjära och fjädrar.

slita av mig skjortan och byxorna och lämna mig naken. ... De sprang tillbaka och hämtade hinken med tjära och någon utropade med en förbannelse: 'Låt oss tjära igen hans mun', och de försökte tvinga in tjärspäden i min mun. Jag vred undan mitt huvud så att de inte kunde göra det och de ropade: 'Håll upp huvudet så att vi kan ge dig lite tjära.' De försökte sedan att tvinga in en flaska i min mun och den bröts av mot mina tänder. Alla mina kläder slets av mig förutom min skjortkrage och en man kastade sig över mig och rev min kropp med sina naglar som en galen katt ...

Därefter lämnade de mig och jag försökte resa mig, men jag föll på nytt. Jag tog bort tjäran från mina läppar så att jag kunde andas lättare och efter ett tag började jag återhämta mig och reste mig upp, varpå jag såg två ljus. Jag gick bort mot ett av dem och upptäckte att det var fader Johnsons hem. När jag kom fram till dörren ... fick tjäran mig att se ut som om jag var täckt med blod och när min hustru såg mig trodde hon att jag var helt sönderslagen och svimmade ...

Mina vänner tillbringade natten med att skrapa bort tjäran och tvätta och rengöra min kropp, så att jag på morgonen var redo att ta på mig kläderna igen.”

Även efter denna prövning var profeten fast besluten att genomföra sina ansvar mot Herren. Dagen därpå var det sabbat. ”Människorna samlades till mötet på den vanliga tidpunkten för gudsdyrkan”, skrev profeten, ”och bland dem kom också pöbelhopen ... Med kroppen täckt av sår och märken predikade jag som vanligt för församlingen, och på eftermiddagen samma dag döpte jag tre personer.”¹ Josephs och Emmas son Joseph dog fem dagar efter pöbelangreppet i sviterna av att ha utsatts för den kyliga kvällsluften medan han var sjuk i mässlingen.

Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, sade: ”Herren sade till Joseph att han skulle pröva honom, om han skulle hålla fast vid sitt förbund eller inte, ända in i döden. Han prövade honom och även om [Joseph] hade hela världen emot sig och behövde utstå falska vänners bedrägerier, även om hela hans liv var kantat av svårigheter och oro och bekymmer, var han ändå alltid, under allt lidande, alla fängelsevistelser, pöbelangrepp och omilda behandlingar som han genomgick, sann mot sin Gud.”²

Joseph Smiths lärdomar

De som följer Jesus Kristus blir prövade och måste bevisa sin trofasthet mot Gud.

”Det finns ingen trygghet utom i Jehovas famn. Ingen annan kan befria, och han befriar oss inte om vi inte visar oss trofasta mot honom när vi har det som svårast. För den som vill ha sina kläder tvättade i Lammets blod måste komma ur den stora nöden [se Upp 7:13–14], ja, den största av alla prövningar.”³

”Alla människors bestämmelse ligger i händerna på en rättvis Gud, och han är inte orättvis mot någon, och en sak är säker, att de som lever gudfruktigt i Kristus Jesus kommer att förföljas [se 2 Tim 3:12], och innan deras kläder är tvättade vita i Lammets blod så förväntas det, enligt Johannes Uppenbararen, att de kommer ur den stora nöden. [Se Upp 7:13–14.]”⁴

”Människorna är tvungna att lida för att kunna komma upp till Sions berg och bli upphöjda ovan himlarna.”⁵

Medan profeten Joseph Smith utsattes för svåra lidanden i Liberty fängelse under vintern 1838–1839, skrev han till kyrkans medlemmar: ”Kära bröder, vi säger till er, att eftersom Gud har sagt att han vill ha ett provat folk, att han skulle rena dem som guld [se Mal 3:3], så tror vi att han denna gång valt sin egen smältdegel varigenom vi blivit prövade. Vi tror att om vi kommer igenom den med någon grad av trygghet, och har bevarat tron, så blir det ett tecken för denna generation, helt och hållet tillräcklig för att lämna dem utan ursäkt. Vi tror också att det blir en prövning av vår tro likvärdig den som Abraham hade, och att forntidens människor inte kan förhäva sig inför oss på domens dag, att de skulle ha kallats att genomgå svårare prövningar, för vi kommer att vara jämbördiga med dem.”⁶

”Prövningar ger oss den kunskap som är nödvändig för att förstå hur de forntida tänkte. För min egen del tror jag att jag aldrig kunde ha känt som jag nu gör, om jag inte hade genomlidit de oförrätter jag drabbats av. Allting samverkar till det bästa för dem som älskar Gud. [Se Rom 8:28.]”⁷

John Taylor

John Taylor, kyrkans tredje president, sade: "Jag hörde profeten Joseph säga, när han vid ett tillfälle talade till de tolv: 'Ni kommer att behöva utstå alla slags prövningar. Och det är lika nödvändigt för er att bli prövade som det var för Abraham och andra Guds män, och (sade han): Gud kommer att söka dig, han kommer att ta tag i och vrida om själva hjärterötterna hos dig, och om du inte uthärdar det förtjänar du inte en arvedel i det celestialet riket' ... Joseph Smith hade aldrig många månader av lugn och ro efter det att han tagit emot sanningen och till sist mördades han i fängelset i Carthage."⁸

Gud stöder och välsignar dem som förlitar sig på honom i prövningens stund.

"Evangeliets kraft gör det möjligt för oss att stå och tålmodigt uthärda den stora prövning som omger oss på alla sidor ... Ju svårare förföljelsen är desto större Guds gåvor till denna hans kyrka. Ja, allt samverkar till det bästa för dem som är villiga att lägga ner sitt liv för Kristi skull."⁹

"Min enda förhoppning och tillförsikt står till den Gud som gav mig liv, som all makt finns hos, som nu finns i min närhet och mitt hjärta är ständigt vidöppet för hans ögon. Han är min tröstare och han överger mig inte."¹⁰

"Jag vet vem jag har satt min lit till. Jag står på klippan och störtfloderna kan inte, nej, de skall inte, kullkasta mig."¹¹

När profeten frigetts från Liberty fängelse sade han följande om sin erfarenhet: "Tack Gud, vi har blivit befriade. Och även om några av våra älskade bröder har varit tvungna att besegla sitt vittnesbörd med sitt blod, och dött som martyrer för sanningens sak —

Kort men bitter var deras smärta,
evig deras glädje.

Låt oss inte sörja som de 'som inte har något hopp'. [Se 1 Tess 4:13.] Tiden närmar sig snabbt då vi får träffa dem på nytt och glädjas tillsammans, utan att frukta för ogudaktiga män. Ja, de som har sovit i Kristus skall han föra med sig när han kommer för att förhärligas i sina heliga, och beundras av alla dem som tror, men för att ta hämnd på sina fiender och alla dem som inte lyder evangeliet.

Då skall änkornas och de faderlösas hjärtan finna tröst och varje tår skall torkas bort från deras ansikten. De prövningar som de varit tvungna att genomgå skall samverka till deras bästa och förbereda dem för deras umgänge som har kommit ur den stora nöden och tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. [Se Rom 8:28; Upp 7:13–14, 17.]”¹²

*Profeten skrev följande i ett brev till de heliga den 1 september 1842, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 127:2: ”De faror, som jag nu blivit kallad att genomgå, förefalla mig mycket ringa, emedan människors avundsjuka och vrede hava varit min ständiga lott alla mina livsdagar ... Dock har jag alltid haft djupt vatten att simma i. Det har blivit en andra natur hos mig, och jag vill, som Paulus, berömma mig i lidande, ty intill denna dag har mina fäders Gud befriat mig från dem alla, och han skall även hädanefter befria mig, ty se, jag skall triumfera över alla mina fiender, ty Herren Gud har sagt det.”*¹³

**De trofasta beklagar sig inte över prövningar utan
är tacksamma för Guds godhet.**

Den 5 december 1833 skrev profeten till ledarna i kyrkan som presiderade över de heliga som utsattes för förföljelse i Missouri: ”Kom ihåg att inte knorra över Guds handlande mot sina skapelser. Ni befinner er ännu inte i sådana prövande omständigheter som de forna profeterna och apostlarna. Tänk på Daniel, de tre hebreiska barnen [Sadrak, Mesak och Abed-Nego], Jeremia, Paulus, Stefanus, och många andra, alltför många att nämna, som blev stenade, söndersågade, frestade, dödade med svärd och [som] gick omkring i fårskinn och gethudar, utblottade, misshandlade och plågade. Världen förtjänade inte att hysa dem. De irrade omkring i öknar och på berg, i grottor och hålor. Men

ändå behöll de vittnesbördet genom tron; [se Hebr 11:37–39] och mitt i alla prövningar glädde de sig över att de räknades värddiga att utstå förföljelser för Kristi skull.

Vi vet inte, vad vi kommer att kallas att genomgå, innan Sion är befriat och upprättat. Därför behöver vi leva nära Gud och alltid noggrant åtlyda alla hans befallningar, att vi skall ha ett oskyldigt sinne inför Gud och människor ...

Vår lit står till Gud, och vi är beslutna att genom hans hjälpande nåd stå fasta och hålla ut i trofasthet till slutet, att vi må krönas med kronor av celestial härlighet och inträda i den vila som är förberedd för Guds barn.”¹⁴

Fem dagar senare skrev profeten till kyrkans ledare och de beliga i Missouri: ”Låt oss vara tacksamma för att vi har det så bra som vi har det, att vi fortfarande är vid liv. Måhända har Gud mycket gott i beredskap åt oss i denna generation, och må ännu ge oss möjlighet att förhärliga hans namn. Jag känner mig tacksam över att inte fler har förnekat tron. Jag ber Gud i Jesu namn att ni alla skall bevaras i tron till slutet.”¹⁵

”Vår lit står till Gud, och vi är beslutna att genom hans hjälpande nåd stå fasta och hålla ut i trofasthet till slutet.”

Profetens dagboksanteckning för den 1 januari 1836 lyder: "Detta är början av ett nytt år och mitt hjärta är fyllt av tacksamhet till Gud för att han har bevarat mitt och min familjs liv, medan ännu ett år har gått. Vi har blivit stärkta och upprätthållna mitt i en ogudaktig och hårdhärtad generation, trots att vi har utsatts för alla de prövningar, frestelser och bedrävelser som hör till det mänskliga livet. Detta gör att jag, så att säga, vill ödmjuka mig i stoft och aska inför Herren."¹⁶

Om sitt tillfrisknande från en sjukdom i juni 1837 sade profeten: "Detta är ett av de många tillfällen då jag plötsligt fördes från ett tillstånd av hälsa till gravens rand och lika plötsligt återställdes. För detta sväller mitt hjärta av tacksamhet till min himmelske Fader, och jag känner på nytt en önskan att hänge mig själv och all min kraft åt hans verk."¹⁷

Förtroende för Guds makt, visdom och kärlek hjälper oss att undvika modfärdighet i tider av prövningar.

"Alla svårigheter vilka kan och kommer att korsa vår väg måste övervinnas. Även om själen prövas, hjärtat darrar och händerna slappnar, får vi inte gå samma väg tillbaka, det måste föreligga karaktärsfasthet."¹⁸

"Genom förtroende för Guds makt, visdom och kärlek har de heliga kunnat gå framåt i de mest prövande situationer, och ofta, när all mänsklig erfarenhet tydde på att döden väntade och undergång [tycktes] oundviklig, har Guds kraft visat sig, hans härlighet uppenbarats, och befrielsen åstadkommits, och de heliga, liksom Israels barn som kom ut från Egyptens land och genom Röda havet, har sjungit en lovsång till hans heliga namn."¹⁹

"Jag vet att molnen kommer att skingras och att Satans rike kommer att läggas i ruiner, med alla hans mörka planer, och att de heliga kommer att klara sig igenom det likt sju gånger luttrat guld i elden, fullkomliggjorda genom lidanden och frestelser, och att himlens och jordens välsignelser kommer att mångfaldigas över deras huvuden, vilket Gud beviljar för Kristi skull."²⁰

Stå fast, ni Guds heliga, härda ut ännu en liten tid så skall livets storm vara över och ni blir belönade av den Gud, vars tjänare ni

är, och som behörigen kommer att uppskatta alla era lidanden och allt ert slit för Kristi och evangeliets skull! Era namn skall gå i arv till era efterkommande såsom Guds heliga.”²¹

*George A Smith, som verkade som rådgivare till president Brigham Young, fick följande råd av profeten Joseph Smith under en tid av stora svårigheter: ”Han sade till mig att jag aldrig, oavsett vilka svårigheter som omger mig, skulle bli modfälld. Om jag så sänktes ner i det djupaste gruvschaktet i Nova Scotia och Klippiga bergen staplades upp ovanpå mig, så skulle jag inte tappa modet utan uthärda, utöva tro och vara tapper så skulle jag hamna högst upp på toppen till slut.”*²²

*Bara några dagar före profetens martyrskap, vid en tidpunkt då han och de heliga visste att hans liv var i fara, tog Joseph Abraham C Hodge i hand och sade: ”Nu, broder Hodge, låt vad som än skall ske hända, förneka inte tron och allt kommer att bli bra.”*²³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom redogörelsen på sidorna 225–227. Varför tror du att profeten Joseph Smith kunde uthärda de prövningar han genomgick? Vilka tankar och känslor får du när du föreställer dig honom ”med kroppen täckt av sår och märken” undervisande en församling?
- Läs det tredje stycket på sidan 228. Hur tror du att lidande bidrar till att förbereda oss för upphöjelse? (Se exempel på s 228–229.) Vad har du lärt dig av dina prövningar?
- Tre gånger i detta kapitel försäkrar Joseph Smith oss att de prövningar vi är tvungna att genomgå skall samverka till vårt bästa (s 230; se också s 229). Vilka erfarenheter har du av att detta är sant?
- Läs de tredje och fjärde hela styckena på sidan 229. Vilka erfarenheter har du haft, som du kan dela med dig av, av att

Herren har tröstat dig under svåra tider? Vad innebär det för dig att ”[stå] på klippan”?

- Joseph Smith rådde de heliga att inte knorra, eller klaga, över Guds handlande mot oss (s 230–231). På vilka sätt kan vi bli påverkade av att beklaga oss? Hur bör vi reagera på prövningar? (Se exempel på s 230–233.)
- Vad innebär det att visa ”karaktärsfasthet” då man utsätts för svårigheter (s 232)?
- Läs profetens råd till George A Smith (s 233). Hur kan detta råd hjälpa dig då du utsätts för prövningar?

Skriftställen som hör till detta ämne: Psaltaren 55:23; Johannes 16:33; Alma 36:3; Helaman 5:12; L&F 58:2–4; 90:24; 122:5–9

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:261–264; kursivering borttagen; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 205–208, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 okt 1881, s 1.
3. Brev från Joseph Smith till William W Phelps och andra, 18 aug 1833, Kirtland, Ohio; Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 1:449; ur ett brev från Joseph Smith till Edward Partridge och andra, 5 dec 1833, Kirtland, Ohio.
5. *History of the Church*, 5:556; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
6. *History of the Church*, 3:294; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
7. *History of the Church*, 3:286; ur ett brev från Joseph Smith till Presendia Huntington Buell, 15 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; Syster Buells efternamn är felstavat — ”Bull” — i *History of the Church*.
8. John Taylor, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 aug 1883, s 1.
9. Brev från Joseph Smith till William W Phelps och andra, 18 aug 1833, Kirtland, Ohio; Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
10. Brev från Joseph Smith till William W Phelps, 31 jul 1833, Kirtland, Ohio; Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
11. *History of the Church*, 2:343; ur ett brev från Joseph Smith till William Smith, 18 dec 1835, Kirtland, Ohio.
12. *History of the Church*, 3:330–331; ur ”Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr”, *Times and Seasons*, nov 1839, s 8.
13. Läran och förbunden 127:2; ett brev från Joseph Smith till de heliga, 1 sep 1842, Nauvoo, Illinois.
14. *History of the Church*, 1:450; ur ett brev från Joseph Smith till Edward Partridge och andra, 5 dec 1833, Kirtland, Ohio.
15. *History of the Church*, 1:455; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till Edward Partridge och andra, 10 dec 1833, Kirtland, Ohio.
16. *History of the Church*, 2:352; ur en dagboksanteckning av Joseph Smith, 1 jan 1836, Kirtland, Ohio.

17. *History of the Church*, 2:493; ur "History of the Church" (manuskript), bok B-1, s 762–763, Kyrkans arkiv.
18. *History of the Church*, 4:570; ur en predikan som Joseph Smith höll 30 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
19. *History of the Church*, 4:185; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 178.
20. *History of the Church*, 2:353; ur en dagboksanteckning av Joseph Smith, 1 jan 1836, Kirtland, Ohio.
21. *History of the Church*, 4:337; ur en rapport från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet, 7 apr 1841, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 apr 1841, s 385.
22. George A Smith, "History of George Albert Smith by Himself", s 49, George Albert Smith, Papers, 1834–75, Kyrkans arkiv.
23. *History of the Church*, 6:546; ur "History of the Church" (manuskript), bok F-1, s 147, Kyrkans arkiv.

Profetens många ansvar, såväl som de förföljelser han ställdes inför, förde honom ofta bort från sin familj. Medan han och hans bror Hyrum var fängslade i Liberty fängelse kom profetens hustru Emma och deras son Joseph för att besöka honom.

Ett hjärta fyllt av kärlek och tro: Profetens brev till sin familj

”[Minns] att jag är en sann och trofast vän till dig och barnen för evigt. Mitt hjärta är sammanflätat med ert för evigt. O, må Gud välsigna er alla.”

Ur Joseph Smiths liv

Joseph Smiths profetiska kallelse krävde att han gjorde omfattande resor för att tillgodose behoven hos en snabbt växande organisation. Efter att under sommaren 1831 ha identifierat Independence i Missouri som platsen för Sion växte kyrkan snabbt där, liksom den fortsatte att göra i Kirtland i Ohio. Från 1831 till 1838 hade kyrkan två befolkningscentra, ett i Missouri och det andra i Kirtland, där profeten bodde. Under denna period företog profeten fem gånger den mödosamma, 150 mil långa, resan till Missouri för att övervaka kyrkans utveckling där.

År 1833 och åter igen 1837 besökte Joseph Smith Övre Canada, undervisade om evangeliet och stärkte grenar. År 1834 och 1835 reste han till Michigan för att besöka kyrkans medlemmar. Under flera år predikade han evangeliet och ledde kyrkans angelägenheter i Springfield i Illinois; Boston och Salem i Massachusetts; Monmouth County i New Jersey; New York City och Albany i New York; Cleveland i Ohio; Philadelphia i Pennsylvania; Washington D C och på ett flertal andra platser.

Profetens resor förde honom ofta bort från hem och familj, liksom de förföljelser han ofta utsattes för. Han blev många gånger orättmätigt arresterad och fängslad och han var offer för en mängd ogrundade rättstvister. Den 27 juli 1837 gav sig till exempel profeten och flera andra kyrkoledare iväg från Kirtland för att besöka de heliga i Canada. När de nått fram till Painesville i Ohio ”uppehölls de hela dagen av illvilliga och grundlösa anklagelser”.

Eftersom de inte var långt bort från Kirtland började de bege sig hem för att vila och därefter på nytt påbörja sin resa dagen därpå. ”Ungefär vid solnedgången steg jag upp i min vagn för att återvända hem till Kirtland”, skrev profeten. ”I det ögonblicket hoppade sheriffen upp i vagnen, grep mina tömmar och gav mig ännu en häktningsorder.”¹

Profetens stora frånvaro från hemmet var en svår prövning för honom och hans familj. Hans brev till Emma visar den ensamhet och längtan som han kände efter henne och sina barn. Han skrev ständigt om sin stora kärlek till sin familj och sin tro på Gud. Han förmedlade också uppmuntrande ord till sin familj och uttryckte optimism för framtiden trots de svårigheter de utsattes för.

Den 1 april 1832 lämnade profeten hemmet för sin andra resa till Missouri, bara en vecka efter att ha blivit tjarad och fjädrad av en pöbelhop och bara två dagar efter det att hans adopterade son avlidit. Helt visst kände han tung sorg och omtanke om sin hustru Emma och för sitt enda levande barn Julia. När han återvände hem följande månad, mån om att återförenas med sin familj, uppehölls han i flera veckor i Greenville i Indiana. Biskop Newel K Whitney, en av profetens reskamrater, hade svårt skadat sitt ben i en diligensolycka och behövde tillfriskna innan han kunde resa. Under denna tid blev profeten förgiftad på något sätt, vilket förorsakade så våldsamma uppkastningar att han vred käken ur led. Han tog sig till biskop Whitney, som, trots att han fortfarande var sängliggande, gav Joseph en prästadömsvälsignelse. Profeten blev omedelbart helad.

Strax efter denna upplevelse skrev profeten ner dessa rader till sin hustru: ”Broder Martin [Harris] har kommit hit med den angenäma nyheten att våra familjer mådde bra när han gav sig därifrån, vilket storligen glädde våra hjärtan och livade upp vårt humör. Vi tackar vår himmelske Fader för hans godhet mot oss och er alla ... Jag befinner mig i en mycket otrevlig situation, även om jag försöker vara tillfreds, med Herrens hjälp ... Jag skulle vilja träffa lilla Julia och än en gång sätta henne på mitt knä och samtala med dig ... För alltid din trofaste make. Må Herren välsigna dig, frid vare med dig. Farväl tills jag kommer hem.”²

Joseph Smiths lärdomar

Familjemedlemmar ber för, tröstar och stärker varandra.

Till Emma Smith den 13 oktober 1832, från New York City i New York: "Den här dagen har jag vandrat genom den mest praktfulla delen av staden New York. Byggnaderna är verkligen stora och underbara, till häpnad för varje åskådare ... Efter att ha sett allt det jag ville se återvände jag till mitt rum för att meditera och lugna mitt sinne, och se, tankar på hemmet, på Emma och Julia, översköljde mitt sinne som en störtflod och jag önskade att jag kunde vara tillsammans med dem ett ögonblick. Mitt bröst är fyllt av alla de känslor och den ömhet som en förälder och make har, och kunde jag vara tillsammans med er hade jag mycket att säga ...

Det känns som om jag vill säga något för att trösta dig i din särskilda prövning och nuvarande besvärliga situation [Emma var gravid]. Jag hoppas att Gud skall ge dig styrka att klara av det. Jag ber att Gud skall mjuka upp deras hjärtan som befinner sig i din omgivning, att de skall vara vänliga mot dig och lyfta bördan från dina skuldror, så mycket som möjligt, och inte vara till besvär för dig. Jag känner för dig, för jag är medveten om din situation och det andra inte vet, men du måste trösta dig med att veta att Gud är din vän i himlen och att du har en sann och levande vän på jorden, din make."³

Till Emma Smith den 12 november 1838, från Richmond i Missouri där han hölls fången: "Jag fick ditt brev, som jag läste om och om igen. Det var en läckerbit för mig. O Gud, tillåt mig att än en gång få träffa min underbara familj och njuta av frihet och social samvaro. Att få trycka dem mot mitt bröst och kysa deras underbara kinder skulle fylla mitt hjärta med obeskrivlig tacksamhet. Tala om för barnen att jag lever och att jag är övertygad om att det inte dröjer länge förrän jag får träffa dem. Trösta deras hjärtan efter bästa förmåga och försök själv trösta dig så mycket du kan ...

P S. Skriv så ofta du kan, och besök mig om det är möjligt. Ta med barnen om det går. Handla i enlighet med dina känslor och efter bästa urskillningsförmåga och bemöda dig om att finna

tröst, om det är möjligt, och jag litar på att allting kommer att samverka till det bästa.”⁴

Till Emma Smith den 4 april 1839, från fängelset i Liberty i Missouri: ”Min kära Emma, jag tänker ständigt på dig och barnen ... Jag vill träffa lille Frederick, Joseph, Julia och Alexander, Johanna [ett föräldralöst barn som bodde hos familjen Smith] och gamle Major [familjens hund]. Och vad dig själv anbelangar, om du vill veta hur mycket jag vill träffa dig så fundera över hur mycket du vill träffa mig, och döm själv. Jag skulle med glädje vandra härifrån till dig barfota, barhuvad och halvnaken för att få träffa dig och tycka mycket om det, och aldrig betrakta det som mödosamt ... Jag bär med tapperhet alla mina bördor, liksom de gör som är tillsammans med mig. Ingen av oss har ännu sviktat.”⁵

Till Emma Smith den 20 januari 1840, från Chester County i Pennsylvania: ”Jag längtar så efter att få träffa er alla ännu en gång i denna värld. Det känns som om jag varit berövad ert sällskap så länge, men med Herrens hjälp dröjer det inte mycket längre ... Jag känner ständigt oro och den kommer att fortgå tills jag kommer hem. Jag ber att Gud skall beskydda er alla tills jag kommer hem. Mina kära Emma, mitt hjärta är sammanflätat med dig och de små barnen. Jag vill att du skall komma ihåg mig. Tala om för alla barnen att jag älskar dem och att jag kommer hem så fort jag kan. Din i kärleken förbundne, din make.”⁶

Vi har ett ständigt ansvar att undervisa våra barn.

Till Emma Smith den 12 november 1838, från Richmond i Missouri där han hölls fången: ”Tala om för lille Joseph att han måste vara en snäll pojke. Far älskar honom med fullkomlig kärlek. Han är äldst och får inte skada dem som är mindre än han, utan trösta dem. Tala om för lille Frederick att far älskar honom av allt sitt hjärta. Han är en förtjusande pojke. Julia är en förtjusande liten flicka. Jag älskar också henne. Hon är ett lovande barn. Tala om för henne att far vill att hon skall minnas honom och vara en snäll flicka. Berätta för alla de övriga att jag tänker på dem och ber för dem alla ... Lille Alexander tänker jag ständigt på. O, min tillgivna Emma, jag vill att du skall minnas att jag är en sann och trofast vän till dig och barnen för evigt. Mitt hjärta är sammanflätat

med era för evigt. O, må Gud välsigna er alla, amen. Jag är din make och är i bojor och vedermödor.”⁷

Till Emma Smith den 4 april 1839, från fängelset i Liberty i Missouri: ”Jag vill att du inte skall låta småttingarna glömma bort mig. Tala om för dem att far älskar dem med en innerlig kärlek och att han gör allt han kan för att undfly pöbelhoppen och komma till dem. Var snäll och undervisa [barnen] allt du kan, att de må ha goda sinnen. Var öm och vänlig mot dem, var inte trisk mot dem utan lyssna till deras behov. Tala om för dem att far säger att de måste vara snälla och lyda sin mamma. Min kära Emma, det vilar ett stort ansvar på dig att bevara din värdighet och ditt lugn inför dem och att undervisa dem om det rätta, att forma deras unga och ömtåliga sinnen så att de börjar gå på rätta stigar och inte blir befleckade som unga genom att se okristliga exempel.”⁸

Till Emma Smith den 9 november 1839, från Springfield i Illinois: ”Jag kommer att vara fylld med ständig oro för dig och barnen tills jag hör från dig och särskilt lille Frederick. Det var så smärtsamt att lämna honom sjuk. Jag hoppas att du skall vaka över denna ömsinta avkomma på ett sätt som anstår en mor och en helig och sträva efter att förfina deras sinnen och [lära] dem att läsa och vara måttliga. Utsätt dem inte för vädret så att de blir förkylda, och försök att få all den vila du kan. Det blir långsamt och ensamt att vara borta från er ... Var tålmodig tills jag kommer och gör det bästa du kan. Jag kan inte skriva vad jag vill men tro mig, jag hyser de allra bästa känslor för er alla.”⁹

Gud är vår vän och vi kan lita på honom i nödens stund.

Till Emma Smith den 6 juni 1832, från Greenville i Indiana: ”Jag har nästan varje dag besökt en lund som ligger precis bakom staden. Där kan jag vara avskild från människors blickar och ge uttryck för alla de känslor som finns i mitt hjärta i meditation och bön. Jag har erinrat mig alla tidigare stunder i mitt liv och lämnats att sörja och utgjuta tårar av sorg över min dårskap att låta min själs fiende ha så mycket makt över mig som han har haft i gångna dagar. Men Gud är barmhärtig och har förlåtit mig mina synder och jag gläder mig över att han sänder Hjälparen till så många som tror och ödmjukar sig inför honom ...

Jag skall försöka vara nöjd med min lott eftersom jag vet att Gud är min vän. I honom finner jag tröst. Jag har överlämnat mitt liv i hans händer. Jag är redo att gå på hans kallelse. Jag önskar vara med Kristus. Jag håller inget i mitt liv kärare än att göra hans vilja.”¹⁰

Till Emma Smith den 4 juni 1834, från Mississippi-flodens strand i centrala Illinois. Profeten Joseph färdades med Sions läger: ”Allt som oftast dröjer våra tankar i utesäglig oro för våra hustrur och våra barn — våra efterkommande enligt köttet som är förenade med våra hjärtan — och dessutom våra bröder och vänner ... Tala om för fader Smith och hela familjen och broder Oliver [Cowdery] att de skall låta trösta sig och se framåt mot den dag när detta livets prövningar och vedermödor får ett slut, och vi kommer alla att få njuta av frukten av vårt arbete om vi håller ut trofast intill slutet, vilket jag ber skall bli allas vår lyckliga lott.”¹¹

Till Emma Smith den 4 november 1838, från Independence i Missouri där han hölls fången: ”Min kära och älskade hjärtevän i prövningar och vedermödor. Jag vill meddela dig att jag mår bra och att vi alla känner oss förhoppningsfulla inför vårt eget öde ... Jag känner stor oro för dig och mina förtjusande barn. Mitt hjärta sörjer och blöder för bröderna och systrarna och för de dödade av Guds folk ... Vad Gud kommer att göra för oss det vet jag inte, men jag hoppas alltid på det bästa under alla omständigheter. Även om jag går mot döden så förlitar jag mig på Gud. Vilka grymma handlingar som kommer att utföras av pöbelhopen vet jag inte, men jag förväntar mig att de skall visa föga eller ingen skonsamhet. O, må Gud visa barmhärtighet mot oss ... Gud har skonat en del av oss så långt och kanske kommer han fortfarande att i visst mått utsträcka sin barmhärtighet mot oss ...

Jag vet inte mycket med säkerhet i den situation jag befinner mig i, och kan bara be om befrielse tills den ges och ta allting som det kommer med tålamod och själsstyrka. Jag hoppas att du skall vara trofast och sann mot varje förtroende. Jag kan inte skriva mycket i min situation. Sköt alla angelägenheter alltefter dina omständigheter och behov. Må Gud ge dig visdom och försiktighet och besinningsfullhet, vilket jag har all anledning att tro att du [har].

Dessa små barn är ständigt i mina tankar. Tala om för dem att far fortfarande lever. Må Gud bevilja att han får se dem igen. O Emma ... överge inte mig eller sanningen, utan kom ihåg mig. Om jag inte träffar dig igen i detta liv må Gud bevilja att vi möts på nytt i himlen. Jag kan inte uttrycka mina känslor, mitt hjärta är fullt. Farväl, o min snälla och ömma Emma. Jag är din för evigt, din make och sanne vän.”¹²

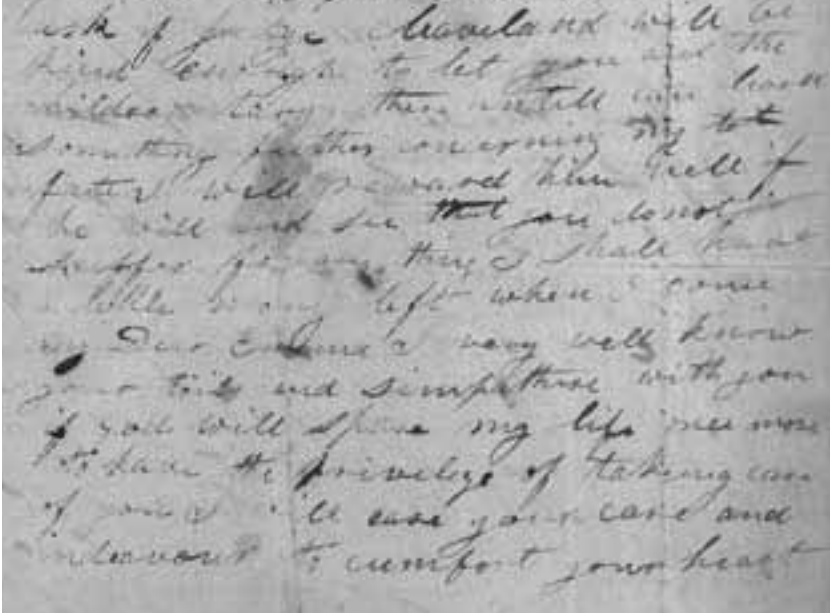
Till Emma Smith den 21 mars 1839, från fängelset i Liberty i Missouri: ”Min kära Emma, jag är väl medveten om dina vedermodor och sympatiserar med dig. Om Gud skonar mitt liv än en gång så att jag får förmånen att ta hand om dig, skall jag hjälpa dig och försöka trösta ditt hjärta. Jag vill att du skall ta så bra hand om familjen som du kan. Jag tror att du gör allt du kan. Det var tråkigt att höra att Frederick var sjuk, men jag hoppas att han mår bra igen och att ni alla mår bra. Jag vill att du skall försöka få tid till att skriva ett långt brev till mig och berätta allt du kan, till och med om gamle Major ännu lever och vad småttingarna säger som klänger runt din hals ... Tala om för dem att jag sitter i fängelse för att deras liv skall räddas ...

Gud styr allting enligt sin egen viljas råd. Min lit står till honom. Min själs frälsning är av största vikt för mig eftersom jag har en säker kunskap om eviga ting. Det spelar ingen roll för mig om himlen väntar på att ingripa. Jag måste styra mitt [skepp] säkert, vilket jag har för avsikt att göra. Jag vill att du skall göra detsamma. Din för evigt.”¹³

Till Emma Smith den 16 augusti 1842, i närheten av Nauwoo i Illinois. Profeten gömde sig för sina fiender: ”Jag tar mig friheten att framföra mitt uppriktiga tack för de två intressanta och tröstande besök som du har gjort till mig i min nästan landsflyktiga situation. Ord kan inte uttrycka mitt hjärtas tacksamhet, för den varma och uppriktiga vänskap som du har visat mig genom detta. Tiden har än så länge förflutit mycket angenämt sedan du lämnade mig. Jag har helt försonat mig med mitt öde, det som sker det sker ...

Tala om för barnen att deras far ännu så länge mår bra, att han håller ut i brinnande bön till den Allsmäktige Guden för sin egen trygghet, för dig, och för dem. Tala om för moder Smith att det

En del av det brev som profeten Joseph Smith skrev till Emma Smith från Liberty fängelse den 21 mars 1839.

kommer att gå bra för hennes son, oavsett i livet eller i döden, för så säger Herren Gud. Tala om för henne att jag ständigt har henne i mina tankar, liksom Lucy [Josephs syster] och alla de andra. De måste alla vara vid gott mod ... I all hastighet, din ömsinte make ända in i döden, genom all evighet och för evigt.”¹⁴

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå kortfattat igenom detta kapitel och lägg märke till vilka känslor Joseph Smith hyste för Emma och deras barn. Vad lär oss hans exempel om hur vi bör tala och agera i vår familj? Vad kan vi lära oss av Josephs och Emma Smiths ansträngningar att skriva till varandra och träffa varandra? Vad är något du har gjort för att visa din familj att du älskar dem?

- Profeten Joseph sade till Emma att han var en ”sann och trofast vän till [henne] och barnen för evigt”, och han tackade henne för hennes ”varma och uppriktiga vänskap” (s 240, 243). Vad kan makar och hustrur göra för att främja sin vänskap?
- I sina brev visade Joseph Smith förtroende för Emma. Han uttryckte förtroende för att hon skulle fatta goda beslut och göra allt hon kunde för att ta hand om familjen (s 243). Hur kan sådana tecken på tillit påverka relationen mellan en make och hans hustru?
- Läs profeten Josephs budskap till sina barn i det andra stycket på sidan 244. Hur kan det ha varit till hjälp för hans barn att ta emot dessa nyheter? Vad kan föräldrar göra, under perioder av provningar, för att visa sina barn att de tror på Gud?
- Gå igenom Joseph Smiths uttryck för tillit till Gud på sidorna 241–244. Identifiera flera av dessa uttryck som du finner särskilt rörande. Hur kan du tillämpa dessa sanningar i ditt eget liv?

Skriftställen som hör till detta ämne: Första Mosebok 2:24; Första Korintierbrevet 11:11; Efesierbrevet 5:25; Mosiah 4:14–15; L&F 25:5, 9, 14; 68:25–28

Slutnoter

1. *History of the Church*, 2:502; ur ”History of the Church” (manuskript), bok B-1, s 767, och addenda, s 6, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 6 jun 1832, Greenville, Indiana; Chicago Historical Society, Chicago, Illinois.
3. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 13 okt 1832, New York City, New York; Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri.
4. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 12 nov 1838, Richmond, Missouri; Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri.
5. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 4 apr 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; Beinecke Library, Yale University, New Haven, Connecticut; kopia i Kyrkans arkiv.
6. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 20 jan 1840, Chester County, Pennsylvania; Chicago Historical Society, Chicago, Illinois.
7. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 12 nov 1838, Richmond, Missouri; Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri.
8. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 4 apr 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; Beinecke Library, Yale University, New Haven, Connecticut; kopia i Kyrkans arkiv.
9. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 9 nov 1839, Springfield, Illinois; Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri; kopia i Kyrkans arkiv.

10. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 6 jun 1832, Greenville, Indiana; Chicago Historical Society, Chicago, Illinois.
11. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 4 jun 1834, från Mississippiflodens strand i västra Illinois; Letter Book 2, 1837–1843, s 58, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
12. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 4 nov 1838, Independence, Missouri; Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri; kopia i Kyrkans arkiv.
13. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 21 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
14. *History of the Church*, 5:103, 105; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till Emma Smith, 16 aug 1842, i närheten av Nauvoo, Illinois.

Kristi andra ankomst och tusenårsriket

*”Vi gör ... klokt i att urskilja tidernas tecken
på vår väg framåt, att Herrens dag inte skall
'övertaska [oss] som en tjuv om natten’.”*

Ur Joseph Smiths liv

I september 1832 flyttade Joseph och Emma Smith och deras dotter Julia på 16 månader från Johnsons gård i Hiram i Ohio tillbaka till Kirtland. Där flyttade de in i den handelsbod som ägdes av Newel K Whitney, där de skulle komma att bo i mer än ett år. Familjen Smith bodde på affärens andra våning och på den del av den första våningen som inte användes till affärsverksamheten. Josephs och Emmas son Joseph Smith III föddes medan familjen bodde i denna affär. Profeten fick också många uppenbarelser där.

En sådan uppenbarelse kom på juldagen 1832. Profeten tillbringade en del av denna dag i sitt hem, i djup begrundan över de allvarliga problem som världens nationer ställdes inför vid denna tidpunkt. ”Tecknen på oroligheter bland nationerna blev synligare denna tid än de tidigare varit sedan kyrkan påbörjade sin färd ut ur öknen”, sade profeten.¹ Händelser i Förenta staterna pekade mot inbördeskrig och utbrott av dödliga sjukdomar var utbredda över hela världen. Medan han ”bad allvarligt över detta ämne”² tog profeten emot den uppenbarelse som nu återfinns i Läran och förbunden 87. Herren uppenbarade för Joseph att före Kristi andra ankomst skulle krig bryta loss över alla nationer och naturkatastrofer skulle tukta människorna:

”Sålunda skola jordens invånare sörja för svärdets och blodsgjutelsens skull, och även genom hungersnöd, plågor,

*Ett övre rum i Newel K Whitneys restaurerade affär.
Joseph och Emma Smith bodde i denna affär i mer än ett år, och profeten
fick många uppenbarelser här, bland annat uppenbarelser om Herrens ankomst.*

jordbävningar, himmelens tordön och vilda ljugeldar skola jordens invånare få erfara en Allsmäktig Guds hands vrede och hemsökelse, intill den bestämda förödelsen har fullständigt tillintetgjort nationerna .... Därför skolen I stå på heliga platser och icke låta eder rubbas förrän Herrens dag kommer, ty se, den kommer snart, säger Herren.” (L&F 87:6, 8)

Två dagar senare, den 27 december, tog profeten emot en annan uppenbarelse vilken innehöll en hel del upplysningar om Kristi andra ankomst. Den dagen hade en konferens med högpräster kommit samman i profetens ”översättningsrum”, det rum i Whitneys affär där Joseph utförde en stor del av sin bibelöversättning. I konferensprotokollet står det: ”Broder Joseph reste sig upp och sade att för att ta emot uppenbarelse och himlens välsignelser är det nödvändigt att våra sinnen är riktade mot Gud och att vi utövar tro och blir av ett hjärta och ett sinne. Därför rekommenderade han samtliga närvarande att be enskilt och högt till Herren om att [han] skulle uppenbara sin vilja för oss angående uppbyggandet av Sion och till de heligas nytta.”

Varje högpräst ”böjde sig ner inför Herren” och uttryckte därefter sina känslor och sin beslutsamhet att hålla Guds bud.³ Strax därefter började profeten ta emot den uppenbarelse från Gud som senare blev kapitel 88 av Läran och förbunden. Denna uppenbarelse innehåller några av skrifternas mest detaljerade profetior om Herrens ankomst och upprättandet av en tusenårig period av fred. (Se L&F 88:86–116.)

Genom profeten Joseph Smith uppenbarade Herren många profetior om Kristi andra ankomst, tusenårsriket och den oroliga tid som föregår dessa händelser. Detta stora utgjutande av uppenbarelse är ett vittnesbörd om att Joseph Smith verkligen var en siare som var uppväckt av Gud. Som Mormons bok vittnar om: ”En siare kan känna till det som tillhör det förflutna, och likaså det som skall ske i framtiden, och medelst [honom] skall allting uppenbaras eller hellre, skola hemligheter läggas i dagen och fördolda ting komma fram i ljuset. Sådant som icke är känt skall av dem förkunnas.” (Mosiah 8:17)

Joseph Smiths lärdomar

Tecknen på Frälsarens ankomst håller på att uppfyllas och de trofasta känner igen dessa tecken och har frid under svåra tider.

”Vi gör ... klokt i att urskilja tidernas tecken på vår väg framåt, att Herrens dag inte skall ’övertaska oss som en tjuv om natten’. (Se L&F 106:4–5.)”⁴

”Jag vill profetera att tecknen på Människosonens tillkommelse redan har börjat. Den ena pesten efter den andra skall ödelägga. Vi skall snart ha krig och blodsutgjutelse. Månen skall förvandlas till blod. Jag bär vittnesbörd om dessa ting och att Människosonens tillkommelse är nära, ja, står för dörren. Om vår själ och kropp inte skådar fram mot Människosonens tillkommelse och om vi, efter det att vi är döda, inte skådar fram mot den, skall vi vara bland dem som ropar på klipporna att falla över dem och gömma dem. [Se Upp 6:15–17.]”⁵

”Kära bröder, vi ser att svåra tider har kommit, vilket det har vittnats om. [Se 2 Tim 3:1.] Vi kan då med fullkomlig förtröstan se fram emot uppfyllelsen av allt det som det har skrivits om, och med större tillit än någonsin tidigare lyfta upp våra ögon mot dagens ljus och säga i våra hjärtan: Snart kommer du att dölja ditt rodnande ansikte. Han som sade ’Varde ljus!’ och det blev ljus, [se 1 Mos 1:3] har sagt dessa ord. Och åter, du måne, du dunkla ljus, du nattens ljus, skall förvandlas till blod.

Vi ser att allting uppfylls, och att tiden snart kommer då Människosonen skall nedstiga i himlens skyar.”⁶

Jorden kommer snart att skördas — det vill säga, de ogudaktiga måste snart förgöras från jordens yta, för Herren har talat det, och vem kan stå emot Herrens hand, eller vem finns det som kan mäta sin kraft mot den Allsmäktiges, för på hans befallning måste himlarna och jorden förgås. Dagen närmar sig snabbt för uppfyllelsen av alltings återställelse, vilken alla de heliga profeterna har profeterat om, ja, insamlingen av Israels hus. Då skall det ske att lejonet skall ligga ner tillsammans med lammet, och så vidare.

Men bröder, bli inte nedslagna när vi talar om svåra tider, för de måste snart komma, för svärdet, hungersnöden och pesten

närmar sig. Det skall ske en stor ödeläggelse på detta lands yta, för ni skall inte förmoda att ens en bokstav eller enda prick av alla profetiorna från de heliga profeterna inte skall fullbordas, och det finns fortfarande många som återstår att uppfyllas. Herren har sagt att hans verk skall vara snabbt och slutgiltigt och de rättfärdiga skall räddas om så genom eld. [Se Rom 9:28; 1 Nephi 22:17.]”⁷

”Skrifterna är redo att uppfyllas när stora krig, hungersnöd, pest, stora vedermödor, domar och så vidare står i begrepp att utgjutats över jordens invånare.”⁸

”Vi ser att svåra tider verkligen har kommit och att det som vi så länge har väntat på till sist har inletts, men när vi ser att fikonträdetts blad börjar spricka ut, då vet vi att sommaren är nära. [Se Matt 24:32–33.] Det blir ett kortvarigt arbete på jorden. Det har nu inletts. Jag förmodar att det snart råder förvirring över hela jorden. Låt inte våra hjärtan försmäktas när dessa ting kommer över oss, för de måste komma, annars kan inte ordet uppfyllas.”⁹

”Jag har frågat Herren om hans ankomst, och medan jag bad gav han ett tecken och sade: ’I Noas dagar satte jag en båge på himlen såsom ett tecken och kännemärke på att varje år som bågen blir sedd, skulle Herren inte komma. Det året skall det finnas tid att så och skörda: men när ni ser att regnbågen är borttagen skall det vara ett tecken på att det skall bli hungersnöd, pest och stort elände bland nationerna, och att Messias ankomst inte är långt borta.’ ”¹⁰

”Juda måste återvända, Jerusalem måste återuppbyggas och likaså templet, och vatten komma ut från under templet och Döda havets vatten renas. [Se Hes 47:1–9.] Det kommer att ta tid att uppbygga stadens och templets murar och så vidare, och allt detta måste ske innan Människosonen skall komma. Det skall råda krig och rykten om krig, tecken på himlen och på jorden, solens ljus skall förvandlas till mörker och månen till blod, jordbävningar på olika platser, havet skall häva sig över sina gränser. Då skall Människosonens stora och härliga tecken uppenbara sig på himlen. Men vad kommer världen att göra? De kommer att säga att det är en planet, en komet, etc. Men såsom tecknet på Människosonens tillkommelse skall även Människosonens

tillkommelse bli, som skall bli som morgonens ljus som kommer från öster. [Se J S Skrifter 1:26.]”¹¹

”[Jag] förklarade beträffande Människosonens ankomst att det är en felaktig uppfattning att de heliga skall undgå alla straffdomar, medan de ogudaktiga skall lida. Allt kött är underkastat lidande, och ’de rättfärdiga skola knappast undkomma’. [Se L&F 63:34.] Likväl skall många heliga undkomma, ty de rättfärdiga skall leva av tro, [se Hab 2:4] men många av de rättfärdiga skall falla offer för sjukdomar, farsoter och så vidare på grund av köttets svaghet, och ändå bli frälsta i Guds rike. Det är alltså en gudlös princip att säga att den och den har överträtt eftersom de fallit offer för sjukdom eller död, för allt kött är underkastat död, och Frälsaren har sagt: ’Döm inte, så blir ni inte dömda.’ [Matt 7:1]”¹²

**Herren kommer inte förrän allt har skett för
att förbereda för hans ankomst.**

”Människosonens ankomst kan inte — eller kommer inte att ske, förrän de domar är utgjutna som omtalats för denna timme: vilka domar har påbörjats. Paulus säger: ’Ni är ljusets barn, ni tillhör inte mörkret, så att den dagen kan överraska er som en tjuv på natten.’ [Se 1 Tess 5:4–5.] Det är inte den Allsmäktiges avsikt att komma till jorden för att krossa och mala ner den utan att först uppenbara det för sina tjänare profeterna. [Se Amos 3:7.]”¹³

”Jesus Kristus har aldrig uppenbarat för någon människa den exakta tiden, då han skall komma. [Se Matt 24:36; L&F 49:7.] Gå och läs skrifterna och ni kan inte där finna någonting som specificerar den exakta tidpunkten för hans ankomst. Alla som påstår detta är falska lärare.”¹⁴

Om en man som påstod att han sett Människosonens tecken sade profeten Joseph Smith: ”Han har inte sett Människosonens tecken, såsom det förutsagts av Jesus, inte heller har någon människa det, ej heller kommer någon människa att se det förrän efter det att solen har förmörkats och månen badat i blod, för Herren har inte visat mig något sådant tecken, och som profeten har sagt så måste det vara: ’Ty Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna.’ (Amos 3:7.) Därför, hör detta, o jord: Herren kommer inte för att

regera över de rättfärdiga, i denna värld, år 1843, inte förrän allting är förberett för Brudgummen.”¹⁵

De som är visa och trofasta kommer att vara förberedda då Herren återvänder.

”När jag begrundar med vilken snabbhet som Människosonens stora och härliga dag närmar sig, då han skall komma för att hämta sina heliga till sig själv, där de skall vistas i hans närhet och bli krönta med ära och odödlighet, när jag betänker att himlarna snart skall darra och jorden darra och ragla hit och dit, att himlarna skall försvinna som när en bokrulle rullas upp, att varje berg och ö skall fly bort, så utropar jag i mitt hjärta: Hur heligt och gudfruktigt borde vi då inte leva! [Se 2 Petr 3:11.]”¹⁶

”Jorden plågas av korrption, förtryck, tyranni och blodsutgjutelse och Gud kommer fram ur sitt gömställe, som han sagt att han skall göra, för att hemsöka nationerna. Daniel, i sin syn, såg den ena tumultartade händelsen efter den andra avlösa varandra, han såg att ’troner sattes fram och den Gamle av dagar satte sig ner’, och en fördes fram inför honom som liknade en människoson, och alla folk och stammar och språk tjänade och löd honom. [Se Dan 7:9–14.] Det anstår oss att vara rättfärdiga, att vara kloka och förståndiga, för ingen av de ogudaktiga skall förstå, men de visa skall förstå och de som för många till rättfärdighet skall lysa som stjärnor, alltid och för evigt. [Se Daniel 12:3.]”¹⁷

”Låt den rike och den lärde, den kloke och den ädle, den fattige och behövande, den bundne och den frie, både svart och vit, ge akt på sina vägar och hålla fast vid kunskapen om Gud, utöva rätt och dom på jorden i rättfärdighet och förbereda sig för att möta domaren över levande och döda, för hans tillkommelses stund är nära.”¹⁸

”Låt oss vara visa i allting och hålla alla Guds bud, att vår frälsning må vara säker. Låt vår vapenrustning vara redo och förberedd inför den fastställda tidpunkten och låt oss vara iklädda hela rättfärdighetens vapenrustning så att vi kan stå emot på den onda dagen. [Se Ef 6:13.]”¹⁹

I december 1830 sade profeten Joseph Smith följande i ett brev till medlemmar i kyrkan i Colesville i New York: ”Må ni vara

trofasta och vänta på vår Herres tidpunkt, för hans ankomst är nära för handen.

Men 'om tider och stunder, bröder, behöver vi inte skriva till er. Ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. När folk säger: "Fred och trygghet", då drabbas de av undergång lika plötsligt som smärtan kommer över en kvinna som skall föda, och de slipper inte undan.

Men ni, bröder, lever inte i mörker ... Låt oss därför inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra. Ty de som sover, de sover om natten, och de som berusar sig är berusade om natten.

Men vi som hör dagen till, låt oss vara nyktra, iförda tron och kärleken som pansar och hoppet om frälsning som hjälm. Ty Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus.' [1 Tess 5:1–4, 6–9]

Därför, trösta varandra som ni också gör, för svåra tider är för handen ... Freden har delvis tagits bort från jorden och snart kommer det att ske i sin helhet. Ja, fördömler står för dörren och de kommer snart att hemsöka de ogudaktigas hus och de som inte känner Gud.

Ja, lyft upp era huvuden och gläd er, för er återlösning är nära. Vi är det mest gynnade folk som någonsin funnits sedan världens grundläggning, om vi förblir trofasta i att hålla vår Guds bud. Ja, till och med Enok, den sjunde från Adam, såg vår dag och glädde sig, [se Moses 7:65–67] och profeterna från den tiden har profeterat om vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra tillkommeelse och fröjdats sig över den dagen liksom de övriga heliga, ja, vår Frälsares apostel glädde sig också över hans ankomst bland molnen med himlens härskaror, för att bo med människan på jorden i tusen år. [Se Upp 1:7.] Därför har vi anledning att glädja oss.

Se, profetiorna i Mormons bok uppfylls så fort som tiden tillåter det. Den levande Gudens Ande är över mig, därför, vem kan säga att jag inte skall profetera. Tiden är snart för handen att vi måste fly dit Herren vill att vi skall fly, för att finna trygghet. Var inte rädda för dem som med ett ord får er att synda, [se Jes 29:20–21]

men var trofasta med att vittna för ett ont och vrångt släkte om att dagen för vår Herres och Frälsares ankomst står för dörren. Ja, bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom. [Se Matt 3:3.]

Vem kommer att rygga för förförelser, för förförelser måste komma, men ve dem genom vilka de kommer, för stenen måste falla över dem och smula sönder dem. [Se Matt 18:7; 21:43–44.] För fullheten av icke-judarnas tider har inträtt, och ve dem om de inte omvänder sig och blir döpta i vår Herres och Frälsares namn, Jesus Kristus, till sina synders förlåtelse, och kommer in genom den trånga porten och blir räknade bland Israels hus. För Gud låter inte alltid gäcka sig. Han låter inte alltid bli att utgjuta sin vrede över dem som hädar hans heliga namn, för svärd, hungersnöd och undergång kommer snart att drabba dem i deras vilda framfart, för Gud kommer att ta hämnd och tömma ut sina vredesskålar och rädda sina utvalda. [Se Upp 16:1.]

Och alla de som vill lyda hans bud är hans utvalda, och han kommer snart att samla in dem från de fyra väderstrecken, från jordens ena ända till den andra, [se Matt 24:31] till en plats som han har utvalt, därför vinner ni era själar genom att stå fasta. [Se Luk 21:19.]”²⁰

Tusenårsriket blir en tid av fred då Frälsaren kommer att regera på jorden.

Trosartiklarna 1:10: ”Vi tror ... att Kristus personligen kommer att regera på jorden samt att jorden kommer att förnyas och erhålla sin paradisiska härlighet.”²¹

”Guds avsikter ... har varit ... att upprätta fred och god vilja bland människorna, att främja den eviga sanningens principer, att förverkliga det som förenar människan med sina medmänniskor, att få världen att ’smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar’, [Jes 2:4] få jordens nationer att leva i fred och få till stånd den tusenåriga härligheten, då ’jorden skall ge sin gröda, återta sin [paradisiska] härlighet och bli en Herrens trädgård’ ...

Det har varit Jehovas avsikt från världens begynnelse, och det är hans avsikt nu, att ordna upp det som hör världen till i sin egen tid, att stå som överhuvud för universum och överta rege-

*"Dagen närmar sig snabbt för uppfyllelsen av alltings återställelse ...
Då skall det ske att lejonet skall ligga ner tillsammans med lammet."*

ringstyglarna i sin egen hand. När detta är gjort kommer dom att skipas i rättfärdighet, anarki och förvirring att förgöras, och 'nationerna inte mer träna sig för krig'. [Se Jes 2:4.] ...

Mose tog emot Herrens ord från Gud själv. Han var Guds språkrör till Aron och Aron undervisade folket, i både världsliga och kyrkliga angelägenheter. De var båda ett, det fanns ingen åtskillnad, så kommer det att vara när Guds avsikter skall genomföras: när 'Herren skall vara konung över hela jorden' och 'Jerusalem skall vara HERRENS tron'. 'Undervisningen skall gå ut från Sion, HERRENS ord från Jerusalem.' [Se Sak 14:9; Jer 3:17; Mika 4:2] ...

'Han som det rätteligen tillhör skall överta riket och regera tills han lagt alla sina fiender under sina fötter.' [Se Hes 21:27; 1 Kor 15:27.] Ogudaktigheten skall gömma sitt uråldriga huvud, Satan skall bindas och mörkrets gärningar förgöras. Rättfärdighet skall vara mätsnöret och domen sänklodet, och "den som fruktar Herren skall ensam vara upphöjd på den dagen". [Se Jes 2:11; 28:17.]"²²

"Att Jesus skall bo på jorden i ett tusen år med de heliga är inte fallet, utan han kommer att regera över de heliga och komma ner

för att undervisa, liksom han undervisade de fem hundra bröderna, [se 1 Kor 15:6] och de som tillhör den första uppståndelsen kommer också att regera med honom över de heliga.”²³

Efter tusenårsriket kommer jorden att förvandlas till ett helgat, celestialt tillstånd.

”Under middagen nämnde jag för min familj och vänner som var närvarande att när jorden helgats och blivit som ett hav av glas, skall den bli en stor Urim och Tummim, och de heliga skall kunna se in i den och se såsom de är sedda.”²⁴

”Jorden kommer att rullas tillbaka till Guds närhet och krönas med celestial härlighet.”²⁵

”När den korta tiden för [Satans sista uppror] har utgått och jorden genomgår sin sista förvandling och blir förhärligad, då kommer alla ödmjuka att ärva jorden, där de rättfärdiga bor.”²⁶

Profeten lärde följande den 2 april 1843, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 130:9: ”Denna jord i sitt helgade och odödliga tillstånd skall bli lik kristall och bli ett Urim och Tummim för invånarna, som bo därpå, och därigenom skall allt, som tillhör ett lägre rike eller alla rikena av lägre ordning, uppenbaras för dem som bo därpå. Och denna jord skall tillhöra Kristus.”²⁷

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs de första två hela styckena på sidan 249, och lägg märke till högrästerarnas förberedelse för att ta emot den uppenbarelse som nu ingår i kapitel 88 av Läran och förbunden. Fundera över hur denna redogörelse är tillämplig på dig när du försöker förstå profetierna om Kristi andra ankomst.
- Läs profeten Joseph Smiths profetior om de svåra tiderna före Herrens ankomst (s 250–252). Hur kan vi bevara vår frid även under sådana prövningar? Varför tror du att vi behöver känna

till och förstå tecknen på Kristi andra ankomst? Vilka tecken på Kristi andra ankomst har uppfyllts eller håller på att uppfyllas?

- Läs det andra stycket på sidan 252 och det andra stycket på sidan 254. Vad antyder uttrycket ”som en tjuv om natten” om Herrens ankomst? Varför tror du att Herrens dag inte skall överraska ljusets barn som en tjuv om natten?
- Hur kan vi förbereda oss för Frälsarens andra ankomst? (Se exempel på s 253–255.) Fundera över hur det kommer att kännas att se Frälsaren om du är förberedd för hans ankomst. Hur kan vi i våra förberedelser för Kristi andra ankomst undvika känslor av rädsla eller panik?
- Gå igenom Joseph Smiths profetior om tusenårsriket (s 255–257). Vilka tankar och känslor får du när du begrundar denna tidsperiod?

Skriftställen som hör till detta ämne: Mika 4:1–7; L&F 29:9–25; 45:36–71; 88:95–98, 110–115; Joseph Smiths skrifter 1:21–55

Slutnoter

1. *History of the Church*, 1:301; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 244, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Läran och förbunden 130:13; instruktioner som Joseph Smith gav 2 april 1843 i Ramus, Illinois.
3. Kirtland High Council, Minutes Dec. 1832–Nov. 1837, anteckning för 27 dec 1832, s 3–4, fört av Frederick G Williams, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 3:331; ur ”Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr”, *Times and Seasons*, nov 1839, s 9.
5. *History of the Church*, 3:390; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
6. *History of the Church*, 3:291; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
7. Brev från Joseph Smith och John Whitmer till de heliga i Colesville, New York, 20 aug 1830, Harmony, Pennsylvania; i Newel Knight, *Autobiography and Journal*, omkr 1846–1847, s 133–136, Kyrkans arkiv.
8. *History of the Church*, 6:364; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
9. *History of the Church*, 3:286; ur ett brev från Joseph Smith till Presendia Huntington Buell, 15 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; Syster Buells efternamn är felstavat — ”Bull” — i *History of the Church*.
10. *History of the Church*, 6:254; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff; se också tillägget, s 552, punkt 3.
11. *History of the Church*, 5:337; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
12. *History of the Church*, 4:11; från instruktioner som Joseph Smith gav 29 september 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknade av James Mulholland.

13. *History of the Church*, 5:336–337; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
14. *History of the Church*, 6:254; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
15. *History of the Church*, 5:291; ur ett brev från Joseph Smith till redaktören för *Times and Seasons*, 28 feb 1843, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1843, s 113.
16. *History of the Church*, 1:442; ur ett brev från Joseph Smith till Moses Nickerson, 19 nov 1833, Kirtland, Ohio.
17. *History of the Church*, 5:65; ur "The Government of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jul 1842, s 857; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
18. *History of the Church*, 6:93; ur Joseph Smiths vädjan till staten Vermont, 29 nov 1843, Nauvoo, Illinois, publicerat som *General Joseph Smith's Appeal to the Green Mountain Boys* (1843), s 7.
19. Brev från Joseph Smith och andra till Hezekiah Peck, 31 aug 1835, Kirtland, Ohio; i "The Book of John Whitmer", s 80, Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri; kopia av "The Book of John Whitmer" i Kyrkans arkiv.
20. Brev från Joseph Smith och John Whitmer till de heliga i Colesville, New York, 2 dec 1830, Fayette, New York, i Newel Knight, *Autobiography and Journal*, omkr 1846–1847, s 198–206, Kyrkans arkiv.
21. Trosartiklarna 1:10.
22. *History of the Church*, 5:61, 63–65; ur "The Government of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jul 1842, s 855–857; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
23. Citerad av William P McIntire, anteckningar från en predikan som Joseph Smith höll i början av 1841 i Nauvoo, Illinois; William Patterson McIntire, Notebook 1840–45, Kyrkans arkiv.
24. *History of the Church*, 5:279; ur en dagboksanteckning av Joseph Smith, 18 feb 1843, Nauvoo, Illinois.
25. Citerad av William Clayton, anteckningar från en odaterad predikan som Joseph Smith höll i Nauvoo, Illinois; i L John Nuttall, "Extracts from William Clayton's Private Book", s 8, Journals of L John Nuttall, 1857–1904, L Tom Perry Special Collections, Brigham Young University, Provo, Utah; kopia i Kyrkans arkiv.
26. Citerad av William P McIntire, anteckningar från en predikan som Joseph Smith höll i början av 1841 i Nauvoo, Illinois; William Patterson McIntire, Notebook 1840–45, Kyrkans arkiv.
27. Läran och förbunden 130:9; instruktioner som Joseph Smith gav 2 april 1843 i Ramus, Illinois.

Under ett möte för profetskolan den 27 februari 1833 erböll profeten den uppenbarelse som är känd som Vidsomsordet i närvaro av ett flertal bröder. Han gick sedan in i det stora rummet och läste upp uppenbarelsen för de församlade bröderna där.

Få kunskap om eviga sanningar

*”En människa vinner inte frälsning fortare
än hon skaffar sig kunskap.”*

Ur Joseph Smiths liv

Profeten Joseph Smith ”älskade kunskap”, skrev George Q Cannon. ”Han älskade kunskapen för dess rättfärdiga kraft. Under de vedermödor som han utsatts för alltsedan den dag då han först tillkännagav för en skeptisk värld att han kommunicerat med himlarna, gick han ständigt framåt i förvärvandet av intelligens. Herren hade befallt honom att studera och han lydde ... Hans sinne, upplivat genom den Helige Anden, fick snabbt grepp om alla sanna principer och ett efter ett behärskade han dessa områden och blev en förkunnare av dem.”¹

År 1833 hade profeten och en grupp heliga i Kirtland ett unikt tillfälle att studera evangeliet. I januari det året, i överensstämmelse med Herrens befallning, (se L&F 88:127–141) organiserade profeten en profetskola för att undervisa prästadömsbärare i deras kallelser och förbereda dem för att predika evangeliet. Skolan höll till på den andra våningen i Newel K Whitneys affär, där profeten bodde. Omkring 25 bröder var närvarande, somliga hade färdats hundratals kilometer för förmånen att studera evangeliet i ett rum som inte var större än drygt 3 x 4 meter. Många av dessa män skulle senare bli apostlar, sjuttio och andra ledare i kyrkan. Även om profeten och de andra bröderna då och då bedrev språkstudier, så inriktade de sig huvudsakligen på att lära sig evangeliets lärdomar, och de ägnade sig åt intensiva studier från tidigt på morgonen till sena eftermiddagen. Denna skola varade i fyra månader och liknande skolor hölls senare i Kirtland och dessutom i Missouri, med hundratals deltagare.

Vid skolans möte den 27 februari 1833 tog profeten emot en viktig uppenbarelse. Under kyrkans första tid var bruket av alkohol, tobak, kaffe och te vanligt i samhället och bland kyrkans medlemmar. När profeten såg bröderna använda tobak i skolan blev han bekymrad. Brigham Young erinrade sig: ”Då de samlades i detta rum efter frukost var det första de gjorde att tända sina pipor och därefter tala om rikets stora ting medan de rökte ... Ofta när profeten kom in i rummet för att undervisa stod han i ett moln av tobaksrök. Detta och hans hustrus klagomål över att hon måste rengöra ett så smutsigt golv [efter tuggtobaken], bidrog till att profeten började tänka på saken. Han frågade Herren om äldsternas bruk av tobak och som svar på sin förfrågan fick han en uppenbarelse känd som Visdomsordet.”²

Miljontals människor har följt rådet i denna uppenbarelse och fått timliga och andliga välsignelser, inbegripet den ”visdom och stora skatter av kunskap” som utlovats dem som vandrar i lydnad mot Guds befallningar. (L&F 89:19)

Skatter av andlig kunskap utgöts över de bröder som deltog i profetskolan och de gjorde stora framsteg i sin insikt av evangeliet. På det möte i skolan som hölls den 18 mars 1833 avskildes Sidney Rigdon och Frederick G Williams till profetens rådgivare i första presidentskapet. Efteråt uppmanade profeten ”bröderna till trofasthet och flit i att hålla Guds befallningar, och undervisade om mycket som var de heliga till nytta, med ett löfte om att de renhjärtade skulle se en himmelsk syn. Efter en kort stund i tyst bön bekräftades löftet, för många av de närvarande fick sitt förstånds ögon öppnade av Guds Ande, så att de kunde se många ting ... Många av bröderna såg i en himmelsk syn Frälsaren, änglaskaror och mycket annat.”³

Profeten förklarade: ”Ansiktena på dem som besökte profetskolan, samt de heligas ansikten, strålade ständigt av stor glädje och tillfredsställelse över det som uppenbarats, och över våra framsteg i kunskapen om Gud.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

**Jesu Kristi evangelium omfattar all sanning.
De trofasta accepterar de sanningar som Gud har
uppenbarat och avsäger sig falska traditioner.**

”Mormonism är sanning och varje människa som omfattar den känner sig fri att omfatta varje sanning. Sålunda faller vidskepelsens, trångsynthetens, okunskapens och prästlistens snaror ögonblickligen från hennes hals och hennes ögon öppnas för att se sanningen och sanningen får ett stort övertag över prästlisten ...

Mormonism är sanning, med andra ord, de sista dagars heligas lära är sanning ... Den första och fundamentala principen i vår heliga religion är att vi tror att vi har rätt att omfatta all sanning, varje sak som är sann, utan begränsningar eller utan att vara förhindrade av människors trosuppfattningar eller vidskepelig åsikter, eller av någon annans herravälde, när denna sanning tydligt åskådliggörs för våra sinnen och vi är överbevisade om densamma.”⁵

I januari 1843 hade Joseph Smith ett samtal med en del personer som inte var medlemmar i kyrkan: ”Jag påstod att den mest betydelsefulla skillnaden mellan de sista dagars heliga och de sekteriska kyrkorna var att de senare alla genomsyrades av någon speciell trosbekännelse, vilken berövade deras medlemmar förmånen att tro på någonting som inte ingick i den, medan de sista dagars heliga ... är redo att tro på alla sanna principer som existerar, allteftersom de uppenbaras.”⁶

”Jag kan inte tro på någon trosbekännelse från något av de olika samfundet därför att de alla har något som jag inte kan instämna i, trots att de alla har något av sanningen. Jag vill komma inför Gud och lära mig allt, men trosbekännelserna sätter upp gränser och säger: ’Hit får du komma, men inte längre’, [Job 38:11] vilket jag inte kan gå med på.”⁷

”Jag säger till alla dem som är benägna att sätta upp gränser för den Allsmäktige: Ni kommer att gå miste om Guds härlighet. För att bli Sonens medarvinge måste man lägga åt sidan alla sina falska traditioner.”⁸

”Det storslagna för oss att veta är att förstå vad Gud instiftade före världens grundläggning. Vem vet det? Människan har en naturlig benägenhet att sätta upp gränser för den Allsmäktiges gärningar och vägar ... Det som varit dolt från före världens begynnelse är uppenbarat för barn och spenabarn i de sista dagarna. [Se L&F 128:18.]”⁹

”När människor öppnar sin mun mot [sanningen] så skadar de inte mig, utan de skadar sig själva ... Medan saker och ting som är av största betydelse tanklöst förbigås av viljesvaga människor, vill jag se sanningen i hela dess betydelse och trycka den till mitt bröst. Jag tror allt som Gud uppenbarat och jag har aldrig hört talas om någon som har blivit fördömd för att ha trott för mycket, men de är fördömda för otro.”¹⁰

”När Gud erbjuder någon en välsignelse eller kunskap, och hon vägrar att ta emot den, kommer hon att bli fördömd. Israeliterna bad att Gud skulle tala till Mose och inte till dem, vilket resulterade i att han förbannade dem med en köttslig lag.”¹¹

”Jag har alltid haft tillfredsställelsen att se sanning triumfera över villfarelse, och mörker ge vika för ljuset.”¹²

Att förvärva kunskap om eviga sanningar är nödvändigt för att uppnå frälsning.

”Kunskap är nödvändigt för liv och gudsfruktan. Ve er ni präster och prelater som predikar att kunskap inte är nödvändigt för liv och frälsning. Ta bort apostlarna och så vidare, ta bort kunskapen och ni finner er själva värda helvetets fördömelse. Kunskap är uppenbarelse. Hör, alla ni bröder, denna stora nyckel: kunskap är Guds kraft till frälsning.”¹³

”Kunskap gör slut på mörker, ovisshet och tvivel, ty sådant kan inte existera där kunskap finns ... I kunskap ligger makt. Gud har mer makt än alla andra varelser, eftersom han har större kunskap. Därför vet han, hur han skall få alla varelser att underkasta sig honom. Han har makt över alla.”¹⁴

”När vi avviker från Gud, sänker vi oss ner till djävulen och förlorar kunskapen. Utan kunskap kan vi inte bli frälsta, och eftersom våra hjärtan är fyllda med det onda, och eftersom vi studerar

det onda, finns det inte rum i våra hjärtan för det goda, eller för studier av det goda. Är inte Gud god? Var då själva goda. Om han är trofast, var då själva trofasta. Lägg till er tro dygd, till dygden insikt och sök efter allt det som är gott. [Se 2 Petr 1:5.] ...

En människa vinner inte frälsning fortare än hon skaffar sig kunskap, för om hon inte får kunskap, blir hon förd i fångenskap av någon ond makt i den andra världen, eftersom onda andar vill ha mer kunskap, och följaktligen mer makt än många människor, som finns på jorden. Därför behövs det uppenbarelse för att hjälpa oss och ge oss kunskap om det som hör Gud till.”¹⁵

Joseph Smith lärde följande i april 1843, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 130:18–19: ”Allt vad vi i detta liv uppnå på intelligensens område skall följa med oss i uppståndelsen. Om någon i detta liv genom flit och lydnad erhåller mera kunskap och intelligens än en annan, så har han så mycket mera företräde framför denne i den tillkommande världen.”¹⁶

Joseph Smith lärde ut följande i maj 1843, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 131:6: ”Det är omöjligt för en människa att bli frälst i okunnighet.”¹⁷

Vi förvärvar kunskap om eviga sanningar genom flitiga studier och bön.

George A Smith, under sin tid i första presidentskapet, berättade: ”Joseph Smith lärde att varje man och kvinna bör söka Herren efter visdom, att de må skaffa sig kunskap från honom som är kunskapens källa, och evangeliets löften är sådana, såsom de uppenbarats, att de får oss att tro att genom att företa denna resa så kommer vi att nå målet för vår strävan.”¹⁸

Profeten Joseph Smith skrev följande till en man som nyligen blivit medlem i kyrkan: ”Du minns det vittnesbörd som jag bar i Herren Jesu namn om det stora verk som han har frambringat i de sista dagarna. Du känner till mitt sätt att meddela mig, hur jag i svaghet och enkelhet förklarade för dig vad Herren frambringat för denna generation genom att hans heliga änglar betjänade mig. Jag ber att Herren skall göra det möjligt för dig att gömma dessa skatter i ditt sinne, ty jag vet att hans Ande skall bära vittnesbörd till alla som söker flitigt efter kunskap från honom.”¹⁹

"Jag vet att hans Ande skall bära vittnesbörd för alla som söker flitigt efter kunskap från honom."

*Profeten Joseph Smith skrev följande till en man som ville veta mer om kyrkan: "Studera Bibeln och så många av våra böcker som du kan få tag i. Be till Fadern i Jesu Kristi namn, tro på de löften som gavs till fäderna och ditt sinne kommer att vägledas till sanningen."*²⁰

"Det som hör Gud till är av stor vikt, och endast tid och erfarenhet och omsorgsfulla och högtidliga och djupa tankar kan utforska det. Ditt sinne, o människa, om du önskar leda någon själ till frälsning, måste sträcka sig lika högt som de högsta himlarna, och utforska och begrunda den mörkaste avgrund och evighetens vida fält — du måste stå i förbindelse med Gud. Hur mycket värdigare och ädlare är inte Guds tankar än det mänskliga hjärtats fåfänga inbillningar! ...

Låt ärlighet, måttlighet, uppriktighet, högtidlighet, dygd och renhet, ödmjukhet och enkelhet kröna era hjässor överallt. Till sist, bli såsom de små barnen, utan ondska, svek eller skrymteri.

Och nu, bröder, om ni efter prövningarna och lidandena gör dessa ting och alltid ber med brinnande hjärtan och utövar tro i Guds åsyn skall han ge er kunskap genom sin Helige Ande, ja, genom den Helige Andens outsägliga gåva. [Se L&F 121:26.]”²¹

Vi förvärvar kunskap om eviga sanningar lite åt gången och vi kan lära allting så fort som vi kan bära det.

”Det är inte visdom att vi på en gång skall få oss given all kunskap, utan att vi skall få lite åt gången, för då kan vi förstå den.”²²

”När man klättrar upp för en stegen, måste man börja nerifrån och stiga upp steg för steg, tills man når toppen. Så är det med evangeliets principer också — man måste börja med den första och fortsätta tills man lärt sig alla upphöjelsens principer. Men det kommer att dröja ett bra tag efter det att man gått genom slöjan eller förlåten, innan man har lärt sig dem. Allt kan inte förstås i denna världen. Det kommer att bli ett stort arbete att lära sig frälsningen och upphöjelsen till och med på andra sidan graven.”²³

Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet gav följande instruktioner till de heliga som samlades i Nauvoo: ”Till dem som ... kan hjälpa till med detta stora verk säger vi, låt dem komma till denna plats, för genom att göra det hjälper de inte bara till med att föra riket vidare, utan befinner sig i en situation där de har förmånen att få instruktioner från presidentskapet och andra auktoriteter i kyrkan, och nå högre och högre på intelligensens skala tills de ’tillsammans med de heliga kunna förstå bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå’. [Ef 3:18–19]”²⁴

”Gud har inte uppenbarat någonting för Joseph som han inte tänker kungöra för de tolv, och även den obetydligaste av de heliga kan lära känna allt så fort han är i stånd till att uthärda det, för dagen måste komma då ingen människa skall behöva säga till sin nästa: Lär känna Herren, för alla skall känna honom ... från den minste till den störste. [Se Jer 31:34.]”²⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs det första stycket på sidan 264. Fundera över vanor eller tankar som kan "sätta upp gränser för den Allsmäktiges gärningar och vägar" i vårt liv. Vad tror du att vi behöver göra för att omfatta alla de sanningar som Herren vill ge oss?
- Gå igenom det sista hela stycket på sidan 264. När har kunskap drivit ut mörker och tvivel från ditt liv? Varför tror du att kunskap om sanningen är en nödvändig del av frälsningen? (Se exempel på s 264–265.)
- Genom det profeten Joseph lärde kan vi se att Satan vill att vi skall förlora kunskap (s 264–265) och att Herren vill ge oss kunskap (s 266–268). Vad kan vi lära oss av denna kontrast?
- Vad kan vi göra för att öka vår kunskap om sanningen? (Se exempel på s 260–262, 265–267.) Gå igenom stycket som börjar längst ner på sidan 266. Välj ut några av de egenskaper som nämns i detta stycke. Hur hjälper var och en av dessa egenskaper oss att ta emot kunskap?
- Läs det andra hela stycket på sidan 267. Vad kan vi lära oss av att jämföra vår inläring av evangeliets principer med att klättra uppför en stege? Vad har du gjort för att ständigt öka din kunskap om evangeliet?
- Vad får du för tankar och känslor när du begrundar kapitlets sista stycke?

Skriftställen som hör till detta ämne: Ordspråksboken 1:7; Första Timoteusbrevet 2:3–4; 2 Nephi 28:29–31; Alma 5:45–47; L&F 88:118

Slutnoter

1. George Q Cannon, *The Life of Joseph Smith, the Prophet* (1888), s 189.
2. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 feb 1868, s 2.
3. *History of the Church*, 1:334–135; ur protokoll vid ett möte för Profetskolan 18 mars 1833 i Kirtland, Ohio, fört av Frederick G Williams.

4. *History of the Church*, 1:334; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 281, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
5. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, infört i *Times and Seasons*, feb 1840, s 53–54.
6. *History of the Church*, 5:215; ur "History of the Church" (manuskript), bok D-1, s 1433, Kyrkans arkiv.
7. *History of the Church*, 6:57; ur en predikan som Joseph Smith höll 15 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
8. *History of the Church*, 5:554; styckeindelning ändrad, ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
9. *History of the Church*, 5:529–530; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 13 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
10. *History of the Church*, 6:477; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock; se också tillägget, s 552, punkt 3.
11. *History of the Church*, 5:555; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
12. Brev från Joseph Smith till Oliver Cowdery, 24 sep 1834, Kirtland, Ohio, infört i *Evening and Morning Star*, sep 1834, s 192.
13. Citerad av Martha Jane Knowlton Coray, anteckningar från en predikan som Joseph Smith höll 21 maj 1843 i Nauvoo, Illinois; Martha Jane Knowlton Coray, Notebook, Kyrkans arkiv.
14. *History of the Church*, 5:340; styckeindelning ändrad, ur en predikan som Joseph Smith höll 8 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
15. *History of the Church*, 4:588; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
16. Läran och förbunden 130:18–19; instruktioner som Joseph Smith gav 2 april 1843 i Ramus, Illinois.
17. Läran och förbunden 131:6; instruktioner som Joseph Smith gav 16 och 17 maj 1843 i Ramus, Illinois.
18. George A Smith, *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 nov 1870, s 2.
19. *History of the Church*, 1:442; ur ett brev från Joseph Smith till Moses Nickerson, 19 nov 1833, Kirtland, Ohio.
20. *History of the Church*, 6:459; ur ett brev från Joseph Smith till Washington Tucker, 12 jun 1844, Nauvoo, Illinois.
21. *History of the Church*, 3:295–296; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; delar av detta brev inkluderas senare i Läran och förbunden som kapitel 121, 122 och 123.
22. *History of the Church*, 5:387; ur en predikan som Joseph Smith höll 14 maj 1843 i Yelrome, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
23. *History of the Church*, 6:306–307; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.
24. *History of the Church*, 4:186; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, okt 1840, s 179.
25. *History of the Church*, 3:380; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.

När Joseph Smith förklarar planen för Kirtlands tempel, såsom den uppenbarats av Herren, sprang Hyrum Smith för att hämta en lie samtidigt som han utropade: "Vi förbereder oss för att bygga ett Herrens hus och jag har beslutat mig för att vara den förste att sätta igång."

”Hur gott och ljuvligt det är ... att bo endräktigt tillsammans”

”Dra med kraft och uthållighet åt samma håll.”

Ur Joseph Smiths liv

Den 27 december 1832 blev profeten Joseph Smith befalld av Herren att de heliga skulle börja bygga ett tempel i Kirtland. (Se L&F 88:119.) Den 1 juni 1833 gav Herren ytterligare instruktioner till profeten: ”Här är nu visdom och Herrens vilja: Byggen icke huset på världens sätt ... Byggen det därför på det sätt, som jag skall visa tre av eder.” (L&F 95:13–14)

Några dagar senare uppfyllde Herren sitt löfte och gav Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet en anmärkningsvärd syn i vilken de såg de detaljerade planerna för templet. Frederick G Williams, andre rådgivare i första presidentskapet, erinrade sig senare: ”Joseph [Smith] tog emot Herrens ord att han skulle ta med sig sina två rådgivare, [Frederick G] Williams och [Sidney] Rigdon, och komma inför Herren, som då skulle visa planen eller modellen för hur hans hus skulle byggas. Vi gick ner på våra knän, åkallade Herren och byggnaden syntes inom synavstånd; jag var den förste att upptäcka den. Sedan såg vi den tillsammans. När vi noga betraktat exteriören verkade det som om byggnaden kom rakt över oss.”¹

När profeten Joseph Smith beskrev för ett råd med högpräster den härliga plan som uppenbarats för första presidentskapet blev bröderna förtjusta och gav sig genast ut för att välja en plats — en plats på ett vetefält som bröderna Smith hade planterat föregående höst. Omedelbart sprang Hyrum Smith för att hämta en lie och börja röja landet för bygget. Han utropade: ”Vi förbereder oss

för att bygga ett Herrens hus och jag har beslutat mig för att vara den förste att sätta igång.”²

Denna entusiastiska stämning förenade dem då de heliga arbetade och gjorde uppoffringar för att bygga det första templet i denna tidsutdelning. Under Emma Smiths ledning sydde kvinnorna långstrumpor, byxor och jackor till dem som arbetade på templet. Kvinnorna sydde också draperier och mattor till templet, med Brigham Young som ledare för arbetet med templets interiör. Broder John Tanner sålde sin 890 hektar stora gård i New York och anlände till Kirtland just i tid för att till profeten överlämna 2000 dollar som betalning för inteckningen av tempelplatsen, vilken stod i begrepp att utmätas. För att skydda templet från hotande pöbelhopar vaktade männen templet på natten och sov i samma kläder som de hade burit som byggnadsarbetare under dagen.

Profeten förkunnade: ”Omfattande förberedelser vidtogs för att bygga ett Herrens hus; och trots att kyrkan var fattig så flödade enighet, harmoni och kärlek över och gav oss kraft att utföra Herrens befallningar.”³

Heber C Kimball, som blev medlem i de tolv kворum ett år före templets invigning, beskrev det hårda arbetet: ”Hela kyrkan förenade sig i detta företag och alla bidrog med en hjälpande hand. De som inte hade spann började arbeta i stenbrottet och förberedde de stenar som skulle dras till huset.”⁴ Äldste Kimball erinrade sig också: ”Joseph sade: ’Nu, bröder, låt oss bege oss till stenbrottet och arbeta för Herren.’ Och profeten tog själv på sig sina grova arbetskläder för att arbeta i stenbrottet som vi övriga. Varje lördag tog vi sedan ut varje spann för att dra sten till templet och detta fortsatte vi med tills huset var färdigbyggt. Våra hustrur ägnade sig hela tiden åt att sticka, spinna och sy och ... utföra allt slags arbete.”⁵

Det arbete som de heliga i Kirtland utförde var betecknande för den enighet, offervillighet och hängivenhet som gjorde det möjligt för Herrens avsikter att genomföras under kommande år. Detta var ett av många tillfällen då de heliga arbetade i enighet och följde profetens uppmaning: ”Dra med kraft och uthållighet åt samma håll.”⁶

Joseph Smiths lärdomar

När vi arbetar tillsammans i enighet blir vi bättre på att genomföra Guds avsikter.

”[Vi] gläder oss över att träffa de heliga på ännu en general-konferens [oktober 1840] ... De heliga är lika nitiska, oförtröttliga och energiska som någonsin, i det stora verket i de sista dagarna, och detta ger oss glädje och tröst och är till stor uppmuntran för oss, medan vi kämpar med de svårigheter som med nödvändighet ligger i vår väg.

Låt bröderna alltid visa prov på en sådan anda och hålla upp våra händer. Vi måste, vi skall gå framåt, Herrens verk skall utbreda sig, Herrens tempel uppföras, Israels äldster uppmuntras, Sion byggas upp och bli till ära, glädje och härlighet för hela jorden. Lovsång, härlighet, ära och majestät åt honom som sitter på tronen och till Lammet i evigheternas evigheter, skall genljuda från kulle till kulle, från berg till berg, från ö till ö och från kontinent till kontinent, och denna världens riken skall tillhöra Gud och hans Kristus. [Se Upp 11:15.]

Vi är verkligen glada över att veta att det finns en sådan anda av enighet överallt i församlingarna, hemma och utomlands, på denna kontinent, såväl som på havets öar, för genom denna princip och genom en koncentrerad arbetsinsats, skall vi kunna förverkliga vår Guds avsikter.”⁷

”Arbetet med templet i Nauvoo går framåt med hög hastighet. Ihärdiga ansträngningar görs överallt för att underlätta dess uppförande, och material av alla slag befinner sig i ett framskridet stadium, och nästa höst förväntar vi oss att se byggnaden uppförd ... Ofta under vintern har så mycket som hundratals händer brutit sten, medan många andra samtidigt har varit sysselsatta med transporter och annat slags arbete ...

Medan de flitigt upptagna skarorna har ägnat sig åt sina olika sysslor och utfört sina dagliga sysslor, genom att arbeta en tiondel av sin tid, har andra inte varit mindre försigkomna när det gäller att föra sina tionden och helgade medel till samma stora ändamål. Inte sedan kyrkans grund lades har vi sett manifesterat en större villighet att anpassa sig till [fordringarna] från Jehova,

en mera brinnande önskan att göra Guds vilja, mer visad ihärdighet, eller större uppoffringar gjorda än det har varit sedan Herren sade: 'Låt templet byggas av mitt folks tionde.' [Se L&F 97:10–11.] Det tycktes som om en anda av företagsamhet, filantropi och lydnad samfällt vilade på gammal och ung, bröder och systrar, pojkar och flickor, och till och med främlingar, som inte var i kyrkan, förenade sig i en aldrig förut skådad frikostighet för att genomföra detta stora verk. Inte heller kunde änkan, i många fall, förhindras att av sina magra tillgångar överlämna sina två kopparmynt.

Vid denna tidpunkt känner vi för att till gammal och ung förmedla, både inom kyrkan och utanför den, vårt uppriktiga tack för deras oförlikneliga generositet, vänlighet, flit och lydnad, vilken de så lägligt har visat prov på i nuvarande situation. Det är inte så att vi personligen har haft ekonomisk vinning av det, men när bröderna, som i detta fall, visar enighet i avsikt och syfte och alla sätter sin skuldra till hjulet, så lindras våra bekymmer, vedermodor, arbete och oro för det materiella och vårt ok blir mildt och vår börda lätt. [Se Matt 11:30.]”⁸

”Låt mig nu få säga en gång för alla, liksom psalmisten för länge sedan: 'Se, hur gott och ljuvligt det är när bröder bor endräktigt tillsammans.' Sådan enighet är som när den dyrbara oljan på huvudet rinner ner i skägget, i Arons skägg, och ner över kragen på hans dräkt. Det är som Hermons dagg som faller ner på Sions berg. Ty där ger HERREN befallning om välsignelse, om liv till evig tid.' Enighet är styrka. [Ps 133:1–3.]”⁹

Vi tillväxer i enighet när vi strävar efter att lyda Guds lagar och övervinna våra själviska känslor och fördomar.

I december 1840 skrev profeten till medlemmar i de tolv kvorum och andra prästadömsledare som verkade som missionärer i Storbritannien: ”Det är ... för mig mycket tillfredsställande att det har rått en sådan god förståelse mellan er, och att de heliga så älskvärt har gett akt på råd, och [strävat] med varandra i detta kärleksverk och i främjandet av sanning och rättfärdighet. Det är som det sig bör i Jesu Kristi kyrka, enighet är styrka. 'Hur gott och ljuvligt det är när bröder bor endräktigt tillsammans.' [Ps 133:1]

Låt den Allrahögstes heliga alltid främja denna princip. De mest härliga välsignelser måste bli följden därav, inte bara för dem personligen utan för hela kyrkan — rikets ordning kommer att bibehållas, dess ämbetsmän respekteras och dess fordringar beredvilligt och glatt åtlydas ...

Låt de heliga minnas att stora ting är beroende av deras individuella ansträngningar, och att de är kallade att samarbeta med oss och den Helige Anden i att genomföra det stora verket i de sista dagarna. Och med tanke på omfattningen, välsignelserna och härligheterna i detsamma, låt varje självisk känsla inte endast begravas, utan utplånas, och låt kärlek till Gud och människor dominera och regera segervisst i varje sinne, att deras hjärtan må bli som Enoks i forna dagar, och förstå allting, det nuvarande, det förgångna och framtiden, och inte sakna någon gåva när de väntar på Herren Jesu Kristi uppenbarelse. [Se 1 Kor 1:7.]

Det verk som vi samfällt är engagerade i är inte av ordinärt slag. De fiender vi har att kämpa emot är spetsfundiga och väl skickade att manipulera. Det anstår oss att vara på alerten och koncentrera våra ansträngningar. De bästa känslor bör råda i vår mitt, och då, med den Allsmäktiges hjälp, går vi från seger till seger, från erövring till erövring. Våra onda passioner kommer att underkuvas, våra fördomar avlägsna sig och det kommer inte att finnas plats i vårt bröst för hat. Synden kommer att dölja sitt deformerade huvud och vi kommer att vinna bifall från himlen och bli erkända som Guds söner.

Låt oss inse att vi inte skall leva för oss själva, utan för Gud, och genom att göra så kommer de främsta välsignelserna att vila på oss både i tid och evighet.”¹⁰

”Vi vill säga till de heliga som kommer hit [till Nauvoo], att vi har lagt grundvalen till insamlingen av Guds folk till denna plats, och [vi] förväntar oss att när de heliga kommer så kommer de att behöva följa de ledare som Gud har utsett ... Vi försöker här att omgjorda våra länder och avlägsna från vår mitt ogudaktighetens tjänare, och vi hoppas när våra bröder anländer fjärran ifrån att de skall hjälpa oss att frambringa detta goda verk, och genomföra denna stora målsättning, att 'Sion skall byggas upp i rättfärdighet och alla nationer flockas till hennes baner', att vi som Guds folk,

"Enighet är styrka. 'Hur gott och ljuvligt det är när bröder bor endräktigt tillsammans!' Låt den Allrabögstes heliga alltid främja denna princip."

under hans ledning och lydiga mot hans lag, skall tillväxa i rättfärdighet och sanning, att när hans avsikter är genomförda vi skall få en arvedel bland dem som är helgade."¹¹

"Vi har alla våra vänner, våra kontakter, våra familjer och umgänge, och vi finner att vänskapens band ... och broderskapet oskiljaktigt har fört oss samman i tusentals älskvärda förbindelser. Vi har omfattat den enda sanna tron, ja, 'den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga'. [Jud 1:3] Vi har fått förmånen att lyssna till det eviga evangeliet, vilket har överlämnats till oss genom profetians ande, genom himlarnas öppnande, genom den Helige Andens gåva, genom änglabetjäning och genom Guds kraft ... En frändskapens sympati flyter genom hela kroppen, ja, Kristi kropp, vilken, enligt Paulus uttalande, är hans kyrka, och ingen del av kroppen kan skadas utan att de andra delarna känner smärta, för, som Paulus säger, om en lem lider, så lider alla

lemmarna med den, och om en lem gläder sig så hedras alla de andra med den. [Se 1 Kor 12:12–27.]”¹²

De främsta timliga och andliga välsignelserna är alltid en följd av gemensamma ansträngningar.

I januari 1841 gav profeten Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet vägledning till de heliga som kom till Nauwoo från olika delar av världen: ”Bara genom koncentrerade arbetsinsatser och gemensamma ansträngningar kan vi genomföra det stora verket i de sista dagarna ... medan våra intressen, både timliga och andliga, blir storligen utökade och himlens välsignelser måste flöda in i oss i en obruten ström. Om detta råder det inget tvivel.

De främsta timliga och andliga välsignelser, vilka alltid flödar från trofasthet och koncentrerade ansträngningar, är aldrig följden av individuella bemödanden eller företag. Alla gångna tidsåldrars historia vittnar rikligen om detta faktum ...

Vi vill att de heliga skall förstå att när de kommer hit så skall de inte förvänta sig fullkomning, eller att allt skall vara harmoniskt, fridfullt och kärleksfullt. Om de omhuldar sådana tankar blir de otvivelaktigt bedragna, för här finns personer, inte bara från olika stater, utan från olika nationer, som, även om de känner en stark dragning till sanningens sak, har sina fördomar om utbildning. Följaktligen tar det lite tid innan dessa saker kan övervinnas. Återigen är det många som nästlar sig in och strävar efter att så frön av oenighet, missämja och fientlighet i vår mitt, och genom att göra så bringa ont över de heliga ... Låt därför de som kommer upp till denna plats vara beslutna att hålla Guds bud, och inte låta sig slås ner av det som vi har räknat upp, då kommer de att ha framgång — himlens intelligens kommer att meddelas dem och de kommer till slut att se öga mot öga och glädja sig över fullheten av den härlighet som är reserverad för de rättfärdiga.

För att kunna uppföra Herrens tempel krävs det stora arbetsinsatser från de heligas sida, så att de kan bygga ett hus som blir accepterat av den Allsmäktige, och i vilken hans kraft och härlighet skall manifesteras sig. Låt därför dem som frivilligt kan uppoffra tid, talanger och egendomar för rikets framgång och för den

kärlek som de hyser till sanningens sak ... förena sig med oss i de sista dagarnas stora verk, och ta del av prövningarna, så att de slutligen kan ta del av härligheten och segern.”¹³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Fundera över profeten Joseph Smiths uttalande om att ”dra med kraft och uthållighet åt samma håll” (s 271). Vad händer när en ansträngning inte är tillräckligt varaktig eller tillräckligt stark? Vad händer när människor drar åt olika håll? Hur kan vi tillämpa profetens uttalande i vårt hem? i våra ämbeten i kyrkan?
- Läs det första stycket på sidan 273. Varför blir våra bördor lättare när vi arbetar tillsammans? (Se exempel på s 269–273.) Vilka principer har hjälpt dig att arbeta med större enighet tillsammans med andra?
- Gå igenom det första hela stycket på sidan 274. Vilka är några av farorna med själviskhet? Vad kan vi göra för att utrota själviska känslor hos oss själva? Hur känner du dig när du låter ”kärlek till Gud och människor dominera” i ditt hjärta?
- Gå igenom stycket som börjar längst ner på sidan 275. På vilka sätt har du haft nytta av ”vänskapens band” och ”älskvärda förbindelser”? Hur är det till nytta för församlingar och grenar när ”frändskapens sympati flyter genom hela kroppen”?
- Studera det näst sista stycket på sidan 276. Varför tror du att det är oklokt att förvänta sig fullkomning hos medlemmar i våra församlingar och grenar? När har du sett en ofullkomlig grupp av människor använda sina olika talanger och förmågor för en gemensam sak? Vad har blivit följderna av denna gemensamma ansträngning?

Skriptställen som bör till detta ämne: Matteus 18:19–20; Johannes 17:6–26; Mosiah 18:21; 3 Nephi 11:29–30; L&F 38:24–27; Moses 7:18

Slutnoter

1. Frederick G Williams, citerad av Truman O Angell, i Truman Osborn Angell, *Autobiography* 1884, s 14–15, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Hyrum Smith, citerad i Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 14, s 1–2, Kyrkans arkiv.
3. *History of the Church*, 1:349; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 296–297, Kyrkans arkiv.
4. Heber C Kimball, "Extracts from H. C. Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15 apr 1845, s 867–868.
5. Heber C Kimball, *Deseret News*, 27 maj 1863, s 377.
6. Citerad av Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 apr 1867, s 2.
7. *History of the Church*, 4:212–213; styckeindelning ändrad; ur en rapport från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet, 4 okt 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 187.
8. *History of the Church*, 4:608–609; ur "The Temple", en ledare införd i *Times and Seasons*, 2 maj 1842, s 775–776; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
9. *History of the Church*, 6:70; ur ett brev från Joseph Smith till de heliga, 1 nov 1843, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 nov 1843, s 376–377; detta brev är feldaterat 8 nov 1843 i *History of the Church*.
10. *History of the Church*, 4:227, 230–231; ur ett brev från Joseph Smith till de tolv, 15 dec 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 jan 1841, s 258, 260–261; detta brev är feldaterat 19 okt 1840 i *History of the Church*.
11. *History of the Church*, 5:65–66; ur "The Government of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jul 1842, s 858; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
12. "To the Saints of God", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1842, s 951; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
13. *History of the Church*, 4:272–273; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, 15 jan 1841, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 jan 1840, s 276–277.

Ledare i Herrens rike "behöver vara begåvad[e] med visdom, kunskap och insikt för att kunna undervisa och leda Guds folk".

Leda på Herrens sätt

*”Jag lär dem rätta principer,
sedan styr de sig själva.”*

Ur Joseph Smiths liv

Medan de heliga i Kirtland började arbeta och göra uppoffringar för att bygga ett tempel i deras mitt, så ställdes de heliga i Jackson County i Missouri inför svåra förföljelser. Allteftersom fler och fler av kyrkans medlemmar flyttade till Missouri så växte spänningarna med de gamla bosättarna. Missouriborna var rädda för att förlora politisk kontroll, de var misstänksamma mot kyrkans främmande religiösa trosuppfattningar och de tyckte illa om de heligas tendens att idka inbördes handel. Pöbelhopar förföljde alltmer våldsamt de heliga och i november 1833 tvingade de dem ut ur deras hem. De heliga lämnade större delen av sin boskap och sina tillhörigheter bakom sig och flydde norrut, huvudsakligen till Clay County i Missouri, där de fann en tillflyktsort under en tid.

Profeten Joseph Smith, som bodde i Kirtland, var djupt bekymrad över de heligas lidanden i Missouri, och han längtade efter att hjälpa dem. I februari 1834 uppenbarade Herren för honom att han skulle organisera en grupp heliga för att marschera till Jackson County. Denna grupp, känd som Sions läger, skulle hjälpa till med att återta landområden och egendomar som olagligt tagits från kyrkans medlemmar. (Se L&F 103:21–40.) Lägre organiserades officiellt den 6 maj 1834 och kom så småningom att uppgå till över 200 personer. Marschdeltagarna, som var beväpnade och organiserade som en militär enhet, anlände till Jackson County i mitten av juni, efter att ha färdats nära 150 mil.

Lägrets medlemmar vandrade långa sträckor varje dag, ofta i tryckande hetta och med bara otillräcklig mat och dåligt vatten till livsuppehälle. Det nära umgänget med varandra under många

veckors fotvandring, åtföljt av trötthet och hunger, gjorde att en del män trätade med varandra och kritiserade profeten.

Trots alla problem under denna farliga och svåra färd så undervisade Joseph Smith lägrets medlemmar om viktiga ledarskapsprinciper då han ledde dem dag efter dag. Wilford Woodruff, en medlem av Sions läger som senare blev kyrkans fjärde president, förkunnade: ”Vi fick en erfarenhet som vi inte kunde ha fått på något annat sätt. Vi hade förmånen att få se profetens ansikte och att färdas hundratals mil med honom, se hur Guds ande verkade med honom, och hur Jesus Kristus uppenbarade sig för honom och hur dessa uppenbarelser uppfylldes.”¹

När gruppen anlant till Missouri inledde man förhandlingar med statens ämbetsmän, men dessa försök till en fredlig lösning misslyckades. När en väpnad konflikt tycktes oundviklig bad profeten om vägledning och den 22 juni 1834 fick han en uppenbarelse som upplöste lägret och förklarade att Sion inte kunde återlösas vid denna tidpunkt. (Se L&F 105.) Om lägrets medlemmar sade Herren: ”Jag har hört deras böner och vill mottaga deras offer; dock har jag låtit dem bringas så långt för att pröva deras tro.” (L&F 105:19)

Sions läger uppnådde inte sina politiska mål, men det fick långtgående andliga följder. I februari 1835, när profeten organiserade de tolv apostlarnas kvorum och de sjuttios kvorum, hade nio av de tolv apostlarna och samtliga i de sjuttios kvorum verkat i Sions läger. Enligt Joseph Young, en av de ursprungliga medlemmarna i de sjuttio, förklarade profeten för en grupp av dessa bröder: ”Gud ville inte att ni skulle strida. Han kunde inte organisera sitt rike med tolv män som skulle öppna evangeliets dörr för jordens nationer, och med sjuttio män som följde i deras fotspår, såvida han inte hämtat dem från en grupp män som hade offrat sina liv, och som hade gjort ett lika stort offer som Abraham.”²

Det var i Sions läger som Brigham Young, Heber C Kimball, Wilford Woodruff och andra fick den praktiska undervisning som gjorde det möjligt för dem att leda de heliga från Missouri till Illinois 1839 och senare till Saltsjödalen. Genom sina erfarenheter tillsammans med profeten hade dessa bröder lärt sig att leda på Herrens sätt.

Joseph Smiths lärdomar

Ledare undervisar om rätta principer och hjälper dem de leder att styra sig själva.

John Taylor, kyrkans tredje president, berättade: "För några år sedan i Nauvoo tillfrågades Joseph Smith av en herre i min närhet, som var medlem av den lagstiftande församlingen, om hur det var möjligt för honom att styra så många människor, och bevara en sådan fullkomlig ordning. Han påpekade samtidigt att det var omöjligt för dem att göra det någon annanstans. Herr Smith anmärkte att det var mycket lätt att göra det. 'Hur?', svarade gentlemannen, 'för oss är det mycket svårt'. Herr Smith svarade: 'Jag lär dem rätta principer, sedan styr de sig själva.'"³

Brigham Young, kyrkans andre president, berättade: "Frågan har många gånger ställts till Joseph Smith av herrar som kommit och besökt honom och hans folk: 'Hur kommer det sig att du kan styra ditt folk så lätt? Det verkar som om de bara gör vad du säger. Hur kommer det sig att du kan styra dem så lätt?' Han svarade: 'Jag styr dem inte alls. Herren har uppenbarat vissa principer från himlarna vilka vi skall leva efter i denna tid. Tiden närmar sig då Herren skall samla sitt folk ut från de onda, och han skall påskynda sitt verk i rättfärdighet. Och de principer som han har uppenbarat har jag lärt folket och de försöker att leva efter dessa. Följaktligen styr de sig själva.'"⁴

Som svar på en beskyllning om att han eftersträfvade makt sade profeten Joseph Smith: "Angående den makt som jag har över människors sinnen vill jag säga: Den är en följd av sanningens kraft i de lärdomar som jag har varit ett redskap i Guds händer att framlägga för dem, och inte på grund av något tvång från min sida ... Jag frågar: Har jag någonsin utövat tvång över någon människa? Gav jag henne inte frihet att misstro varje lära som jag predikat om, om hon tyckte det var lämpligt? Varför angriper inte mina fiender läran? De kan inte göra det: den är sann och jag utmanar alla människor att försöka kullkasta den."⁵

"En broder som arbetar på *St. Louis Gazette* ... ville veta genom vilken princip jag fick så mycket makt ... Jag berättade för honom att jag fick makt genom sanningens och dygdens principer, vilka skulle bestå när jag var död och borta."⁶

Ledare får den visdom de behöver av Anden och erkänner att Herren har välsignat dem.

”En Guds man behöver vara begåvad med visdom, kunskap och insikt för att kunna undervisa och leda Guds folk.”⁷

Joseph Smith skrev till medlemmar i de tolv kvorum och andra prästadömsledare som verkade som missionärer i Storbritannien: ”Jag kan säga, att så långt jag har lärt känna era handlingar är jag helt övertygad om att de har utförts med visdom, och jag hyser inget tvivel om att Herrens Ande har väglett er. Detta är för mig ett tecken på att ni har varit ödmjuka, och att era önsningar har gått ut på era medmänniskors frälsning, och inte för ert eget självförhållande eller själviska intressen. Så länge som de heliga visar prov på en sådan läggning blir deras råd mottagna och deras bemödanden krönta med framgång.

Det finns många saker av stor vikt som ni ber om råd om, men som jag tror att ni är helt kapabla att avgöra själva, eftersom ni är mer insatta i de speciella omständigheterna än vad jag är, och jag känner stort förtroende för er samfälliga visdom ...

Kära bröder, ni måste i viss mån vara medvetna om mina känslor när jag begrundar det stora verk som nu går framåt, och den relation jag har till det, samtidigt som det sprider sig till fjärran länder och tusentals omfattar det. Jag är högst medveten om mitt ansvar och det behov jag har av stöd ovanifrån, av visdom från höjden, så att jag skall kunna undervisa detta folk, vilket nu har blivit ett stort folk, om rättfärdighetens principer och leda dem på ett behagligt sätt enligt himlens vilja, att de må bli fullkomnade och förberedda att möta Herren Jesus Kristus då han skall uppenbara sig i stor härlighet. Kan jag förlita mig på era böner till vår himmelske Fader för min räkning, och på alla mina bröders och systrars böner i England (som jag älskar utan att ha sett), att jag skall kunna undfly varje list från Satan, övervinna varje svårighet och få detta folk att åtnjuta de välsignelser som är reserverade för de rättfärdiga? Detta ber jag er om i Herren Jesu Kristi namn.”⁸

År 1833 skrev profeten och andra ledare i kyrkan till medlemmar i Thompson i Obio och talade om för dem att broder Salmon Gee hade utsetts till att presidera över dem: ”Vår älskade

broder Salmon ... har ordinerats av oss ... att leda er och undervisa er om det som är i överensstämmelse med gudsfruktan. Vi hyser stor tilltro till honom, vilket vi också antar att ni gör. Därför säger vi till er — ja, inte bara vi gör det, utan också Herren — ta emot honom med vetskapen om att Herren har utsett honom till detta ämbete för ert bästa, och stöd honom genom era böner, be ständigt för honom att han skall bli begåvad med visdom och insikt i kunskapen om Herren, att genom honom ni skall bevaras från onda andar, alla stridigheter och meningsskiljaktigheter, och tillväxa i nåd och i kunskapen om vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus ...

Slutligen bröder, be för oss, att vi skall kunna utföra det arbete som vi är kallade till, att ni må åtnjuta Guds hemligheter, ja, till fullo.”⁹

*Profeten gav följande råd till en grupp prästadömsledare för att vägleda dem i deras diskussioner: ”Var och en bör tala när det är hans tur, tid och plats, att det må råda fullkomlig ordning i allting och ... varje man ... bör förvissa sig om att han kan kasta ljus över ett ämne istället för att sprida mörker ... vilket kan göras av män som noggrant studerar Herrens sinne och vilja, vars Ande alltid uppenbarar och visar sanningen för alla dem som är i besittning av Anden.”*¹⁰

”När de tolv eller några andra vittnen står inför jordens församlingar och de predikar med Guds Andes kraft och förmåga, och människor häpnar och bringas på skam av läran, och säger: ’Den mannen har hållit ett kraftfullt tal, en storslagen predikan’, låt då denne man eller dessa män se till att de inte tillskriver sig själva äran, utan är noga med att de är ödmjuka och tillskriver Gud och Lammet äran och härligheten, för det är genom det heliga prästadöms kraft och den Helige Anden som de har kraft att tala sålunda. Vad är du, o människa, om inte stoft? Och från vem får du din kraft och dina välsignelser om inte från Gud?”¹¹

Ledare i Herrens rike älskar dem de betjänar.

”Allt eftersom jag blir äldre ömmar mitt hjärta mer och mer för er. Jag är alltid villig att överge allting som är fel, för jag vill att detta folk skall ha en rättskaffens ledare. Jag har frigjort era

sinnen genom att låta er lära känna det som hör Kristus Jesus till ... Jag hyser bara goda känslor i mitt hjärta.”¹²

”Sekteriska präster ropar i avsky mot mig och frågar sig: ”Hur kan det komma sig att den där pratmakaren får så många efterföljare, och behåller dem?” Jag svarar att det är därför att jag är i besittning av kärlekens princip. Allt jag kan erbjuda världen är ett gott hjärta och en god hand.”¹³

Några dagar innan han åkte iväg till Carthage fängelse uttryckte han sin kärlek till de beliga: ”Gud har provat er. Ni är ett gott folk, därför älskar jag er av allt mitt hjärta. Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner. [Joh 15:13] Ni har bistått mig i prövningens stund och jag är villig att offra mitt liv för att ni skall bevaras.”¹⁴

Ledare i Herrens rike undervisar genom tjänande och exempel.

När medlemmarna i Sions läger marscherade från Kirtland i Obio till Missouri, lärde de sig många ledarskapsprinciper genom sitt umgänge med profeten Joseph Smith. George A Smith, en medlem i Sions läger, erinrade sig: ”Profeten Joseph ansträngde sig lika mycket som vi andra under hela färden. Förutom arbetet med att ta hand om lägret och presidera över det gick han större delen av sträckan och hade lika mycket blåsor och blodiga sår på fötterna som vi andra, som man naturligtvis får av att gå mellan 4 och 6,5 mil om dagen under stekheta sommarkvar. Men aldrig att man hörde honom knorra eller klaga det minsta, medan de flesta männen i lägret beklagade sig för honom över ömma tår, hudflängda fötter, långa marscher, bristen på förnödenheter, det dåliga brödet, dåligt majsbröd, det unkna [härskna] smöret, den fräna honungen, det maskätna fläsket och osten, och så vidare. Inte ens en hund kunde skälla på somliga av männen utan att de klagade på Joseph. Om de var tvungna att slå läger med dåligt vatten orsakade det nästan uppror. Ändå var vi Sions läger, men många av oss var inte bedjande, vi var tanklösa, oförsiktiga, bekymmerslösa, dåraktiga och besvärliga, och ändå visste vi inte om det. Joseph fick stå ut med oss och fostra oss som små barn. Det fanns emellertid

många i lägret som aldrig knorrade och som alltid var redo och villiga att göra som vår ledare ville.”¹⁵

Följande är utdrag från profetens dagbok för maj 1834: ”Varje kväll innan vi drog oss tillbaka för att vila böjde vi oss inför Herren i våra tält när trumpeten ljöd och uppsände våra tacksägelser i ödmjuk bön, och på morgontrumpetens ljud, omkring klockan fyra, var varje man åter igen uppe på sina knän inför Herren, vädjande om hans välsignelser för dagen.”¹⁶

27 maj 1834: ”Trots att våra fiender ständigt uttalade hotelser om våld så var vi inte rädda, inte heller tvekade vi inför att fortsätta vår färd, för Gud var med oss, och hans änglar gick framför oss och tron hos vår lilla grupp var orubblig. Vi vet att änglar var våra följeslagare, för vi såg dem.”¹⁷

29 maj 1834: ”Jag upptäckte att en del av min grupp hade serverats surt bröd, medan jag hade fått gott, sött bröd från samma kock. Jag tillrättavisade broder Zebedee Coltrin för hans partiskhet, för jag ville att mina bröder skulle ha samma förmåner som jag.”¹⁸

John M Chidester, en medlem av Sions läger, erinrade sig: ”När Sions läger passerade genom staten Indiana var vi tvungna att ta oss fram genom mycket svårgeomträngliga sumpmarker, följaktligen behövde vi fästa rep vid vagnarna för att få igenom dem och profeten var förste man vid repet på sina bara fötter. Detta var utmärkande för honom i alla besvärliga situationer.

Vi fortsatte vår färd tills vi nått fram till [Wakenda]-floden, efter att ha färdats fyra mil utan vila eller mat. Vi var tvungna att ta oss över med färja och vi fann på andra sidan en mycket bra plats att slå läger på, vilket var en källa till tillfredsställelse för de nu trötta och hungriga männen. När vi nått fram till denna plats tillkännagav profeten för lägret att han kände sig manad att färdas vidare och intog täten och uppmanade bröderna att följa honom.

Detta orsakade splittring i lägret. Lyman Wight och andra vägrade först att följa profeten, men följde slutligen med. Händelsernas utveckling visade att profeten var inspirerad som gick ungefär en mil till. Det rapporterades för oss efteråt att omkring en mil nedanför den plats där vi hade tagit oss över floden hade en grupp män samlats för att angripa oss den natten.”¹⁹

"Profeten var förste man vid repet på sina bara fötter", erinrade sig en medlem av Sions läger. "Detta var utmärkande för honom i alla besvärliga situationer."

*Under Sions lägers marsch klagade och knorrade en del av deltagarna. Profeten tillrättavisade deltagarna och varnade för att svåra olyckor skulle drabba dem om de inte omvände sig. Även om en del gav akt på hans råd så gjorde andra inte det. Snart bröt kolera ut och en del män i lägret avled. Orson Hyde, som senare verkade i de tolv kvorum, erinrade sig: "Upphörde profeten med att visa sin omtanke för lägrets välfärd? Blev han avtrubbad i sina känslor för sina vänner i deras stund av tuktan och prövning? Slog han om till att bli deras fiende eftersom han uttalat hårda ord till dem? Nej! Hans hjärta rördes av medkänsla — hans själ lyste av kärlek, medkänsla och vänlighet, och med iver och trofasthet var han en hängiven vän i nödens stund. Han betjänade personligen de sjuka och döende och hjälpte till med att begrava de döda. Allt han gjorde under denna svåra prövning gav ytterligare förvisning till lägret om att trots alla deras fel så älskade han dem fortfarande."*²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs första stycket på sidan 282. Vilka starka sidor ser du i profeten Joseph Smiths sätt att utöva sitt ledarskap? Hur tror du att de flesta reagerar på ett sådant ledarskap?
- Gå igenom profetens lärdomar om behovet för ledare att ta emot visdom från Anden (s 283–285). Vad kan hjälpa ledare att få den visdom de behöver?
- Gå igenom det andra hela stycket på sidan 283. Varför är ödmjukhet och osjälviskhet väsentliga egenskaper hos ledare? Vilka andra egenskaper tror du att ledare bör ha?
- Joseph Smith talade öppet om sin kärlek och sina ömma känslor för de heliga (s 285). Hur vet du när en ledare verkligen älskar dig? När har du välsignats av en ledares kärlek?
- Studera rapporterna om Sions läger på sidorna 279–281 och 285–288. Vilka ledaregenskaper visade profeten prov på?
- Fundera över ditt ledarskapsansvar mot din familj, kyrkan, ditt yrke, skolan, samhället, eller annorstädes. Fundera över vad du kan göra för att följa Joseph Smiths exempel.

Skriftställen som hör till detta ämne: Andra Mosebok 18:13–26; Ordspråksboken 29:2; Matteus 20:25–28; Alma 1:26; Läran och förbunden 107:99–100

Slutnoter

1. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 dec 1869, s 1.
2. Citerad av Joseph Young den äldre, i *History of the Church*, 2:182, fotnot; ur Joseph Young den äldre, *History of the Organization of the Seventies* (1878), s 14.
3. John Taylor, "The Organization of the Church", *Millennial Star*, 15 nov 1851, s 339.
4. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 jun 1870, s 3.
5. *History of the Church*, 6:273; ur en predikan som Joseph Smith höll 24 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
6. *History of the Church*, 6:343; ur en dagboksanteckning av Joseph Smith, 25 apr 1844, Nauvoo, Illinois.
7. *History of the Church*, 5:426; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.

8. *History of the Church*, 4:228-230; ur ett brev från Joseph Smith till de tolv, 15 dec 1840, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 1 jan 1841, s 259–260; detta brev är feldaterat 19 oktober 1840 i *History of the Church*.
9. Brev från Joseph Smith och andra till kyrkans medlemmar i Thompson, Ohio, 6 feb 1833, Kirtland, Ohio; Letter Book 1, 1829–1835, s 25–26, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
10. *History of the Church*, 2:370; ur en dagboksanteckning av Joseph Smith, 15 jan 1836, Kirtland, Ohio.
11. *History of the Church*, 3:384; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
12. *History of the Church*, 6:412; ur en predikan som Joseph Smith höll 26 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
13. *History of the Church*, 5:498; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
14. *History of the Church*, 6:500; ur en predikan som Joseph Smith höll 18 juni 1844 i Nauvoo, Illinois. Sammanställarna av *History of the Church* kombinerade verbala rapporter av ett flertal åhörare till en enda redogörelse för predikan.
15. George A Smith, "History of George Albert Smith by Himself", s 30, George Albert Smith, Papers, 1834–1875, Kyrkans arkiv.
16. *History of the Church*, 2:64–65; ur Heber C Kimball, "Elder Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15 jan 1845, s 771.
17. *History of the Church*, 2:73; ur Heber C Kimball, "Elder Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15 jan 1845, s 772.
18. *History of the Church*, 2:75; ur George A Smith, "History of George Albert Smith by Himself", s 17, George Albert Smith, Papers, 1834–1875, Kyrkans arkiv.
19. John M Chidester, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 mar 1892, s 151.
20. Orson Hyde, *Deseret News*, 30 jul 1853, s 66.

Sanningar från Frälsarens liknelser i Matteus 13

”Rikets vagnshjul rullar fortfarande vidare, drivna framåt av Jehovas mäktiga arm, och trots allt motstånd kommer de att fortsätta att rulla vidare tills alla hans ord är uppfyllda.”

Ur Joseph Smiths liv

När konstruktionen av templet i Kirtland närmade sig sitt slut började Joseph Smith och de heliga att förbereda sig för de stora välsignelser som de skulle få där. För att hjälpa bröderna förbereda sig för tempelinvigningen inleddes en kurs i äldsteskolan i november 1835. Denna skola hade grundats 1834 som en fortsättning på den profetskola som hade hållits tidigare.

Bland annat studerade Joseph Smith och de andra bröderna hebreiska, det språk varpå större delen av Gamla testamentet ursprungligen hade nedtecknats. Profetens dagbok för denna period visar att han studerade hebreiska nästan varje dag, ofta många timmar om dagen. Hans dagboksanteckningar innehåller ord som ”tillbringade dagen med att läsa hebreiska”, eller ”besökte skolan och läste hebreiska”.¹ Den 19 januari 1836 skrev han: ”Tillbringade dagen i skolan. Herren välsignade oss i våra studier. Den här dagen började vi med att läsa i våra hebreiska biblar med stor framgång. Det tycks som om Herren på ett mirakulöst sätt öppnar våra sinnen för att förstå hans ord på originalspråket.”² En månad senare skrev han: ”Besökte skolan och läste och översatte med min klass som vanligt. Min själ fröjdar sig över att läsa Herrens ord på originalspråket.”³

Joseph Smiths erfarenhet av äldsteskolan är bara ett bevis på hans kärlek till skrifterna. Han studerade skrifterna flitigt och

Profeten Joseph Smith undervisar en grupp bröder, bland annat Brigham Young (t v). President Brigham Young sade att profeten kunde "ta skrifterna och göra dem så tydliga och enkla att alla kunde förstå dem".

fann i dem tröst, kunskap och inspiration under hela sitt liv. Betecknande är att det var ett avsnitt från Bibeln som ledde honom till att söka visdom från Gud och ta emot den första synen när han bara var 14 år. (Se Jak 1:5.)

Profetens skrifter och predikningar är fyllda med citat och tolkningar från skrifterna eftersom han hade studerat skrifterna så ingående att de blev en integrerad del av hans tänkande. I sina lärdomar citerade han skrifterna direkt, anspelade på dem, gjorde omskrivningar av dem och använde dem till grund för sina predikningar. ”Jag känner skrifterna och förstår dem”, förkunnade han i april 1844.⁴

Hans utomordentliga kunskap om skrifterna gjorde det möjligt för honom att undervisa från och tolka dem med stor kraft och tydlighet och många som hörde honom tala kom ihåg denna förmåga. President Brigham Young erinrade sig att profeten kunde ”ta skrifterna och göra dem så tydliga och enkla att alla kunde förstå dem”.⁵

Wandle Mace påminde sig: ”Jag har lyssnat till profeten Joseph Smith offentligt och privat, i solsken och i regn, liksom många andra har gjort när han undervisade dem från talarstolen. Och hemma hos mig och i hans hus har jag blivit bekant med honom ... och vet verkligen att ingen kan förklara skrifterna, göra dem så lättförståeliga att ingen kan missförstå deras betydelse, om han inte blivit undervisad av Gud.

Jag har ibland skämts över mig själv därför att jag, trots att jag studerat skrifterna så mycket ända från barnsben, inte hade sett det som var så tydligt när han talade om dem. Han liksom vred om nyckeln och kunskapens dörr ställdes på vid gavel och avslöjade värdefulla principer, både nya och gamla.”⁶

Profetens kunskap om skrifterna visar sig tydligt i följande brev där han gav en profetisk tolkning av Frälsarens liknelser i Matteus 13. Han lärde att i dessa liknelser beskrevs upprättandet av kyrkan på Frälsarens tid och dess mirakulösa tillväxt och bestämelse i de sista dagarna.

Joseph Smiths lärdomar

Frälsaren undervisade i liknelser så att de som trodde på hans lärdomar skulle få större ljus medan de som förkastade hans lärdomar skulle förlora det ljus de hade.

”Lärjungarna kom då fram till [Frälsaren] och frågade: ”Varför talar du till dem i liknelser?” [Jag vill här framhålla att ”dem” i denna fråga ... syftar på folkskaran.] Han svarade dem [det vill säga lärjungarna]: ”Ni har fått lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte *de andra* [de icke troende]. Ty den som har skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.” ’ [Matt 13:10–12]

Vi förstår av dessa ord att de som tidigare hade sett fram mot en kommande Messias enligt profeternas vittnesbörd och på den tiden såg fram mot en Messias, men på grund av sin otro inte hade tillräckligt med ljus för att urskilja att han var deras Frälsare, och då han är den sanne Messias, helt naturligt måste bli besvikna och även mista all den kunskap, eller berövas all den tro och förståelse och allt det ljus, som de hade om detta ämne. Därför måste den som inte vill ta emot det större ljuset berövas allt det ljus han har, och om det ljus som är i er blir mörker, se, hur djupt är då inte det mörkret! ’Jag talar till dem i liknelser’, säger Frälsaren, ’eftersom de ser utan att se och hör utan att höra eller förstå. På dem uppfylls Jesajas profetia: Även om ni hör, skall ni inte förstå, och även om ni ser, skall ni inte se.’ [Matt 13:13–14]

Nu finner vi, att enligt profeten [Jesaja] var själva skälet till att de inte ville ta emot Messias att de alls inte ville eller kunde förstå, och även om de såg skulle de inte se, ’ty detta folks hjärta är förstocket. De hör illa med sina öron, och de sluter sina ögon, så att de inte ser med ögonen eller hör med öronen eller förstår med hjärtat och vänder om, så att jag får bota dem.’ [Matt 13:15] Men vad säger han till sina lärjungar? ’Men saliga är era ögon som ser och era öron som hör. Amen säger jag er: Många profeter och rättfärdiga längtade efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och få höra det ni hör, men fick inte höra det.’ [Matt 13:16–17]

Åter gör vi en liten anmärkning — ty vi finner, att just den princip enligt vilken lärjungarna räknades som välsignade var att de

var tillåtna att se med sina ögon och höra med sina öron — att fördömsen som vilade över folkskaran som inte ville ta emot hans uttalande, kom sig av att de inte ville se med sina ögon eller höra med sina öron, inte på grund av att de inte kunde eller inte hade förmånen att se och höra, utan eftersom deras hjärtan var fyllda med ondska och ogudaktighet, 'ni som era fäder'. [Apg 7:51] Profeten, som förutsåg att de skulle förhärda sina hjärtan på detta sätt, förklarade det tydligt. Häri ligger världens fördömsen, att ljuset har kommit till världen och att människor hellre väljer mörker än ljus, eftersom deras gärningar är onda. Detta lärs så tydligt av Frälsaren att en vägfarande inte behöver gå vilse ...

Människor brukar säga att allt är ett mysterium när sanningen framläggs av Guds tjänare. De har talat i liknelser och skall därför inte bli förstådda. Det är sant att de har ögon till att se med och ser inte, men inga är så blinda som de som inte vill se, och även om Frälsaren sade detta till sådana personer, så förklarade han det tydligt för sina lärjungar. Vi har all orsak att vara uppriktigt ödmjuka inför våra faders Gud, att han lämnade dessa ting upptecknade åt oss på ett så tydligt sätt, att trots att Baals präster med sitt gemensamma inflytande anstränger sig till det yttersta, så har de dock inte makt att förblinda våra ögon och förmörka vårt förstånd, om vi bara vill öppna våra ögon och läsa ett ögonblick i all uppriktighet.”⁷

Liknelsen om såningsmannen visar följderna av att predika evangeliet. Den visar också att Frälsaren upprättade sitt rike i tidernas mitt.

”Då Frälsaren uttalade dessa vackra berättelser och liknelser som citeras i [Matt 13] finner vi honom sittande i en båt, ty mängden var stor och trängde på för att höra hans ord, och han började undervisa dem, sägande:

’En såningsman gick ut för att så. Och när han sådde, föll en del vid vägen, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på stenig mark, där det inte hade mycket jord. Det sköt genast upp, eftersom det inte hade djup jord. Men när solen steg, förbrändes det och vissnade bort, därför att det inte hade någon rot. En del föll bland tistlar, och tistlarna växte upp och kvävde det. Men en

*"En såningsman gick ut för att så. Och när han sådde, föll en del vid vägen ...
Men en del föll i god jord och bar frukt."*

del föll i god jord och bar frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron!' [Matt 13:3–9] ...

Men lyssna till förklaringen till liknelsen om såningsmannen: 'När någon hör budskapet om riket men inte förstår det, kommer den onde och rycker bort det som blivit sått i hans hjärta.' Lägg märke till uttrycket 'sått i hans hjärta'. 'Detta är sådden vid vägen.' [Matt 13:19] Människor som inte har rättfärdighetens principer inom sig, vars hjärtan är fyllda med ogudaktighet och

som inte har något begär efter sanningens principer, förstår inte sanningens ord när de hör det. Djävulen tar bort sanningens ord från deras hjärtan eftersom det inte finns någon önskan efter rättfärdighet i dem.

’Det som såddes på stenig mark är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje, men inte har någon rot. Han håller ut endast en tid, och möter han lidande eller förföljelse för ordets skull, så kommer han genast på fall. Det som såddes bland tistlar är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och bedräglig rikedom kväver ordet, så att det blir utan frukt. Men det som såddes i god jord är den som hör ordet och förstår, och som bär frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.’ [Matt 13:20–23]

Så förklarade Frälsaren själv för sina lärjungar den liknelse som han framställt, och lämnade inte utrymme för någon hemlighet eller mörker i deras sinnen som fast trodde på hans ord.

Därför drar vi slutsatsen att själva orsaken till att folkskaran, eller världen, som Frälsaren kallade dem, inte fick någon förklaring av hans liknelser, var att de inte trodde. Ni, säger han (i det han talar till sina lärjungar), har fått lära känna himmelrikets hemligheter. [Se Matt 13:11.] Och varför? På grund av den tro och den tillit de hade till honom. Denna liknelse framställdes för att visa resultatet av att predika ordet. Vi tror att den direkt syftar på begynnelsen eller upprättandet av riket på den tiden. Därför skall vi nu fortsätta med att följa hans uttalanden om detta rike från den tiden och till världens ände.”⁸

Liknelsen om ogräset lär att de rättfärdiga och de ogudaktiga skall växa tillsammans ända till världens slut då de rättfärdiga skall samlas in och de ogudaktiga brännas.

”En annan liknelse framställde han för dem [denna liknelse syftar också på rikets upprättande i den tidsåldern]: ”Himmelriket är likt en man som sådde god säd i sin åker. Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg. När nu säden sköt upp och gick i ax, visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: Herre, visst sådde du god säd i din åker? Varifrån har då ogräset kommit? Han sva-

rade: En ovän har gjort det. Tjänarna frågade honom: Vill du att vi skall gå och samla ihop det? Nej, svarade han, om ni rensar bort ogräset, kan ni på samma gång rycka upp vetet. Låt båda växa tillsammans fram till skörden. Och när skördetiden är inne, skall jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset och bind det i knippen som skall brännas upp, men vetet skall ni samla in i min loge.” ’ [Matt 13:24–30]

Genom denna liknelse lär vi oss inte bara om upprättandet av riket på Frälsarens tid, vilket föreställdes av den goda säden som bar frukt, utan också om fördärvet i kyrkan, som representeras av ogräset som såddes av ovännen, vilket hans lärjungar gärna skulle ha ryckt upp, eller rensat bort från kyrkan, om Frälsaren hade samtyckt till deras synsätt. Men han som vet allt säger: Inte så. Det är detsamma som att säga att era synpunkter inte är korrekta, kyrkan är i sin barndom, och om ni tar detta överilade steg skall ni ödelägga vetet, eller kyrkan, med ogräset. Det är därför bättre att låta dem växa tillsammans tills skörden kommer, eller världens ände, vilket betyder de ondas undergång, vilken ännu ej gått i fullbordan ...

’Hans lärjungar kom ... fram till honom och sade: ”Förklara för oss liknelsen om ogräset i åkern.” Han svarade: ”Den som sår den goda säden är Människosonen. Åkern är världen. Den goda säden är rikets barn, ogräset är den ondes barn.” ’ [Matt 13:36–38]

Låt nu våra läsare lägga märke till uttrycket — ’åkern är världen ... ogräset är den ondes barn. Ovännen som sådde det är djävulen. Skördetiden är tidsålderns slut, [låt dem noga lägga märke till uttrycket — *tidsålderns slut*] och skördemännen är änglar.’ [Matt 13:38–39]

Ingen kan ha någon som helst grund för att säga att detta är bildligt talat, eller att det inte betyder vad som sägs, ty han förklarar nu vad han tidigare sagt i liknelserna, och enligt detta språk är tidsålderns slut de ogudaktigas undergång. Skördetiden och tidsålderns slut syftar direkt på människan i de yttersta dagarna och inte jorden så som många har föreställt sig, och det som skall föregå Människosonens ankomst och återställelsen av allting som de heliga profeterna har talat om sedan världens begynnelse.

Änglarna skall ha något att uträtta i detta stora verk, ty de är skördemännen.

'Som när ogräset samlas ihop och bränns upp i eld, skall det vara vid tidsålderns slut.' [Matt 13:40] Det vill säga att Guds tjäna-re skall gå ut och varna nationerna, både präster och folk, och eftersom dessa förhärdar sina hjärtan och förkastar sanningens ljus, skall de överlämnas åt Satans makt. Lagen och vittnesbördet skall förseglas ... och de lämnas i mörker intill den dag som skall brinna. Då de på detta sätt är bundna av sina trosbekännelser och prästerna drar åt dessa band hårdare, uppfylls Frälsarens ord: 'Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall samla ihop och föra bort ur hans rike alla som blir andra till fall och lever i laglöshet, och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder.' [Matt 13:41–42]

Vi förstår, att arbetet med insamlingen av vetet i lador eller logar skall äga rum, medan ogräset bindes i knippor och förbereds för den dag, som skall brinna. Efter dagen, som brinner, 'skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin Faders rike. Hör, du som har öron att höra med!' [Matt 13:43]"⁹

Liknelsen om senapskornet lär att kyrkan och Guds rike, upprättat i dessa sista dagar, skall sprida sig över hela jorden.

"Han framställde också en annan liknelse för dem, som syftade på det rike som skulle upprättas just före eller vid tiden för skörden. Den lyder så här: 'Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tar och sår i sin åker. Det är minst av alla frön, men när det har växt upp är det störst bland alla köksväxter och blir som ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo i grenarna.' [Matt 13:31–32] Nu kan vi tydligt se att denna framställning gavs som en illustration av kyrkan, såsom den skall komma fram i de sista dagarna. Se, himmelriket liknas på detta sätt. Vad är det nu likt?

Låt oss ta Mormons bok, som en man tog och gömde ute på sin åker, säkerställde den genom sin tro, att framkomma i de sista dagarna, eller när tiden är inne. Låt oss skåda hur den kommer fram ur jorden, hur den i sanning räknas som det minsta av alla frön, men hur den breder ut sig, ja, höjer sig med utsträckta och

långa grenar och gudaliknande majestät, till dess den liksom senapskornet blir den största bland alla köksväxter. Den är sanning och den har spirat och kommit upp ur jorden och rättfärdighet börjar blicka ner från himlen, [se Ps 85:11; Moses 7:62] och Gud sänder ner sina krafter, gåvor och änglar att bygga sina nästen på dess grenar.

Himmelriket är som ett senapsfrö. Se, är då inte detta det himmelrike som höjer sitt huvud i de sista dagarna i sin Guds majestät, ja, de sista dagars heligas kyrka, som liknar en ogenomtränglig och orubblig klippa mitt i det mäktiga djupet, utsatt för Satans stormar och frestelser, men som hittills har förblivit stadigt och ännu trotsar motståndets berghöga vågor, som drivs av den sjunkande listens och bedrägeriets stormvindar, och som har slagit emot och ännu slår emot dess triumferande krön i oerhörda skumvirvlar, frammanade med fördubblad vrede av rättfärdighetens motståndare?" ...

"Mörkrets moln har länge slagit sina berghöga vågor mot den orubbliga klippa som är de sista dagars heligas kyrka, och trots allt detta, så sträcker senapsfröet ut sina långa grenar, högre och högre, bredare och bredare, och rikets vagnshjul rullar fortfarande vidare, drivna framåt av Jehovas mäktiga arm, och trots allt motstånd kommer de att fortsätta att rulla vidare tills alla hans ord är uppfyllda."¹⁰

**De tre vittnenas vittnesbörd och de sista dagarnas skrifter liknar den surdeg som blandades in i mjöl.
Liknelsen om fisknoten undervisar om den världsomfattande insamlingen.**

"Ännu en liknelse framställde han för dem: "Himmelriket är likt en surdeg, som en kvinna tar och blandar in i tre mått mjöl, till dess alltsammans blir syrat." ' [Matt 13:33] Det kan förstås att de sista dagars heligas kyrka har uppstigit ur en liten surdeg, som lades i tre vittnen. Se, hur likt detta är liknelsen! Den genomsyrar degen fort och skall snart genomsyra det hela ...

'Himmelriket är vidare likt en not som kastas i sjön och fångar fisk av alla slag. När den blir full, drar man upp den på stranden och sätter sig ner och samlar de goda fiskarna i kärl, men de

Kyrkan är som en "en ogenomtränglig och orubblig klippa mitt i det mäktiga djupet, utsatt för Satans stormar och frestelser, men som hittills har förblivit stadig."

dåliga kastar man bort.' [Matt 13:47–48] För arbete enligt detta mönster — se på Josefs säd, som sprider evangeliets not ut över jorden och insamlar alla slag, så att de goda må räddas i kärln, som har särskilt beretts för detta ändamål, och änglarna ta hand om de onda. ' "Så skall det vara vid tidsålderns slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Har ni förstått allt detta?" De svarade honom: "Ja." ' [Matt 13:49–51] Vi säger också: 'Ja', och de kan mycket väl säga 'ja', ty detta är så klart och tydligt, att varje helig i de sista dagarna måste svara med ett hjärtligt och innerligt Amen därtill.

'Då sade han till dem: "Därför är varje skriftlärd, som har blivit en himmelrikets lärjunge, lik en man som ur sitt förråd hämtar fram både nytt och gammalt." [Matt 13:52]

Se till exempel Mormons bok, som har kommit fram ur hjärtats skatt. Likaså de förbund, som gavs de sista dagars heliga [Läran och förbunden] och översättningen av Bibeln — som således tar fram ur hjärtat nytt och gammalt och sålunda motsvarar tre mått mjöl, som genomgår det renande inflytandet av en uppenbarelse från Jesus Kristus och betjäning av änglar, vilka redan har påbörjat detta arbete i de sista dagarna, och detta svarar mot surdegen, vilken genomsyrade hela degen. Amen”¹¹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 291–292. Vad kan vi lära oss av Joseph Smiths exempel som är till hjälp i våra egna skriftstudier?
- Gå igenom Joseph Smiths förklaring om varför Frälsaren ibland undervisade i liknelser (s 293–294). Vad tror du det innebär att se med våra ögon och höra med våra öron när vi inhämtar kunskap om evangeliets sanningar? Varför tror du att ljuset kommer att tas bort ifrån oss om vi är ovilliga att ta emot större ljus? Fundera över vad du behöver göra för att ta emot mer av evangeliets ljus.
- Studera liknelsen om såningsmannen (s s 294–297). I denna liknelse visar Frälsaren att samma evangeliebudskap får olika följder beroende på hur människor tar emot det. Varför kan inte Guds ord växa i människor ”vars hjärtan är fyllda med ogudaktighet”? Varför leder lidande och förföljelse till att en del förkastar Guds ord? På vilka sätt kan ”världsliga bekymmer” och ”bedräglig rikedom” kväva ordet inom oss?
- Hur kan vi förvissa oss om att vår ”jordmån” är god när ordet planteras i oss? Vad kan föräldrar göra för att hjälpa barn att förbereda sina hjärtan för att ta emot ordet?
- I liknelsen om ogräset (s 297–299) föreställer vetet de rättfärdiga eller ”rikets barn”. Ogräset föreställer ”den ondes barn”. Hur kan vi förbli trofasta trots att ”ogräset” tillåts växa bland

”vetet”? Hur kan Lärans och förbunden 86:1–7 hjälpa dig förstå denna liknelse?

- På vilka sätt påminner kyrkan idag om det växande trädet i liknelsen om senapskornet? (Se exempel på s 299–300.)
- Gå igenom sidorna 300–301. Lägg märke till att surdeg är en substans som får bröd att jäsa. I vilken bemärkelse är de sista dagarnas skrifter som en surdeg för kyrkan? Hur är de en surdeg för dig personligen? I vilken bemärkelse kan man likna de sista dagarnas skrifter vid ett förråd som innehåller ”både nytt och gammalt”?
- I liknelsen om evangeliets not (s 301), varför tror du att det är betydelsefullt att noten, eller nätet, samlar in fiskar av alla slag? Hur uppfylls denna liknelse i dag?

Skriftställen som hör till detta ämne: Lukas 8:4–18; Alma 12:9–11; L&F 86:1–11; 101:63–68

Slutnoter

1. *History of the Church*, 2:326, 387; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 7 dec 1836 och 29 jan 1836, Kirtland, Ohio.
2. *History of the Church*, 2:376; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 19 jan 1836, Kirtland, Ohio.
3. *History of the Church*, 2:396; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 17 feb 1836, Kirtland, Ohio.
4. *History of the Church*, 6:314; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
5. Brigham Young, *Deseret News*, 30 dec 1857, s 340.
6. Wandle Mace, självbiografi, omkr 1890, s 45, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
7. *History of the Church*, 2:265–266; andra, tredje och fjärde orden inom klammer i det första stycket i originalet; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, dec 1835, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 225–226.
8. *History of the Church*, 2:264–267; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, sep 1835, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 225–226.
9. *History of the Church*, 2:267, 271; första orden inom klammer i det första stycket i originalet; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, dec 1835, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 226–229.
10. *History of the Church*, 2:268, 270; ord inom klammer i tredje stycket i originalet; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, dec 1835, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 227–228. Se sidan XVI för information om förändringar i kyrkans officiella namn.
11. *History of the Church*, 2:270, 272; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans äldster, dec 1835, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, dec 1835, s 228–229.

"Vi [sågo] en annan stor och bärlig syn, ty profeten Elia, som upptogs till himlen utan att smaka döden, stod framför oss."

Elia och återställelsen av beseglingens nycklar

*”Hur skall Gud komma till detta släktes räddning?
Han skall sända profeten Elia.”*

Ur Joseph Smiths liv

Under våren 1836, efter tre år av arbete och uppoffringar, fick de heliga i Kirtland slutligen bevittna att deras vackra tempel var färdigbyggt, det första templet i denna tidsutdelning. Söndagen den 27 mars samlades mer än 900 människor i templets kapell och vestibul till invigningsgudstjänsten. Många andra samlades i en till bristningsgränsen fylld session i ett närliggande klassrum, medan andra lyssnade utanför templets öppna fönster. Profeten själv hjälpte till som mötesvärd för de trofasta.

Församlingen hörde ett tal av Sidney Rigdon, rådgivare i första presidentskapet, och därefter sjöng man gemensamt ”Kom, låt oss nu glädjas” och ”Adam-on-di-Ahman”, som skrivits av William W Phelps. Joseph Smith reste sig därefter för att uppsända invigningsbönen, vilken han tagit emot genom uppenbarelse. I bönen beskrev han många av de underbara välsignelser som förlänas dem som värdigt kommer till Guds tempel. (Se L&F 109.) Kören sjöng ”Den himmelska elden” och därefter stod församlingen upp och uppsände Hosianna-ropet ”med sådan kraft att det kändes som om taket skulle flyga av byggnaden”.¹

”Fyll ditt hus med din härlighet”, sade profeten i invigningsbönen, ”såsom med en mäktig susande vind”. (L&F 109:37) Detta uppfylldes bokstavligen, för många heliga vittnade om att himmelska varelser var närvarande under invigningsgudstjänsten. Eliza R Snow erinrade sig: ”Ceremonierna under denna invigning kan återges, men ingen dödlig tunga kan beskriva de himmelska manifestationerna denna minnesvärda dag. Änglar visade sig för

somliga, medan en känsla av gudomlig närvaro upplevdes av alla närvarande och varje hjärta var fyllt av 'obeskrivlig, himmelsk glädje'. [1 Petr 1:8]"²

Den kvällen, när profeten samlades med omkring 400 prästadsbärare i templet "hördes ett ljud som av en vinande kraftig vind vilket fyllde templet och hela församlingens reste sig på samma gång, driven av en osynlig makt". Profeten sade: "Många började tala tungomål och profetera, andra såg härliga syner och jag såg att templet var fyllt av änglar vilket jag tillkännagav för församlingen."³

Under ett möte som hölls i templet en vecka senare, söndagen den 3 april, inträffade manifestationer av utomordentlig betydelse. Efter det att profeten hjälpt andra ledare i kyrkan med att administrera sakramentet gick han och Oliver Cowdery till talarstolen bakom nedsänkta förhängen och knäböjde i helig bön. När de reste sig upp från bönen visade sig Frälsaren för dem och förkunnade att han godtog templet: "Ty se, jag har mottagit detta hus och mitt namn skall vara här, och jag skall uppenbara mig i barmhärtighet för mitt folk i detta hus." (L&F 110:7)

När denna syn var över fick Joseph och Oliver tre separata syner i vilka forntida profeter uppenbarade sig för dem för att återställa prästadsnycklar som behövdes i Herrens verk i de sista dagarna. Profeten Mose uppenbarade sig och överlämnade till dem "nycklarna till att samla Israel från jordens fyra väderstreck". Elias kom för att överlämna till dem "Abrahams evangelii utdelning". (Se L&F 110:11–12.)

Därefter, i en annan härlig syn, såg Joseph och Oliver profeten Elia. (Se L&F 110:13–16.) Elias ankomst var så betydelsefull att den forntida profeten Malaki hade profeterat om den många sekler tidigare, och Frälsaren hade upprepat profetian för nephiterna. (Se Mal 4:5–6; 3 Nephi 25:5–6; 26:1–2.) Elia kom för att överlämna de beseglade nycklarna till Joseph och Oliver — makten att binda och stadfästa i himlarna alla förrättningar som utförs på jorden. Återställelsen av beseglingsmakten var nödvändig för att förbereda världen för Frälsarens andra ankomst, för utan den "skulle hela jorden läggas öde vid hans tillkommelse". (J S skrifter 2:39)

Joseph Smiths lärdomar

Den forntida profeten Malaki förutsade Elias ankomst.

Profeten Joseph Smith hade följande att säga om Moronis besök till honom på kvällen den 21 september 1823, vilket uppptecknats i Joseph Smiths skrifter 2:36–39: "[Moroni] citerade först en del av Malakis tredje kapitel och också samma profetias fjärde eller sista kapitel, ehuru med en liten avvikelse från texten i Bibeln. I stället för att citera första versen som den står i våra böcker, läste han:

'Ty se, dagen kommer, och den skall brinna såsom en ugn. Då skola alla fräcka människor och alla som göra vad ogudaktigt är brinna såsom strå, ty de som komma skola uppbränna dem, säger Herren Sebaot, så att varken rot eller krona lämnas kvar av dem.

Och vidare citerade han femte versen sålunda: 'Se, jag skall uppenbara prästadömet för eder genom profeten Elia hand, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer.'

Han citerade också nästa vers annorlunda: 'Och han skall inplanta i barnens hjärtan de löften, som givits till fäderna, och barnens hjärtan skola vända sig till sina fäder. Om så icke vore, skulle hela jorden läggas öde vid hans tillkommelse.'"⁴

Elia uppenbarade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery i templet i Kirtland.

Joseph Smith beskrev den forntida profeten Elias ankomst till honom och Oliver Cowdery den 3 april 1836 i templet i Kirtland, vilket senare uppptecknades i Läran och förbunden 110:13–16: "Vi [sågo] en annan stor och härlig syn, ty profeten Elia, som upptogs till himlen utan att smaka döden, stod framför oss och sade:

*Se, tiden är kommen, om vilken Malaki talade, vittnande att han (Elia) skulle sändas, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kom för att vända fädernas hjärtan till barnen och barnen till fäderna på det att icke hela jorden skulle hemsökas med förbannelse. Därför hava denna utdelnings nycklar överlämnats i edra händer och härigenom kunnen I veta, att Herrens stora och fruktansvärda dag är nära, ja, står för dörren."*⁵

**Elia återställde de beseglade nycklarna —
makten och myndigheten att i himlen binda
alla förrättningar som utförs på jorden.**

” ’Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda’, o s v. [Se Mal 4:5.] Varför sända Elia? Därför att han innehar myndighetens nycklar till att administrera i alla prästadörets förrättningar, och [om inte] myndighet ges så kan inte förrättningar utföras i rättfärdighet.”⁶

Profeten Joseph Smith sade följande i ett brev till de heliga, vilket senare upptecknades i Läran och förbunden 128:8–11: ”Denna förordnings natur [dopet för de döda] består nu i prästadörets makt, given genom denna Jesu Kristi uppenbarelse: Allt vad I binden på jorden, det skall vara bundet i himlen; och allt vad I lösen på jorden, det skall vara löst i himlen ...

Någon kan tycka att det är en mycket djärv lära vi framsätta — en kraft som upptecknar eller binder på jorden och binder i himlen. Dock har Herren alltid givit denna makt i alla världens tidsåldrar, närhelst han givit en prästadörets utdelning genom verklig uppenbarelse åt någon eller några personer. Vad dessa män därför gjorde med myndighet i Herrens namn, vad de gjorde uppriktigt och troget och upptecknade på rätt och sant sätt, det blev lag på jorden och i himlen och kunde icke upphävas, enligt den store Jehovas beslut. Detta är trovärdiga ord. Vem kan höra dem?

Och åter, låt oss se sammanhanget i Matteus 16:18, 19: *’Så säger ock jag dig att du är Petrus; och på denna klippa skall jag bygga min församling, och dödsrikets portar skola icke bliva benne övermäktiga. Jag skall giva dig himmelrikets nycklar: allt vad du binder på jorden, det skall vara bundet i himlen; och allt vad du löser på jorden, det skall vara löst i himlen.’*

Hela sakens stora och höga hemlighet, hela ämnets insikt består i erhållandet av det heliga prästadörets makt. Den som har fått dessa nycklar har ingen svårighet att erhålla kunskap om fakta med avseende på människobarnens frälsning, både de dödas och de levandes.”⁷

Genom beseglingsmakten kan familjer beseglas för tid och all evighet och heliga förrättningar kan utföras för de döda.

”Elias ande, makt och kallelse är att inneha makt att hålla nycklarna till uppenbarelse, förrättningar, orakel, makt och begåvningar i melkisedekska prästadörets fullhet och av Guds rike på jorden, och att ta emot och utföra alla förrättningar, som hör till Guds rike, ja, till att vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna, även de som är i himlen.

Malaki säger: ’Se, jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning.’ [Mal 4:5–6]

Vad jag söker efter är Guds kunskap, och jag går min egen väg för att skaffa mig den. Vad kan vi dra för lärdom av detta i de sista dagarna?

På Noas tid förgjorde Gud världen med en syndafloed och han har lovat att förgöra den genom eld i de sista dagarna, men innan det skulle ske skulle Elia först komma för att vända fädernas hjärtan till barnen, o s v.

Nu kommer vi till själva kärnan. Vad är Elias ämbete och gärning? Det är ett av de allra största och viktigaste ämnen som Gud har uppenbarat. Han skulle sända Elia för att besegla barnen till fäderna och fäderna till barnen.

Var detta begränsat till de levande för att lösa familjesvårigheter på jorden? Nej, inte alls. Det var ett mycket större verk. Elia, vad skulle du göra om du var här? Skulle du begränsa ditt arbete till enbart de levande? Nej, jag hänvisar er till skrifterna, där ämnet står omtalat, att först tillsammans med oss skall de nå målet, vi tillsammans med dem, fäderna tillsammans med barnen och barnen tillsammans med fäderna. [Se Hebr 11:40.]

Jag vill att ni skall förstå det här ämnet, för det är viktigt. Om ni vill ta emot det, så är det Elias ande, att vi återlöser våra döda och sammanlänkar oss själva med våra fäder som är i himlen, och beseglar våra döda till att komma fram i den första uppståndelsen.

"Vi [bör] vara kloka. Det första ni skall göra är att gå och besegla era söner och döttrar på jorden till er själva och er själva till era fäder i evig härlighet."

För detta behöver vi Elias makt till att besegla dem som bor på jorden till dem som bor i himlen. Detta är Elias makt och nycklarna till Jehovas rike ...

Åter: Elias lära eller beseglade makt är följande ... Om vi har makt att besegla på jorden och i himlen, då bör vi vara kloka. Det första ni skall göra är att gå och besegla era söner och döttrar på jorden till er själva och er själva till era fäder i evig härlighet."⁸

Elias ankomst var en nödvändig förberedelse för Frälsarens andra ankomst.

"Barnens hjärtan måste vändas till fäderna och fädernas hjärtan till barnen, levande eller döda, för att förbereda dem för Människosonens ankomst. Om inte Elia hade kommit skulle hela jorden slås med tillspillogivning."⁹

”Elias är en förelöpare att bereda vägen och Elias ande och makt skall komma därefter med maktens nycklar och bygga templet till slutstenen och sätta melkisedekska prästadömetns insegel på Israels hus och göra allt redo. Sedan kommer Messias till sitt tempel, vilket sker sist av allt ... Elia skulle komma och bereda vägen och bygga upp riket innan Herrens stora dag kommer.”¹⁰

”Världen kommer att brinna i de sista dagarna. Han skall sända profeten Elia och skall uppenbara fädernas förbund rörande barnen och barnens förbund rörande fäderna.”¹¹

”Hur skall Gud komma till detta släktes räddning? Han skall sända profeten Elia ... Elia skall uppenbara förbunden som beseglar fädernas hjärtan till barnen och barnens till fäderna.”¹²

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- När Frälsaren uppenbarade sig i templet i Kirtland sade han till Joseph Smith och Oliver Cowdery: ”Jag skall uppenbara mig i barmhärtighet för mitt folk i detta hus” (s 306). På vilket sätt var återställelsen av de beseglade nycklarna en manifestation av Herrens barmhärtighet? På vilka andra sätt uppenbarar han sig i templet?
- Studera det tredje och fjärde stycket på sidan 307. Vad säger oss dessa två stycken om Elias mission som vi inte lär oss av Malaki 4:5–6? Vari ligger det betydelsefulla i dessa skillnader?
- Studera beseglingsmaktens innebörd på sidorna 308–309. Vad menas med denna beseglade makt? Varför är denna makt betydelsefull för dig och din familj?
- Läs Joseph Smiths beskrivning av Elias verk (s 309–310). Vad menas med Elias ande? Varför var det så viktigt att Elia kom och fullgjorde sitt verk i dessa sista dagar?
- Vilka upplevelser har du haft av att ditt hjärta har vänts till avlidna familjemedlemmar? Vad kan föräldrar göra för att hjälpa sina barn att vända sina hjärtan till sina förfäder?

- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 307 och det första stycket på sidan 311. Varför tror du att jorden skulle ha ”hemsökts med förbannelse” utan beseglingsmakten?

Skriftställen som hör till detta ämne: Helaman 10:4–10; L&F 132:45–46; 138:47–48; Bible Dictionary, ”Elijah”, s 664

Slutnoter

1. Eliza R Snow, citerad i Edward W Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), s 94.
2. Eliza R Snow, citerad i *The Women of Mormondom*, s 95.
3. *History of the Church*, 2:428; från ”History of the Church” (manuskript), bok B-1, tillägg, s 3–4, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
4. Joseph Smiths skrifter 2:36–39.
5. Läran och förbunden 110:13–16; ord inom klammer i originalet; syn given till Joseph Smith och Oliver Cowdery den 3 april 1836 i templet i Kirtland i Ohio.
6. *History of the Church*, 4:211; ur en predikan som skrivits av Joseph Smith och lästes den 5 oktober 1840 vid en konferens i kyrkan i Nauvoo, Illinois.
7. Läran och förbunden 128:8–11; ett brev från Joseph Smith till de heliga, 6 sep 1842, Nauvoo, Illinois.
8. *History of the Church*, 6:251–253; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
9. *History of the Church*, 3:390; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
10. *History of the Church*, 6:254; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 10 mars 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
11. *History of the Church*, 5:530; ur en predikan som Joseph Smith höll 13 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
12. *History of the Church*, 5:555; styckeindelning ändrad, ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.

Ta er tillvara för avfallets bittra frukter

”Under alla era prövningar, vedermödor och sjukdomar, i alla era svårigheter, ja, ända till döds, var noga med att inte förråda Gud ... var noga med att inte avfalla.”

Ur Joseph Smiths liv

Under veckorna före och efter det att templet i Kirtland var färdigbyggt under våren 1836 upplevde de heliga en tid av harmoni och rikt utgjutande av Andens gåvor. Men profeten Joseph Smith varnade de heliga att om de inte fortsatte leva rättfärdigt så skulle inte deras glädje och enighet bestå. Daniel Tyler sade om denna tid: ”Alla kände att de fått en försmak av himlen. Faktum är att det gick flera veckor innan vi frestades av djävulen, och vi undrade om tusenårsriket hade inletts. Vid [ett möte för prästadömsbröder] talade profeten Joseph till oss. Bland annat sade han: ’Bröder, under en tid har Satan inte haft makt att fresta er. En del har trott att det inte skall komma fler frestelser. Men det motsatta kommer att ske och om ni inte närmar er Herren kommer ni att övervinnas och avfalla.’ ”¹

Under det året växte en avfallets anda bland de heliga i Kirtland. En del medlemmar blev högmodiga, giriga och olydiga mot befallningarna. Somliga beskyllde kyrkans ledare för ekonomiska problem som orsakats av att en ekonomisk institution i Kirtland som upprättats av medlemmar i kyrkan gick i konkurs. Konkursen ägde rum 1837, samma år som en bankkras svepte över Förenta staterna och förvärrade de heligas ekonomiska problem. Så många som två till tre hundra medlemmar avföll från kyrkan i Kirtland, och förenade sig ibland med dem som förföljde kyrkan för att plåga och till och med fysiskt hota de heliga. En del avfallingar påstod öppet att profeten var fallen och försökte få

*Joseph Smith undervisade om vikten av att stödja kyrkans ledare:
"Om en person står upp och dömer andra, finner fel med kyrkan, säger att den är
på helt fel väg, medan han själv är rättfärdig ... han är långt gången mot avfall."*

andra män insatta i hans ställe. Syster Eliza R Snow erinrade sig: ”Många som hade varit ödmjuka och trofasta och utfört varje plikt — redo att utföra varje kallelse från prästadömet — fick en högmodig anda och var upphöjda i sina hjärtans stolthet. Allteftersom de heliga insöp världslig kärlek och anda drog sig Herrens Ande bort ifrån deras hjärtan.”²

Om kyrkans situation i maj 1837 sade profeten sorgset: ”Det verkade som alla jordens och helvetets krafter förenade sig på ett speciellt sätt för att kullkasta kyrkan en gång för alla ... Fiender utanför kyrkan och avfallingar i vår mitt gick samman ... och många blev missnöjda med mig, som om jag var hela orsaken till de missförhållanden som jag högst ihärdigt kämpade mot.”³

Trots dessa prövningar förblev den stora majoriteten av kyrkans ledare och medlemmar trofasta. Brigham Young, en medlem av de tolv apostlarnas kворum under denna osäkra period, mindes ett möte under vilket en del medlemmar i kyrkan diskuterade hur de skulle avsätta profeten Joseph: ”Jag reste mig upp och på ett enkelt men kraftfullt sätt talade jag om för dem att Joseph var en profet och att jag visste det. De kunde smäda och förtala honom hur mycket de ville, men de skulle i alla fall inte kunna omintetgöra Guds profets utnämning. De kunde bara förstöra sin egen auktoritet, klippa av den tråd som förband dem med profeten och Gud och sänka sig själva ner till helvetet. Många blev mycket arga över mitt bestämda motstånd mot deras förslag ...

Detta möte avbröts utan att avfallingarna var i stånd att enas om några motståndsåtgärder. Detta var en kris då jord och helvete tycktes förena sig för att tillintetgöra profeten och Guds kyrka. Tron hos många av de starkaste männen i kyrkan sviktade. Under denna mörkrets belägring stod jag vid Josephs sida, och med all den visdom och kraft som Gud förlänat mig gjorde jag mitt yttersta för att stödja Guds tjänare och ena kyrkans kворum.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

Att förlora tilliten till kyrkans ledare, kritisera dem och försumma de plikter som Gud kräver leder till avfall.

”Jag skall ge er en av *nycklarna* till rikets hemligheter. Det är en evig princip, som har existerat hos Gud från all evighet. Om

en person står upp och dömer andra, finner fel med kyrkan, säger att den är på helt fel väg medan han själv är rättfärdig, så vet då med säkerhet, att han är långt gången mot avfall. Om han inte omvänder sig kommer han att avfalla så sant Gud lever.”⁵

Heber C Kimball, under sin tid som rådgivare till president Brigham Young, berättade: ”Jag skall ge er en nyckel som broder Joseph Smith brukade ge i Nauvoo. Han sade att avfallets steg påbörjades med förlorat förtroende för ledarna i denna kyrka och i detta rike, och närhelst man urskiljer denna anda kan man veta att den leder innehavaren därav på vägen till avfall.”⁶

Wilford Woodruff sade under sin tid som medlem i de tolv kvorum: ”Broder Joseph brukade råda oss på detta sätt: ’I det ögonblick man tillåter sig att lägga åt sidan en plikt som Gud kallar en att utföra för att istället tillfredsställa sina egna önsningar, det ögonblick man tillåter sig att bli vårdslös, lägger man grunden till sitt avfall. Var försiktiga, inse att ni är kallade att utföra ett verk, och när Gud kallar er att utföra detta verk så gör det.’ Han sade ännu en sak: ’Under alla era prövningar, vedermodor och sjukdomar, i alla era svårigheter, ja, ända till döds, var nogga med att inte förråda Gud ... var nogga med att inte avfalla.’ ”⁷

Wilford Woodruff sade också: ”Jag minns hur broder Joseph Smith besökte mig, broder [John] Taylor, broder Brigham Young och ett flertal andra missionärer, när vi stod i begrepp att fara på mission till England. Vi var sjuka och plågade, många av oss. Samtidigt kände vi att vi ville ge oss av. Profeten välsignade oss, liksom våra hustrur och familjer ... Han lärde oss en del mycket viktiga principer, varav jag här skall nämna några. Broder Taylor, jag själv, George A Smith, John E Page och andra hade kallats att fylla de [apostlars] platser som hade avfallit. Broder Joseph angav för oss orsaken till att dessa män hade vänt sig bort från Guds befallningar. Han hoppades att vi skulle lära visdom av det vi såg med våra ögon och hörde med våra öron, och att vi skulle kunna urskilja andra människors andar utan att vara tvingade att lära genom egna sorgliga erfarenheter.

Han påpekade sedan att varje man, varje äldste i denna kyrka och i detta rike, som följde en inriktning som innebar att han ignorerade, eller med andra ord, vägrade att lyda någon känd

lag eller befallning eller plikt — närhelst någon gjorde detta, försummade någon plikt som Gud krävde av hans hand när det gällde att närvara vid möten, uppfylla missioner eller lyda råd, lade han en grund som ledde honom till avfall och detta var anledningen till att dessa män hade fallit. De hade missbrukat det prästadöme som beseglats på deras huvuden. De hade försummat att ära sina kallelser som apostlar, som äldster. De hade använt detta prästadöme till att försöka bygga upp sig själva och utföra något annat verk än att bygga upp Guds rike.”⁸

År 1840 fortsatte en liten organiserad grupp av kyrkans medlemmar att bo i Kirtland i Obio, även om de flesta av de heliga hade samlats i Nauwoo i Illinois. Som svar på nybeten att en medlem i kyrkan i Kirtland försökte förgöra de heligas förtroende för första presidentskapet och andra auktoriteter i kyrkan, skrev profeten till en ledare i kyrkan i Kirtland: ”För att leda rikets angelägenheter i rättfärdighet är det av största vikt att den mest fullkomliga harmoni, goda känsla, goda förståelse och tillit skall finnas i alla bröders hjärtan, samt att sann kärlek, kärlek till varandra, bör känneteckna alla deras förehavanden. Om det finns några ovänliga känslor, någon brist på tillit, så kommer högmod, arrogans och avundsjuka snart att visa sig. Förvirring måste oundvikligen bli följd och kyrkans auktoriteter aktas för intet ...

Om de heliga i Kirtland anser mig ovärdig deras böner när de samlas tillsammans, och underlåter att föra mig inför den himmelska nådens tron, är det ett starkt och övertygande bevis för mig om att de inte har Guds Ande. Om de uppenbarelser vi har tagit emot är sanna, vem skall då leda folket? Om rikets nycklar har överlämnats i mina händer, vem skall då öppna hemligheterna däri?

Så länge som mina bröder står vid min sida och uppmuntrar mig kan jag bekämpa världens fördomar och stå ut med förödmjukelser [hård behandling] och håna med glädje. Men när mina bröder håller sig undan, när de börjar svikta och försöker förhindra min utveckling och mina gärningar, då känner jag mig sorgsen, men inte mindre beslutet att genomföra min uppgift, eftersom jag är övertygad om att även om mina jordiska vänner må falla, och till och med vända sig emot mig, kommer min himmelske Fader att i triumf bära mig igenom det.

Men jag hoppas att det till och med i Kirtland finns några som inte snärjer en människa för ett ords skull, [se Jes 29:21] utan är benägna att stå upp till försvar för rättfärdighet och sanning, och utföra varje plikt som ålagts dem. Att de har visdom att vända sig mot varje rörelse eller inflytande som är avsett att bringa förvirring och oenighet i Israels läger, och att skilja mellan sanningens ande och lögnens ande.

Det vore en glädje för mig att se de heliga i Kirtland blomstra, men jag tror att tiden ännu inte kommit, och jag försäkrar er att den aldrig kommer förrän en annorlunda ordning upprättas och en annorlunda anda visar sig. När tilliten är återställd, när högmodet faller och varje ärelystet sinne ikläds ödmjukhetens klädnad, när självskhet ger vika för välvilja och kärlek och en gemensam ansträngning att leva av varje ord som utgår från Herrens mun är märkbar, då, och inte förrän då, kan frid, ordning och kärlek råda.

Det är till följd av ärelystna män som Kirtland har övergetts. Hur ofta har icke er ödmjuka tjänare avundats i sitt ämbete av sådana människor som strävat efter att höja upp sig själva till makt på hans bekostnad, och när de sett att det var omöjligt att göra det, hängett sig åt skvaller och smädelser, och andra sätt att få honom på fall. Sådana karaktärer har alltid varit de första att rasa mot presidentskapet och offentliggöra deras tillkortakommanden och svagheter för himlens fyra vindar.”⁹

De som avfaller förlorar Guds Ande, bryter sina förbund och förföljer ofta kyrkans medlemmar.

”Det kan vid en första anblick tyckas märkligt, men likväl är det så, att trots all uppgiven beslutsamhet att leva gudfruktigt, faller avfallingar, efter det att de vänt sig bort från Kristi tro och inte snabbt omvänder sig, förr eller senare i den ondes snaror och lämnas utan Guds Ande och lägger sin ogudaktighet i dagen inför människornas ögon. De svåraste förföljelserna som de trofasta har utsatts för har kommit från avfallingar. Judas blev tillrättvisad och förrådde genast sin Herre åt fienderna, eftersom Satan for in i honom.

De människor som med uppriktigt hjärta åtlyder evangeliet förlänas en högre intelligens som, om den syndas emot, lämnar avfällingen naken och berövad Guds Ande, och han är i sanning nära förbannelsen, och hans öde är att brinna. När en gång det ljus som var i dem tas ifrån dem blir de lika förmörkade som de tidigare var upplysta, och då är det inte märkligt om alla deras krafter riktar sig mot sanningen och de, liksom Judas, söker utrota dem som varit deras största välgörare.

Vilken närmare vän på jorden eller i himlen hade Judas än Frälsaren? Och hans främsta mål var att förgöra honom. Vem bland alla de heliga i dessa sista dagar kan betrakta sig som lika god som vår Herre? Vem är lika fullkomlig? Vem är lika ren? Vem är lika helig som han var? Finns det några sådana? Han varken överträdde eller bröt en befallning eller himmelsk lag — det fanns inte svek i hans mun eller lögn i hans hjärta. Likväl var en som åt med honom, som ofta drack ur samma kopp, den förste att lyfta sin hälmot honom. Var finns det någon som Kristus? En sådan kan inte bli funnen på jorden. Varför skulle då hans efterföljare klaga om de skulle bli förföljda av dem som de en gång kallade bröder och som de stod så nära i det eviga förbundet?

Från vilken källa härstammar den princip som alltid gjort sig gällande bland avfallingar från den sanna kyrkan, att med dubbelt nit förfölja, och med dubbel ihärdighet söka tillintetgöra dem som de en gång bekände sig älska, som de en gång kom samman med och med vilka de en gång slöt förbund att sträva i all rättfärdighet och med all makt att uppnå Guds vila? Kanske våra bröder säger att det är samma källa som fick Satan att försöka störta Guds rike, eftersom han själv var ond och Guds rike är heligt.”¹⁰

”Det har alltid funnits, i varje tidsålder i kyrkan, de som motsatt sig dygdens principer, som har älskat denna världens rikedomar, följt orättfärdighetens principer och varit sanningens fiender ... De som har umgåtts med oss och som främst betygat sin vänskap, har ofta varit våra värsta fiender och våra mest ihärdiga motståndare. Om de blev impopulära, om man ifrågasatte deras intressen eller värdighet, eller om de avslöjades i sin ogudaktighet, var de alltid de första att höja förföljarens hand, att nedsvärta [falskt beskylla]

*"Vilken närmare vän på jorden eller i himlen bade Judas än Frälsaren?
Och hans främsta mål var att förgöra honom."*

och förtala sina bröder, och eftersträva sina vänners undergång och fördärv."¹¹

"Avfälliga 'mormoner' rusar runt i världen och sprider felaktiga och ärekränkande rapporter om oss, i förhoppning om att de därigenom skall vinna världens vänskap, eftersom de vet att vi inte är av världen, och att världen hatar oss. Därför gör de [världen] dessa personer [avfallingarna] till ett redskap, och genom dem försöker de åstadkomma all den skada de kan, och när de gjort detta hatar de dem ännu mer än oss, eftersom de ser dem som förrädare och sykofanter [lismare]."¹²

Wilford Woodruff berättade: "Jag var närvarande vid ett möte i templet [i Kirtland den 9 februari 1837]. President Joseph Smith hade varit ute på affärer för kyrkan, men inte hälften så länge som Mose hade varit borta från Israel på berget. [Se 2 Mos 32:1–8.] Men många av människorna i Kirtland, även om de inte göt en guldkalv att tillbe som israeliterna, vände sina hjärtan bort från Herren och från hans tjänare Joseph, och hängav sig åt spekola-

tioner och falska andar tills deras sinnen var förmörkade. Många var motståndare till Joseph Smith och en del ville utse David Whitmer till att leda kyrkan i hans ställe. Mitt i detta moln av mörka andar återvände Joseph till Kirtland och ställde sig denna morgon i talarstolen. Han verkade mycket nedslagen, men snart vilade Guds Ande på honom och han talade till församlingen med stor tydlighet i omkring tre timmar och tystade sina fiender.

När han reste sig upp sade han: 'Jag är fortfarande profet, siare, uppenbarare och ledare för Jesu Kristi kyrka. Gud och inte människor har utsett och placerat mig i denna position, och ingen man eller grupp av män har makt att avlägsna mig eller utse någon annan i mitt ställe, och de som försöker göra det kommer, om de inte snabbt omvänder sig, att bränna fingrarna och gå till helvetet.' Han tillrättavisade människorna skarpt för deras synder, mörker och otro. Guds kraft vilade på honom och bar vittne om att det han sade var sant."¹³

Wilford Woodruff berättade: "President Smith talade på eftermiddagen [den 9 april 1837] och sade i Herrens namn att Guds domar skulle vila över de män som hade betygat att de var hans vänner, och vänner till mänskligheten, och till att bygga upp Kirtland, en Sions stav, men som hade vänt sig mot honom och förrått honom och Guds rikes intressen, och som gett makt i våra fienders händer mot oss. De hade förtryckt de fattiga heliga och gjort dem betryckta och brutit sina förbund, för vilket de kommer att känna av Guds vrede."¹⁴

Daniel Tyler erinrade sig: "Strax efter profetens ankomst till Commerce (sedermera Nauvoo) från ett fängelse i Missouri, besökte broder Isaac Behunin och jag honom i hans bostad. Vårt samtal handlade om hans förföljelser. Han upprepade många falska, inkonsekventa och motsägande uttalanden av avfallingar, rädda medlemmar i kyrkan och utomstående. Han berättade också om hur de myndighetspersoner som gärna skulle ha velat ta livet av honom, när han var arresterad, hade ändrat inställning när de lärde känna honom. Han lade skulden på falska bröder ...

När profeten berättat om hur han blivit behandlad, anmärkte broder Behunin: 'Om jag skulle lämna den här kyrkan skulle jag

inte göra som de där männen har gjort, jag skulle bege mig till någon avlägsen plats där man aldrig hört talas om mormonismen, bosätta mig där, och ingen skulle någonsin få reda på att jag visste något om den.’

Den store siaren svarade omedelbart: ’Broder Behunin, du vet inte vad du skulle göra. Utan tvivel tänkte de här männen likadant som du gör. Innan du blev medlem i den här kyrkan stod du på neutral mark. När evangeliet predikades lades det goda och det onda fram inför dig. Du kunde välja det ena eller det andra. Två motsatta herrar inbjöd dig att tjäna dem. När du blev medlem i den här kyrkan förpliktigade du dig att tjäna Gud. När du gjorde detta lämnade du neutral mark, och du kan aldrig komma tillbaka till den. Om du överger den Herre som du förbundit dig att tjäna, så sker det på uppmaning av den onde, och du följer då hans påbud och blir hans tjänare.’ ”15

Om vi följer profeterna och apostlarna och kyrkans uppenbarelser kommer vi inte att ledas vilse.

Orson Hyde, en medlem av de tolv apostlarnas kvorum, berättade: ”Joseph, profeten ... sade: ’Bröder, kom ihåg att flertalet av detta folk aldrig kommer att gå vilse, och så länge som ni håller er till flertalet kan ni vara säkra på att inträda i det celestialska riket.’ ”16

William G Nelson berättade: ”Jag har hört profeten tala offentligt vid många tillfällen. På ett möte hörde jag honom säga: ’Jag skall ge er en nyckel som aldrig rostar — om ni håller er till flertalet av de tolv apostlarna och kyrkans uppteckningar, kommer ni aldrig att ledas vilse.’ Kyrkans historia har bevisat sanningen i detta.”17

Ezra T Clark erinrade sig: ”Jag hörde profeten Joseph säga att han skulle ge de heliga en nyckel varigenom de aldrig skulle ledas bort eller bli bedragna, och den löd: Herren skulle aldrig tillåta att flertalet av detta folk skulle ledas bort eller låta sig luras av bedragare, ej heller skulle han tillåta att kyrkans uppteckningar skulle falla i fiendens händer.”18

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom redogörelsen på sidorna 313–315. Varför tror du att människor kan gå från rättfärdighet till avfall på så kort tid? Vilka är några inflytanden som får människor att falla av idag? Vad kan vi göra för att vara på vår vakt mot sådana inflytanden?
- Kan du nämna några faror med att mista förtroendet för våra ledare i kyrkan och kritisera dem? (Se exempel på s 316–318.) Vad kan vi göra för att bibehålla en känsla av respekt och uppskattning för våra ledare? Hur kan föräldrar uppmuntra sina barn att respektera kyrkans ledare?
- Profeten lärde: ”I det ögonblick man tillåter sig att lägga åt sidan en plikt som Gud kallar en att utföra, för att i stället tillfredsställa sina egna önskningar ... lägger man grunden till avfall” (s 316). Vad innebär detta uttalande för dig?
- Återge berättelsen av Daniel Tyler (s 322). Varför tror du att de som har fallit av från kyrkan ofta kämpar så ihärdigt mot den? (Se exempel på s 318–322.) Hur tycker du att vi bör bemöta sådana människors ord och handlingar?
- Läs de tre sista styckena i kapitlet (s 322–323). Varför är det viktigt för oss att förstå och använda denna ”nyckel” som gavs av Joseph Smith?

Skriptställen som bör till detta ämne: 1 Nephi 8:10–33; Helaman 3:33–35; L&F 82:3, 21; 121:11–22

Slutnoter

1. Daniel Tyler, ”Incidents of Experience”, i *Scraps of Biography* (1883), s 32–33.
2. Eliza R Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), s 20.
3. *History of the Church*, 2:487–488; ur ”History of the Church” (manuskript), bok B-1, s 761, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
4. Brigham Young, i Historian’s Office, Manuscript History of Brigham Young, 1844–1846, del 1, s 16, Kyrkans arkiv.
5. *History of the Church*, 3:385; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.

6. Heber C Kimball, *Deseret News*, 2 apr 1856, s 26.
7. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 22 dec 1880, s 738.
8. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 sep 1880, s 1; styckeindelning ändrad.
9. *History of the Church*, 4:165–166; ur ett brev från Joseph Smith till Oliver Granger, juli 1840, Nauvoo, Illinois.
10. *History of the Church*, 2:23; styckeindelning ändrad; ur ”The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 jan 1834, infört i *Evening and Morning Star*, apr 1834, s 152.
11. ”John C. Bennett”, en ledare publicerad i *Times and Seasons*, 1 aug 1842, s 868; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
12. *History of the Church*, 3:230; första och andra orden inom klammer i originalet; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans medlemmar i Caldwell County, Missouri, 16 dec 1838, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
13. Wilford Woodruff, rapport från en predikan som Joseph Smith höll 19 februari 1837 i Kirtland, Ohio; ”History of Wilford Woodruff”, *Deseret News*, 14 jul 1858, s 85; styckeindelning ändrad.
14. Wilford Woodruff, rapport ur en predikan som Joseph Smith höll 9 april 1837 i Kirtland, Ohio; ”History of Wilford Woodruff”, *Deseret News*, 14 juli 1858, s 86.
15. Daniel Tyler, i ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 15 aug 1892, s 491–492.
16. Orson Hyde, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 jun 1870, s 3.
17. William G Nelson, i ”Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman's Journal*, dec 1906, s 543; styckeindelning ändrad.
18. Ezra T Clark, ”The Testimony of Ezra T. Clark”, 24 jul 1901, Farmington, Utah; i Heber Don Carlos Clark, Papers, omkr 1901–1974, maskinskrivet manuskript, Kyrkans arkiv.

Missionsverksamhet: En helig kallelse, ett härligt verk

”Efter allt som sagts är [vår] största och viktigaste plikt att predika evangeliet.”

Ur Joseph Smiths liv

Under de sista få åren de heliga bodde i Kirtland var det många medlemmar, och till och med en del ledare i kyrkan, som avföll. Kyrkan tycktes genomgå en tid av kris. ”I detta sakernas tillstånd”, skrev profeten, ”uppenbarade Gud för mig att någonting nytt måste göras för hans kyrkas frälsning.”¹ Detta ”någonting nytt” var en uppenbarelse att sända missionärer till England för att predika evangeliet.

Heber C Kimball, en medlem av de tolvsvorum, erinrade sig: ”Omkring den första dagen i juni 1837 kom profeten Joseph till mig, medan jag satt ... i templet i Kirtland och viskade till mig: ’Broder Heber, Herrens Ande har viskat till mig: ’Låt min tjänare Heber bege sig till England och förkunna mitt evangelium, och öppna frälsningens dörr för denna nation.’”² Äldste Kimball överväldigades av tanken på ett sådant företag: ”Jag kände mig som en av de allra svagaste av Guds tjänare. Jag frågade Joseph vad jag skulle säga när jag kom dit. Han sade till mig att jag skulle vända mig till Herren och att han skulle vägleda mig och tala till mig genom samma ande som [vägledde] honom.”³

Profeten utfärdade också kallelser till Orson Hyde, Willard Richards och Joseph Fielding i Kirtland, och till Isaac Russell, John Snyder och John Goodson i Toronto, Canada. Dessa bröder skulle följa med äldste Kimball på hans mission till England. De samlades i New York City och seglade på skeppet *Garrick* till Storbritannien den 1 juli 1837. Denna första mission utanför Nordamerika medförde att ungefär 2000 människor blev medlemmar i kyrkan under

Heber C Kimball och Joseph Fielding hälsas i England av dem som blivit medlemmar i kyrkan till följd av deras missionsarbete. "Åra vare Gud, Joseph", skrev äldste Kimball till profeten, "Herren är med oss bland nationerna!"

missionärernas första år i England. Äldste Kimball skrev jublande till profeten: "Ära vare Gud, Joseph, Herren är med oss bland nationerna!"⁴

En andra apostolisk mission till Storbritannien, vilken involverade de flesta av medlemmarna i de tolv under Brigham Youngs ledarskap, påbjöds av profeten från Nauvoo. De tolv gav sig av på hösten 1839 och anlände till England 1840. Där påbörjade de ett arbete som 1841 hade fört in över 6000 medlemmar i kyrkan och uppfyllt Herrens löfte om att han skulle göra "någonting nytt" för sin kyrkas frälsning.

Från Nauvoo fortsatte Joseph Smith att sända missionärer till hela världen. Äldste Orson Hyde anlände till England 1841 och fortsatte senare med sin anvisade mission till Jerusalem. Han bar med sig ett rekommendationsbrev från Joseph Smith som intygade att "bäraren av detta representerar en trofast och värdig tjänare åt Jesus Kristus, att vara vårt ombud och vår representant i främmande länder för att ... samtala med präster, regenter och judarnas äldste".⁵ Den 24 oktober 1841 knäböjde äldste Hyde på Oljeberget i Jerusalem och vädjade till sin himmelske Fader att inviga och helga landet "för insamlingen av judarnas skingrade avkomlingar, enligt heliga profeters förutsägelser".⁶ Äldste Hyde begav sig därefter till Tyskland där han lade en första grund till kyrkans tillväxt där.

Den 11 maj 1843 kallade profeten äldsterna Addison Pratt, Noah Rogers, Benjamin F Grouard och Knowlton F Hanks att utföra missioner till öarna i Söderhavet. Detta var den första missionen som kyrkan utförde i detta vidsträckta område. Äldste Hanks dog till havs, men äldste Pratt färdades till Australöarna där han predikade evangeliet på ön Tubuai. Äldste Rogers och Grouard fortsatte till Tahiti, där hundratals människor döptes till följd av deras arbete.

Under ledning av Joseph Smith gick de heliga framåt för att uppfylla Herrens befallning: "Gån fördenskull ut i hela världen och dit I icke själva kunnen komma skolen I sända andra, så att vittnesbördet må utgå från eder till varje skapad varelse i hela världen." (L&F 84:62)

Joseph Smiths lärdomar

Missionsarbete är ett heligt verk. Tro, dygd, flit och kärlek möjliggör för oss att utföra detta arbete.

”Efter allt som sagts är [vår] största och viktigaste plikt att predika evangeliet.”⁷

I december 1840 skrev Joseph Smith till medlemmar av de tolv kvorum och andra prästadömsledare som verkade som missionärer i Storbritannien: ”Var förvissade om, kära bröder, att jag inte är någon likgiltig iakttagare av det som äger rum på hela jordens yta, och trots allt som händer i världen är inget viktigare än det härliga arbete som ni är engagerade i. Följaktligen känner jag mig mån om att ni genom er dygd, tro, flit och kärlek skall visa er värdiga varandra, Kristi kyrka och er Fader som är i himlen, genom vars nåd ni har blivit kallade till en så helig kallelse, och kunna utföra de stora och ansvarsfulla plikter som åvilar er. Och jag kan försäkra er att jag, utifrån den information jag har fått, är övertygad om att ni inte har varit försumliga i er plikt, utan att er flit och trofasthet har varit sådan att den måste tillförsäkra er leenden från den Gud vars tjänare ni är, och de heligas goda vilja över hela världen.

Att se hur evangeliet sprider sig över England är verkligen glädjande. De som begrundar detta kan inte annat än känna detta djupt i sin själ då de burit dagens hetta och bördor, varit evangeliets främsta anhängare och förespråkare i dess barndom, under de mest ogynnsamma omständigheter, då ödeläggelse hotat från alla håll, likt den modiga båt som oskadad tog sig igenom storm, sträckte ut sina segel mot vinden och ädelt klöv de framrusande vågorna, mer medveten än någonsin om styrkan i sitt virke, och erfarenheten och förmågan hos sin kapten, lots och besättning ...

Kärlek är ett av de viktigaste kännetecknen på Gudomen och borde läggas i dagen av dem, som eftertraktar att bli Guds söner. En man som är fylld av Guds kärlek är inte nöjd med att bara välsigna sin familj, utan sträcker sig ut till hela världen, mån om att välsigna hela den mänskliga rasen. Detta är den känsla som fått er att avstå från hemmets bekvämlighet, att ni skall kunna bli till välsignelse för andra, som är kandidater för odödlighet men

främlingar för sanningen, och därför ber jag att himlens rikaste välsignelser må vila över er.”⁸

Vi undervisar om evangeliets enkla sanningar med ödmjukhet och saktmod och undviker att tvista med andra om deras uppfattningar.

”O, ni Israels äldster, lyssna till min röst, och när ni sänts ut till världen för att predika, berätta om det som ni är utskickade att berätta. Predika och ropa högt: ’Omvänd er, ty himmelriket är nära, omvänd er och tro på evangeliet.’ Förkunna de första principerna och låt hemligheterna vara, att ni inte skall bringas på fall ... Predika om det som Herren har sagt till er att predika om — omvändelse och dop till syndernas förlåtelse.”⁹

”Jag talade om och beskrev det meningslösa i att predika för världen om stora domar, att det är bättre att predika det enkla evangeliet.”¹⁰

”Äldsterna [bör] gå ut i all ödmjukhet, vara lugna, och undervisa om Jesus Kristus och hans korsfästelse. Strid inte med andra

”Predika Kristus och hans korsfästelse, kärlek till Gud och kärlek till människor ... Var ödmjuk och mild av hjärtat, och våra fäders Herre och Gud skall för alltid vara med dig.”

för deras tros skull, eller på grund av deras religion, utan håll en rak och stadig kurs. Detta är sagt som en befallning, och alla som inte åtlyder den kommer att nedkalla förföljelser över sina huvuden, medan de som lyder befallningen alltid skall vara fyllda av den Helige Anden. Detta uttalar jag som en profetia.”¹¹

”Om det finns dörrar öppna för äldsterna att predika evangeliets första principer så skall de inte tåga. Småda inte sekterna, tala heller inte emot deras lärosatser. Utan predika Kristus och hans korsfästelse, kärlek till Gud och kärlek till människor ... därigenom kan vi kanske mildra människors fördomar. Var ödmjuk och mild av hjärtat, och våra faders Herre och Gud skall för alltid vara med dig.”¹²

”Lägg märke till denna *nyckel*, och var kloka för Kristi skull och för er egen själs skull. Ni har inte sänts ut för att ta emot undervisning utan för att undervisa. Låt varje ord kryddas av nåd. Var vaksamma, var sakliga. Det är en varningens dag och inte en dag för överflödiga ord. Handla ärligt mot Gud och människor ... var ärliga, öppna och rättframma i allt ert [umgänge] med människorna. (Se L&F 43:15; 63:58.)”¹³

*Innan George A Smith gav sig iväg på mission 1835 besökte han profeten Joseph Smith, som var hans kusin. George A Smith skrev: ”Jag besökte kusin Joseph. Han gav mig en Mormons bok, skakade hand med mig och sade: ’Håll korta predikningar, håll korta böner och framför dina predikningar med ett bedjande hjärta.’ ”*¹⁴

Vi undervisar om evangeliet enligt Andens vägledning.

”Alla skall predika evangeliet genom den Helige Andens kraft och inflytande, och ingen kan predika evangeliet utan den Helige Anden.”¹⁵

”Paulus sade att han behövde bli allt för alla för att därigenom kunna frälsa några. [Se 1 Kor 9:22.] Detta måste också äldsterna i de sista dagarna vara, och när de sänts ut för att predika evangeliet och varna världen för de domar som skall komma, är vi säkra på att när de undervisar så som de vägleds av Anden, enligt Jesu Kristi uppenbarelser, predikar de sanningen och har framgång.

*Varje medlem i kyrkan har ett ansvar att berätta om evangeliet.
"Alla skall predika evangeliet", förkunnade profeten Joseph Smith,
"genom den Helige Andens kraft och inflytande."*

Sålunda har vi inga nya befallningar att ge, utan förmanar äldster och medlemmar att leva av varje ord som utgår från Guds mun, [se Matt 4:4] för att inte gå miste om den härlighet som är beredd åt de trofasta."¹⁶

Profeten talade vid en konferens i oktober 1839: "President [Joseph Smith] fortsatte med att ge instruktioner till äldsterna om evangeliets predikande, och inpräntade i dem behovet av att ta emot Anden, så att de skulle kunna predika evangeliet med den Helige Anden som sänts ner från himlen, att vara försiktiga med att tala om de ämnen som inte tydligt är framlagda i Guds ord, vilka leder till spekulation och tvist."¹⁷

Den 14 maj 1840 skrev Joseph Smith från Nauvoo till äldsterna Orson Hyde och John E Page, som var på väg till en mission i det beliga landet: "Låt er inte nedslås av verkets storhet, var endast ödmjuka och trofasta. Då kan ni säga: 'Vad är du, du stora berg? Inför Serubbabel skall du förvandlas till jämn mark.' [Se Sak 4:7.] Han som skingrade Israel har lovat att samla in dem. Om ni därför är redskap i detta stora verk kommer han att begåva er med makt,

visdom, styrka och intelligens och varje nödvändig egenskap. Era sinnen kommer att öppnas mer och mer tills ni kan omfatta jord och himlar och sträcka er ut i evigheten och begrunda Jehovas mäktiga gärningar i all deras mångfald och härlighet.”¹⁸

**Vi söker efter tillfällen att undervisa om evangeliet
och bära vittne om dess sanning.**

På hösten 1832 färdades Joseph Smith tillsammans med biskop Newel K Whitney från Kirtland i Obio till östra Förenta staterna. Den 13 oktober skrev profeten till Emma Smith från New York City: ”När jag begrundar denna stora stad som liksom Nineve inte förmår skilja mellan höger och vänster, ja, mer än två hundra tusen själar, fylls mitt inre av medlidande med dem, och jag är besluten att höja min röst i denna stad och överlämna resultatet till Gud, som håller allting i sina händer och inte låter ett enda hår falla obeaktat från våra huvuden ...

Jag har haft några tillfredsställande samtal, och ett med en mycket stilig ung herre från Jersey, vars ansiktsuttryck var mycket allvarsamt. Han kom och satte sig bredvid mig och började samtala med mig om kolera och jag fick veta att han varit drabbat av den och varit mycket nära att dö av den. Han sade att Herren hade skonat honom i någon vis avsikt. Jag drog nytta av detta och inledde ett långt samtal med honom. Han tog av allt att döma emot min undervisning med stor förtjusning och blev mycket fäst vid mig. Vi samtalade till sena kvällen och bestämde oss för att fortsätta samtalet nästa dag. Men eftersom han hade en del affärer att utföra blev han fördröjd till dess att båten just skulle gå och han var tvungen att ge sig av. Han kom för att ta farväl av mig och vi skildes mycket motvilligt åt.”¹⁹

Newel K Whitneys bustru Elizabeth Ann erinrade sig sin makes resa 1832 till östra Förenta staterna med Joseph Smith: ”Min make färdades med Joseph, profeten, genom många av de östra städerna. De bar sina vittnesbörd och samlade in medel till tempelbygget i Kirtland och för att köpa mark i Missouri ... Han sade till min make: ’Om de förkastar oss skall de få vårt vittnesbörd, för vi skall skriva ner det och lämna det på deras trösklar och fönsterbrädor.’ ”²⁰

År 1834 predikade Joseph Smith i ett skolbus i Pontiac i Michigan. Edward Stevenson var närvarande och erinrade sig händelsen: "Det var på denna skolgård som två mormonäldster 1833 introducerade det återställda evangeliet, och 1834 predikade profeten Joseph Smith med en kraft som aldrig tidigare skådats i det nittonde århundradet ... Jag kan mycket väl minnas många av orden från den unge profeten då de yttrades i enkelhet, men med en kraft som var oemotståndlig för alla närvarande ...

Med upplyft hand sade han: 'Jag är ett vittne om att det finns en Gud, för jag såg honom på ljusa dagen medan jag bad i en stilla lund på våren 1820.' Han vittnade vidare om att Gud, den evige Fadern, pekade på en annan person, som liknade honom själv, och sade: 'Denne är min älskade Son. Hör honom!' O, hur dessa ord trängde in i mitt innersta, och det fyllde mig med out-säglich glädje att bevittna någon som i likhet med aposteln Paulus i forna dagar kunde med frimodighet vittna om att han befunnit sig i Jesu Kristi närhet! ...

... En rad möten hölls under vilka profeten förenades, vilket var högst intressant, med de tre vittnena till Mormons bok. Under sitt besök till denna gren vittnade profeten om att han instruerades att organisera en kyrka efter mönster från den kyrka som Jesus organiserade, med tolv apostlar, sjuttio, äldster, gåvor och välsignelser, med därpå följande tecken, såsom de är upptecknade i Markus sextonde kapitel ... 'Som en Guds tjänare', sade Joseph, 'lovar jag er att om ni vill omvända er och bli döpta till era synders förlåtelse skall ni få den Helige Anden.'"²¹

När profeten togs från Far West i Missouri i november 1838 till fängelset i Richmond i Missouri undervisade han ånyo om evangeliet: "Vi fick besök av en del damer och herrar. En av kvinnorna kom fram och frågade mycket rättframt soldaterna om vilken av fångarna som var den Herre som 'mormonerna' dyrkade. En av vakterna pekade på mig med ett talande leende och sade: 'Det är han.' Kvinnan vände sig sedan till mig och frågade om jag påstod mig vara Herren och Frälsaren? Jag svarade att jag inte utgav mig för att vara någonting annat än en människa och en frälsningens tjänare, sänd av Jesus Kristus att predika evangeliet.

Detta svar förvånade kvinnan så mycket att hon började ställa frågor om vår lära, och jag predikade, både för henne och hennes kamrater, och för de förundrade soldaterna, som lyssnade med nästan andlös uppmärksamhet medan jag framlade läran om tron på Jesus Kristus, och omvändelse och dop till syndernas förlåtelse, med löfte om den Helige Anden, såsom det upptecknats i Apostlagärningarnas andra kapitel. [Se Apg 2:38–39.]

Kvinnan blev nöjd och prisade Gud i soldaternas närvaro och gav sig av, med en bön om att Gud skulle beskydda och befria oss.”²²

Dan Jones erinrade sig att följande inträffade kvällen före profetens martyrdöd i Carthage fängelse: ”Joseph bar ett kraftfullt vittnesbörd för vakterna om Mormons bok gudomliga äkthet, evangeliets återställelse, änglabetjäning, och att Guds rike återigen var upprättat på jorden, vilket var orsaken till att han då satt inspärrad i detta fängelse, och inte därför att han överträtt någon gudomlig eller mänsklig lag.”²³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 325–327 och var uppmärksam på det missionsarbete som organiserades under ledning av profeten Joseph Smith. Har du på något sätt påverkats genom dessa tidiga missionärers arbete? I så fall, hur?
- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 328 och fundera över varför kärlek påverkar oss på det sätt som profeten beskrev. Kan ni nämna några egenskaper vi behöver för att vara effektiva missionärer? (Se s 328–329 för några exempel.)
- Gå igenom profeten Joseph Smiths ord om vad missionärer bör undervisa om och hur de bör undervisa (s 329–331). Varför bör vi predika evangeliets ”första principer”? Vad kan bli följderna av att tvista med andra om religion? Vad tror du menas med att ”låta varje ord kryddas av nåd” när man predikar evangeliet?

- Gå igenom det andra hela stycket på sidan 330. Hur har den Helige Anden väglett dig då du har försökt sprida evangeliet? Varför kan vi inte predika evangeliet utan den Helige Anden?
- Gå igenom Joseph Smiths erfarenheter såsom de beskrivs på sidorna 331–334. Vad kan dessa erfarenheter lära oss om att berätta om evangeliet?
- Hur kan vi aktivt söka efter tillfällen att berätta om evangeliet för andra? Hur kan vi förbereda oss för sådana tillfällen? Hur kan vi engagera våra familjer i missionsarbetet?

Skriftställen som bör till detta ämne: Matteus 28:19–20; 2 Nephi 2:8; Alma 26:26–37; L&F 4:1–7; 31:3–5

Slutnoter

1. *History of the Church*, 2:489; ur "History of the Church" (manuskript), bok B-1, s 761, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Heber C Kimball, "Synopsis of the History of Heber Chase Kimball", *Deseret News*, 14 apr 1858, s 33.
3. Heber C Kimball, *Deseret News*, 21 maj 1862, s 370.
4. Citerad av Orson F Whitney, i Conference Report, okt 1920, s 33.
5. Rekommendationsbrev utfärdat av Joseph Smith och andra till Orson Hyde, 6 apr 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, apr 1840, s 86.
6. Orson Hyde, A Voice from Jerusalem, or a Sketch of the Travels and Ministry of Elder Orson Hyde (1842), s 29.
7. *History of the Church*, 2:478; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, apr 1837, s 487.
8. *History of the Church*, 4:226–227; ur ett brev från Joseph Smith till de tolv, 15 dec 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 jan 1841, s 258; detta brev är feldaterat 19 oktober 1840 i *History of the Church*.
9. *History of the Church*, 5:344; ur en predikan som Joseph Smith höll 8 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
10. *History of the Church*, 4:11; från instruktioner som Joseph Smith gav 29 september 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknade av James Mulholland.
11. *History of the Church*, 2:431; från instruktioner som Joseph Smith gav 30 mars 1836 i Kirtland, Ohio.
12. Brev från Joseph Smith och andra till Hezekiah Peck, 31 aug 1835, Kirtland, Ohio; i "The Book of John Whitmer", s 80, Kristi samfunds arkiv, Independence, Missouri; kopia av "The Book of John Whitmer" i Kyrkans arkiv.
13. *History of the Church*, 3:384; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
14. George A Smith, "History of George Albert Smith by Himself", s 36, George Albert Smith, Papers, 1834–1875, Kyrkans arkiv.
15. *History of the Church*, 2:477; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio, införd i *Messenger and Advocate*, apr 1837, s 487.
16. *History of the Church*, 5:404; ur ett brev från Joseph Smith till redaktören för *Times and Seasons*, 22 maj 1843, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 maj 1843, s 199; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.

17. *History of the Church*, 4:13; ur en predikan som Joseph Smith höll 6 oktober 1839 i Commerce, Illinois; införd i *Times and Seasons*, dec 1839, s 31.
18. *History of the Church*, 4:128–129; ur ett brev från Joseph Smith till Orson Hyde och John E Page, 14 maj 1840, Nauvoo, Illinois. Äldste Hyde fullbordade sin mission till det heliga landet, men äldste Page stannade kvar i Förenta staterna.
19. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 13 okt 1832, New York City, New York; Kristi samfunds arkiv, Independence, Missouri.
20. Elizabeth Ann Whitney, "A Leaf from an Autobiography", *Woman's Exponent*, 1 okt 1878, s 71.
21. Edward Stevenson, "The Home of My Boyhood", *Juvenile Instructor*, 15 jul 1894, s 443–445; styckeindelning ändrad.
22. *History of the Church*, 3:200–201; en redogörelse för en predikan som Joseph Smith höll 4 november 1838 i närheten av Missouri-floden, medan han fördes som fånge från Far West till Independence i Missouri; nedtecknad av Parley P Pratt.
23. *History of the Church*, 6:600; en redogörelse för instruktioner som Joseph Smith gav 26 juni 1844 i Carthage fängelse i Illinois; nedtecknad av Dan Jones.

Leva med andra i frid och harmoni

”Vi vill leva i fred med alla människor.”

Ur Joseph Smiths liv

Något som de första av kyrkans medlemmar önskade mest var att helt enkelt få utöva sin religion i fred. Men vart de än kom, fick de ingen frid. År 1833, bara två år efter invigningen av en samlingsplats i Missouri, tvingade en pöbelhop de heliga att lämna Jackson County i Missouri. (Se s 281.) Kyrkans medlemmar fann en tillfällig fristad i Clay County i Missouri och därefter, under 1836, började de flytta till norra Missouri. De flesta av dem bosatte sig i Caldwell County, ett nytt samhälle som organiserats av statens lagstiftande församling för att inhysa de heliga. Far West, som fungerade som samhällets centrum, blev snart en blomstrande bosättning för de sista dagars heliga.

Profeten Joseph Smith fortsatte att bo i Kirtland i Ohio, men i januari 1838 blev han tvingad att ge sig av eftersom hans liv var hotat. Tillsammans med sin familj färdades han de 150 milen till Far West, där han förenade sig med de heliga som bodde där. Under senare delen av 1838 hade de flesta heliga i Kirtland sålt eller övergett sina hem och följt profeten till Missouri. För att ta emot de medlemmar som strömmade till området utsåg profeten platser i närheten av Far West där de heliga kunde bosätta sig. I juli 1838 invigdes hörnstenar till ett tempel i Far West, vilket gav de heliga hopp om att kunna upprätta en permanent bosättning där de kunde åtnjuta framgång och fred. Olyckligtvis uppstod liknande motsättningar som i Jackson County som fjärmade dem från de lokala bosättarna, och på hösten 1838 började pöbelhopar och milisen återigen att trakassera och angripa de sista dagars heliga.

I Far West, Missouri, när en grupp beväpnade militsmän kom för att arresteras, Joseph Smith, gav han "dem ett mycket behagligt leende och gick fram till dem och skakade hand med var och en".

En dag när profeten besökte sina föräldrars hem i Far West kom en grupp beväpnade milismän in och tillkännagav att de hade kommit för att döda honom för ett förmodat brott. Lucy Mack Smith, profetens mor, beskrev hans gåva som fridsstiftare:

”[Joseph] gav dem ett mycket behagligt leende och gick fram till dem och skakade hand med var och en på ett sätt som övertygade dem om att han varken var en brottsling eller en hycklare. De stannade till och stirrade på honom som om ett spöke hade korsat deras väg.

Joseph satte sig ner och inledde ett samtal och förklarade för dem det folks åsikter, känslor och förehavanden som kallades för mormoner, liksom den behandling de redan från början fått av sina fiender. Han talade om för dem att illvilja och förtal hade förföljt dem alltsedan de kom till Missouri, men de var ett folk som så vitt han visste aldrig hade brutit mot lagen. Men om de hade gjort det var de beredda att prövas av lagen ...

Efter detta reste han sig upp och sade: ’Mor! Jag tror jag skall gå hem nu. Emma väntar på mig.’ Två av männen reste sig upp och sade: ’Du bör inte gå ensam, det är inte säkert. Vi följer med dig och vaktar dig.’ Joseph tackade dem och de följde med honom.

De övriga officerarna stod vid dörren medan dessa var borta och jag hörde följande samtal mellan dem:

Förste officeren: ’Tyckte inte ni att det kändes konstigt när Smith tog er i handen? Jag har aldrig känt så tidigare.’

Andre officeren: ’Jag kunde inte röra mig. Jag skulle inte för allt i världen vilja kröka ett hår på den mannens huvud.’

Tredje officeren: ’Det här är sista gången ni ser mig komma och försöka döda Joe Smith, eller mormonerna för den delen’ ...

Männen som följde med min son lovade att hemförlova milisen under deras befäl och återvända hem, och sade att om de hade någon användning av dem så skulle de återvända och följa honom vart han än gick.”¹

Genom att tala sanning på ett vänligt och uppriktigt sätt övervann Joseph Smith fördomar och fientlighet och stiftade fred med många av dem som varit hans fiender.

Joseph Smiths lärdomar

Genom att sträva efter att vara fridsstiftare kan vi leva i större harmoni och kärlek med andra.

”Jesus sade: ’Saliga är de som skapar frid, de skall kallas Guds barn.’ [Matt 5:9] Följaktligen är det så att om det är något som en stat, ett samhälle eller en familj borde vara tacksamma för så är det frid.

Frid, himlens ljuvliga barn! — frid liksom ljuset från samma stora förälder tillfredsställer, upplivar och lyckliggör både rättfärdig och orättfärdig och är själva kärnan i lycka här nere och salighet däruppe.

Den som inte strävar med hela sin kropp och hela sin själ, med allt sitt inflytande hemma och borta — och får andra att också göra det — efter att söka frid och behålla den för sin egen nytta och bekvämlighet och för att hedra sin stat, nation och land, kan inte göra anspråk på människors förbarmande, ej heller är han berättigad till kvinnors vänskap eller överhetens beskydd.

Han är som larven som gnager på sina egna vitala organ, som gamen som tär på sin egen kropp, och han är, när det gäller hans egna utsikter och framgångar i livet, en [förgörare] av sin egen glädje.

Ett samhälle med sådana varelser är i det närmaste ett helvete på jorden, och lämpar sig inte för de frias leenden eller modigas hyllningar.

Men fridsstiftaren, o, hörsamma hans ord! Hans muns ord och hans lära droppar som regnet och sänker sig som daggen. De är som den milda daggen på växterna och som det stilla duggregnet på gräset.

Liv, dygd, kärlek, tillfredsställelse, filantropi, välvilja, omtanke, humanitet och vänskap ger oss lycka i livet: och människorna, något ringare än änglarna, som utövar sin kraft, sina förmåner och sin kunskap i enlighet med ordningen och föreskrifterna i Jesu Kristi uppenbarelse, bor tillsammans i enighet, och den ljuva doft som bärs fram av glädjens andedräkt och av deras tillfredsställande och rättfärdiga gemenskap liknar den ljuvliga parfymen

*I bergspredikan lärde Frälsaren:
"Saliga är de som skapar frid, de skall kallas Guds barn."*

från den helgade olja som utgöts på Arons huvud, eller som den härliga vällukt som uppstiger från arabiska kryddfält. Ja, ännu mer, fridsstiftarens röst —

är som sfärernas musik,
den tjusar vår själ och mildrar vår oro.
Den gör världen till ett paradys,
och människor till kostbara pärlor.”²

”Kära bröder, fortsätt i broderlig kärlek, vandra i ödmjukhet, vaka i bön att ni inte skall övervinnas. Tjäna friden, som vår älskade broder Paulus sade, att ni må vara vår himmelske Faders barn. [Se Rom 14:19.]”³

”Välvilja mot alla, förnuft och förfining för att förstärka dygden, att göra gott mot den som gör ont ... gör mer för att bota samhällets sjukdomar än en appell att ta till vapen, eller än meningsutbyten okryddade av vänskap ... Vårt motto är följaktligen, fred med alla! Om vi känner glädje i kärleken till Gud, låt

oss då försöka motivera denna glädje på ett sätt som inget i hela världen kan motstå eller förneka.”⁴

”Vi vill leva i fred med alla människor.”⁵

**Vi kan främja freden genom att hedra
varandra och inte söka efter fel.**

”Vi [hoppas att] våra bröder är lyhörda inför varandras känslor och vandrar i kärlek, hedrar varandra mer än sig själva, såsom det krävs av Herren.”⁶

”Vi skall prisa dens dygder som vill göra gott och inte tala om hans fel bakom hans rygg.”⁷

”Människorna i denna värld är av naturen själviska och ärelystna. De strävar efter att överträffa varandra, men det finns somliga som är villiga att bygga upp varandra liksom sig själva.”⁸

”Låt de tolv och alla de heliga vara villiga att bekänna alla sina synder och inte hålla tillbaka en del av dem. Låt [dem] vara ödmjuka, inte anse sig vara förmer än andra och ta sig tillvara för högmod, inte sträva efter att bli bättre än andra utan verka för varandras bästa och be för varandra, högakta sin nästa och tala väl om henne samt inte förtala eller plåga sin nästa.”⁹

”Om ni från er mitt vill avlägsna allt ont tal, förtal och småskurna tankar och känslor: ödmjuka er själva och lägga an på varje princip av dygd och kärlek, då kommer Jehovas välsignelser att vila på er, och ni får uppleva goda och härliga dagar, frid kommer att råda inom era portar och välstånd inom era gränser.”¹⁰

**Vi kan främja harmoni i våra samhällen
genom att respektera alla människors frihet att
tro i enlighet med sitt eget samvetes bjudande.**

Trosartiklarna 1:11: ”Vi gör anspråk på förmånen att dyrka Gud den Allsmäktige i enlighet med vårt samvetes bjudande och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbedja hur, var eller vad de vill.”¹¹

”Vi anser det vara en rättvis princip, vars styrka enligt vår mening borde övervägas av varje människa, att alla människor är skapade lika och att alla människor har förmånen att tänka för

sig själva i allt som rör samvetet. Följaktligen är vi då inte — även om vi hade makt därtill — benägna att beröva någon utövandet av denna handlingsfrihet eller sinnets oberoende, som himlen så nådeligt gett till människosläktet som en av sina mest utvalda välsignelser.”¹²

”Jag har de mest fördomsfria åsikter om och älskvärda känslor för alla sekter, partier och församlingar, och samvetets rättigheter och frihet håller jag högst heliga och kära och ser inte ner på någon för att han har en annan åsikt än jag.”¹³

”De heliga kan vittna om huruvida jag är villig att offra mitt liv för mina bröder. Om det har fastställts att jag varit villig att dö för en ’mormon’ vill jag klart deklarerat inför himlen, att jag är lika redo att dö när det gäller att försvara de rättigheter som en presbyterian, en baptist eller vilken god man som helst från något annat samfund har. Det är nämligen så att samma princip som skulle trampa de sista dagars heligas rättigheter under fötterna, skulle kränka de romersk-katolskas eller andra trosåskådningars frihet, samfund som kanske är impopulära eller för svaga att försvara sig själva.

Det är kärlek till friheten som inspirerar min själ — världslig och religiös frihet för hela människosläktet. Kärlek till friheten ingöts i min själ av mina förfäder medan de gungade mig på sina knän ...

Om jag anser att människorna är på fel väg, skall jag då trycka ner dem? Nej, jag skall lyfta upp dem, och på deras eget sätt dessutom, om jag inte kan övertyga dem att mitt eget sätt är bättre. Jag kommer inte att försöka tvinga någon att tro som jag tror, utom genom förnuftets kraft, för sanningen banar sin egen väg.”¹⁴

”Vi bör alltid vara medvetna om de fördomar som ibland visar sig på ett så märkligt sätt, som är så tilltalande för den mänskliga naturen, mot våra vänner, grannar och bröder i världen, som väljer att ha annorlunda åsikter eller trosuppfattningar än vi. Vår religion är en sak mellan oss och vår Gud. Deras religion är mellan dem och deras Gud.”¹⁵

”När vi ser dygdiga kvaliteter hos människorna bör vi alltid uttrycka vår uppskattning för dem. Låt dem ha sina egna åsikter om trosbekännelser och lära, för alla människor är eller borde

vara fria, inneha okränkbara rättigheter, och de höga och ädla rättigheter som hör till naturens lagar och självbevarelsedriften, att tänka och säga som de vill, samtidigt som de bibehåller vederbörlig respekt för alla andra varelsers rättigheter och förmåner, utan att inkräkta på någon. Denna lära ansluter jag mig helhjärtat till och utövar.”¹⁶

”Varje människa är berättigad till sin handlingsfrihet, för Gud har så förordnat det. Han har utsett människorna till fria varelser och gett dem förmåga att välja gott eller ont, att söka efter det som är gott genom att gå på helighetens stig i detta liv, vilket medför sinnesfrid och glädje i den Helige Ande här, och en fullhet av glädje och lycka på hans högra sida i livet härefter, eller också kan de följa en ond väg, framhärda i synd och i uppror mot Gud och därigenom dra på sig fördömelse för sin själ i denna värld och evig förlust i den kommande världen. Eftersom himlens Gud har gett var och en denna valfrihet vill vi inte ta den ifrån dem. Vi vill bara spela rollen av trofasta väktare, i överensstämmelse med Herrens ord till profeten Hesekiel (Hesekiel kapitel 33, v 2, 3, 4, 5) och överlämna till andra att göra vad som tycks bäst för dem.”¹⁷

”Det är en av de första principerna i mitt liv, och en som jag har främjat sedan barnsben, eftersom jag blivit undervisad om den av min far, att låta var och en utöva sin samvetsfrihet ... Jag är alltid redo att dö för att skydda de svagas och förtrycktas sanna rättigheter.”¹⁸

”Tvista inte med någon människa på grund av dennes religion: alla regeringar borde tillåta varje människa att ostört få utöva sin religion. Ingen är berättigad att döda någon på grund av annorlunda åsikter om religion, vilka alla lagar och regeringar borde tolerera och beskydda, rätt som fel.”¹⁹

”Vi vill ... främja fred och vänskap med alla, sköta våra egna angelägenheter och klara oss med glans och respekt, för om vi respekterar andra så respekterar vi oss själva.”²⁰

”Även om jag aldrig har lust att tvinga på någon annan min lära, gläder jag mig över att se fördomar ge vika för sanning, och människors traditioner vika undan för de sanna principerna i Jesu Kristi evangelium.”²¹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom berättelsen om hur Joseph Smith talar med medlemmar i milisen (s 339). Varför tror du att profeten kunde bevara sitt lugn i denna situation? Fundera över andra exempel där du har sett människor förbli lugna och fridsamma i svåra situationer. Vad blev följderna av dessa människors handlingar?
- Gå igenom sidorna 340–341 och sök efter ord och uttryck som profeten använde för att beskriva frid och fridsstiftare. Vilka egenskaper kan hjälpa oss att vara fridsstiftare i våra hem och samhällen?
- Läs det andra stycket på sidan 342. Hur känner du dig när söker efter fel hos andra? Hur känner du dig när du söker efter goda egenskaper hos andra? Hur tror du att de känner sig när du tar dig tid att uttrycka uppskattning för deras goda egenskaper?
- Läs det tredje stycket på sidan 342. Hur kan vi bygga upp varandra? Vad har andra människor gjort för att bygga upp dig? Hur leder dessa handlingar till frid?
- Gå igenom sidorna 342–344 och sök efter lärdomar från profeten om hur vi bör bemöta människor vars religiösa åskådningar skiljer sig från våra egna. Hur kan vi hedra andra människors rätt att ”tillbedja hur, var eller vad de vill”?
- Läs det sista stycket på sidan 344. Hur kan vi dela med oss av det återställda evangeliet till andra medan vi samtidigt visar respekt för deras trosuppfattningar?

Skriftställen som bör till detta ämne: Efesierbrevet 4:31–32; Mosiah 4:9–16; 4 Nephi 1:15–16; L&F 134:2–4, 7

Slutnoter

1. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 15, s 8–10, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 6:245–246; ur "A Friendly Hint to Missouri", en artikel som skrevs under ledning av Joseph Smith, 8 mar 1844, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 mar 1844, s 473.
3. Brev från Joseph Smith och andra till kyrkans medlemmar i Thompson, Ohio, 6 feb 1833, Kirtland, Ohio; Letter Book 1, 1829–1835, s 26, Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 6:219–220; styckeindelning ändrad; ur "Pacific Innuendo", en artikel som skrevs under vägledning av Joseph Smith, 17 feb 1844, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 feb 1844, s 443; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.
5. *History of the Church*, 2:122; ur ett brev från Joseph Smith och andra till John Lincoln och andra, 21 jun 1834, Clay County, Missouri, införd i *Evening and Morning Star*, jul 1834, s 176.
6. *History of the Church*, 1:368; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till William W Phelps och bröderna i Missouri, 25 jun 1833, Kirtland, Ohio.
7. *History of the Church*, 1:444; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 19 nov 1833, Kirtland, Ohio.
8. *History of the Church*, 5:388; ur en predikan som Joseph Smith höll 14 maj 1843 i Yelrome, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
9. *History of the Church*, 3:383; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
10. *History of the Church*, 4:226; från ett brev av Joseph Smith och Hyrum Smith till de heliga i Kirtland, Ohio, 19 okt, 1840, Nauvoo, Illinois.
11. Trosartiklarna 1:11.
12. *History of the Church*, 2:6–7; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, införd i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 135.
13. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, införd i *Times and Seasons*, feb 1840, s 55–56.
14. *History of the Church*, 5:498–499; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
15. *History of the Church*, 3:303–304; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
16. *History of the Church*, 5:156; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till James Arlington Bennet, 8 sep 1842, Nauvoo, Illinois; James Bennets efternamn är felstavat — "Bennett" — i *History of the Church*.
17. *History of the Church*, 4:45, fotnot; ur ett brev från första presidentskapet och högrådet till de heliga som bodde väster om Kirtland, Ohio, 8 dec 1839, Commerce, Illinois, införd i *Times and Seasons*, dec 1839, s 29.
18. *History of the Church*, 6:56–57; ur en predikan som Joseph Smith höll 15 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
19. *History of the Church*, 6:304; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.
20. *History of the Church*, 6:221; ur ett brev från Joseph Smith till redaktören för *Nauvoo Neighbor*, 10 feb 1844, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 21 feb 1844; detta brev är felaktigt daterat 19 feb 1844 i *History of the Church*.
21. *History of the Church*, 6:213; ur ett brev från Joseph Smith till Joseph L Heywood, 13 feb 1844, Nauvoo, Illinois.

Tappra för Kristi sak

”Jag älskar Kristi sak.”

Ur Joseph Smiths liv

I oktober 1838 hade konflikten mellan de heliga som bodde i norra Missouri och de lokala pöbelhoparna och milisen nått en kritisk punkt. Den 27:e i den månaden utfärdade guvernören i Missouri, Lilburn W Boggs, en skändlig order till en befälhavare i statens milis: ”Mormonerna måste behandlas som fiender och *måste utrotas* eller drivas ut ur staten, om nödvändigt för den allmänna freden. Deras illgärningar trotsar all beskrivning.”¹ Tre dagar senare slog en stor beväpnad milisgrupp läger i närheten av Far West i Missouri, platsen för kyrkans högkvarter, och förberedde sig för att angripa staden.

Allvarligt bekymrad över de sista dagars heligas säkerhet samtyckte Joseph Smith och andra ledare i kyrkan till att den 31 oktober träffa befäl i milisen för att förhandla om fred. Men när de närmade sig milisens läger blev profeten och hans följeslagare plötsligt arresterade. De fördes in i lägret där de tvingades att ligga ner hela natten på den kalla marken i det iskalla regnet, medan vakterna skrek åt och förbannade dem. När befälen beslutade sig för att föra fångarna till Independence i Missouri vädjade Joseph och hans följeslagare om att få träffa sina familjer.

”Jag fann min hustru och mina barn i tårar”, skrev profeten. ”De hade varit rädda att vi blivit skjutna av dem som svurit att ta våra liv, och att de inte skulle få träffa mig mer ... Vem kan förstå vilka känslor som fyllde mig vid detta tillfälle, att på detta sätt ryckas loss från min följeslagerska, och lämna henne omgiven av monster i mäns skepnad, och mina barn likaså, utan att veta hur deras behov skulle bli omhändertagna, medan jag skulle föras långt bort ifrån dem för att mina fiender skulle kunna förgöra mig

I Richmond i Missouri lyssnade en grupp med fängslade ledare i kyrkan i timtal till hur deras vakter skröt om sina angrepp mot de beliga. Plötsligt reste sig Joseph Smith upp och sade: "I Jesu Kristi namn varnar jag er och befaller er att tåga."

när de tyckte att det var lämpligt att göra det. Min livskamrat grät, mina barn klängde sig fast vid mig, tills de stöttes bort av vakternas svärd.”²

Efter ett kort uppehåll i Independence fördes profeten och flera andra ledare i kyrkan till Richmond i Missouri, där de spärades in i ett gammalt timmerhus, fastkedjade vid varandra under uppsikt av en tungt beväpnad vakt. Profeten skulle förbli fångslad i Richmond i ungefär tre veckor innan han fördes till fängelset i Liberty i Missouri. Trots de svåra omständigheterna skrev profeten till Emma strax efter ankomsten till Richmond: ”Vi är fångar i bojor och satta under tung bevakning, för Kristi skull och av ingen annan orsak ... Broder [George W] Robinson sitter fastkedjad bredvid mig, han har ett trofast hjärta och ett ståndaktigt sinne. Därefter kommer i tur och ordning broder [Lyman] Wight, broder [Sidney] Rigdon, Hyrum [Smith], Parley [P Pratt] och Amasa [Lyman], och sålunda är vi bundna tillsammans med såväl kedjor som med den eviga kärlekens band. Vi är på gott humör och glada över att räknas värdiga att bli förföljda för Kristi skull.”³

Under en av de kalla, tröttsamma kvällarna låg männen på golvet till efter midnatt, oförmögna att sova på grund av vakternas skryt om sina nyligen utförda angrepp på de heliga, bland annat stöld, våldtäkt och mord. Äldste Parley P Pratt erinrade sig: ”Jag hade lyssnat tills jag blivit så äcklad, chockerad, förfärad och fylld av rättfärdig harm att det var svårt att låta bli att stiga upp och tillrättavisa vakterna. Men jag sade inget till vare sig Joseph eller någon annan, fastän jag låg närmast honom och visste att han var vaken. Plötsligt reste han sig och talade med tordönsstämma, eller som ett rytande lejon, och yttrade, såvitt jag minns, följande ord:

’TYSTA ... I Jesu Kristi namn varnar jag er och befaller er att tiga. Jag vägrar leva en minut till och uthärda sådant språk. Hör upp med detta tal, annars skall ni eller jag dö I DETTA ÖGONBLICK!’

Han tystnade. Han stod upprätt i fruktansvärt majestät. Kedjad och utan vapen, lugn, obeveklig och värdig som en ängel såg han på de skälvande vakterna, vars vapen sänkts eller fallit till golvet. Deras knän skallrade och de ryggade tillbaka in i ett hörn eller kröp ihop vid hans fötter och bad om förlåtelse. Det var därefter stilla fram till vaktombytet.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

De tappra gör med glädje allt de kan, även under svåra tider.

*I september 1839, då de heliga påbörjade det besvärliga arbetet med att bygga staden Nauwoo i Illinois, skrev profeten till en medlem i kyrkan i Kirtland i Ohio: "Angående kyrkans situation här går det så bra för oss som man rimligen kan förvänta sig ... Redan har ett betydande antal familjer samlats och vi förväntar oss att det skall fortsätta på samma sätt, särskilt som vi vid efterforskningar har upptäckt att vi inte haft mer än [vanligt] av sjukdomar här, oaktat de prövningar och umbäranden vi utsatts för. Eftersom vi räknar med att Gud skall välsigna oss med sin barmhärtighet och kraft är det vår förhoppning att vi skall förbli ståndaktiga i varje gott och nyttigt arbete ända till slutet, så att vi när vi vägs på vägen inte skall befinnas vara för lätta."*⁵

*I september 1842 skrev profeten följande i ett brev till kyrkan, vilket senare nedtecknades i Läran och förbunden 128:19, 22: "Vad höra vi nu i detta evangelium vi mottagit? 'En glad röst! En röst om barmhärtighet från himlen och en röst om sanning utur jorden! Ett glatt budskap för de döda, en glädjeröst för både levande och döda, ett glatt budskap om stor fröjd!' ... Bröder, skola vi icke fortsätta i denna stora sak! Gån framåt och ej tillbaka! Mod bröder! Framåt, framåt till seger! Edra hjärtan fröjde sig och vare övermåttan glada!"*⁶

*Profeten hade följande att säga om kyrkans tillväxt 1831: "Det var helt uppenbart att Herren har gett oss makt i förhållande till det verk som skulle utföras och styrka för de utmaningar som låg framför oss samt nåd och hjälp enligt våra behov."*⁷

De tappra älskar Kristi sak och strävar efter att utveckla kristuslika egenskaper.

"Jag älskar Kristi sak, dygden, kyskheten och ett rättskaffens stabilt uppträdande och en vandring i helighet."⁸

"Jag tror på att leva ett dygdigt, rakryggat och heligt liv inför Gud och anser det vara min plikt att övertyga så många människor som möjligt om detsamma, att de må upphöra med att

göra ont och lära sig att göra gott, och göra sig fria från sina synder genom att göra gott.”⁹

”Vi måste styrka vår tro genom att tillfoga varje god egenskap som pryder de välsignade Jesu barn. Vi kan be när tiden är inne att be, vi kan älska vår nästa som oss själva och vara trofasta under prövningar, väl vetande att en sådan människas belöning är större i himmelriket. Vilken tröst! Viken glädje! Låt mig leva den rättfärdiges liv och låt min belöning bli lik hans ...

Rättfärdighet måste bli de heligas målsättning i allt, och när [Läran och förbunden] publicerats lär de sig att stora ting måste förväntas av dem. Gör gott och utöva rättfärdighet med blicken endast på Guds ära. Då får ni skörda er belöning när Herren belönar var och en efter hans gärningar ... I Jesu Kristi namn bönfaller vi er om att leva värdiga de välsignelser som följer på mycken bedrövelse, vilka mättar deras själar som i trofasthet håller ut intill änden.”¹⁰

”Låt hädanefter sanning och rättfärdighet råda och överflöda i er, och var måttliga i allting, avstå från dryckenskap och från svordomar och från allt världsligt tal, från allt som är orättfärdigt eller oheligt, dessutom från fiendskap, hat, lystnad och från varje ohelig önskan. Var ärliga mot varandra, för det verkar som om somliga har visat brist på detta, och en del har varit obarmhärtiga och visat prov på girighet ... Sådana egenskaper hatar Gud — och de skall få sin beskärda del av sorg när det stora hjulet rullar fram, för det rullar och inget kan förhindra det. Sion skall leva även om det verkar som om hon är död.”¹¹

”Som en som storligen åstundar människornas frälsning, låt mig påminna er alla om att med gudaktigt nit sträva efter dygd, helighet och Herrens befallningar. Var goda, var visa, var rättvisa, var vidsynta, och framför allt, var kärleksfulla, alltid överflödande i alla goda gärningar. Och må hälsa, frid och Gud vår Faders kärlek, och vår Herre Jesu Kristi nåd, vara med och förbli hos er alla, är den uppriktiga bönen från er hängivne broder och vän i det eviga evangeliet.”¹²

”Var ödmjuk och mild i hjärtat, ståndaktig och ren; återgålda ont med gott ... Vad ödmjuk och tålmodig under livets skiftande omständigheter, för då skall vår seger bli desto härligare.”¹³

”Vi känner att vi bör uppmuntra våra bröder med djärvhet att vara ödmjuka och bedjande, att verkligen vandra som ljusets och dagens barn, att de skall ha nåd att motstå varje frestelse och övervinna varje ont ting i vår Herre Jesu Kristi värdiga namn.”¹⁴

De tappra strävar efter att förbättra sig under detta livet.

”Tanken att alla skall erhålla i enlighet med den flit och uthållighet som de verkar med i vingården, borde inspirera var och en som är kallad att förmedla dessa glada nyheter att så utveckla sin gåva att han kan få andra gåvor, att när Mästaren sitter ner för att göra räkenskap över sina tjänare det kan sägas: ’Bra, du gode

”Den som inte har utökat sin talent kommer att kastas ut som en oduglig tjänare, medan den trofaste skall åtnjuta evig ära.”

och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!' [Matt 25:21] ...

Inga som helst överväganden borde avskräcka oss från att visa oss godkända i Guds ögon, enligt hans gudomliga fordringar. Folk glömmer ofta att de är beroende av himlen för varje välsignelse som de får njuta av, och att de måste avlägga räkenskap för varje tillfälle eller möjlighet som de ges. Ni vet, bröder, att då herren i Frälsarens liknelse om talenterna kallade till sig sina tjänare så gav han dem olika talenter, vilka de skulle utveckla medan han var utomlands under en tid, och när han återvände krävde han redovisning av dem. [Se Matt 25:14–30.] Det är likadant nu. Vår Mästare är borta endast under en kort tid och när den tiden är över skall han kräva redovisning av oss alla. Där fem talenter gavs kommer tio att utkrävas. Den som inte har utökat sin talent kommer att kastas ut som en oduglig tjänare, medan den trofaste skall åtnjuta evig ära. Därför ber vi enträget om att vår Faders nåd skall vila på er, genom Jesus Kristus, hans Son, att ni inte skall svikta i frestelsens stund, ej heller övervinnas då förföljelser rasar."¹⁵

"Efter denna undervisning är ni ansvariga för era egna synder. Det är en önskvärd heder att så vandra inför er himmelske Fader att ni blir frälsta därigenom. Vi är alla ansvariga inför Gud för det sätt på vilket vi utökar det ljus och den visdom vår Herre gett oss för vår frälsning."¹⁶

De tappra härdar ut trofast intill änden och får ta emot en krona av celestial härlighet.

"Vår lit står till Gud, och vi är beslutna att genom hans hjälpande nåd stå fasta och härda ut trofast intill änden, att vi må krönas med kronor av celestial härlighet och inträda i den vila som är förberedd för Guds barn."¹⁷

"Kämpa trons goda kamp så att ni får ta emot den krona som väntar dem som trofast uthärdat till slutet av sin provotid. [Se 2 Tim 4:7–8.] Håll därför fast vid det som ni så frikostigt har fått ta emot av Guds hand, att när tider av vederkvickelse kommer så har ni inte arbetat förgäves, utan får vila er från alla era ansträngningar och får en fullhet av glädje i Guds rike."¹⁸

”Ni kan inte vara för goda. Tålmod är himmelskt, lydnad är ädelt, förlåtelse är barmhärtigt, och upphøjelse är gudalikt, och den som härdar ut trofast intill änden skall på intet sätt gå miste om sin lön. En god man uthärdar allting för att hedra Kristus, avstår till och med från hela världen och allt i den, för att rädda sin själ.”¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs berättelsen på sidan 349 om hur Joseph Smith tillrättavisar vakterna. Hur påverkar denna berättelse hur du känner inför Joseph Smith?
- Joseph Smith sade att evangeliet är en ”glad röst” och förkunnade: ”Edra hjärtan fröjde sig och vare övermåttan glada” (s 350). På vilka sätt kan vår kunskap om evangeliet bidra till att vi fröjdar oss och är ”övermåttan glada” även under svåra tider?
- Läs det tredje stycket på sidan 350. Vad tror du det innebär att få ”makt i förhållande till det verk som [ska] utföras”? Vilka exempel kan du komma på som åskådliggör denna sanning?
- Gå igenom det fjärde stycket på sidan 350. Nämn några av de egenskaper som du förväntar dig hos någon som säger att han ”älskar Kristi sak”. (Se exempel på s 350–352.)
- Fundera, medan du studerar profeten Josefs råd på sidorna 352–353, över någonting i ditt liv som behöver förbättras. Bestäm dig för vad du skall göra för att ta ansvar för denna förbättring.
- Läs de två sista styckena i kapitlet (s 354). Nämn några av deras belöningar som ”kämpar trons goda kamp”. Hur försöker en del människor övertyga oss om att inte vara ”för goda”? Hur kan vi bemöta ett sådant tryck?

Skriftställen som hör till detta ämne: 5 Mosebok 31:6; 2 Timoteusbrevet 1:7–8; 2 Nephi 31:19–20; Mosiah 5:15; L&F 59:23

Slutnoter

1. Lilburn W Boggs, citerad i *History of the Church*, 3:175; från order givna till John B Clark, 27 okt 1838, Jefferson City, Missouri.
2. *History of the Church*, 3:193; ur "Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr", *Times and Seasons*, nov 1839, s 6.
3. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 12 okt 1838, Richmond, Missouri; Kristi samfunds arkiv, Independence, Missouri.
4. Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red Parley P Pratt den yngre (1938), s 210–211; kursivering borttagen.
5. *History of the Church*, 4:8–9; ord inom klammer i originalet; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 11 sep 1839, Commerce, Illinois.
6. Läran och förbunden 128:19–22; ett brev från Joseph Smith till de heliga, 6 sep 1842, Nauvoo, Illinois.
7. *History of the Church*, 1:176; ur "History of the Church" (manuskript), bok A-1, s 118, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
8. Brev från Joseph Smith till William W Phelps, 31 jul 1833, Kirtland, Ohio; Joseph Smith, Collection, Kyrkans arkiv.
9. Brev från Joseph Smith till redaktören för *Chester County Register and Examiner*; 22 jan 1840, Brandywine, Pennsylvania; originalet i privat ägo; brevet publicerades i tidningen den 11 februari 1840.
10. *History of the Church*, 2:229–230, fotnot; ur "To the Saints Scattered Abroad", *Messenger and Advocate*, jun 1835, s 137–138.
11. *History of the Church*, 3:233; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans medlemmar i Caldwell County, Missouri, 16 dec 1838, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
12. *History of the Church*, 5:417; från ett rekommendationsbrev utfärdat av Joseph Smith till Brigham Young, 1 jun 1843, Nauvoo, Illinois.
13. *History of the Church*, 6:411; ur en predikan som Joseph Smith höll 26 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
14. Brev från Joseph Smith och högpåstern till bröderna i Geneseo, New York, 23 nov 1833, Kirtland, Ohio, Kyrkans arkiv.
15. *History of the Church*, 2:6, 23–24; ur "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 jan 1834, infört i *Evening and Morning Star*, feb 1834, s 135; apr 1834, s 152.
16. *History of the Church*, 4:606; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
17. *History of the Church*, 1:450; ur ett brev från Joseph Smith till Edward Partridge och andra, 5 dec 1833, Kirtland, Ohio.
18. Brev från Joseph Smith och John Whitmer till de heliga i Colesville, New York, 20 aug 1830, Harmony, Pennsylvania; i Newel Knight, *Autobiography and Journal*, omkr 1846–1847, s 129–130, Kyrkans arkiv.
19. *History of the Church*, 6:427; ur ett brev från Joseph Smith och Hyrum Smith till Abijah Tewksbury, 4 jun 1844, Nauvoo, Illinois; Abijah Tewksburys efternamn är felaktigt stavat "Tewkesbury" i *History of the Church*.

Medan profeten Joseph Smith satt fängslad i Liberty fängelse skrev han ett antal brev till sin familj och till de beliga, i vilka han vittnade om Guds kraft att besegra ondskan och stå "evinnerligen" vid sina beligas sida.

”Gud skall vara med dig evinnerligen”: Profeten i Liberty fängelse

”I hans Allsmåktiga namn är vi fast beslutna att uthärda lidanden som goda soldater intill änden.”

Ur Joseph Smiths liv

Den 1 december 1838 fördes profeten Joseph Smith, hans bror Hyrum och andra bröder från Richmond i Missouri, där de var inspärrade i ett timmerhus, till fängelset i Liberty i Missouri. Där skulle de stanna kvar i mer än fyra månader, i väntan på en rättegång grundad på falska anklagelser till följd av de förföljelser som de heliga utsattes för i Missouri. Under denna tid drevs kyrkans medlemmar ut från sina hem i Missouri av sina förföljare, vilket orsakade oerhört lidande. De heligas prövningar var en källa till stor oro för profeten och hans följeslagare under deras långa fångenskap.

Liberty fängelse var uppdelat i ett övre rum och en nedre fängelsehåla på drygt 4 x 4 meter, där fångarna förvarades. Profeten beskrev deras situation: ”Vi hålls under sträng bevakning, dag och natt, i ett fängelse med dubbla väggar och dörrar, förbjudna att utöva vår samvetsfrihet, vår mat är torftig, enformig och osmaklig och vi har inte förmånen att laga vår egen mat. Vi har tvingats att sova på golvet med halm, och har otillräckligt med filter för att hålla oss varma, och när vi har eld måste vi utstå en nästan ständig rök. Domarna har allvarligt sagt till oss gång efter annan att de visste att vi var oskyldiga, och att vi borde befrias, men att de inte vågade tillämpa lagen på oss, eftersom de var rädda för pöbelhopan.”¹

Rummet var inte tillräckligt stort för att männen skulle kunna stå upprätt, och Alexander McRae, en av fångarna, sade att maten

var ”mycket osmaklig och så smutsig att vi inte kunde äta den förrän vi drevs därtill av hunger”.²

Mercy Fielding Thompson, en medlem i kyrkan som besökte bröderna i fängelset, skrev senare: ”Det övergår min förmåga att beskriva det jag kände då vi släpptes in i fängelset av fångvaktaren och dörren låstes bakom oss. Vi kunde inte undgå att känna förfäran då vi insåg att vi var inlåsta i denna mörka och dystra håla, lämplig endast för kriminella av allra grövsta sort, men där såg vi Joseph, profeten — den man som utvalts av Gud att i tidernas fullhets utdelning inneha nycklarna till hans rike på jorden, med makt att binda och lösgöra enligt Guds befallningar — inspärrad i ett avskyvärt fängelse av ingen annan anledning än att han påstod sig vara inspirerad av Gud till att upprätta hans kyrka bland människorna.”³

Under profetens fängelsevistelse kunde hans hustru Emma bara besöka honom tre gånger. Deras enda andra sätt att kommunicera var via brev. Den 4 april 1839 skrev profeten: ”Min kära och ömma hustru! Torsdag kväll. Jag sitter ner just som solen går ner, vilket vi ser genom gallren i detta avskyvärda fängelse, för att skriva till dig för att du skall få veta hur jag har det. Det är, tror jag, nu ungefär fem månader och sex dagar sedan jag sattes under sträng bevakning dag och natt, inom murarna, gallren och de gnisslande järndörrarna i ett ensamt, mörkt och smutsigt fängelse. Med känslor som endast Gud känner till skriver jag detta brev. Sinnets funderingar under dessa omständigheter kan varken penna, tunga eller änglar beskriva eller måla upp för den mänskliga varelse som aldrig har upplevt det vi upplever ... Vi förlitar oss på Jehovas arm och ingen annans för vår befrielse.”⁴

Från Liberty fängelse skrev också profeten brev till de heliga, och uttryckte sin kärlek till dem och sin tro på att Gud alltid skall stödja dem som förlitar sig på honom. Större delen av materialet är hämtat från ett brev till kyrkans medlemmar, daterat den 20 mars 1839, vilket innehåller profetens råd till de heliga, hans vädjanden till Gud och Guds svar på hans böner. Delar av detta brev blev senare kapitel 121, 122 och 123 av Läran och förbunden.

Joseph Smiths lärdomar

Inga bedrävelser kan skilja oss från Guds kärlek och umgänget med varandra.

”Er ödmjuka tjänare, Joseph Smith den yngre, fånge för Herren Jesu Kristi skull, och för de heliga, tagen och fasthållen av pöbelväldets makt, under guvernör Lilburn W Boggs utrotande styre, och i sällskap med sina medfångar och kära bröder, Caleb Baldwin, Lyman Wight, Hyrum Smith och Alexander McRae, sänder till er alla en hälsning.⁵ Må Gud Faderns och vår Herre och Frälsare Jesu Kristi nåd vila över er alla, och vara med er evinnerligen. Må kunskapen komma er till del i ännu rikare mått genom Guds nåd. Och må tro och dygd, insikt och självbehärskning, uthållighet och gudsfruktan, broderlig kärlek och kärlek till alla människor vara med er och överflöda, att ni inte skall vara overksammas eller utan frukt. [Se 2 Petr 1:5–8.]

Eftersom vi vet att de flesta av er är väl bekanta med oförrätterna och den överväldigande orättvisa och grymhet som utövas mot oss, alldenstund vi tagits till fånga falskeligen anklagade för varje slag av ondska och kastade i fängelse omgärdade av starka murar, omringade av starka vakter som vakar över oss dag och natt, lika outtröttligt som djävulen när han frestar och lägger snaror för Guds folk; därför, kära bröder är vi desto mer redo och villiga att göra anspråk på er vänskap och er kärlek.

Ty våra omständigheter är ägnade att väcka våra andar till helig hågkomst av allting, och vi tror att det är likadant för er, och att ingenting därför kan skilja oss från Guds kärlek och umgänget med varandra [se Rom 8:39] samt att varje slag av ogudaktighet och grymhet som utövas mot oss endast får till följd att våra hjärtan binds samman och beseglas i kärlek.

Vi behöver knappast säga er att vi hålls fångna utan orsak, inte heller behöver ni säga till oss: Vi är drivna från våra hem och slagna utan sak. Vi förstår alla att om staten Missouris invånare hade lämnat de heliga ifred och varit lika måna om fred som de är, skulle det inte ha funnits något annat än fred och stillhet i staten ända till denna dag. Vi skulle inte ha befunnit oss i detta helvete ...

där vi inte får höra något annat än hädiska svordomar och bevittnar hädelse, dryckenskap och hyckleri, och varje slag av sedeslöshet. Och återigen, föräldralösa och änkors rop skulle inte ha stigit upp till Gud mot dem. Inte heller skulle oskyldigt blod ha befläckt Missouris mark ... Det är en tragisk berättelse, en klagovisa, ja, en sorglig berättelse, alltför stor att berätta, alltför hemsk för tanken att dröja sig vid, för mycket för mänskliga varelser ...

[Våra förföljare] gör detta mot de heliga, som inte har gjort dem något ont, som är oskyldiga och dygdiga, som älskar Herren sin Gud, och var villiga att försaka allting för Kristi skull. Det är hemskt att berätta om detta men det är verkligen sant. Det måste vara så att förförelser kommer, men ve dem genom vilka de kommer. [Se Matt 18:7.]”⁶

Prövningar varar bara ett ögonblick och om vi uthärdar väl blir vi upphöjda i Guds närhet.

”O Gud, var är du och var är ditt gömställes paulun? Huru länge skall din hand hållas tillbaka och ditt öga, ditt rena öga, skåda från de höga himlarna den orätt som vederfares ditt folk och dina tjänare, samt dina öron genomträngas av deras rop?

Ja, o Herre, huru länge skola de lida detta våld och olagliga förtryck, innan ditt hjärta böjes till dem och ditt inre röres av medlidande för dem?

O Herre Gud Allsmäktig, som har skapat himlen, jorden och haven och allt som finnes däri, och som råder över och underkvar djävulen och Sheols mörka, nattomhöljda herravälde, utsträck din arm! Låt ditt öga genomtränga! Upplyft din paulun! Dölj icke längre ditt gömställe! Vänd ditt öra till oss! Låt ditt hjärta uppmjukas och ditt innersta röras av medlidande för oss! Låt din vrede upptändas över våra fiender, och hämnas i ditt hjärtas nitälskan våra oförrätter med ditt svärd! Kom ihåg dina lidande heliga, o vår Gud, så skola dina tjänare glädja sig i ditt namn evinnerligen!

Min son, frid vare med din själ! Dina motgångar och lidanden skola endast vara ett ögonblick, och därefter skall Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden; du skall triumfera över alla dina fiender.”⁷ [Styckena i detta avsnitt återfinns också i L&F 121:1–8.]

Guds makt är större än någon ondskas, och evangeliets sanningar kommer slutligen att segra.

”Jag säger enträget till er, bröder, att okunnighet, vidskepelse och trångsynthet, som finns där den inte borde, ofta står i vägen för denna kyrkas framgång. Den är liksom en störtflod från bergen, som fyller den renaste kristallklara ström med gyttja, dy och orenlighet och förorenar allt som tidigare var rent och klart och allt flyter in i en enda stor flod. Tiden hejdar dock tidvattnet och trots att vi för närvarande vältrar omkring i störtflodens gyttja så kommer nästa störsjö, efterhand som tiden går, att kanske bringa oss till källan lika klar som kristall och ren som snö, medan orenligheten, drivtimret och avfallet lämnas kvar och bortrensas på vägen.

Hur länge kan rinnande vatten förbliva orent? Vilken makt kan motstå himlarna? Lika gärna kan människan sträcka ut sin svaga arm för att hejda Missouri-floden i dess bestämda lopp eller bjuda den att rinna emot strömmen, som att hindra den Allsmäktige från att utgjuta kunskap från himlen över de Sista Dagars Heligas huvuden. [Detta stycke återfinns också i L&F 121:33.]

Vad annat är [guvernör Lilburn W] Boggs och hans mördarband än hängande pilträäd vid stranden för att fånga drivveden? Vi kan lika gärna hävda att vatten inte är vatten, eftersom bergströmmarna sänder ner gyttja och grumlar den kristallklara strömmen, även om den efteråt gör strömmen och vattnet renare än förut, eller att eld inte är eld, eftersom den kan släckas genom att man slår vatten på den, som att säga att vår sak är förlorad eftersom avfallingar, lögnare, präster, tjuvar och mördare, som alla i lika hög grad håller fast vid sina knep och trosbekännelser, har öst ut från sin andliga ogudaktighet på höga platser och från sina djävulska tillflyktsorter en flod av dy och gyttja och smuts ... över våra huvuden.

Nej! Gud förbjude! Helvetet kan ösa ut sin vrede likt Vesuvius eller Etnas brinnande lava, eller från de fruktansvärdaste av alla eldsprutande berg, men 'mormonismen' skall likväl bestå. Vatten, eld, sanning och Gud är alla verkligheter. Sanning är 'mormonismen'. Gud är dess upphovsman. Han är vår sköld. Det är genom

honom som vi föddes. Det var av hans röst, som vi kallades till en utdelning av hans evangelium i tidernas fullhet. Det var genom honom som vi erhöll Mormons bok, och det är genom honom som vi bevarats ända till denna dag, och genom honom skall bestå, om det är till vår härlighet, och i hans Allsmäktiga namn är vi fast beslutna att uthärda lidanden som goda soldater intill änden ...

När ni läst detta skall ni erfar, och om ni inte har lärt er det får ni kanhända lära er det, att murar och kedjor, dörrar och knarrande gångjärn och halvt till döds skrämde fångvaktare ... är till själva sin natur avsedda att få en ärlig mans själ att känna sig starkare än helvetets makter ...

Vi är era bröder som lider med er. Vi är fångar för Jesu Kristi evangeliums skull och för det härlighetens hopp som vi hyser inom oss.”⁸

Frälsaren förstår allt vårt lidande och han är med oss evinnerligen.

Herren tröstade profeten med följande ord: ”Jordens ändar skola fråga efter ditt namn, dårarna skola hava dig till åtlöje och helvetet skall rasa emot dig, men de i hjärtat rena och de förståndiga, de ädla och dygdiga skola alltid söka efter råd, myndighet och välsignelse från din hand, och ditt folk skall aldrig vända sig mot dig för förrädares vittnesbörds skull. Ehuru förrädarnas inflytande skall förorsaka dig bekymmer och kasta dig inom lås och bom, skall du dock bliva ärad, och om en kort tid skall din röst ljuda ännu fruktansvärdare än det grymma lejonets mitt ibland dina fiender för din rättfärdighets skull, och din Gud skall vara med dig evinnerligen.

Om du kallas att genomgå bedrövelse, om du är i fara ibland falska bröder, om du är i fara ibland rövare, om du är i fara till lands eller vatten, om du anklagas för alla möjliga falska anklagelser, om dina fiender anfalla dig, om de lösslita dig från din fader och moder, dina bröder och systrar, om dina fiender med draget svärd skilja dig från din hustrus sköte och dina barn — så att din äldste son, fastän endast sex år gammal, håller sig fast i dina kläder och säger: Min fader, min fader, varför kan du icke

Frälsaren inför Pilatus.

"Människosonen har nedstigit ännu djupare. Är du större än han?"

stanna hos oss? O, min fader, vad vilja de människorna göra med dig? och han då drives från dig med svärdet och du släpas i fångelse och dina fiender krypa omkring dig såsom ulvar omkring lammet, törstande efter dess blod — om du kastas ner i gropan eller faller i mördares händer och dödsdomen uttalas över dig, om du nedkastas i djupet, om böljorna sammansvärja sig mot dig, om skarpa vindar bliva dina fiender, om himlarna samla sitt mörker och alla elementen förena sig för att hämma din väg och om slutligen själva helvetets käftar gapa vitt efter dig, så vet, min son, att allt detta skall giva dig erfarenhet och tjäna dig till godo.

Människosonen har nedstigit ännu djupare. Är du större än han?

Fortsätt därför på din väg, så skall prästadömet förbliva hos dig, ty deras gränser äro utstakade och de kunna icke överskrida dem. Dina dagar äro kända och dina år skola icke bliva förkortade. Frukta därför icke för vad människor kunna göra dig, ty Gud skall

vara med dig evinnerligen.”⁹ [Styckena i detta avsnitt finns också i L&F 122:1–9.]

Den milda, stilla rösten viskar tröst till våra själar mitt i sorg och bedrövelse.

Strax efter det att profeten fått tillåtelse att fly från sina fångvaktare i Missouri erinrade han sig de känslor han haft under sin fångelsevistelse: ”Under tiden jag var i min fiendes händer måste jag säga att även om jag kände stor oro för min familj och mina vänner, som behandlades på ett så omänskligt sätt och skymfades ... så kände jag mig vad mig själv angår fullkomligt lugn och undergiven min himmelske Faders vilja. Jag var medveten om min egen oskuld, liksom de heligas, att vi inte hade gjort någonting för att förtjäna en sådan behandling från våra förtryckares händer. Följaktligen kunde jag se upp till den Gud som har alla människors liv i sina händer, och som ofta räddat mig från dödens käftar, för befrielse, och även om varje tillfälle att fly tycktes helt stängd, och döden stirrade mig rätt i ansiktet, och min undergång var fastställd enligt mänsklig logik, kände jag från mitt första inträde i fånglägret en förvissning om att jag med mina bröder och våra familjer skulle befrias.

Ja, denna milda, stilla röst, som så ofta har viskat tröstande ord till min själ under sorg och bedrövelse, bjöd mig att vara vid gott mod och utlovade befrielse, vilket var till stor tröst för mig. Och även om hedningarna rasade, och folken tänkte fåfängliga tankar, var HERREN Sebaot, Jakobs Gud, min borg, och när jag ropade till honom på nödens dag så räddade han mig. [Se Ps 46:7; 50:15.] Av denna anledning anropar jag min själ, och allt som är inom mig, till att välsigna och prisa hans heliga namn. För trots att jag var ’på allt sätt trängd var jag inte utan utväg, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, nerslagen men inte utslagen’. [Se 2 Kor 4:8–9.]”¹⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom beskrivningen av fängelset i Liberty i Missouri (s 357–358). När du studerar och diskuterar detta kapitel, fundera då över profetens omständigheter när han skrev ner de ord som upptecknades i detta kapitel. Gå igenom det tredje stycket på sidan 361. Hur exemplifierar profetens beskrivning av Liberty fängelse denna sanning?
- Studera det tredje stycket på sidan 359. Hur väcker svåra omständigheter ibland ”våra andar till helig hågkomst”? Hur kan prövningar och förföljelser få till följd att ”våra hjärtan binds samman” med familjemedlemmars och vänners? Vilka upplevelser har du haft som har samband med dessa sanningar?
- Joseph Smith förkunnade att ingenting kunde skilja honom och hans bröder från Guds kärlek (s 359). Vad tänker och känner du när du begrundar detta uttalande? På vilka sätt kan vi skiljas från Guds kärlek? Vad måste vi bland annat göra för att hålla fast vid Guds kärlek?
- Läs det första stycket på sidan 361. Vad kan vi göra för att få den frid som Herren erbjuder oss? Vad får du ut av Herrens försäkran om att Joseph Smiths motgångar och prövningar bara skulle vara ”ett ögonblick”?
- Gå igenom Joseph Smiths försäkningar till de heliga om att kyrkans fiender inte kunde göra någonting för att hejda Guds kraft (s 361–362). Varför glömmar vi ibland bort denna sanning? Vad kan vi göra för att komma ihåg den?
- Studera det Herren sade till profeten på sidorna 362–364. Hur kan våra liv förändras då vi kommer ihåg att prövningar kan ge oss erfarenhet och tjäna oss till godo? Vad innebär det för dig att veta att Frälsaren har nedstigit ännu djupare? Vad tror du menas med att ”fortsätta på sin väg”?
- Läs det sista stycket i kapitlet (s 364). Fundera över ett tillfälle då den Helige Anden har tröstat dig när du har haft det svårt. Har du någon sådan erfarenhet som skulle vara lämplig att berätta om?

Skriftställen som bör till detta ämne: Filipperbrevet 3:8–9; Mosiah 23:21–24; Alma 7:11; 36:3

Slutnoter

1. Brev från Joseph Smith till Isaac Galland, 22 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, infört i *Times and Seasons*, feb 1840, s 52.
2. Alexander McRae, citerad i *History of the Church*, 3:257; ur ett brev från Alexander McRae till redaktören för *Deseret News*, 9 okt 1854, Salt Lake City, Utah, infört i *Deseret News*, 2 nov 1854, s 1.
3. Mercy Fielding Thompson, "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 jul 1892, s 398.
4. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 4 apr 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; Beinecke Library, Yale University, New Haven, Connecticut; kopia i Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah. I detta brev, när profeten hänvisade till sin fem månader långa fängelsevistelse, räknade han tiden då han var fängslad i Independence och Richmond i Missouri, såväl som i Liberty.
5. Sidney Rigdon satt inspärrad i Liberty fängelse tillsammans med de andra bröderna den 1 december 1838. Men den 25 januari 1839, omkring två månader innan profeten skrev detta brev, fick Sidney tillstånd att lämna fängelset mot borgen eftersom han var svårt sjuk. Eftersom fortsatta hot gjorde honom rädd för att lämna säkerheten i fängelset valde Sidney att stanna kvar i fängelset fram till den 5 februari.
6. *History of the Church*, 3:289–291; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; delar av detta brev inkluderas senare i Läran och förbunden som kapitel 121, 122 och 123.
7. *History of the Church*, 3:291, 293; styckeindelning ändrad.
8. *History of the Church*, 3:296–298.
9. *History of the Church*, 3:300–301; styckeindelning ändrad.
10. *History of the Church*, 3:328–329; styckeindelning ändrad; ur "Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr", *Times and Seasons*, nov 1839, s 7–8.

Möta förföljelse med tro och mod

*”Var inte rädda, bli starka i Herren
och i hans väldiga kraft.”*

Ur Joseph Smiths liv

Vintern 1838–1839 hade guvernören beordrat Missouris statsmilis att driva ut de sista dagars heliga från staten, och profeten Joseph Smith hölls fängslad i Liberty fängelse. Den vintern och följande vår bevittnades ett fruktansvärt lidande, då tusentals heliga tvingades lämna sina hem i Missouri. De lämnade en stor del av sina ägodelar bakom sig och påbörjade den 30 mil långa färden österut till västra Illinois, under ledning av Brigham Young och andra ledare i kyrkan. Få av de heliga hade bra vagnar och hästar och många sov oskyddade i regn och snö. Några som saknade skor lindade in sina fötter i trasor då de pulsade genom snön.

I februari 1839 fick Emma Smith av en snäll granne hjälp med att placera sina fyra barn och få tillhörigheter i en vagn täckt med halm. När deras grupp kom fram till den frusna Mississippifloden gick Emma över isen med sina barn, bärande manuskripten till profetens bibelöversättning i två tygväskor knutna runt midjan under sin kjol. Hon och många andra utblottade heliga tog sin tillflykt till Quincy i Illinois, där de fortsatte att lida av hunger, kyla och sjukdom, trots att dessa lidanden mildrades av många vänliga handlingar från ett omtänksamt samhälle.

Även om profeten Joseph längtade efter att hjälpa de heliga kunde han inte göra mycket mer än att be och ge instruktioner via brev till Brigham Young och de andra bröderna som ledde de heliga i hans frånvaro. I denna förtvivlade situation skrev han ord av uppmuntran och frid till kyrkans medlemmar: ”Låtom

I februari 1839, medan Joseph Smith var fängslad i Liberty fängelse, vandrade Emma Smith och hennes barn över den frusna Mississippi-floden, på flykt från sina förföljare i Missouri.

oss därför, ömt älskade bröder, med glädje göra allt det som står i vår makt. Sedan kunna vi med större förvissning vänta att få se Guds frälsning och hans arm uppenbarad.” (L&F 123:17)

Den 6 april 1839 förflyttades profeten och hans medfångar från Liberty fängelse till Gallatin i Daviess County i Missouri. Efter att ha stått inför rätta där förflyttades bröderna ännu en gång, nu från Gallatin till Columbia i Boone County i Missouri. Men i mitten av april, medan profeten och de andra fångarna fördes till Columbia, lät vakterna dem fly. Inom en vecka hade bröderna förenat sig med de heliga i Quincy i Illinois. Äldste Wilford Woodruff skrev i sin dagbok om sin återförening med profeten: ”Ännu en gång hade [vi] förmånen att få trycka broder Josephs hand ... Han hälsade oss med stor glädje. Han hade just släppts från fängelset och sina fienders händer och återvänt till familjens och sina vänners sköte ... Joseph var uppriktig, öppen och förtrolig som vanligt. Syster Emma var verkligen lycklig.”¹

Profeten gav senare sin hyllning till sina medsyskon bland de heliga, som tillsammans med honom trofast uthärdat så mycket för sin tro på Jesu Kristi återställda evangelium. ”De heligas uppträdande, under trycket av samlade oförrätter och lidanden, har varit berömvärdt. Deras mod i att försvara sina bröder från pöbelhoparnas härjningar, deras hängivenhet mot sanningens sak, under omständigheter så prövande och svåra som det är möjligt för människor att utstå, deras kärlek till varandra, deras beredvillighet att erbjuda hjälp till mig och mina bröder som satt inspärrade i en fängelsehåla, deras uppoffringar då de lämnade Missouri, deras hjälp till fattiga änkor och föräldralösa då de gav dem platser att bo på i ett mera gästfritt land, allt sammantaget höjer deras anseende hos alla goda och dygdiga människor, har säkerställt Jehovas ynnest och bifall för dem och ett namn lika outplånligt som evigheten.”²

Joseph Smiths lärdomar

**Sanningens fiende strider mot Herrens tjänare,
särskilt när dessa närmar sig Herren.**

”Förföljelse har drabbat oss tid efter annan ... likt blix och dunder, på grund av vår religion.”³

”Våra religiösa principer står redo inför världen att undersökas av alla människor, ändå är vi medvetna om att all förföljelse mot våra vänner har uppstått till följd av förtal och feltolkningar utan grund i sanning och rättfärdighet. Detta har vi utstått i likhet med alla andra religiösa rörelser som befunnit sig i sitt begynnelsestadium.”⁴

”Förundra er då inte om ni är förföljda, för kom ihåg Frälsarens ord: ’Tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er’, [se Joh 15:20] och att alla de vedermodor som de heliga tvingas genomgå är till uppfyllelse av profeternas ord sedan urminnes tid.”⁵

”När jag gör så gott jag kan — när jag uträttar det som är till störst nytta, då angrips jag av den värsta ondskan och de ogudaktigaste påhopp ... Detta folks fiender tröttnar aldrig på att förfölja kyrkan, förrän de är övervunna. Jag förväntar mig att de kommer att uppbåda allt emot mig som befinner sig inom deras makt att styra, och att vi skall få en lång och fruktansvärd strid. Han som utkämpar det sanna kristna kriget mot korruptionen i dessa sista dagar kommer att ha ogudaktiga människor, djävulens änglar och alla mörkrets infernaliska krafter ständigt stridande emot sig. När ogudaktiga och korrumpade människor går till angrepp så är det ett bevis på att en man utkämpar det kristna kriget. När alla människor ljuger och säger allt ont om er då är ni välsignade, o s v. [Se Matt 5:11.] Ska en människa anses dålig för att människor talar ont om henne? Nej. Om någon ställer sig upp och angriper världens synder bör han förvänta sig att alla ogudaktiga och korrupta andar går till angrepp mot honom.

Men det kommer bara att vara en kort tid och alla dessa bedrövelser kommer att vändas bort från oss om vi är trofasta och inte övervinns av denna ondskan. Genom att se begåvningens välsignelse rulla vidare, och hur riket går framåt och sprider sig från hav till hav, kan vi glädja oss över att vi inte blev övervunna av dessa dåraktiga ting.”⁶

”Somliga tror att våra fiender skulle tillfredsställas av min undergång, men jag säger er att så snart som de har utgjutit mitt blod kommer de att törsta efter varje människas blod som i sitt hjärta bär en enda gnista av andan i evangeliets fullhet. Motståndet

från dessa män är uppväckt av motståndaren till all rättfärdighet. Det handlar inte bara om att förgöra mig, utan varje man och kvinna som vågar tro de lärdomar som Gud har inspirerat mig att undervisa denna generation om.”⁷

”Av erfarenhet har jag lärt mig att sanningens fiende inte slumrar, ej heller upphör han med sina bemödanden att förvända samhällets syn på Herrens tjänare genom att uppväcka människors vrede över allt som är viktigt eller av intresse.”⁸

De som älskar Gud uthärdar förföljelse med mod och tro.

”Alla heliga har nytta av denna viktiga *nyckel* — att i alla prövningar, problem, frestelser, vedermödor, bojor, fängelsevistelser och död, vara noga med att inte förråda himlen, att inte förråda Jesus Kristus, att inte förråda bröderna, att inte förråda Guds uppenbarelser, oavsett om de finns i Bibeln, Mormons bok eller Läran och förbunden, eller någon annan som någonsin har getts eller kommer att ges och uppenbaras till människan i denna värld eller i den kommande världen. Ja, i allt ert sprattlande och sparkande, se till att inte göra detta, så att inte oskyldigt blod befläckar era skjortor och ni går ner till helvetet.”⁹

Under våren 1830 förföljdes de heliga på grund av utgivningen av Mormons bok: ”Mormons bok (Josefs stav i Efraims händer) har nu varit publicerad en tid, och som den forntida profeten förutsade om den, ’betraktas den som något främmande’. [Se Hosea 8:12.] Dess framkomst orsakade stor uppståndelse. Kraftigt motstånd och svår förföljelse drabbade dem som trodde på dess äkthet. Men nu har det skett att sanning har växt upp ur jorden och rättfärdighet har blickat ner från himlen. [Se Ps 85:11; Moses 7:62.] Därför var vi inte rädda för våra motståndare eftersom vi visste att vi hade både sanning och rättfärdighet på vår sida, att vi hade både Fadern och Sonen, eftersom vi hade Kristi lära och håller fast vid den. Därför fortsatte vi att predika och lämna information till alla som var villiga att lyssna.”¹⁰

I juli 1839 skrev Wilford Woodruff: ”Joseph talade kortfattat till oss och sade: ’Kom ihåg, bröder, att om ni blir fängslade så har broder Joseph varit fängslad före er. Om ni placeras där ni bara kan se era bröder genom ett fönstergaller, i bojor på grund

Under vintern 1838–1839 tvingades tusentals sista dagars beliga att fly från sina hem i Missouri till Illinois 30 mil bort.

av Jesu Kristi evangelium, kom ihåg att broder Joseph har befunnit sig i en sådan situation.’ ”¹¹

År 1841 skrev Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet: ”Sanningen, liksom den kraftiga eken, har stått oskadad mitt i de stridande elementen, som har slagit emot den med oerhörd styrka. Flodvågorna har rullat fram, våg efter våg, i snabb följd, och har inte uppslukat den. ’De har lyft upp sin röst, o Herre, vattenströmmarna har höjt sin röst, men härskarornas Herre är mäktigare än havets dånande vågor.’ [Se Ps 93:3–4.] Inte heller har förföljelsens lågor, med pöbelhoparnas hela inflytande, kunnat förgöra den, utan som Moses buske har den inte brunnit upp, och utgör nu i detta ögonblick ett viktigt skådespel för både människor och änglar.

Vart kan vi vända vår blick för att skåda något sådant? Vi begrundar ett folk som har omfattat en religion, impopulär, som utstått upprepad förföljelse på grund av att de håller fast vid den. Ett folk som, i sin kärlek till Gud och i hängivenhet för hans sak, har utstått hunger, utblotning, faror och nästan varje försakelse. Ett folk som för sin religions skull varit tvungna att sörja föräldrars, makars,

hustrurs och barns för tidiga död. Ett folk som föredragit död framför slaveri och hyckleri, och som hedervärt har bevarat sina karaktärer, stått fasta och orubbliga, under tider som har prövat människans själar.”¹²

**Guds mäktiga kraft stöder dem som förföljs
för rättfärdighetens sak.**

Medan Joseph Smith var fängslad i Liberty fängelse skrev han till de heliga: ”Tro inte att våra hjärtan försmäktar som om någonting oväntat hänt oss, [se 1 Petr 4:12] för vi har sett och förvissats om dessa ting i förväg och har förvissning om ett bättre hopp än det som våra förföljare har. Därför har Gud gjort våra axlar breda för bördan. Vi gläder oss i våra prövningar eftersom vi vet att Gud är med oss, att han är vår vän och att han kommer att frälsa våra själar. Vi bryr oss inte om dem som kan döda kroppen, för de kan inte skada vår själ. [Se Matt 10:28.] Vi ber inte om några favörer i pöbelns händer, inte heller av världen, inte heller av djävulen, inte heller av hans sändebud avfallingarna, eller av dem som älskar lögn och far med osanning för att döda oss. Vi har aldrig hycklat, inte heller kommer vi att göra det för att rädda våra liv ... Vi vet att vi har bemödat oss om att med all vår själ, sinne och styrka utföra Guds vilja, och allting som han har befallt oss ...

Frälsaren sade: ’Förföljelser måste komma, men ve dem genom vilka de kommer.’ [Se Matt 18:7.] Och åter: ’Saliga är ni, när människor hånar och förföljer er, ljuger och säger allt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, ty er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er.’ [Matt 5:11–12]

Nu, kära bröder, om några män någonsin kunnat göra anspråk på detta löfte så är vi dessa män, för vi vet att världen inte bara hatar oss, utan att man också falskeligen uttalar allt ont om oss, av ingen annan anledning än att vi har bemödat oss om att lära ut fullheten av Jesu Kristi evangelium ...

Och nu, kära och innerligt älskade bröder — och när vi säger bröder menar vi dem som fortsatt visa sin trofasthet mot Kristus, män, kvinnor och barn — vill vi uppmana er i Herren Jesu namn att vara starka i tron på det nya och eviga förbundet, och inte vara rädda för era fiender ... Håll ut ända till döden, ’ty den som

vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och för evangeliets skull, han skall finna det' säger Jesus Kristus. [Se Mark 8:35.]”¹³

Från fängelset i Liberty skrev profeten och hans rådgivare i första presidentskapet till kyrkans ledare också följande: ”Bröder, var inte rädda, utan var starka i Herren och i hans väldiga kraft. Vad är en människa att Guds tjänare skall frukta honom, eller en människoson att han skall darra inför honom? Var inte heller förvånade över de svåra prövningar som vi måste gå igenom, som om någonting oväntat hänt oss. Kom ihåg att vi alla har varit delaktiga i sådana lidanden. [Se 1 Petr 4:12–13.] Gläd er därför över våra prövningar, varigenom ni blir fullkomnade och genom vilka vår frälsnings herre också blev fullkomliggjord. [Se Hebr 2:10.] Låt era hjärtan finna tröst och alla de heligas hjärtan vara tröstade tillsammans med er, och låt dem glädja sig storligen, för vår lön är stor i himlen, för på samma sätt förföljde de ogudaktiga profeterna som var före oss. [Se Matt 5:11–12.]”¹⁴

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom redogörelsen på sidorna 367–369. Vad gör intryck på dig i hur Joseph Smith och hans medsyskon reagerade på förföljelse? Varför tror du att de var villiga att uthärda förföljelse?
- Läs sidorna 370–371 där profeten Joseph lär att rättfärdiga människor ofta utsätts för förföljelse. Varför tror du att det är så? Hur påminner dagens förföljelse om förföljelsen på Joseph Smiths tid? Hur är det annorlunda idag?
- På sidan 371 berättade Joseph Smith om en nyckel som skulle hjälpa de heliga. Vilka erfarenheter har visat dig värdet av denna nyckel? Vilka andra råd kan du ge någon som utsätts för förföljelse på grund av sin tro? (Se exempel på s 371–372.)
- Gå igenom sidorna 373–374. Joseph Smith lovar oss där att Herren kommer att stödja oss när vi möter förföljelse med tro

och mod. Vad tror du menas med att säga att Gud har ”gjort våra axlar breda för bördan”? Hur kan vi ”glädja oss i våra prövningar”? På vilka sätt tror du att våra prövningar kan hjälpa oss att bli fullkomliga?

Skriptställen som hör till detta ämne: Matteus 5:43–44; Romarbrevet 8:35–39; 2 Nephi 26:8; Mosiah 24:8–16; 3 Nephi 6:13

Slutnoter

1. Wilford Woodruff, Journals, 1833–1898, notering för 3 maj 1839, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. *History of the Church*, 3:329–330; ur ”Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr”, *Times and Seasons*, nov 1839, s 8.
3. *History of the Church*, 6:210; ur en predikan som Joseph Smith höll 8 februari 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
4. *History of the Church*, 2:460; ur ett brev från Joseph Smith och andra till John Thornton och andra, 25 jul 1836, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, aug 1836, s 358.
5. *History of the Church*, 3:331; ur ”Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr”, *Times and Seasons*, nov 1839, s 8–9.
6. *History of the Church*, 5:140–141; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
7. *History of the Church*, 6:498; ur en predikan som Joseph Smith höll 18 juni 1844 i Nauvoo, Illinois. Sammanställarna av *History of the Church* sammanställde muntliga rapporter av ett flertal åhörare till en enda redogörelse för predikan.
8. *History of the Church*, 2:437; ur ett brev från Joseph Smith till Oliver Cowdery, apr 1836, Kirtland, Ohio, infört i *Messenger and Advocate*, apr 1836, s 289.
9. *History of the Church*, 3:385; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
10. *History of the Church*, 1:84; ur ”History of the Church” (manuskript), bok A-1, s 41, Kyrkans arkiv.
11. Wilford Woodruff, rapport om ett uttalande av Joseph Smith den 7 juli 1839 i Commerce, Illinois; Wilford Woodruff, Journals, 1833–1898, Kyrkans arkiv.
12. *History of the Church*, 4:337; styckeindelning ändrad; ur en rapport från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet, 7 apr 1841, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 apr 1841, s 384–385.
13. *History of the Church*, 3:227–229, 232–233; styckeindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till kyrkans medlemmar i Caldwell County, Missouri, 16 dec 1838, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
14. Brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till Heber C Kimball och Brigham Young, 16 jan 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri, Kyrkans arkiv.

Den 22 juli 1839 reste sig Elijab Fordbam upp från "dödens sömn" efter det att Joseph Smith stigit in i hans hem och utropat: "Elijab, jag befaller dig i Jesu, nasaréens, namn, att stå upp och vara botad!"

De andliga gåvorna helbrägdagörelse, tungomålstal, profetia och urskillning av andar

”Ingen kan vara en Jesu Kristi tjänare utan att ha ett vittnesbörd om Jesus, och detta är profetians ande.”

Ur Joseph Smiths liv

Efter en kortvarig fristad i Quincy i Illinois under de första månaderna av 1839, började de heliga flytta ungefär 8 mil norrut till bosättningen i Commerce i Illinois. Efter sin flykt från fångslet i Missouri hade profeten börjat köpa landområden i och omkring Commerce som samlingsplatser för de tusentals som flytt från Missouri och nu behövde en plats där de kunde återuppbygga sina liv. I juli 1839 slog hundratals heliga läger i tält och vagnar på östra sidan av Mississippifloden i Commerce, medan andra hade funnit skydd i övergivna militärbaracker på motsatta sidan av floden i Montrose i Iowa. I detta nya hem arbetade de heliga med att röja och dränera det träskliknande området i flodens närhet. Många av kyrkans medlemmar blev bitna av myggor och blev svårt sjuka i malaria och andra sjukdomar. Några av de heliga dog och andra var nära att dö. Joseph och Emma Smith tog hand om så många i sitt timmerhus att profeten lånade ut sin säng och bodde utomhus i ett tält.

Den 22 juli, mitt i den sjukdom som plågade så många, bevittnade de heliga vad äldste Wilford Woodruff skulle komma att kalla ”en dag av Guds kraft”.¹ Den morgonen steg profeten upp, åkallade Herren i bön och fylld av Herrens Ande välsignade han de sjuka i sitt hus, i trädgården utanför och nere på flodstranden. Han tog sig över floden och besökte Brigham Young i hans hem

i Montrose för att ge honom en helande välsignelse. Därefter, i sällskap med Sidney Rigdon, Brigham Young och andra medlemmar i de tolvskvorum, fortsatte han sitt barmhärtighetsverk bland andra heliga i Iowa. Äldste Woodruff erinrade sig en av de mest minnesvärda helbrägdagörelserna den dagen:

”Vi gick över torget och steg in i broder [Elijah] Fordhams hus. Broder Fordham hade legat döende i en timma och vi väntade att varje minut skulle vara hans sista. Jag kände Guds kraft komma över hans profet. När vi steg in i huset gick broder Joseph fram till broder Fordham och tog honom vid högra handen ... Han såg att broder Fordhams ögon var glasartade och att han tappat talförmåga och medvetande.

[Profeten] höll den döende i handen, såg honom i ansiktet och sade: ’Broder Fordham, känner du inte igen mig?’ Först svarade han inte, men vi såg alla hur Guds Ande vilade på honom.

Återigen sade [Joseph]: ’Elijah, känner du inte igen mig?’ Med svag röst svarade broder Fordham: ’Jo!’ Profeten sade sedan: ’Har du tro nog att bli botad?’

Svaret, som var lite tydligare än tidigare, löd: ’Jag är rädd att det är för sent. Om du hade kommit tidigare, tror jag att jag hade kunnat bli botad.’ Han såg ut som någon som vaknar ur sömnen. Det var dödens sömn. Därefter sade Joseph: ’Tror du att Jesus är Kristus?’ ’Det gör jag, broder Joseph’, löd svaret.

Därefter uttalade Guds profet med hög röst och gudalik majestätisk kraft: ’Elijah, jag befäller dig i Jesu, nasaréens, namn, att stå upp och vara botad!’

Profetens röst var som Guds röst, inte som en människas. Det tycktes som om huset skakade i sina grundvalar. Elijah Fordham hoppade ur sängen, som en man uppstånden från de döda. Hälsans färg återvände till hans ansikte och varje rörelse visade att han återvänt till livet. Hans fötter hade lindats in i grötomslag av [majsmjöl]. Han sparkade dem av sig så att de stänkte överallt, bad om sina kläder och klädde på sig. Han bad om en skål bröd och mjölk och åt upp det. Därefter tog han på sig hatten och följde oss ut på gatan för att besöka andra sjuka.”²

I en mycket svår tid fick de heliga vara med om hur helbrägdagörelsens gåva storligen utgöts genom profetens hand.

Joseph Smiths lärdomar

De sjuka kan helas genom tro och utövande av prästadömets kraft, om det är Herrens vilja.

”Vad är tecknet på de sjukas helande? Handpåläggning är det tecken eller den väg som märkts ut av Jakob, och den sedvänja som Herren anbefalldes de forna heliga, och vi kan bara få välsignelsen genom att följa den väg som märkts ut av Herren och ingen annan väg. [Se Jak 5:14–15.]”³

I juli 1839, när de heliga nyligen flyttat till Commerce i Illinois och det fanns mycket sjukdom bland dem, skrev Joseph Smith: ”Många sjukdomar började utveckla sig bland bröderna, liksom hos invånarna på platsen, så att denna vecka och följande vecka i allmänhet tillbringades med att besöka de sjuka och betjäna dem, av vilka somliga hade tillräcklig tro för att bli helade, andra hade det inte ...

Söndag 28. — Mötet hölls som vanligt ... Jag talade och förmanade kyrkans medlemmar att personligen sätta sina hus i ordning, att göra ren insidan av bågaren, och att träffas nästkommande sabbat för att ta del av sakramentet, för att vi genom lydnad mot förordningarna skulle kunna besegra förgöraren med Guds hjälp, och att de sjuka skulle bli botade. Den här veckan var jag oftast tillsammans med de sjuka, som i allmänhet blir allt starkare och återfår hälsan.”⁴

”Många av de rättfärdiga skall falla offer för sjukdomar, pest, och så vidare på grund av köttets svaghet, och ändå bli frälsta i Guds rike. Det är alltså en gudlös princip att säga, att den och den har överträtt eftersom de fallit offer för sjukdom eller död, för allt kött är underkastat döden, och Frälsaren har sagt: ’Döm inte, så blir ni inte dömda.’ [Se Matt 7:1.]”⁵

Syftet med tungomålstalets gåva är att predika evangeliet för andra.

Profeten talade vid en kyrkans konferens för äldster 1834: ”Joseph Smith gav sedan en förklaring över tungomålstalets gåva, att den var särskilt instiftad för evangeliets predikande till

"Tungomålstalets gåva genom den Helige Andens kraft i kyrkan hjälper Guds tjänare att predika för de icke troende."

andra nationer och språk, men att den inte var avsedd för kyrkans styrelse."⁶

"Med avseende på tungomålstalets gåva, är allt vi kan säga att vi på denna plats har tagit emot den liksom de forna människorna gjorde. Vi vill dock att ni skall vara försiktiga så att ni inte blir bedragna i detta ... Satan kommer utan tvivel att störa er med tungomålstalets gåva om ni inte är försiktiga. Ni kan inte nog ta er tillvara för honom, inte heller be för mycket. Må Herren ge er visdom i allting."⁷

"Jag läste det trettonde kapitlet av Första Korintierbrevet [vid ett möte som hölls den 26 december 1841], dessutom en del av det fjortonde kapitlet, och anmärkte att tungomålstalets gåva var nödvändig i kyrkan ... tungomålstalets gåva genom den Helige Andens kraft i kyrkan hjälper Guds tjänare att predika för de icke troende, som på pingstdagen."⁸

"Tungomålstalets gåva gavs för predika bland dem vars språk man inte förstår, såsom på pingstdagen, och det är inte nödvändigt att tungomålstalets gåva särskilt lärs ut i kyrkan, för var och en som har den Helige Anden kan tala om det som hör Gud till,

på sitt eget språk såväl som på ett annat, eftersom tro inte kommer genom tecken utan genom att höra Guds ord.”⁹

”Var inte så nyfikna på tungomålstalet. Tala inte i tungor utom då någon som kan uttyda det är närvarande. Tungomålets viktigaste uppgift är att tala till främmande, och om folk är mycket ivriga efter att visa sin intelligens, så låt dem tala till sådana på deras eget språk. Guds gåvor är alla nyttiga på sin plats, men då de nyttjas till det som Gud inte avsåg, så visar de sig vara en snara, en skada och en förbannelse i stället för en välsignelse.”¹⁰

”Vi har också haft bröder och systrar som falskeligen gjort anspråk på tungomålstalets gåva. De brukade tala med en mumlande, onaturlig röst, och deras kroppar förvreds ... medan det inte finns någonting onaturligt hos Guds Ande.”¹¹

”Tala inte i tungor utan att förstå det eller utan att tolka det. Djävulen kan tala i tungor. Djävulen skall komma med sitt verk. Han kan fresta alla klasser. Han kan tala engelska eller holländska. Låt ingen tala i tungor utan att tolka det, om inte den presiderande brodern samtyckt till detta så att denne kan urskilja andar eller tolka, eller också någon annan.”¹²

”Om ni har något ni vill uppenbara så låt det ske på ert eget språk. Ägna er inte alltför mycket åt utövandet av tungomålstalets gåva, för då kommer djävulen att dra nytta av de oskyldiga och oförsiktiga. Ni kan tala i tungor för er egen uppbyggelse, men jag lägger fram detta som regel, att om något lärs ut genom tungomålstalets gåva så skall det inte antas som doktrin.”¹³

**Även om bara en man uttalar sig som kyrkans profet,
så gör profetians ande det möjligt för alla
att vittna om Jesus Kristus.**

”Ingen är en Jesu Kristi tjänare utan att vara en profet. Ingen kan vara en Jesu Kristi tjänare utan att ha ett vittnesbörd om Jesus, och detta är profetians ande. [Se Upp 19:10.]”¹⁴

”Johannes uppenbararen säger att Jesu vittnesbörd är profetians ande. [Se Upp 19:10.] Om någon har Jesu vittnesbörd, har han då inte profetians ande? Och om han har profetians ande, då frågar jag: Är han inte en profet? Och om han är en profet, tar han då

inte emot uppenbarelse? Och den människa som inte får uppenbarelse för sin egen skull måste bli fördömd, för Jesu vittnesbörd är profetians anda. För Kristus säger, be och ni skall få, och om han råkar ta emot någonting, då frågar jag, är detta inte en uppenbarelse? Och om någon inte har Jesu vittnesbörd eller Guds Ande, då tillhör han inte honom, ja Kristus, och om han inte tillhör Kristus måste han bli fördömd.”¹⁵

En besökare i Nauwoo antecknade att Joseph Smith lärde följande under ett samtal: ”Profeten Joseph [sade att] ... för att vara en Jesu tjänare måste man vittna om Jesus, och för att vittna om Jesus måste man ha profetians anda, för, enligt Johannes, Jesu vittnesbörd är profetians anda.

Om en man utger sig för att vara en Jesu tjänare och inte har profetians anda måste han vara ett falskt vittne, för han är inte i besittning av den gåva som dugliggör honom till detta ämbete. Skillnaden mellan [Joseph Smith] och prästerskapet i denna generation är att han påstår sig äga den profetians anda vilken kvalificerar honom att vittna om Jesus och frälsningens evangelium, och prästerskapet förnekar denna anda, ja, profetians anda, vilket är det enda som kan förordna dem till sanna vittnen eller testatorer om Herren Jesus, och ändå påstår de sig vara frälsningens sanna budbärare.”¹⁶

”Tro kommer av att höra Guds ord, genom Guds tjänares vittnesbörd, och detta vittnesbörd åtföljs alltid av profetians och uppenbarelsens anda.”¹⁷

Gåvan att skilja mellan andar gör det möjligt för de trofasta att skilja mellan goda och onda andars inflytande.

Under den återställda kyrkans första dagar agerade såväl medlemmar i kyrkan som medlemmar i andra religiösa grupper utifrån inflytanden från onda eller falska andar i tron att de var påverkade av den Helige Anden. Profeten Joseph Smith lärde: ”Händelser som nyligen har ägt rum bland oss gör det till en oeftergivlig plikt för mig att säga någonting om de andar som påverkar människan.

Det är uppenbart från apostlarnas skrifter [i Nya testamentet] att många falska andar fanns på deras tid, att de har 'gått ut i

världen', och att det krävdes en intelligens som enbart Gud kunde förmedla för att avslöja falska andar och bevisa vilka andar som var från Gud. [Se 1 Joh 4:1–4.] Världen i allmänhet har varit djupt okunnig i denna sak, och varför skulle det förhålla sig annorlunda — 'för ingen människa vet vad som är i Gud utom genom Guds Ande'. [Se 1 Kor 2:11.] ...

Det verkar som om det i varje tidsålder alltid har rått brist på kunskap om detta ämne. Andar av alla slag har uppenbarat sig i varje tidsålder, och bland nästan alla folk ... Alla har sina andar, alla har de en övernaturlig kraft, och alla påstår att deras andar är av Gud. Vem skall lösa mysteriet? 'Pröva andarna', säger Johannes, [1 Joh 4:1] men vem skall göra det? Den lärde, den värtalige, filosofen, den vise, prästmannen — alla är de okunniga ... Vem kan föra fram i ljuset och upptäcka de falska andarnas dolda hemligheter, som så ofta visar sig bland de sista dagars heliga? Vi svarar att ingen människa kan göra detta utan prästadömet, och utan kunskap om de lagar, som styr andarna, för på samma sätt som 'ingen människa vet vad som är i Gud utom genom Guds Ande', så känner ingen människa djävulens ande och hans makt och inflytande, utom genom den intelligens, som är högre än den mänskliga, och genom prästadömet får uppenbarat hans hemlighetsfulla planer ...

En människa måste ha förmågan att kunna skilja mellan andarna innan hon kan föra fram i dagen detta djävulska inflytande och utveckla det inför världen i alla dess själsförstörande, djävulska och fruktansvärda färger, för ingenting är till större skada för människobarnen än att vara under inflytande av en falsk ande, när de tror att de har Guds Ande. Tusenden har känt inflytandet från dess fruktansvärda makt och skadliga verkningar ...

Som vi har påpekat förut ligger den stora svårigheten i okunnigheten om andarnas natur, om de lagar varigenom de styrs och de tecken varigenom de kan kännas igen. Om Guds Ande krävs för att man skall kunna känna det som hör Gud till, och om djävulens ande endast kan avslöjas genom samma förmedlare, följer som en naturlig konsekvens att om inte en människa har någon förbindelse med Gud, eller uppenbarelse från Gud, som visar hur anden verkar, måste hon för evigt förbli ovetande om dessa

principer. För jag påstår att om inte en man kan förstå detta utom genom Guds Ande så kan inte tio tusen män det. På samma sätt är det utom räckhåll för de lärdas visdom, den värtaliges tunga, den mäktiges kraft. Och vi skall slutligen ha kommit fram till denna slutsats, oavsett vad vi anser om uppenbarelser, att utan den kan vi varken känna till eller förstå någonting som hör Gud eller djävulen till, och oavsett hur ovillig världen kan tyckas vara att erkänna denna princip är det uppenbart genom mängden trosuppfattningar och åsikter i denna fråga att de inte förstår någonting av denna princip, och det är lika uppenbart att utan gudomlig kommunikation så måste de förbli i okunnighet ...

En man måste ha förmåga att skilja mellan andarna, som vi tidigare har påstått, för att förstå dessa ting och hur skall han få denna gåva om det inte finns några Andens gåvor? Och hur kan dessa gåvor erhållas utom genom uppenbarelse? '[Kristus] steg upp i höjden ... och gav människorna gåvor ... Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare.' [Ef 4:8, 11] Och hur utvaldes apostlar, profeter, herdar, lärare och evangelister? Genom profetia (uppenbarelse) och handpåläggning — genom gudomlig kommunikation och genom en gudomligt utsedd förrättning — genom prästadörets förmedling, organiserad enligt Guds ordning, genom gudomlig utnämning. Apostlarna i forna tider var innehavare av dessa prästadömsnycklar — av Guds rikes hemligheter, och sålunda kunde de avslöja och reda ut allting som hör till kyrkans styrelse, samhällets välgång, människans framtida bestämmelse, och andarnas avsikter, kraft och inflytande, för de kunde kontrollera dem efter behag, be dem avlägsna sig i Jesu namn, och avslöja deras illasinnade och hemlighetsfulla verksamhet när de försöker lura sig på kyrkan i religiös dräkt och motverka kyrkans intressen och spridandet av sanningen ...

Vår Frälsare, apostlarna, och till och med kyrkans medlemmar var utrustade med denna gåva, ty, säger Paulus: 'En får gåvan att tala olika slags tungomål, en att uttyda tungomål, en annan att utföra kraftgärningar, en att profetera, en annan att skilja mellan andar.' [Se 1 Kor 12:10.] Allt detta utgick från samma Guds Ande, och var Guds gåvor ... Ingen man eller grupp av män som saknar

vederbörligt given myndighet, prästadöme och förmåga att skilja mellan andar, kan skilja sanna från falska andar.”¹⁸

”Lögnaktiga andar går ut i världen. Det kommer att råda en stor manifestation av andar, både falska och sanna ... Varje ande, eller vision, eller sång, är inte av Gud ... Gåvan att skilja mellan andar ges till den presiderande äldsten. Be för honom att han skall ha denna gåva.”¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom berättelsen på sidorna 377–379. Hur kan den här redogörelsen hjälpa bärare av melkisedekska prästadömet att förbereda sig för att betjäna de sjuka? Hur kan den hjälpa oss när vi behöver en prästadömsvälsignelse? Varför tror du det var viktigt att broder Fordham uttryckte sin tro på Jesus Kristus vid denna tidpunkt?
- Gå igenom profeten Josephs lärdomar på sidan 380. Vilka upplevelser har hjälpt dig förstå prästadörets kraft i helandet av sjuka? Vilka principer bör vara vägledande för oss när vi berättar om våra upplevelser av att hela de sjuka? Varför blir en del människor inte helade, även när de utövar tro och tar emot prästadömsvälsignelser?
- Joseph Smith sade att tungomålstalets gåva ”var särskilt instiftad för evangeliets predikande till andra nationer och språk”. (Se s 380–382.) Hur har denna gåva hjälpt till att sprida evangeliet över hela världen? Hur har du eller någon du känner haft hjälp av tungomålstalets gåva för att predika evangeliet?
- Gå igenom Joseph Smiths lärdomar om profetians ande (s 382–383). Vad innebär det för dig att veta att varje medlem i kyrkan kan ha profetians ande?
- Gå igenom profetens lärdomar om gåvan att skilja mellan andar (s 383–386). Vad menas med gåvan att skilja mellan andar? Hur vi kan undgå att bli bedragna av onda inflytanden?

Hur hjälper oss vår nuvarande profet och andra ledare i kyrkan att upptäcka onda inflytanden?

Skriftställen som hör till detta ämne: 1 Korintierbrevet 12:1–31; 14:1–6, 22–28; Jakobs brev 5:14–15; Moroni 10:8–17; L&F 46:1–33; 50:1–36, 40–44; 52:14–19

Slutnoter

1. Wilford Woodruff, Journals, 1833–1898, notering för 22 jul 1839, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Wilford Woodruff, "Leaves from My Journal", *Millennial Star*, 17 okt 1881, s 670; styckeindelning ändrad.
3. *History of the Church*, 4:555; ur en predikan som Joseph Smith höll 20 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
4. *History of the Church*, 4:3–5; styckeindelning ändrad; kursivering borttagen; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok; 8–10, 28 jul 1839, Commerce, Illinois.
5. *History of the Church*, 4:11; från instruktioner som Joseph Smith gav 29 september 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknade av James Mulholland.
6. *History of the Church*, 2:162; från protokollet för en äldstekonferens den 8 september 1834 i New Portage, Ohio; fört av Oliver Cowdery.
7. *History of the Church*, 1:369; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till bröderna i Missouri, 2 jul 1833, Kirtland, Ohio.
8. *History of the Church*, 4:485; ur en predikan som Joseph Smith höll 26 december 1841 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
9. *History of the Church*, 3:379; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
10. *History of the Church*, 5:31–32; ur "Gift of the Holy Ghost", en ledare publicerad i *Times and Seasons*, 15 jun 1842, s 825–826; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
11. *History of the Church*, 4:580; ur "Try the Spirits", en ledare som infördes i *Times and Seasons*, 1 apr 1842, s 747; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
12. *History of the Church*, 3:392; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
13. *History of the Church*, 4:607; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
14. *History of the Church*, 3:389; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
15. Citerad av James Burgess, i en sammanställning av utdrag ur Joseph Smiths predikningar; James Burgess, Journals, 1841–1848, del 2, Kyrkans arkiv.
16. *History of the Church*, 5:407–408; styckeindelning ändrad; från instruktioner som Joseph Smith gav omkring januari 1843 i Nauvoo, Illinois; medtagna i ett brev av en oidentifierad korrespondent från *Boston Bee*, 24 mar 1843, Nauvoo, Illinois, införda i *Times and Seasons*, 15 maj 1843, s 200.
17. *History of the Church*, 3:379; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 juni 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
18. *History of the Church*, 4:571–575, 580; styckeindelning ändrad; ur "Try the Spirits", en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 apr 1842, s 743–745, 747; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
19. *History of the Church*, 3:391–392; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll omkring juli 1839 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.

Förlåtelsens kraft

*”Kom och förena dig med oss, käre broder,
då vi nu inte längre är i strid med varandra,
ty vi var en gång vänner och har äntligen blivit det igen.”*

Ur Joseph Smiths liv

Sommaren 1839 gav profeten den plats där de heliga samlades på Illinois-sidan av Mississippifloden namnet *Nauvoo*. Namnet var av hebreiskt ursprung, och betecknar ”ett vackert läge, eller en vacker plats, och har också i sig en viss betydelse av vila och ro”.¹ Under profetens ledning började de heliga att omvandla byn Commerce till en förtjusande stad. De ersatte först sina kojor och tält med timmerhus och därefter började ett antal trähus och stabila tegelhus att dyka upp. De planterade fruktträd, träd som gav skugga, vinrankor och buskar för att försköna sina stora tomter. I sitt vackra Nauvoo hoppades de heliga att finna en fridfull tillflyktsort där de kunde lägga förföljelserna i Missouri bakom sig.

Under denna period av byggande hade Joseph Smith en upplevelse som visade hans barmhärtiga sinnelag och villighet att förlåta andra genom att låta dem släppa taget om gångna oförrätter. Daniel Tyler återgav händelsen:

”En man som var högt uppsatt i kyrkan i Far West [i Missouri] insjuknade i frossbrytningar och feber. När han var försvagad till både kropp och sinne påverkades han av missnöjda grupperingar som övertalade honom att lämna de heliga och följa med dem. Han gav en del vittnesmål mot profeten. Medan de heliga höll på att bosätta sig i Commerce, flyttade han från Missouri till Quincy i Illinois efter att ha återhämtat sig från sin sjukdom. Där började han arbeta med att hugga ved för att få medel till att ta sig själv och sin familj till Nauvoo, och [överlämna] en present till den sårade gudsmannen, om han, till äventyrs, skulle förlåta honom

Frälsaren visade medkänsla med en kvinna som ertappats med äktenskapsbrott. (Se Job 8:1–11.) "Kristus sade att han kom för att kalla syndare till omvändelse, för att frälsa dem", förkunnade Joseph Smith.

och tillåta honom att återvända till fållan ... Han kände att det inte fanns frälsning för honom någon annanstans och om detta förnekades honom var allt förlorat vad honom själv angick. Han började gå dit med sorgset hjärta och nedslagen blick.

Medan [mannen var] på väg sade Herren till broder Joseph att han närmade sig. Profeten tittade ut genom fönstret och såg honom komma uppför gatan. Så fort som han började öppna grinden hoppade profeten upp från sin stol och sprang fram för att möta honom i trädgården och utropade: 'O, broder —, vad glad jag är att se dig!' Han omfamnade honom och båda grät som barn.

Vare nog sagt att tillbörlig återställelse vidtogs och att den fallne mannen återigen gick in genom dörren till kyrkan, återfick prästadömet, utförde flera viktiga missioner, samlades med de heliga i Sion och dog i full gemenskap."²

George Q Cannon, som verkade som rådgivare i första presidentskapet, gav ytterligare exempel på Joseph Smiths förlåtande natur: "Joseph var en bestämd förespråkare av sanningen och omutligt trogen Guds befallningar, men samtidigt alltid barmhärtig mot de svaga och felande. Under sommaren 1835 verkade han i råd och möten i Kirtland och dess omnejd, och utvaldes att ta del i disciplinära åtgärder mot flera medlemmar som skulle ställas till svars för uttalanden mot kyrkans presidentskap. Vare sig det föll på hans lott att föra den anklagades talan eller inte, trots att det kanske hade varit han själv som blivit förfördelad, agerade han med så mycken ömhet och rättvisa att han vann allas kärlek."³

Joseph Smiths lärdomar

Vi skall utöva barmhärtighetens princip och förlåta våra bröder och systrar.

"Något av det mest behagliga som kan ske på jorden, när någon har begått en synd mot en annan, är att förlåta denna synd, och därefter i enlighet med Frälsarens upphöjda och fullkomliga mönster be till vår Fader i himlen om att också han skall förlåta [syndaren]."⁴

”Låt alltid barmhärtighetens princip verka, och var redo att förlåta vår broder vid första antydning till omvändelse och när han ber om förlåtelse, och skulle vi till och med förlåta vår broder, och även vår fiende, innan han omvänder sig eller ber om förlåtelse, kommer vår himmelske Fader att vara lika barmhärtig mot oss.”⁵

”Fördra och ha tålamod med varandra, för det har Herren med oss. Be för era fiender i kyrkan och förbanna inte era fiender utanför: Min är hämnden, säger Herren, och jag skall utkräva den. [Se Rom 12:19.] Till varje ordinerad medlem, och till alla, säger vi: Var barmhärtig och du skall finna barmhärtighet. Sträva efter att hjälpa till med att frälsa själar, inte förgöra dem. För som ni vet är ’det mer glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver’. [Se Luk 15:7.]”⁶

Eliza R Snow återgav dessa ord från profeten: ”[De heliga] bör beväpna sig med barmhärtighet, trots ogudaktigheten ibland oss. Han sade att han varit ett medel till att avslöja ogudaktigheten och att det var en nedslående och hemsk tanke att så många skulle hamna under djävulens fördömelser och gå till förtappelse. Med djup känsla sade han att de var medmänniskor, vi älskade dem en gång, skall vi inte uppmuntra dem till bättring? Vi har [ännu] inte förlåtit dem sjuttio gånger sju gånger, såsom vår Frälsare anbefallde, [se Matt 18:21–22] kanske har vi inte förlåtit dem en enda gång. Det är nu en frälsningens dag för den som omvänder och förbättrar sig.”⁷

”Anta att Jesus Kristus och heliga änglar skulle ha invändningar mot oss om betydelselösa saker, vad skulle det då bli av oss? Vi måste vara barmhärtiga mot varandra och ha överseende med småsaker.”⁸

Willard Richards, en medlem i de tolv apostlarnas kворum, berättade: ”Joseph anmärkte att allt stod väl till mellan honom och himlarna, att han inte kände fiendskap med någon, och som Jesus bad, eller enligt hans mönster, så bad Joseph: ’Fader, förlåt mig mina överträdelser såsom också jag förlåter dem som överträtt emot mig’, [se Matt 6:12, 14] för jag förlåter oförbehållsamt alla människor. Om vi skall befästa och främja kärleken till andra så måste vi älska dem, såväl våra fiender som våra vänner.”⁹

Förlåtelse återställer en känsla av enighet.

”Det smärtar mig att gemenskapen inte är starkare bland medlemmarna. Om en medlem lider påverkas alla andra av det, för genom en känsla av enighet får vi del i Guds kraft. Kristus sade att han kom för att kalla syndare till omvändelse, för att frälsa dem. Kristus fördömdes av de självrättfärdiga judarna för att han tog emot syndare i sitt sällskap. Han gjorde det enligt principen att de omvände sig från sina synder ... Om [syndare] omvänder sig så måste vi ta emot dem och genom vänlighet helga och rena dem från all orättfärdighet genom att utöva ett vakande inflytande över dem ... Det finns inget som så kan förmå människor att överge sina synder som att ta dem vid handen och vaka över dem med ömhet.”¹⁰

Profeten Joseph Smith skrev till en grupp av kyrkans ledare: ”Nu bröder, vill jag tala om för er, att det är naturligt för mig att ge och förlåta, att bära och fördraga, med all långmodighet och tålamod, med mina bröders och hela världens fel, svagheter, dåraktigheter och ogudaktigheter, och min tillit och kärlek till er förminskas eller försvagas inte. Och om ni nu skulle kallas att utstå en del av våra svagheter och dumheter, och skulle med oss bli tillrättvisade, så ta inte anstöt ... När ni och jag möts ansikte mot ansikte förväntar jag mig, utan minsta tvivel, att alla angelägenheter mellan oss skall vara rätt förstådda och fullkomlig kärlek råda, och att det heliga förbund varigenom vi är sammanbundna intar högsätet i våra hjärtan.”¹¹

Profeten Joseph Smith sade följande vid ett möte med sina rådgivare i första presidentskapet och de tolv: ”Jag har ibland talat alltför bryskt i ögonblickets hetta, och i den mån jag har sårat era känslor, bröder, ber jag om er förlåtelse, för jag älskar er och stödjer er av allt mitt hjärta i all rättfärdighet, inför Herren och inför alla människor. Var förvissade om, bröder, att jag är villig att hejda allt motstånd, i stormar och orkaner, i åska och blixtrar, till sjöss och till lands, i ödemarken bland falska bröder, eller pöbelhopar, eller vart Gud i sin försyn kallar oss. Och jag är viss om att varken höjd eller djup, furstar eller makter, det som nu är eller

något som skall komma, eller något annat skapat, skall kunna skilja mig från er. [Se Rom 8:38–39.]

Och nu lovar jag er inför Gud att inte lyssna till eller lita på någon förklenande rapport mot någon av er, ej heller fördöma er på grund av något vittnesbörd under himlarna, om inte vittnesbördet är ofelbart, förrän jag kan se er ansikte mot ansikte, och med visshet veta. Jag hyser helhjärtad tilltro till era ord, för jag tror att ni är män av sanning. Och jag utber mig detsamma av er, att när jag berättar någonting för er ni då sätter samma tilltro till mina ord, för jag kommer inte att berätta något för er som jag inte vet.”¹²

På hösten 1835 höll profetens bror William inte med om ett beslut som profeten hade fattat. Han blev ursinnig och började behandla profeten med förakt och uppmuntrade andra att göra detsamma. Detta uppträdande bedrövade profeten och han skrev följande till William: ”Jag önskar, broder William, att du skall ödmjuka dig. Jag förlåter dig förbehållslöst, och du känner till min orubbliga och oföränderliga inställning. Jag vet vem jag har satt min lit till. Jag står på klippan och störtfloder kan inte, nej, skall inte, kullkasta mig. Du vet att den lära jag undervisar om är sann. Du vet att Gud har välsignat mig ... Du vet att det är min plikt att förmana dig när du gör fel. Denna frihet skall jag alltid använda mig av och du har samma förmån. Jag tar mig friheten att förmana dig på grund av min födslorätt, och jag ger dig samma förmån, eftersom det är min plikt att vara ödmjuk nog att ta emot tillrättavisning från en broder eller vän ...

Och må nu Gud visa barmhärtighet mot min fars hus, må Gud avlägsna fiendskapen mellan dig och mig, och må alla välsignelser återställas och det förflutna glömmas bort för alltid. Må ödmjuk omvändelse bringa oss båda till dig, Gud, till din kraft, ditt beskydd och din krona, att åtnjuta umgänge med far, mor, Alvin, Hyrum, Sophronia, Samuel, Catherine, Carlos, Lucy, de heliga och alla de helgade i frid för alltid, är din brors bön.”¹³

Den 1 januari 1836 sade profeten följande om sina ansträngningar att lösa denna svårighet i sin familj: ”Trots den tacksamhet som fyller mitt hjärta när jag tänker på det år som gått,

och de mångfaldiga välsignelser som har krönt våra huvuden, värker mitt hjärta inom mig på grund av den svårighet som finns i min fars familj ... Jag är fast besluten att ingenting från min sida skall saknas när det gäller att rätta till och vänskapligt bringa ur världen och lösa alla familjesvårigheter denna dag, att det följande året och åren, vare sig de är få eller många, skall tillbringas i rättfärdighet inför Gud ...

Mina bröder William och Hyrum och farbror John Smith kom hem till mig och vi gick in i ett rum i sällskap med far och äldste Martin Harris. Fader Smith inledde sedan vårt samtal med en bön, varefter han uttryckte sig med djup känsla och på ett mycket gripande sätt, ja, med en fars hela medkänsla, vars känslor var djupt sårade på grund av de svårigheter som fanns i familjen, och medan han talade till oss vilade Guds Ande på oss med mäktig kraft och våra hjärtan veknade. Broder William avlade en ödmjuk bekännelse och bad om min förlåtelse för det obehag han åsamkat mig. Och i det fall jag hade handlat fel bad jag om hans förlåtelse.

Och bekännelsens och förlåtelsens anda utgöts över oss alla, och vi lovade varandra, i Guds och de heliga änglarnas och brödernas åsyn att hädanefter sträva efter att bygga upp varandra i rättfärdighet i allting, och att inte lyssna till onda ord om varandra, utan att som verkliga bröder gå till varandra med våra klagomål i saktmodets anda och förlikas, och därigenom främja vår lycka, och familjens lycka, och kort sagt alla människors lycka och välfärd. Min hustru och min mor och min skrivare kallades sedan in och vi upprepade för dem det förbund som vi ingått medan tacksamhet svällde i våra bröst och tårar flödade från våra ögon. Jag ombads sedan att avsluta vårt samtal vilket jag gjorde med bön, och det var verkligen en glädjens stund.”¹⁴

**Genom att visa långmodighet, tålmod och
barmhärtighet mot den botfärdige kan vi hjälpa
”friheten bland Guds älskade barn”.**

*I slutet av 1838 tillhörde William W Phelps, som varit en
betrodd medlem i kyrkan, dem som bar falskt vittnesbörd mot*

William W Phelps, här porträtterad tillsammans med Joseph Smith efter att ha återvänt till full gemenskap med de beliga, skrev om den profet som så utan reservationer hade förlåtit honom: "Pris åt den man som av Herren blev utvald!" (Psalmer, nr 16)

profeten och andra ledare i kyrkan, vilket ledde till fångenskapen i Missouri. I juni 1840 skrev broder Phelps till Joseph Smith och vädjade om förlåtelse. Profeten Joseph svarade: "Jag måste säga att det är en märklig känsla att skriva dessa rader som svar på ditt brev från den 29:e [i förra månaden], men jag gläder mig över den förmån som beviljats mig.

Du kan kanske i viss mån föreställa dig vad jag, liksom äldste Rigdon och broder Hyrum, kände när vi läste ditt brev. Förvisso rördes vårt hjärta av ömhet och medlidande när vi såg din beslut-samhet, o s v. Jag försäkrar dig att jag är mån om att agera i ditt

fall på ett sätt som vinner Jehovas godkännande (vars tjänare jag är) och i enlighet med de sanningens och rättfärdighets principer som har uppenbarats. Och eftersom långmodighet, tålamod och barmhärtighet alltid har kännetecknat vår himmelske Faders handlande mot den ödmjuke och botfärdige känner jag mig benägen att efterlikna exemplet, omhulda samma principer och genom att så göra vara en frälsare för mina medmänniskor.

Det är sant att vi har fått lida mycket på grund av det du gjort — kalken med galla, redan fylld med mer än dödliga kan dricka, rann förvisso över, när du vände dig mot oss. Den med vilken vi ofta hade haft goda, förtroliga samtal och stärkande stunder från Herren. 'Hade det varit en fiende hade vi kunnat stå ut med det.' [Se Ps 55:12–14.] 'Den dag du stod på avstånd, den dag då främlingar förde bort hans rikedomar och utläningar drog in genom hans port och kastade lott om [Far West], då var också du som en av dem. Du borde inte ha sett med lust på din broders dag, på hans olyckas dag, inte heller borde du ha spärrat upp munnen så stort på nödens dag.' [Se Ob 1:11–12.]

Dock har kalken blivit tömd, Faderns vilja har skett och vi lever fortfarande, för vilket vi tackar Herren. Och då vi genom vår Guds barmhärtighet har befriats ur de ogudaktigas händer, säger vi att det är din särskilda förmån att bli befriad ur motståndarens händer, att föras in i friheten bland Guds älskade barn, och att återigen inta din plats bland den Allrahögstes heliga och genom flit, ödmjukhet och oskrymtad kärlek anbefalla dig åt vår Gud och din Gud och åt Jesu Kristi kyrka.

Då jag tror att din bekännelse är äkta och din omvändelse genuin, skall jag med glädje på nytt erbjuda dig vår gemenskap och fröjda mig över den förlorade sonens återkomst.

Ditt brev lästes upp för de heliga förra söndagen, och när de fått uttrycka sina känslor beslöts det enhälligt att W W Phelps skulle upptas i gemenskapen.

'Kom och förena dig med oss, käre broder, då vi nu inte längre är i strid med varandra,
ty vi var en gång vänner och har äntligen blivit det igen.' ”¹⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Detta kapitel innehåller ett flertal redogörelser för hur Joseph Smith förlät andra. Gå igenom dessa redogörelser på sidorna 389–390, 393–394 och 394–395. På vilka sätt kan dessa berättelser hjälpa den som har svårt att förlåta någon?
- Hur blir vi välsignade när vi förlåter dem som har gjort fel mot oss? Varför är det ibland svårt att förlåta varandra? Vad kan vi göra för att utveckla en mer förlåtande anda?
- Sidan 391 innehåller korta, kloka uttalanden om att förlåta andra. Till exempel: ”Fördra och ha tålmod med varandra, för det har Herren med oss.” ”Var barmhärtig och du skall finna barmhärtighet.” ”Sträva efter att hjälpa till med att frälsa själar, inte förgöra dem.” ”Vi måste vara barmhärtiga mot varandra och ha överseende med småsaker.” Vad säger dig dessa uttalanden?
- Gå igenom stycket som börjar längst ner på sidan 391. Gå igenom profeten Joseph Smiths ord om följderna av vänlighet och ömhet. Varför tror du att det här rådet är sant? Vad har du för erfarenheter av dessa principer i ditt eget liv?
- Gå igenom stycket som börjar längst ner på sidan 392. Vilka problem kan vi undvika genom att följa detta råd? Varför är det ibland svårt att följa detta råd? Hur kan vi övervinna frestelsen att tro på negativa rykten om andra?
- I ansträngningen att förlåta andra talade profeten om sin önskan att efterlikna sin himmelske Faders exempel (s 396) och leva ”i enlighet med Frälsarens upphöjda och fullkomliga mönster” (s 390). Nämn några egenskaper som vi bör sträva efter att utveckla när vi strävar efter att följa vår himmelske Faders och Jesu Kristi exempel.

Skriftställen som bör till detta ämne: Psaltaren 86:5; Matteus 18:21–35; 1 Nephi 7:16–21; Mosiah 26:29–31; L&F 64:9–11

Slutnoter

1. *History of the Church*, 4:268; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, 15 jan 1841, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 jan 1841, s 273–274.
2. Daniel Tyler, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15 aug 1892, s 491; styckeindelning ändrad.
3. George Q Cannon, *The Life of Joseph Smith, the Prophet* (1888), s 190–191.
4. *History of the Church*, 6:245; ur "A Friendly Hint to Missouri", en artikel som skrevs under ledning av Joseph Smith, 8 mar 1844, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 mar 1844, s 473.
5. *History of the Church*, 3:383; ur en predikan som Joseph Smith höll 2 juli 1839 i Montrose, Iowa; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
6. *History of the Church*, 2:230, fotnot; ur "To the Saints Scattered Abroad", *Messenger and Advocate*, jun 1835, s 138.
7. *History of the Church*, 5:19–20; ord inom parentes i originalet; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 26 maj 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
8. *History of the Church*, 5:23; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juni 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
9. *History of the Church*, 5:498; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
10. *History of the Church*, 5:23–24; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juni 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
11. Brev från Joseph Smith till Edward Partridge och andra, 30 mar 1834, Kirtland, Ohio; i Oliver Cowdery Letterbook, s 34–35, Huntington Library, San Marino, Kalifornien; kopia i Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
12. *History of the Church*, 2:374; styckeindelning ändrad; från protokollet från ett rådsmöte för första presidentskapet och de tolv den 16 januari 1836 i Kirtland, Ohio; fört av Warren Parrish.
13. *History of the Church*, 2:343; ur ett brev från Joseph Smith till William Smith, 18 dec 1835, Kirtland, Ohio.
14. *History of the Church*, 2:352–354; styckeindelning ändrad; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 1 jan 1836, Kirtland, Ohio.
15. *History of the Church*, 4:162–164; styckeindelning ändrad; kursivering borttagen; ur ett brev från Joseph Smith till William W Phelps, 22 jul 1840, Nauvoo, Illinois.

*"Nu ... då Guds rike är upprättat på jorden och den forna ordningen återställd,
har Herren för oss uppenbarat denna plikt och förmån, och vi har blivit
befallda att låta döpa oss för våra avlidna."*

De dödas återlösning

”Den store Jehova ... känner både de levandes och de dödas ställning och har vidtagit tillräckliga åtgärder för deras återlösning.”

Ur Joseph Smiths liv

I början av profeten Joseph Smiths verksamhet hade han en upplevelse som hjälpte honom att förbereda sig för den tidpunkt då läran om de dödas frälsning skulle uppenbaras. I november 1823 blev Alvin Smith, Lucy Mack Smith och Joseph Smith den äldres äldsta barn, plötsligt allvarligt sjuk och låg på dödsbädden. Alvin var 25 år, en stark och duglig ung man vars hårda arbete storligen bidrog till familjens ekonomi. Hans mor beskrev honom som ”en ung man med osedvanligt god läggning”, vars ”adelhet och generositet” välsignade hans omgivning ”varje timme av hans existens”.¹

Alvin visste att han var döende och kallade till sig sina bröder och systrar och talade till var och en av dem. Till Joseph, som var nästan 18 år och ännu inte hade tagit emot guldplåtarna, sade Alvin: ”Jag vill att du skall vara en bra pojke och göra allt du kan för att få uppteckningen. Var trofast i att ta emot undervisning och lyd varje befallning du får. Din bror Alvin måste nu lämna dig, men kom ihåg det exempel som han har givit dig, och var ett exempel för barnen som är yngre än du.”²

När Alvin dog bad familjen en presbyteriansk präst i Palmyra i New York att förrätta hans begravning. Eftersom Alvin inte hade varit medlem i prästens församling så påstod prästen i sin predikan att Alvin inte kunde bli frälst. William Smith, Josefs yngre bror, erinrade sig: ”[Prästen] ... antydde mycket starkt att [Alvin] hade gått till helvetet, för Alvin var inte medlem i kyrkan, men han var en bra pojke och min far tyckte inte om det.”³

I januari 1836, många år efter Alvins död, fick Joseph Smith ta emot en syn om det celestiaala riket där han såg att Alvin, såväl som hans mor och far, en dag skulle ärva detta rike. ”Jag [Joseph] förundrade mig över hur det var möjligt att han erhållit ett arv i detta rike, då jag visste, att han hade lämnat detta liv innan Herren hade satt sin hand till verket att samla Israel för andra gången och han icke hade blivit döpt till syndernas förlåtelse.” (L&F 137:6) Herrens röst kom då till Joseph och förkunnade:

”Alla som hava dött utan kunskap om detta evangelium, vilka skulle hava mottagit det om de hade tillåtits att dröja kvar, skola bliva arvingar till Guds celestiaala rike. Även alla som skola dö här efter utan kunskap därom, vilka skulle hava mottagit det av hela sitt hjärta, skola bliva arvingar till detta rike, ty jag, Herren, skall döma alla människor i enlighet med deras hjärtans önsningar.” (L&F 137:7–9)

Den 15 augusti 1840 predikade profeten Joseph Smith vid en begravning i Nauvoo och, för första gången offentligt, undervisade han om läran om de dödas frälsning. Enligt Simon Baker, som var närvarande, började profeten med att vittna om att ”Jesu Kristi evangelium kom med ett glatt budskap”. Han läste större delen av Första Korintierbrevet 15 och förklarade att ”aposteln talade till människor som förstod dop för de döda eftersom det tillämpades bland dem”. Han förkunnade sedan att ”människorna nu kunde vara ställföreträdare för sina vänner, som hade dött, och att frälsningsplanen var utformad för att frälsa alla som var villiga att lyda Guds lag”.⁴

En månad efter begravningstalet besökte profeten sin far, som var mycket sjuk och låg för döden. Profeten diskuterade med sin far läran om dop för de döda, och fader Smiths tankar vände sig till hans älskade son Alvin.¹ Fader Smith bad att arbetet för Alvin skulle utföras ”omedelbart”. Bara några minuter före sin död betygade han att han såg Alvin.⁵ Under senare delen av 1840 glädde sig familjen Smith när Hyrum tog emot dopets förrättning för sin bror Alvin.

Joseph Smiths lärdomar

Gud älskar alla sina barn och kommer att döma alla människor i enlighet med de lagar som de har tagit emot.

”Guds stora avsikter rörande den mänskliga familjens frälsning är mycket lite förstådda av den så kallade kloka och intelligenta generation vi lever i. Olika och mot varandra stridande är människors uppfattningar om frälsningsplanen, den Allsmåktiges [krav], de nödvändiga förberedelserna för himlen, de avlidna andarnas tillstånd och den lycka eller det elände som följer utövandet av rättfärdighet och ogudaktighet enligt deras olika uppfattningar om dygd och last ...

Medan ena hälften av mänskligheten skoningslöst dömer och fördömer den andra hälften, betraktar universums store Fader hela människosläktet med faderlig omtanke och uppmärksamhet. Han ser på människorna som sina barn, och utan de inskränkta känslor som påverkar människobarnen låter han ’sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga’. [Matt 5:45] Han håller domens tyglar i sina händer. Han är en vis laggivare och skall döma alla människor, inte enligt människors inskränkthet, utan enligt de gärningar de utfört i köttet, vare sig de är goda eller onda, eller om dessa gärningar utförts i England, Amerika, Spanien, Turkiet eller Indien. Han skall döma dem, inte enligt vad de inte har utan i enlighet med vad de har. De som har levt utan lag skall dömas utan lag, och de som har en lag skall dömas enligt den lagen. Vi behöver inte ifrågasätta den store Jehovas visdom och intelligens. Han skall utdela dom eller barmhärtighet till alla nationer enligt deras många förtjänster, deras medel att skaffa sig intelligens, de lagar enligt vilka de styrs, de möjligheter de haft att införskaffa rätta upplysningar och hans outgrundliga planer rörande den mänskliga familjen. När Guds planer skall kungöras och framtidens förlåt dras åt sidan skall vi alla slutligen erkänna, att hela jordens domare gjort rätt. [Se 1 Mos 18:25.]”⁶

”Gud dömer människorna i enlighet med hur de använder det ljus som han ger dem.”⁷

”Människorna kommer att hållas ansvariga för det som de har och inte för det som de inte har ... Allt det ljus och den intelligens som förmedlas dem från deras välvillige skapare, oavsett om det är mycket eller lite, genom detsamma kommer de att dömas med rättvisa, och ... det krävs av dem att de skall visa lydnad mot och föröka det, och enbart det, som de får, för människan skall leva inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.”⁸

Frälsaren, Jesus Kristus, erbjuder möjlighet till förlåtelse och befrielse för både levande och döda.

”De kristna nationernas belägenhet efter döden är ett ämne som har tilldragit sig filosofens och prästens hela visdom och talang, och det är en uppfattning som är allmänt vedertagen att människans öde är oåterkalleligt fastställt vid hennes död och att hon får antingen evig lycka eller evigt elände, att om en människa dör utan kunskap om Gud så måste hon bli evigt fördömd utan någon mildring av straffet, lindring av smärtan eller det minsta hopp om befrielse medan oändliga tidsåldrar flyr bort. Hur ortodox denna princip än tycks vara så finner vi att den står i strid med den heliga skriftens vittnesbörd, ty vår Frälsare säger att alla synder och hädelser skall förlåtas människorna, hur de än hädar. Men den som hädar mot den helige Anden får aldrig någonsin förlåtelse, vare sig i den här tidsåldern eller i den kommande, vilket tydligt visar att det finns synder som skall kunna förlåtas i den kommande världen, även om hädelsens synd [emot den helige Anden] inte kan förlåtas. [Se Matt 12:31–32; Mark 3:28–29.]

Petrus säger också, då han talar om vår Frälsare, att ’han [gick] bort och utropade ett budskap för andarna i fångelset, för dem som den gången var olydiga när Gud tåligt väntade under Noas dagar’. (1 Petr 3:19–20) Här har vi alltså en skildring av hur vår Frälsare predikade för andarna i fångelset, till andar som varit fängslade sedan Noas tid, och vad predikade han för dem? Att de skulle stanna där? Förvisso inte! Låt hans egna ord vittna. ’Han har sänt mig för att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet.’ (Luk 4:18; se också Jes 61:1.) Jesaja säger: ’För att ... föra fångar ut ur fångelset, ur fångenskapen dem som

I andevärlden organiserade Frälsaren de rättfärdiga andarna, och "förordnade ... dem att gå åstad och föra evangeliets ljus till dem som voro i mörker". (L&F 138:30)

sitter i mörker.' (Jes 42:7) Av detta framgår det tydligt att han inte begav sig dit endast för att predika för dem utan också för att befria dem från fängelset ...

Den store Jehova övervägde alla händelser som rörde jorden, vilka tillhörde frälsningsplanen, innan den blev till eller 'morgonstjärnorna tillsammans sjöng' av glädje. [Job 38:7] Det förflutna, det nuvarande och det tillkommande var och är för honom ett evigt 'nu'. Han kände till Adams fall, antediluvianernas [de som levde före syndafloden] ogudaktighet, den oerhörda ogudaktighet som den mänskliga familjen skulle sjunka i, människornas svagheter och styrka, deras makt och härlighet, deras avfall och brott, deras rättfärdighet och ondska. Han förstod människans fall och hennes återlösning. Han kände till frälsningsplanen och pekade ut den. Han kände alla nationers ställning och deras öde. Han ordnade allt efter sin vilja. Han känner både de levandes och de dödas ställning och har vidtagit tillräckliga åtgärder för deras återlösning, enligt deras olika omständigheter och Guds rikets lagar, vare sig i denna värld eller i den kommande."⁹

Gud är fullkomligt rättvis och barmhärtig mot alla människor, levande och döda.

”Den uppfattning som en del människor bildar sig om Guds rättvisa, dom och barmhärtighet är alltför dåraktig för en intelligent människa att föreställa sig. Det är till exempel vanligt att många av våra ortodoxa predikanter förmodar att om någon inte är vad de kallar för omvänd, och om han dör i detta tillstånd, så måste han förbli i helvetet i all evighet, utan något hopp. Han måste tillbringa obegränsade år i pina, som aldrig, aldrig, aldrig kommer till något slut, och likväl kan detta eviga elände ofta komma sig av en ren tillfällighet. Ett skosnöre som går sönder, en kappa eller rock som går sönder på dem som förrättar någon tjänst, eller just den plats där en person bor kan vara indirekta medel till hans fördömelse eller orsak till att han inte blir frälst.

Jag skall framställa ett fall som inte är ovanligt. Två män som har varit lika ogudaktiga, som har försummat religion, blir sjuka på samma gång. Den ene av dem har turen att få besök av en bedjande man, och han blir omvänd några minuter innan han dör. Den andre sänder efter tre olika bedjande människor — en skräddare, en skomakare och en plåtslagare. Plåtslagaren har ett handtag som han behöver löda fast på en panna, skräddaren måste sy ett knapphål i en kappa i all hast och skomakaren måste laga någons skosula. Ingen av dem kan komma i tid, mannen dör och går till helvetet. En av dem upphöjs till Abrahams sida, han sitter ner i Guds närhet och åtnjuter evig, oavbruten lycka, medan den andre, lika god som den förre, sjunker ner i evig fördömelse, oåterkallelig misär och hopplös förtvivlan, eftersom någon måste laga en sko, sy ett knapphål på en kappa eller löda fast ett handtag på en panna.

Jehovas planer är inte så orättvisa, den heliga skriftens uttalanden så [förvillande] eller frälsningsplanen för den mänskliga familjen så oförenlig med sunt förnuft. På sådant skulle Gud se ned med strängt ogillande, änglar skulle gömma sitt ansikte i skam och varje dygdig, intelligent människa rygga tillbaka.

Om de mänskliga lagarna ger varje människa efter förtjänst och straffar alla förbrytare i förhållande till brottet, så är förvisso Herren inte grymmare än människan, ty han är en vis lagstiftare,

och hans lagar är mer rättrådiga, hans föreskrifter mer rättvisa och hans beslut mer fullkomliga än människans. Liksom mänskliga domare dömer sina medmänniskor enligt lagen, och ger dem straffet som lagen påbjuder, så dömer himlens Gud 'efter de gärningar, som gjorts i lekamen'. [Se Alma 5:15.] Att säga att hedningarna blir fördömda eftersom de inte trodde på evangeliet vore befängt, och att säga att alla judar som inte tror på Jesus blir fördömda skulle vara lika orimligt, för 'hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? Och hur skulle han kunna predika, om han inte blev utsänd?' [Se Rom 10:14–15.] Följaktligen kan varken jude eller hedning vara straffvärd för att de förkastar de olika sekternas motstridiga uppfattningar, ej heller för att de förkastar något vittnesbörd — utom det som sänts av Gud — ty liksom predikaren inte kan predika utan att sändas ut, så kan åhöraren inte heller tro utan att han hör en utsänd predikare, och kan inte fördömas för vad han inte hört, och då han varit utan lagen kommer han inte att dömas enligt lagen."¹⁰

Det är vår plikt och förmån att bli döpta och konfirmerade för dem som har gått bort utan kunskap om evangeliet.

"När vi talar om de välsignelser som tillhör evangeliet, och de följder som kommer av olydnad mot fordringarna, får vi ofta frågan: Vad har det blivit av våra fäder? Blir de alla fördömda för att inte ha åttlytt evangeliet, trots att de aldrig hörde det? Förvisso inte! De får åtnjuta samma förmån som vi har här, genom det eviga prästadömetets förmedling, vilket inte endast betjänar här på jorden utan också i himlen och under den store Jehovas förutseende tidsutdelningar. Därför kommer de personer som Jesaja hänvisar till [se Jes 24:21–22] att få besök av prästadömet och befrias från sitt fängelse enligt samma princip som de som var olydiga i Noas dagar. De fick besök av Frälsaren [som bar det eviga melkisedekska prästadömet] och fick höra evangeliet av honom i fängelset. För att de skulle kunna uppfylla alla Guds [fordringar] döptes levande vänner för sina döda vänner och fullföljde således Guds krav, som säger: 'Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.' [Joh 3:5] Naturligtvis döptes de inte för egen del utan för sina döda ... Paulus säger om denna

lära: 'Vad uppnår annars de som döper sig för de dödas skull? Om döda inte alls uppstår, varför döper man sig då för deras skull?' (1 Kor 15:29) ...

Nu då Guds stora avsikter hastar mot sin fullbordan och det som profeterna talade om går i fullbordan, då Guds rike är uppriktat på jorden och den forna ordningen återställd, har Herren för oss uppenbarat denna plikt och förmån, och vi har blivit befallda att låta döpa oss för våra avlidna, och därigenom uppfylla det som Obadja sade, då han talade om de sista dagarnas härlighet: 'Frälsare skall dra upp på Sions berg för att döma Esaus kvarleva, och riket skall tillhöra HERREN.' [Se Ob 1:21.] En blick på dessa ting sammanjämkar sanningens skrifter, rättfärdigar Guds handlingssätt mot människan, sätter den mänskliga familjen på jämställd fot och harmonierar med rättfärdighetens, rättvisans och sanningens alla principer. Vi avslutar med Petrus ord: 'Det är nog med att ni förr levde på hedningarnas vis.' 'Ty avsikten med att evangeliet predikades också för dem som nu är döda, var att de visserligen skulle dömas kroppsligen som människor döms, men leva andligen, liksom Gud lever.' [1 Petr 4:3, 6]¹¹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 399–401 och lägg märke till hur läran om frälsning för de döda påverkade Joseph Smith och hans familj. Hur har denna lära påverkat dig och din familj?
- Gå igenom profeten Josephs lärdomar på sidorna 402–405 om Gud Fadern och Jesus Kristus. Hur påverkar dessa lärdomar dina tankar och känslor för vår Fader i himlen och Frälsaren? Vilket samband finns det mellan dessa lärdomar och de dödas frälsning?
- Läs profetens lärdomar på sidorna 402–403 och 405–406. Hur dömer Gud sina barn?

- Joseph Smith sade att dopet för de döda är en ”plikt och förmån” (s 407). På vilka sätt är detta arbete en plikt? Vilka upplevelser har du haft då du känt att det är en förmån? Vad kan du göra för att påskynda Herrens verk för dem som har dött? Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att ta del av detta verk?
- Hur visar läran om de dödas frälsning att Gud är rättvis? Hur visar den hans barmhärtighet? Hur skulle du, efter att ha läst det här kapitlet, förklara denna lära för någon av en annan trosåskådning?

Skriptställen som hör till detta ämne: Jesaja 49:8–9; 61:1–3; Johannes 5:25; L&F 138:11–37

Slutnoter

1. Lucy Mack Smith, ”The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet”, 1844–1845 manuskript, bok 4, s 5–6, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Alvin Smith, citerad i Lucy Mack Smith, ”The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet”, 1844–1845 manuskript, bok 4, s 4, Kyrkans arkiv.
3. William Smith, intervju av E C Briggs och J W Peterson, okt eller nov 1893, först införd i *Zion’s Ensign* (tidskrift som publicerades av Reorganiserade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, nu kallad Kristi samfund); omtryckt i *Deseret Evening News*, 20 jan 1894, s 2.
4. Simon Baker, rapport av en predikan som Joseph Smith höll 15 augusti 1840 i Nauvoo, Illinois; i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15 aug 1840. Se också *History of the Church*, 4:231.
5. Joseph Smith den äldre, citerad i Lucy Mack Smith, ”The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet”, 1845 manuskript, s 296, 301, Kyrkans arkiv.
6. *History of the Church*, 4:595–596; ur ”Baptism for the Dead”, en ledare som infördes i *Times and Seasons*, 15 apr 1842, s 759; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
7. *History of the Church*, 5:401; ur en predikan som Joseph Smith höll 21 maj 1843 i Commerce, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
8. Brev från Joseph Smith till sin farbror Silas Smith, 26 sep 1833, Kirtland, Ohio; i Lucy Mack Smith, ”The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet”, 1845 manuskript, s 228–229, Kyrkans arkiv.
9. *History of the Church*, 4:596–597; första orden inom klammer i första stycket i originalet; styckeindelning ändrad; ur ”Baptism for the Dead”, en ledare som infördes i *Times and Seasons*, 15 apr 1842, s 759–760; Joseph Smith var tidskriftens redaktör. En uppenbarelse som togs emot av president Joseph F Smith i oktober 1918 klargjorde att medan Frälsaren var i andevärlden så besökte han de rättfärdiga andarna, och utsåg budbärare till att gå till de ogudaktiga andarna med evangeliets budskap. (Se L&F 138:18–23, 28–32.)
10. *History of the Church*, 4:597–598; styckeindelning ändrad; ur ”Baptism for the Dead”, en ledare som infördes i *Times and Seasons*, 15 apr 1842, s 760; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
11. *History of the Church*, 4:598–599; andra orden inom klammer i första stycket i originalet; styckeindelning ändrad; ur ”Baptism for the Dead”, en ledare som infördes i *Times and Seasons*, 15 apr 1842, s 760–761; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.

*Det återuppbyggda templet i Nauvoo, på platsen för det ursprungliga templet.
Medan det ursprungliga templet i Nauvoo byggdes förkunnade
profeten Joseph Smith: "Vi behöver templet mer än någonting annat."*

Ta emot templets förrättningar och välsignelser

Templet är en plats där Gud kan ”uppenbara för sitt folk förrättningarna, som tillhör hans hus och hans rikets härligheter, samt undervisa folket om frälsningens väg”.

Ur Joseph Smiths liv

Alltsedan återställensens första dagar hade Herren undervisat profeten Joseph Smith om betydelsen av att bygga tempel. Profeten hade tvingats flytta många gånger och ställdes ständigt inför brådskande krav på hans tid och uppmärksamhet, men han förlorade aldrig ur sikte behovet av att bygga ett hus åt Herren. En plats för templet hade invigts i Independence i Missouri. Ett vackert tempel hade fullbordats och invigts i Kirtland i Ohio. I Far West i Missouri hade hörnstenar till templet lagts, bara för att överges. Nu, då kyrkans medlemmar började bygga upp sina liv i Nauvoo, många av dem utan tillräcklig mat, logi eller inkomst, visste Joseph Smith att de heligas viktigaste uppgift var att återigen bygga ett tempel.

Som gensvar på Herrens befallning gick profeten och de heliga till verket så skyndsamt som möjligt för att bygga ett hus åt Herren. Men profeten insåg att det skulle ta flera år att bygga templet, och han visste att de heliga var i behov av templets fulla välsignelser. Följaktligen, den 4 maj 1842, trots att templet inte var färdigbyggt, så utförde Joseph Smith begåvningen för en liten grupp trofasta bröder.

Gruppen kom samman i det övre rummet på profetens röda tegelaffär, vilket hade ”arrangerats på ett sådant sätt att det liknade templets interiör så mycket som omständigheterna medgav”.¹ Franklin D Richards i de tolv apostlarnas kворum skrev:

”När Anden viskade till [Joseph Smith] att hans livsverk närmade sig sitt slut, och när han såg att hans jordiska dagar kanske skulle avbrytas innan templet stod färdigt, kallade han några få utvalda och förlånade dem den heliga begåvningens förrättningar, så att de gudomliga skatterna i hans sinne inte skulle avlägsnas från världen i och med hans död.”²

Det står i profetens historia: ”Jag tillbringade dagen i affärens övervåning ... i samråd med general James Adams från Springfield, patriark Hyrum Smith, biskoparna Newel K Whitney och George Miller och president Brigham Young och äldsterna Heber C Kimball och Willard Richards. Jag instruerade dem om prästadörets principer och ordning, utförde tvagningar, smörjelser, begåvningar och överlämnade nycklar tillhörande aronska prästadömet och vidare till den högsta orden i melkisedekska prästadömet. Jag framlade den ordning som tillhör den Gamle av dagar och alla de planer och principer genom vilka man kan försäkra sig om fullheten av de välsignelser som har beretts för den Förstföddes församling, att komma upp och förbliva i Elohims närhet i de eviga världarna. I detta råd instiftades den forna ordningen för första gången i dessa sista dagar.

Och det jag förmedlade till detta råd var av andlig natur och endast avsett för de andligt sinnade: och ingenting kungjordes för dessa män utom det som skall kungöras för alla heliga i de sista dagarna, så snart de är beredda att ta emot det och en lämplig plats finns för att förmedla det, även till den svagaste helige. Låt därför de heliga med flit bygga templet och alla de hus som de har blivit befallda eller kommer att bli befallda av Gud att bygga.”³

Även om majoriteten av de heliga skulle få tempelbegåvningen efter det att templet i Nauvoo färdigställts, skulle ett begränsat antal män och kvinnor få denna välsignelse under de månader som följde på mötet i maj 1842. Mercy Fielding Thompson var en av dessa. Vid tidpunkten för hennes begåvning sade profeten till henne: ”Detta skall föra dig ut ur mörker till underbart ljus.”⁴

Joseph Smiths lärdomar

Gud befäller de heliga att bygga tempel.

*I januari 1833 i Kirtland i Ohio skrev profeten: "Herren befälde oss, i Kirtland, att bygga ett Guds hus ... detta är Herrens ord till oss, och vi måste, ja, Herren hjälpe oss, vi skall lyda: på villkor av vår lydnad har han lovat oss stora ting, ja, till och med besök från himlarna för att hedra oss med sin egen närvaro. Vi fruktar storligen inför Herren att vi skall gå miste om denna stora heder, vilken Mästaren har för avsikt att förläna oss. Vi eftersträvar ödmjukhet och stor tro för att vi inte skall behöva skämmas i hans närhet."*⁵

*I september 1840 förkunnade profeten och hans rådgivare i första presidentskapet att tidpunkten var inne för att ett tempel skulle byggas i Nauvoo: "Eftersom vi nu tror att tiden är inne då det är nödvändigt att uppföra ett hus för bön, ett hus för ordning, ett hus för dyrkan av vår Gud [se L&F 88:119], där förrättningar kan utföras i enlighet med hans gudomliga vilja i denna del av landet, måste ett betydande arbete utföras och medel samlas in — och eftersom verket måste påskyndas i rättfärdighet anstår det de heliga att överväga betydelsen av dessa ting i sina sinnen och i all sin vandel, och sedan vidta sådana åtgärder som är nödvändiga för att verkställa dem. De måste beväpna sig med mod, besluta sig för att göra allt de kan och vara lika engagerade som om hela arbetet berodde helt och hållet på dem själva. Genom att göra detta efterliknar de fädernas härliga gärningar och försäkras om himlens välsignelser för sig själva och sina avkomlingar till sista generationen."*⁶

I januari 1841 skrev profeten och hans rådgivare i första presidentskapet: "Herrens tempel håller på att uppföras här [i Nauvoo]. Hit kommer de heliga att bege sig för att tillbe sina fäders Gud i enlighet med ordningen i hans hus och det heliga prästadömet's krafter, och det kommer att vara så byggt att prästadömet's samtliga funktioner kan utövas på rätt sätt och man kan ta emot undervisning från den Allrahögste och från denna plats gå ut till fjärran länder. Låt oss då inrikta alla våra ansträngningar ... och

sträva efter att efterlikna de forna förbundsfädernas och patriarkernas handlingar, i sådana ting som är av sådan oerhörd betydelse för denna och varje kommande generation.”⁷

I början av 1841 lärde Joseph Smith ut följande, såsom det upptecknats av William P McIntire: ”Joseph sade att Herren sagt att vi skulle bygga ett hus i hans namn, så att vi skulle kunna döpa oss för de döda. Men om vi inte gjorde det skulle vi bli förkastade och våra döda med oss, och denna kyrka skulle inte accepteras. [Se L&F 124:32.]”⁸

I april 1842 sade profeten: ”Kyrkan är inte tillfullo organiserad, i sin rätta ordning, och kan inte bli det förrän templet är fullbordat, där platser skall finnas för utförandet av prästadörets förrättningar.”⁹

I juli 1842 förkunnade profeten: ”Herren har sagt åt oss att bygga templet [i Nauvoo] ... och denna befallning är lika bindande för oss som någonting annat, och den man som inte är engagerad i dessa ting är lika mycket en överträdare som om han bröt något annat bud, han gör inte Guds vilja, uppfyller inte hans lagar.”¹⁰

I oktober 1843 förmanade profeten de heliga: ”Påskynda arbetet i templet, förnya era ansträngningar att bidra till allt det som behöver göras i de sista dagarna och vandra inför Herren med måttfullhet och rättfärdighet.”¹¹

I mars 1844 kom profeten samman med de tolv och kommittén för templet i Nauvoo för att diskutera hur man skulle fördela kyrkans knappa resurser. Under detta möte sade profeten: ”Vi behöver templet mer än någonting annat.”¹²

I templet lär vi det som hör evigheten till och tar emot frälsande förrättningar för oss själva och våra förfäder.

”Vad var syftet med insamling av ... Guds folk under någon tidsålder? ... Huvudsyftet var att bygga ett hus åt Herren, vari han kunde uppenbara för sitt folk förrättningarna, som tillhör hans hus och hans rikes härligheter, samt undervisa folket om frälsningens väg, för det finns vissa förrättningar och principer, som, då de lärs ut och tillämpas, måste utföras på en plats eller i ett hus uppfört för det ändamålet ...

Templet i Cardston i Alberta. I heliga tempel uppenbarar Herren för sitt folk sitt "rikes härligheter" och "frälsningens väg".

Förrättningarna som instiftades i himlarna innan jordens grundvalar lades, genom prästadömet för människornas frälsning, skall inte förändras. Alla måste frälsas enligt samma principer.

Det är för samma syftemål som Gud insamlar sitt folk i denna yttersta tid, för att bygga ett hus åt honom, för att bereda dem för förrättningarna och begåvningarna, för tvagningarna och smörjelseerna, o s v. Dop för de döda är en av förrättningarna i Herrens hus. Innan världen var till bestämde Gud att denna dopförrättning skulle administreras i en dopbassäng som var byggd just för detta ändamål i Herrens hus ...

Läran om dop för de döda lärs tydligt ut i Nya testamentet ... Det var skälet till att Jesus sade till judarna: 'Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte!' [Matt 23:37] — att de skulle kunna utföra dopförrättningarna för de döda såväl som andra prästadömsförrättningar och ta emot uppenbarelser från himlen och bli fullkomliggjorda i det som tillhör Guds rike — men de ville inte. Så var fallet på pingstdagen: dessa välsignelser utgöts

över lärjungarna vid det tillfället. Gud förordnade att han skulle frälsa de döda och göra det genom att samla sitt folk ...

Varför samla folket på denna plats? Av samma orsak som Jesus ville samla judarna — för att ta emot de förrättningar, välsignelser och härligheter som Gud har i beredskap åt sina heliga. Jag vill nu fråga denna församling, och alla de heliga, om ni nu vill bygga detta hus och erhålla de förrättningar och välsignelser som Gud har i beredskap åt er, eller vill ni underlåta att bygga detta hus åt Herren och låta honom förbigå er och förläna ett annat folk dessa välsignelser?”¹³

”Så snart som templet [i Nauvoo] och dopbassängen har förbetrats har vi för avsikt att förläna Israels äldster deras tvagningar och smörjelser och ta del av dessa sista och ännu större förrättningar, förutan vilka vi inte kan vinna celestia troner. Men det måste finnas en helig plats förberedd för detta ändamål. Det utfärdades ett tillkännagivande vid tiden för templets grundläggning om detta, och provisoriska åtgärder är vidtagna tills byggnationen är klar så att människorna kan ta emot sina begåvningar och göras till kungar och präster till den Allrahögste Guden ... Det måste emellertid finnas en plats som är byggd uteslutande för detta ändamål, för att människor skall kunna döpas för sina döda ...

Herren har en fastställd lag angående detta: det måste finnas en särskild plats för våra dödas frälsning. Jag tror verkligen att det kommer att finnas en plats, och följaktligen kan de som vill frälsa sina döda komma dit och ta med sig sina familjer, utföra sitt arbete genom att bli döpta och delta i de andra förrättningar för sina döda.”¹⁴

”Den här frågan ställs ofta: ’Kan vi inte bli frälsta utan att gå igenom alla dessa förrättningar, o s v?’ Mitt svar lyder: Nej, inte frälsningens fullhet ... Jesus sade: ’I min Faders hus finns många rum. Och jag går bort för att bereda plats åt er.’ [Se Joh 14:2.] *Hus* borde ha översatts med ordet rike. Den som blir upphöjd i den högsta boningen måste lyda en celestia lag, ja, hela lagen.”¹⁵

”Om en man får en fullhet av Guds prästadöme måste han få det på samma sätt som Jesus Kristus fick det, och det var genom att hålla alla befallningarna och lyda alla förordningarna i Herrens hus ...

Alla människor som blir Guds arvingar och Jesu Kristi medarvingar, måste ta emot fullheten av hans rikes förrättningar. De som inte vill ta emot samtliga förrättningar skall mista den härlighetens fullhet.”¹⁶

”Om vi kunde läsa och förstå allt som skrivits från Adams dagar om människans förhållande till Gud och änglar i en tillkommande värld, skulle vi ändå veta mycket litet om det. Att läsa om andras upplevelser eller de uppenbarelser som getts *dem*, kan aldrig ge oss en vittomfattande åsikt om vårt tillstånd och sanna förhållande till Gud. Kunskap om detta kan endast erhållas genom erfarenhet medelst de förrättningar Gud satt fram för det ändamålet. Om ni kunde få skåda in i himlen under endast fem minuter, skulle ni få veta mer än om ni hade läst allt som någonsin skrivits om det ämnet ... Jag försäkrar de heliga att sanningen ... kan och må inhämtas genom Guds uppenbarelser enligt hans förrättningar och som svar på bön.”¹⁷

”Ordningen i Guds hus har varit och kommer alltid att vara densamma, även efter det att Kristus kommer, och efter de tusen årens slut kommer den att vara densamma, och vi skall slutligen inträda i Guds rike och åtnjuta den för alltid.”¹⁸

Templet är en helig plats där vi tar emot de största välsignelser som Gud har i beredskap åt sina barn.

Som en del av sin bön vid invigningen av templet i Kirtland, uppenbarad till profeten Joseph Smith och senare upptecknad i Läran och förbunden 109, bad profeten: ”Så bedja vi dig nu, helige Fader ... att din härlighet må komma och vila över ditt folk och över ditt hus, vilket vi nu inviga åt dig, att det må helgas och avskiljas till att vara heligt och att din heliga närvaro alltid må finnas i detta hus, och så att allt folk, som träder över Herrens hus tröskel, må känna din kraft och bringas att erkänna, att du har helgat det och att det är ditt hus, platsen för din helighet.

Giv du, helige Fader, att alla de som tillbedja i detta hus må kunna inhämta vishet ur de allra bästa böcker och att de må söka efter kunskap genom studium och även genom tro, såsom du har sagt, och att de må tillväxa i dig och mottaga den Helige Andens fullhet och ordna sig efter dina lagar och beredas att mottaga allt

som är nödvändigt, och att detta hus må vara ett hus för bön, ett hus för fasta, ett hus för tro, ett hus för härlighet, ett Guds hus, ja, ditt hus ...

Vi bedja dig, helige Fader, att dina tjänare måtte komma ut ur detta hus beväpnade med din kraft och att ditt namn måtte vara med dem och din härlighet runt omkring dem samt dina änglar hava vård över dem; att de från detta hus måtte i sanning bära övermåttan stora och härliga budskap, till jordens yttersta ändar, att dessa måtte få veta, att detta är ditt verk och att du har uträckt din hand för att uppfylla vad du talat genom profeternas mun om de yttersta dagarna.

Vi bedja dig, helige Fader, att uppehålla det folk, som skall tillbedja och ärorikt innehava namn och ställning i detta hus i alla släktled och i evighet, att intet vapen, smitt emot dem, måtte hava lycka, att den som gräver en grop för dem måtte själv falla däri, att inga ondskans anslag måtte hava makt att uppstå och få överhand över ditt folk, på vilket ditt namn skall tecknas i detta hus.”¹⁹

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom de två sista styckena på sidan 410. På vilket sätt för tempeltjänsten oss ”ut ur mörker till underbart ljus”? Vad tror du det innebär att vara ”andligt sinnad”? Varför måste vi vara ”andligt sinnade” för att kunna ta emot det ljus som är tillgängligt för oss i templet?
- När de heliga i Nauvoo byggde templet sade profeten Joseph Smith: ”Vi behöver templet mer än någonting annat” (s 412). Gå igenom sidorna 409–412 och sök efter orsaker till att detta uttalande är sant. På vilka sätt är profetens uttalande sant i ditt liv?
- Studera Joseph Smiths lärdomar om befallningen att bygga tempel (s 411–412). Varför tror du att kyrkan inte skulle vara ”tillfullo organiserad” utan tempel och tempelförrättningar? Vad kan vi göra idag för att ”påskynda arbetet i templet”? Varför behöver vi ”överbäga betydelsen” av tempeltjänst?

- Gå igenom profetens lärdomar om de heliga tempelförrättningarna och vad vi kan lära oss av dem (s 412–415). Vilka av dessa lärdomar är till särskilt stor hjälp för dig när det gäller att förstå betydelsen av templets förrättningar?
- Läs tredje stycket på sidan 415. Om du har tagit emot templets förrättningar, fundera över vad dina upplevelser har lärt dig om ditt ”tillstånd och sanna förhållande till Gud”. Om du aldrig har varit i templet, eller om du inte har varit där på länge, fundera över hur du kan förbereda dig för att besöka templet.
- Nämn några välsignelser vi kan få av att besöka templet. (Se exempel på s 415–416.) Med tanke på vad du har läst i det här kapitlet, hur kan du göra dina tempelbesök mer meningsfulla?

Skriftställen som hör till detta ämne: Psaltaren 24:3–5; Jesaja 2:2–3; L&F 124:25–28; 39–41

Slutnoter

1. Lucius N Scovil, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 feb 1884, s 2.
2. Franklin D Richards, ”A Tour of Historic Scenes”, *Contributor*, maj 1886, s 301.
3. *History of the Church*, 5:1–2; styckeindelning ändrad; ur ”History of the Church” (manuskript), bok C-1, s 1328–1329, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
4. Mercy Fielding Thompson, ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 1 jul 1892, s 400.
5. *History of the Church*, 1:316–317; ur ett brev från Joseph Smith till William W Phelps, 11 jan 1833, Kirtland, Ohio; detta brev är feldaterat till den 14 januari 1833 i *History of the Church*.
6. *History of the Church*, 4:186; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 178–179.
7. *History of the Church*, 4:269; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, 15 jan 1841, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 jan 1841, s 274.
8. William P McIntire, rapport av en predikan som Joseph Smith höll i början av 1841 i Nauvoo, Illinois; William Patterson McIntire, Notebook 1840–1845, Kyrkans arkiv.
9. *History of the Church*, 4:603; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
10. *History of the Church*, 5:65; ur ”The Government of God”, en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 jul 1842, s 857–858; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
11. *History of the Church*, 6:52; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och införd i *Times and Seasons*, 15 sep 1843, s 331; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.
12. *History of the Church*, 6:230; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 4 mar 1844, Nauvoo, Illinois.
13. *History of the Church*, 5:423–425, 427; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.

14. *History of the Church*, 6:319; ur en predikan som Joseph Smith höll 8 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.
15. *History of the Church*, 6:184; ur en predikan som Joseph Smith höll 21 januari 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
16. *History of the Church*, 5:424; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
17. *History of the Church*, 6:50–51; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och införd i *Times and Seasons*, 15 sep 1843, s 331; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.
18. *History of the Church*, 2:309; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 november 1835 i Kirtland, Ohio; nedtecknad av Warren Parrish.
19. Lära och förbunden 109:10, 12–16, 22–26; bön uppsänd av Joseph Smith den 27 mars 1836, vid invigningen av templet i Kirtland i Ohio.

Kristi rena kärlek

”Kärlek är ett av de viktigaste kännetecknen på gudomen och bör visas av dem som strävar efter att bli Guds söner.”

Ur Joseph Smiths liv

I en uppenbarelse som Joseph Smith fick 1841 utsåg Herren staven i Nauvoo i Illinois till ”en Sions hörnsten” som skulle ”poleras, tills dess skönhet är såsom palatsets”. (L&F 124:2) Under profetens ledning blev Nauvoo ett blomstrande centrum för handel, utbildning och kultur. Många drev jordbruk medan andra som hade mark i staden odlade grönsaker och frukt i trädgården. Det växte upp sågverk, tegelbruk, tryckerier, kvarnar och bagerier, och snickare, krukmakare, plåtslagare, smeder, guldsmeder, byggnads- och möbelsnickare etablerade sig i staden. I Nauvoo kunde de heliga gå på teater, på bal och på konsert. Hundratals elever gick i skolorna i området, och det fanns framskridna planer på ett universitet.

I takt med Nauvoos snabba tillväxt producerade flera tegelbruk det röda tegel som gav Nauvoos byggnader dess karaktäristiska utseende. En av dessa byggnader var profetens röda tegelaffär. Huset hade byggts dels som kontor för profeten och första presidentskapet och dels som affärslokal för att profeten skulle kunna försörja sin familj. En händelse i affären visar profetens medmänsklighet, som gjorde honom så älskad.

James Leach var en engelsman som hade kommit till Nauvoo tillsammans med sin syster Agnes, som var medlem i kyrkan, och hennes make Henry Nightingale. Efter att utan framgång ha sökt arbete beslutade sig James och Henry för att be profeten om hjälp. James berättade:

Rekonstruktion av den röda tegelaffären i Nauwoo. Byggnaden tjänstgjorde både som kontor åt profeten Joseph Smith och som utkomst för honom och hans familj. Många kyrkliga möten och sällskapliga sammankomster hölls i affären.

”Vi ... fann [profeten] i en liten affär där han sålde varor till en kvinna. Detta var första gången jag hade tillfälle att vara i närheten av honom och titta noga på honom. Jag kände att det fanns en enastående ande i honom. Han var olik alla som jag någonsin hade träffat, och jag sade i mitt hjärta att han i sanning var den högste Gudens profet.

Eftersom jag inte var medlem av kyrkan ville jag att Henry skulle fråga honom om arbete, men det gjorde han inte, så jag fick göra det. Jag sade: ’Herr Smith, förlåt, men har ni arbete åt oss så att vi kan skaffa oss några förnödenheter?’ Han såg glatt på oss och sade med en sådan vänlighet: ’Nå, pojkar, vad kan ni?’ Vi berättade vad vi hade arbetat med innan vi lämnade vårt hemland.

Han sade: ’Kan ni gräva ett dike?’ Jag svarade att vi skulle göra vårt allra bästa. ’Det låter bra, pojkar.’ Han plockade upp ett måttband och sade: ’Följ med mig.’

Han ledde oss ett tiotal meter från affären, gav mig ena änden av måttbandet och sträckte ut det i dess fulla längd och markerade var vi skulle gräva. Han sade: ’Pojkar, kan ni gräva ett dike som är en meter brett och åttio centimeter djupt, längs den här linjen?’

Vi sade att vi skulle göra vårt bästa, och sedan gick han. Vi satte i gång, och när vi var färdiga gick jag till honom och sade det. Han kom och tittade och sade: ’Jag kunde inte ha gjort det bättre själv, pojkar. Följ med mig.’

Han gick före oss till affären där han sade åt oss att välja ut den bästa skinkan eller det bästa fläsket. Försagd som jag var sade jag att det vore bättre om han valde. Så han valde ut två av de största och bästa köttstyckena och en säck mjöl åt var och en av oss och frågade om det var bra så. Vi sade att vi var villiga att arbeta mer för det, men han sade: ’Om ni är nöjda, pojkar, så är jag nöjd.’

Vi tackade honom vänligt och började gå hemåt, jublande över vår Guds profets goda hjärta.”

James Leach döptes samma år och skrev att han ”ofta hade förmånen att få se [profetens] ädla ansikte lysas upp av Guds Ande och kraft”.¹

Joseph Smiths lärdomar

En person som är uppfylld av Guds kärlek är mån om att vara till välsignelse för andra.

”Kärlek är ett av de viktigaste kännetecknen på gudomen och bör visas av dem som strävar efter att bli Guds söner. En man som är uppfylld av Guds kärlek nöjer sig inte med att vara till välsignelse enbart för sin familj utan vandrar omkring i hela världen i sin iver att vara till välsignelse för hela människosläktet.”²

Lucy Meserve Smith skrev följande: ”[Joseph Smith] sade: ’Bröder och systrar, älska varandra, älska varandra och var barmhärtiga mot era fiender.’ Han upprepade dessa ord med eftertryck och med ett högljutt amen.”³

I juli 1839 talade profeten till en grupp ledare i kyrkan: ”Jag talade därefter till dem och gav många anvisningar ... och behandlade många ämnen av vikt och värde för alla som önskar vandra i ödmjukhet inför Herren. Framför allt undervisade jag dem om att iakttä kristlig kärlek, vishet och medkänsla, att i alla avseenden och under alla omständigheter älska varandra.”⁴

Vi har en särskild plikt att älska och ta hand om dem som lider nöd.

”Det är varje sista dagars heligs plikt att fritt dela med sig till sina bröder — att alltid älska och hjälpa dem. För att vara rättfärdiga inför Gud måste vi älska varandra, måste vi besegra det onda, måste vi ta oss an föräldralösa barn och änkor i deras nöd, måste vi hålla oss obesmittade av världen, ty sådana dygder kommer från den rena och fläckfria gudstjänstens stora källa. [Se Jak 1:27.]”⁵

”[En medlem av kyrkan] skall mätta den hungrige, klä den nakne, dra försorg om änkan, torka den föräldralöses tårar, trösta den bedrövade, vare sig de tillhör denna kyrka eller någon annan, eller ingen kyrka alls, varhelst han finner dem.”⁶

”De rika kan inte bli frälsta utan kristlig kärlek, utan att ge mat åt de hungriga när och på det sätt som Gud kräver det.”⁷

”Tänk på de betrycktas tillstånd och försök att lindra deras lidande. Låt ert bröd bli mat åt de hungrande och era kläder skylla de nakna, låt er frikostighet torka den föräldralöses tårar

och trösta den sörjande änkan. Låt era böner och er närhet och vänlighet lindra de betrycktas smärta och er frikostighet bidra till deras nödtorft. Gör gott mot alla, framför allt mot dem som delar vår tro, så att ni blir rena och fläckfria, Guds oskyldiga barn. Håll Guds bud — alla som han har gett, ger och kommer att ge — så skall en härlighetens gloria omstråla er stig. De fattiga skall stå upp och välsigna er, alla goda människor skall ära och högakta er och er stig vara de rättfärdigas stig som växer i klarhet tills dagen når sin höjd. [Se Ords 4:18.]”⁸

”Den Helige Anden ... skall alltid utgjutas över era huvuden när ni utövar de rättfärdighetens principer som överensstämmer med Guds sinne och när ni visar välvilja mot varandra och är noga med att på alla sätt och vis komma ihåg dem som är i bojour och är nedtyngda och betryckta för er skull. Om några av er strävar efter att öka sin makt och sin egen rikedom medan era bröder stönar under fattigdomens ok och är svårt prövade och frestade, kan de inte dra nytta av den Helige Andens vädjan, vilken ber för oss natt och dag med suckar utan ord. [Se Rom 8:26.]

Vi måste alltid vara ytterst försiktiga så att sådan högfärd inte får rum i vårt hjärta. Vi skall inte hålla oss för goda att umgås med dem som är ringa, utan alltid fördragsamt bära de svagas skröpligheter.”⁹

Kärleken är tålig, barmhärtig och mild.

Eliza R Snow redogjorde för en predikan som profeten höll: ”Han började sedan läsa det 13:e kapitlet [av 1 Korintierbrevet] — ’Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal’, och sade: ’Ni skall inte vara inskränkta i synen på er nästas förtjänster, utan ta er till vara för självrättfärdighet. Var inskränkta i synen på era egna förtjänster, och anse er inte vara rättfärdigare än andra. Om ni vill göra som Jesus, måste ni vidga själen mot varandra, så att ni kan föra era medmänniskor till Abrahams sida.’ Han sade att han hade varit tålig och mild mot kyrkan och även mot sina fiender, att vi måste stå ut med varandras fel och brister likt en förälder som är eftergiven mot sina barn med deras småfel ...

När ni tillväxer i oskuldsfullhet och dygd, när ni tillväxer i godhet, låt era hjärtan sträckas ut mot andra — ni måste vara långmodiga och ha fördragsamhet med människors fel och brister. Hur värdefull är inte människans själ! ...

Avundas inte syndarna deras prål och flyktiga flärd, ty de befinner sig i en ömklig situation, utan försök så långt det går att ha förbarmande med dem, ty inom kort skall Gud förgöra dem, såvida de inte omvänder sig och vänder sig till honom.”¹⁰

”Kloka människor borde ha förstånd nog att erövra andra med vänlighet. ’Ett mjukt svar stillar vrede’, säger den vise, [Ords 15:1] och det skall storligen hedra de sista dagars heliga om de nu visar Guds kärlek genom att behandla de människor vänligt som kanske i ett omedvetet ögonblick har gjort orätt, ty Jesus sade i sanning: Be för era ovänner. [Se Matt 5:44.]”¹¹

”Jag ältar inte era fel och brister, och ni skall inte älta mina. Kärleken överskyler många synder, [se 1 Petr 4:8] och jag har ofta skylt över alla era fel och brister, men det bästa är att inte ha några fel och brister alls. Vi bör utveckla ett ödmjukt, fridsamt och fredligt sinnelag.”¹²

Eliza R Snow redogjorde för en annan predikan som profeten böll: ”När folk visar mig den minsta kärlek och ömhet, o vilken makt detta har över mitt sinne, medan det motsatta har en tendens till att framkalla hårda känslor och undertrycka och hämma det mänskliga sinnet.

Det är ett bevis på att människor är okunniga om godhetens principer att se minskningen i ömma känslor och bristen på kristlig kärlek i världen. Gudaktighetens makt och härlighet utsträcks frikostigt så att kärlekens mantel kan bredas ut. Gud har inget överseende med synd, men när människor har syndat måste man ha överseende med dem ... Ju närmare vi kommer vår himmelske Fader, desto mer är vi benägna att se med medlidande på själar som går mot sin undergång. Vi känner att vi vill lyfta upp dem på axlarna och kasta deras synder bakom vår rygg ...

Hur ofta har inte visa män och kvinnor försökt styra broder Joseph genom att säga: ’Om jag vore broder Joseph skulle jag göra si och så’, men om de var i broder Josephs kläder skulle de finna att män och kvinnor inte kan tvingas in i Guds rike utan

måste behandlas tålmodigt, och till slut kommer vi att frälsa dem. Sättet att hålla de heliga samman och få verket att rulla vidare är att vänta med största tålmod tills Gud ställer sådana personer till svars. Det skall inte finnas någon rätt att synda, men barmhärtighet bör gå hand i hand med tillrättavisning.”¹³

**Vi visar kristlig kärlek genom att göra
små vänliga tjänster.**

”Jag är er tjänare och det är enbart genom den Helige Anden som jag kan vara till nytta för er ... Vi presenterar oss inte för er som någonting annat än era ödmjuka tjänare som är villiga att användas samt förbrukas i er tjänst.”¹⁴

Edwin Holden berättade: ”År 1838 spelade Joseph och några unga män olika utomhusspel, däribland boll. Så småningom började de tröttna. Det såg han och ropade till sig dem och sade: ’Låt oss bygga en timmerstuga.’ Så de gick, Joseph och de unga männen, för att bygga en timmerstuga åt en änka. Sådan var Joseph: han hjälpte alltid till med allt han kunde.”¹⁵

*”Så de gick, Joseph och de unga männen, för att bygga en timmerstuga åt en änka.
Sådan var Joseph: han hjälpte alltid till med allt han kunde.”*

Lucy Mack Smith, profeten Joseph Smiths mor, sade om tiden när de beliga först slog sig ner i Commerce i Illinois, senare kallat Nauvoo: "Allteftersom året gick började bröderna som hade slagit sig ner där känna av sina umbäranden, som i förening med det ohälsosamma klimatet gjorde att de insjuknade i malaria och febersjukdomar i en sådan omfattning att det fanns familjer där ingen kunde hämta ett glas kallt vatten åt någon annan eller ens hjälpa sig själv. Nästan hela Hyrums familj var sjuk. Min yngsta dotter Lucy var också mycket sjuk. I själva verket var det bara några få invånare där som var friska.

Joseph och Emma lät föra de sjuka till sitt hus och vårdade dem där. Och de fortsatte att låta hämta dem så fort de blev sjuka, tills huset, som bestod av fyra rum, var så fullt att de blev tvungna att sätta upp ett tält på gården för att hysa den del av familjen som fortfarande var på benen. Joseph och Emma ägnade all sin tid och uppmärksamhet åt de sjuka under denna svåra tid."¹⁶

John L Smith, profetens kusin, skildrar följande händelse från samma tid: "Profeten Joseph och min kusin Hyrum, hans bror, kom på besök. Vi var alla sjuka utom mor med frossan och far var sällan vid sina sinnens fulla bruk. När Joseph såg vårt elände tog han av sig skorna och satte dem på fars fötter, för han var barfota, och red sedan hem utan skor. Han lät hämta far hem till sig och räddade hans liv, och han försåg oss med allt vi behövde så att vi återhämtade oss."¹⁷

Elizabeth Ann Whitney berättade: "Tidigt på våren 1840 flyttade vi till Commerce, som norra delen av staden Nauvoo fortfarande kallades. Vi hyrde ett hus som Hiram Kimball ägde ... Där hade vi alla frossan och kunde med nöd och näppe kravla omkring och hjälpa varandra. Under denna svåra tid föddes mitt nionde barn. När Joseph kom på besök och såg att våra omständigheter förvärrats bad han oss att genast komma och dela bostad med honom. Vi kände att vi inte länge till skulle stå ut med klimatet, vattnet och våra umbäranden och därför tackade vi ja till hans förslag och flyttade till en liten stuga i hans trädgård. Vi återhämtade oss snart och barnen blev sig själva igen. Min make arbetade i en affär som Joseph hade byggt och utrustat med sådana varor som folket verkligen hade behov av.

När svåra sjukdomar började i Commerce i Illinois hämtade Joseph och Emma Smith de sjuka hem till sig och vårdade dem där.

En dag när jag steg ut i trädgården for det som en blixtnedslag genom mitt huvud att Joseph, när han bodde hos oss i Kirtland, hade profeterat för mig att liksom vi hade öppnat vårt hem för honom och hans familj när de var hemlösa, skulle han i framtiden ta emot oss i sitt hus.”¹⁸

Mosiab L Hancock redogjorde för följande händelse som ägde rum i Nauvoo när han var ung: ”Den sommaren [1841] spelade jag för första gången boll med profeten. Vi turades om att slå och jaga efter bollen, och när vi hade spelat färdigt sade profeten: ’Bröder, spänn för vagnarna.’ Det gjorde vi och körde till skogen. Jag körde vår enspännare och stod på främre fästet, och broder Joseph och far stod bakom mig. Det var 39 vagnar i gruppen och vi samlade ved tills de var fulla. När vi hade lastat på vår vagn erbjöd sig broder Joseph att dra käpp med vem som helst — och han besegrade dem alla en efter en — med vem som helst som ville tävla mot honom.

Efteråt skickade profeten i väg vagnarna till olika platser, till dem som behövde hjälp, och han sade åt dem att hugga ved åt de heliga som behövde det. Alla älskade att göra som profeten

sade, och vi log och försökte pigga upp alla trots att vi var sjukliga och människor dog runtomkring oss.”¹⁹

Den 5 januari 1842 skrev profeten följande i ett brev till Edward Hunter, som senare verkade som presiderande biskop: ”Vårt sortiment [i diverseaffären] är ganska bra — mycket bra med hänsyn till de olika beställningarna gjorda av olika människor vid olika tidpunkter och under omständigheter som i viss mån styrde deras val — men jag är överlycklig över att vi har lyckats så bra som vi har gjort. Många fattiga bröders och systrars hjärtan kommer att fröjda sig åt den trevnad som nu är inom räckhåll för dem.

Affären har varit överfylld, och jag har stått bakom disken hela dagen och delat ut varor lika stadigt som något annat biträde du någonsin har sett, för att tillmötesgå dem som tvingades vara utan sin jul- och nyårsmiddag i brist på socker, sirap, russin o s v, men också för att glädja mig själv, ty jag älskar att passa upp de heliga och vara allas tjänare, i hopp om att jag skall bli upphöjd när Herrens tid är inne.”²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- När du går igenom skildringarna på sidorna 419–421 och 425–428, begrunda då dina egna känslor för profeten Joseph Smith. Vad lär oss dessa skildringar om honom? Hur tror du att hans handlingar påverkade människorna omkring honom? Hur har ditt liv påverkats av andras vänlighet?
- Gå igenom de tre första styckena på sidan 422. Varför tror du att någon som är uppfylld av Guds kärlek vill vara till välsignelse för hela människosläktet? Hur kan våra kärleksfulla och vänliga handlingar bli till välsignelse för alla människor?
- Vilka ansvar har vi när det gäller att ta hand om behövande? (Se exempel på s 422–423.) Hur står dessa ansvar i relation till människors timliga behov? Hur står de i relation till andliga behov? Kan du ge exempel på personer som har tagit hand om behövande?

- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 423. Vad kan vi göra för att bättre uppskatta andras förtjänster? Varför tror du att vi skall ”ta [oss] till vara för självrättfärdighet” och vara ”inskränkta i synen på [våra] egna förtjänster”?
- Profeten Joseph Smith uttryckte sin oro över ”minskningen i ömma känslor ... i världen” (s 424). Han sade att vi i stället bör ”vidga själen mot varandra” och ”låta [våra] hjärtan sträckas ut mot andra” (s 423–424). Vad tror du det innebär att vidga själen och sträcka ut vårt hjärta mot varandra?
- Läs det femte hela stycket på sidan 424. Hur kan vi tillämpa detta i samvaron med familjemedlemmar?

Skriftställen som hör till detta ämne: 1 Korintierbrevet 13:1–13; Mosiah 4:14–16, 26–27; Ether 12:33–34; Moroni 7:45–48; L&F 121:45–46

Slutnoter

1. James Leach, i ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 1 mar 1892, s 152–153; styckeindelning ändrad.
2. *History of the Church*, 4:227; ur ett brev från Joseph Smith till de tolv, 15 dec 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 jan 1841, s 258; detta brev är feldaterat 19 okt 1840 i *History of the Church*.
3. Lucy Meserve Smith, i ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 1 aug 1892, s 471.
4. *History of the Church*, 3:383; från en uppteckning i Joseph Smiths dagbok, 2 jul 1839, Montrose, Iowa.
5. *History of the Church*, 2:229, fotnot; ur ”To the Saints Scattered Abroad”, *Messenger and Advocate*, jun 1835, s 137.
6. Redaktörens svar på ett brev från Richard Savary, *Times and Seasons*, 15 mar 1842, s 732; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
7. *History of the Church*, 4:608; ur en predikan Joseph Smith höll 1 maj 1842 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Willard Richards.
8. ”To the Saints of God”, en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1842, s 952; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
9. *History of the Church*, 3:299; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
10. *History of the Church*, 4:606–607; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
11. *History of the Church*, 6:219; styckeindelning ändrad; ur ”Pacific Innuendo”, en artikel skriven under Joseph Smiths ledning, 17 feb 1844, Nauvoo, Illinois; införd i *Times and Seasons*, 15 feb 1844, s 443; detta nummer av *Times and Seasons* var försenat.
12. *History of the Church*, 5:517; ur en predikan som Joseph Smith höll 23 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.

13. *History of the Church*, 5:24; styck-eindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juni 1842 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Eliza R Snow.
14. *History of the Church*, 5:355; styck-eindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 13 april 1843 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Willard Richards.
15. James Leach, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*; 1 mar 1892, s 153.
16. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Mack Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845, manuskript, bok 17, s 7, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
17. John Lyman Smith, *Autobiography and Diaries, 1846–1895*, fotokopia, del 1, uppteckning för sep 1839, Kyrkans arkiv.
18. Elizabeth Ann Whitney, "A Leaf from an Autobiography", *Woman's Exponent*, 15 nov 1878, s 91.
19. Mosiah Lyman Hancock, *Autobiography*, maskinskrivet manuskript, s 22, Kyrkans arkiv.
20. *History of the Church*, 4:492; ur ett brev från Joseph Smith till Edward Hunter, 5 jan 1842, Nauvoo, Illinois.

Wentworthbrevet

Wentworthbrevet är profeten Joseph Smiths skildring av ”de sista dagars heligas uppgång, framsteg, förföljelser och tro”, däribland uttalandena som kallas Trosartiklarna.

Ur Joseph Smiths liv

Förutom att han var kyrkans president hade Joseph Smith många andra ansvar i Nauvoo. I maj 1842 blev han stadens borgmästare, vilket innebar att han även var lagman för stadens domstol. Han var generallöjtnant i Nauvoolegionen och dess befälhavare. Och i februari 1842 intog han rollen som redaktör för *Times and Seasons*, en kyrklig tidskrift som utkom två gånger i månaden. *Times and Seasons* gav kyrkans ledare möjlighet att kommunicera med de heliga, offentliggöra uppenbarelser och viktiga predikningar samt trycka kyrkliga nyheter. John Taylor, en medlem i de tolv apostlarnas kворum, utsågs att under profetens ledning handha många aspekter av utgivningen.

I det första numret som utkom när profeten var redaktör skrev han att tidskriften skulle innehålla artiklar om ”de viktiga händelser som dagligen äger rum runtomkring oss; den snabba utbredningen av sanning; de många meddelanden vi får dagligen från äldster, både i detta land och i England och i Europa och andra delar av världen; det oroliga tillståndet bland nationerna; de tolv brev och predikningar samt de uppenbarelser vi får från den Högste”¹.

Under profetens tid som redaktör publicerade *Times and Seasons* ytterst viktiga dokument. Abrahams bok samt två av faksimilen publicerades i mars 1842, det tredje faksimilet i maj samma år. I mars började profeten också publicera ”Joseph Smiths historia”, den redogörelse som senare skulle bli *History of the Church*.

"På anmodan av herr John Wentworth ... har jag, som har förmånen att under Gud få vara kyrkans grundare, skrivit följande korta skildring av de sista dagars beligas uppgång, framsteg, förföljelser och tro.

I *Times and Seasons*, 1 mars 1842, publicerade profeten det som nu är bekant som Wentworthbrevet. Profeten angav följande skäl till att ha skrivit brevet: ”På anmodan av herr John Wentworth, ägare till och redaktör för *Chicago Democrat*, har jag, som har förmånen att under Gud få vara kyrkans grundare, skrivit följande korta skildring av de sista dagars heligas uppgång, framsteg, förföljelser och tro. Herr Wentworth säger att han vill ge detta dokument till herr [George] Barstow, en god vän till honom som skriver New Hampshires historia. Eftersom herr Barstow har tagit rätt steg för att få riktiga upplysningar är allt jag ber honom om att han skall publicera redogörelsen i dess helhet, utan utsmyckningar och utan förvrängning.”²

George Barstow valde senare att inte ta med profetens redogörelse i sin historia då han beslutade sig för att endast skriva om tiden fram till 1819 i sin bok.³ Men Wentworthbrevet är av stort värde för sista dagars heliga. Det är en ursprunglig skildring av Joseph Smith där han vittnar om den heliga kallelse han hade fått av Gud, hans syner, hans verksamhet och förkunnelse. Den redogör för kyrkans uppgång och tillväxt och förföljelserna mot de heliga. Den innehåller ett profetiskt tillkännagivande om kyrkans framtida utveckling på jorden under den store Jehovas beskyddande hand. Den innehåller också flera viktiga detaljer som inte nämns någon annanstans i profetens verk, bland annat en beskrivning av guldplåtarna och en skiss över innehållet i Mormons bok. Betecknade nog är det första gången som Joseph Smith själv publicerar en skildring av sin första syn.

Brevet avslutas med de tretton tillkännagivanden av kyrkans lära som idag kallas för Trosartiklarna och är ett kraftfullt vittne om profeten Joseph Smiths gudomliga kallelse.

Joseph Smiths lärdomar

Gud Fadern och Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith till svar på hans bön.

”Jag föddes i staden Sharon i Windsor County i Vermont den 23 december år 1805 e Kr. Då [jag var] tio år gammal flyttade mina föräldrar till Palmyra i New York, där vi bodde i omkring fyra år. Därpå flyttade vi till staden Manchester. Min far var bonde

och lärde mig lantbruksgöromål. När jag var omkring fjorton år gammal, började jag begrunda vikten av att förbereda mig för mitt framtida tillstånd. Då jag började förfråga mig om frälsningsplanen fann jag att mycken stridighet rådde i religiösa frågor: Gick jag till en sammanslutning förelade de mig en plan, och en annan en annan. Var och en såg just sin trosuppfattning som *summum bonum* av fullkomning. Då jag tänkte att alla inte kunde ha rätt samt att Gud inte kunde vara ursprunget till så mycken förvirring, beslöt jag att undersöka detta ämne fullständigt. Jag trodde nämligen att om Gud hade en kyrka skulle den inte vara splittrad, och om han lärde en sammanslutning att dyrka honom på ett sätt och utföra vissa förrättningar, så skulle han inte lära någon annan sammanslutning principer som var diametralt motsatta.

Då jag trodde på Guds ord, litade jag på Jakobs ord: 'Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.' [Jak 1:5] Jag drog mig tillbaka till en avskild plats i en lund och började åkalla Herren. Medan jag var försänkt i ivrig bön togs mitt sinne bort från det som omgav mig, jag omgavs av en himmelsk syn och såg två härliga personligheter, fullkomligt lika varandra till anletsdrag och gestalt, omgivna av ett bländande ljus, starkare än middagssolens. De berättade för mig att alla religiösa församlingar trodde på felaktiga läror och att ingen av dem var erkänd av Gud såsom hans kyrka och rike. Jag befalldes uttryckligen att 'inte söka dem' och fick samtidigt löftet att evangeliets fullhet framdeles skulle bli bekantgjord för mig.

Mormons bok skrevs i forna dagar på guldplåtar och gavs till Joseph Smith av en gudomlig budbärare.

På kvällen den 21 september 1823 e Kr bad jag till Gud och försökte utöva tro på skriftens dyrbara löften. Plötsligt uppfylldes rummet av ett ljus lika starkt som dagsljuset, endast renare, härligare och ljusare, ja det första intrycket var att huset fylldes av en förtärande eld. Dess uppträdande orsakade en chock som påverkade hela kroppen. Inom ett ögonblick stod en person framför mig, omgiven av en härlighet som var än större än den som redan omgav mig. Denne budbärare förklarade sig vara en ängel från Gud som sänts för att överbringa glädjebudskapet att

det förbund som Gud upprättat med det forna Israel snart skulle fullbordas, att förberedelsen inför Messias andra ankomst snart skulle påbörjas, att tiden var inne för att evangeliet i all sin fullhet skulle predikas med makt för alla nationer så att ett folk skulle beredas för tusenårsriket. Jag fick veta att jag utvalts att vara ett redskap i Guds hand för att fullborda några av hans avsikter i denna härliga utdelning.

Jag fick också veta något om detta lands urinnevånare och visades vilka de var och varifrån de kom. En kort berättelse om deras ursprung, utveckling, civilisation, lagar och regeringar, om deras rättfärdighet och ogudaktighet och om att Guds välsignelse slutligen bortdragits från dem såsom ett folk, bekantgjordes för mig. Jag fick också veta var vissa plåtar förvarades på vilka ingraverats en förkortning av forna profeters uppteckningar vilka existerat på denna kontinent. Ängeln uppenbarade sig för mig tre gånger samma natt och berättade samma saker. Sedan jag mottagit många besök av Guds änglar vilka berättade om undret och härligheten i de händelser som skulle ske i de sista dagarna, överlämnade Herrens ängel dessa uppteckningar i min hand morgonen den 22 september 1827 e Kr.

Dessa uppteckningar var ingraverade på plåtar som såg ut som guld. Varje plåt var 15 centimeter bred och 20 centimeter hög, inte fullt så tjock som vanligt tenn. De var fyllda med graverad text, med egyptiska skrivtecken, och sammanbundna liksom bladen i en bok, med tre genomgående ringar. Volymen var nära 15 centimeter tjock och en del av den var förseglad. Skrivtecknen på den oförseglade delen var små och vackert ingraverade. Hela boken uppvisade många tecken på ålderdomlighet i sin konstruktion och mycken färdighet i graveringskonsten. Tillsammans med uppteckningarna fanns ett märkligt instrument, vilket de gamle kallade 'Urim och Tummim', som bestod av två genomskinliga stenar infattade i en båge som fästs på en bröstplåt. Med Urim och Tummim som hjälpmedel översatte jag uppteckningen genom Guds gåva och kraft ...

Denna bok berättar ... för oss att vår Frälsare uppenbarade sig på denna kontinent efter sin uppståndelse, att han här gav evangeliet i all dess fullhet, rikedom, kraft och välsignelse, att de hade

"Herrens ängel [överlämnade] dessa uppteckningar i min band morgonen den 22 september 1827 e Kr."

apostlar, profeter, herdar, lärare och evangelister. Här fanns samma ordning, samma prästadöme, samma förrättningar, gåvor, kraft och välsignelser som fanns på den östra kontinenten. Här berättas att folket avskars på grund av sina överträdelser, att de sista av deras profeter befalldes att skriva ett sammandrag av deras profetior, historia och så vidare samt gömma det i jorden och att det skulle komma fram och sammanställas med Bibeln för att Guds avsikter skulle fullbordas i de sista dagarna. För den

som vill ha en mera fullständig redogörelse hänvisar jag till Mormons bok, vilken kan inköpas i Nauvoo eller av vilken som helst av våra resande äldster.

Så snart nyheten om denna upptäckt tillkännagavs spreds falska redogörelser, förvrängningar och förtal liksom för vinden åt alla håll. Vårt hem belägrades ofta av pöbelhopar och personer med onda avsikter. Flera gånger blev jag beskjuden och undkom med knapp nöd, och varje ansträngning gjordes för att ta plårtarna ifrån mig. Men Guds kraft och välsignelse var med mig och flera började tro på mitt vittnesbörd.

**Även om förföljelser må rasa mot kyrkan, kan
ingenting hindra sanningens frammarsch.**

Den 6 april 1830 organiserades 'Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga' i staden Fayette i Seneca County i staten New York. Några få kallades och ordinerades genom uppenbarelsens och profetians Ande och började predika såsom Anden ingav dem, och fastän svaga stärktes de av Guds kraft, och många fördes till omvändelse, nedsänktes i vatten och uppfylldes av den Helige Anden genom händers påläggning. De såg syner och profeterade, djävlar drevs ut och sjuka botades genom händers påläggning. Från den tidpunkten rullade verket framåt med förvånande hastighet och kyrkor bildades snart i staterna New York, Pennsylvania, Ohio, Indiana, Illinois och Missouri. I sistnämnda stat skapades en ansevärd koloni i Jackson County. Skaror slöt sig till kyrkan och vi utökades snabbt. Vi gjorde stora markköp, våra gårdar blomstrade och vi njöt frid och lycka i våra hem och i vårt grannskap. Men eftersom vi inte kunde umgås med våra grannar (vilka i många fall vad de simplaste av män, vilka flytt från civiliserade samhällen till nybyggerland för att undkomma rättvisans hand) i deras nattliga orgier, deras sabbatsbrytelser, hästkapplöpningar, spel och dobbel, började de först håna och sedan förfölja oss. Slutligen samlades en organiserad pöbelhop och brände ner våra hem, smorde in många av våra bröder i tjära och fjäder samt piskade dem och slutligen, tvärt emot lag, rättvisa och humanitet, drev dem från deras boplatser. Hemlösa måste de sedan vandra över de öde slätterna tills prärien fläckades av deras barns blod.

Detta skedde i november och de hade inget annat tak än himlavalvet, under denna stränga årstid. Regeringen blundade för vad som skedde, och trots att vi hade lagfart på våra markområden och inte hade brutit någon lag kunde vi inte få någon gottgörelse.

Många var sjuka av dem som sålunda på ett omänskligt sätt drevs från sina hem och måste uthärda all denna hårda behandling samt söka sig skydd där de kunde finna det. Följden blev att många av dem, sedan de berövats livets nödtorft och nödvändig omvårdnad, avled. Många barn blev föräldralösa, hustrur [blev] änkor och män blev änklingar. Våra gårdar togs i besittning av pöbeln, hjordar på tusentals nötkreatur, får, hästar och svin togs ifrån oss och vårt husgeråd, matförråd samt tryckpress bröts sönder, stals eller förstördes på annat sätt.

Många av våra bröder flyttade till Clay County där de stannade i tre år tills 1836. Inget våld skedde, men hot om våld förekom. På sommaren 1836 började emellertid dessa hotelser ta allvarligare form. Allmänna möten sammankallades, beslut fattades, hämnd och förgörelse utlovades och allt såg än en gång mörkt och dystert ut. I Jackson County hade samma sak skett och emedan myndigheterna i detta county inte ingripit skröt man nu med att de [myndigheterna i Clay County] heller inte skulle göra det här. Detta visade sig, efter skrivelser till myndigheterna, alltför sant och efter många umbäranden och förlust av egendom drevs vi än en gång från våra hem.

Därnäst slog vi oss ner i Caldwell County och Daviess County, där vi byggde stora och omfattande nybyggen. Vi tänkte befria oss från förtryckets makt genom att bosätta oss i nya områden med få innevånare. Inte heller här tilläts vi emellertid leva i fred. År 1838 angreps vi återigen av pöbelhopar, en 'utrotningsorder' utfärdades av guvernör Boggs, och under lagens täckmantel genomsvapte ett organiserat rövarband landet och berövade oss våra nötkreatur, får, svin o s v. Många av vårt folk mördades kallblodigt, man våldförde sig på våra kvinnors dygd och under vapenhot tvingades vi att avskrivna oss rätten till våra egendomar. Efter att ha utstått varje förödmjukelse som kunde hopas över oss av ett omänskligt och ogudaktigt följe av marodörer drevs män, kvinnor och barn — tolv till femton tusen själar — från hemmets

hård och från det land de hade laglig rätt till, hemlösa och utan vänner (mitt i vintern) att vandra som flyktingar på jorden eller söka skydd i ett bättre klimat och bland ett mindre barbariskt folk. Många insjuknade och dog, som följd av kylan och de umbäranden de måste utstå, många hustrur blev änkor, och barn [blev] föräldralösa och lämnades helt utblottade. Det skulle ta större utrymme än som här tilldelats mig att beskriva all den orätt, de övergrepp, de mord och den blodsutgjutelse, de stölder, det elände och den jämmer som orsakats av dessa barbariska, omänskliga och laglösa handlingar i staten Missouri.

I den situation som tidigare beskrivits anlände vi till staten Illinois 1839. Vi fann där ett gästvänligt folk och ett inbjudande hem; ett folk som var villigt att styras av lagens och medmänsklighetens principer. Vi har börjat att bygga en stad, kallad 'Nauvoo', i Hancock County. Vi är här sex till åttatusen, förutom ett stort antal i trakten omkring oss och i nästan varje county i staten. Vi har beviljats stadsrättigheter och rätt att upprätta en stadsmilis, vilken nu mönstrar 1 500 man. Vi har även fått tillstånd att upprätta ett universitet, jordbruk och fabriker; vi har våra egna lagar och styresmän och besitter alla de privilegier som andra fria och upplysta medborgare åtnjuter.

Förföljelse har inte hindrat sanningens frammarsch, de har endast gett bränsle åt elden, den har spridits med ökande hastighet. Stolta över den sak de åtagit sig och medvetna om vår oskuld och sanningen i läran, mitt ibland förtal och motstånd, har denna kyrkas äldster gått fram och sått evangeliet i nästan varje stat i vår union. Det har genomträngt våra städer, det har spridits över i våra byar och har fått tusentals av våra intelligenta, ädla och patriotiska medborgare att lyda dess gudomliga påbud och styras av dess heliga sanningar. Det har också spridits till England, Skottland, Irland och Wales, dit några av våra missionärer sändes 1840 och där över fem tusen slöt sig till sanningens baner. Skaror förenar sig nu med oss i varje land.

Våra missionärer går ut till olika nationer, och i Tyskland, Palestina, Nya Holland [Australien], Ostindien och på andra platser har sanningens baner upprests. Ingen ohelig hand kan hindra verket från att framåtskrida. Förföljelser må rasa, pöbelhopar

samlas, arméer må organiseras, förtälet må nedsvärta, men Guds sanning kommer att gå framåt oförväget, ädelt och oberoende, tills den genomträngt varje kontinent, färdats till varje trakt, svept över varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter uppnåtts och den store Jehova säger att verket är utfört.

Trosartiklarna beskriver vår religions grundläggande lära och principer.

Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.

Vi tror att människorna kommer att straffas för sina egna synder och inte för Adams överträdelse.

Vi tror att hela människosläktet kan fräslas genom Kristi förlösning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar.

Vi tror att evangeliets första grundsatser och förordningar är: (1) Tro på Herren Jesus Kristus, (2) omvändelse, (3) nedsänkingsdop till syndernas förlåtelse, (4) handpåläggning för den Helige Andens gåva.

Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet.

Vi tror på samma organisation som i den ursprungliga kyrkan, nämligen apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister och så vidare.

Vi tror på tungomålgåvan, profetia, uppenbarelse, syner, helbrägdagörelse, uttydning av tungomål och så vidare.

Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt. Vi tror också att Mormons bok är Guds ord.

Vi tror allt vad Gud har uppenbarat, allt vad han nu uppenbarar och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike.

Vi tror på Israels bokstavliga insamling och de tio stammarnas återkomst, att Sion kommer att grundläggas på detta fastland [Amerika], att Kristus personligen kommer att regera på jorden samt att jorden kommer att förnyas och erhålla sin paradisiska härlighet.

Vi gör anspråk på förmånen att dyrka Gud den Allsmäktige i enlighet med vårt samvetes bjudande och erkänner alla människors rätt till samma förmån, att tillbedja hur, var eller vad de vill.

Vi tror på att erkänna konungar, presidenter, styresmän och domstolar samt att lyda, ära och understödja lagarna.

Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, barmhärtiga och dygdiga och att göra gott mot *alla*, ja, vi kan verkligen säga att vi följer Paulus uppmaning: Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna uthärda allting. Vi söker efter allt som är dygdigt, älskligt, prisvärt och gott. [Se Trosartiklarna 1:1–13.]

Högaktningsfullt o s v,
JOSEPH SMITH.”⁴

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Joseph Smith skrev Wentworthbrevet till svar på en förfrågan från John Wentworth och George Barstow (s 433). Har andra frågat dig om kyrkans historia eller dess lära? När du studerar eller diskuterar detta kapitel, fundera då på hur du skulle kunna besvara sådana frågor i framtiden. Vad kan vi lära oss av Joseph Smiths ord i Wentworthbrevet om hur vi skall besvara sådana frågor?
- Läs vad profeten sade om sin första syn (s 434). Nästa gång du berättar om den första synen för någon, hur skulle du kunna hjälpa den personen att förstå den och vad den betyder för dig?
- Läs profetens skildring av Mormons boks framkomst (s 435–437). Hur har Mormons bok påverkat ditt liv? På vilka sätt kan vi dela med oss av vårt vittnesbörd om Mormons bok?
- På sidorna 437–440 ger Joseph Smith en kort historik över kyrkans ursprung och vittnar sedan om dess bestämmelse. Vad känner du när du läser det sista stycket på sidan 439?

Varför tror du att förföljelser inte kan hindra kyrkans frammarsch? Vilka exempel finns det på människor som framåt-skridit trots motstånd? (Tänk på exempel i skrifterna, kyrkans historia och ditt eget liv.)

- Gå igenom trosartiklarna (s 440–441). På vilka sätt har trosartiklarna hjälpt dig? Varför tror du att vi ber barnen i Primärföreningen att lära sig dem utantill? Överväg att göra upp ett schema så att du kan studera eller lära dig trosartiklarna utantill.

Skriptställen som bör till detta ämne: Joseph Smiths skrifter, 2: 1–75

Slutnoter

1. "To Subscribers", en ledare införd i *Times and Seasons*, 15 feb 1842, s 696; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
2. *History of the Church*, 4:535–536; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 706. Herr Barstows efternamn är felstavat — Bastow — i *History of the Church* och *Times and Seasons*.
3. Även om John Wentworth eller George Barstow förmodligen aldrig lät publicera brevet, publicerades samma redogörelse 1844, med några tillägg och ändringar, av I Daniel Rupp i den landsomfattande "Latter Day Saints", *He Pasa Ekklesia [The Whole Church]: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States*, s 404–410.
4. *History of the Church*, 4:536–541; ordet "om" inom hakparentes i första stycket på s 438 även i originalet; ord inom hakparentes i åttonde stycket på s 445 även i originalet; ur ett brev från Joseph Smith som skrevs på begäran av John Wentworth och George Barstow, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 1 mar 1842, s 706–710. Profeten Joseph Smith skrev eller dikterade vid flera olika tillfällen en detaljerad redogörelse för den första synen. Skildringen i Wentworthbrevet är en av dessa redogörelser. Den officiella kanoniska skildringen återfinns i Joseph Smiths skrifter 2 i Den kostbara pärlan. Några smärre ändringar gjordes i trosartiklarna innan 1981 års utgåva av Den kostbara pärlan gick i tryck. Därför finns det också några smärre skillnader mellan den nuvarande versionen av trosartiklarna och versionen i denna bok.

Hjälpföreningen: En gudomlig organisation för kvinnor

”Om ni lever upp till era privilegier, kan änglarna inte hindras från att vara i ert sällskap.”

Ur Joseph Smiths liv

Våren 1842 var kyrkans medlemmar i Nauvoo upptagna med att bygga templet. Två av dessa medlemmar, Sarah Granger Kimball och hennes sömmerska Margaret A Cook beslutade sig en dag när de stod och pratade för att förena sina krafter och hjälpa männen som byggde templet. Syster Kimball sade att hon skulle tillhandahålla tyg så att syster Cook skulle kunna sy skjortor åt männen. De två kvinnorna beslutade sig för att föreslå andra systrar att tillsammans med dem bilda en kvinnoförening för att deras välvilliga arbete skulle nå längre. Sarah Granger Kimball berättade: ”Grannkvinnorna träffades i mitt vardagsrum och beslutade sig för att bilda föreningen. Jag fick i uppgift att vända mig till syster Eliza R Snow och be henne skriva en författning och stadgar åt oss och ge dem till president Joseph Smith före vårt nästa torsdagsmöte.”

Efter att ha läst igenom förslaget till författning och stadgar sade profeten att det var det bästa han någonsin hade sett, men sade sedan: ”Det här är inte det ni vill ha. Tala om för systrarna att Herren har tagit emot deras offer och att han har något bättre åt dem än en skriven författning. Jag inbjuder dem alla att träffa mig och några av bröderna ... på torsdag eftermiddag.”¹

Den 17 mars träffade profeten tillsammans med äldste John Taylor och äldste Willard Richards tjugo kvinnor i olika åldrar på övervåningen i den röda tegelaffären. Profeten organiserade

Den 17 mars 1842 organiserade profeten Joseph Smith Nauvoos kvinnliga hjälpförening. "Kyrkan var aldrig fullständigt organiserad förrän kvinnorna sålunda bade organiserats", sade profeten.

Nauvoos kvinnliga hjälpförening officiellt och undervisade de närvarande om syftet med den nya organisationen. Systrarna valde Emma Smith till Hjälpföreningens president, och Emma valde två rådgivare. Profeten läste därefter en uppenbarelse som han hade fått tolv år tidigare i vilken Herren gav Emma i uppgift att göra ett urval av psalmer åt kyrkan och kallade henne en "utvald kvinna". (L&F 25:3) Emma Smith reste sig och började tala om föreningens stora möjligheter: "Vi skall göra någonting extraordinärt ... Vi förväntar oss enastående möjligheter och angelägna önskemål."²

Emma Smith, som var Hjälpföreningens första generalpresident, hade alltid haft en innerlig önskan att få tjäna andra och bygga Guds rike. Hon sade vid ett tillfälle att hon ville vara till "välsignelse för alla som på något sätt behövde hennes hjälp".³ I New York sydde hon kläder åt de fyra missionärerna som hade kallats att predika evangeliet för lamaniterna. I Kirtland samlade hon tillsammans med andra kvinnor in filtar, mat och kläder som deltagarna i Sions läger skulle ta med sig till nödställda heliga i Missouri. Hon hjälpte till att laga mat, sticka strumpor, sy byxor och jackor åt arbetarna som byggde templet i Kirtland. Och hon hade så många av tempelarbetarna som inneboende att hon och Joseph måste sova på golvet. Under den första tiden i Nauvoo ägnade hon en stor del av sin tid och uppmärksamhet åt att vårda de många malariasjuka i tälten utanför sitt hus på Mississippiflodens strand. På detta och andra sätt var hon ett exempel på den hjälpverksamhet som många systrar bistod med på hennes tid. Polly Angell berättade att profeten sade när han såg en grupp kvinnor som var i färd med att sy förhängen som skulle användas till att avdela ytor i templet i Kirtland: "Ni systrar finns alltid till hands. Systrarna är alltid de första och främsta i allt gott arbete."⁴

Ända sedan Hjälpföreningens barndom har kyrkans kvinnor fortsatt att vara en oerhörd makt i det godas tjänst. Vid ett möte som hölls veckan efter det att Hjälpföreningen hade grundats riktade Lucy Mack Smith, profetens mor, en uppmaning till systrarna som också gäller miljontals kvinnor i kyrkan i dag: "Vi måste ta hand om varandra, vaka över varandra, trösta varandra och ta emot den undervisning som gör att vi alla kan sitta ner i himlen tillsammans."⁵

Joseph Smiths lärdomar

Hjälpföreningen, som har organiserats under prästadömet efter prästadömet's mönster, är en väsentlig del av kyrkan.

*Sarah Granger Kimball berättade att profeten Joseph Smith kort innan han grundade Hjälpföreningen sade: ”Jag skall organisera kvinnorna under prästadömet efter prästadömet's mönster ... Kyrkans var aldrig fullständigt organiserad förrän kvinnorna sålunda hade organiserats.”*⁶

*I profetens historia för 24 mars 1842 står det: Denna dag grundade vi organisationen [Kvinnliga hjälpföreningen]. Fru Emma Smith är president, fru Elizabeth Ann Whitney och Sarah M Cleveland hennes rådgivare, fru Elvira [Cowles] kassör och vår välbekanta och begåvade lyriker fröken Eliza R Snow sekreterare.”*⁷

*Eliza R Snow sade: ”President Joseph Smith reste sig. Talade om Kvinnliga hjälpföreningens organisation, sade att han var ytterst angelägen om att den skulle byggas upp åt den Högste på ett tilltalande sätt.”*⁸

*Eliza R Snow sade också: ”[Joseph Smith] uppmanade systrarna att alltid inrikta sin tro och sina böner och lita på ... de trofasta män som Gud har satt i ledningen för kyrkan för att leda sitt folk, att vi bör bevärna dem och stödja dem med våra böner ... Om denna förening lyssnar till den Allsmäktiges råd, genom kyrkans ledare, skall den ha makt att råda över drottningar i sin mitt.”*⁹

”Denna förening skall få undervisning genom den ordning som Gud upprättat — genom dem som utsetts att leda — och jag vrider nu om nyckeln för er i Guds namn, och denna förening skall nu glädja sig och kunskap och intelligens skall flöda ner från och med denna tidpunkt. Detta är början till bättre dagar för denna förening.”¹⁰

Hjälpföreningen gör det möjligt för kvinnor att handla enligt sin välvilliga natur och ta sig an dem som är i nöd.

”Detta är en välgörenhetsförening, enligt er natur. Det är naturligt för kvinnor att hysa känslor av barmhärtighet och välvilja. Ni

”Detta är en välgörenhetsförening ... Ni är nu i den ställningen att ni kan handla enligt de känslor som Gud har inplantat i er själ.”

är nu i den ställningen att ni kan handla enligt de känslor som Gud har inplantat i er själ.”¹¹

”Jesus sade: ’Ni skall göra det verk som ni har sett mig göra.’ [Se 2 Nephi 31:12.] Dessa är föreningens stora nyckelord att handla efter.”¹²

Willard Richards skrev: ”President Smith talade på [Kvinnliga hjälpföreningens] möte för att belysa syftet med föreningen — att föreningen av systrar kan sporra bröderna till att tillgodose de fattigas behov — att söka efter tillfällen att utföra kärleksverk och att tillmötesgå deras behov — att hjälpa till med att förbättra deras moral och att stärka det goda i samhället.”¹³

”Jag besökte på begäran Kvinnliga hjälpföreningen, vars mål är att hjälpa de fattiga, de utblottade, änkan och den föräldralöse samt att ägna sig åt allt som är behjärtansvärt ... Många av våra mest intelligenta, barmhärtiga, filantropiska och ansedda kvinnor var närvarande när föreningen grundades och även vid påföljande möten. Vår vetskap om välviljans rena principer som spontant flödar från deras barmhärtiga och filantropiska hjärtan,

gör oss förvissade om att de, med de resurser de kommer att ha till sitt förfogande, skall skyndsamt bistå främlingen, skall hålla olja och vin i den bedrövades hjärtesår, skall torka den föräldralöses tårar och få änkans hjärta att fröjda sig.

Våra kvinnor har alltid utmärkt sig genom sina vänliga och välvilliga handlingar ... och mitt i värsta förföljelse, när deras grymma förtryckare har ryckt brödet från deras hjälplösa barn, har de alltid varit villiga att välkomna den trötta resenären till sina hem, dela sitt torftiga underhåll med de hungrande, att från sina plundrade, fattiga garderober dela med sig åt dem som är ännu mer behövande och utblottade. Och nu när de bor på behagligare mark och bland ett mindre barbariskt folk och har möjligheter som de hittills inte har haft, är vi övertygade om att de med en samlad insats skall förbättra de fattigas, främlingens och de faderlösas villkor.”¹⁴

Hjälpföreningen uppmuntrar kvinnor att utöva helighet och undervisa varandra.

”Kvinnliga hjälpföreningen är inte enbart till för att hjälpa de fattiga utan också för att rädda själar.”¹⁵

”Kära systrar ... vi önskar nu att ni gör er del, och vi kommer att göra vår del, ty vi vill hålla Guds bud i allt, så som vi får dem direkt från himlen, och leva av varje ord som utgår från Guds mun. Må Gud skänka er ytterligare välsignelser och leda er på dygdens, renhetens och nådens stig.”¹⁶

”Det har gått bra för [Hjälp]föreningen. Deras principer är att utöva helighet. Gud älskar er, och era böner för mig kommer att vara verksamma. Låt dem inte upphöra att ständigt stiga upp inför Gud för min skull.”¹⁷

”Ni måste bekämpa ondskan och genom ert föredöme sporra äldsterna till goda gärningar.”¹⁸

Willard Richards skrev: ”President Joseph Smith läste uppenbarelsen till Emma Smith från boken Läran och förbunden [L&F 25] och sade att hon skulle ... förklara skrifterna för alla och undervisa kvinnorna i samhället, så att inte bara hon utan också andra kunde få samma välsignelser.”¹⁹

Eliza R Snow sade: "När nu [profeten Joseph Smith] hade detta tillfälle ville han undervisa kvinnorna i denna förening om hur de skulle uppföra sig, så att de skulle kunna handla enligt Guds vilja ...

Om ni lever enligt dessa principer, hur stor och härlig blir då inte er belöning i det celestialet riket! Och om ni lever upp till era privilegier, kan änglarna inte hindras från att vara i ert sällskap. Om kvinnor är rena och oskuldsfulla kan de komma inför Gud, ty vad gläder Gud mer än oskuld. Ni måste vara oskyldiga eller ni kan inte komma inför Gud. Om vi vill komma inför Gud, måste vi hålla oss rena, liksom han är ren."²⁰

Hjälpföreningen uppmuntrar kvinnor att följa Frälsarens exempel och visa barmhärtighet och undvika stridighet.

"Om ni vill att Gud skall visa barmhärtighet mot er, så visa barmhärtighet mot varandra ... Vi är alla själviska. Djävulen smickrar oss att vi är synnerligen rättfärdiga när vi fokuserar på andras fel och brister. Vi kan endast leva genom att dyrka vår Gud. Det måste alla själva göra, det kan ingen göra åt någon annan. Så mild Frälsaren var mot Petrus när han sade: 'När du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder.' [Luk 22:32] Vid ett annat tillfälle sade han till honom: 'Älskar du mig?' Och när Petrus svarat sade han: 'Var en herde för mina får.' [Joh 21:15–17] Om systrarna [älskar] Herren, låt dem då vara en herde för fåren och inte skada dem ...

Ni systrar i denna förening, skall det finnas stridighet bland er? Jag tänker inte finna mig i det. Ni måste omvända er och få Guds kärlek. Bort med självrättfärdighet. Det bästa sättet eller den bästa principen att få de fattiga att omvända sig är att tillgodose deras behov."²¹

Eliza R Snow redogör för följande predikan som profeten höll: "Även om det finns ovärdiga bland oss, skall de rättskaffens inte självbelåtet och i onödan bedröva och besvära dessa olyckliga själar — dessa bör istället uppmuntras att hädanefter leva så att de kan respekteras av denna förening, som är den bästa andelen av samhället. Han sade att det fanns två saker som han ville råda

medlemmarna i denna förening till: att särskilt akta sin tunga — ingen organisation kan existera utan detta ... Målet är att få dem som inte är så goda att omvända sig och återvända till dygdens stig så att de kan räknas till de goda ...

Rannsaka er själva — tungan är en ostyrig lem — tig om sådant som saknar betydelse — prat sätter världen i brand.”²²

”De små rävarna fördärvar vingårdarna — det är småsynderna som mest skadar kyrkan. Om ni har elaka känslor och talar med varandra om dem, har det en benägenhet att göra skada.”²³

”Skada inte någons karaktär. Om medlemmar i föreningen uppför sig opassande, ta itu med dem, men behåll allt det ni gör för er själva. Håll allas karaktär i helgd.”²⁴

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs uttalandet av Emma Smith längst upp på sidan 445. Varför tror du att Hjälpföreningens systrar kan uträtta extraordinära ting? På vilka sätt har du och din familj välsignats av det arbete som Hjälpföreningens systrar utför? Läs rådet från Lucy Mack Smith längst ner på sidan 445. På vilka sätt följer Hjälpföreningens systrar det rådet i dag?
- Profeten Joseph Smith organiserade Hjälpföreningen ”under prästadömet efter prästadömets mönster” (s 446). Hur skiljer detta den från andra hjälporganisationer i världen? (Se exempel på s 446.) Varför tror du kyrkan inte var ”fullständigt organiserad” förrän Joseph Smith hade grundat Hjälpföreningen?
- Vilka ansvar har Hjälpföreningens systrar i dag jämfört med de uppdrag som systrarna fick av Joseph Smith? (Se exempel på s 446–449.) Läs det första hela stycket på sidan 447. Hur hjälper möjligheter till tjänande oss att bli mer som Frälsaren är?

- Läs det tredje stycket på sidan 448. Vad tror du det innebär att rädda en själ? På vilka sätt fullgör Hjälpföreningens medlemmar detta ansvar, både timligt och andligt?
- Gå igenom det andra hela stycket på sidan 447 och det fjärde stycket på sidan 448. Vad kan Hjälpföreningens systrar göra för att sporra till goda gärningar bland prästadömsbärare? Vad kan prästadömsbärare göra för att stödja Hjälpföreningens systrar i deras arbete?
- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 448. Vad lär vi oss av detta uttalande i fråga om varje systems ansvar och möjligheter?
- Profeten varnade för att ”frossa i andras fel och brister” (s 449). Vad tror du menas med detta? På vilket sätt utgör en sådan inställning ett hinder för Hjälpföreningen — eller kворum eller grupper i kyrkan? Hur kan vi vara en herde för Herrens får i stället för att frossa i deras fel och brister?

Skriftställen som hör till detta ämne: Ordspråksboken 31:10–31; 1 Korintierbrevet 13:8; L&F 25:1–16; 88:125

Slutnoter

1. Sarah Granger Kimball, ”Auto-biography”, *Woman’s Exponent*, 1 sep 1883, s 51.
2. Emma Smith, citerad i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, anteckning för 17 mar 1842, s 12, nedtecknad av Willard Richards, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
3. Emma Hale Smith, Blessing, 1844, maskinskrivet manuskript, Kyrkans arkiv.
4. Citerad av Polly Angell, i Edward W Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), s 76.
5. Lucy Mack Smith, citerad i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, anteckning för 24 mar 1842, s 18–19, nedtecknad av Eliza R Snow, Kyrkans arkiv.
6. Citerad i Sarah Granger Kimball, ”Auto-biography”, *Woman’s Exponent*, 1 sep 1883, s 51.
7. *History of the Church*, 4:567; ur ”Ladies’ Relief Society”, en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 apr 1842, s 743; Joseph Smith var tidsskriftens redaktör.
8. *History of the Church*, 4:570; ur en predikan som Joseph Smith höll 30 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
9. *History of the Church*, 4:604–605; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; antecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
10. Predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow, i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, s 40, Kyrkans arkiv.
11. *History of the Church*, 4:605; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.

12. *History of the Church*, 5:20; ur en predikan som Joseph Smith höll 26 maj 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
13. Predikan som Joseph Smith höll 17 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards, i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, s 7, Kyrkans arkiv.
14. *History of the Church*, 4:567–568; ur "Ladies' Relief Society", en ledare införd i *Times and Seasons*, 1 apr 1842, s 743; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
15. *History of the Church*, 5:25; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 juni 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
16. Brev från Joseph Smith och andra ledare i kyrkan till Hjälpföreningen i Nauvoo, 1842, Nauvoo, Illinois; i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, s 88, Kyrkans arkiv.
17. *History of the Church*, 5:141; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
18. *History of the Church*, 4:605; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
19. Predikan som Joseph Smith höll 17 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards, i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, s 8, Kyrkans arkiv.
20. *History of the Church*, 4:604–605; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
21. *History of the Church*, 5:24–25; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 9 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
22. *History of the Church*, 5:20; ur en predikan som Joseph Smith höll 26 maj 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
23. *History of the Church*, 5:140; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
24. Predikan som Joseph Smith höll 17 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards, i Relief Society, Minute Book mar 1842–mar 1844, s 10, Kyrkans arkiv.

Lyckan av trogna, rättrådiga och lojala vänner

”Vänskap är en av de stora fundamentala principerna i ’mormonismen’ ... Den förenar den mänskliga familjen med sitt glada inflytande.”

Ur Joseph Smiths liv

I augusti 1842 försökte myndigheterna i Missouri gång på gång att gripa profeten Joseph Smith. Eftersom han fruktade att man skulle döda honom om han blev anhållen och förd till Missouri, valde profeten att gömma sig. Den 11 augusti skickade han bud till flera lojala familjemedlemmar och vänner att de skulle träffa honom på en ö i Mississippi-floden, inte långt från Nauvoo. Den natten samlades Emma Smith, Hyrum Smith, Newel K Whitney och andra nära flodbrädden och for i en liten båt till den avtalade mötesplatsen. Profeten blev glad och tog alla vid handen, tacksam för det bistånd och den tröst som sann vänskap ger. Han skrev senare utförligt i sin dagbok om sin tacksamhet mot familjemedlemmar och vänner. Några av dessa anteckningar ingår i detta kapitel. Flera veckor senare avslutade profeten ett brev till de heliga med ord som uttryckte hans känslor för dem: ”Jag är, såsom alltid, eder ödmjuka tjänare och trofaste vän.” (L&F 128:25)

De heliga besvarade profetens känslor och ansåg honom vara inte bara deras profet utan också deras vän. Benjamin F Johnson, en nära vän och privatsekretare, skrev: ” ’Profeten Joseph’ — som vän var han trofast, tålmodig, ädel och sann ... som kamrat, i umgängeslivet, var han mycket begåvad — han var vänlig, generös, munter ... för nöjes skull brukade han ibland brottas med en vän, eller ännu hellre pröva styrkan tillsammans med andra genom att de satte sig på golvet med fötterna mot varandra och

Hyrum Smith var en ständig källa till kraft och stöd för sin bror Joseph. "Broder Hyrum", sade profeten, "vilket troget hjärta du har!"

greppade tag i en käpp mellan sig. Man han fann aldrig sin jämlike. Skämt, rebusar [bilder som framställer ord], verser på rim och så vidare hörde inte till ovanligheten. Men att sjunga en eller några av de sånger han tyckte bäst om, hände oftare ... Och ändå, fastän han var så social och till och med sällskapskär ibland, tillät han aldrig någon arrogans eller otillbörliga friheter.”¹

Joseph Smith var lika ömsint som han var sällskaplig, som en ung man beskrev: ”Jag [stod] utanför Josephs hus. Han var hemma och flera män satt på staketet. Joseph kom ut och talade till oss alla. Ganska snart kom en man fram och sade att en fattig broder som bodde en bit utanför stan hade fått sitt hus nedbränt kvällen före. Nästan alla männen sade att de var ledsna för det som hänt mannen. Joseph stack handen i fickan, tog fram fem dollar och sade: ’Jag tycker synd om denne broder till ett belopp av fem dollar. Till vilket belopp tycker ni synd om honom?’ ”²

Kanske gjorde Joseph Smiths stora kärlek till sina vänner det särskilt svårt för honom att uthärda några av dessa vänners svek. I Nauvoo vände sig förtrogna vänner mot honom. Men många vänner återgäldade profetens lojalitet och höll fast vid honom in i det sista.

En sådan vän var Willard Richards, medlem i de tolvsvorum, som spärrades in tillsammans med Joseph och Hyrum Smith och John Taylor i Carthage i Illinois. Medan männen satt fångslade tilläts de att flytta från cellen på bottenvåningen till ett bekvämare sovrum en trappa upp i fängelset. Senare, strax före martyrdöden, föreslog fångvaktaren att de skulle vara tryggare i en gallerförsedd cell bredvid sovrummet. Joseph frågade äldste Richards, som kallades ”doktorn” av sina vänner därför att han hade varit verksam som läkare: ” ’Om vi går in i cellen, följer du då med oss?’ Doktorn svarade: ’Broder Joseph, du bad mig inte gå över floden med dig — du bad mig inte komma till Carthage — du bad mig inte komma till fängelset med dig — tror du då att jag skulle överge dig nu? Jag skall säga dig vad jag skall göra. Om du döms att bli hängd för förräderi, skall jag bli hängd i ditt ställe, och du blir frigiven.’ Joseph sade: ’Det kan du inte.’ Doktorn svarade: ’Det skall jag.’ ”³

Joseph Smiths lärdomar

Sanna vänner lindrar varandras sorger och förblir trogna även i svåra tider.

Joseph Smith skrev följande om de familjemedlemmar och vänner som besökte honom den 11 augusti 1842 när han höll sig gömd: ”Så gott och härligt det är att finna rena och heliga vänner som är trogna, rättrådiga och lojala, vars hjärtan inte försmäktar och vars knän är starka och inte vacklar — vänner som hoppas på Herren och sörjde för mina behov den dag när mina fienders vrede utgöts över mig ...

Vilken härlig känsla jag hade när jag på torsdagskvällen den elfte mötte denna vänliga och trogna skara på den ö som ligger i träskets mynning, mellan Zarahemla och Nauvoo. Och vilken out-säglig fröjd och vilken stor glädje som fick mitt bröst att svälla när jag tog min älskade Emma vid handen den kvällen. Hon som var min hustru, ja, min ungdoms hustru och mitt hjärtas utvalda. Många tankar kom till mitt sinne när jag för en stund begrundade allt det som vi kallats att gå igenom, strapatserna och allt slitet, sorgerna och lidandet samt den glädje och tröst som tid efter annan bestrött våra vägar och krönt vårt bord. O vilken samstämdhet som fyllde mitt sinne i denna stund. Åter var hon här ... oförskräckt, fast och orubblig – oföränderliga, kärleksfulla Emma!

Där var broder Hyrum som sedan tog mig vid handen — min köttslige broder. Jag tänkte för mig själv: Broder Hyrum, vilket troget hjärta du har! Ack, må den evige Jehova kröna ditt huvud med eviga välsignelser som belöning för den omsorg du haft om min själ! Ack, hur många sorger i livet vi delat, och än en gång är vi fjättrade av förtryckets obevekliga hand. Hyrum, ditt namn skall skrivas i Herrens lagbok, för att de som kommer efter dig skall kunna se det, så att dina gärningar kan tjäna som förebild för dem.

Jag tänkte för mig själv: Här är också broder Newel K Whitney. Hur många bedrövelser har inte översållat vår gemensamma väg, men ändå träffas vi än en gång för att dela dem på nytt. Du är en trogen vän som hemsökta människor tryggt kan anförtro sig åt. Måtte den Eviges välsignelser även kröna hans huvud.

Hur brinnande är inte det hjärtat, hur orolig är inte den själen för dens välgång som fördrivits och som hatas av nästan alla människor! Broder Whitney, du vet inte hur starka banden är som binder samman min själ och mitt hjärta med dig ...

Jag tänker inte gå in på enskildheter i fråga om denna heliga natt, som jag aldrig skall glömma, men jag vill här skriva ner de trofastas namn. Jag träffade dem i medgång, och de var mina vänner, och nu träffar jag dem i motgång, och de är mina ännu varmare vänner. De älskar den Gud som jag tjänar, de älskar de sanningar som jag förkunnar, de älskar den rena och heliga lära som jag omhuldar i mitt bröst med hjärtats varmaste känslor och med den glöd som inte kan förnekas ...

Jag hoppas att få träffa [mina vänner] igen, så att jag kan få verka för dem och sörja för deras välbefinnande. De skall aldrig sakna en vän så länge jag lever. Mitt hjärta skall älska dem, mina händer verka för dem som älskar och verkar för mig, och jag skall alltid vara mina vänner trogen. Ska jag vara otacksam? Nej! Gud förbjude!”⁴

Den 23 augusti 1842 fortsatte profeten: ”Jag finner att mina känslor ... för mina vänner lever upp igen när jag tänker på de dygder och goda egenskaper och karaktärsdrag som detta fåtal trofasta har som jag nu skriver in i Herrens lagbok — dessa som alltid har stått vid min sida i farans stund under de gångna femton långa åren — ta till exempel min åldrige och älskade broder Joseph Knight den äldre, som var bland de första att sörja för mina behov när jag i begynnelsestadiet arbetade för att frambringa Herrens verk och lägga grunden till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. I femton år har han varit lojal och trogen, rättvis och förebildlig, dygdig och vänlig, och han har aldrig avvikit vare sig till höger eller till vänster. Se, han är en rättfärdig man, och måtte Gud den Allsmäktige förlänga den gamle mannens dagar. Måtte hans skälvande, pinade, brutna kropp förnyas och hälsans kraft oavbrutet återvända till honom, om det är din vilja, o, Gud. Och Sions söner skall säga om honom, så länge det finns någon av dem kvar, att detta var en trofast man i Israel, och därför skall hans namn aldrig glömmas bort ...

Samtidigt som jag minns det fåtal trofasta som nu lever, vill jag också minnas mina trogna vänner som är döda, ty de är många. Många är de vänliga handlingar — vare sig faderliga eller broderliga — som man ägnade mig. Och alltsedan missouriborna varit på jakt efter mig påminns jag om många av dessa handlingar ...

Det finns många själar som jag har älskat med band starkare än döden. Jag har visat mig trogen dem — jag är fast besluten att visa mig trogen dem tills Gud kallar mig att ge upp andan.”⁵

Vänskap förenar den mänskliga familjen och fördriver hat och missförstånd.

”Jag bryr mig inte om vad slags karaktär en man har. Om han är min vän — en sann vän — skall jag vara hans vän och predika frälsningens evangelium för honom och ge honom goda råd och hjälpa honom ur hans svårigheter.

Vänskap är en av de stora fundamentala principerna i ’mormonismen’. [Den är avsedd] att revolutionera och kultivera världen och få krig och stridigheter att upphöra och människor att bli bröder och vänner ...

Vänskap är som broder [Theodore] Turley i sin smedja som svetsar ihop järn med järn — den förenar den mänskliga familjen med sitt glada inflytande.”⁶

”Den vänskap som intelligenta varelser skulle godta som äkta vänskap måste uppstå ur kärlek, och den kärleken måste uppstå ur dygd, vilket hör lika mycket till religion som ljus hör till Jehova. Därav Jesu ord: ’Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.’ [Joh 15:13]”⁷

I mars 1839 när profeten Joseph Smith och flera följeslagare satt inspärrade i fängelset i Liberty i Missouri skrev profeten följande till medlemmar av kyrkan: ”Vi fick några brev i går kväll — ett från Emma, ett från Don C Smith [Josephs bror] och ett från biskop [Edward] Partridge — alla andades godhet och tröst. Vi fann stor glädje i deras innehåll. Vi hade länge varit utan underrättelser, och när vi läste dessa brev var de lika välgörande för våra själar som mild luft, men vår glädje blandades med sorg på grund av de fattiga och svårt kränkta heligas lidanden. Vi behöver väl inte säga att vårt hjärtas slussar öppnades, att våra

ögon var en springbrunn av tårar. Ingen som inte utan skäl och grund har omgivits av fängelsemurar har någon aning om hur ljuv en väns röst är. Ett vänskapsbevis, varifrån det än må komma, väcker alla välvilliga känslor till liv och sätter dem i rörelse. Det hämtar ögonblickligen fram allt som är förgånget; det hugger tag i nuet med blixstens iver; det griper efter framtiden med en tigers häftighet. Det flyttar sinnet bakåt och framåt, från en sak till en annan, tills slutligen all fiendskap, all illvilja, allt hat och alla gångna meningsskiljaktigheter, missförstånd och all misskötsel ligger dräpta vid hoppets segerrika fötter.”⁸

Guds heliga är sanna vänner till varandra.

Profeten skrev följande korta brev i augusti 1835 till en medlem av kyrkan: ”Vi minns din familj, liksom vi minns de andra första familjerna i kyrkan, som först anslöt sig till sanningen. Vi minns era förluster och bedrävelser. Våra första band har inte brutits. Vi har del med er såväl i det onda som i det goda, såväl i bedrävelserna som i glädjeämnena. Vi är förvissade om att våra band är starkare än döden och aldrig skall klippas av.”⁹

Profeten sade om en middag som han hade varit på i januari 1836 i Kirtland: ”Var på en överdådlig middag hemma hos biskop Newel K Whitney. Denna middag var i Guds Sons efterföljd — lama, halta och blinda blev inbjudna enligt Frälsarens anvisningar. [Se Luk 14:12–13.] ... Det var ett stort sällskap, och innan vi åt sjöng vi några av Sions psalmer. Våra hjärtan livades upp av en försmak av den glädje som skall utgutas över de heligas huvuden när de har samlats till Sions berg, för att där njuta av varandras sällskap för evigt, ja, alla himlens välsignelser, när det inte kommer att finnas någon som skall ofreda eller skrämna oss.”¹⁰

Syster Presendia Huntington Buell försökte besöka Joseph Smith när han satt inspärrad i Liberty fängelse 1839, men hon blev avvisad av fångvaktaren. Profeten skrev senare till henne: ”Å, vad vi hade glatt oss om vi hade fått träffa våra vänner! Det hade glatt mitt hjärta att få ha förmånen att samtala med dig, men tyranniets hand vilar på oss ... Jag vill att [din make] och du skall veta att jag är er sanne vän ... Ingen tunga kan uttala den obeskrivliga glädje man känner över att få se en väns ansikte efter att

Många heliga som anlände till kajen i Nauvoo minns att profeten Joseph Smith kom för att välkomna dem till deras nya hem när de gick i land.

i fem månader ha varit omsluten av fängelsemurar. Det känns som om mitt hjärta hädanefter alltid skall vara mer ömsint än det någonsin varit. Mitt hjärta blöder oavbrutet när jag tänker på kyrkans nöd. Å att jag kunde vara hos dem! Jag skulle inte skygga för slit och strapatser för att skänka dem lättnad och tröst. Jag vill än en gång få välsignelsen att kunna höja min röst bland de heliga. Jag skulle utgjuta min själ till Gud för deras undervisning.”¹¹

I Nauvoo i Illinois, dit många av kyrkans medlemmar hade kommit med få jordiska ägodelar, sade profeten: ”Vi bör utveckla medkänsla med de betryckta bland oss. Om det finns en plats på jorden där människor bör utveckla denna anda och hålla olja och vin i de betrycktas hjärtan, är det på denna plats. Den andan är påtaglig här: även om [en person är] en främling och betryckt när han anländer, finner han en broder och vän som är redo att sörja för hans behov.

Jag skulle anse det som en av de största välsignelserna, om jag måste vara betryckt i denna värld, att få slå mig ner där jag har bröder och systrar runtomkring mig.”¹²

Profetens kusin George A Smith berättade: ”Mot slutet av samtalet slog Joseph armarna om mig och tryckte mig till sitt bröst och sade: ’George A, du är mig lika kär som livet.’ Jag var så rörd att jag knappt fick fram ett ord.”¹³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom det första stycket på sidan 453. Gå därefter till sidorna 456–457 och lägg märke till de karaktärsdrag som Joseph Smith uppskattade hos Emma Smith, Hyrum Smith, Newel K Whitney och Joseph Knight den äldre. Varför tror du att deras vänskap var till sådan tröst för honom i svåra tider? Hur har goda vänner stöttat dig när du har haft motgångar? Vad kan vi göra för att stödja andra när de har prövningar?
- De flesta av berättelserna i detta kapitel handlar om värdet av sann vänskap i svåra tider. Men i stycket som börjar längst ner på sidan 453 berättar Benjamin F Johnson om Joseph Smiths vänliga sätt i lugna tider. Vad lär du dig av denna beskrivning? Hur vinner våra relationer till familj och vänner på att vi tar oss tid att skratta och ha roligt tillsammans?
- Studera det fjärde hela stycket på sidan 458. Varför tror du att Joseph Smith sade att vänskap är ”en av de stora fundamentala principerna i ’mormonismen’”? Hur kan det återställda evangeliet hjälpa människor att betrakta varandra som vänner? Hur har andra presidenter för kyrkan varit exempel på vänskap med alla människor?
- Gå igenom det femte hela stycket på sidan 458. På vilket sätt kan vänskap liknas vid att svetsa ihop järn med järn?
- Läs andra stycket på sidan 460 samt följande stycke. Lägg märke till omnämmandet av ”olja och vin”, från liknelsen om den barmhärtige samariten. (Luk 10:34) Vad kan vi göra för att följa profetens råd? för att följa den barmhärtige samaritens exempel?

Skriftställen som hör till detta ämne: 1 Samuelsboken 18:1; Ordspråksboken 17:17; 2 Nephi 1:30; Mosiah 18:8–10; Alma 17:2; L&F 84:77; 88:133

Slutnoter

1. Brev från Benjamin F Johnson till George F Gibbs, 1903, s 6–8; Benjamin Franklin Johnson, Papers, 1852–1911, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. Andrew J Workman, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15 okt 1892, s 641.
3. *History of the Church*, 6:616; ur Willard Richards dagbok, 27 jun 1844, Carthage, Illinois.
4. *History of the Church*, 5:107–109; från en uppteckning i Joseph Smiths dagbok, 16 aug 1842, nära Nauvoo, Illinois.
5. *History of the Church*, 5:124–125, 127; från en uppteckning i Joseph Smiths dagbok, 23 aug 1842, nära Nauvoo, Illinois; denna uppteckning är feldaterad till 22 aug 1842 i *History of the Church*.
6. *History of the Church*, 5:517; ur en predikan som Joseph Smith höll 23 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
7. *History of the Church*, 6:73; ur ett brev från Joseph Smith till James Arlington Bennet, 13 nov 1843, Nauvoo, Illinois; James Bennets efternamn är felstavat — "Bennett" — i *History of the Church*.
8. *History of the Church*, 3:293; ur ett brev från Joseph Smith och andra till Edward Partridge och kyrkan, 20 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri.
9. Joseph Smiths efterskrift i ett brev från Joseph Smith och andra till Hezekiah Peck, 31 aug 1835, Kirtland, Ohio; i "The Book of John Whitmer", s 80–81, Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri; kopia av "The Book of John Whitmer" i Kyrkans arkiv.
10. *History of the Church*, 2:362–363; från en uppteckning i Joseph Smiths dagbok, 7 jan 1836, Kirtland, Ohio.
11. *History of the Church*, 3:285–286; ur ett brev från Joseph Smith till Presendia Huntington Buell, 15 mar 1839, Liberty fängelse, Liberty, Missouri; syster Buells efternamn är felstavat — "Bull" — i *History of the Church*.
12. *History of the Church*, 5:360–361; ur en predikan Joseph Smith höll 16 april 1843 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
13. George A Smith, citerad i *History of the Church*, 5:391; ur George A Smith, "History of George Albert Smith by Himself", s 1, George Albert Smith, Papers, 1834–1875, Kyrkans arkiv.

Bli frälsare på Sions berg

”Hur skall de bli frälsare på Sions berg? Genom att bygga sina tempel, uppföra sina dopbassänger och ... få alla förrättningar ... till förmån för alla sina döda förfäder.”

Ur Joseph Smiths liv

Något av det viktigaste för medlemmarna som bodde i Nauvoo på 1840-talet var att utföra ställföreträdande tjänst för sina döda släktingar. Ända sedan 1840, när de första ställföreträdande dopen utfördes i denna tidsutdelning, har de heliga forskat efter genealogiska upplysningar om sina förfäder, och många har låtit döpa sig för dessa avlidna nära och kära.

I början utfördes dopen för de döda i Mississippi-floden eller i lokala vattendrag. Men i januari 1841, när de heliga planlade templet i Nauvoo, sade Herren: ”Det finnes icke på jorden en dopfunt, vari mina heliga kunna låta döpa sig för de döda. Ty denna förordning tillhör mitt hus och kan icke godkännas annorstädes utom under eder fattigdoms dagar, när I icke kunnen bygga ett hus åt mig.” (L&F 124:29–30)

Man upphörde med ställföreträdande dop i floden den 3 oktober 1841, då profeten tillkännagav: ”Inga ytterligare dop för de döda skall utföras tills förrättningen kan ombesörjas i Herrens hus ... *Ty så säger Herren!*”¹ De heliga började raskt bygga en tillfällig träbassäng i den nygrävda källaren till templet i Nauvoo. Bassängen, som hade byggts av furuträ från Wisconsin, vilade på ryggen av tolv träoxar. Den invigdes den 8 november, för att användas ”tills templet står färdigt, då den ersätts av en varaktigare bassäng”.² Den 21 november 1841 utförde sex medlemmar i de tolv kvorum 40 dop för personer som hade dött, de första dopen för döda som utfördes i bassängen.

*Dopbassängen i det återuppbyggda templet i Nauvoo.
I sådana här dopbassänger låter de heliga döpa sig för de döda.*

De heligas tidiga upplevelser av dop för de döda lärde dem vikten av att föra uppteckningar i Herrens kyrka. Även om ställföreträdande dop hade utförts i lokala vattendrag med rätt prästdömsauktoritet hade de inte blivit officiellt registrerade. Följaktligen måste dessa dop utföras på nytt. I en predikan som profeten höll den 31 augusti 1842 förklarade han: "Alla personer som döps för de döda måste ha en skrivare närvarande, så att han kan vara ögonvittne och intyga att hans uppteckning är sanningsenlig och giltig ... Se därför till att noggrant ombesörja att hädanefter dop bevittnas och upptecknas."³ Profeten avhandlade denna fråga utförligt i ett brev som han skrev till de heliga dagen därpå samt i ett annat brev som han skrev den 6 september. Dessa två brev utgör idag kapitlen 127 och 128 av Läran och förbunden.

I kapitel 127 skrev profeten ned följande anvisningar från Herren: "När någon av eder låter döpa sig för sina döda, så skolen I hava en protokollförare, och han skall vara ögonvittne till edra dop. Han skall höra med sina öron, på det han må kunna vittna om sanningen, säger Herren, att alla edra anteckningar må bli va upptecknade i himmelen ... Åter, alla edra anteckningar skola hållas i ordning och förvaras i mitt heliga tempels arkiv, så att de kunna hållas i åminnelse från släkte till släkte." (L&F 127:6–7, 9)

Allteftersom de heliga fortsatte att utföra denna heliga tjänst "visade det sig snart att somliga hade långa förteckningar över sina döda som de ville utföra dop för", sade äldste George A Smith, medlem i de tolv kvorum. "Man såg detta som endast början på ett ofantligt arbete — att förrätta evangeliets alla heliga handlingar för härskarorna av döda var ingen lätt uppgift. Några av de tolv frågade Joseph om det inte fanns en snabbare metod att förrätta för så många. Kontentan av Josephs svar var: 'Herrens lagar är orubbliga, och vi måste handla helt och hållet i enlighet med det som uppenbarats för oss. Vi behöver inte räkna med att utföra detta ofantliga arbete för de döda på kort tid.'⁴

Joseph Smiths lärdomar

Läran om de dödas frälsning visar hur stor Guds visdom och barmhärtighet är.

”Alla på jorden som inte har fått möjlighet att i köttet höra evangeliet och få heliga handlingar förrättade av inspirerade män, måste få denna möjlighet i det tillkommande, innan de kan få sin slutgiltiga dom.”⁵

”Det är inte mer otroligt att Gud skall *frälsa* de döda än att han skall *uppväcka* de döda.

Det finns aldrig en tid när anden är för gammal för att vända sig till Gud. Alla är inom räckhåll för förlåtande barmhärtighet som inte har begått den oförlåtliga synden, för vilken det inte finns någon förlåtelse varken i denna världen eller i den tillkommande. Det finns ett sätt att befria de dödas andar och det är genom prästadörets makt och myndighet — genom att binda och lösa på jorden. Denna lära tycks underbar eftersom den visar den stora gudomliga barmhärtigheten och välviljan i omfattningen av planen för människornas frälsning.

Denna härliga sanning är väl ägnad att öka förståndet och hålla själen vid gott mod vid oro, svårigheter och betryck. Ta till exempel två män, bröder, lika intelligenta, bildade, dygdiga och godhjärtade, som vandrar rättrådigt och med gott samvete, i den mån de har lyckats urskilja sin plikt i traditionens grumliga å eller från den otydliga sidan i naturens bok.

Den ene dör och begravs utan att ha hört försoningens evangelium. Till den andre sänds frälsningens budskap. Han hör och tar emot det och blir arvinge till evigt liv. Bör den ene få del av en härlighet och den andre överlämnas åt hopplös förtappelse? Finns det ingen utsikt att han skall kunna undkomma? Sekterismen säger 'ingen' ...

Denna lära framställer klart och tydligt Guds visdom och barmhärtighet i att förbereda en förrättning för de dödas frälsning: döpas genom ställföreträdare, få sina namn uppskrivna i himlen och dömas enligt vad de har gjort här i livet. Denna lära var huvudtemat i skrifterna. De heliga som försummar den när

det gäller deras avlidna släktingar, gör det med fara för sin egen frälsning.”⁶

I december 1840 skrev Joseph Smith till medlemmarna i de tolv kvorum och andra prästadömsledare som missionerade i Storbritannien: ”Jag antar, att läran om ’dop för de döda’ redan nått era öron och kanske skapat frågor i era sinnen rörande densamma. Jag kan inte i detta brev ge er alla upplysningar som ni kanske önskar om ämnet, men ... jag vill säga att det förvisso tillämpades av de forna församlingarna. Paulus söker bevisa läran om uppståndelsen från de döda och säger: ’Vad uppnår annars de som döper sig för de dödas skull? Om döda inte alls uppstår, varför döper man sig då för deras skull?’ [1 Kor 15:29]

Första gången jag talade om denna lära offentligt, var då jag predikade vid broder Seymour Brunsons begravning. Jag har sedan dess givit allmänna instruktioner rörande ämnet till kyrkan. De heliga har privilegiet att låta sig döpas för dem av sina släktingar som är döda ... Utan att närmare gå in på ämnet kan ni utan tvivel se dess logik och rimlighet. Det framställer också Kristi evangelium sannolikt i en högre grad än några hade föreställt sig det.”⁷

Vi är frälsare på Sions berg när vi utför heliga förrättningar för de döda.

”Om vi med Guds Sons prästadömes myndighet kan döpa en människa i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn till syndernas förlåtelse, är det ett lika stort privilegium för oss att tjäna som ombud och bli döpta till syndernas förlåtelser till förmån för våra döda släktingar som inte har hört evangeliet eller dess fullhet.”⁸

”Bibeln säger: ’Jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning.’ [Mal 4:5–6]

Ordet *vända* här bör översättas med *binda* eller *besejla*. Men vad är ändamålet med detta viktiga uppdrag? Och hur skall det

"Det största ansvar som Gud har ålagt oss i denna värld är att söka våra döda".

fullbordas? Nycklarna skall överlämnas, Elias ande komma, evangeliet upprättas, Guds heliga församlas, Sion byggas upp och de heliga dra upp som frälsare på Sions berg. [Se Ob 1:21.]

Men hur skall de bli frälsare på Sions berg? Genom att bygga sina tempel, uppföra sina dopbassänger och på sina huvuden få alla förrättningar, dop, konfirmationer, tvagningar, smörjelser, ordinationer och beseglade krafter till förmån för alla sina döda förfäder och återlösa dem, så att dessa kan komma fram i den första uppståndelsen och tillsammans med dem upphöjas till härlighetens troner. Häri består den kedja som binder fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, vilket fullbordar Elias uppdrag ...

De heliga har endast lite tid till att rädda och återlösa sina döda och samla tillsammans sina levande släktingar, så att de också kan bli frälsta, innan jorden blir slagen och den fastställda förstörelsen drabbar världen.

Jag vill råda alla de heliga till att med all makt och styrka samla alla sina levande släktingar till [templet], så att de kan bli

bese glade och frälsta, så att de är beredda för den dag, då mord-ängeln går fram. Om hela kyrkan av alla krafter satte i gång att frälsa sina döda, bese gla sina efterkommande och samla sina levande vänner och inte tillbringade någon tid i världens tjänst, skulle de näppeligen bli färdiga innan den natt kommer då ingen kan arbeta.”⁹

Det finns dop o s v som de levande kan begagna sig av samt dop för dem som har dött utan kunskap om evangeliet ... Det är inte bara nödvändigt att utföra dop för era döda, utan ni måste också gå igenom alla förrättningar för dem, samma som ni gått igenom för att rädda er själva ...

Det bör finnas en plats dit alla folk från tid till annan kan komma för att få sin begåvning, och Herren har sagt att detta skall vara platsen för dopen för de döda. Varje person som har blivit döpt och tillhör riket har rätt att få bli döpt för dem som har gått före, och så snart evangeliets lag har blivit åtlydd här genom deras vänner som står som ställföreträdare för dem, har Herren tjänare där som friger dem. Man kan handla som ställföreträdare för sina egna släktingar. Därmed har evangeliets förordningar som fastställdes innan världens grund blev lagd uppfyllts av dem, och vi får döpa oss för dem som vi hyser så stor vänskap för.”¹⁰

”Alla som dör i tron går till andarnas fängelse för att predika för dem som är döda till kroppen, men de är levande till anden, och dessa andar predikar för andarna [som sitter i fängelse] för att de skall leva andligen, liksom Gud lever, och människor tjänar dem i köttet ... och de lyckliggörs genom dessa medel. [Se 1 Petr 4:6.] Därför är de som döps för de döda frälsare på Sions berg, och de måste bli tvagna och smorda för sina döda precis som de blev det för egen del.”¹¹

Gud har gett oss det stora ansvaret att söka våra döda.

”Jag skall öppna era ögon i fråga om de döda. Allt vad Gud i sin oändliga visdom har ansett rätt och riktigt att uppenbara för oss, under vårt jordeliv i fråga om vår jordiska kropp, uppenbaras för oss rent begreppsmässigt och oberoende av samhörigheten med

detta jordiska tabernakel. Det uppenbaras för vår ande precis som om vi inte hade någon kropp alls; och de uppenbarelser som skall frälsa vår ande skall också frälsa vår kropp. Gud uppenbarar dem för oss utan någon tanke på evig upplösning av kroppen, eller tabernaklet. Följaktligen ansvaret, det oerhörda ansvar som åvilar oss i fråga om våra döda, ty alla andar som inte har lytt evangeliet i köttet måste antingen lyda i anden eller bli fördömda. En allvarlig tanke! — en fasansfull tanke! Finns det ingenting vi kan göra? — ingen förberedelse — ingen frälsning för våra fäder och vänner som har dött utan att ha fått tillfälle att lyda Människosonnens påbud? ...

Vilka löften ges i samband med ämnet frälsning för de döda? Vad slags karaktär har de som kan bli frälsta trots att deras kroppar multnar i graven? När hans befallningar ger oss undervisning är det ur ett evigt perspektiv, ty Gud ser på oss som om vi vore i evigheten. Gud bor i evigheten och betraktar inte tingen som vi.

Det största ansvar som Gud har ålagt oss i denna värld är att söka våra döda. Aposteln säger: 'Först tillsammans med oss kan de nå målet', [se Hebr 11:40] ty det är nödvändigt att vi har beseglingsmakten så att vi kan besegla våra barn och våra döda för tidernas fullhets utdelning — en tidsutdelning i vilken de löften som Jesus Kristus gav om människans frälsning innan världens grund blev lagd skall gå i uppfyllelse ...

Det är nödvändigt att de som går före oss och de som kommer efter oss delar frälsningen med oss, och därför har Gud gjort detta bindande för människan. Därför säger Gud: 'Jag skall sända till er profeten Elia, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda. Han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med tillspillogivning.' [Mal 4:5-6]"¹²

Profeten Joseph Smith skrev följande i ett brev till de heliga, senare upptaget i Läran och förbunden 128: 15-18, 22, 24: "Låten mig nu försäkra eder, mina ömt älskade bröder och systrar, att dessa äro grundsatser med avseende på de döda och de levande, vilka icke kunna förbigås med ringaktning, emedan

de höra till vår frälsning, ty deras frälsning är nödvändig och väsentlig för vår frälsning, såsom Paulus säger om fäderna: *'De kunna icke fullkomnas utan oss'*; ej heller kunna vi fullkomnas utan våra döda.

Nu vill jag anföra ett annat skriftställe rörande dopet för de döda. Paulus säger i 1 Kor. 15:29: *'Vad kunna annars de som låta döpa sig för de dödas skull vinna därmed? Om så är att döda alls icke uppstå, varför låter man då döpa sig för deras skull?'*

Vidare vill jag i sammanhang med detta ställe anföra en av profeterna, som hade sin blick fäst på återupprättandet av prästadömet och uppenbarelsen av dess härlighet i de yttersta dagarna och isynnerhet på detta, det härligaste av alla ämnen, som tillhöra det eviga evangeliet, nämligen dopet för de döda. Malaki säger i sitt sista kapitels femte och sjätte verser: *'Se, jag skall sända till eder profeten Elia, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen, och barnens hjärtan till deras fäder; för att jag icke, när jag kommer, skall slå landet med tillspillogivning.'*

Jag kunde hava givit en tydligare översättning av detta ställe, men det är tillräckligt klart för min nuvarande avsikt, såsom det står. Det är i detta fall nog att veta, att jorden skall slås med tillspillogivning, om det icke finnes en sammanbindande kedja av något slag, som på ett eller annat sätt förenar fäderna och barnen. Och se, hur kan detta ske? Genom dopet för de döda. Ty vi kunna icke fullkomnas utan dem, ej heller kunna de fullkomnas utan oss ...

Edra hjärtan fröjde sig och vare övermåttan glada! Jorden briste ut i sång! De döda sjunge heliga sånger och prise Konungen, Emanuel, evinnerligen, vilken förrän världen var utsåg de medel varigenom vi skulle kunna återlösa dem ur deras fängelse, ty fångarna skola frigöras ...

Låtom oss därför såsom en kyrka, såsom ett folk och såsom Sista Dagars Heliga offra ett offer åt Herren i rättfärdighet, och låtom oss i hans heliga tempel, när det blivit färdigt, framlägga en bok innehållande sådana anteckningar om de döda, som kunna vara värdiga att mottagas."¹³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 463–465 och lägg märke till hur Joseph Smiths och de tidiga heligas insikt om läran om dop för de döda fördjupades. Fundera över hur de heliga kanske kände sig när de först hörde talas om de dödas frälsning. Vilka känslor hade du när du för första gången deltog i förrättningar för de döda?
- Läs tredje och fjärde stycket på sidan 466. På vilket sätt visar läran om frälsning för de döda Guds barmhärtighet och nåd? På vilka sätt kan denna lära ”öka förståndet” och ”hålla själen vid mod”?
- Vad innebär det att vara frälsare på Sions berg? (Se exempel på s 467–469.) Varför tror du att det är omöjligt för våra avlidna förfäder att fullkomnas utan oss? Varför tror du att det är omöjligt för oss att fullkomnas utan dem?
- Gå igenom några exempel på vad profeten Joseph Smith undervisade om i fråga om vårt stora ansvar att ”söka våra döda” (s 469–471). Vilka upplevelser har du haft när du har lärt dig mer om dina förfäder? Hur har kärleken till din familj och din tro på Gud stärkts av att du har lärt dig om dina förfäder? Hur har din tempeltjänst för dem påverkat dina känslor för dem?
- Vad kan vi göra för att hjälpa barn att uppskatta sitt släktarv? Vad kan vi göra för att hjälpa barn att delta i tempeltjänst och släkthistorisk verksamhet?

Skriftställen som hör till detta ämne: Romarbrevet 14:9; L&F 128:8–11

Slutnoter

1. *History of the Church*, 4:426; ur ett protokoll från en konferens hållen 3 oktober 1841 i Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1841, s 578.
2. *History of the Church*, 4:446–447; ur "History of the Church" (manuskript), bok C-1, tillägg, s 44, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
3. *History of the Church*, 5:141; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
4. George A Smith, predikan hållen 25 december 1874 i S:t George, Utah; i S:t Georges stav, *General Minutes*, del 4, Kyrkans arkiv.
5. *History of the Church*, 3:29; ur en ledare införd i *Elders' Journal*, jul 1838, s 43; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
6. *History of the Church*, 4:425–426; ur ett protokoll från en konferens hållen 3 oktober 1841 i Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1841, s 577–578.
7. *History of the Church*, 4:231; styckindelning ändrad; ur ett brev från Joseph Smith till de tolv, 15 dec 1840, Nauvoo, Illinois; detta brev är feldaterat till 19 okt 1840 i *History of the Church*.
8. *History of the Church*, 4:569; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 mars 1842 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Wilford Woodruff; se också tillägget, s 552, punkt 3.
9. *History of the Church*, 6:183–184; ur en predikan Joseph Smith höll 21 januari 1844 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Wilford Woodruff.
10. *History of the Church*, 6:365–366; styckindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Thomas Bullock.
11. Citerad av George Laub, i en sammmanställning av utdrag ur Joseph Smiths predikningar, omkr 1845; George Laub, *Reminiscences and Journal*, jan 1845–apr 1857, s 21, Kyrkans arkiv.
12. *History of the Church*, 6:312–313; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; upptecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton.
13. *Läran och förbunden* 128:15–18; ett brev från Joseph Smith till de heliga, 6 sep 1842, Nauvoo, Illinois.

Parley P Pratt sade: "Det var Joseph Smith som lärde mig att värdera de ömma relationerna mellan far och mor, make och bustru, bror och syster, son och dotter."

Familjen: Den ljuvaste förbindelsen för tid och evighet

”Den ljuvligaste sammanhållning och lycka vilade över huset. Ingen irritation eller oenighet störde vår frid, och ro och stillhet rådde bland oss.” (Lucy Mack Smith)

Ur Joseph Smiths liv

År 1843, innan templet i Nauvoo stod färdigt, hade profeten Joseph Smith redan tillkännagivit läran om frälsning för de döda och förrättat tempelbegåvningen åt en grupp trofasta heliga. Men det återstod en viktig del av den heliga tjänsten i templet. Den 16 maj 1843 reste profeten från Nauvoo till Ramus i Illinois, där han bodde hos sin gode vän Benjamin F Johnson. Den kvällen undervisade han broder och syster Johnson och några nära vänner om det ”nya och eviga äktenskapsförbundet”. Han förklarade för dem att detta förbund var den ”prästadömets orden” som krävdes för att uppnå den högsta graden i det celestialet. (Se L&F 131:1–4.) Han sade att såvida inte en man och en kvinna inträder i det eviga äktenskapsförbundet ”kommer de att upphöra att föröka sig, då de dör. Detta innebär, att de inte kommer att få några barn efter uppståndelsen”. De som inträder i detta förbund och förblir trofasta ”kommer att fortsätta att tillväxa och få barn i den celestialet härligheten”.¹

Två månader senare, den 12 juli 1843, på övervåningen i profetens röda tegelaffär, dikterade han en uppenbarelse för William Clayton om läran om evigt äktenskap. (Se L&F 132.) Profeten hade känt till och undervisat om denna lära under en tid. I denna uppenbarelse tillkännagav Herren att om man och hustru inte blir beseglade med det heliga prästadömets kraft ”kunna de icke hava efterkommande utan måste förbliva

ensamma och ogifta utan upphöjelse i sitt frälsta tillstånd i all evighet”. (Se L&F 132:15–18.) För att män och hustrur skall få upphöjelse måste de beseglas med prästadörets makt och vara trogna sina förbund:

”Åter, sannerligen säger jag dig: Om en man äktar en hustru genom mitt ord, vilket är min lag, och igenom det nya och eviga förbundet och det beseglas på dem genom löftets helige Ande genom honom, som är smord och har fått den makten och detta prästadörets nycklar ... så skall det ske dem i allt som min tjänare har stadfäst för dem i tid och i all evighet, och det skall hava gällande kraft, när de hava lämnat denna värld. De skola passera änglarna och gudarna, som där äro satta till deras upphöjelse och härlighet i allt, såsom det har blivit beseglat på deras huvuden, och denna härlighet skall vara en fullhet och en fortsättning på släkten från evighet till evighet.

Då skola de vara gudar, emedan de äro oändliga; därför skola de vara från evighet till evighet emedan de förbliva. Då skola de vara över alla, emedan allting är dem underlagt. Då skola de vara gudar, emedan de hava all makt, och änglarna äro dem underdåniga. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om du icke åtlyder min lag, kan du icke erhålla denna härlighet.” (L&F 132:19–21)

Äldste Parley P Pratt i de tolv kvorum skrev att kunskapen om denna lära fördjupade hans kärlek till sin familj: ”Det var Joseph Smith som lärde mig att värdera de ömma relationerna mellan far och mor, make och hustru, bror och syster, son och dotter. Det var av honom jag lärde mig att min egen kära hustru kan tillförsäkras mig för tid och all evighet och att de rena känslor och den tillgivenhet som förde oss samman, kommer från den eviga kärlekens gudomliga källa. Det var av honom jag lärde mig att vi kan förädla dessa känslor och utvecklas i desamma i all evighet, samtidigt som följderna att vår eviga förening blir en avkomma lika talrik som stjärnorna på himlen eller sanden på havets strand ... Jag älskade redan innan, men jag visste inte varför. Men nu älskade jag — med en renhet — och med en intensiv, upphöjd känsla som lyfter min själ från det timliga i denna jämmerliga tillvaro och breder ut den som havet ... Jag kunde nu älska även med anden och med förståndet.”²

Joseph Smiths lärdomar

Man och hustru ärar varandra genom att vara kärleksfulla, vänliga och tillgivna.

”Äktenskapet [är] en himlens förordning och instiftades i Edens lustgård.”³

”Det är en makes skyldighet att älska, hålla kär och sörja för sin hustru och hålla sig till henne och ingen annan. [Se L&F 42:22.] Han bör ära henne som sig själv, och han bör ta hänsyn till hennes känslor, för hon är hans kött och ben avsedd att vara honom till hjälp både i timliga och andliga ting, en person i vars famn han kan lämna alla sina sorger utan reservation, en person som är villig (hon avsågs till det) att dela hans börda, lindra och uppmuntra hans känslor med sin milda röst.

Det är mannens uppgift att stå i ledningen för sin familj ... inte att härska över sin hustru som en tyrann, och inte heller vara svartsjuk eller rädd för att hans hustru lämnar sin plats och hindrar honom från att utöva sin myndighet. Det är hans plikt att vara en Guds man (ty en Guds man är en visdomens man), alltid beredd att ta emot från skrifterna, uppenbarelserna och från himlen sådan undervisning som är nödvändig för hans hushålls uppbyggelse och frälsning.”⁴

Vid ett möte för Hjälpföreningens systrar sade Joseph Smith: ”Ni behöver inte tjata på era män för det de gör. Låt i stället er oskuld, vänlighet och hängivenhet komma fram, vilket är kraftfullare än en kvarnsten som hängs om halsen. Inte strid, inte bråk, inte motsägelser eller gräl, utan ödmjukhet, kärlek, renhet — det är detta som bör upphöja er i alla goda mäns ögon ...

När en man tyngs av bekymmer, när han är rådlös på grund av omsorger och svårigheter, om han då får möta ett leende istället för invändningar och klagomål — om han möts av mildhet, lugnar det hans själ och känslor. När sinnet håller på att förtvivla behöver det tröst i form av tillgivenhet och vänlighet ... När ni går hem, säg då aldrig ett ont eller ovänligt ord till era makar, utan låt hädanefter vänlighet, barmhärtighet och kärlek kröna ert verk.”⁵

Eliza R Snow sade: ”[Profeten Joseph Smith] uppmanade systrarna att alltid inrikta sin tro och sina böner och lita på sina makar, som Gud har utsett åt dem att ära.”⁶

Barn ärar sina föräldrar genom att uttrycka tacksamhet för dem och vårda sig om dem i hela sitt liv.

Under flera dagar i oktober 1835 besökte profeten sin svårt sjuke far dagligen och skötte om honom ”med stor oro”. Profeten skrev i sin dagbok: ”Skötte om min far igen, som var mycket sjuk. I enskild bön i morse sade Herren: ’Min tjänare, din far kommer att leva.’ Jag skötte om honom hela denna dag med mitt hjärta lyft mot Gud i Jesu Kristi namn, att han skulle göra honom frisk, så att jag kunde välsignas med min fars sällskap och råd. Jag betraktar det nämligen som en av de största jordiska förmånerna att få umgås med föräldrar, vars mogna ålder och erfarenhet gör dem kapabla att ge nyttiga råd. På kvällen kom David Whitmer. Vi anropade Herren i mäktig bön i Jesu Kristi namn, och lade våra händer på min far och näpste sjukdomen. Och Gud hörde och besvarade våra böner — till våra själars stora glädje och tillfredsställelse. Vår åldrige far steg upp och klädde på sig, ropade samt prisade Herren.”⁷

”Salig är min mor, ty hennes själ är alltid uppfylld av välvilja och givmildhet, och trots sin ålder skall hon få kraft på nytt, skall hon få tröst i sitt hus, och hon skall få evigt liv. Salig är min far, ty Herrens hand är över honom, ty han skall få se hur hans barns bedrävelser förgår, och när hans huvud har nått sin fulla mognad skall han betrakta sig själv som ett olivträd vars grenar är nedtyngda av rik frukt, och han skall även få en boning i himlen.”⁸

”Jag har dragit mig till minnes händelser i min barndom. Jag har tänkt på min far som är död ... Han hade ädel hållning och ett upphöjt och heligt och dygdigt sinne. Hans själ svävade högt ovanför alla dessa lumpna och lågsinnade principer som är så naturliga för människohjärtat. Jag säger nu att han aldrig, såvitt jag vet, gjorde någonting elakt i sitt liv som man skulle kunna påstå vara lågsinnat. Jag älskar min far och minnet av honom, hågkomsten av hans ädla handlingar är för alltid inpräntade i mitt sinne, och

Joseph Smith växte upp i en familj där föräldrar och barn älskade och respekterade varandra. Denna målning visar hur familjen Smith 1816 återförenas med fadern efter det att han hade flyttat före dem till Palmyra i New York.

många av hans vänliga och faderliga ord till mig är skrivna på mitt hjärtas minnestavlor.

Heliga är de tankar jag omhuldar från hans livs historia, som har trängt in i mitt sinne, som inympats där genom mina egna iakttagelser sedan jag föddes. Heligt för mig är hans stoft och platsen där han ligger. Helig är den grav som jag lät innesluta ovanför hans huvud. Må minnet av min far leva för evigt ... Må den Gud jag älskar blicka ned från ovan och rädda mig från mina

fiender här och ta mig vid handen så att jag får stå på Sions berg och tillsammans med min far där krönas för evigt.

Ord kan inte uttrycka den tacksamhet jag är skyldig Gud för att han gett mig så hedervärda föräldrar.

Min mor är en av de ädlaste och bästa av alla kvinnor. Gud give att hennes och mina dagar förlängs, så att vi får leva och länge njuta av varandras sällskap.”⁹

”När vi tänker på med vilken omsorg och med vilken outtröttlig flit våra föräldrar ansträngt sig för att vaka över oss, hur många oroliga och ängsliga timmar de tillbringat vid vår vagga och vid sängkanten när vi var sjuka, hur måna borde vi då inte vara om deras känslor på deras ålderdom! Det kan inte vara en källa till ljuva tankar för oss om vi gör eller säger någonting som för deras gråa hår med sorg ner i graven.”¹⁰

Kärlek mellan bröder och systrar kan vara ljuv och bestående.

Profeten skrev följande om två av sina bröder som dog i unga år: ”Alvin, min äldste bror — jag minns mycket väl sorgens kval som fyllde mitt unga bröst och nästan fick mitt hjärta att brista, när han dog. Han var den äldste och den ädlaste i min fars familj. Han var en av de ädlaste bland människors barn ... Det fanns inget svek hos honom. Han levde ett fläckfritt liv alltifrån sin barndom ... Han tillhörde de mest seriösa, och när han dog besökte Herrens ängel honom i hans sista stund ...

Min bror Don Carlos Smith ... var också en ädel pojke. Jag fann aldrig några fel och brister hos honom. Jag såg aldrig en första omoralisk gärning, såg aldrig någon första tendens till gudlöshet eller gemenhet hos honom från den dag han föddes tills den dag han dog. Han var älskvärd, godmodig och vänlig, ett dygdigt och trofast och rättskaffens barn. Måtte min själ få komma dit han har gått.”¹¹

Joseph Smith skrev följande i ett brev till sin äldre bror Hyrum: ”Min högt älskade bror Hyrum, jag har varit så orolig för dig, men jag kommer alltid ihåg dig i mina böner och ber till Gud att han skall bevara dig trots människor och djävlar ... Gud beskydde dig.”¹²

Profeten skrev om Hyrum: "Jag kunde be i mitt hjärta att alla mina bröder skulle likna min älskade bror Hyrum, som besitter ett lamms mildhet och Jobs redbarhet, Kristi saktmod och ödmjukhet, och jag älskar honom med den kärlek som är starkare än döden."¹³

**Föräldrar som älskar, stöttar och ber för sina barn
skänker sina barn omätliga välsignelser.**

Efter att i september 1823 ha varit på kullen Cumorah skildrade Joseph Smith sina upplevelser där för sin familj och fortsatte sedan att skildra sina upplevelser för dem. Profetens mor skrev: "Varje kväll samlade vi våra barn. Vi torde ha utgjort den mest säregna anblick bland alla familjer som någonsin levt på jordens yta. Vi satt alla i en ring, far, mor, söner och döttrar, och lyssnade i andlös spänning när en pojke på [sjutton år] undervisade om religiösa lärdomar ...

Vi var övertygade om att Gud snart tänkte uppenbara något som vi skulle kunna ta fasta på, någonting som vi bättre skulle kunna förstå än det som man tidigare hade undervisat oss om. Det gav oss stor glädje. Den ljuvligaste sammanhållning och lycka vilade över huset. Ingen irritation eller oenighet störde vår frid, och ro och stillhet rådde bland oss."¹⁴

Mot slutet av Sions lägers marsch i juni 1834 insjuknade Joseph och Hyrum tillsammans med många andra i kolera. Deras mor berättade följande om deras upplevelser: "Hynums och Josephs ... glädje över att träffa oss igen vid hälsa kände inga gränser på grund av de faror de hade undkommit under sin bortovaro. De satte sig ner på var sin sida om mig, Joseph höll min ena hand och Hyrum den andra, och berättade följande ...

'Sjukdomen tog genast tag i oss och några minuter senare led vi svåra kval. Vi gav stumma tecken åt varandra och lämnade huset i avsikt att gå till någon avskild plats och tillsammans be till Gud att han skulle befria oss från denna fruktansvärda inverkan. Men innan vi hade hunnit tillräckligt långt bort för att vara säkra på att inte bli störda, kunde vi knappt stå på benen, och vi var djupt oroliga och befarade att vi skulle dö i denna västliga vildmark långt bort från våra familjer, utan att ens ha förmånen att välsigna våra

"Varje kväll samlade vi våra barn", skrev Lucy Mack Smith, "far, mor, söner och döttrar, och lyssnade i andlös spänning när en pojke på [sjutton år] undervisade om religiösa lärdomar."

barn eller ge dem ett sista ord på vägen. Hyrum utropade: "Joseph, vad skall vi ta oss till? Ska vi utplånas från jorden av denna rysliga förbannelse?" "Låt oss falla på knä", sade [Joseph], "och be till Gud att ta bort krampen och kvalen och återge oss hälsan, så att vi får återvända till våra familjer." Vi gjorde detta utan någon gynnsam verkan, tvärtom, vårt tillstånd förvärrades ytterligare ...

Vi fattade snart beslut att på nytt vädja till Gud om barmhärtighet och att inte resa oss upp förrän en av oss hade fått ett vittnesbörd om att vi skulle bli botade ... Vi bad någon tid, först den ene av oss och sedan den andre, och märkte snart att kramperna

började släppa taget. Och en kort tid senare for Hyrum upp och utbrast: ”Joseph, vi skall återvända, för jag såg i en syn mor på knä under ett äppelträd och hon bad för oss, och hon ber just nu i tårar till Gud att han skall skona vårt liv så att hon får träffa oss igen. Och Anden vittnar för mig att hennes och våra böner skall besvaras.” Och från det ögonblicket var vi botade och gick glada vår väg.’

’Åh, mor’, sade Joseph, ’hur ofta har inte dina böner varit till hjälp för oss när dödsskuggan omslutit oss.’¹⁵

Lucy Mack Smiths kärlek till sina söner kommer till uttryck i hennes skildring av hur profeten och hans bror Hyrum i november 1838 fördes fångna från Far West i Missouri till Independence och sedan till Richmond i Missouri, där de skulle sättas i fängelse. Familjen fruktade att Joseph och Hyrum skulle bli dödade: ”När vi mottog nyheten om att mina söner skulle föras bort, sade budbäraren att om vi ville se våra söner i livet igen, måste vi gå till dem, för de satt i vagnen som skulle köra i väg och vara borta inom några få minuter. Min make var för sjuk för att kunna gå dit, men jag och Lucy [en dotter] gick ensamma, för vi var de enda som var friska i familjen.

När vi var ungefär 350 meter från vagnen kom vi inte längre på grund av männen som omringade den. ’Jag är profetens mor’, ropade jag. ’Finns det ingen gentleman här som vill hjälpa mig genom folksamlingen så att jag får kasta en sista blick på mina barn och tala med dem innan de dör?’ Någon erbjöd sig att bana sig fram genom armén, och vi fortsatte mellan svärd, musköter, pistoler och bajonetter och hotades med döden för varje steg vi tog tills vi äntligen kom fram dit. Mannen som åtföljde mig talade med Hyrum, som satt längst fram, och sade att hans mor var där och ville att han skulle räcka ut handen till henne. Det gjorde han, men jag tilläts inte se dem, för vagnkapellet var gjort av mycket tjockt tyg och fastbundet längst fram och igenspikat i sidorna ...

Vår vän förde oss sedan till bakre delen av vagnen, där Joseph var, och sade: ’Herr Smith, din mor och syster är här och vill ta dig i hand.’ Joseph pressade ut handen mellan vagnen och kapellet där det var igenspikat. Vi tog tag i hans hand, men han talade inte med oss. Jag uthärdade inte tanken på att lämna honom utan

att ha hört hans röst. 'Joseph', sade jag, 'tala med din stackars mor ännu en gång. Jag kan inte gå förrän jag har hört din röst.'

'Gud bevara dig, mor', sade han, och sedan hördes ett rop och vagnen körde i väg och slet bort min son från oss just som Lucy tryckte hans hand till sig för att skänka den en systers sista kyss, för vi visste att de hade dömts till döden och skulle arkebuseras.

Vi lyckades ta oss tillbaka till huset igen, trots att vi knappt kunde hålla oss upprätta ... Under en tid hördes bara suckar och jämmer i huset, för vi visste inte annat än att vi hade sett Joseph och Hyrum för sista gången. Men mitt i denna sorg fann jag tröst som överträffade all jordisk lättnad. Jag uppfylldes av Guds Ande och fick följande genom profetians gåva: 'Var vid gott mod när det gäller dina barn, ty man kommer inte att kröka ett hår på deras huvuden' ... 'Mina barn', sade jag, 'gråt inte längre. Pöbeln skall inte döda dem, för Herren har talat om för mig att han skall befria dem ur fiendens hand.' Detta var till stor tröst för oss alla, och vi var inte lika oroliga efteråt att man skulle ta livet av dem."¹⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom äldste Parley P Pratts skildring av hur kunskapen om läran om evigt äktenskap blev till välsignelse för honom (s 476). På vilka sätt kan denna lära påverka våra känslor för vår familj? Påverka hur vi behandlar varandra hemma?
- Läs Joseph Smiths råd till män och hustrur (s 477–478). Fundera över de aspekter av det som gäller både män och kvinnor. Varför är det viktigt att både fäder och mödrar studerar skrifterna och får uppenbarelse till familjens vägledning? Vad kan en make göra när han ser att hustrun är "nedtyngd av bekymmer"? Varför skall både makar och hustrur undvika "ett ont eller ovänligt ord"?
- I vuxen ålder fortsatte profeten Joseph Smith att njuta av att vara tillsammans med sina föräldrar, be dem om råd och ära

dem (s 478–480). Vilket av profetens ord om sina föräldrar gjorde störst intryck på dig? Vilka exempel har du sett på det bestående goda inflytande föräldrar kan ha på sina barn? Tänk på vad du kan göra för att bättre ära dina föräldrar.

- Gå igenom profetens ord om sina bröder Alvin, Don Carlos och Hyrum (s 480–481). Varför tror du att relationen mellan bröder och systrar kan vara så bestående och stark? Vad kan föräldrar göra för att uppmuntra sina söner och döttrar att vara goda vänner? Hur kan bröder och systrar stärka vänskapen till varandra?
- Gå igenom Lucy Mack Smiths hågkomst av hur hennes son Joseph undervisade familjen (s 481). Vilka upplevelser har du haft av "sammanhållning och lycka" tillsammans med andra familjemedlemmar? Vad kan föräldrar lära sig av den upplevelse Joseph och Hyrum hade av att botas från kolera? (Se s 481–483.)

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Mosebok 20:12; 1 Korintierbrevet 11:11; Efesierbrevet 6:1–4; Mosiah 4:14–15; Moses 3:18, 21–24

Slutnoter

1. *History of the Church*, 5:391; från instruktioner som Joseph Smith gav 16 maj 1843 i Ramus, Illinois; nedtecknade av William Clayton.
2. Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red Parley P Pratt den yngre (1938), s 297–298; styckeindelning ändrad.
3. *History of the Church*, 2:320; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 24 nov 1835, Kirtland, Ohio.
4. "On the Duty of Husband and Wife", en ledare införd i *Elders' Journal*, aug 1838, s 61; styckeindelning ändrad; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.
5. *History of the Church*, 4:605–607; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
6. *History of the Church*, 4:604; ur en predikan som Joseph Smith höll 28 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
7. *History of the Church*, 2:289; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 8 och 11 okt 1835, Kirtland, Ohio.
8. *History of the Church*, 1:466; styckeindelning ändrad; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 18 dec 1833, Kirtland, Ohio.
9. *History of the Church*, 5:125–126; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 23 aug 1842, nära Nauvoo, Illinois; denna anteckning är feldaterad till 22 aug 1842 i *History of the Church*.
10. *History of the Church*, 2:342; ur ett brev från Joseph Smith till William Smith, 18 dec 1835, Kirtland, Ohio.

11. *History of the Church*, 5:126–126; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 23 aug 1842, nära Nauvoo, Illinois; denna anteckning är feldaterad till 22 aug 1842 i *History of the Church*.
12. Brev från Joseph Smith till Hyrum Smith, 31 mar 1831, Kirtland, Ohio; Collection, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah.
13. *History of the Church*, 2:338; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 18 dec 1835, Kirtland, Ohio.
14. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 4, s 1, Kyrkans arkiv.
15. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 13, s 12–14, Kyrkans arkiv.
16. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 16, s 3–6, Kyrkans arkiv.

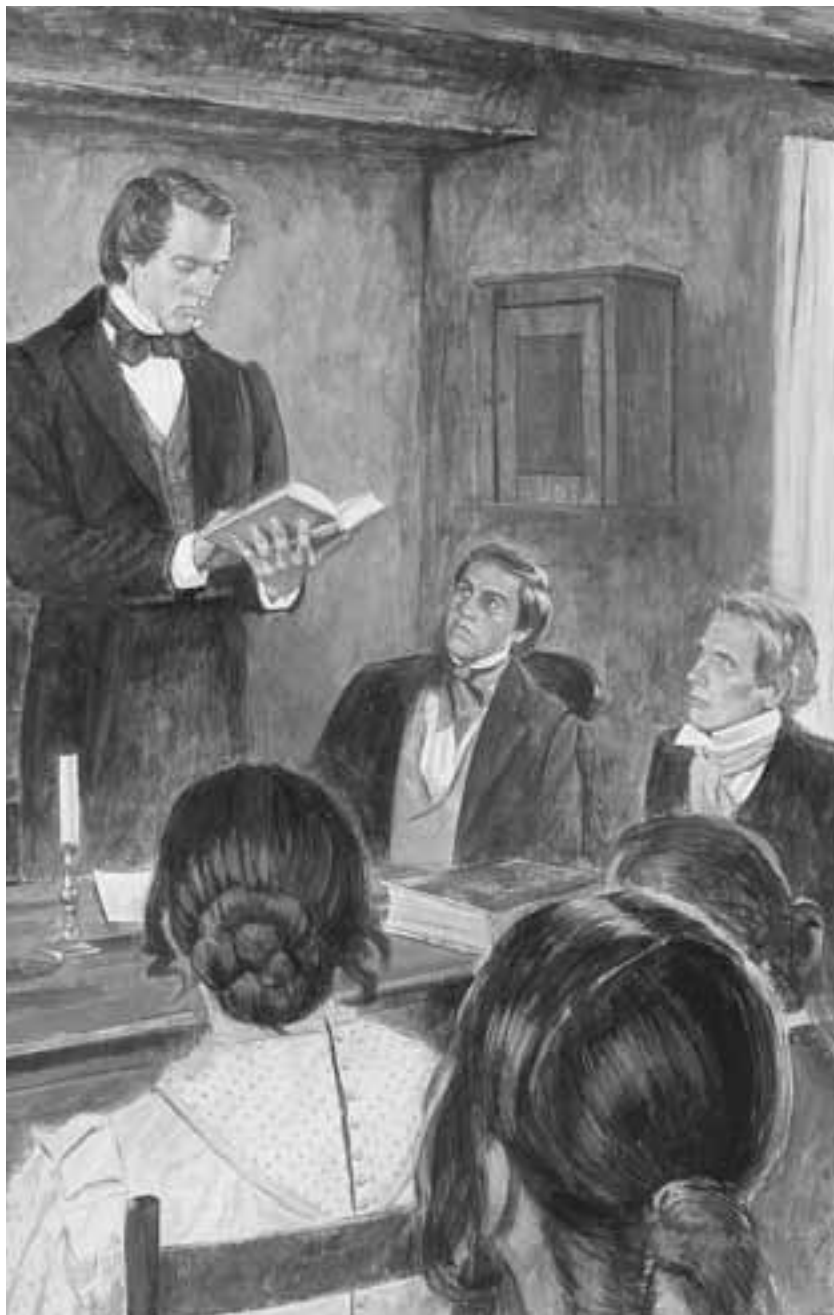
”Han var en Guds profet”: Joseph Smiths samtida vittnar om hans profetiska kallelse

*”Jag skulle vilja ropa halleluja hela tiden då jag tänker på att jag har känt Joseph Smith, [profeten].”
(Brigham Young)*

Ur Joseph Smiths liv

I Nauvoo församlades de heliga ofta för att höra profeten Joseph Smith predika för dem. Eftersom det inte fanns någon byggnad som var stor nog att rymma alla de heliga predikade profeten ofta utomhus. Han talade ofta i en lund som låg väster om templet där tusentals kunde församlas. Man byggde en bärbar estrad för kyrkans ledare och för talare, och församlingen satt i gräset eller på timmerstockar eller tegelstenar. Profeten talade också på andra platser i Nauvoo, bland annat i det ofullbordade templet och i hem. En besökare i Nauvoo i början av 1843 berättade att han såg flera möten som hölls ”på templets knaggliga källargolv, och där predikar profeten ofta”.¹

När profeten talade utomhus började han ofta sina tal med att uppmana de heliga att be att vinden eller regnet skulle upphöra tills han var färdig. Vid en konferens som hölls i Nauvoo den 8 april 1843 började profeten sin predikan med att säga: ”Det finns tre saker som jag vill be församlingen om: För det första, att alla som har tro utövar den och ber till Herren att han skall få vinden att avta, ty som den nu blåser kan jag inte tala länge utan att förstöra min hälsa. För det andra, att ni ber om att Herren stärker mina lungor så att ni alla kan höra vad jag säger. För det tredje, att ni ber om att den Helige Anden vilar på mig så att jag kan förkunna de ting som är sanna.”²

"Folket älskade att lyssna på [profeten Joseph Smith] därför att han talade om sina uppenbarelser", sade Lorenzo Snow. "Enligt Herrens löfte fick de som tog emot de principer han undervisade om ett vittnesbörd från Herren om att de var sanna."

Profetens tal var så viktiga för kyrkans medlemmar att han ibland predikade för församlingar som uppgick till flera tusen personer. ”Ingen som lyssnade på honom tröttnade någonsin på hans predikan”, sade Parley P Pratt. ”Jag har sett honom fångsla en församling av villiga och ivriga lyssnare i timtal, i köld eller solsken, regn eller blåst, medan de skrattade i ena ögonblicket för att gråta i nästa.”³ Alvah J Alexander, en ung pojke under Nauvootiden, berättade att ”inga nöjen eller lekar var lika intressanta för mig som att lyssna på honom när han talade”.⁴

Amasa Potter berättade att han var närvarande vid en kraftfull predikan som profeten Joseph Smith höll för en stor grupp heliga i Nauvoo:

”När [profeten] hade talat i ungefär trettio minuter drog det ihop sig till kraftiga vindar och storm. Stoftmolnet var så tätt att vi knappt kunde se varandra, och somliga började gå därifrån, men Joseph ropade åt dem att stanna och låta sina böner stiga upp inför Gud den Allsmäktige om att vinden skulle sluta blåsa och regnet sluta falla, så skulle det ske. På bara några minuter upphörde blåsten och regnet och allt blev stilla som en somarmorgon. Stormen delade på sig och drog förbi norr och söder om staden, och vi såg i fjärran hur träd och buskar vajade i vinden, samtidigt som det var lugnt i en timme där vi var, och under den tiden höll profeten en av de största predikningar som han någonsin hållit över det viktiga ämnet de döda.”⁵

De heliga som hörde profeten Joseph Smith tala bar levande och kraftfulla vittnesbörd om hans profetiska kallelse. Många av dem skrev ned sina hågkomster av de predikningar de hörde honom hålla samt vad de upplevde tillsammans med honom, för de ville att kommande slakten skulle veta liksom de visste att Joseph Smith i sanning var en Guds profet.

Vittnesbörd om Joseph Smith

**I likhet med de tidiga heliga kan vi veta att
Joseph Smith är den profet genom vilken
Herren återställde evangeliets fullhet.**

Brigham Young, kyrkans andre president: ”Jag skulle vilja ropa halleluja hela tiden då jag tänker på att jag har känt Joseph Smith,

den profet som Herren uppreste och ordinerade, och till vilken han gav nycklarna och makten att bygga upp Guds rike på jorden och upprätthålla det. Dessa nycklar har getts till detta folk, och vi har makt att fortsätta det verk som Joseph påbörjade.”⁶

Eliza R Snow, Hjälpföreningens generalpresident från 1866 till 1887: ”När det gällde sanningens och rättfärdighetens sak, i allt som kunde gagna hans medmänniskor, var hans redbarhet lika orubblig som himlens pelare. Han visste att Gud hade kallat honom till verket, och jordens och helvetets förenade krafter kunde varken hindra eller avleda honom från hans föresats. Med Guds och sina bröders hjälp lade han grunden till det största verk som någonsin upprättats av människan — ett verk som inte endast utsträcks till de levande och till framtida släktled, utan också till de döda.

Oförskräckt och modigt bemötte han världens felaktiga traditioner, vidskepelse, religioner, trångsynthet och okunnighet — visade sig vara trogen varje princip som uppenbarats från himlen — trogen mot sina bröder och trogen mot Gud, och sedan beseglade han sitt vittnesbörd med sitt blod.”⁷

Bathsbeba W Smith

Bathsbeba W Smith, Hjälpföreningens generalpresident från 1901 till 1910: ”Jag vet att han är det som han påstod sig att vara — en sann Guds profet — och genom honom återställde Herren det eviga evangeliet och varje förrättning och begåvning som skall leda oss in i det celestialet riket.”⁸

Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president: Jag glädde mig storligen över det jag såg hos broder Joseph, för i sin offentliga och privata levnad förde han med sig den Allsmäktiges Ande, och han visade prov på en själslig storhet som jag inte sett hos någon annan.”⁹

Daniel D McArthur, en tidig medlem av kyrkan som senare anförde ett av de första handkärrekompanierna till Salt Lake City: ”Det är mitt vittnesbörd att han var en av den levande Gudens sanna profeter, och ju mer jag hörde vad han sade och såg

vad han gjorde, desto mer övertygades jag om att han i sanning hade sett Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus samt även Guds heliga änglar ... Jag tänkte alltid att om jag inte visste någonting annat på jorden, visste jag med säkerhet att han var en profet.”¹⁰

Alexander McRae, en av dem som satt i Liberty fängelse tillsammans med Joseph Smith: ”Vi hade ett sådant förtroende för [Joseph Smith] som profet att när han sade: ’Så säger Herren’, var vi säkra på att det skulle bli som han hade sagt. Ju mer vi prövade det, desto större förtroende fick vi, ty vi fann inte ett enda fall när hans ord hade svikit.”¹¹

Lyman O Littlefield, medlem av Sions läger: ”Han gick upp med hela sin själ i det härliga sista dagarnas verk som hans gudomlige Mästare hade kallat honom till.”¹²

Mary Alice Cannon Lambert

Mary Alice Cannon Lambert, en engelsk konvertit som 1843 emigrerade till Nauvoo: ”Jag såg Joseph Smith för första gången våren 1843. När båten vi färdades med uppför Mississippi-floden kom till anläggningsplatsen i Nauvoo var flera av de ledande bröderna där för att möta gruppen heliga som hade kommit med den. Bland dessa bröder var profeten Joseph Smith. Jag visste genast vem han var, och i det ögonblicket fick jag mitt vittnesbörd om att han var en Guds profet ... Man visade mig inte vem han var. Jag kände igen honom bland alla andra män, och även om jag var bara barnet (jag var fjorton) visste jag att jag såg en Guds profet.”¹³

Angus M Cannon, en medlem i kyrkan som bodde i Nauvoo som ung man och senare blev stavspremier i Salt Lake City: ”Jag minns broder Joseph särskilt från ett tillfälle då han våren 1844 talade till en grupp heliga. Det var under några stora ekar, i en sänka söder om templet, nära Parley Street. Han predikade om att Gud, när han upprättade sin kyrka, hade stadgat att endast en man var bemyndigad av Gud att få uppenbarelser som var bindande för kyrkan ... Det var vid detta tillfälle som jag hörde Joseph säga att han hade fått melkisedekska prästadömet av Petrus, Jakob och Johannes.

Det intryck som Joseph Smiths inspirerade ord gjorde på mitt unga sinne kom att åtfölja mig i livet, och när mörker annars skulle ha omvärt mitt sinne, stod hans vittnesbörd levande för mig och gav mig bevis på att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har upprättats och styrs med Guds påtagliga makt och myndighet.”¹⁴

Hyrum Smith, profetens bror och kyrkans patriark: ”Det har funnits andra profeter, men Joseph har alla profeternas ande och kraft.”¹⁵

Vi kan ha Joseph Smith som förebild när vi utvecklar kristuslika egenskaper.

Parley P Pratt

Parley P Pratt, medlem i de tolv apostlarnas kvorum från 1835 till 1857:

”President Joseph Smith var reslig, stark och livlig, hade ljus hy, ljust hår, blåa ögon, ringa skäggväxt och ett ansiktsuttryck som var karaktäristiskt för honom ... Han hade alltid ett milt och vänligt ansiktsuttryck som utstrålade intelligens och välvilja, därtill en intresserad blick, ett omedvetet leende eller glatt lynne

och var helt och hållet fri från förbehållsamhet eller föregiven värdighet. Det var något i hans lugna och stadiga, genomträngande blick, som om han trängde in i människohjärtats djupaste avgrund, skådade in i evigheten, trängde in i himlen och famnade alla världar. Han var oförfvägen på ett ädelt sätt och oberoende till sin läggning. Hans uppträdande var lättsamt och förtroligt, hans tillrättavisning fruktansvärd som lejonet, hans välvilja gränslös som havet, hans intelligens allomfattande.”¹⁶

John Needham, en tidig engelsk konvertit: ”Joseph Smith är en stor man, principfast, rättfram, ingen skenhelig och dyster man, utan precis motsatsen. I själva verket hyser några människor vissa tvivel för att han är så rättfram, uppriktig och gladlynt, men detta får mig att älska honom desto mer.”¹⁷

Emmeline B Wells, Hjälpföreningens generalpresident från 1910 till 1921: ”Jag ... vittnar om att han var den störste mannen

och störste profeten och största personligheten i detta släkte, den störste, det kan jag tryggt säga, sedan Frälsarens dagar. Hans majestätiska yttre var någonting så underbart. Man trodde att han till och med var resligare än han var. Kanske har många av er lagt märke till män som har en sådan hållning när de ställer sig upp och går. Så var det med profeten Joseph. Det finns inga bilder av honom i behåll såvitt jag vet som kan jämföras med hans vackra och majestätiska yttre.”¹⁸

Mary Alice Cannon Lambert: ”Den kärlek som de heliga hyste till honom var obeskrivlig. Det var villiga att offra livet för honom. Om han skulle predika lade de bort allting de höll på med så att de kunde lyssna på hans ord. Han var ingen vanlig människa. Både helgon och syndare märkte och erkände den kraft och det inflytande han hade. Det var omöjligt att träffa honom utan att imponeras av hans starka personlighet och inflytande.”¹⁹

John M Bernhisel

John M Bernhisel, en läkare som var inneboende hos Joseph och Emma i Nauwoo under flera månader 1843 och 1844: ”Joseph Smith har stora själsförmögenheter och är ytterst energisk, beslutsam, skarpsinnig och har djup insikt i den mänskliga naturen. Han har ett sansat omdöme, vidsynta åsikter och utmärker sig storligen genom sin kärlek till rättvisan. Han är vänlig, förekommande, frikostig och välvillig, sällskaplig och gladlynt, och har en kontemplativ läggning. Han är ärlig, öppenhjärtig, oförskräckt, självständig och lika fri från hyckleri som någon annan ... Hans folk älskar honom djupt såväl som religiös ledare som människa.”²⁰

Jesse N Smith, en kusin till Joseph Smith: ”[Profeten var] utan jämförelse den mest gudalika människa jag någonsin träffat ... Jag vet att han av naturen var oförmögen att ljuga och bedra. Han var ytterst vänlig och ädel till sin läggning. I hans närvaro kände jag att han kunde läsa mig som en öppen bok. Jag vet att han var allt det som han påstod sig vara.”²¹

William Clayton

*William Clayton, en engelsk konvertit som verkade som Joseph Smiths sekreterare: "Ju mer jag umgås med honom, desto mer älskar jag honom. Ju mer jag vet om honom, desto större förtroende har jag för honom."*²²

Joseph F Smith, kyrkans sjätte president: "Han var fylld av det ädlaste och renaste i den mänskliga naturen, vilket ofta uttryckte sig i oskyldiga nöjen —

som att spela boll, spela boll, knuffas och brottas med sina bröder, och han roade sig. Han såg inte ut som en man som är stel som en pinne och har ett stenansikte som inte kan le, inte känna någon glädje i hjärtat. O, han var fylld av fröjd, fylld av glädje, fylld av kärlek och av alla andra ädla egenskaper som gör människor stora och goda. Samtidigt var han enkel och oskuldsfull, så att han kunde stiga ner till det lägsta av skikt. Och han hade också förmågan att genom Guds nåd förstå den Allsmäktiges avsikter. En sådan läggning hade profeten Joseph Smith."²³

Som den profet genom vilken evangeliet blev återställt undervisade Joseph Smith klart och kraftfullt om Guds frälsningsplan.

Brigham Young: "Broder Joseph Smith hade en enastående förmåga att göra det himmelska begripligt för människans begränsade fattningsförmåga. Då han predikade för folket och uppenbarade det som hör Gud till, Guds vilja, frälsningsplanen, Jehovas avsikter, vår ställning i förhållande till honom och alla himmelska varelser, gjorde han sin undervisning begriplig för varje man, kvinna och barn, så att den blev lika tydlig som en väl markerad väg. Det borde ha övertygat varje människa som någonsin lyssnat på honom, om hans gudomliga auktoritet och makt, för ingen annan kunde undervisa som han gjorde. Och ingen människa kan uppenbara det som hör Gud till, utom genom Jesu Kristi uppenbarelser."²⁴

Howard Coray, en av Joseph Smiths sekreterare: "Jag har studerat evangeliet såsom Joseph Smith uppenbarade det och undrat om det vore möjligt för någon att utan hjälp av Guds Ande

uppenbara en sådan plan för människans frälsning och upphöjelse. Min slutsats är nekande. Jag satt och lyssnade på hans predikningar på förhöjningen i Nauvoo och mången gång rycktes jag helt och hållet med av hans obeskrivliga vältalighet — uttrycksförmåga — han talade inte som någon annan jag hade hört.”²⁵

Joseph L. Robinson

Joseph L. Robinson, en rådgivare i ett biskopsråd i Nauvoo: ”Vi har visserligen länge trott och vetat att Joseph Smith var en sann och ödmjuk Guds profet, men nu ser vi honom verkligen och hör hans röst, som är som åskans mäktiga röst som dånar från himlen, men ändå är hans tal ödmjukt och lärorikt och ytterst upplyftande. Hans ord och predikningar åtföljs av en kraft och ett majestät som vi aldrig tidigare sett hos någon människa, ty han är en mäktig profet, en helig gudsman. Han hade i sanning fått utbildning i det som hör Guds rike till och var uppfylld av den Helige Anden, som var hans ständige följeslagare.”²⁶

Orson Spencer, en baptistpräst som 1841 anslöt sig till kyrkan: ”I fråga om läran är herr Smith synnerligen bibeltrogen. Jag har aldrig hört honom förneka eller förringa en endaste sanning i Gamla och Nya testamentet, utan jag har alltid hört honom förklara och försvara dem på ett mästerlig sätt. Som någon som har blivit smord av Herren i avsikt att undervisa och fullkomna kyrkan, är det nödvändigt att han vet hur han skall bringa ordning i det som saknas för att hämta fram både nytt och gammalt, som en väl förtrogen skriftlärare. Han ger intryck av att ära detta ämbete och apostlaskap. Vid hans beröring får de forntida profeterna liv och deras vackra och kraftfulla uppenbarelser anbefaller sig med största intresse åt alla som lyssnar.”²⁷

Jonah R. Ball, en medlem i kyrkan som bodde i Nauvoo: ”Gick till möte. Hörde profeten predika på tempelgolvet. Flera tusen var där för att lyssna på honom. Det råder inga tvivel. Hans sätt att närmare utveckla skrifterna saknar beräkning eller polemik. Hans text var första kapitlet av Andra Petrusbrevet. Han förklarade det lika klart och tydligt som [middags]solen.”²⁸

Jonah R. Ball, en medlem i kyrkan som bodde i Nauvoo: ”Gick till möte. Hörde profeten predika på tempelgolvet. Flera tusen var där för att lyssna på honom. Det råder inga tvivel. Hans sätt att närmare utveckla skrifterna saknar beräkning eller polemik. Hans text var första kapitlet av Andra Petrusbrevet. Han förklarade det lika klart och tydligt som [middags]solen.”²⁸

William Clayton: "Vi hade förmånen att få samtala med Joseph Smith den yngre och vi är förtjusta över hans sällskap ... Han är ... en man med gott omdöme och har rik intelligens, och medan man lyssnar på hans konversation får man upplysningar som utvidgar ens sinne och gläder ens hjärta. Han är ytterst familjär och njuter av att undervisa den fattigaste helig. Jag kan samtala med honom lika lätt som jag kan samtala med er, och när det gäller att vara villig att meddela undervisning, säger han: 'Jag har fått den som gåva och ger den som gåva.' Han är villig att besvara alla frågor jag ställer honom och är glad när vi ställer honom frågor. Han tycks vara ytterst välbevandrad i skrifterna, och när han samtalar över något ämne uppenbaras ett sådant ljus och en sådan skönhet som jag aldrig tidigare sett. Om jag hade kommit från England endast för att samtala med honom i några dagar, skulle jag ha ansett mig ha fått gott utbyte av mitt besvär."²⁹

Mercy Fielding Thompson

Mercy Fielding Thompson, en brittisk konvertit vars make Robert B Thompson verkade som sekreterare åt Joseph Smith: "Jag har ... lyssnat på hans klara och mästerliga förklaringar över djupgående och svåra frågor. Allt tycktes enkelt för honom och lätt att förstå, därför kunde han göra det lättförståeligt för andra på ett sätt som ingen annan jag hört lyckats göra."³⁰

Liksom de tidiga heliga kan vi njuta av Joseph Smiths ord och leva efter de principer han undervisade om.

Emmeline B Wells

Emmeline B Wells: "I profeten Joseph Smith såg jag den stora andliga kraft som skänkte de heliga tröst och glädje ... Guds kraft vilade på honom till den grad att han vid många tillfällen tycktes förvandlad. Hans ansiktsuttryck var mildt och nästan likt ett barns när han var avslappnad. När han talade till folket, som tycktes dyrka honom, var hans ansikte obeskrivligt härligt. Vid andra

tillfällen tycktes hans kraftfulla sätt, mer än hans röst (vilken jag fann så vältalig), skaka platsen där vi stod och tränga djupt in i åhörarnas själar, och jag är säker på att de var villiga att offra sitt liv för att försvara honom. Jag fångslades av vartenda ord han sade — Guds utvalde i denna sista tidutdelning.”³¹

Lorenzo Snow

Lorenzo Snow, kyrkans femte president: ”Första gången jag såg profeten var när jag var pojke [omkring 17 år gammal]. Han talade till en liten församling. Han berättade för dem om när han fick besök av ängeln ... Folket älskade att lyssna på honom därför att han talade om sina uppenbarelser ... Enligt Herrens löfte fick de som tog emot de principer han undervisade om ett vittnesbörd från Herren om att de var sanna.”³²

Edward Stevenson, en medlem i de sjuttio från 1844 till 1897: ”Jag såg honom för första gången 1834 i Pontiac [i Michigan] och det intryck han gjorde på mitt sinne den gången ger mig nu den stora glädjen att beskriva mötet för många av hans vänner. Kärleken till honom som Guds sanne profet uppfyllde mitt sinne och har alltid förblivit hos mig sedan dess, även sextio år senare. Samma år, 1834, vittnade profeten med stor kraft i många stora församlingar om Faderns och Sonens besök och det samtal han hade haft med dem. Aldrig tidigare hade jag upplevt en sådan kraft som vid dessa tillfällen.”³³

Mary Ann Stearns Winters, en styvdotter till äldste Parley P Pratt: ”Jag stod i närheten av profeten när han predikade för indianerna i lunden vid templet. Den Helige Anden lyste upp hans ansiktsuttryck tills det brann likt en gloria omkring honom, och hans ord trängde in i allas hjärtan som lyssnade på honom ...

Jag såg bröderna Josephs och Hyrums döda kroppar när de låg i Mansion House efter att ha förts dit från Carthage, och jag såg också kläder de hade burit som färgats röda av deras blod. Jag vet att de var gudsmän, profet och patriark, sanna och trofasta. Mätte vi vara värdiga att få träffa dem i nästa liv!”³⁴

Wilford Woodruff, i en redogörelse för en predikan som hölls 6 april 1837: ”President Joseph Smith den yngre reste sig och talade i tre timmar till församlingen, utrustad med Guds makt, Ande och avbild. Han anförtrodde sitt sinne och sina känslor åt sina vänner. Han talade om många ting av oändligt värde för Israels äldster. O, att de hade skrivits på vårt hjärta som med ett stift av järn och alltid förblivit där så att vi kunde använda dem i vårt liv. [Se Job 19:23–24.] Den ljusets, principens och dygdens källa som flödade ur profeten Joseph Smiths hjärta och mun, ur honom vars själ liksom Enoks svällde oändligt — jag säger att bevis som läggs fram på ett sådant eftertryckligt sätt borde förjaga varje gnutta otro och ovisshet från åhörarnas sinne, ty sådana ord, tankar, principer och en sådan ande kan inte flöda ur mörker. Joseph Smith den yngre är en Guds profet som upprestes för att frälsa Israel lika sant som mitt hjärta nu brinner inom mig.”³⁵

Brigham Young: ”Från första gången jag såg profeten Joseph har jag aldrig glömt ett ord som han sade om riket. Det är nyckeln till den kunskap jag har i dag, att jag lyssnade på Josefs ord och bevarade dem i mitt hjärta, lade undan dem, och bad till Fadern i hans Sons Jesu namn att vid behov påminna mig om dem. Jag bevarade det som hör till Gud, och det är den nyckel jag har i dag. Jag var ivrig att lära mig av Joseph och Guds Ande.”³⁶

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs vittnesbörden om profeten Joseph Smith på sidorna 490–492. Vad gör dessa vittnesbörd för intryck på dig? Vilken är grunden till ditt eget vittnesbörd om Joseph Smith? Hur fick du det vittnesbördet? Kanske vill du skriva ned ditt vittnesbörd i din dagbok eller bära det för din familj.
- Sidorna 492–494 innehåller uttalanden som beskriver Joseph Smiths utseende, personlighet och karaktär. Hur påverkar dessa uttalanden dina känslor för Joseph Smith? Tänk på olika sätt varpå du skulle kunna utveckla samma karaktärsdrag.

- Studera vittnesbörden om hur profeten Joseph undervisade om evangeliet och förklarade skrifterna (s 494–496). Hur hjälper oss dessa vittnesbörd när vi studerar och undervisar om evangeliet?
- Gå igenom det sista avsnittet av detta kapitel (s 496–498). Hur skulle du kunna följa Wilford Woodruffs och Brigham Youngs exempel när du studerar denna bok? Hur skulle du kunna följa deras exempel när du studerar de levande profeternas lärdomar? Vad tror du det innebär att låta sanningen bli skriven på vårt hjärta ”som med ett stift av järn”?

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Nephi 3:6–19; L&F 24:1–9; 124:1

Slutnoter

1. Citerad i *History of the Church*, 5:408; ur ett brev från en icke identifierad journalist för *Boston Bee*, 24 mar 1843, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 15 maj 1843, s 200.
2. *History of the Church*, 5:339; ur en predikan som Joseph Smith höll 8 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
3. Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red Parley P Pratt den yngre (1938), s 46.
4. Alvah J Alexander, i ”Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman’s Journal*, dec 1906, s 541.
5. Amasa Potter, ”A Reminiscence of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 15 feb 1894, s 132.
6. Brigham Young, *Deseret News*, 31 okt 1855, s 268.
7. Eliza R Snow, ”Anniversary Tribute to the Memory of President Joseph Smith”, *Woman’s Exponent*, 1 jan 1874, s 117.
8. Bathsheba W Smith, i ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 1 jun 1892, s 344.
9. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 20 jan 1858, s 363.
10. Daniel D McArthur, i ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 15 feb 1892, s 129.
11. Alexander McRae, citerad i *History of the Church*, 3:258; ur ett brev från Alexander McRae till redaktören för *Deseret News*, 1 nov 1854, Salt Lake City, Utah, infört i *Deseret News*, 9 nov 1854, s 1.
12. Lyman O Littlefield, *Reminiscences of Latter-day Saints* (1888), s 35.
13. Mary Alice Cannon Lambert, i ”Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman’s Journal*, dec 1905, s 554.
14. Angus M Cannon, i ”Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman’s Journal*, dec 1906, s 546.
15. Hyrum Smith, citerad i *History of the Church*, 6:346; ur en predikan som Hyrum Smith höll 28 april 1844 i Nauvoo, Illinois.
16. Parley P Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, red Parley P Pratt den yngre (1938), s 45–46; styckeindelning ändrad.
17. Brev från John Needham till hans föräldrar, 7 jul 1843, Nauvoo, Illinois, infört i *Millennial Star*, okt 1843, s 89.
18. Emmeline B Wells, ”The Prophet Joseph”, *Young Woman’s Journal*, aug 1912, s 437–438; styckeindelning ändrad.
19. Mary Alice Cannon Lambert, i ”Joseph Smith, the Prophet”, *Young Woman’s Journal*, dec 1905, s 554.

20. John M Bernhisel, citerad i *History of the Church*, 6:468; styckeindelning ändrad; ur ett brev från John M Bernhisel till Thomas Ford, 14 jun 1844, Nauvoo, Illinois.
21. Jesse N Smith, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 jan 1892, s 23–24; styckeindelning ändrad.
22. Brev från William Clayton till William Hardman, 30 mar 1842, Nauvoo, Illinois, infört i *Millennial Star*, 1 aug 1842, s 76.
23. Joseph F Smith, i "Joseph, the Prophet", *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 jan 1895, s 211.
24. Brigham Young, *Deseret News*, 28 nov 1860, s 305.
25. Brev från Howard Coray till Martha Jane Lewis, 2 aug 1889, Sanford, Colorado, s 3–4, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
26. Joseph Lee Robinson, *Autobiography and Journals*, 1883–1892, mapp 1, s 22, Kyrkans arkiv.
27. Brev från Orson Spencer till obekant person, 17 nov 1842, Nauvoo, Illinois, infört i *Times and Seasons*, 2 jan 1843, s 56–57.
28. Brev från Jonah R Ball till Harvey Howard, 19 maj 1843, Nauvoo, Illinois; Jonah Randolph Ball, Letters 1842–1843, till Harvey Howard, Shutesbury, Massachusetts, Kyrkans arkiv.
29. Brev från William Clayton till kyrkans medlemmar i Manchester, England, 10 dec 1840, Nauvoo, Illinois, Kyrkans arkiv.
30. Mercy Fielding Thompson, "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 1 jul 1892, s 399; styckeindelning ändrad.
31. Emmeline B Wells, i "Joseph Smith, the Prophet", *Young Woman's Journal*, dec 1905, s 556; styckeindelning ändrad.
32. Lorenzo Snow, *Deseret Weekly*, 13 apr 1889, s 487.
33. Edward Stevenson, *Reminiscences of Joseph, the Prophet, and the Coming Forth of the Book of Mormon* (1893), s 4; styckeindelning ändrad.
34. Mary Ann Stearns Winters, i "Joseph Smith, the Prophet", *Young Woman's Journal*, dec 1905, s 558; styckeindelning ändrad.
35. Wilford Woodruff, redogörelse för predikan som Joseph Smith höll 6 april 1837 i Kirtland, Ohio; Wilford Woodruff, *Journals*, 1833–1898, Kyrkans arkiv.
36. Brigham Young, *Deseret News*, 6 jun 1877, s 274.

Alltings återställelse: Tidernas fullhets utdelning

”Det är verkligen tidernas fullhets utdelning, då allt som är i Jesus Kristus, vare sig det är i himlen eller på jorden, skall samlas i honom, och då allt skall återställas.”

Ur Joseph Smiths liv

Profeten Joseph Smith älskade templet i Nauvoo och längtade efter att få se det färdigt. Nauvoobon Martha Coray var närvarande vid en predikan där hon såg profeten sträcka ut handen i templets riktning och med vemodigt tonfall säga: ”Om det skulle vara ... Guds vilja att jag får leva och se templet stå färdigt från grunden till översta stenen, skall jag säga: ’Det räcker. Herre, låt nu din tjänare sluta sina dagar i frid.’ ”¹

George Q Cannon, som senare blev rådgivare i första presidentskapet, sade: ”Före sin död var profeten ytterst angelägen om att templet [i Nauvoo] skulle bli färdigt, det vet de flesta av er som var medlemmar i kyrkan på hans tid. ’Skynda er med arbetet, bröder’ brukade han säga — ’låt oss bygga färdigt templet, er väntar en stor begåvning från Herren, och jag är angelägen om att bröderna skall få sin begåvning och få prästadörets fullhet’. Han manade ständigt på de heliga och predikade för dem om vikten av att färdigställa den byggnaden så att man där inne kunde utföra livets och frälsningens förrättningar för hela folket, men i synnerhet för det heliga prästadörets kворum, ty ’då’, sade han, ’är riket upprättat, och sedan bryr jag mig inte om vad som händer med mig’.”²

Templet i Nauvoo skulle bli större och till och med vackrare än templet i Kirtland. Där det skulle stå uppe på en brant udde med utsikt över Mississippi-floden skulle templet i Nauvoo vara

*Profeten Joseph Smith längtade efter att få se templet i Nauvoo stå färdigt.
" 'Skynda er med arbetet, bröder', brukade han säga —
'låt oss bygga färdigt templet, er väntar en stor begåning från Herren.' "*

en av de praktfullaste byggnaderna i Illinois. Det byggdes av kalksten från dagbrott nära Nauvoo och timmer som flottades nerför floden från tallskogar i Wisconsin. När det stod färdigt var det 39 meter långt, 27 meter brett och 50 meter högt (spiran inberäknad). Fasaden var smyckad med skulpterade månstenar, solstenar och stjärnstenar, och genom de många fönstren strömmade solljus in i templets inre.

Joseph Smith fick inte uppleva den dag när templet i Nauvoo stod färdigt, men efter hans död fick tusentals heliga ta emot templets heliga förrättningar under Brigham Youngs ledning. Efter det att de heliga hade tvingats lämna Nauvoo förstördes deras vackra tempel. År 1848 blev det utbränt i en eldsvåda och 1850 raserade en tromb några av väggarna så att de försvagade väggarna som fortfarande stod måste jämnas med marken. Omkring 150 år senare påbörjades arbetet på det nya templet i Nauvoo, på den ursprungliga platsen. Det rekonstruerade templet invigdes den 27 juni 2002 och blev ett av över hundra tempel runtom i världen. Vart och ett av dessa tempel är en symbol för att fullheten av Guds välsignelser till sina barn, både levande och döda, har återställts i denna sista tidsutdelning.

Profeten Joseph Smith kallades av Gud att återställa dessa stora välsignelser till jorden och att leda tidernas fullhets utdelning. Under profetens verksamhet återställdes allt som krävdes för att lägga grunden till den yppersta av alla tidsutdelningar. Prästadömet med dess nödvändiga nycklar återställdes, Mormons bok översattes, kyrkan grundades, och läran, förrättningar och förbunden uppenbarades, däribland begåvningens och vigselbeseglingens förrättningar och förbund. Herren sade att han hade anförtrott Joseph Smith ”mitt rikets nycklar och mitt evangeliums utdelning för de sista dagarna och för tidernas fullbordan, då jag skall samla allting, både i himmelen och på jorden, till ett”. (L&F 27:13)

Joseph Smiths lärdomar

I denna sista tidsutdelning har all myndighet, alla förrättningar och all kunskap från tidigare tidsutdelningar återställts.

”Det är enligt himlens ordning att Gud alltid sänder en ny tidsutdelning till världen när människor har avfallit från sanningen och förlorat prästadömet.”³

Den 6 september 1842 skrev profeten Joseph Smith följande till de heliga, senare upptaget i Läran och förbunden 128:18: ”Det är nödvändigt, när tidernas fullhets utdelning upprättas — och denna utdelning har nu inträtt — att en hel, fullständig och fullkomlig förening och sammanlänkning av utdelningar, nycklar, krafter och härligheter äger rum och uppenbaras ifrån Adams dagar och intill närvarande tid. Och icke blott detta, utan även det som aldrig uppenbarats från världens begynnelse, det som varit fördolt för de visa och kloka, det skall under tidernas fullhets utdelning uppenbaras för barn och spenabarn.”⁴

”Detta är i sanning en dag som de heliga i de sista dagarna länge skall minnas — en dag då himlens Gud har börjat återställa den forna ordningen i sitt rike till sina tjänare och sitt folk — en dag då allt samverkar till att åstadkomma evangeliets fullhet, en fullhet av tidsutdelningarnas tidsutdelning, ja, tidernas fullhet, en dag då Gud har börjat uppenbara och sätta i ordning i sin kyrka de ting som har funnits och de ting som de forna profeterna och vise männen önskade se men dog utan att se, en dag då de ting började uppenbaras som varit dolda sedan jorden grundlades, och som Jehova har lovat skall tillkännagivas i sinom tid för hans tjänare för att förbereda jorden för återställelsen av hans härlighet, ja en celestial härlighet och ett rike av präster och konungar till Gud och Lammet för alltid på Sions berg.”⁵

”Tidernas fullhets utdelning skall bringa det i ljuset som varit uppenbarat i alla föregående tidsutdelningar, och även annat som tidigare inte uppenbarats. Han skall sända profeten Elia o s v och återställa allt i Kristus.”⁶

” Han har låtit oss få veta sin viljas hemlighet, enligt det beslut som han hade fattat i Kristus, den plan som skulle genomföras

när tiden var fullbordad: att i Kristus sammanfatta allt i himlen och på jorden.’ [Ef 1:9–10]

Det beslut som han har fattat i fråga om den avslutande och sista tidsutdelningen är att allt som tillhör den tidsutdelningen skall handhas exakt i överensstämmelse med tidigare tidsutdelningar.

Och på nytt. Gud har fattat beslut att det inte skall finnas någon evig fullhet förrän alla tidsutdelningar har fullbordats och sammanfattats, och att allt, vad det än må vara, som sammanfattas till samma fullhet och eviga härlighet i en av dessa tidsutdelningar, skall vara i Kristus Jesus ...

Alla förrättningar och plikter som enligt den Allsmäktiges bud och befallningar har krävts av prästadömet i någon av tidsutdelningarna, skall alla finnas i den sista tidsutdelningen, och därför kommer allt som fanns under prästadömet myndighet under någon tidigare period att finnas på nytt och därmed åstadkomma den återställelse som alla de heliga profeterna har talat om.”⁷

Joseph Smith har nycklarna till tidernas fullhets utdelning.

”Jag ... har nycklarna till det sista riket, i vilken tidernas fullhets utdelning ingår som alla de heliga profeterna har talat om sedan världens begynnelse, under melkisedekska prästadömet beseglade makt.”⁸

”Var och en som har blivit kallad att tjäna världens invånare, har blivit ordinerad därtill i himlens Stora råd innan världen var till. Jag antar att jag kallades till detta ämbete vid detta stora råd. Det är det vittnesbörd jag önskar, att jag är Guds tjänare och att detta folk är hans folk. De forntida profeterna förklarade, att i de sista dagarna skulle himlens Gud upprätta ett rike, som inte skulle förstöras, eller överlämnas till något annat folk ...

Jag räknar med att vara ett av redskapen till att upprätta det rike Daniel talade om, genom Herrens ord, och jag har för avsikt att lägga en grundval som skall omvandla hela världen.”⁹

”Jag har hela planen till riket framför mig, det har ingen annan.”¹⁰

*Lucy Mack Smith var närvarande när Joseph Smith predikade i Kirtland i Ohio 1832. Hon berättade att profeten sade: "Jag har personligen nycklarna till denna sista tidsutdelning och kommer att ha dem i tid och evighet. Så ni kan vara lugna, allt är väl."*¹¹

Denna slutliga tidsutdelning är av sådan oerhörd betydelse att den kräver de heligas fullständiga och osjälviska engagemang.

I september 1840 gjorde Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet följande uttalande till kyrkans medlemmar: "Herrens verk i dessa sista dagar är oändligt stort och nästan större än dödliga kan fatta. Dess härlighet trotsar all beskrivning och dess storhet är oöverträfflig. Det är detta tema som har upplivat profeter och rättfärdiga människor från världens skapelse genom varje efterföljande generation till den innevarande tiden. Det är verkligen tidernas fullhets utdelning, då allt som är i Jesus Kristus, vare sig det är i himlen eller på jorden, skall samlas i honom, och då allt skall återställas, som alla de heliga profeterna sagt sedan världens begynnelse. I det skall ske den härliga uppfyllelsen av de löften som givits till fäderna, då manifestationerna av den högstes makt skall vara storartade, härliga och ädla ...

Vi känner att vi vill fortsätta och förena våra krafter och bygga upp riket och upprätta prästadömet i dess fullhet och härlighet. Det verk som skall åstadkommas i den sista tiden är oerhört betydelsefullt och skall ta i anspråk de heligas energi, skicklighet, talanger och förmåga, så att riket kan rulla fram i den härlighet och det majestät som beskrivs av profeterna. [Se Dan 2:34–35, 44–45.] Det kommer följaktligen att krävas att de heliga koncentrerar sina ansträngningar för att åstadkomma gärningar av sådan storhet och sådant majestät.

Den insamling som omtalas i skrifterna är nödvändig för att åstadkomma den sista tidsutdelningens härligheter ...

Kära bröder, vi önskar genomföra Guds avsikter och har kallats till det verket, till att vara hans medarbetare i denna sista tidsutdelning. Vi känner nödvändigheten av de heligas ivriga samverkan runtom i detta land och på öarna i havet. Det är nödvändigt att de

*Heltidsmissionärer vid missionärsskolan i Provo i Utah.
Joseph Smith sade att det i den sista tidsutdelningen "är nödvändigt
att de heliga lyssnar till råd och ... stiger fram i sanningens sak".*

heliga lyssnar till råd och riktar uppmärksamheten mot kyrkan, rikets organisation, och lägger bort varje självvisk princip, allt som är gement och lågsinnat, och stiger fram i sanningens sak och med all sin kraft bistår dem som har fått mönstret och planen ...

Kära bröder, detta är ett verk som är värdigt ärkeänglar — ett verk som skall ställa allt det som hittills har blivit gjort i skuggan, ett verk som konungar och profeter och rättfärdiga män i forna tider sökte efter, förväntade sig och innerligt önskade sig att få se, men dog utan att ha fått se det. Det kommer att gå dem väl som hjälper till att genomföra Jehovas mäktiga verk."¹²

"Uppbyggandet av Sion är en sak, som har intresserat Guds folk i varje tidsålder. Det är ett ämne som profeter, präster och konungar har stannat vid med särskild glädje. De har sett framåt med glädjefull förväntan till den dag som vi lever i, och eldade av

himmelsk och fröjdefull förväntan har de sjungit och skrivit och profeterat om denna vår dag. Men de dog utan att se den. Vi är det gynnade folk som Gud har utvalt att åvägbringa de sista dagarnas härlighet. Det har givits oss att se, delta i och hjälpa till med att rulla fram de sista dagarnas härlighet, tidernas fullhet utdelning, när Gud skall 'sammanfatta allt i himlen och på jorden', [se Ef 1:10] när Guds heliga skall samlas in från varje nation, släkt, tungomål och folk, när judarna skall samlas ihop till ett. Även de ogudaktiga skall samlas ihop för att förgöras, som profeterna har sagt. Guds Ande skall bo hos sitt folk och undandra sig övriga nationer. Och allt, antingen i himlen eller på jorden, skall sammanfattas i Kristus.

Det himmelska prästadömet kommer att förena sig med det jordiska för att förverkliga dessa storslagna avsikter, och medan vi på detta sätt är förenade i en gemensam sak: att rulla fram Guds rike, skall det himmelska prästadömet inte stå med händerna i kors, Guds Ande skall strömma ned från ovan och finnas ibland oss. Den högste Gudens välsignelser ska vila över våra boningar och vårt namn gå i arv till framtida tidsåldrar. Våra barn ska stå upp och kalla oss välsignade, ännu ofödda släkten ska med särskild glädje dröja vid det som vi upplevt, de umbäranden vi gått igenom, den oförtrutna iver vi visat, de nästan oöverstigliga hinder vi övervunnit för att lägga grunden till ett verk som åstadkommit den härlighet och de välsignelser de får uppleva — ett verk som Gud och änglar med glädje betraktat under många släktled, som sporrade de forntida patriarkernas och profeternas själar, ett verk som är bestämt till att åstadkomma mörkrets maktens förstörelse, jordens förnyelse, Guds härlighet och den mänskliga familjens frälsning.”¹³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Gå igenom sidorna 501–503. Varför måste vi ha tempel för att fullborda Herrens verk?

- Varför tror du att forntida profeter och visa män såg fram emot vår tid? (Se exempel på s 504–505.) Fundera över förmånen att få vara medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga i tidernas fullhets utdelning.
- Studera avsnittet längst ner på sidan 505. När du begrundar detta uttalande, vad får du då för tankar och känslor när det gäller dina ämbeten i kyrkan?
- Läs styckena 2 till 5 på sidan 506. Hur stärker dessa uttalanden ditt vittnesbörd om profeten Joseph Smiths kallelse?
- Profeten Joseph Smith sade: ”Herrens verk i dessa sista dagar är oändligt stort” (s 506). Studera sidorna 506–508 och fundera över vårt ansvar att hjälpa till att fullgöra Herrens verk i den sista tidsutdelningen. Varför måste vi ”föreina våra krafter” om vi skall lyckas fullgöra detta verk? Varför måste vi ”[lägga] bort varje självisk princip”? Fundera över hur du kan använda din ”energi, skicklighet, talanger och förmåga” till att bidra till Herrens verk.

Skriftställen som bör till detta ämne: L&F 27:12–13; 90:2–3; 112:30–32; 124:40–41

Slutnoter

1. Citerad av Martha Jane Knowlton Coray, i en redogörelse för en predikan som Joseph Smith höll i Nauvoo, Illinois; Martha Jane Knowlton Coray, Notebook, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Salt Lake City, Utah; denna predikan är daterad 19 juli 1840 i syster Corays anteckningsbok, men predikan hölls troligen vid ett senare datum.
2. George Q Cannon, *Deseret News: Semi-Weekly*, 14 dec 1869, s 2.
3. *History of the Church*, 6:478–479; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock; se också tillägget, s 552, punkt 3.
4. Läran och förbunden 128:18; ett brev från Joseph Smith till de heliga, 6 sep 1842, Nauvoo, Illinois.
5. *History of the Church*, 4:492–493; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 6 jan 1842, Nauvoo, Illinois.
6. *History of the Church*, 4:426; ur ett protokoll från en konferens hållen 3 oktober 1841 i Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, 15 okt 1841, s 578.
7. *History of the Church*, 4:208, 210–211; ur en predikan som förberetts av Joseph Smith och lästes upp vid en konferens i kyrkan den 5 oktober 1840 i Nauvoo, Illinois.
8. *History of the Church*, 6:78; ur ett brev från Joseph Smith till James Arlington Bennet, 13 nov 1843, Nauvoo, Illinois; James Bennets efternamn är felstavat — ”Bennett” — i *History of the Church*.
9. *History of the Church*, 6:364–365; ur en predikan Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
10. *History of the Church*, 5:139; ur en predikan som Joseph Smith höll 29 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av William Clayton.

11. Citerad av Lucy Mack Smith, i en redogörelse för en predikan som Joseph Smith höll i början av 1832 i Kirtland, Ohio; Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844–1845 manuskript, bok 13, s 5, Kyrkans arkiv.
12. *History of the Church*, 4:185–187; ur ett brev från Joseph Smith och hans rådgivare i första presidentskapet till de heliga, sep 1840, Nauvoo, Illinois, införd i *Times and Seasons*, okt 1840, s 178–179.
13. *History of the Church*, 4:609–610; styckeindelning ändrad; ur "The Temple", en ledare införd i *Times and Seasons*, 2 maj 1842, s 776; Joseph Smith var tidskriftens redaktör.

Joseph Smiths tankar om sin profetiska kallelse

”Jag har ingen annan önskan än att göra gott mot alla.”

Ur Joseph Smiths liv

Ända från början av Joseph Smiths verksamhet var hans liv ofta i fara. Även om Herren hade räddat honom många gånger från hans fiender visste profeten att när han väl hade slutfört sin jordiska kallelse kunde han dö. ”Somliga har trott att broder Joseph inte kan dö”, sade han 1842 vid en begravning i Nauvoo, ”men det är fel. Det är sant att det har funnits tillfällen när jag hade löfte om att få leva för att kunna slutföra den ena eller andra uppgiften, men nu då jag har slutfört dem har jag för närvarande inget löfte om att få leva. Jag är lika mottaglig för döden som andra människor.”¹

Profeten var väl medveten om att han och alla de heliga i Nauvoo befann sig i en allt farligare situation. Allteftersom Nauvoo växte började somliga i området frukta de heligas växande politiska och ekonomiska inflytande, och pöbelhopar började på nytt trakassera dem. I synnerhet profeten var i fara, för myndigheterna i Missouri hade upprepade gånger försökt att gripa honom, och avfällingar från kyrkan blev allt mer aggressiva i sina ansträngningar att förgöra honom. Den 6 augusti 1842 sade profeten att dagen skulle komma när kyrkans medlemmar skulle tvingas att lämna Nauvoo.

”Jag profeterade att de heliga skulle fortsätta att lida mycken hemsökelse och fördrivas till Klippiga bergen, att många skulle avfalla, andra skulle dödas av våra förföljare eller förlora livet på grund av sin utsatta ställning eller av sjukdom, och att några skulle leva för att hjälpa till att grunda bosättningar och bygga städer och se de heliga bli ett mäktigt folk mitt i Klippiga bergen.”²

Joseph Smith tog sig tid att visa de beliga att han brydde sig om dem som individer. Margarette McIntire Burgess drog sig till minnes att profeten, som hon kallade "barnens käre vän", hade hjälpt henne och hennes bror när de satt fast i gyttjan.

Under de sista åren av profetens liv fanns det en underton av brådska i hans predikningar och skrifter. Han visste att hans tid snart var ute och arbetade intensivt för att lära de heliga de ting som Gud hade uppenbarat för honom och uppmuntra dem att förbereda sig att ta emot dessa sanningar. Han uttryckte också sin stora kärlek till de heliga och sade att han var villig att offra sitt liv för dem: ”Jag är redo att bli offrad som offer på det sätt som är till största möjliga nytta och gagn.”³

Det är anmärkningsvärt att samtidigt som profeten fick utstå en sådan förföljelse och tyngdes av den växande kyrkans krav, tog han sig tid att visa att han brydde sig om varje medlem av kyrkan som individ. Många heliga drog sig senare till minnes den kärlek och vänlighet som profeten Joseph hade visat dem.

Aroet L Hale berättade: ”Profeten ... brukade ofta komma till Mansion [House] och spela boll med oss pojkar. Hans son Joseph var nästan i min ålder. [Profeten] Joseph höll sig alltid till reglerna. Han brukade fånga bollen tills det blev hans tur att ta slagträet. Då, eftersom han var en mycket stark man, slog han bollen så långt att vi brukade ropa åt pojken som sprang för att hämta bollen att han skulle ta sin middag med sig. Detta brukade få profeten att skratta. Joseph var alltid på gott humör och skämtsam.”⁴

Margarette McIntire Burgess berättade om en annan upplevelse med profeten i Nauvoo: ”Min äldre bror och jag var på väg till skolan i närheten av Joseph Smiths tegelaffär. Det hade regnat dagen innan och marken var mycket gyttjig, särskilt längs den gatan. Min bror Wallace och jag fastnade båda i gyttjan och kunde inte komma loss. Och som små barn började vi gråta, för vi trodde att vi skulle bli kvar där. När jag tittade upp såg jag barnens käre vän, profeten Joseph, komma mot oss. Han hade snart lyft upp oss på högre och torrare mark. Sedan böjde han sig och torkade bort leran från våra gyttjebetäckta skor, tog ut en näsduk ur fickan och torkade våra tårade ansikten. Han talade vänliga och uppmuntrande ord och sände oss glada till skolan. Var det att undra på att jag älskade denne store, gode och ädle gudsman?”⁵

Joseph Smiths lärdomar

Profeter undervisar om det som Gud uppenbarar för dem. Vi försöker att förstå och lyda deras ord.

”Hela dagen begrundar jag, och det är mer än mat och dryck för mig, hur jag skall få Guds heliga att förstå de syner som rullar fram likt vågors svall för min syn. Hur gärna skulle jag inte visa er det som ni aldrig har tänkt på! Men fattigdom och världsliga bekymmer hindrar mig ...

Hosianna, hosianna, hosianna, Allsmäktige Gud! för att ljuset redan nu bryter fram över oss. Jag finner inte ord att uttrycka mig. Jag är inte bildad, men mina känslor är lika goda som någon annans. Å, att jag kunde tala på ärkeänglars språk och inför mina vänner en enda gång ge ord åt mina känslor. Men det väntar jag mig inte att kunna göra i detta liv.”⁶

”Det har varit ytterst svårt att få detta släkte att förstå något. Det har varit som att klippa tjockt tyg med en slö sax. Till och med de heliga är långsamma eller tröga att fatta.

Jag har under åtskilliga år försökt att bereda de heligas sinnen på att ta emot det som hör Gud till, men vi ser ofta att några av dem, efter allt som de har utstått för Guds verk, går i stycken liksom glas så snart någonting kommer som står i strid med deras traditioner — de tål inte elden. Jag vet inte hur många som skall tåla en celestial lag och lyckas få sin upphøjelse, för många är kallade, men få utvalda. [Se L&F 121:40.]”⁷

”Jag är inte som andra. Mitt sinne är ständigt sysselsatt med de dagliga uppgifter som jag har framför mig, och jag måste helt och hållet förlita mig på den levande Guden när det gäller allt vad jag skall säga vid sådana här tillfällen [en begravning] ...

Om jag hade inspiration, uppenbarelse och lungor att förmedla det som min själ har begrundat i svunna tider, fanns det i denna församling inte en enda själ som inte skulle gå hem och för evigt hålla tyst om religion tills de hade lärt sig något.

Varför vara så säkra på att ni förstår det som hör Gud till när allt är så osäkert för er? All kunskap och intelligens jag kan meddela er står till ert förfogande.”⁸

”Somliga säger att jag är en fallen profet därför att jag inte uppenbarar mer av Herrens ord. Varför gör jag inte det? Är vi i stånd att ta emot det? Nej, ingen i det här rummet!”⁹

”Jag skall från tid till annan uppenbara för er de ämnen som den Helige Anden uppenbarar för mig. Alla de lögner man nu kokar ihop mot mig är av djävulen, och djävulens och hans tjänares inflytande kommer att användas mot Gud rike. Guds tjänares undervisar inte om något annat än det eviga livets principer. Ni skall känna igen dem på deras gärningar. En god människa talar om det som är gott och om heliga principer, en ond människa om det som är ont. Jag känner att jag i Herrens namn skarpt skall tillrättavisa alla sådana dåliga principer, lögner o s v, och jag varnar er alla att se upp för vem ni följer. Jag uppmanar er att ge akt på all den dygd och alla de lärdomar som jag har givit er ...

Jag rekommenderar er att överväga att till er tro foga dygd, kärlek o s v. Jag säger er i Herrens namn att om detta finns hos er, skall ni bära frukt. [Se 2 Petr 1:5–8.] Jag vittnar om att ingen utom jag har makt att uppenbara dem — det som är i himlen, på jorden och i helvetet ... Jag anbefaller er alla åt Gud, så att ni kan ärva allt, och måtte Gud välsigna er.”¹⁰

Även om profeter är män med mänskliga svagheter har de blivit kallade av Gud att undervisa och leda hans folk.

Profetens dagboksanteckning för 6 november 1835 lyder:
 ”I morse presenterades en man från de östra staterna för mig. När han hörde mitt namn sade han att jag bara var en vanlig människa, vilket vittnade om att han hade förmodat att någon som Herren ansåg det lämpligt att uppenbara sin vilja för måste vara mer än bara en människa. Han tycktes ha glömt de ord som Jakob yttrade om att [Elia] var en människa som också fick lida, men ändå hade han en sådan makt hos Gud att Herren till svar på hans böner tillslöt himlen så att det inte regnade under tre år och sex månader. Och till svar på hans bön gav himlen regn på nytt och jorden bar sin gröda. [Se Jak 5:17–18.] Så stort är mörkret och okunnigheten i detta släkte att de anser det otroligt att en människa står i [förbindelse] med sin Skapare.”¹¹

”När har jag någonsin predikat något oriktigt från talarstolen? Var jag någonsin förvirrad? Jag vill triumfera i Israel innan jag går härifrån och ni inte längre ser mig. Jag har aldrig sagt att jag var fullkomlig, men det finns inget oriktigt i de uppenbarelser jag har undervisat er om. Ska man kasta bort mig som om jag inte vore någonting värd?”¹²

”Även om jag gör orätt, så begår jag inte det orätta, som man anklagar mig för. Det orätta jag gör beror av den mänskliga naturens svaghet, liksom hos andra människor. Ingen människa lever utan fel. Tror ni att ens Jesus om han vore här skulle vara felfri i era ögon? Hans fiender sade allt ont om honom — de försökte alla finna orätt hos honom.”¹³

Profetens dagboksanteckning för 29 oktober 1842 lyder: ”Jag ... gick över till affären [i Nauvoo i Illinois] där att antal bröder och systrar hade församlats som i morse hade kommit från New York-trakten ... Jag sade till dem att jag bara var en människa och att de inte fick vänta sig att jag skulle vara fullkomlig. Om de förväntade fullkomlighet av mig, skulle jag förvänta det av dem. Men om de hade tålamod med mina brister och med brödernas brister, skulle jag också ha tålamod med deras brister.”¹⁴

Trots motstånd fullgör profeter de kallelser som Gud har gett dem.

”Jag är glad och tacksam för förmånen att vara närvarande vid detta tillfälle. Mina fiender har gjort stora ansträngningar att föra mig till Missouri och förgöra mig, men Herren har stängt deras väg och hittills har de inte lyckats uppnå sitt syfte. Gud har låtit mig undgå dem. Jag har kämpat den goda kampen ...

Jag skall triumfera över mina fiender. Jag har redan börjat att triumfera över dem här och skall göra det vida omkring. Alla som träder upp mot mig skall förvisso känna bördan av sin orättfärdighet på sitt huvud.”¹⁵

”Jag talar oförskräckt, trofast och med myndighet ... Jag vet vad jag säger. Jag förstår min kallelse och min uppgift. Gud den Allsmäktige är min sköld. Vad kan människor göra om Gud är min vän? Jag skall inte bli offrad förrän min stund är kommen och då skall jag låta mig offras villigt ... Jag tackar Gud för att han

har bevarat mig från mina fiender. Jag har inga fiender utom för sanningens skull. Jag har ingen annan önskan än att göra gott mot alla. Jag vill be för alla människor.”¹⁶

”Om jag inte hade kommit in i detta verk och Gud verkligen hade kallat mig, skulle jag dra mig ur. Men jag kan inte dra mig ur. Jag har inga tvivel om sanningen.”¹⁷

”Jag är en oslipad sten. Ljudet av hammare och mejsel hördes aldrig på mig förrän Herren tog mig i handen. Jag önskar endast den kunskap och insikt som kommer från himlen.”¹⁸

”Jag profeterar och vittnar denna morgon att jordens och helvetets förenade krafter varken skall eller kan tillintetgöra eller övervinna denna gosse, ty jag har fått ett löfte av den evige Guden. Om jag har syndat har jag syndat till det yttre, men jag har i sanning begrundat det som hör Gud till.”¹⁹

”När människor kommer och bygger på den grund som andra människor har lagt, gör de det på eget ansvar, utan befogenhet från Gud, och när störtfloden kommer och vindarna blåser skall deras grund visa sig vara sand och hela deras konstruktion falla sönder.

Byggde jag på en grund som någon annan hade lagt? Jag har all sanning som den kristna världen hade och en oavhängig uppenbarelse på köpet, och Gud skall låta mig ta hem segern.”²⁰

Profeter älskar dem som de tjänar och har en önskan att leda dem på rätt sätt, även om detta innebär att de måste tillrättavisa dem.

”Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner. [Se Joh 15:13.] Jag upptäcker att det finns hundratals och tusentals av mina bröder som är redo att offra sitt liv för mig.

De bördor som vältrar sig över mig är mycket stora. Mina följare låter mig inte vila, och jag märker att mitt under mina åligganden och bekymmer är anden villig, men köttet är svagt. Fastän jag kallades av min himmelske Fader att lägga grunden till detta stora verk och rike i denna tidsutdelning, och att vittna om hans uppenbarade vilja för det skingrade Israel, är jag underkastad samma slags lidelser som andra människor, liksom profeterna i forna dagar ...

*"Mina ord riktar sig till alla, både rika och fattiga, fria och slavar, stora och små ...
Jag älskar alla människor, särskilt dessa mina bröder och systrar."*

Jag finner inga fel hos kyrkan, låt mig därför få uppstå med de heliga, vare sig jag nu far upp till himlen eller far ned till helvetet eller far någon annanstans. Om vi kommer till helvetet, kör vi djävlarne på porten och gör det till ett himmelrike. Överallt där detta folk bor är samhället gott."²¹

"De heliga skall inte tro att jag, bara för att jag är familjär med dem och lekfull och glad, är omedveten om det som pågår. Kyrkan kan inte godta något slag av orättfärdighet, och sådan kommer inte att accepteras där jag är; för jag är fast besluten att medan jag leder kyrkan, skall den ledas rätt."²²

"Om jag nu är i den lyckliga belägenheten att vara den som förstår Gud och kan förklara eller uttrycka principerna för er, så att Anden beseglar dem på er, låt då varje man och kvinna hädanefter sitta tysta, sätta handen för munnen och aldrig mer lyfta sin hand eller upphäva sin röst eller säga någonting mot Guds profet eller någon av Guds tjänare ... Om jag leder er till kunskap om honom, borde förföljelserna mot mig upphöra. Då kommer ni att veta att jag är hans tjänare, ty jag undervisar med myndighet ...

Jag kan smaka det eviga livets principer, och det kan ni också. De ges till mig genom Jesu Kristi uppenbarelser, och jag vet att när jag säger det eviga livets ord till er så som de har givits till mig, kan ni smaka dem, och jag vet att ni tror dem. Ni säger att honung är söt och det gör jag också. Jag kan också smaka det evigt livets ande. Jag vet, att den är god. När jag berättar för er om dessa ting som jag fick genom den Helige Andens inspiration, kan ni inte undgå att ta emot dem lika söta, och glädja er, mer och mer ...

Mina ord riktar sig till alla, både rika och fattiga, fria och slavar, stora och små. Jag är inte ovän med någon. Jag älskar er alla, men jag hatar somliga av era gärningar. Jag är er bästa vän, och om personer misslyckas är det deras eget fel. Om jag tillrättavisar någon och han hatar mig är han dåraktig, ty jag älskar alla människor, särskilt dessa mina bröder och systrar ...

Ni känner inte mig, ni har aldrig känt mitt hjärta. Ingen människa känner min historia. Jag kan inte berätta den. Jag skall aldrig företa mig det. Jag klandrar inte någon för att inte tro på min historia. Om jag inte hade upplevt det jag upplevt, skulle jag inte själv ha trott på den. Jag har aldrig skadat någon människa sedan jag föddes till denna värld. Min röst har alltid höjts till förmån för freden.

Jag kan inte lägga mig ner förrän jag har fullbordat hela mitt verk. Jag tänker aldrig en ond tanke eller gör någonting som är till skada för mina medmänniskor. När ärkeängeln basun kallar mig och jag vägs på våg, då skall ni alla känna mig. Jag säger inget mer. Gud välsigne er alla.”²³

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs på sidan 511 om den förföljelse Joseph Smith stod inför i Nauvoo. Läs därefter på sidan 513 om hur han hjälpte och lekte med barnen i Nauvoo. Varför tror du att han lyckades förbli gladlynt och omtänksam? Tänk på vad du själv kan göra för att förbli glad och kärleksfull i provningens stund.

- Läs tredje och fjärde styckena på sidan 514 och lägg märke till profeten Josephs besvikelse över att de heliga inte var redo att ta emot allt som han ville undervisa dem om (se s 514–515). Vad kan hindra vår förmåga att ta emot ytterligare sanning? Vad kan vi göra för att vara beredda ”att ta emot det som hör Gud till”?
- Läs stycket som börjar längst ner på sidan 515 samt de två påföljande styckena. Vilket råd kan du ge någon som vägrar att följa en ledare i kyrkan därför att ledaren har någon karaktärsbrist? Läs det tredje hela stycket på sidan 516 och fundera över hur detta uttalande gäller för alla våra relationer.
- Joseph Smith hade tro på att Gud skulle beskydda honom och göra det möjligt för honom att utföra sin kallelse i livet (s 516–517). Vilka erfarenheter har du haft av att Gud hjälpte dig att fullgöra dina ansvar i familjen eller ett ämbete i kyrkan?
- Studera de två första styckena på sidan 519. När har du njutit sanningens sötma? Hur kan vi glädja oss åt profetens eller någon annan kyrklig ledares ord även om han tillrättavisar oss för våra synder?
- Gå snabbt igenom hela kapitlet och leta efter ett eller två uttalanden som är särskilt användbara för dig. Vad är det som tilltalar dig i de uttalanden du valde ut? Hur har detta kapitel påverkat ditt vittnesbörd om profeten Joseph Smith?

Skriftställen som hör till detta ämne: Daniel 2:44–45; 2 Timoteusbrevet 4:6–8; Jakob 1:17–19; Mosiah 2:9–11; Mormon 9:31

Slutnoter

1. *History of the Church*, 4:587; ur en predikan Joseph Smith höll 9 april 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
2. *History of the Church*, 5:85; ur ”History of the Church” (manuskript), bok D-1, s 1362, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
3. *History of the Church*, 5:159; ur ett brev från Joseph Smith till James Arlington Bennet, 8 sep 1842, Nauvoo, Illinois; James Bennets efternamn är felstavat — ”Bennett” — i *History of the Church*.
4. Aroet L Hale, ”First Book or Journal of the Life and Travels of Aroet L. Hale”, s 23–24; Aroet Lucius Hale, *Reminiscences*, omkr 1882, Kyrkans arkiv.

5. Margarette McIntire Burgess, i "Recollections of the Prophet Joseph Smith", *Juvenile Instructor*, 15 jan 1892, s 66–67.
6. *History of the Church*, 5:362; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards.
7. *History of the Church*, 6:184–185; ur en predikan Joseph Smith höll 21 januari 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
8. *History of the Church*, 5:529–530; ur en predikan Joseph Smith höll 13 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
9. *History of the Church*, 4:478; ur en predikan Joseph Smith höll 19 december 1841 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff.
10. *History of the Church*, 6:366–367; ur en predikan Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
11. *History of the Church*, 2:302; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 6 nov 1835, Kirtland, Ohio.
12. *History of the Church*, 6:366; ur en predikan Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
13. *History of the Church*, 5:140; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow.
14. *History of the Church*, 5:181; styckeindelning ändrad; från en anteckning i Joseph Smiths dagbok, 29 okt 1842, Nauvoo, Illinois.
15. *History of the Church*, 5:139–140; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
16. *History of the Church*, 5:257, 259; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 22 januari 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff; se också tillägget, s 552, punkt 3.
17. *History of the Church*, 5:336; ur en predikan Joseph Smith höll 6 april 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards.
18. *History of the Church*, 5:423; ur en predikan som Joseph Smith höll 11 juni 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff och Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
19. *History of the Church*, 5:554; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 27 augusti 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards och William Clayton.
20. *History of the Church*, 6:479; ur en predikan som Joseph Smith höll 16 juni 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock; se också tillägget, s 552, punkt 3.
21. *History of the Church*, 5:516–517; ur en predikan som Joseph Smith höll 23 juli 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
22. *History of the Church*, 5:411; från instruktioner som Joseph Smith gav 27 maj 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknade av Wilford Woodruff.
23. *History of the Church*, 6:304–305, 312, 317; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Joseph Smith höll 7 april 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Wilford Woodruff, Willard Richards, Thomas Bullock och William Clayton; se också tillägget, s 552, punkt 3.

På eftermiddagen den 27 juni 1844 stormade pöbeln fängelset i Carthage i Illinois och dödade profeten Joseph Smith och Hyrum Smith.

Martyrdöden: Profeten beseglar sitt vittnesbörd med sitt blod

*”Han var stor i livet och stor
i döden i Guds folks ögon.”*

Ur Joseph Smiths liv

Vintern och våren 1843–1844 i Nauvoo kännetecknades av stora spänningar då Joseph Smiths fiender ökade sina ansträngningar att tillintetgöra honom och kyrkan. Profeten visste att hans jordiska verksamhet närmade sig slutet och höll därför ofta möten med de tolv apostlarnas kvorum för att instruera dem och ge dem de prästadömsnycklar som de behövde för att kunna leda kyrkan. Dessa förberedelser nådde sin kulmen i mars 1844 i ett möte med apostlarna och några andra nära medarbetare. Vid detta särskilda rådsmöte gav profeten de tolv i uppdrag att leda kyrkan efter hans död och klargjorde att han hade gett dem alla förrättningar, all myndighet och alla nycklar som krävdes för att de skulle kunna göra detta. ”Jag för över bördan och ansvaret för att leda denna kyrka från mina axlar till era”, sade han. ”Ta nu på er detta ansvar och bär det som män, för Herren tänker låta mig vila en tid.”¹

Den 10 juni 1844 gav Joseph Smith, som var Nauvoos borgmästare, och Nauvoos stadsfullmäktige anvisningar om att förstöra *Nauvoo Expositor* och dess tryckpress. *Nauvoo Expositor* var en antimormonsk tidning som förtalade profeten och andra heliga och krävde upphävandet av Nauvoos stadsrättigheter. Stadens myndigheter befarade att tidningen skulle leda till pöbelvåld. Till följd av borgmästarens och stadsfullmäktiges åtgärd väckte myndigheterna i Illinois åtal mot profeten, hans bror

Hyrum och andra befattningshavare i Nauvoo. Illinois guvernör Thomas Ford befallde att männen skulle ställas inför rätta i centralorten Carthage i Illinois och utlovade beskydd. Joseph visste att han skulle sväva i livsfara om han begav sig till Carthage, för pöbeln hotade honom.

I tron att pöbeln bara ville åt dem beslutade sig Joseph och Hyrum för att fara västerut och sätta sig i säkerhet där. Den 23 juni tog de sig över Mississippi-floden, men senare den dagen fann bröder från Nauvoo profeten och sade att trupper skulle besätta staden om han inte överlämnade sig åt myndigheterna i Carthage. Profeten gick med på att göra detta i hopp om att kunna blidka myndigheterna och pöbeln. Den 24 juni tog Joseph och Hyrum Smith farväl av sina familjer och red tillsammans med andra befattningshavare i Nauvoo till Carthage för att dagen därpå självmant överlämna sig åt myndigheterna där. Efter att ha blivit frigivna mot borgen för den ursprungliga anklagelsen, blev de med orätt anklagade för förräderi mot staten Illinois, häktades och sattes i fängelset i Carthage för att invänta prövning. Äldste John Taylor och äldste Willard Richards, de enda medlemmarna i de tolv som då inte var ute på missionsfältet, följde självmant med dem.

Den 27 juni 1844 satt den lilla gruppen bröder tysta och bedrövade i fängelset. En av männen bad äldste Taylor, som hade en fyllig tenorröst, att sjunga för dem. Han började snart sjunga: ”En sorgbetyngd och fattig man mig ofta mötte på min stig, och när han ödmjukt bad om hjälp hans armod alltid rörde mig.”² Äldste Taylor sade senare att psalmen ”uttryckte vad vi då kände, ty vi var alla nedstämda och dystra”.³

Strax efter klockan fem den eftermiddagen stormade en grupp angripare fängelset och sköt mot männen där inne. Inom loppet av några minuter hade man utfört sitt nidingsdåd. Hyrum Smith träffades först och dog nästan ögonblickligen. Genom ett under fick äldste Richards endast ett ytligt sår, och äldste Taylor överlevde trots att han var svårt sårad. Han blev senare kyrkans tredje president. Profeten Joseph Smith sprang till fönstret, där han blev ihjälskjuten. Återställsens profet och hans bror Hyrum hade beseglats sina vittnesbörd med sitt blod.

Joseph Smiths lärdomar

Gud beskyddade Joseph Smith tills han hade utfört sin jordiska kallelse.

I augusti 1842 sade Joseph Smith: "Jag känner att eftersom Herren, den Allsmäktige, har bevarat mig tills nu, skall han fortsätta att bevara mig — genom de heligas gemensamma tro och böner — till dess jag tillfullo har fullbordat min mission i detta liv och fast grundat prästadömet fullhets utdelning i de sista dagarna, så att jordens och helvetets alla krafter inte skall få makt över den."⁴

I oktober 1843 sade profeten: "Jag skulle vilja se den i världen som kan tillintetgöra Guds verk, och jag profeterar att man aldrig skall ha makt att döda mig, förrän mitt verk är utfört och jag är redo att dö."⁵

I maj 1844 sade profeten: "Gud kommer alltid att beskydda mig tills jag har fullbordat min kallelse."⁶

I juni 1844 sade profeten: "Jag bryr mig inte om mitt eget liv. Jag är redo att frambäras som offer för detta folk, ty vad kan våra fiender göra? Endast döda kroppen och sedan är deras makt slut. Stå fasta, mina vänner, svikta aldrig. Sök inte att rädda ert liv, ty den som fruktar att dö för sanningen kommer att mista det eviga livet. Håll ut intill slutet så uppstår vi och blir som Gudarna är och regerar i celestiaa riken, furstendömen och eviga herradömen."⁷

På morgonen den 27 juni 1844 i Carthage fängelse skrev Joseph Smith ett hastigt brev till Emma Smith: "Jag har funnit mig i mitt öde eftersom jag vet att jag är rättfärdiggjord och att jag har gjort det bästa som kunde göras. Hälsa så hjärtligt till barnen och alla mina vänner ... och vad beträffar förräderiet vet jag att jag inte har begått något, och de kan inte bevisa någonting av det slaget, så du behöver inte vara rädd för att vi skall komma till skada på den punkten. Må Gud välsigna er alla. Amen."⁸

Före sin död gav Joseph Smith de tolv apostlarna alla de prästadömetts nycklar och all den prästadömsmakt som Herren hade beseglat på honom.

Wilford Woodruff, kyrkans fjärde president, sade: "[Joseph Smith] tillbringade den sista vintern i sitt liv, ungefär tre eller fyra månader, med de tolv apostlarnas kворum, och undervisade dem. Det handlade inte bara om att utföra evangeliets förrättningar för dem under några timmar, utan han tillbringade dag efter dag, vecka efter vecka, månad efter månad, med att undervisa dem och några andra om det som hör Guds rike till."⁹

Wilford Woodruff sade följande om Joseph Smiths möte med apostlarna i mars 1844: "Jag minns det sista tal som [Joseph Smith] höll för oss före sin död ... Han stod upp i ungefär tre timmar. Det tycktes som om rummet var fyllt med en förtärande eld, hans ansikte var klart som bärnsten och han var iklädd Guds makt. Han framlade våra plikter för oss. Han lade fram för oss fullheten i detta Guds storslagna verk, och bland annat sade han till oss: 'Jag har fått beseglat på mitt huvud varje nyckel, varje kraft, varje princip om liv och frälsning som Gud har gett någon människa som har levat på jordens yta. Och dessa principer och detta prästadöme och denna kraft hör till denna stora och sista tidsutdelning som himlens Gud har satt sin hand till att upprätta på jorden. Nu', sade han när han talade till de tolv, 'har jag beseglat på era huvuden varje nyckel, varje kraft och varje princip som Herren har beseglat på mitt huvud.' Han fortsatte med att säga: 'Jag har levt så länge — ända tills nu — jag har levt bland detta folk och varit mitt inne i det stora återlösningsverket. Jag har önskat att leva så länge att jag skulle få se detta tempel byggas. Jag kommer inte att få leva och se det stå färdigt, men ni kommer att göra det — ni kommer att göra det' ...

Efter att ha talat till oss på detta sätt sade han: 'Nu säger jag er att detta rikets tyngd nu vilar på era axlar, ni måste föra ut det till världen, och om ni inte gör det skall ni bli fördömda.'¹⁰

Medlemmar i de tolv kворum skrev: "Vi, de [tolv] ... var närvarande vid ett rådsmöte i slutet av mars månad [1844] som hölls i staden Nauvoo ...

Wilford Woodruff berättade att profeten Joseph Smith "tillbringade den sista vintern i sitt liv, ungefär tre eller fyra månader, med de tolv apostlarnas kvorum, och undervisade dem ... dag efter dag, vecka efter vecka, månad efter månad".

Vid detta rådsmöte tycktes Joseph Smith något nedstämd och tog sig friheten att öppna sitt hjärta för oss ... 'Bröder, Herren bjuder mig påskynda verket i vilket vi är engagerade ... Något betydelsefullt kommer snart att hända. Det kan ske att mina fiender dödar mig. Och om de skulle lyckas, och om de nycklar och den makt som vilar på mig inte överlämnas till er, så går de förlorade från jorden. Men om jag lyckas förläna dem på era huvuden, så kan jag falla offer för mördarna om Gud tillåter det, och jag kan lämna er med glädje och tillfredsställelse i vetskapen om

att mitt verk är utfört och grunden lagd, på vilken Guds rike skall byggas i tidernas fullhets tidsutdelning.

På de tolv axlar måste ansvaret för ledningen av denna kyrka framgent vila tills ni utser andra att efterträda er. Era fiender kan inte döda er alla på en gång, och om någon av er skulle bli dödad, kan ni lägga händerna på andra och fylla på ert kворum. Och på så vis kan denna makt och dessa nycklar bestå på jorden' ...

Vi skall aldrig glömma hans känslor eller hans ord vid detta tillfälle. Efter att ha sagt detta fortsatte han att gå av och an på golvet. Han sade: 'När jag nu har rullat bort bördan från mina axlar känner jag mig lätt som en fjäder. Jag känner att jag är fri. Jag tackar min Gud för denna befrielse.'¹¹

Parley P Pratt, en medlem i de tolv kворum, skrev: "Denne store och gode man inspirerades att från tid till annan före sin död kalla samman de tolv och ge dem anvisningar om allt som hörde till riket, förordningarna och Guds styre. Han påpekade ofta att det var han som lade grunden, men att det återstod för de tolv att färdigställa byggnaden. Han sade: 'Jag vet inte varför, men av något skäl känner jag mig tvungen att påskynda mina förberedelser och förläna de tolv prästadömet's alla förrättningar, nycklar, förbund, begåvningar och beseglade förrättningar och på så vis ge dem ett mönster i allt som rör helgedomen [templet] och begåvningen där inne.'

Efter att ha gjort detta gladde han sig storligen, ty, sade han, Herren står i begrepp att lägga ansvaret på era axlar och låta mig få vila ett tag, och om de dödar mig, fortsatte han, kommer Guds rike att rulla vidare eftersom jag nu har fullbordat det verk som lades på mig, genom att åt er överlämna allt så att ni kan bygga upp riket i enlighet med den himmelska synen och det mönster som visades mig från himlen."¹²

Brigham Young, kyrkans andre president, lärde: "Joseph förlänade på våra huvuden alla de nycklar och krafter som tillhör apostlaskapet, vilka han själv hade innan han togs bort, och ingen människa eller grupp av människor kan komma emellan Joseph och de tolv i denna värld eller i den tillkommande. Hur ofta har inte Joseph sagt till de tolv: 'Jag har lagt grunden och ni måste bygga på den, för på edra skuldror vilar riket.'¹³

Profeten Joseph Smith och hans bror Hyrum var stora i livet och stora i döden i sitt vittnesbörd om evangeliet.

John Taylor skrev följande som medlem i de tolv kvorum, nu i Läran och förbunden 135:1–6: "För att besegla denna boks vittnesbörd, såväl som Mormons boks, tillkännagiva vi profeten Joseph Smiths och patriarken Hyrum Smiths martyrdöd. De ihjäl-skötos i fängelset i Carthage den 27 juni 1844, ungefär klockan fem om eftermiddagen, av en beväpnad pöbelhop, bestående av emellan 150 och 200 personer med svärtade ansikten. Hyrum träffades först och föll lugnt, utropande: 'Jag är en död man!' Joseph hoppade ut genom fönstret och sköts ihjäl under försöket, utropande: 'O Herre, min Gud!' De blevo båda skjutna på det brutalaste sätt, sedan döden inträtt, och de fingo vardera ytterligare fyra kulor i kroppen.

John Taylor och Willard Richards, två av de Tolv, voro de enda personer, som vid tillfället voro närvarande i rummet. Den förre sårades barbariskt av fyra kulor, men har sedan kommit sig av sina sår. Den senare undkom genom Guds förunderliga försyn utan så mycket som ett hål i rocken.

Joseph Smith, Herrens profet och siare, har gjort mera — Jesus allena undantagen — för människornas frälsning i denna världen än någon annan människa, som levat här. Under den korta tiden av tjugo år bragte han Mormons bok i ljuset, vilken han översatte genom Guds gåva och kraft, och genom honom har den blivit offentliggjord på två kontinenter. Han har sänt evangeliets fullhet, som finnes i den, till jordens fyra väderstreck. Han har bragt i ljuset de uppenbarelser och befallningar, som innehållas i denna bok, 'Läran och förbunden', jämte många andra visa dokument och lärdomar till människornas nytta. Han har samlat många tusen Sista Dagars Heliga och grundlagt en stor stad. Han har lämnat efter sig namn och rykte, vilka icke kunna [utplånas]. Han var stor i livet och stor i döden i Guds folks ögon, och liksom de flesta av Herrens smorda i forna dagar har han beseglat sin mission och sitt verk med sitt eget blod. Så har ock hans broder Hyrum. I livet voro de icke söndrade och i döden voro de ej åtskilda.

När Joseph begav sig till Carthage för att överlämna sig åt lagens föregivna fordringar, sade han, två eller tre dagar före sitt lönnmord: 'Jag går som ett lamm till slaktbänken, men jag är lugn som en sommarmorgon. Jag har ett oskyldigt sinne inför Gud och alla människor. Jag skall dö oskyldig och likväl skall det sägas om mig — han blev mördad kallblodigt.' Samma morgon när Hyrum var färdig att gå — skola vi säga till slaktbänken? Ja, ty så var det — läste han följande stycke i slutet av Ethers tolfte kapitel i Mormons bok och gjorde ett veck på bladet:

Och det begav sig, att jag bad Herren om att giva folken nåd, så att de kunde få barmhärtighet. Och det begav sig, att Herren sade till mig: Om de icke hava barmhärtighet, så gör det dig intet, ty du har varit trofast, och därför skall dina kläder bliva rentvagna. Emedan du har erkänt din svaghet, skall du göras stark, så att du kan intaga den plats, som jag berett för dig i din Faders boningar. Nu bjuder jag, ... , eder, I folk, farväl, och likaledes mina bröder, vilka jag älskar, till dess vi möta varandra inför Kristi domstol, då alla människor skola veta, att mina kläder icke äro befläckade med edert blod. [Ether 12:36–38.] Testatorerna äro nu döda; deras testamente äger laga kraft.

Hyrum Smith var 44 år gammal i februari månad 1844 och Joseph Smith var 38 år gammal i december 1843. Hädanefter skola deras namn bliva funna på listan över religionsmartyrerna, och läsarna i alla länder skola minnas om att det kostade det nittonde seklets ädlaste blod att bringa Mormons bok och denna kyrkas Läran och förbunden i dagen till den fallna världens frälsning; och att om elden kan skada det gröna trädet till Guds ära, hur lätt kan den då icke bränna upp de torra träden, när vingården skall rensas från allt som är fördärvat? — De levde i ära, de dogo med ära och ära är deras eviga belöning. Från tidsålder till tidsålder skola deras namn gå till eftervärlden såsom ädelstenar ibland de helgade."¹⁴

Joseph Smith fullbordade sin jordiska kallelse och beseglade sitt vittnesbörd med sitt blod.

Brigham Young sade: "Även om fienden hade makt att döda vår profet, det vill säga döda hans kropp, utförde han inte ändå

allt som han hade i sinnet att utföra under sin livstid? Det vet jag med bestämdhet att han gjorde.”¹⁵

Brigham Young

Brigham Young lärde också: ”Vem var det som hade räddat Joseph Smith från alla hans fienders hand fram till den dag han dog? Det var Gud, fastän han gång på gång fördes fram mot dödens rand och vad människor beträffar inte kunde räddas och det inte fanns någon sannolikhet för att han skulle räddas. Då han satt i fängelse i Missouri och ingen väntade sig att han skulle bli befriad, hade jag Abrahams tro och sade till brö-

derna att så visst som Herren Gud lever, skall han bli befriad från deras hand. Trots att han hade profeterat att han inte skulle leva tills han blivit fyrtio år gammal, hoppades vi alla att det skulle vara en felaktig profetia, så att vi alltid fick ha honom hos oss. Vi trodde att vår tro skulle göra så att han fick leva längre, men vi hade fel — slutligen föll han som martyr för sin religion. Jag sade att det var i sin ordning. Nu är hans vittnesbörd fullt giltigt. Han hade beseglat det med sitt blod.”¹⁶

Wilford Woodruff vittnade: ”Jag brukade grunna över hans död och hur man tog livet av honom. Jag tänkte att om ... Joseph hade fått som han ville, skulle han ha banat väg till Klippiga bergen. Men jag har sedan dess helt och hållet förlikat mig med det faktum att det var i enlighet med planen, att det krävdes av honom, som stod i spetsen för denna tidsutdelning, att han skulle besegla sitt vittnesbörd med sitt blod och med de nycklar han hade till denna tidsutdelning gå till andevärlden och inleda det arbete som nu utförs där genom att man predikar evangeliet för 'andarna i fängelset'.”¹⁷

Joseph F Smith, kyrkans sjätte president, lärde: ”Vad lär vi oss av [Joseph och Hyrum Smiths] martyrskap? Vi lär oss framför allt att 'där det finns ett testamente, måste det tillkännages att den som har upprättat det är död', (Hebr 9:16) för att det skall äga giltighet. Dessutom lär vi oss att martyrs blod i sanning är kyrkans frö. Herren tillät offret så att dessa dygdiga och rättfärdiga

mäns vittnesbörd skulle vittna mot en fördärvad och orättfärdig värld. De var vidare exempel på den förunderliga kärlek som Återlösaren talar om: 'Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.' (Joh 15:13) En sådan förunderlig kärlek visade de till de heliga och till världen, ty båda insåg de och gav uttryck för sin övertygelse, innan de påbörjade resan till Carthage, att de gick mot en säker död ... Deras mod, deras tro, deras kärlek till folket kände inga gränser, och de gav allt de hade för sitt folk. En sådan hängivenhet och kärlek lämnade inga tvivel hos dem som ledsagades av den Helige Anden om att dessa goda och trofasta män i sanning var Herrens bemyndigade tjänare.

Detta martyrskap har alltid varit en inspirationskälla för Herrens folk. Det har hjälpt dem i deras prövningar, har givit dem mod att leva rättfärdigt, att förstå och leva efter sanningen. Det måste alltid hållas i helig åminnelse av de sista dagars heliga som har fått höra de stora sanningar som Gud uppenbarade genom sin tjänare Joseph Smith."¹⁸

George Albert Smith

George Albert Smith, kyrkans åttonde president, sade: "Joseph Smith fullgjorde sin kallelse, och när han stod öga mot öga med döden, sade han: 'Jag går som ett lamm till slaktbänken, men jag är lugn som en sommarmorgon. Jag har ett oskyldigt sinne inför Gud och alla människor. Om de tar livet av mig, skall jag dö oskyldig, och mitt blod skall ropa på hämnd från marken, och likväl skall det sägas om mig — han blev mördad kallblodigt.' [Se L&F 135:4.] Han var inte rädd för att stå till svars inför vår Faders behagliga domarskrank för sina handlingar här i livet. Han var inte rädd för att bemöta de anklagelser som riktades mot honom, att han förde folket bakom ljuset och handlade orätt mot dem. Han var inte rädd för frukten av sitt livskall och det verks slutgiltiga seger som han visste var av gudomligt ursprung och för vilket han gav sitt liv."¹⁹

Gordon B Hinckley, kyrkans femtonde president, vittnade: "Så förvissad var [Joseph Smith] om den sak han stod i spetsen

för, så säker på sin gudomligt givna kallelse, att han värdesatte den mer än sitt eget liv. Med förhandskunskap om sin förestående död överlämnade han sig till dem som skulle lämna honom försvarslös i pöbelhopens händer. Han beseglade sitt vittnesbörd med sitt livs blod.”²⁰

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Strax innan Joseph och Hyrum Smith blev dödade sjöng äldste John Taylor ”En sorgbetyngd och fattig man” (s 524). Läs eller sjung psalmen (*Psalmer*, nr 18) och fundera över vilket samband den har med profeten Joseph Smiths liv. Varför var det en lämplig psalm under dessa omständigheter?
- Gå igenom uttalandena som vittnar om att Joseph Smith förlånade de tolv prästadörets nycklar (s 526–528). Varför tror du att apostlarna ansåg det viktigt att vittna om dessa upplevelser? Vilket vittnesbörd har du om successionen i kyrkans presidentskap?
- Studera John Taylors skildring av Joseph och Hyrum Smiths martyrdöd (s 529–530). Hur skulle du försvara påståendet att Joseph Smith ”har gjort mera — Jesus allena undantagen — för människornas frälsning i denna världen än någon annan människa, som levat här”? Innan de gav sig i väg till fängelset i Carthage läste Hyrum Ether 12:36–38 och gjorde ett veck på bladet. Hur tror du att detta ställe kan tillämpas på Joseph och Hyrum? Vilka känslor har du när du tänker på de offer som Joseph och Hyrum Smith gjorde för sitt vittnesbörd om Jesus Kristus?
- Läs vittnesbörden från de sista dagarnas profeter på sidorna 530–533. Hur skulle du uttrycka din tacksamhet och ditt vittnesbörd?

Skriptställen som hör till detta ämne: Hebreerbrevet 9:16–17; L&F 5:21–22; 98:13–14; 112:30–33; 136:37–40

Slutnoter

1. Citerad i tillkännagivande av de tolv apostlarna (odaterat utkast) som redogör för möte i mars 1844; i Brigham Young, Office Files 1832–1878, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
2. "En sorgbetyngd och fattig man", *Psalmer*, nr 18.
3. John Taylor, citerad i *History of the Church*, 7:101; ur John Taylor, "The Martyrdom of Joseph Smith"; Historian's Office, History of the Church omkr 1840–1880, s 47, Kyrkans arkiv.
4. *History of the Church*, 5:139–140; ur en predikan som Joseph Smith höll 31 augusti 1842 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Eliza R Snow; se också tillägget, s 552, punkt 3.
5. *History of the Church*, 6:58; ur en predikan som Joseph Smith höll 15 oktober 1843 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Willard Richards; se också tillägget, s 552, punkt 3.
6. *History of the Church*, 6:365; ur en predikan Joseph Smith höll 12 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
7. *History of the Church*, 6:500; ur en predikan som Joseph Smith höll 18 juni 1844 i Nauvoo, Illinois. Sammanställarna av *History of the Church* kombinerade verbala rapporter av ett flertal åhörare till en enda redogörelse för denna predikan.
8. Brev från Joseph Smith till Emma Smith, 27 jun 1844, Carthage fängelse, Carthage, Illinois; Kristi samfund, arkiv, Independence, Missouri; kopia i Kyrkans arkiv.
9. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 dec 1869, s 2.
10. Wilford Woodruff, *Deseret Semi-Weekly News*, 15 mar 1892, s 2.
11. Tillkännagivande av de tolv apostlarna (odaterat utkast) som redogör för möte i mars 1844; i Brigham Young, Office Files 1832–1878, Kyrkans arkiv.
12. Parley P Pratt, "Proclamation to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints", *Millennial Star*, mar 1845, s 151.
13. Brigham Young, citerad i *History of the Church*, 7:230; styckeindelning ändrad; ur en predikan som Brigham Young höll 7 augusti 1844 i Nauvoo, Illinois.
14. Läran och förbunden 135:1–6.
15. Brigham Young, *Deseret News*, 30 apr 1853, s 46; kursivering borttagen.
16. Brigham Young, predikan hållen 1 augusti 1852 i Salt Lake City, Utah; Historian's Office, Reports of Speeches omkr 1845–1885, Kyrkans arkiv.
17. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 28 mar 1883, s 146.
18. Joseph F Smith, "The Martyrdom", *Juvenile Instructor*, jun 1916, s 381; styckeindelning ändrad.
19. George Albert Smith, i Conference Report, apr 1904, s 64.
20. Gordon B. Hinckley, *Nordstjärnan*, apr 1982, s 9; se också *Nordstjärnan*, okt 1995, s 5.

”Prisvärd är han”: Nutida profeter vittnar om profeten Joseph Smith

”Profeten Joseph Smith ... kallades av Gud, med Guds egen röst, att för sista gången inleda evangeliets tidsutdelning för världen.” (Joseph F Smith)

Ur Joseph Smiths liv

Efter profeten Joseph Smiths och hans bror Hyrums död skyndade de medlemmar i de tolv kvorum som hade varit på missionsresor i Förenta staterna tillbaka till Nauvoo. Medlemmarna i de tolv sammankallade de heliga till ett möte den 8 augusti 1844, vid vilket Brigham Young talade, presidenten för de tolv kvorum. Under hans tal ägde något anmärkningsvärt rum som bevittnades av många heliga. Genom ett under kom president Young att se ut och låta som Joseph Smith. ”Om Joseph hade uppstått från de döda och talat på nytt i deras närvaro”, sade George Q Cannon, ”skulle det inte ha varit mer förbluffande än det var för de många som var närvarande vid det mötet. Det var Josephs egen röst — men det var inte bara Josephs röst, utan i folkets ögon tycktes det som om Joseph själv stod framför dem. Vi har aldrig hört talas om någon mer förunderlig och mirakulös händelse än den som ägde rum den dagen inför den församlingen. Herren gav sitt folk ett vittnesbörd som inte gav något rum för tvivel om vem den man var som han hade satt att leda dem.”¹

I slutet av mötet röstade de heliga för att de tolv skulle presidera över dem. Drygt tre år senare, i december 1847, bildades första presidentskapet på nytt och Brigham Young understöddes som kyrkans president.

"Det bestämdes i evighetens råd, långt innan jordens grundvalar lades", sade Brigham Young, "att [Joseph Smith] skulle vara den i den sista evangelieutdelningen i denna värld, som skulle frambringa Guds ord till människorna".

Ända sedan Brigham Youngs dagar har alla profeter som presiderat över kyrkan vittnat om profeten Joseph Smiths betydande kallelse. Joseph Smith blev i det himmelska rådet utsedd till de sista dagarnas store profet och siare. Hans kallelse var så viktig att den förutsades av forntida profeter, däribland profeten Josef i Gamla testamentet, som såldes till Egypten. Josef i Egypten var själv siare och profeterade utförligt om Joseph Smith:

”En siare skall Herren Gud uppväcka, som skall vara en utvald siare åt mina länders frukt ... Han skall kallas efter mig, och det skall vara efter hans faders namn. Han skall bliva mig lik, ty det som Herren genom hans hand skall låta komma i dagen, skall genom Herrens kraft bringa mitt folk frälsning.” (2 Nephi 3:6, 15; se också 2 Nephi 3:6–22.)²

I december 1834 gav Joseph Smith den äldre profeten Joseph en välsignelse och bekräftade att han var den siare som Josef för länge sedan hade profeterat om: ”Jag välsignar dig med dina fäder Abrahams, Isaks och Jakobs, ja, med din fader Josefs välsignelser, han som var Jakobs son. Se, han såg efter sina ättlingar i de sista dagarna ... han sökte träget efter att få veta varifrån den son skulle komma som skulle frambringa Herrens ord, genom vilket dessa skulle upplysas och föras tillbaka till det sanna färahuset, och hans ögon såg dig, min son. Han fröjdade sig i hjärtat och hans själ var tillfreds. Han sade: ... ’Från mina avkomlingar, kringspridda bland icke-judarna, skall en utvald siare uppstå ... vars hjärta skall begrunda stor vishet, vars intelligens skall famna och förstå Guds djupa hemligheter och vars mun skall yttra de rättfärdigas lag’ ... Du skall inneha nycklarna till detta verk, ja, till kyrkans presidentskap, i tid och i evighet.”³

Genom Joseph Smith, de sista dagarnas utvalde siare, uppenbarades evangeliets lära och frälsande förrättningar, och Jesu Kristi sanna kyrka upprättades på nytt på jorden. Forn- och nutida profeter vittnar enhälligt om att Joseph Smith var det redskap med vilket Gud återställde evangeliets fullhet till välsignelse för ”hela människosläktet från evighet till evighet”⁴.

Sentida profeters vittnesbörd

Joseph Smith blev förutordinerad till sin profetiska kallelse.

President Brigham Young

President Brigham Young: "Det bestämdes i evighetens råd, långt innan jordens grundvalar lades, att [Joseph Smith] skulle vara den i den sista evangelieutdelningen i denna värld, som skulle frambringa Guds ord till människorna och motta fullheten av Guds Sons prästadömes nycklar och makt. Herren hade ögonen på honom, och på hans far, och på hans fars far, och på deras förfäder ända tillbaka till Abraham, och från Abraham till syndafloden, från floden till Enok, och från Enok till Adam. Han har följt denna släkt och detta blod då det har flutit från sitt ursprung till födseln av denne man. [Joseph Smith] förutordinerades i evigheten till att presidera över denna sista evangelieutdelning."⁵

President Joseph Fielding Smith: "Joseph Smith blev utvald att stå i spetsen för Herrens verk i de sista dagarna. Han fick sitt uppdrag innan han föddes genom vår evige Faders förhandskänne-dom i evigheten. Han kom i Elias anda för att bereda vägen för vår Herres ankomst. Ingen profet sedan Adams dagar, naturligtvis med undantag av vår Återlösare, har fått en större kallelse."⁶

President Ezra Taft Benson

President Ezra Taft Benson: "För att få en uppfattning om betydelsen av profetens jordiska kallelse måste vi betrakta den i ett evigt perspektiv. Han var bland 'de stora och ädla' som Abraham beskrev på följande sätt:

'Och Herren hade visat mig, Abraham, intelligenserna, som voro organiserade, innan världen var; och bland alla dessa fanns det många av de stora och ädla. Och Gud såg dessa själar, att de voro

goda och han stod mitt ibland dem och sade: Dessa skall jag göra till mina regenter; ty han stod ibland dem som voro andar, och han såg att de voro goda, och han sade till mig: Abraham, du är en av dem; du utvaldes innan du föddes.’ (Abraham 3:22–23)

Så var det med Joseph Smith. Även han var där. Även han höll råd med de stora och ädla. I den framstående och ärofulla position som han hade hjälpte han otvivelaktigt till med att planera och utföra Herrens stora verk ’att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan’, alla vår Faders barns frälsning. [Moses’ 1:39] Hans kallelse hade haft och skulle komma att ha inflytande på alla som hade kommit till jorden, alla som då var på jorden och på miljontals ännu ofödda ...

Profeten Joseph Smith var inte bara en av ’de stora och ädla’, utan han ägnade och fortsätter att från en högre sfär ägna sin uppmärksamhet åt viktiga angelägenheter på jorden. För i Herrens ögon ... är allt ett enda stort, evigt projekt i vilket profeten Joseph spelar en framträdande roll — allt genom Guds eviga prästadöme och myndighet.”⁷

Joseph Smiths första syn är en väsentlig del av vårt personliga vittnesbörd.

President Joseph F Smith: ”Den största händelse som någonsin har inträffat i världen sedan Guds Sons uppståndelse från graven och hans himmelsfärd, var när Fadern och Sonen kom till pojken Joseph Smith för att bereda vägen för att lägga Guds rikes grundval — inte människans rike — för att det aldrig mer skulle upphöra eller omstörtas.

Då jag har accepterat den sanningen, finner jag det lätt att godta varje annan sanning som han förkunnade och tillkännagav i sin kallelse ... i världen. Han undervisade aldrig om en lärosats som inte var sann. Han tillämpade aldrig en lära som han inte var befalld att tillämpa. Han förfäktade aldrig villfarelse. Han blev inte lurad. Han såg. Han hörde. Han gjorde såsom han blev befalld att göra. Därför är Gud ansvarig för de verk som utfördes genom Joseph Smith. Inte Joseph Smith! Herren är ansvarig för det! Inte människan!”⁸

President Heber J Grant

President Heber J Grant: ”Antingen såg Joseph Smith Gud och samtalade med honom, och Gud presenterade personligen Jesus Kristus för pojken Joseph Smith, och Jesus Kristus sade till Joseph Smith att denne skulle vara redskap i Guds hand till att återigen upprätta Jesu Kristi sanna evangelium på jorden — eller också är den så kallade mormonismen en myt. Och mormonismen är inte en myt! Den är Guds kraft till frälsning.

Den är Jesu Kristi Kyrka, upprättad under hans ledning, och all otro i världen kan inte förändra detta grundläggande faktum som hör samman med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.”⁹

President Howard W Hunter

President Howard W Hunter: ”Jag är tacksam för mitt medlemskap i kyrkan. Mitt vittnesbörd om dess gudomliga ursprung grundar sig på den enkla berättelsen om en pojke som faller på knä under några träd och får himmelskt besök — inte av en Gud utan av två enskilda personer, Fadern och Sonen, som på nytt till jorden uppenbarar Gudomens personer. Min tro och mitt vittnesbörd grundar sig på denna enkla

berättelse, för om den inte är sann, rasar mormonismen samman. Om den är sann — och jag vittnar om att den är sann — är den en av de största tilldragelserna i historien.”¹⁰

President David O McKay: ”Faderns och Sonens besök hos Joseph Smith är denna kyrkas grundval. Däri ligger hemligheten med dess styrka och vitalitet. Detta är sant, och jag bär vittne om det. Denna enda uppenbarelse besvarar alla vetenskapens frågor om Gud och hans gudomliga personlighet. Förstår ni vad det betyder? Vad Gud är, är besvarat. Hans relation till sina barn är klargjord. Hans intresse för mänskligheten genom auktoritet delegerad till människan är uppenbart. Verkets framtid är säkrad. Dessa och andra härliga sanningar är klargjorda genom denna härliga första syn.”¹¹

President Ezra Taft Benson: ”Profeten Joseph Smiths första syn är en grundläggande lära i kyrkan. Motståndaren vet detta och har angripit Joseph Smiths trovärdighet ända från den dag då han talade om att han hade fått besök av Fadern och Sonen ... Ni borde alltid vittna om att den första synen är verklig. Joseph Smith såg verkligen Fadern och Sonen. De talade med honom så som han sade. Det är den största händelsen sedan vår Herres uppståndelse. Den ledare som inte reservationslöst kan bära vittnesbörd om att Gud och Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith, kan aldrig bli en verklig ledare, en sann herde. Om vi inte godtar denna sanning ... om vi inte fått ett vittnesbörd om denna stora uppenbarelse, kan vi inte ingjuta tro hos dem vi leder.”¹²

President George Albert Smith

President George Albert Smith: ”När den unge profeten i Palmyras skog såg Fadern och Sonen och begrep att de var personer, att de kunde höra och svara på det han frågade dem, inledde detta en ny era i världen och lade en grund för människornas tro. De kunde nu be till vår Fader i himlen och veta att han kunde höra och besvara deras böner, att det fanns en förbindelse mellan himlen och jorden.”¹³

Profeten Joseph Smith fick undervisning av Gud och änglar.

President John Taylor

President John Taylor: ”Vem var Joseph Smith? Mormons bok berättar att han var avkomling till Josef som såldes till Egypten och att han därför liksom Abraham hade utvalts att fullborda ett verk på jorden. Gud utvalde denne unge man. Han var olärd i världens ögon men den mest lärde och intelligenta man som jag någonsin träffat. Jag har färdats tusentals mil, varit på olika kontinenter och rört mig i alla samhälls- och religionskretsar, ändå har jag aldrig träffat någon som var lika

intelligent som han. Men varifrån kom hans intelligens? Inte från böcker, inte från den tidens logik eller vetenskap eller filosofi, utan från Guds uppenbarelser som han mottog genom det eviga evangeliet.”¹⁴

President Wilford Woodruff

President Wilford Woodruff: ”Vad jag vet har jag aldrig läst någonstans om att samma kraft visat sig i någon tidsutdelning för människobarnen, som manifesterade sig för Guds profet när han organiserade denna kyrka, när både Fadern och Sonen visade sig för profeten Joseph som svar på hans bön och Fadern sade: ’Denne är min älskade Son. Hör honom.’ Detta var en viktig uppenbarelse, som aldrig någonsin getts på liknande sätt i någon av de tidsutdelningar som Gud gett världen med avseende på sitt verk. Guds profet blev betjänad av himlens änglar när han organiserade kyrkan. De var hans lärare, de var hans instruktörer, och allt han gjorde, allt han utförde från första början, från den dagen till dagen för sitt martyrskap, var föranlett av uppenbarelser från Jesus Kristus.”¹⁵

President Lorenzo Snow

President Lorenzo Snow: ”Joseph Smith, som Gud utvalde att upprätta detta verk, var fattig och obildad. Han tillhörde inte något populärt kristet samfund. Han var bara en pojke, ärlig, redbar ... I likhet med Mose kände han sig oduglig och okvalificerad för uppgiften, att stå upp som religiös reformator, det impopuläraste kallet, att kämpa mot åsikter och trosuppfattningar som hade bestått i århundraden och som de lärdeste av män i fråga om teologisk lydnad gav sitt bifall åt, men Gud hade kallat honom att befria de fattiga och de i hjärtat uppriktiga från deras andliga och timliga trældom. Och Gud lovade honom att den som tog emot och lydde hans budskap, den som lät döpa sig till syndernas förlåtelse, med ärlighet och uppriktighet, skulle få

gudomliga uppenbarelser, skulle få den Helige Anden, skulle få samma evangelium och välsignelser som utlovades och gavs genom evangeliet såsom det predikades av de forntida apostlarna. Detta budskap, detta löfte skulle gälla varthelst och till vem det än fördes av äldsterna, Guds bemyndigade budbärare. Detta sade Joseph Smith, en obildad, okonstlad, enkel, ärlig pojke.”¹⁶

President Harold B Lee

President Harold B Lee: ”Joseph Smith, den unge man som inte var skolad i den tidens teologiska synsätt, som inte var skolad i den tidens högre vetande ... var mottaglig för Andens lärdomar och viskningar. Joseph Smith kunde inte ha upprättat denna kyrka. Han kunde inte ha fört fram Herrens verk, Mormons bok. Man må håna profeten Joseph Smith som människa. Man må ställa sig frågande till hur kyrkan

fick sin början, men här har vi någonting som står som ett monument — Mormons bok själv. Joseph, människan, kunde inte ha gjort detta, men Joseph, påverkad av den Allsmäktiges kraft, kunde och utförde det mirakulösa tjänandet att föra fram riket ur dunklet genom Jesu Kristi återställda evangelium.”¹⁷

President David O McKay

President David O McKay: ”Det är om Joseph Smith, inte bara som en storslagen man, utan som en inspirerad Herrens tjänare, som jag vill tala vid detta tillfälle. Joseph Smiths storhet ligger i gudomlig inspiration ...

’Hur kan han känna Skrifterna, han som inte har studerat?’ sade judarna när de förvånade sig över Jesu vishet. [Joh 7:15] Den frågan kan vi upprepa rörande Joseph Smith när vi tänker på

hans enastående insats under den korta tidrymden [14 år] mellan kyrkans grundande och hans martyrdöd, när vi tänker på det återställda evangeliets fullkomliga överensstämmelse med den ursprungliga kyrka som Jesus och hans apostlar grundade, när vi

konstaterar hans skarpsinniga insikt i principer och lära samt ser kyrkans enastående plan och effektivitet, den kyrka som grundades genom Kristi inspiration, vars namn kyrkan bär. Svaret på frågan: 'Varifrån har han fått denna vishet?' ges i den inspirerande strofen:

'Pris åt den man som av Herren blev utvald,
smord till profet genom Frälsarens ord.
Heliga, furstar och folk skola vörda
yttersta tidens profet på vår jord.'¹⁸

President Howard W Hunter: "Vi prisar [Joseph Smith] för hans förmåga att samtala inte bara med Jehova utan också med andra himmelska personer. Det var så många som besökte, gav nycklar åt och undervisade den 'utvald[e] siare' som Herren hade låtit uppstå i de sista dagarna ... Vi prisar även Joseph Smith för hans flit och för hans förmåga att översätta och ta emot hundratals sidor uppenbarad helig skrift. Han var kanalen genom vilken uppenbarelser gavs. Man beräknar att fler sidor underbar helig skrift flöt genom honom än genom någon annan man i historien."¹⁹

**Profeten Joseph Smith blev kallad av Gud
att inleda den sista tidsutdelningen och
återställa evangeliet i dess fullhet.**

President Spencer W Kimball

President Spencer W Kimball: "Jag vittnar i dag för världen att för ett och ett halvt sekel sedan bröts järntaket och himlen öppnades på nytt. Sedan dess har vi fått fortlöpande uppenbarelse.

Denna nya dag grydde då [en] själ med brinnande längtan bad om gudomlig vägledning. Han fann en enslig plats, böjde knä, ödmjukade sig, bönföll, och ett ljus mer strålände än middagssolen upplyste världen — förlåten skulle aldrig mer dras för.

En ung pojke ... Joseph Smith, med enastående tro, bröt förtrollningen, bröt upp himlen av järn och återupprättade förbindelsen. Himlen kysste jorden, ljus skingrade mörkret, Gud talade åter till människan och uppenbarade på nytt 'sin hemlighet för sina tjänare profeterna'. (Amos 3:7) Det fanns en ny profet i landet och genom honom upprättade Gud sitt rike, ett rike som aldrig skulle förstöras eller överlämnas till något annat folk — ett rike som skall bestå för evigt.

Detta rikets eviga bestånd och de uppenbarelser som upprättade riket är absoluta realiteter. Solen skall aldrig mer gå ner. Aldrig mer skall människorna vara helt ovärdiga att meddela sig med sin Skapare. Aldrig mer skall Gud vara dold för sina barn på jorden. Uppenbarelse har kommit för att stanna.”²⁰

President Gordon B Hinckley

President Gordon B Hinckley: ”Berättelsen om Josephs liv är berättelsen om ett underverk. Han föddes i fattigdom. Han uppfostrades under motgångar. Han drevs från plats till plats, falskeligen anklagad, olagligt fängslad. Han mördades vid trettioåttå års ålder. Ändå åstadkom han under dessa tjugo korta år före sin död vad ingen annan lyckats åstadkomma under en hel livstid. Han översatte och publicerade Mormons bok, ett verk som sedan dess översatts till en mängd språk och som miljoner människor över hela jorden godtar som Guds ord. De uppenbarelser han mottog och andra verk som han producerade betraktas också som heliga skrifter av dessa miljoner. Det totala antalet boksidor uppgår till dubbelt så många sidor som hela Nya testamentet i Bibeln har, och allt detta kom från en enda man under en tidrymd av några få år. Under samma period grundade han en organisation som i mer än 175 år har trotsat varje motstånd och svårighet, och som är lika effektiv när det gäller att leda ett världsomfattande medlemsantal på 12 miljoner i våra dagar, som den var år 1830 när det bara fanns 300 medlemmar i kyrkan. Det finns skeptiker som sökt en förklaring

till denna storartade organisation och menat att den är en följd av den tidsålder Joseph Smith levde i. Jag hävdar att denna organisation var lika säregen, unik och enastående då som den är i dag. Den var inte en produkt av sin tid. Den kom som en uppenbarelse från Gud ...

Under den 20-årsperiod som föregick Joseph Smiths död påbörjade han ett program som skulle föra evangeliet till jordens nationer. Jag beundrar den frimodighet som han gick framåt med. Till och med under kyrkans allra första dagar, i en tid av kraftigt motstånd, kallades män att lämna hem och familjer för att resa över haven och förkunna Jesu Kristi evangeliums återställelse. I sitt sinne såg profeten hela jorden framför sig.

Under våra generalkonferenser två gånger om året samlas medlemmar i Nord-, Central- och Sydamerika, på Brittiska öarna och i Afrika, i Europas nationer, på Stilla havets öar och kontinenter och i Asiens uråldriga länder. De utgör uppfyllelsen av den syn som Joseph Smith, Guds profet, såg. Han var verkligen en mäktig siare som såg denna dag och ännu härligare dagar som skall komma då Herrens verk drar fram över jorden.”²¹

President Joseph F Smith

President Joseph F Smith: ”Vad profeten Joseph Smith än må ha utträttat, eller må ha varit, får vi inte glömma det faktum att han var den enda människa bland miljontals människor som befolkade jorden vid den tiden — den enda människa som kallades av Gud, med Guds egen röst, att för sista gången inleda evangeliets tidsutdelning för världen. Det är viktigt att lägga på minnet att han kallades av Gud att framlägga evangeliet

för världen, att återställa det heliga prästadömet till människornas barn, att grunda Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i världen och att återställa evangeliets alla förrättningar inte bara för de levandes frälsning utan även för de dödas. Han fick denna kallelse av Gud själv ...

Det har funnits andra profeter, stora profeter, som betjänades av änglar, och andra som såg Guds finger, profeter som mer eller mindre gynnades, men var är den omständighet och vem är den man som Fadern och Sonen tillsammans visade sig för personligen och talade med? Var finns den mannen? Ingenstans i historien, förutom Joseph Smith — och detta som yngling. Han var i själva verket bara en yngling, relativt sett, när han led martyrdöden, bara 38 år gammal ...

Profeten Joseph Smith ... samtalade med Fadern och Sonen och med änglar, och de besökte honom och skänkte honom välsignelser och gåvor och nycklar till makt som ingen människa tidigare hade fått förutom Guds Son själv. Ingen människa som någonsin levat på jorden hade förlänats de evangeliets och tidsutdelningarnas alla nycklar som förlänades profeten Joseph Smith i templet i Kirtland, då han fick besök av Guds Son, Mose, Elias och Elia och då himlen öppnades och han fick de maktens och myndighetens nycklar med vilka han kunde lägga grunden till Guds verk — djup och bred — och täcka jorden med kunskapen om Gud och med hans makt och härlighet.”²²

**Joseph Smiths verk är till välsignelse för
dem som har levt på jorden, för dem som lever
här nu och för dem som ännu är ofödda.**

President Joseph F Smith: ”Det verk som Joseph Smith var sysselsatt med var inte begränsat enbart till detta liv, utan hänför sig även till det kommande livet och till det liv som har varit. Med andra ord, det avser dem som har levat på jorden, dem som nu lever och dem som skall komma efter oss. Det är inte någonting som hänför sig till människan endast medan hon vistas i köttet, utan till hela det mänskliga släktet från evighet till evighet. Följaktligen, som jag sade, vördas Joseph Smith, äras hans namn, och tiotusentals människor tackar Gud i sitt hjärta och ur djupet av sin själ för kunskapen som Herren har återställt till jorden genom honom. Därför talar de väl om honom och vittnar om hans värde. Detta är inte begränsat till en by och inte heller till en stat eller en nation, utan sträcker sig till varje nation, släkt, tungomål och folk där evangeliet hittills har predikats.”²³

*President
Joseph Fielding Smith*

President Joseph Fielding Smith: "På samma sätt som jag vet att Jesus är Kristus — och detta gör jag genom uppenbarelse från den Helige Anden — vet jag att Joseph Smith är, var och för evigt skall förbli en Guds profet.

Jag vördar och ärar hans heliga namn. Tillsammans med sin bror, min farfar patriarken Hyrum Smith, beseglade han sitt vittnesbörd med sitt blod i fängelset i Carthage. Jag för min del vill vara ett redskap i Herrens hand och låta jordens ändar få veta att frälsningen på nytt står till vårt förfogande därför att Herren lät en mäktig siare uppstå i denna tid för att återupprätta hans rike på jorden.

Med en anda av tacksamhet och vittnesbörd avslutar jag med dessa inspirerade ord från Läran och förbunden: 'Joseph Smith, Herrens profet och siare, har gjort mera — Jesus allena undantagen — för människornas frälsning i denna världen än någon annan människa, som levat här.' (L&F 135:3)²⁴

President Gordon B Hinckley i ett tal hållet den 26 juni 1994 i Carthage i Illinois i samband med 150-årsdagen av profeten Joseph Smiths martyrdöd: "Det storslagna verk som påbörjades av honom som dödades i Carthage har vuxit på ett förunderligt och underbart sätt ... Denna storslagna sak som hade sitt ursprung i den profetiska kallelse som en pojke i Palmyra fick, har 'framkommit ur mörkrets öken' och strålar 'skön som månen och klar som solen, och fruktansvärd som en här med flygande fanor' just så som profeten hade bett att den skulle göra. (L&F 109:73) ...

Vi dröjer i vördnad här i kväll. Vi tänker på undret som det liv var som började bland Vermonts gröna kullar och som slutade här i fängelset i Carthage. Det var inget långt liv. Men frukten av det livet övergår nästan vår fattningsförmåga.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas stora sak har varit kostbarare än livet självt för de tusen sinom tusen som har dött i dess tjänst. Vittnen i hundratuseantal har gått ut i hela världen för att vittna om Joseph Smiths kallelse som Guds profet. Det

heliga prästadömet som återställdes genom honom har fallit som en mantel på ett oräkneligt antal redbara och dygdiga män som har ikläts denna gudomliga makt. Mormons bok sprids i hela världen som ännu ett testamente om Herren Jesus Kristus.

För att citera en uppenbar sanning som yttrades för länge sedan och under andra omständigheter: 'Martyrernas blod har blivit kyrkans frö.' De vittnesbörd som beseglades just här, på den mark där vi träffas i kväll, den där heta och kvava dagen för 150 år sedan, utgör nu näring för människors tro runtom i världen."²⁵

Förslag till studier och diskussion

Fundera över dessa tankar när du studerar kapitlet eller när du förbereder dig för att undervisa. Se sidorna VII–XI för ytterligare hjälp.

- Läs upplevelsen som skildras på sidan 535. Tänk på hur medlemmarna kanske kände sig när de fick ett vittnesbörd om att Brigham Young skulle efterträda Joseph Smith som kyrkans ledare. Hur kan vi få ett vittnesbörd om att Herren har kallat dagens president för kyrkan?
- Josef i Egypten och andra forntida profeter profeterade om Joseph Smith och hans kallelse (s 537). Som detta kapitel visar har profeterna i de sista dagarna fortsatt att betona vikten av Joseph Smiths mission. Varför tror du att Joseph Smith har blivit så uppmärksam, både före sin jordiska verksamhet och efteråt?
- Studera vittnesbörden på sidorna 538–539 om Joseph Smiths förutordination. Hur förändras vår syn på Joseph Smiths jordiska kallelse när vi betraktar den "i ett evigt perspektiv"?
- Läs vittnesbörden på sidorna 539–541 om den första synen. Vad gör denna händelse till "den största händelse som någonsin har inträffat i världen sedan Guds Sons uppståndelse"? På vilket sätt är den första synen "denna kyrkas grundval" och "hemligheten med dess styrka och vitalitet"? Vad har hjälpt dig att få ett vittnesbörd om den första synen?

- President Joseph F Smith sade: ”Gud är ansvarig för de verk som utfördes genom Joseph Smith. Inte Joseph Smith” (s 539). Varför tror du att det viktigt att nämna det när man talar om Joseph Smiths kallelse?
- President John Taylor sade följande om Joseph Smith: ”Jag [har] aldrig träffat någon som var lika intelligent som han” (s 542). Ändå har president Taylor och andra av kyrkans presidenter påpekat att Joseph Smith hade få tillfällen till utbildning. Hur var det möjligt för profeten Joseph att i så hög grad utveckla sin intelligens? (Se exempel på s 541–544.) Hur kan vi följa Joseph Smiths exempel i vårt sökande efter andlig kunskap?
- Gå igenom sidorna 544–549 och lägg märke till de sanningar och förrättningar som Herren återställde genom Joseph Smith. Fundera över hur ditt liv skulle ha gestaltat sig om du inte hade känt till det återställda evangeliet. Varför är vi tack-samma för Joseph Smith och hans kallelse?

Skriftställen som hör till detta ämne: 2 Nephi 3:6–19; 27:6–26; 3 Nephi 21:9–11; L&F 1:17; 5:9–10; 21:1–6

Slutnoter

1. George Q Cannon, ”Joseph Smith, the Prophet”, *Juvenile Instructor*, 29 okt 1870, s 174–175.
2. En annan redogörelse för den forntida Josefs profetior ges i Joseph Smith Translation of the Bible, Genesis 50:24–36.
3. Joseph Smith den äldre, välsignelse given till Joseph Smith 9 december 1834 i Kirtland, Ohio; i Patriarchal Blessings 1833–2005, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
4. Joseph F Smith, *Deseret News*, 7 mar 1883, s 98.
5. Brigham Young, *Deseret News*, 26 okt 1859, s 266.
6. Joseph Fielding Smith, ”The Historical Background of the Prophet Joseph Smith”, *Improvement Era*, dec 1941, s 717.
7. Ezra Taft Benson, ”Joseph Smith—Man of Destiny”, tal hållet 3 december 1967 i Logan, Utah, s 3–4; i *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (inget datum); styckeindelning ändrad.
8. Joseph F Smith, *Deseret Evening News*, 14 jul 1917, s 9; styckeindelning ändrad.
9. Heber J Grant, ”Some Things We Must Believe”, *Improvement Era*, sep 1938, s 519.
10. Howard W Hunter, ”Joseph—The Seer”, tal hållet 15 december 1960 i Logan, Utah; i *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (1966), 2:197–198.
11. David O McKay, ”Joseph Smith—Prophet, Seer, and Revelator”, *Improvement Era*, jan 1942, s 54.

12. Ezra Taft Benson, tal hållet 20 maj 1984 i Salt Lake City, Utah, s 2; Ezra Taft Benson, *Addresses 1943–1989*, Kyrkans arkiv.
13. George Albert Smith, i Conference Report, apr 1917, s 37.
14. John Taylor, *Deseret News*, 2 jun 1880, s 275.
15. Wilford Woodruff, *Millennial Star*, 28 apr 1890, s 258.
16. Lorenzo Snow, *Deseret News*, 13 apr 1870, s 115–116.
17. Harold B Lee, *Teachings of Harold B. Lee*, red Clyde J Williams (1996), s 372.
18. David O McKay, "The Prophet Joseph Smith—On Doctrine and Organization", tal hållet 10 december 1944 i Logan, Utah; i *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (1966), 1:9, 14.
19. Howard W Hunter, "The Temple of Nauvoo", *Ensign*, sep 1994, s. 63; styckeindelning ändrad.
20. Spencer W Kimball, *Nordstjärnan*, okt 1977, s 78.
21. Gordon B Hinckley, "Joseph Smith Jr — Guds profet, mäktig tjänare", *Liabona*, dec 2005, s 4–6.
22. Joseph F Smith, i "Joseph, the Prophet", *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 jan 1895, s 210–211.
23. Joseph F Smith, *Deseret News*, 7 mar 1883, s 98.
24. Joseph Fielding Smith, "Den sista utdelningens första profet", *Nordstjärnan*, dec 1979, s 24.
25. Gordon B Hinckley, "Joseph, the Seer", *Ensign*, sep 1994, s 71; styckeindelning ändrad.

Tillägg: Källor som använts i boken

Profeten Joseph Smiths lärdomar har hämtats från många olika källor, däribland *History of the Church*. Följande upplysningar ges för att hjälpa dig förstå dessa källor.

Källor till profetens lärdomar

Profeten Joseph Smiths lärdomar i denna bok har hämtats från följande slags källor:

Predikningar. Denna bok citerar i stor utsträckning de predikningar som profeten Joseph Smith höll. Det sätt på vilket dessa predikningar upptecknades skiljer sig från det sätt på vilket senare presidenters predikningar upptecknades. Kyrkans presidenter efter Joseph Smith använde skrivare som stenograferade ner deras tal till kyrkans medlemmar. När ljud- och bildupptagningsteknik blev tillgänglig — bandspelare och film — använde man den till att ordagrant spela in kyrkans ledares tal.

Under Joseph Smiths livstid var stenografi inte allmänt använt. Därför skrevs hans tal ner i vanlig skrift, vanligtvis av skrivare, ledare i kyrkan och andra medlemmar. Nästan alla Joseph Smiths tal hölls utan manuskript, därför är de anteckningar som hans åhörare gjorde de enda dokument vi har av hans predikningar. Även om det förekom längre redogörelser för hans tal är de flesta sammanfattningar av profetens budskap. Dessvärre saknas redogörelser för många av predikningarna som Joseph Smith höll. Av de drygt 250 predikningar som vi vet att han höll finns det endast redogörelser för eller anteckningar från omkring 50 av dessa predikningar.

Artiklar. Några av profetens lärdomar i denna bok har hämtats från artiklar som Joseph Smith utarbetade för publicering i kyrkans tidskrifter, däribland *Evening and Morning Star*, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, *Elders' Journal* och *Times*

and Seasons.¹ Joseph skrev själv eller dikterade artiklar för publicering. Han bad också ofta en skrivare, en medlem av första presidentskapet eller någon annan som han hade förtroende för, att skriva en artikel om ett ämne som han ville ta upp. Om den stämde överens med hans åsikt godkände han att den infördes under hans namn. Denna bok citerar till exempel flera redaktionella artiklar ur *Times and Seasons* 1842. Under en åttamånadersperiod, från februari till oktober det året, var Joseph Smith tidskriftens redaktör och publicerade ofta artiklar som hade signerats "Red". Fastän andra hjälpte till att skriva många av dessa artiklar, godkände profeten dem och publicerade dem i eget namn.

Brev. Denna bok citerar från många brev som Joseph Smith skrev eller dikterade. Denna bok citerar också från brev som Joseph Smith godkände och skrev under som helt eller delvis skrevs av andra under hans ledning.

Dagböcker. Profetens dagböcker är en rik källa till hans förkunnelse. Även om hans dagböcker är omfattande skrev han sällan själv i dem. I stället bad han skrivare att under hans överinseende föra dagböckerna så att han skulle kunna koncentrera sig på de trängande ansvar han hade i sin kallelse. Kort före sin martyrdöd sade han: "För de gångna tre åren har jag en uppteckning av alla mina göranden och låtanden, ty jag har ständigt haft flera goda, trofasta och duktiga sekreterare i min tjänst som har åtföljt mig överallt och omsorgsfullt fört min historia, och de har skrivit ned vad jag har gjort, var jag har varit och vad jag har sagt."² Profetens skrivare förde profetens dagbok i tredje person och i första person, som om Joseph Smith själv skrev.

Andras hågkomster. Denna bok citerar hågkomster från profetens predikningar som åhörare senare skrev ned i sina dagböcker eller på annan plats. Efter profetens död gjorde kyrkans ledare och historiker stora ansträngningar att samla och bevara sådana uppteckningar och skriva ned muntliga hågkomster av profeten. Sådana källor har endast använts om personen själv hörde de ord som han eller hon skrev ned.

Skrifter. Denna bok citerar från Joseph Smiths förkunnelse och skrifter som senare upptogs som helig skrift i Läran och förbun-

den och Den kostbara pärlan. Dessa kanoniska skrifter innehåller bland annat anvisningar han gav i frågan om läran, syner han såg och brev och andra dokument han skrev. Denna bok citerar från dessa kanoniska skrifter om de ger en inblick i läran som behandlas i denna bok.

Kyrkans historia

Många av profeten Joseph Smiths predikningar och skrifter i denna bok citeras från *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, som i denna bok benämns *History of the Church*.³ De första sex banden av *History of the Church* redogör för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas historia från dess första början fram till Joseph Smiths död. Denna historia skildrar i första hand händelser och upplevelser i samband med Joseph Smiths liv och verksamhet. Den är en av de viktigaste källorna till historisk information om profetens liv och förkunnelse och om den tidiga kyrkans utveckling.

Joseph Smith påbörjade våren 1838 den historik som slutligen blev *History of the Church*, i avsikt att bemöta falska rykten som publicerades i tidningar och på annan plats. Det var av stor vikt för honom att slutföra sin historia. År 1843 sade han: ”Det finns bara ett fåtal saker som jag oroar mig för än min historia, som har varit en ytterst svår uppgift.”⁴

History of the Church grundar sig på profetens hågkomster, dagböcker och andra personliga uppteckningar. Den ger en daglig skildring av profetens verksamhet och viktiga händelser i kyrkans historia. Den innehåller redogörelser för profetens predikningar, kopior av uppenbarelser som han fick, artiklar från kyrkans tidskrifter, konferensprotokoll och andra dokument.

Joseph Smith fortsatte att förbereda och gå igenom sin historia fram till sin död, men en stor del av arbetet utfördes av andra, under hans överinseende. Skälet till detta var bland annat att han sedan unga år föredrog att säga eller diktera sina tankar framför att skriva ned dem, samt att predikverksamheten ständigt tog hans tid i anspråk. I profetens historia för 5 juli 1839 står: ”Jag dikterade historia, jag säger dikterade, ty jag för sällan själv pennan.”⁵

I juni 1844 hade historien nått fram till 5 augusti 1838. Kort före sin död gav profeten i fängelset i Carthage äldste Willard Richards, sin förste skrivare på den tiden, i uppdrag att fortsätta arbetet med att sammanställa historien.⁶ Äldste Richards och andra män som hade stått profeten nära fortsatte historien enligt profetens föreskrift fram till äldste Richards död 1854. Därefter utfördes eller leddes arbetet på sammanställningen av framför allt äldste George A Smith, en kusin och nära vän till profeten som 1839 ordinerades till apostel och 1854 blev kyrkans historiker. Många andra som arbetade på kyrkans historikers kontor assisterade vid sammanställningen.

En viktig uppgift för sammanställarna av *History of the Church* var att redigera och förbereda originaldokument för publicering. I deras arbete ingick att med varsam hand redigera nästan alla dokument som ingår i *History of the Church*. Sammanställarna rättade felstavade ord och normaliserade interpunktion, skrivning med stor bokstav och grammatik. Dessutom gjorde de ibland andra ändringar i originaltexten. Dessa ändringar kan indelas i tre kategorier:

1. *Sammanslagning av redogörelser.* Många av Joseph Smiths predikningar nedtecknades av mer än en åhörare. I några fall slog sammanställarna av *History of the Church* samman två eller flera redogörelser för samma predikan till en enda version.
2. *Ändring av redogörelser från tredje till första person.* Många redogörelser för profetens förkunnelse och verksamhet skrevs i tredje person. Dessa redogörelser skrevs i huvudsak av hans skrivare, men några redogörelser hämtades från andras anteckningar som kände profeten och från tidningsartiklar. Sammanställarna av *History of the Church* skrev historien i första person, som om profeten själv skrev. Detta krävde att några skildringar i tredje person ändrades till skildringar i första person.
3. *Tillägg eller ändring av ord eller uttryck.* Många av de ursprungliga anteckningarna av profetens predikningar är kortfattade, ofullständiga och osammanhängande. I några av dessa fall rekonstruerade kyrkans historiker profetens predikningar utifrån tillgängliga uppteckningar och stödde sig

på egna minnen och upplevelser av profeten. Ibland innebar detta att man lade till eller ändrade ord eller uttryck för att fylla igen luckor i texten och förtydliga innebörden.

Allt arbete på *History of the Church* gjordes under apostlarnas överinseende. Historien lästes för medlemmar av första presidentskapet, däribland president Brigham Young, och de tolv apostlarnas kворum, av vilka några hade varit profetens förtrogna och hade hört de ursprungliga talen. Dessa ledare godkände manuskriptet för publicering som kyrkans historia för det tidsavsnitt som den omspanner.

I augusti 1856 fullbordades historien fram till Joseph Smiths död. Den publicerades som följetong i kyrkans tidskrifter på 1800-talet under titeln "History of Joseph Smith".⁷ Historien redigerades vid ett senare tillfälle av äldste B H Roberts, en medlem i presidentskapet för de sjuttio, och publicerades mellan 1902 och 1912 i sex band. Den fick titeln *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*.

De män som sammanställde historien vittnade om verkets riktighet. Äldste George A Smith sade: "Det har lagts ned den allra största omsorg på att så troget som möjligt förmedla tankarna med profetens uttryckssätt och inte i något fall har innebörden ändrats, såvitt jag vet, ty jag hörde själv de flesta av hans tal, stod på mycket förtroelig fot med honom, har hans förkunnelse i livligt minne och hade god kännedom om hans syften och motiv."⁸

Äldste George A Smith och äldste Wilford Woodruff sade: "Joseph Smiths historia föreligger nu för världen och vi är övertygade om att det aldrig någonsin publicerats en historia som är mer korrekt i fråga om enskildheter än denna historia. Historikerna och sekreterarna som deltog i detta arbete har lagt ned allra största möda på att den skall vara korrekt. De var ögon- och öronvittnen till nästan alla handlingar som upptagits i denna historia, av vilka de flesta nedteknades när de inträffade, och när de inte var personligen närvarande, har de haft tillgång till dem som var det. Dessutom har historien efter profeten Josephs död omsorgsfullt redigerats under president Brigham Youngs stränga överinseende.

Vi vittnar därför för hela världen, för dem som kommer att få dessa ord, att Joseph Smiths historia är sanningsenlig och en av de tillförlitligaste historier som någonsin skrivits.”⁹

Denna bok citerar profeten Joseph Smiths predikningar och skrifter från *History of the Church* såvida inte den ursprungliga predikan eller skriften saknas i den. När denna bok citerar från *History of the Church* innehåller slutnoterna information om den ursprungliga predikan eller skriften, samt uppgift om vem som nedtecknade profetens predikan. Slutnoterna anger även om sammanställarna av *History of the Church* stödde sig på egna hågkomster och upplevelser av Joseph Smith när de ändrade ord eller lade till ord eller vändningar till den ursprungliga redogörelsen. Sådana tillägg eller ändringar anges endast om de påverkar citatets innebörd. Smärre redigeringar anges inte.

Boken Joseph Smiths skrifter 2 i Den kostbara pärlan är ett utdrag av de fem första kapitlen av det första bandet av *History of the Church*.

Slutnoter

1. *Evening and Morning Star* kom ut i Independence, Missouri, från 1832 till 1833 och i Kirtland, Ohio, från 1833 till 1834. *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* kom ut i Kirtland från 1834 till 1837. *Elders' Journal* kom ut i Kirtland 1837 och i Far West, Missouri, 1838. *Times and Seasons* kom ut i Nauvoo, Illinois, från 1839 till 1846.
2. *History of the Church*, 6:409; ur en predikan Joseph Smith höll 26 maj 1844 i Nauvoo, Illinois; nedtecknad av Thomas Bullock.
3. History of the Church har även kallats Documentary History of the Church.
4. *History of the Church*, 6:66; ur "History of the Church" (manuskript), bok E-1, s 1768, Kyrkans arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Salt Lake City, Utah.
5. *History of the Church*, 4:1; ur "History of the Church" (manuskript), bok C-1, s 963, Kyrkans arkiv.
6. Se brev från George A Smith till Wilford Woodruff, 21 apr 1856, Salt Lake City, Utah; i Historical Record Book, 1843–1874, s 219, Kyrkans arkiv.
7. "History of Joseph Smith" publicerades i *Times and Seasons* från 15 mars 1842 till 15 februari 1846. Fortsättningen publicerades därefter i *Deseret News* från 15 november 1851 till 20 januari 1858. Den blev omtryckt i *Millennial Star* från juni 1842 till maj 1845 och från 15 april 1852 till 2 maj 1863.
8. Brev från George A Smith till Wilford Woodruff, 21 apr 1856, Salt Lake City, Utah; i Historical Record Book, 1843–1874, s 218, Kyrkans arkiv.
9. George A Smith och Wilford Woodruff, *Deseret News*, 20 jan 1858, s 363; styckeindelning ändrad.

Förteckning över bilder

- Omslaget: *Broder Joseph*, av David Lindsley. © 1998 David Lindsley.
- Sidan VI: *Joseph Smith*, av Alvin Gittins. © 1959 IRI.
- Sidan XX: *Efter mycken begrundan*, av Al Rounds. © 1989 Al Rounds. Kopiering förbjuden.
- Sidan 4: Foto George Edward Anderson. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.
- Sidan 6: *Emma Hale Smith*, av Lee Greene Richards. © 1941 IRI.
- Sidan 21: Foto med tillstånd av Daughters of Utah Pioneers.
- Sidan 26: *Joseph Smiths första syn*, av Greg K Olsen. © 1988 Greg K Olsen.
- Sidan 30: *Joseph Smith söker visdom i Bibeln*, av Dale Kilbourn. © 1975 IRI.
- Sidan 36: *Den första synen*, av Glen S Hopkinson. © 1994 Glen S Hopkinson. Kopiering förbjuden.
- Sidan 40: Foto Steve Bunderson. © 2005 Steve Bunderson.
- Sidan 46: *Herren uppenbarar sig i templet i Kirtland*, av Del Parson. © 2001 IRI.
- Sidan 50: *Varför gråter du*, av Simon Dewey © 2006 Simon Dewey. Altus Fine Arts.
- Sidan 54: *Kristus med barnen*, av Harry Anderson. © 1975 IRI.
- Sidan 58: *Joseph Smith får plåtarna*, av Kenneth Riley. © 1968 IRI.
- Sidan 70: *Kristus i Getsemane*, av Harry Anderson. © IRI.
- Sidan 74: *Den återfunne sonen*, av Clark Kelley Price. © 1989 IRI.
- Sidan 78: *Återställelsen av aronska prästadömet*, av Del Parson. © 1984 IRI.
- Sidan 84: *Jobannes döper Jesus*, av Harry Anderson. © IRI.
- Sidan 88: *Joseph Smith den äldres dop*, av Robert T Barrett. © 2007 Robert T Barrett.
- Sidan 93: *Alma döper i Mormons vatten*, av Minerva Teichert. Med tillstånd av Museum of Art, Brigham Young-universitetet.
- Sidan 96: Foto Derek Israelsen. © 2002 Derek Israelsen.
- Sidan 100: *Återställelsen av melkisedekska prästadömet*, av Kenneth Riley. © 1965 IRI.
- Sidan 105: *Adam välsignar sina efterkommande*, av Clark Kelley Price. © 1997 Clark Kelley Price.
- Sidan 121: *Abram vid Mamres lund*, av Harry Anderson. © 1976 IRI.
- Sidan 124: *En ängel visar guldplåtarna för Joseph Smith, Oliver Cowdery och David Whitmer*, av William Maughan. © 1988 William Maughan.
- Sidan 134: *De första frukterna*, av Jeffrey Hein. © 2005 Jeffrey Hein.
- Sidan 139: *Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundas 1830*, av Joseph Brickey. © Joseph Brickey. Kopiering förbjuden.
- Sidan 148: *Joseph predikar i Nauwoo*, av Sam Lawlor. © 2001 Sam Lawlor.
- Sidan 158: *Joseph Smith i Newel K Whitneys affär*, av Paul Mann. © 1986 Paul Mann.

- Sidan 165: *Paulus i Caesarea*, av Stecher. Providence Lithograph Collection. Med ensamrätt.
- Sidan 170: *En fars gåva*, av Liz Lemon Swindle. © 1998 Liz Lemon Swindle, Foundation Arts. Kopiering förbjuden.
- Sidan 175: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Sidan 180: Plan över Sions stad. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.
- Sidan 185: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Sidan 190: *Joseph Smith får uppenbarelse*, av Dan Lewis. © 2007 Dan Lewis.
- Sidan 199: *Noas predikan bemöts med bån*, av Harry Anderson. © IRI.
- Sidan 204: *Herren uppenbarar sig för Mose*, av Wilson Ong. © 2002 IRI.
- Sidan 219: Foto © Photospin.
- Sidan 226: *Profeten Joseph angrips av en pöbelhop*, av Sam Lawlor. © 2001 Sam Lawlor.
- Sidan 231: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Sidan 236: *Familjebesök i Liberty fängelse*, av Joseph Brickey. © 1996 Joseph Brickey. Kopiering förbjuden.
- Sidan 256: *Utan vrede*, av Nancy Glazier-Koehler. © 1984 Nancy Glazier-Koehler.
- Sidan 260: *Visdomsordet uppenbaras*, av Kenneth A Corbett. © 2005 Kenneth A Corbett. Kopiering förbjuden.
- Sidan 266: Foto David Stoker. © 2005 David Stoker.
- Sidan 270: *Hyrum Smith röjer mark*, av Joseph Brickey. © 1999 Joseph Brickey.
- Sidan 276: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Sidan 280: Foto Steve Bunderson. © 2000 Steve Bunderson.
- Sidan 288: *Joseph hjälper till att dra upp en vagn ur sumpmark*, av Clark Kelley Price. © 1994 IRI.
- Sidan 292: *Profetens elev*, av Paul Mann. © 1998 Paul Mann.
- Sidan 296: *Såningsman*, av Coller. Providence Lithograph Collection. Med ensamrätt.
- Sidan 301: Foto © Dynamic Graphics, Inc.
- Sidan 304: *Elia uppenbarar sig i templet i Kirtland*, av Dan Lewis. © 2007 Dan Lewis.
- Sidan 310: Foto Derek Israelsen. © 2001 Derek Israelsen.
- Sidan 320: *Judas förråder Kristus*, av Ted Henninger. © 1976 IRI.
- Sidan 326: *Heber C Kimball och Joseph Fielding i Chaburn i England*, av Paul Mann. © 1987 Paul Mann.
- Sidan 338: *Förändrande närvaro*, av Jeffrey Hein. © 2007 Jeffrey Hein.
- Sidan 341: *Bergspredikan*, av Harry Anderson. © IRI.
- Sidan 348: *Joseph Smith tillrättavisar fångvaktarna i Richmonds fängelse*, av Sam Lawlor. © 2007 Sam Lawlor.
- Sidan 352: *Skatt gömd i en åker*, av Coller. Providence Lithograph Collection. Med ensamrätt.
- Sidan 356: *Joseph Smith i Liberty fängelse*, av Greg K Olsen. © 1990 Greg K Olsen.
- Sidan 363: *Kristus inför Pilatus*, av Mihaly von Munkacsy.
- Sidan 368: *Av ett hjärta: Emma korsar isen*, av Liz Lemon Swindle. © 1998 Liz Lemon Swindle, Foundation Arts. Kopiering förbjuden.

- Sidan 372: *Uttåget ur Missouri*, av C C A Christensen. Med tillstånd av Museum of Art, Brigham Young-universitetet.
- Sidan 376: *Elijab Fordham botas*, av Jeffrey Hein. © 2007 Jeffrey Hein.
- Sidan 388: *Kvinnan som greps för äktenskapsbrott*, av Harry Anderson. © Seventh-day Adventist Church. Kopiering förbjuden.
- Sidan 394: *Joseph Smith och William W Phelps*, av Robert Anderson McKay. © 1997 Robert Anderson McKay.
- Sidan 398: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Sidan 403: *Kristus predikar i andevärlden*, av Robert T Barrett. © 1985 Robert T Barrett.
- Sidan 420: Foto Don Thorpe. © 1986 IRI.
- Sidan 425: *Timmerstuga uppförs åt änka*, av Adam Abram. © 2001 Adam Abram.
- Sidan 427: *Emma Smith, en utvald kvinna*, av Theodore Gorka. © 1996 IRI.
- Sidan 432: *Joseph Smith skriver*, av Dale Kilbourn. © 1981 Dale Kilbourn. Kopiering förbjuden.
- Sidan 436: *Joseph Smith får svaret för plåtarna*, av Gary E Smith. © Gary E Smith.
- Sidan 444: *Kom, låt oss nu glädjas*, av Walter Rane. © 2005 IRI. Med tillstånd av Museum of Church History and Art.
- Sidan 447: Foto Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Sidan 454: *Joseph och Hyrum Smith vid flod*, av Theodore Gorka. © 1996 IRI.
- Sidan 460: *Maid of Iowa*, av Joseph Brickey. © Joseph Brickey. Kopiering förbjuden.
- Sidan 468: Foto Mark Cannon. © 1989 IRI.
- Sidan 479: *Joseph Smith den äldre hälsas av sina barn*, av Paul Mann. © 2001 Paul Mann.
- Sidan 482: *Den unge Joseph Smith berättar för sin familj om vad han upplevt på kullen Cumorah*, av Robert T Barrett. © 1987 Robert T Barrett.
- Sidan 488: *Joseph Smith talar till heliga i Pontiacs gren i Michigan 1834*, av Robert T Barrett. © 1986 Robert T Barrett.
- Sidan 502: *Joseph Smith vid templet i Nauvoo*, av Gary E Smith. © 1975 Gary E Smith.
- Sidan 512: *Joseph torkade våra tårdränkta kinder*, av Clark Kelley Price. © 1996 IRI.
- Sidan 518: *Joseph i Nauvoo 1840*, av Theodore Gorka. © 1996 IRI.
- Sidan 522: *Pöbel vid Carthage fängelse*, av William Maughan. © 1986 IRI.
- Sidan 527: *Joseph Smiths sista möte med apostlarna*, av Robert T Barrett. © 2004 Robert T Barrett.
- Sidan 536: *Joseph Smith predikar i Nauvoo*, av Paul Mann. © 1994 Paul Mann.

Register

A

- Abel, 48, 93, 106
Abraham, 49, 93–94, 120–121,
127–128, 228–229
Abrahams bok, XVI, XXIII, 13, 431
Adam
Adam-on-di-Ahman, 10, 104–105
fader till den mänskliga familjen,
102–104, 105–106
i Adam-on-di-Ahman, 104–105
Joseph Smith såg, 102
melkisedekska prästadömet, fick
först, 102–104, 105–107
Mikael, ärkeängeln, 102–103,
105–106
skapad i Guds likhet, 41
stort råd, skall hålla, 103
tog emot förrättningar från Gud,
106
Adams fall, 403, 440
Adams, James, 177, 410
Affär i rött tegel
L&F 132 dikterad i, 475–476
begåvningar förrättade i, XVIII, 22,
409–410
Hjälpföreningen organiserad i,
443–445
Joseph Smiths kontor och affär,
419–421, 428, 513
Amerika
Jesus Kristus upprättade kyrkan i,
138, 435–437
Sion ska byggas i, 186–187, 440
Andar, onda
har inga kroppar, 209–211
kunskap ger makt över, 264
strider mot kyrkan, 369–371
urskiljande av, 382–385
Andar
dess eviga natur, 207–208
Gud organiserade, 103
tar emot uppenbarelse, 469–470
urskiljande av, 382–385
utvidgning av, 208
Ande. Se Helige Andens gåva, den;
Uppenbarelse
Andefängelse, 402–403, 405, 469
Andliga gåvor
att helbrägdagöra, 377–379
att profetera, 193, 381–382
att tala i tungor, 379–381
att urskilja andar, 382–385
den Helige Andens gåva nödvändigt
för, 97–98, 118–121, 380–381
Joseph Smith hade, 113
nödvändigt i kyrkan, 116–117, 119,
435–436, 440
tas emot i tysthet, 118–121
tro och lydnad nödvändigt för, 117
varje sista dagars helig har, 117
Anthon, Charles, XIII
Apostlar, de tolvsv kvorum
dess ansvar, 139–141
enighet bland, 139–141
Joseph Smith ger prästadömsnycklar
till, XIX, 22, 140, 523, 526–528
missioner till England, 14, 325–327
möte, efter martyrskapet, 535
organiserandet av, XVI, 13, 16, 282
presiderade över kyrkan efter
Joseph Smiths död, 535
Aronska prästadömet
betjäna i yttre förrättningar, 108
bärare av, måste kallas av Gud,
108–109
Elias' ande, 84–86
erhålls utan ed, 108
förhårliga ämbeten inom, 110
Johannes Döparen innehade, 83–84
kvorum upprättade, 13
återställelsen av, XIII, 7–8, 78–80,
85, 89
Avfall
efter Jesu Kristi död, 27
följa ledare förhindrar, 322
följder av, 318–322
handlingar och attityder som leder
till, 315–318

i Kirtland, 313–315
Satan leder människor till, 319, 322

B

Baldwin, Caleb, 359
Barmhärtighet
  för alla människor, 423–425
  genom de dödas återlösning,
    404–405, 466–467
  genom förlåtelse, 389–395
  Guds, 39, 71, 75–76, 401
  Hjälpföreningens systrar visar,
    449–450
  Se också Förlåtelse
Barn
  behöver inte döpas, 94
  föräldrar bör älska, 238–244,
    481–484
  hedra föräldrar, 478–480
  Joseph Smiths kärlek till, 238–244,
    425, 426–427, 512–513
  som dör får evigt liv, 94, 174–176
  som dör kommer att uppstå som
    barn, 174–176
  till Joseph och Emma Smith, 18–19,
    169–171
  vilka som får ha, i evigheten,
    475–476
  återlösta av Jesus Kristus, 94
Barnes, Lorenzo D, 173
Barstow, George, 433
Befallningarnas bok, XV–XVI, 11–12,
  192. *Se också* Läran och förbunden
Begravning av Joseph och Hyrum
  Smith, XIX
Begravningstal av Joseph Smith,
  172–177
Begåvning. *Se* Tempelbegåvning
Behunin, Isaac, 321–322
Behövande. *Se* Fattiga och behövande
Beseglade kraft
  definition av, 308–310
  döda frälsta genom, 466–471
  Elia återställer, XVI, 13–14, 306–311,
    467–471, 504–505
  familjer beseglade genom, 309–310
  Se också Elia; Åktenskap, evigt;
  Frälsning för de döda
Bibeln
  betydelsen av att läsa, 64–66
  förråd inte uppenbarelserna i, 66,
    371

Joseph Smiths kärlek till, 181,
  291–293
  oklara avsnitt i, 205–206
  Se också Joseph Smiths översättning
  av Bibeln; Skrifterna
Boggs, Lilburn W, XVII, 347, 359, 361,
  438
Borgmästare i Nauvoo, XVIII, 20, 431
Brev
  av Joseph Smith från Liberty fäng-
  else, XVII, 155, 228, 241–243,
  358–364, 373–374, 458–460
  från Joseph till Emma Smith,
  176–177, 238–244, 332, 349, 358,
  525
Brunson, Seymour, 467
Bud. *Se* Lydnad
Buell, Presendia Huntington, 459
Burgess, Margarete McIntire, 513
Bön
  be om allting, 129–130
  dygd i, 130
  få kunskap genom, 265–267
  föräldrars, för barn, 481–484
  Gud hör, och ger uppenbarelse, 41,
    127–131, 195
  Joseph Smiths föräldrar undervisade
    om, 37
  Joseph Smiths kraftfulla, 126,
    129–130
  Joseph Smiths, leder till första
    synen, XII, 4–5, 31–32, 125, 434
  kunskap om Gud hjälper oss i, 41
  tro och enkelhet i, 130

C

Caldwell County, Missouri
  de heliga bosätter sig i, 16, 337, 438
  heliga förföljda och utdrivna från,
    XVII, 16–17, 347–349, 357–360,
    367–369, 438–439
  Se också Far West, Missouri
Carter, Johanna, 240, 245
Carthage fängelse
  bilder på, 23, 522
  Joseph Smith led martyrdöden i,
    XIX, 23–24, 524, 529–535
  Joseph Smith vittnar i, 334
  Willard Richards vänskap i, 455
Celestiala riket
  barn blir frälsta i, 94
  dopet nödvändigt för, 218–220

- evigt äktenskap nödvändigt för, 219,
 475–476
 för dem som inte hört evangeliet,
 400
 gudar, de som är upphöjda blir, 52,
 218–220, 476, 525
 Guds lagar förbereder för, 162–163
 rättfärdiga kvinnors belöning i, 449
 templet förbereder för, 415–415
 uthärda trofast för att ärva, 229,
 322, 353–354, 525
 vilka som får ha barn i, 475–476
 vilka som får ärva, 153, 209, 218–220
 Clay County, Missouri, XVI, 15–16,
 281, 337, 438
 Clayton, William, 475
 Cleveland, Sarah M, 446
 Colesville, New York
 Colesville grens medlemmar bosätter
 sig i Missouri, 182
 damm byggd för dop i, 149
 gren upprättad i, 9
 Joseph Smith predikar i, 147
 melkisedekska prästadömet åter-
 ställt i närheten av, XIII, 101
 Columbia, Missouri, XVII, 18, 369
 Commerce, Illinois
 bosättning i, XVII, 18, 321, 377, 387
 de heliga insjuknade i, 377–379,
 426–428
Se också Nauvoo, Illinois
 Cook, Margaret A, 443
 Cowdery, Oliver
 döper heliga i Colesville, 147
 döper Samuel Smith, 90
 en av de tre vittnena, XIII–XIV,
 125–126
 en av kyrkans juridiska personer,
 136
 hans dop, XIII, 7–8, 79–80, 89–90
 mission till lamaniterna, 149
 ordinerad till äldste, 137
 skrivare vid översättningen av
 Mormons bok, XIII, 7–8, 79,
 113–116
 syn av Frälsaren, 46–47
 syner i Kirtlands tempel, XVI, 13–14,
 46–47, 304–307
 tar emot aronska prästadömet, XIII,
 7–8, 78–80
 tar emot melkisedekska prästadö-
 met, XIII, 8, 101
 tror på falska uppenbarelser,
 194–195
 Cowles, Elvira, 446
 Culver, Aaron, 147
 Cumorah, 2, 102
- D**
- Dagboksanteckningar av Joseph Smith,
 453, 456–458
 Daviess County, Missouri, 438
 De sjuttios kvorum. *Se* Sjuttios kvo-
 rum, de
 De tolv apostlarnas kvorum. *Se*
 Apostlar, de tolv kvorum
 Den Helige Andens gåva. *Se* Helige
 Anden, dess gåva
 Den kostbara pärlan, XV, XVIII, 13,
 64–66, 206, 440–442. *Se också*
 Skrifterna
 Djävul. *Se* Satan
 Dop för de döda
 beseglingsnycklar möjliggör, 308
 först utfört i floder, 20–21, 463
 plikt och förmån, 405–406, 467
 sammanhållande länk, 471
 tar lång tid, 465
 tillkännagivande av, XVIII, 20–21,
 400, 467
 träbassäng byggd för, XVIII, 21,
 463–465
 uppteckningar för, 465
 utfört i tempel, 413–414, 468–469
Se också Frälsning för de döda
 Dop
 av Hyrum och Samuel Smith, 90
 av Jesus Kristus, 80–84, 93–94
 av Joseph Smith den äldre, 88, 90
 av Joseph Smith och Oliver
 Cowdery, XIII, 7–8, 79–80, 89–90
 barn behöver inte, 94
 damm för, förstörd, 147
 forna heliga tog emot, 92–94
 för att bli medlem i kyrkan, 153–154
 för att bli upphöjd, 90–92, 218–220
 genom nedsänkning, 91, 95, 440
 i Jesu Kristi namn, 90–94
 och den Helige Andens gåva, 90,
 95–97
 Duva, dess tecken, 81
 Döda, dop för de. *Se* Dop för de döda;
 Frälsning för de döda

Döden

alla människor bör förbereda sig för,
174

barn ska växa upp i uppståndelsen,
174–176

får möta nära och kära efter,
172–174

Joseph Smiths begravningstal,
172–177

Joseph Smiths upplevelser av,
169–171, 173

lita på Gud i tider av, 176–177
rättfärdiga uppstår i härlighet efter,
172–173

Se *också* Martyrskapet

E

Egyptiska papyrusrullar, XVI, 13

Elia

förbereder för Kristi andra ankomst,
310–311

ger prästadömsnycklar till Petrus,
Jakob och Johannes, 103

hans ande, kraft och kallelse,
309–310

hans mänskliga svagheter, 515

hans tro, 130

Malaki förutsade hans ankomst,
306–307

uppenbarar sig i Kirtlands tempel,
XVI, 13–14, 102, 304–307, 547

vänder fädernas hjärtan till barnen,
467–471

återställer beseglingsnycklar till
Joseph Smith, XVI, 13–14,
304–311, 504–505

Elias ande. Se Elia

Elias' ande. Se Elias

Elias

hans ande, 84–86

hans ande, Johannes Döparen hade,
84–86

hans ande, uppenbarad för Joseph
Smith, 84–86, 538

som förelöpare, 310–311, 538

uppenbarar sig i templet i Kirtland,
XVI, 13–14, 102, 306, 547

England, missioner till, 14, 325–327

Enighet

bland gudomens medlemmar, 42

bland kyrkans medlemmar,
142–143, 273–278

bland presiderade kворum, 139–141
förlåtelse leder till, 391–393

Guds avsikter förverkligas genom,
273–274

lydnad leder till, 274–277

osjälviskhet leder till, 274–277

templet i Kirtland, i byggandet av,
272

välsignelser av, 277–278

vänskap leder till, 458

Enok, 93

Evangeliet

dess fullhet återställd, 503–508

omfattar all sanning, 263–264

predika för alla, 150–152

Evangelist, 139. Se *också* Patriark

Evigt liv. Se Celestialet riket; Frälsning

Evigt äktenskap. Se Äktenskap, evigt

F

Fader i himlen. Se Gud Fadern

Falska andar, urskiljande av, 382–385.

Se *också* Andar, onda

Falska profeter, 198–201

Falska traditioner, 263–264

Familjen

barns kärlek till föräldrar, 478–480
beseglade av, för evigheten,
309–310

föräldrars kärlek till barn, 481–484

Joseph Smiths brev till, 237–244

kärlek bland syskon, 456, 480–481

kärlek mellan makar, 477–478

Se *också* Äktenskap, evigt

Far West, Missouri

de heliga bosätter sig i, 16, 337,
438–439

heliga förföljda och utdrivna från,
XVII, 16–17, 347–349, 357–360,
367–369, 438–439

Joseph Smith arresterad i, 16–17,
333–334, 347–349, 483–484

Joseph Smith besökt av milissolda-
ter i, 337–339

Joseph Smith i, XVI, 15, 16, 337
tempel ska byggas i, 16, 337, 409

Far. Se Föräldrar

Fattiga och behövande

Helige Anden utguten över dem
som tar hand om, 423

Hjälpföreningen tar hand om,
446–448

- skyldighet att ta hand om, 422–423, 459
Se också Kärlek
- Fayette, New York
 första konferensen hölls i, XIV, 137–138
 gren organiserad i, 9
 Joseph Smith flyttar till, XIV, 8, 157, 194
 Joseph Smith översätter i, XIII, 8, 115
 kyrkan organiserad i, XIV, 9, 90, 136–137, 437
 tre vittnen i, XIII, 124–126
- Fielding, Joseph, 325
- Fisknoten, liknelsen om, 300–301
- Follett, King, 172
- Fordham, Elijah, 376–378
- Fred, med alla människor, 337–344
- Fri gudsdyrkan, 342–344, 441
- Fridsstiftare, 339–342
- Frälsare på Sions berg, 406, 467–469.
Se också Dop för de döda;
 Frälsning för de döda
- Frälsning för de döda
 Alvin Smiths död och, 399–400
 beseglade kraft och, 308–310
 Elias mission och, 467–471
 frälsare på Sions berg, 406, 467–469
 fullkomliga, kan inte bli utan våra döda, 470–471
 Jesus Kristus möjliggör, 402–403
 Jesus Kristus organiserar andar, 402–403, 405, 469
 Joseph Smith tillkännager, XVIII, 20, 400, 467
 plikt, 405–406, 466–467, 469–471
 sammanhållande länk, 471
 tar lång tid, 465
 visar Guds rättvisa, 401–402, 404–405, 466–467
Se också Dop för de döda;
 Beseglade kraft
- Frälsning
 dop nödvändigt för, 90–92, 218–22
 handlingsfrihet nödvändigt för, 211–212
 kropp nödvändigt för, 209–211
 kunskap nödvändigt för, 209–211, 264–265
 lydnad nödvändigt för, 162–163, 208
 seger över fiender, 210–211
 stort arbete att lära sig, 267
 tempelförrättningar nödvändiga för, 412–415
 trofasthet i prövningar nödvändigt för, 228–229
 uppenbarelse nödvändigt för, 193
Se också Celestialet riket;
 Frälsningsplanen
- Frälsningsplanen
 frälsar levande och döda, 400–406, 466–467
 förjordiskt liv, framlades i, 207
 Guds verk och härlighet, 206
 intelligensens eviga natur, 207–208
 kroppen nödvändig i, 209–211
 syftet med, 206–212
 uppenbarad genom prästadömet, 107
 valfrihet nödvändig del av, 211–212
Se också Frälsning
- Förberedelse för Kristi andra ankomst, 253–255
- Fördömmelse. *Se* Helvetet
- Förenta staternas kongress, XVII
- Förenta staternas president *Se*
 President för Förenta staterna
- Förfäder till Joseph Smith, 1–2, 538
- Förföljelse
 allting samverkar till det bästa under, 229–230, 364
 av de heliga i Caldwell County, XVII, 16–17, 347–349, 357–360, 367–369, 438–439
 av de heliga i Jackson County, XVI, 15, 182–184, 281–282, 337, 437–438
 av de heliga i Kirtland, XVI, 14–15, 337
 av Joseph Smith efter första synen, 33–34
 av Joseph Smith i Kirtland, 14–15, 225–227, 237–238, 313–315, 320–321, 337
 av Joseph Smith i Nauvoo, 22–24, 453, 511–513, 516–517, 523–525
 avfall leder till, av kyrkan, 318–322
 Gud ger sitt stöd under, 229–230, 350, 359, 362–364, 373–374
 heliga utsätts alltid för, 228–229, 369–371
 kyrkan ska triumfera över, 141–142, 299–300, 361–362, 439–440

- profeter utsatts för, 516–517
 på grund av Mormons bok, 181, 371
 Satan förföljer heliga, 14, 151–152, 367–369
 tacksamhet under, 230–232
 tro och mod under, 229–230, 233, 350, 369, 371–374
Se också Prövningar
- Förgiftning, av Joseph Smith, 238
- Förjordiskt liv
 Jesus Kristus utvald i, 207
 Joseph Smith ordinerad i, 505, 537–539
 lagar förordnade i, 163
 ordination till kallelser i, 505
 Råd i himlen hölls i, 163, 207, 505, 537–539
 Satan gjorde uppror i, 207
- Förlåtelse
 av andras svagheter, 391–393
 Gud Faderns, 75–76, 395, 424
 Jesu Kristi, 389–391
 Joseph och William Smith förlåter varandra, 392–393
 Joseph Smith förlåter avfällig medlem, 387–389
 Joseph Smith förlåter William W Phelps, 393–395
 leder till enighet, 391–393
 utsträcka, till alla människor, 389–390
Se också Barmhärtighet
- Förord till Läran och förbunden, 191–192
 frälsningsplanen framlagd i, 207
- Förrättningar
 Adam tog emot, 105–107
 alltid desamma, 105–107
 heliga i alla tidsutdelningar tar emot, 92–94
 tempel, som enbart utförs i, 412–415
Se också Dop; Dop för de döda; Äktenskap, evigt; Frälsning för de döda; Tempelbegåvning
- Försoningen
 alla heliga förlitar sig på, 48–49
 barn återlösta genom, 94, 174–176
 döda återlösta genom, 402–403, 466
 undervisa alla människor om, 150–153
 upphöjelse möjlig genom, 52, 218–220, 440
 uppståndelsen möjlig genom, 49–51
Se också Jesus Kristus;
 Uppståndelsen
- Första presidentskapet
 dess ansvar, 139–141
 organiserandet av, XV, 13
Se också Kyrkans president
- Första synen
 förföljelse efter, 33–34
 kunskap om Gud genom, 5, 38
 största händelsen, 539–541
 sökande efter sanning leder till, 3–5, 28–31, 433–434
 vittnesbörd om, är nödvändigt, 539–541
 vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarar sig i, XII, 5, 32, 38, 433–434
- Förutordinerad, Joseph Smith var, 505, 537–539
- Föräldrar
 barn bör hedra, 478–480
 ber för barn, 481–483
 får barn som dör i evigheten, 94, 174–176
 Joseph Smith hedrade, 478–480
 kärlek och omtanke om barn, 238–244, 481–484

G

- Gabriel, 102–104]. *Se också* Noa
- Gallatin, Missouri, XVII, 18, 369
- Gause, Jesse, XV, 24
- Generallöjtnant, Joseph Smith, XVIII
- Goodson, John, 325
- Grader av härlighet, tre, 217–222
- Grandin, Egbert B, XIV, 8–9, 135
- Greenville, Indiana, 238
- Grouard, Benjamin F, 327
- Gud Fadern
 barmhärtighet av, genom att frälsa de döda, 401–402, 404–405, 466–467
 be till, och ta emot uppenbarelse, 41, 127–131, 195
 dväls i evigheten, 470
 Fader till hela människosläktet, 39, 401
 förlåter synder, 75–76, 395, 424
 första synen, XII, 5, 32, 38, 433–434
 gudomen, presiderar över, 42
 gör alltid det som är rätt, 176–177

- hans barmhärtighet, 39, 71, 75–76, 401
- hans karaktär, 39–41
- hans kunskap och makt, 264–265
- hans kärlek, 39, 328, 422
- hans rättvisa, 401–402, 404–405, 466–467
- hans verk och härlighet, 206
- hans vilja, styr vår vilja, 74
- intelligensen inte skapad av, 207–208
- Joseph Smiths tro på, 37–38
- kropp av kött och ben, 41
- lagar, instiftade av, 162–163, 208
- omvändelse leder till, 72–74
- prästadömet, uppenbarar avsikter genom, 107–108
- prövningar, hjälper under, 176–177, 229–230, 350, 359, 362–364, 373–374
- skapelsen, organiserade andar före, 103
- skrifterna, talar genom, 65–66
- upphöjd man, 41
- vän, 241
- Se också* Gudomen
- Gudar, de som är upphöjda blir, 52, 219–220, 476, 525
- Gudomen
- Gud Fadern presiderar över, 42
- medlemmarna i, är ett, 42
- tre personer i, 41
- Guds rike, 80–84. *Se också* Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga Gudsdyrkan, friheten till, 342–344, 441
- Guldplåtar
- beskrivning av, 60–62, 435–437
- Joseph Smith erhåller, XII–XIII, 6–7, 58–60, 434–435
- Mormons bok skrevs på, 6, 57–62, 115, 434–437
- pöbelhopar försöker stjäla, XIII, 7, 59
- tagna från Joseph Smith, 7, 71
- vittnen ser, XIII–XIV, 125–126
- Se också* Mormons bok; Mormons bok, översättningen av; Moroni Gåvor, andliga. *Se* Andliga gåvor
- H**
-
- Hale, Emma. *Se* Smith, Emma
- Hale, Isaac och Elizabeth, 6, 59
- Hancock, Mosiah L, 427–428
- Handlingsfrihet
- använd för att lyda Gud, 211–212
- Satan har ingen makt om vi inte till-
åter honom den, 211–212
- tillåta alla människor deras, 344
- Handpåläggning
- för att ta emot den Helige Andens
gåva, 95–96
- för helande av de sjuka, 379
- Hanks, Knowlton F, 327
- Harmony, Pennsylvania
- aronska prästadömet återställt i när-
heten av, XIII, 7–8, 78–80, 89
- Joseph och Emma Smith bor i,
XIII–XIV, 6–7, 9, 59, 157
- Joseph och Emmas son dör i, 169
- Joseph Smith översätter i, XIII, 7,
59, 71, 79, 113–115
- melkisedekska prästadömet åter-
ställt i närheten av, XIII, 7–8, 101
- Harris, Martin
- förlust av 116 sidor, XIII, 7, 62–63,
69–71
- i New York City, XIII
- intecknar gård, 8–9, 135]
- skrivare för översättning, XIII, 7, 59
- tre vittnen, en av, XIII–XIV, 124–126
- Harris, Preserved, 62
- Hebreiska, Joseph Smith studerar, 291
- Helbräddagörelse
- alla rättfärdiga blir inte helade, 379
- av Elijah Fordham, 376–378
- av Joseph Smith den äldre, 478
- av Joseph Smith, 238, 481–483
- den andliga gåvan, 116–117, 119,
379, 437, 440
- genom handpåläggning, 379
- tro att bli, 377–379
- Heliga lunden, den, 4
- Helige Ande, löftets, 218
- Helige Anden, den
- medlem i gudomen, 41–42
- personlighet som består av ande,
41–42
- uppenbarare, 130–131
- duvans tecken, 81
- Helige Anden, dess gåva
- allt underordnat, 97
- avfall leder till förlust av, 318–322
- och dop, 90, 95–97
- celestiala riket, nödvändigt att ha,
218–220

nödvändigt att vara medlem i kyrkan, 154
 tröstar när det är svårt, 97, 364
 förstår allting, 131
 skillnad mellan den Helige Anden och, 96–97
 kunskap genom, 131, 267
 genom handpåläggning, 95–97
 togs emot när kyrkan organiserades, 90
 uppenbarelse genom, 130–131
 tjänande hjälper oss ta emot, 423
 andliga gåvor genom, 97–98, 117–121, 380–381
 undervisa om evangeliet enligt, 330–332
 vittnar om Jesus Kristus, 97–98
 leder alltid rätt, 98, 131
 visdom genom, 284–285

Helvetet
 barn som dör kommer inte till, 94
 dess fördömelse, 91, 221–222
 vilka som nedkastas till, 221–222
 kommer inte att besegra kyrkan eller de heliga, 138, 152, 315, 361–364, 525
Se också Satan

Himmelske Fader. *Se* Gud Fadern

Hiram, Ohio
 Joseph Smith bor i, 205, 215, 225, 247
 konferens hölls i, 191
 ser Frälsaren i en syn i, 45–47
Se också Kirtland, Ohio
 "History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 35

History of the Church
 publicerad i *Times and Seasons*, 431–433
 utveckling och publicering av, XVII, 554–557

Hjälpföreningen
 barmhärtighet, systrar visar, 449–450
 Emma Smith, president för, XVIII, 445–446, 448–449
 nyckel, Joseph Smith vred om, 446
 organiserandet av, XVIII, 443–446
 prästadömsledare stödjer, 446
 räddar själar, 448–449
 undervisning i, 448–449
 välgörenhetsorganisation, 446–448
 änglar är förbundna med, 449

Hodge, Abraham C, 233
 Horne, Mary Isabella, 176
 Hund, Joseph Smiths, 18, 240, 243
 Hustru, 477–478. *Se också* Äktenskap, evigt
 Hyde, Orson, 325–327, 331–332
 Härlighet, riken av, 217–222. *Se också* Celestiala riket

I

Illinois. *Se* Nauvoo, Illinois; Quincy, Illinois; Ramus, Illinois

Inbördeskrig, 247

Independence, Missouri
 Befallningarnas bok tryckt i, XV, 11, 192
 centrala platsen för Sion, XV, 11, 182, 237
 Joseph Smith kvarhållen i, 16–17, 347–349
 tempelplatsen i, XV, 11, 182, 409
Se också Jackson County, Missouri

Indianer. *Se* Lamaniter

Insamling
 för att bygga tempel, 412–413
 nödvändigt i den sista tidsutdelningen, 506
 till Jackson County, Missouri, 11, 181–184
Se också Israel, återställelsen av; Jackson County, Missouri

Intelligens
 att förvärva, 130–131, 265, 331–332
 dess eviga natur, 207–208
 Gud är fullkomlig, 39
 Jesu Kristi, 53
 uppståndelsen, är med i, 265
Se också Kunskap

Invigning av templet i Kirtland, XVI, 13–14, 197, 305–306, 415–416

Iowa, Montrose, 377

Israel, återställelsen av, 49, 61, 143–144, 182, 184–187, 250, 306, 331–332, 400, 434–435, 439–440

Israels hus. *Se* Israel, återställelsen av

J

Jackson County, Missouri
 heliga bosätter sig i, 15, 182, 437
 heliga förföljda och utdrivna från, XVI, 15, 182–184, 281–282, 337, 433

- identifierat som Sion, XV, 11,
182–183, 237
missionärer undervisar i, 149
Sions läger marscherar till, XVI,
15–16, 281–282, 286–288
Se också Independence, Missouri
Jerusalem
Orson Hydes mission till, 327,
331–332
återbyggt före Kristi andra ankomst,
186–187, 251
Se också Nya Jerusalem
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
avfall leder till förföljelse av,
315–318
dess framgång, ingenting kan för-
hindra, 141–142, 299–302,
361–362, 439–440
dess namn, XIV, 9
dess världsomfattande tillväxt,
104–105, 136, 141–142, 154–155,
299–302, 327, 361–362, 439–440
enighet i, 142–143, 273–278
fordringar för att tillhöra, 153–154
förföljelsen av, 369–371
första presidentskapet och de tolv
apostlarna leder, 139–141
Gud måste vägleda, 159
Jesus Kristus är överhuvud för,
138–140
medlemmars ansvar i, 142–144,
506–508
organiserandet av, XIV, 9, 90,
136–139, 437
renad från ogudaktighet, 72
tempel är nödvändiga i, 412
uppenbarelse vägleder, 193–194
Jesus Kristus
barn återlösta genom, 94, 174–176
beskrivning av, 47
döpt i hans namn, 90–94
exempel på fullkomligt liv, 53–54,
166–167, 350–352
fiender försökte förgöra, 198–199,
319, 516
frälsning för de döda, 402–403, 466
förlåtet liv, utvald i, 207
förlåtelse, exempel på, 389–391
första synen, XII, 5, 32, 38, 433–434
hans andra ankomst, 103, 250–255
hans dop, 80–84, 93–94
hans försoning, 48–53, 94, 218–220,
402–403, 440
hans intelligens, 53
hans kyrka, upprättat på den ameri-
kanska kontinenten, 138–139,
440
hans uppståndelse, 49–51
hans vittnesbörd, 97–98, 193,
381–382
i Adam-on-di-Ahman, 104–105
i syn som upptecknades i L&F 76,
45–47, 215–217
i templet i Kirtland, 00[XVI, 13, 47,
306, 547
jorden kommer att bli hans, 256
kropp av kött och ben, 41
kyrkan, överhuvud för, 138–140
liknelser, undervisade i, 294–295
medarvingar till, 52, 65, 151–153,
218–220, 263–264, 400, 415
medlare i det nya förbundet, 219
melkisedekiska prästadömet, bärare
av, 83, 138, 207, 405
nedsteg under allting, 363
och gudomen, 41–42
offer pekade mot, 48–49
prästadömsnycklar, gav till Petrus,
Jakob och Johannes, 103
prövningar, stöder oss under, 228,
362–364
rike, ska framläggas inför Fadern,
106
stor högpräst, 104
tro på, 48–49, 154, 440
tusenårsriket, ska regera under,
255–257
vet allting, 403
Se också Försoningen;
Uppståndelsen; Kristi andra
ankomst
Johannes Döparen
aronska prästadömet, bärare av,
83–84
aronska prästadömet, förlänar, XIII,
7–8, 78–80, 84, 89
duvans tecken, såg, 81
döper Frälsaren, 80–84, 94
Elias' ande, 84–86
förberedde vägen för Frälsaren, 81
laglig förvaltare, 79–84
leder dop av Joseph Smith, 89
profet, en av de största, 80–81
Johnson, Benjamin F, 453–455; 475
Johnson, John och Alice, 205,
215–216, 225

- Jorden
 ett Urim och Tummim, 257
 krönt med celestial härlighet, 257
- Josef i Egypten, 537
- Joseph Smiths barndom, XII, 2–3,
 27–28, 37
- Joseph Smiths födelse, XII, 2, 433
- Joseph Smiths översättning av Bibeln
 arbetar på, XIV, XV, 12–13, 205–206,
 249
 behovet av, 205–206
 Emma Smith tog med sig manu-
 skript till, 367
 liknelsen om surdegen beskriver,
 300
 Läran och förbunden och, 206,
 215–217
 undervisar om frälsningsplanen,
 205–206
Se också Skrifterna
- Josephs och Hyrum Smiths martyrs-
 skap, XIX, 23–24, 455, 524,
 529–533
- Judas, 318
- Julen, uppenbarelse mottagen under,
 247
- K**
-
- Kain, 107
- Kallelser, förhårliga, 110
- Kartor, 2, 10
- Kimball, Heber C, 14, 325–327, 410
- Kimball, Sarah Granger, 443
- Kirtland, Ohio
 avfall i, 315–17
 finansiell institution i, misslyckades,
 313
 heliga lämnar, XVI, 14–15, 337
 heliga samlas till, XV, 10–11, 157–159
 Joseph Smith anländer till, XV,
 10–11, 157–159, 169
 kyrkans huvudkontor i, 11, 182, 237
 Sidney Rigdon omvänd i, 9, 149
 stav organiserad i, 13
 uppenbarelser mottagna i, 11–13,
 191–192
Se också Hiram, Ohio; Templet i
 Kirtland
- Klippiga bergen
 Joseph Smiths profetia om, 511
 staplades upp ovanpå George A
 Smith, 233
- Knight, Joseph, Jr, 147
- Knight, Joseph, Sr, 113–115, 147, 457
- Knight, Polly, 147, 182
- Kolera
 i Sions läger, 288
 Joseph och Hyrum Smith helas från,
 481–483
- Kongress, Förenta staternas, XVII
- Kornelius, 96, 109
- Krig föregår Kristi andra ankomst,
 247–252
- Kristi andra ankomst
 domar, heliga skall inte undkomma,
 252
 Elias ankomst före, 310–311
 förberedelse för, 253–255
 Jerusalem återuppbyggt före,
 186–187, 251
 liknelsen om vetet och ogräset,
 297–299
 lydnad förbereder för, 253–255
 Människosonens tecken, 250–252
 regnbågen tas bort före, 251
 råd som förbereder för, 103
 sista tidsutdelningen förbereder
 för, 504
 tecken på, 250–252
 tidpunkt för, 252–253
 uppenbarelser om, 247–249
 vedermödor föregår, 247–252
- Kristlig kärlek. *Se* Kärlek
- Kristuslika egenskaper, utveckla,
 53–54, 350–352
- Krona av rättfärdighet, 163–167,
 353–354
- Kroppar
 Gud Fadern och Jesus Kristus har,
 41
 nödvändiga för lycka, 209–211
 onda andar har inga, 209–211
- Kunskap
 att förvärva, 130–131, 261–267,
 331–332, 361, 415
 evangeliets förordningar leder till,
 415
 frälsning, nödvändigt för, 209–211,
 264–265
 Gud har stor, 264
 Gud skall utgjuta, 361
 Helige Anden nödvändig för,
 130–131, 267

Joseph Smith älskade, 261–262
 lite åt gången, 267
 studier och bön leder till, 265–267
Se också Intelligens

Kvinnliga hjälpföreningen i Nauvoo, 443–446. *Se också* Hjälpföreningen

Kvinnor. *Se* Hjälpföreningen; Hustru

Kvorum, prästadöms-, upprättade, 13

Kyrkans ledare
 deras kärlek, 285–286, 517–519
 deras ödmjukhet, 284–285
 kritik av, leder till avfall, 315–318
 leder oss inte vilse, 322
 Sions läger, Joseph Smiths ledarskap i, 16, 281–282, 286–288
 stödja, 197–198, 315–318, 322, 514–515
 undervisar rätta principer, 283
 visdom från Anden, 284–285

Kyrkans namn, XIV, 9

Kyrkans organiserande, XIV, 9, 90, 136–139, 437

Kyrkans president
 domar över dem som förkastar, 198–201
 Gud uppenbarar sin vilja för, 194–197, 252–253
 Guds representant för oss, 196
 President för det högre prästadömet, XV
 stödja, 196–198, 315–318, 322, 514–515
Se också Profeter

Kyrkans världsomfattande tillväxt, 104–105, 136, 141–142, 154–155, 299–302, 327, 361–362, 439–440

Kyrkliga kallelser, förhålliga, 110

Kärlek
 familjemedlemmar har, 477–484
 för fattiga och behövande, 422–423, 446–448, 458–459
 ledare har, 285–286
 långmodig och barmhärtig, 423–425
 makt över sinnet, 424–425
 missionärer har, 328–329
 resulterar i frid, 342
 till hela människosläktet, 422
 utmärkande för Gud, 39, 328, 422
Se också Vänskap; Fattiga och behövande

L

Lagar. *Se* Lydnad

Laglig förvaltare, 79–84

Lamaniter
 av Israels hus, 61
 mission till, XIV, 9, 149, 445

Leach, James, 419–421

Ledare. *Se* Kyrkans ledare

Lehis plåtar, 63

Levitiska prästadömet. *Se* Aronska prästadömet

Liberty fängelse
 beskrivning av, 357–358
 Joseph Smith inspärrad i, XVII, 17, 357–364, 367
 Joseph Smith lämnar, XVII, 18, 369
 Joseph Smith skriver till familj i, 240–243, 358
 Joseph Smith skriver till heliga i, XVII, 155, 228, 358–364, 373–374, 458–460
 Joseph Smiths känslor inför, 229–230, 364
 Joseph Smiths tro prövad i, 228

Lidande. *Se* Prövningar

Liknelse
 om fisknot, 300–301
 om kungasonens bröllop, 163–165
 om ogräs, 297–299
 om senapskorn, 104–105, 142, 299–300
 om surdeg, 300
 om såningsman, 295–297
 om talenter, 353
 om vinträd och grenar, 162

Liknelser
 Jesus undervisade i, 294–295
 i Matteus 13, 294–302

Lucifer. *Se* Satan

Lycka
 kropp nödvändig för, 209–211
 rättfärdighet nödvändig för, 211

Lydnad
 andliga gåvor och, 117
 brist på, leder till avfall, 315–318
 handlingsfrihet och, 211–212
 Jesu Kristi exempel på, 166–167
 Joseph Smith lärde sig, 62–63, 69–71
 Joseph Smiths regel, 159

Kristi andra ankomst och, 253–255
 kristuslika egenskaper och, 350–352
 kunskap och, 262, 265
 leder till celestial vila, 162–163
 leder till en rättfärdighetens krona,
 163–167, 353–354
 leder till enighet, 274–277
 leder till insikt om Gud, 161–162
 leder till skatter av kunskap, 262
 leder till upphöjelse, 162–163,
 207–208
 medarvingar med Jesus Kristus
 genom, 52
 mot befallningar, 160–162
 Paulus exempel på, 164–165
 skrifterna och, 65–66
 under prövningar, 230–232
 uppenbarelse och, 130–131
 Lyman, Amasa, 349
 Långmodighet mot varandra, 423–425
 Läran och förbunden
 att studera, 64–66
 förordet till, 191–192
 förråd inte uppenbarelserna i, 66,
 371
 första upplagan av, XV–XVI
 Joseph Smiths översättning och,
 206, 215–217
 liknelsen om surdegen beskriver,
 300
 publiceringen av, 11–12, 192
 värdet av, 192
Se också Befallningarnas bok;
 Skrifterna

M

Major, Joseph Smiths hund, 18, 240,
 243
 Make, 477–478. *Se också* Äktenskap,
 evigt
 Make/Maka. *Se* Äktenskap, evigt
 Malaki, 306–307
 Malaria, 377, 426, 445
 Manchester, New York, XII, XIII, 9, 60,
 69
 Mansion House, 18
 Manuskriptsidor, Mormons bok, för-
 lust av, XIII, 7, 62–63, 69–71
 Marks, Ephraim, 176
 McRae, Alexander, 357–358, 359
 Medarvingar med Jesus Kristus, 52, 65,
 151–153, 220, 263–264, 400, 415

Melkisedekska prästadömet
 Adam, gavs först till, 102–107
 bärare av, måste kallas av Gud, 108
 bärare av, måste vara rättfärdiga, 107
 dess ed och förbund, 108
 evigt, 102–104
 fullheten av, i templet, 410–415
 fullkomning, leder till, 108
 förhårliga ämbeten inom, 110
 Gud uppenbarar sina avsikter
 genom, 107–108
 Hjälpföreningen organiserad under,
 446
 högsta myndighet, 107–108
 innehar nycklarna till Guds rike,
 107–108
 instiftat före jordens skapelse, 107
 Jesus Kristus innehavare av, 83, 137,
 209, 405
 kvorum upprättade, 13
 makten till eviga liv, 107
 profeter bär, 108
 uppenbarelser kommer genom,
 108, 140, 195
 urskillning av andar, nödvändigt för,
 383–385
 återställelsen av, XIII, 7–8, 80,
 101–102, 491
 Michigan, 117, 237, 333, 497
 Mikael, ärkeängeln. *Se* Adam
 Milissoldater, besöker Joseph Smith,
 337–339
 Miller, George, 410
 Mission
 Joseph Smith fullgjorde jordisk,
 530–533
 Joseph Smiths känslor inför,
 514–519
 profeter uppfyller, 516–517
 Missionärstjänande
 Anden, undervisa med, 330–332
 damm för dop förstörd, 147
 evangeliet bringar ljus till världen,
 150–152
 för lamaniterna, XIV, 9, 149, 445
 i England, 14, 325–327
 Joseph Smiths, 14, 90, 147–149,
 237, 332–334
 kvalifikationer för, 328–329
 kyrkans världsomfattande tillväxt,
 104–105, 136, 141–142, 154–155,
 299–302, 327, 361–362, 439–440

- kärlek nödvändig för, 328–329
 liknelsen om såningsmannen, 295–297
 liknelsen om vetet och ogräset, 297–299
 omvändelse, undervisa om, 152–154
 plikt, viktigaste, 328–329
 tungomålstalets gåva för, 379–381
 vittnesbörd, tillfällen att bära, 332–334
 ödmjukhet undervisa med, 329–330
 Mississippifloden, XVIII, 18, 367, 377, 389, 453, 463, 501, 524
 Missouri. *Se* Far West, Missouri; Jackson County, Missouri. *Se också* Caldwell County, Missouri; Clay County, Missouri; Columbia, Missouri; Daviess County, Missouri; Gallatin, Missouri; Independence, Missouri; Richmond, Missouri
 Missourifloden, 361
 Mitchell, Samuel L., XIII
 Mod, uthärda prövningar och förföljelser med, 228–229, 233, 350, 369, 371–374
 Montrose, Iowa, 377
 Mor. *Se* Föräldrar
 Morley, Isaac, 169
 Mormoner. *Se* Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
 Mormons bok, översättandet av genom Guds kraft, 60–63, 113, 149
 hur det gick till, XIII–XIV, 7–8, 59, 113–116, 135
 i Peter Whitmer den äldres hem, XIII, 8, 115
 Joseph Knight den äldres hjälp med, 113–115
 Joseph Smith hade gåvan att, 113–115
 Joseph Smith kände sig ensam under, 125
 leder till bön om dop, 79–80
 skrivare, Emma Smith som, 113
 skrivare, Martin Harris som, XIII, 7, 59
 skrivare, Oliver Cowdery som, XIII, 7–8, 79, 113–115
 Urim och Tummim använda vid, 7, 60, 62, 71, 115, 435
 Mormons bok
 betydelsen av att läsa, 64–66
 förföljelse på grund av, 181, 371
 förlusten av de 116 sidorna, XIII, 7, 62–63, 69–71
 förråd inte uppenbarelserna i, 66, 371
 guldplåtar, skriven på, 6, 57–62, 113, 434–437
 innehållet i, 63–64, 435–436
 Joseph Smiths vittnesbörd om, 60–64
 Lehis och Nephis plåtar, 63
 liknelsen om senapskornet beskriver, 141–142, 299–300
 liknelsen om surdegen beskriver, 300
 Martin Harris intecknar gården för, 8–9, 135
 mest felfri av alla böcker, 63
 Moroni ger till Joseph Smith, XII–XIII, 5–7, 57–60, 102, 205, 307, 434–437
 Moroni innehar nycklarna till, 57
 nödvändig för vår religion, 194
 titelbladet till, 60–62, 113, 134–135
 tryckandet av, XIV, 8–9, 135
 vittnen till, XIII–XIV, 125–126, 300–302
Se också Mormons bok, översättandet av; Guldplåtar; Moroni; Urim och Tummim
 Moroni
 besöker Joseph Smith och ger honom guldplåtar, XII–XIII, 5–7, 57–60, 102, 205, 307, 434–437
 citerar skriftställen i Bibeln, 205, 307
 innehar nycklarna till Mormons bok, 57
 visar guldplåtar för vittnen, XIII–XIV, 125–126, 300–302
Se också Mormons bok
 Mose
 försöker föra Israel till Guds närhet, 104
 hans dop, 93
 Herren uppenbarar sig för, 120, 206
 i templet i Kirtland, XVI, 13–14, 102, 306, 547
 lagen gavs till, 81, 93, 195, 256, 264
 återställer nycklar till Petrus, Jakob och Johannes, 103
 Moses bok, XV, 13, 206
 Motgångar. *Se* Prövningar
 Murdock, John, 169
 Murdock, Joseph. *Se* Smith, Joseph
 Murdock

Murdock, Julia (dotter). *Se* Smith, Julia Murdock

Murdock, Julia (mor), 169

Månggifte, XI, 22

Människosonen, hans tecken, 250–252

Människosonens tecken, 250–252

N

Nauvoo Expositor, 523

Nauvoo, Illinois

borgmästare i, XVIII, 20, 431

byggandet av, XVII, 18, 377, 387, 419–421, 425–428, 439

Joseph Smith namnger, XVII, 18, 387

kulturell och samhällelig utveckling i, 20, 419, 431, 439

profetia att de heliga skulle lämna, 511

Se också Commerce, Illinois; Templet i Nauvoo

Nauvoolegionen, XVIII, 431

Nedsänkning, dop genom, 91, 95, 440

Nephis plåtar, 63

New York City, XIII, 237, 239, 332

New York. *Se* Colesville, New York;

Fayette, New York; Manchester, New York; New York City; Palmyra, New York

Newel K Whitneys affär

Joseph Smith anländer till, 157–159

Joseph Smith flyttar till, 247

Joseph Smiths översättning i, 249

Profetskolan i, 261

Se också Whitney, Newel K.

Nightingale, Agnes och Henry, 419–421

Noa, 93, 103, 198, 251, 309, 402, 405

Nya Jerusalem, 186–187. *Se också*

Jerusalem

Nya och eviga äktenskapsförbundet,

XVIII, 219, 475–476. *Se också*

Äktenskap, evigt

Nycklar. *Se* Prästadömsnycklar

O

Offer

de forntida heligas, 48–49, 106

Frälsarens, 48–49

Oförlätlig synd, 76, 466

Ogräset, liknelsen om vetet och, 297–299

Ogudaktiga, deras straff, 91, 221–222

Ohio. *Se* Hiram, Ohio; Kirtland, Ohio; Painesville, Ohio

Omvändelse

från alla synder, 72–74

får inte uppskjutas, 73–74

försoningen möjliggör, 48–49

Gud förlåter dem som omvänder sig, 75–76, 397–98, 428–29

hjälper oss bli lika Gud, 72–74

Joseph Smiths, 69–72, 116

kyrkans medlemmar, krävs av, 154–155

undervisa alla människor om, 153–155

Onda andar. *Se* Andar, onda

Operation, Joseph Smiths, XII, 3

Orakel, levande, 196–197. *Se också* Kyrkans president; Profeter

P

Page, Hiram, 194–195

Painesville, Ohio, 237

Palmyra, New York

Joseph Smith bor i, XII, 3–6, 27–28, 57–59, 433

karta över, 2

Mormons bok tryckt i, XIV, 8–9, 135

Papyrusrullar, egyptiska, XVI, 13

Patriark

evangelist är, 138

för kyrkan, XVI

Paulus, 33–34, 164–165

Peterson, Ziba, 149

Petrus, Jakob och Johannes

tar emot prästadömsnycklar, 103–104

återställer melkisedekska prästadömet, XIII, 8, 80, 101–102, 491

Phelps, William W, 192, 305, 393–395

Philadelphia, Pennsylvania, 149–150, 237

Plåtar, guld. *Se* Guldplåtar

Plåtar, Lehis och Nephis, 63

Pontiac, Michigan, 117, 237, 333, 497

Pratt, Addison, 327

Pratt, Parley P, 149, 191, 349, 476

Predikningar, Joseph Smiths, 19–20, 487–489, 552

- President för det högre prästadömet, XV
 President för Förenta staterna
   Joseph Smith besöker, XVII, 97, 99
   Joseph Smith kandiderar till, XVIII, 20
 Profeter
   falska, 198–201
   förkasta, följderna av att, 198–201
   Gud uppenbarar allting för, 194–197, 252–253
   kärlek och tjänande från, 285–286, 517–519
   melkisedekska prästadömet, bär, 108
   mänskliga svagheter hos, 515–516
   profetians ande utgör en, 381–382
   stödja, 196–198, 315–318, 322, 514–515
   tillrättavisa, plikt att, 517–519
   undervisa, plikt att, 514–515
   uppgifter, givna av Gud, 516–517
   Se också Kyrkans president
   Profetians ande, 193, 381–382
   Profetskolan, XV, 117, 129, 261–262
   Prästadömet. *Se* Aronska prästadömet;
     Laglig förvaltare; Melkisedekska
     prästadömet
   Prästadömet's ed och förbund, 108
   Prästadömskvorum, upprättade, 13
   Prästadömsnycklar
     Adam den förste att ta emot, 102–103, 105–106
     alla återställda i sista tidsutdelningen, 410, 504
     Joseph Smith ger apostlarna alla, XIX, 22, 140, 523, 526–528
     Joseph Smith har, 102, 505–506, 531, 537–538, 547
     melkisedekska prästadömet har, 107–108
     återställda av forntida prästadömsbärare, 78–80, 101–105
     återställda i Kirtlands tempel, XVI, 13–14, 102, 306–311, 468, 547
   Prövningar
     för vårt bästa, 230–232, 363
     förtrostan på Gud under, 232–233
     glädje under, 350
     Gud ger sitt stöd under, 229–230, 350, 359, 362–364, 373–374
     Heliga skall inte undkomma, 252
     Helige Anden tröstar under, 97–98, 364
     Kristi andra ankomst, skall föregås av, 247–252
     lydnad under, 230–232
     tacksamhet under, 230–232
     testar oss, 228–229
     tro och mod under, 176–177, 228–229, 233, 350, 369, 371–374
     vara bara ett ögonblick, 360
     vänskap under, 456–458
     Se också Förföljelse
-
- Q**
 Quincy, Illinois, XVII, 17–18, 367–369, 377
-
- R**
 Ramus, Illinois, 475
 Regnbåge, 251
 Religionsfrihet, 342–344
 Richards, Willard, 23, 325, 410, 443, 455, 524, 529
 Richmond, Missouri, 17, 239–240, 333–334, 349, 483–484
 Rigdon, Sidney
   hans omvändelse, 9, 149
   i första presidentskapet, XV, 24, 262
   i Hiram, Ohio, 225
   i Missouri, XV, 181–182, 349
   i templet i Kirtland, 271, 305
   syn i L&F 76, 45–47, 215–217
   under helbrägdagörelsens dag, 377–378
 Riken av härlighet, 217–222. *Se också* Celestiala riket
 Ring, Joseph Smith undervisade med, 208
 Robinson, George W, 349
 Rogers, Noah, 327
 Russell, Isaac, 325
 Råd i himlen, 163, 207, 505, 537–539.
   Se också Förjordiskt liv
 Rättsliga åtgärder mot Joseph Smith, 14, 237–238
 Rättvisa, Guds fullkomliga, 401–402, 404–405, 466–467

S

Sakramentet, 73, 137–138, 379

Samvetsfrihet, 342–344, 441

Sanning

acceptera all, 263–264

evangeliet omfattar all, 263–264

få kunskap om, 265–267

förföljelse kan inte hindra, 141, 439

Joseph Smith lärde ut, 283

liknelsen om såningsmannen och,
295–297

lärs genom förordningar, 415

Sanningens banér, 141, 439

Satan

avfall leder till, 318–322

bedrar, 72

duva, kan inte komma i detta
tecken, 81

förföljer de heliga, 14, 152, 369–371

Guds visdom är större än, 62–63

hans rikets undergång, 232, 256–257

har ingen makt om vi inte tillåter
det, 211–212

i det förjordiska livet, 207

Joseph Smith, försökte tillintetgöra,
31

kropp, har ingen, 209–211

kunskap nödvändigt för att inte bli
som, 264–265

kyrkan, kan inte hindra dess fram-
gång, 141–142, 299–300, 361–362

tungomål, talar i, 381

urskiljande av, 383

Se också Helvetet

Senapskornet, liknelsen om, 104–105,
141–142, 299–300

Sharon, Vermont, XII, 2, 433

Siare, Joseph Smith, 159, 249, 529,
537, 544

Sion

bygga, 181–186, 506–508

i Jackson County, Missouri, XV, 11,
15–16, 149, 181–184, 237

kommer att återlösas, 183–184

medlemmars ansvar för, 142–144,
149, 184–186

på amerikanska kontinenten,
186–187, 440

Se också Sions berg, frälsare på

Sions berg, frälsare på, 406, 467–469

Sions läger

dess marsch, XVI, 15–16, 281–282,
286–288

hjälper de heliga i Missouri, XVI,
445

ledare fick sin utbildning under, 16,
282, 286–288

upplösandet av, XVI, 282

Sista dagarna. *Se* Kristi andra ankomst

Sista tidsutdelningen. *Se* Tidernas full-
hets utdelning

Sjuk, helande av. *Se* Helbrägdagörelse

Sjuttios kvorum, XVI, 13, 16, 139–141,
282

Skapad, intelligens blev inte, 207–208

Skrifterna

Joseph Smiths kärlek till, 4–5,
28–31, 181, 291–293

Joseph Smiths undervisning om,
291–293

lydnad mot, 66

studier i, 64–66

värdet av sista dagars, 192

Se också Bibeln; Mormons bok; Läran
och förbunden; Joseph Smiths

översättning av Bibeln; Den kost-
bara pärlan

Skrivare, översättningen av Mormons
bok

Emma Smith, 113

Martin Harris, XIII, 7, 59

Oliver Cowdery, XIII, 7–8, 79,
113–115

Släktforskning. *Se också* Frälsning för
de döda

Släkthistoria, 467–471. *Se också*

Frälsning för de döda

Smith, Agnes, 175–176

Smith, Alexander, 18, 171, 240

Smith, Alvin (bror till Joseph Smith),
3, 4, 171, 176, 399–400, 480

Smith, Alvin (son till Joseph Smith),
18, 69, 169

Smith, Asael, 45

Smith, David, 19, 171

Smith, Don Carlos (bror till Joseph
Smith), 3, 171, 175–176, 480

Smith, Don Carlos (son till Joseph
Smith), 18, 171

Smith, Emma

barn till, 18–19, 169–171

- brev från Joseph, 177, 238–244,
332, 349, 358, 525
- brev till Joseph, 17
- dop av, 147
- första barns död, 18, 69, 169
- guldplåtar och, 59
- hennes tjänande, 272, 377,
425–428, 445
- hennes äktenskap, XIII, 6, 59
- Hjälpföreningen, president för,
XVIII, 445–446, 448–449
- Joseph ber henne om förlåtelse, 115
- Joseph Smiths översättning och, 367
- Josephs dagboksanteckning om, 456
- Kirtland, flyttar till, 9–11, 157–159,
169
- Liberty fängelse, besöker Joseph i,
358
- Mississippifloden, vandrar över, 367
- Nauvoo, besöker Joseph nära, 453
- Quincy, träffar Joseph i, 369
- skrivare till översättningsarbetet, 113
- tjärande och fjädrad, ser Joseph, 227
- tvillingar, adoption av och sons död,
18, 25, 159, 169, 225–227
- Smith, Ephraim, 3, 171
- Smith, Frederick, 18, 171, 240–241,
243
- Smith, George A, 233, 330, 461,
555–557
- Smith, Hyrum
- barns död, hans, 176
- begravning av, XIX
- begåvning, tog emot, 410
- Commerce, sjukdom i, 426
- dop av, 90
- hans familj, 3
- hans martyrdöd, XIX, 23, 455, 524,
529–533
- i Liberty fängelse, 357–358
- Joseph Smiths hyllning till, 456,
480–481
- juridisk person för kyrkan, 136
- kolera, helad från, 481–483
- Nauvoo, besökte Joseph i närheten
av, 453
- Richmond, fängslad i, 16–17, 349
- ställföreträdande dop för Alvin
Smith, 400
- templet i Kirtland, arbetade på,
270–272
- västerut, ger sig av, 524
- Smith, John L, 426
- Smith, Joseph, allmänt
- barn till, 18–19, 169–171
- Elias, hans ande, uppenbarad för,
84–86, 538
- familjemedlemmars död, 18–19, 25,
69, 169–171, 173, 225–227
- företurordination av, 505, 537–539
- hans predikningar, 19–20, 487–489,
552
- hans undervisning, 283, 291–293,
330–334, 487–489, 494–498,
515–516
- hans utbildning, 3, 28, 261–262,
541–544
- jordiska mission, hans, 530–533
- missionsarbete, 14, 90, 147–149,
237, 332–334
- mänskliga svagheter, hans, 515–516
- prästadömsnycklar, innehar, 102,
503, 505–506, 531, 537–539, 547
- rättsliga åtgärder mot, 14, 237–238
- siare, 159, 249, 529, 537, 544
- skrifterna, kärlek till, 4–5, 28–31,
181, 291–293
- uppenbarelser, sätt att ta emot, 191,
247–249, 262
- utseende, 27, 492–494
- Smith, Joseph, överblick av hans liv
(kronologisk)
- förfäder till, 1
- förfader, profeterade om, 45
- föräldrar till, 37
- hans födelse, XII, 2, 433
- hans barndom, XII, 2–4, 27–28, 37
- benoperation, XII, 2
- Palmyra, flyttar till, XII, 2, 27, 433
- första syn, XII, 3–5, 28–34, 38, 434
- Moroni, besök av, XII, 5–6, 57–59,
102, 205, 307, 434–435
- Manchester, flyttar till, XII
- Harmony, arbetar i, 6, 59
- äktenskap, XIII, 6, 59
- guldplåtar, tar emot, XIII, 7, 58–60,
437
- Mormons bok, översättningen av,
XIII–XIV, 7–8, 59, 79, 113–115,
135, 149
- förlust av 116 manuskriptsidor, XIII,
7, 62–63, 69–71
- aronska prästadömet, tar emot, XIII,
7, 78–80, 85, 89

- dop av, XIII, 7, 79–80, 89–90
 melkisedekska prästadömet, tar
 emot, XIII, 7–8, 80, 101–102, 491
 tre vittnen och, XIII–XIV, 125–126
 Mormons bok, tryckandet av, XIV,
 8–9, 135
 kyrkan, organiserar, XIV, 9, 137–139,
 437
 Joseph Smith Translation och, XIV,
 XV, 12–13, 205–206, 249
 Fayette, flyttar till, XIV, 9, 157, 194
 Kirtland, anländer till, XV, 9–11,
 157–159, 169
 Kirtland, uppenbarelser i, 11–13,
 191–192
 Jackson County, Sion i, XV, 11,
 181–182, 237
 Kirtland, förföljelser i, 14–15,
 227–29, 237–238, 313–315, 321,
 337
 Profetskolan, XV, 117, 129, 260–262
 Visdomsordet, tar emot, 262
 Sions läger, leder, XVI, 15–16,
 281–282, 286–288, 481–483
 Egyptiska papyrusrullar, översätter,
 XVI, 13
 Kirtlands tempel, invigningen av,
 XVI, 13, 197, 305–307, 415–416
 missionärer till England, XVI, 14,
 325–327
 Far West, flyttar till, XVI–XVII, 15,
 16, 337
History of the Church, påbörjar,
 XVII
 milismäns besök i Far West, 339
 Far West, arresterad i, 16–17,
 333–334, 347–349, 483–484
 Independence, kvarhållen i, 16–17,
 347–349
 Richmond, fängslad i, 17, 349
 Liberty fängelse, fängslad i, XVII, 17,
 356–364, 367
 Missouri, flyr från, XVII, 18, 369
 Quincy, anländer till, XVII, 18,
 367–369
 Commerce, upprättar, XVII, 18, 321,
 377, 387
 Commerce, helande välsignelser i,
 377–379
 Washington, D C, besöker, XVII, 97,
 99
 dop för de döda, tillkännager, XVIII,
 20, 400, 467
 Nauvoo-templet, byggandet av,
 XVIII, 20–22, 273–274, 277–278,
 409–412
 Nauvoolegionen, befälhavare, XVIII,
 431
 affär i rött tegel, hans, 419–421, 428
Times and Seasons, redaktör för,
 XVIII, 431–433, 552–553, 557
 Wentworthbrevet, skriver, XVIII,
 431–441
 Hjälpföreningen, organiserar, XVIII,
 443–445
 begåvningen, förrättar, XVIII, 22,
 410, 503
 Nauvoo, borgmästare i, XVIII, 20,
 431
 Nauvoo, förföljelser i, 22–24, 453,
 511–513, 516–517, 523–524
 president för Förenta staterna, kan-
 diderar till, XVIII, 20
 apostlar, ger nycklar till, XIX, 22,
 140, 523, 526–528
Nauvoo Expositor, förstörandet av,
 523
 västerut, ger sig av, 524
 Carthage fängelse, inspärrad i, 22,
 334, 455, 524
 martyrdöd, XIX, 23–24, 455, 524,
 529–533
 begravning av, XIX
 Smith, Joseph, III, 18, 171, 240, 247
 Smith, Joseph Murdock, 18, 25, 169,
 225–227
 Smith, Joseph, Sr
 Alvin Smith, såg innan han dog, 400
 dop av, 88, 90
 förlåtelse i hans familj, 393
 hans död, 171
 hans familj, XII, 1–3, 24, 27
 hans äktenskap, 1
 helande av, 478
 Joseph Smiths kärlek till, 478–480
 Palmyra, flyttar till, 3
 patriark för kyrkan, XVI
 religiösa vanor, 3–4, 37
 välsignelse till Joseph Smith, 171,
 537
 yrken, 1–2
 Smith, Julia Murdock, 18, 25, 169,
 173, 238–240, 247

- Smith, Louisa, 18, 157, 169
- Smith, Lucy Mack
 bön för söner, 481–483
 farväl till söner, 483–484
 första synen och, 32
 hennes familj, XII, 1–3, 24, 27
 Hjälpföreningen, råd till, 445
 Joseph Smiths kärlek till, 478–480
 levnadsberättelse skriven av, 35
 religiösa vanor hos, 3–4, 37
 tre vittnen och, 126
 äktenskap, 1
- Smith, Lucy, 426, 483–484
- Smith, Nathan, Dr, 3
- Smith, Samuel, 79, 90, 136
- Smith, Thadeus, 18, 157, 169
- Smith, William, 37, 74, 392–393
- Snow, Eliza R, 443, 446
- Snyder, John, 325
- Stavar (gränser), 263–264
- Stavar, bygga Sion i, 184–186. *Se också*
 Sion
- Stenbrott, Joseph Smiths arbete i, 272
- Stowell, Josiah, 6
- Strid i himlen. *Se* Förjordiskt liv
- Stuga, Joseph Smith bygger, 425
- Styra, undervisa om rätta principer,
 283. *Se också* Kyrkans ledare
- Stödja kyrkans ledare, 196–198,
 315–318, 322, 514–15
- Surdegen, liknelsen om, 300
- Susquehannaflo den, XIII, 7–8, 89, 101
- Synd. *Se* Förlåtelse; Omvändelse;
 Satan; Oförlätlig synd
- Syskon, kärlek bland, 456, 480–481. *Se*
också Familj
- Såningsmannen, liknelsen om,
 295–297
- T**
-
- Tacksamhet
 Joseph Smiths uttryck för, 231,
 243–244, 287, 453, 456–459,
 478–480
 trots prövningar, 230–232
- Tahiti, evangeliet undervisat på, 327
- Talanger, utveckla våra, 352–353
- Tanner, John, 272
- Tappra, de som är, 350–354
- Taylor, John
 i Carthage fångelse, 23, 455, 524, 529
- Times and Seasons* och, 431
 vid Hjälpföreningens organiserande,
 443
- Taylor, Leonora Cannon, 176
- Tecken på Kristi andra ankomst,
 250–252
- Telestjala riket, 221
- Tempel, byggda eller planerade
 Far West, Missouri, platsen för, 16,
 337, 409
 Independence, Missouri, platsen för,
 XV, 11, 182, 409
Se också Templet i Kirtland; Templet
 i Nauvoo
- Tempel
 begåvning ges i, 410–415, 469,
 501–503
 dess förrättningar är nödvändiga för
 frälsning, 412–415
 dop för de döda utfört i, 413–414,
 469
 Guds största välsignelser erhålls i,
 415–416
 heliga befallda att bygga, 411–412
 insamling nödvändig för att bygga,
 412–414
 Joseph Smith inriktar sig på, 409
 melkisedekska prästadömet fullhet
 erhålls i, 410–415
Se också Tempelbegåvning
- Tempelbegåvning
 alla heliga kan erhålla, 410
 Brigham Young förrättar, 22, 410,
 503
 Guds närvaro, förbereder för, 410,
 412–415
 i tempel, 410–415, 474, 501–503
 Joseph Smith förrättar, XVIII, 22,
 409–410
 ljuset, för oss in i, 410
- Templet i Kirtland
 bild av, 12
 byggandet av, XV–XVI, 13, 271–272,
 281, 291, 409, 411, 445
 heliga tvingade att lämna, XVI,
 14–15, 337
 invigningen av, XVI, 13, 197,
 305–306, 415–416
 Jesus Kristus uppenbarar sig i, XVI,
 13, 47, 306, 547
 Joseph Smith ser i en syn, 271

- Mose, Elias och Elia uppenbar sig i, XVI, 13–14, 102, 306–308, 547
- Templet i Nauvoo
 begåvningar utförda i, XVIII, 22, 409–410, 503
 bilder på, 21, 408, 464, 502
 byggandet av nytt, 503
 byggandet av, XVIII, 20–22, 271–272, 277–278, 409–412, 501–503
 dop för de döda utfört i, XVIII, 21, 463–465
 förstörelsen av det ursprungliga, 503
 tionedemedel använt för att bygga, 273–274
- Terrestriala riket, 220–221
- Thompson, Mercy Fielding, 358, 410
- Tidernas fullhet. *Se* Tidernas fullhets utdelning
- Tidernas fullhets utdelning
 alla heliga bidrar till, 506–508
 allting samlat till ett, 104
 evangeliets fullhet återställt i, 503–508
 förbereder Kristi andra ankomst, 504
 insamling nödvändig under, 506
 Joseph Smith innehar nycklarna till, 102, 503, 505–506, 531, 537–538, 547
- Tillrättavisning, profeter ger, 517–519
- Times and Seasons*, XVIII, 431–433, 553, 557
- Timmerstuga, byggande av, 425
- Tio stammar, 186, 440
- Tionde, för templet i Nauvoo, 273–274
- Titelbladet till Mormons bok, 60–62, 113, 134–135
- Tjänande. *Se* Vänskap; Kärlek; Fattiga och behövande
- Tjärad och fjädrad, Joseph Smith blev, 225–227
- Tolv apostlar. *Se* Apostlar, de tolv kvorum
- Traditioner, falska, 263–264
- Tre vittnen, XIII–XIV, 125–126, 300–302
- Tro
 att bli helad, 382]
 att ärva celestialet riket, 209, 218–220, 353–354
 för att bli medlem i kyrkan, 153–154
 kommer av att höra Guds ord, 382
 och andliga gåvor, 117
 och bön, 130
 på Jesus Kristus, 48–49, 154, 440
 uthärda prövningar med, 176–177, 228–229, 233, 350, 369, 371–374
- Trosartiklarna, 433, 440–441
- Tryckning av Mormons bok, XIV, 8–9, 135
- Tungomålstalets gåva, 379–381
- Tusenårsriket, 255–257
- Tyfus, Joseph Smith får, XII, 3
- Tyler, Daniel, 321–322
- Tyskland, Orson Hydes mission till, 327

U

- Undervisning, Joseph Smiths, 283, 291–293, 330–334, 487–489, 494–498, 514–515
- Uppenbarelse
 acceptera alla, 263–264
 andar tar emot, 469–470
 frälsning, nödvändigt för, 193
 första tecknet på, 130–131
 Gud ger till alla som söker, 40–41, 127–131, 195
 Helige Anden, tas emot genom, 130–131
 Joseph Smiths, 191, 247–249, 262
 kyrkan vägledd genom, 193–194
 kyrkans president tar emot, 194–197, 252–253
 lydnad nödvändigt för, 130–131
 se upp för falsk, 194–195
- Upphöjelse. *Se* Celestialet riket; Frälsning
- Uppståndelsen
 barn som dör får växa upp i, 94, 174–176
 förluster gottgörs i, 51
 intelligensen följer med oss i, 265
 Jesu Kristi, 49–51
 Jesus Kristus möjliggör, 49–51
 nära och kära, får mötas i, 172–174
 rättfärdiga ska uppstå i härlighet, 172–173
Se också Försoningen
- Uppteckningar om dop för de döda, 465

Urim och Tummim
 jorden kommer att bli ett, 257
 Joseph Smith, togs från, 7, 71
 Urskiljning av andar, 382–385
 Utbildning, Joseph Smiths, 3, 28,
 261–262, 541–544
 Uthärda till slutet, 228–233, 353–354,
 525
 Utrotningsorder, XVII, 347, 438

V

Vakter, Joseph Smith tillrättavisar, 349
 Van Buren, Martin, XVII, 97, 99
 Vermont. *Se* Sharon, Vermont
 Vinstocken, liknelsen om, 162
 Visdomsordet, 262
 Vittnen. *Se* Åtta vittnen; Tre vittnen
 Vittnesbörd om Jesus
 celestialet riket, nödvändigt för,
 218–220
 Helige Anden, genom, 97–98
 är profetiernas ande, 193, 381–382
 Vittnesbörd
 Joseph Smith beseglade med sitt
 blod, 537–39
 om den första synen är nödvändig,
 545–47
 sök efter tillfällen att bära, 330–334
 tro kommer av att höra, 382
 Vänlighet, har stor makt, 424
 Vänskap
 från Willard Richards, 455
 förenar den mänskliga familjen,
 458–459
 Joseph Smith ett exempel på,
 453–458, 461
 kyrkans medlemmar visar, 459–461
 under motgångar, 456–458
Se också Kärlek

W

Washington, D C, XVII, 97, 237
 Wentworth, John, 433
 Wentworthbrevet, XVIII, 433–441
 Whitlock, Harvey, 75
 Whitmer, David, 16, 115, 125–126,
 136, 321, 478
 Whitmer, Peter, Jr, 136, 149
 Whitmer, Peter, Sr, XIII, XIV, 8–9, 115,
 136

Whitney, Elizabeth Ann, 159, 332, 426,
 446
 Whitney, Newel K
 begåvning, erhåller, 410
 bor med Joseph, 426
 dagboksanteckning om, 455,
 456–457
 fest i hans hem, 459
 ger välsignelse till Joseph Smith, 238
 Joseph bor i hans hem, 159, 247
 reser med Joseph, 238, 332
 träffar Joseph, 157–159
Se också Newel K Whitneys affär
 Wight, Lyman, 287, 349, 359
 Williams, Frederick G, XV, 24, 262, 271
 Woodruff, Wilford, XI, 282, 377–378

Y

Young, Brigham
 begåvning, erhåller, 22, 410
 begåvningar, förrättar, 22, 410, 503
 i Sions läger, 282
 Illinois, leder heliga till, 17, 367
 Joseph Smith, stödde, 315
 Joseph Smith, såg ut som, 535
 Kyrkans president, 535
 levande orakel, undervisade om, 196
 mission till England, 316–317, 327
 och *History of the Church*, 556
 ser Joseph Smith i en syn, 97–98
 templet i Kirtland, arbetar på, 272
 under helbrägdagörelsens dag,
 377–378

Å

Återlösning för de döda. *Se* Frälsning
 för de döda
 Återställelsen av evangeliets fullhet,
 503–508. *Se också* Jesu Kristi Kyrka
 av Sista Dagars Heliga; Tidernas
 fullhets utdelning
 Åtta vittnen, XIII–XIV

Ä

Äktenskap, evigt
 celestialet riket, krävs för högsta gra-
 den i, 219, 475–476
 Joseph Smith nedtecknar L&F 132,
 XVIII, 21, 475–476

Joseph Smith undervisade om,
475–476
kärlek mellan man och hustru,
477–478
nya och eviga förbundet i, XVIII,
219, 475–476
Se också Familj
Äktenskap, månggifte, XI, 22
Äktenskap
  mellan Joseph och Emma Smith,
  XIII, 6, 59
  mellan Joseph Smith Sr och Lucy
  Mack Smith, 1
Äldste, Joseph Smith ordinerad till,
137
Äldsteskolans, 291–293
Ärkeängel. *Se* Adam
Ärlighet, 266, 330, 351, 441

Ö

Ödmjukhet
  bemöt andra med, 342
  heliga bör ha, 318
  Joseph Smith visade, 7, 69–71
  ledare bör ha, 284–285
  omvändelse, nödvändigt för, 69–76,
  395
  undervisa om evangeliet med,
  329–330
Översätta, gåvan att, 113–115
Översättning av Bibeln. *Se* Joseph
  Smiths översättning av Bibeln
Översättning av Mormons bok. *Se*
  Mormons bok, översättning av

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

